

Hem>Penningfordringar>Insolvens/konkurs

Insolvens/konkurs

Om ett företag eller en entreprenör hamnar i ekonomiska svårigheter eller inte kan betala sina skulder finns det i varje land förfaranden för att hantera situationen på ett samlat sätt, där alla borgenärer (personer med fordringar på företaget eller entreprenören) är involverade.

Insolvensförfaranden kan se olika ut beroende på ändamål:

Företag

Om företaget **kan räddas** eller verksamheten är bärkraftig kan det bli fråga om **rekonstruktion** (vanligtvis med borgenärernas samtycke). Syftet är att bevara företaget och arbetstillfällena.

Om verksamheten **inte kan räddas** måste företaget likvideras (försättas i konkurs).

Entreprenörer

Entreprenörer kan vanligtvis ansöka om förfaranden som involverar en **plan för återbetalning** av skulderna samt skuldavveckling efter en skälig tidsperiod (vanligtvis 3 år). Detta säkerställer att de inte försätts i personlig konkurs och att de har möjlighet att starta nya projekt i framtiden.

I samtliga fall gäller att så snart förfarandena formellt har inletts kan borgenärerna inte längre vidta egna åtgärder för att driva in sina fordringar. Syftet är att säkerställa lika villkor för alla borgenärer och att skydda gäldenärens tillgångar.

För att få betalt för sina fordringar måste borgenärerna styrka dessa inför den domstol eller det organ (i allmänhet en **förvaltare** eller en **likvidator**) som ansvarar för att omorganisera eller likvidera gäldenärens tillgångar. Under vissa förhållanden kan detta göras av gäldenären själv.

Gränsöverskridande insolvens (EU-regler)

Insolvensfall som berör företag eller entreprenörer med verksamhet, tillgångar eller affärsförbindelser i flera länder omfattas av EU-lagstiftning – särskilt **förordning 2015/848** (se här för en **sammanfattning av hur den fungerar**).

Formulär som avses i förordning 2015/848

Underrättelse om insolvensförfaranden (335 KB)

Anmälan av fordringar (386 Kb)

Invändning avseende samordningsförfaranden för koncerner (340 Kb)

Nationella förfaranden

Om du vill läsa fördjupad information från ett visst land väljer du det landets flagga.

Länk

Konkursregister

Senaste uppdatering: 08/07/2020

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

Vi håller på att uppdatera en del av innehållet på webbplatsen med anledning av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på av den här sidan. Våra

översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Översättningen till är dock redan färdig.

Konkurs - Bulgarien

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Bulgarien har ingen separat lag som reglerar insolvensförfaranden. De allmänna bestämmelser som reglerar insolvens anges i kapitlet om insolvens i handelslagen. Bankers och försäkringsbolags insolvens regleras av de särskilda bestämmelser som anges i lagen om bankers insolvens och i försäkringslagen.

Insolvensförfaranden inleds mot insolventa näringsidkare. Insolvensförfaranden inleds dessutom mot överskuldssatta bolag med begränsat ansvar, aktiebolag eller kommanditbolag.

Insolvensförfaranden får även inledas mot en person som i smyg bedriver näringsverksamhet via en insolvent gäldenär. När ett insolvensförfarande inleds mot ett kommersiellt företag anses förfarandet även ha inletts mot ett bolag med obegränsat ansvar.

Insolvensförfaranden inleds även mot enmansföretagare som har dött eller strukits ur handelsregistret om de var insolventa när de dog eller ströks ur registret. Insolvensförfaranden inleds även mot bolagsmän med obegränsat ansvar, även om bolagsmannen har dött eller strukits ur handelsregistret. En ansökan om att inleda ett insolvensförfarande kan inges inom ett år från den dag gäldenären dog eller ströks ur handelsregistret.

Insolvensförfaranden inleds även mot insolventa företag i likvidation. Insolvensförfaranden mot banker och försäkringsbolag regleras av de bestämmelser och förfaranden som anges i en separat lag.

Om en näringsidkare som är ett offentligt företag som utövar statligt monopol eller som har inrättats genom särskild lag blir insolvent regleras alla frågor i samband med insolvensen i en separat lag. Inga insolvensförfaranden kan inledas mot näringsidkare som är ett offentligt företag som utövar statligt monopol eller som har inrättats genom särskild lag.

Det finns inga bestämmelser i den nationella lagstiftningen om insolvensförfaranden som riktas mot andra fysiska personer än enmansföretagare.

En bulgarisk domstol kan inleda ett sidoinsolvensförfarande mot en näringsidkare som har förklarats insolvent av en utländsk domstol, om företaget har betydande tillgångar i Bulgarien.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

För att inleda ett insolvensförfarande måste följande villkor vara uppfyllda:

1) Gäldenären måste vara näringsidkare.

Insolvensförfaranden får inte enbart inledas mot en näringsidkare utan även mot en person som i smyg bedriver näringsverksamhet via en insolvent gäldenär, en bolagsman med obegränsat ansvar, även om denne har dött eller strukits ur handelsregistret, och en enmansföretagare som har dött eller strukits ur handelsregistret.

Enligt artikel 612 i handelslagen får insolvensförfaranden inte inledas mot ett offentligt företag som utövar statligt monopol eller som har inrättats genom särskild lag.

2) Ansökan måste inges av en av de personer som avses i artiklarna 625 och 742.2 i handelslagen, dvs. gäldenären, likvidatorn eller en av gäldenärens borgenärer om det rör sig om en affärstransaktion, den nationella uppbördsmyndigheten (vid en offentlig skuld till centralregeringen eller kommuner som härrör från gäldenärens affärsverksamhet eller en skuld i form av en privaträttslig statlig fordran) eller av en medlem av bolagets ledningsorgan.

När en gäldenär har blivit insolvent eller överskuldssatt måste denne inom 30 dagar ansöka om att ett insolvensförfarande ska inledas. Om gäldenären är en enmansföretagare får ansökan inges av enmansföretagaren eller dennes efterträdare. Om gäldenären är ett bolag inges ansökan av ledningsorganet, en bolagsman med obegränsat ansvar eller en bolagsföreträdare eller av en likvidator som utsetts av domstol. I så fall ska följande bifogas ansökan:

En kopia av den senaste årsredovisningen, bestyrkt av en auktoriserad revisor, och balansräkningen den dag ansökan görs, om näringsidkaren enligt lag är skyldig att upprätta årsredovisningar och balansräkningar.

En inventarieförteckning och en beskrivning av tillgångar och skulder den dag ansökan görs.

En förteckning över borgenärer, med deras adresser, typen av fordringar och fordringarnas storlek samt den säkerhet som har ställts för fordringarna.

En förteckning över personlig egendom och gifrorättsgods tillhörande enmansföretagare och bolagsmän med obegränsat ansvar.

Bevis på att den nationella uppbördsmyndigheten har underrättats om att ett insolvensförfarande har inletts.

En uttrycklig fullmakt, om ansökan inges av ett ombud.

Om ansökan inges av en borgenär måste alla handlingar som styrker borgenärens fordran och gäldenärens påstådda insolvens bifogas ansökan, tillsammans med ett kvitto på betald stämpelskatt och bevis på att den nationella uppbördsmyndigheten har underrättats om att ansökan inletts.

3) Villkor för verkställbarhet:

en ekonomisk förpliktelse för gäldenären som rör eller härrör från en handelstransaktion, inklusive den transaktionens giltighet, utförande, underlåtenhet att utföra, avslutande, annullering och ogiltighet eller följderna av att transaktionen avslutats, en offentligrättslig skuld till staten och kommuner till följd av gäldenärens näringsverksamhet, eller en privaträttslig statlig fordran.

Med "handelstransaktion" avses en transaktion som en näringsidkare har gjort i sin yrkesutövning, inbegripet sådana transaktioner som uttryckligen anges i artikel 1.1 i handelslagen (inköp av varor eller andra artiklar för försäljning i deras ursprungliga, bearbetade eller slutförda form, försäljning av egentillverkade varor, köp av värdepapper för vidareförsäljning, handelsagentur och mäklarverksamhet, frakt- och transporttransaktioner, försäkringstransaktioner, bank- och valutatransaktioner, växlar, skuldebrev och checkar, lagertransaktioner, licenstransaktioner, tillsyn av varor, immaterialrättsliga transaktioner, hotelldrift, reklam, information, produktion av scen- och underhållningsföreställningar och andra tjänster, förvärv, uppförande och inredning av fastigheter för försäljning eller uthyrning), oavsett kapaciteten hos de personer som utför dessa transaktioner. Om det råder tvivel ska en gäldenär ha ansetts gjort en transaktion inom ramen för sin yrkesutövning.

De olika typerna av offentligrättsliga fordringar som staten eller kommunerna kan ha fastställs i artikel 162.2 i skatte- och socialförsäkringsprocesslagen. Det rör sig om

skatter, inklusive punktskatter och tullar, obligatoriska socialförsäkringsavgifter och andra avgifter som ska betalas till statsbudgeten,

andra avgifter vars grund och belopp har fastställts i lag,

stämpelskatt och kommunala avgifter som fastställts i lag,

socialförsäkringsavgifter som inte är förenliga med de lagstadgade kraven,

ett belopp som motsvarar värdet på egendom som förverkats av staten, böter och straffavgifter och kontanter som beslagtogs och förverkats av staten,

skulder till följd av pengar som tilldelats staten eller kommuner genom domstolsavgöranden som vunnit laga kraft och genom Europeiska kommissionens beslut om återbetalning av olagligt beviljat statligt stöd,

skulder till följd av strafförelägganden,

felaktigt utbetalade eller för stora utbetalade belopp och lagligt mottagna eller olagligt utdelade belopp inom ramen för projekt som medfinansierats av de finansiella instrumenten inför anslutningen, operativa program, EU:s strukturfonder och EU:s sammanhållningsfond, de europeiska jordbruksfonderna, Europeiska fiskerifonden, Schengenfaciliteten och övergångsmekanismen, inklusive relaterad nationell medfinansiering, som kan återkrävas med stöd av ett antaget administrativt beslut och andra böter och ekonomiska sanktioner enligt nationell lagstiftning och EU-lagstiftningen, den ränta som ska betalas på ovannämnda fordringar.

Offentliga fordringar inbegriper fordringar som ska betalas till EU-budgeten till följd av beslut från Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd, EU-domstolen och Europeiska centralbanken beträffande ekonomiska förpliktelser som ska fullgöras med stöd av artikel 256 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och fordringar från EU-medlemsstater som är verkställbara med stöd av lagkraftvunna beslut om beslagtogs eller förverkade av kontanter eller ett belopp som motsvarar den egendom som beslagtogs eller förverkats, samt beslut om tillämpning av ekonomiska sanktioner som införts i andra EU-medlemsstater när dessa erkänns och är verkställbara i Bulgarien.

Oavsett om fordran har uppkommit till följd av en handelstransaktion eller om det rör sig om en offentligrättslig fordran måste det fastställas att fordran är giltig och att fordran förelåg på dagen för domstolens beslut om ansökan om att inleda ett insolvensförfarande.

4) Insolvensförfaranden inleds mot insolventa näringsidkare. Insolvensförfaranden inleds även mot överskuldssatta bolag med begränsat ansvar, aktiebolag eller kommanditbolag. Insolvens och överskuldssättning är objektiva faktiska omständigheter, som motsvaras av en juridisk definition i handelslagen.

En näringsidkare är insolvent när denne inte kan betala

en ekonomisk förpliktelse som förfallit, som uppkommit till följd av eller i samband med en handelstransaktion, inklusive den transaktionens giltighet,

utförande, underlåtenhet att utföra, avslutande, annullering och ogiltighet eller följderna av avslutandet av transaktionen,

en offentligrättslig skuld till staten eller kommuner som uppkommit i samband med näringsidkarens näringsverksamhet,

en förpliktelse i form av privaträttsliga statliga fordringar.

En näringsidkare antas oförmögen att betala en skuld som förfallit enligt det första villkoret om näringsidkaren, före ansökan om att inleda ett insolvensförfarande, under de tre senaste åren har underlåtit att lämna in årsredovisningar för offentliggörande i handelsregistret.

En gäldenär anses insolvent om vederbörande har ställt in betalningarna. En gäldenär anses ha ställt in betalningarna även om gäldenären helt eller delvis har betalat sina skulder till vissa borgenärer. Insolvens anses även föreligga om skulden, inom ramen för ett verkställighetsförfarande som inletts till följd av ett lagkraftvunnet avgörande till förmån för den borgenär som ingav ansökan om att inleda insolvensförfarandet, inte har betalats, varken helt eller delvis, inom sex månader från det att gäldenären mottog en begäran eller uppmaning om frivillig betalning.

Ett företag anses vara överskuldssatt när det inte har tillräckliga tillgångar för att betala sina skulder.

5) Galdenären upplever inte tillfälliga svårigheter utan är objektivt sett och permanent insolvent och överskuldssatt.

Den behöriga konkursdomstolen är distriktsdomstolen i den domkrets där näringsidkaren har sitt säte vid tidpunkten för ansökan om att inleda ett insolvensförfarande. En ansökan om att inleda ett insolvensförfarande som ingetts av en galdenär eller likvidator prövas utan dröjsmål vid en förhandling bakom stängda dörrar, och en kungörelse publiceras i handelsregistret. En ansökan om att inleda ett insolvensförfarande som inges av en borgenär prövas vid en förhandling bakom stängda dörrar. Borgenären och den sökande måste inställa sig vid förhandlingen efter att ha kallats av domstolen senast 14 dagar från ansökningsdagen. Domstolen avbryter handläggningen av en insolvensansökan som ingetts av en galdenär eller likvidator om borgenären, när det är dags att fatta beslut om ansökan, har ingett en insolvensansökan. Fram till slutet av den första förhandlingen i det insolvensförfarande som inlett efter en ansökan från borgenären, kan andra borgenärer upptas som parter, göra invändningar och lägga fram skriftlig bevisning. Domstolen tilldelar ärendet ett målnummer samma dag som ansökan inkommer och fastställer när den senast måste ha fattat beslut om ansökan. Domstolen måste fatta sitt beslut inom högst tre månader.

Innan konkursdomstolen fattar beslut om ansökan kan den på begäran av borgenären eller på eget initiativ besluta om föregripande åtgärder eller säkerhetsåtgärder om detta krävs för att skydda galdenärens tillgångar. Domstolen kan besluta

att en konkursförvaltare ska utses,

att säkerhet i form av utmätning, tvångsförsäljning eller andra säkerhetsåtgärder ska tillåtas,

att verkställighetsförfarandet avseende galdenärens egendom ska vilandeförklaras, förutom vid verkställighetsförfaranden som inlett i enlighet med skatte- och socialförsäkringsprocesslagen,

att de lagstadgade åtgärderna för att skydda galdenärens tillgängliga tillgångar ska tillåtas,

att lokaler, utrustning, transportfordon etc. för förvaring av galdenärens personliga egendom och ägodelar ska förseglas, förutom bostadsutrymmen och andra utrymmen som galdenären behöver för att fortsätta sin verksamhet eller för att förvara färskvaror.

Om åtgärderna begärs av en borgenär beviljar domstolen begäran om borgenärens begäran stöds av skriftlig bevisning och/eller om det ställts en säkerhet i form av ett belopp som domstolen fastställt för att ersätta galdenären för eventuella skador om galdenären i ett senare skede inte befinns vara insolvent eller överskuldssatt. Säkerhetsåtgärderna ska gynna samtliga borgenärer i konkursboet och kan hävas av domstolen om de inte längre behövs för att bevara konkursboet och säkra borgenärers rättigheter.

Beslutet meddelas den part som kommer att bli föremål för åtgärderna och den part som begärde att åtgärderna skulle vidtas. Åtgärderna ska genomföras utan dröjsmål och får överklagas inom sju dagar från det att delgavs. Överklaganden har inte suspensiv verkan. Säkerhetsåtgärder anses hävda samma dag som ett beslut om att avslå en ansökan om att inleda ett insolvensförfarande meddelas. Säkerhetsåtgärderna gäller fram till beslutet om att inleda insolvensförfarandet.

Om insolvens eller överskuldssättning har fastställts förklarar domstolen, genom det beslut som avses i artikel 630.1 i handelslagen, att insolvens eller överskuldssättning föreligger, fastställer från och med vilket datum så är fallet, inleder insolvensförfarandet, utser en preliminär konkursförvaltare, tillåter en säkerhet i form av utmätning, tvångsförsäljning eller någon annan säkerhetsåtgärd, och fastställer tidpunkten för det första mötet med borgenärerna till senast en månad efter beslutet.

När det är uppenbart att fortsatt verksamhet kommer att skada konkursboet får domstolen, på begäran av galdenären eller konkursförvaltaren, den nationella uppborndsmyndigheten eller en borgenär, förklara galdenären insolvent genom det beslut som avses i artikel 630.2 i handelslagen och förordna att galdenären ska upphöra med sin verksamhet, antingen från och med dagen för beslutet om att inleda insolvensförfarandet eller från och med ett senare datum som föregår tidsfristen för att föreslå en återhämtningsplan. Vid ett beslut om att inleda ett insolvensförfarande mot ett företag som tillhandahåller vatten- och avloppstjänster får domstolen inte förordna att detta ska upphöra med sin verksamhet förrän en ny tjänsteleverantör har utsetts för det aktuella området.

Beslutet om att inleda insolvensförfarandet är bindande för alla parter.

Efter att domstolen har inlett ett insolvensförfarande eller vidtagit föregripande åtgärder och säkerhetsåtgärder fortsätter galdenären sin verksamhet under överinseende av konkursförvaltaren. Galdenären får endast ingå nya avtal efter att i förväg inhämtat konkursförvaltarens medgivande och på villkor att galdenären fortsätter att följa de åtgärder som förordnats i beslutet om att inleda insolvensförfarandet. Om domstolen finner att galdenärens handlingar skadar borgenärernas intressen får domstolen frånta galdenären rätten att förvalta och råda över sin egendom och i stället tilldela konkursförvaltaren denna rätt.

Genom det beslut som avses i artikel 631 i handelslagen avslår domstolen ansökan om att inleda ett insolvensförfarande om det kan fastställas att galdenärens svårigheter är tillfälliga eller att galdenären har tillräckliga tillgångar för att täcka sina skulder utan att skada borgenärernas intressen.

När de tillgängliga tillgångarna inte räcker för att täcka de första kostnaderna för insolvensförfarandet, och dessa inte har betalats i förskott, fattar domstolen ett beslut i enlighet med artikel 632.1 i handelslagen och förklarar att insolvens eller överskuldssättning föreligger, inleder ett insolvensförfarande, tillåter säkerhet i form av utmätning, tvångsförsäljning eller andra säkerhetsåtgärder, förordnar att företaget ska upphöra med sin verksamhet, förklarar galdenären insolvent och vilandeförklarar förfarandet, utan att förordna att näringsidkaren ska strykas ur handelsregistret. Vilandeförklarade förfaranden kan återupptas på begäran av galdenären eller borgenären inom ett år från det att beslutet offentliggjordes i handelsregistret. Förfaranden kan återupptas om den sökande kan visa att det finns tillräckliga tillgångar för att deponera det belopp som krävs för att täcka de första kostnaderna. Om ingen av parterna begär att förfarandet ska återupptas avslutar domstolen förfarandet och förordnar att näringsidkaren ska strykas ur handelsregistret. Samma regel tillämpas om galdenärens tillgängliga tillgångar under förfarandet befinns otillräckliga för att täcka kostnaderna för insolvensförfarandet.

Beslut enligt artiklarna 630 och 632 i handelslagen kan överklagas inom sju dagar från det att de offentliggjordes i handelsregistret, och ett beslut om att avslå en ansökan om att inleda ett insolvensförfarande kan överklagas inom sju dagar från det att det meddelades i enlighet med det förfarande som föreskrivs i civilprocesslagen. Ett beslut enligt artikel 630 kan verkställas omedelbart.

Ett insolvensförfarande anses ha inletts samma dag som beslutet enligt artikel 630.1 i handelsregistret trädde i kraft. När beslutet om att inleda insolvensförfarandet upphävs anses beslut om utmätning och tvångsförsäljning ha hävts, galdenärens rättigheter återställs och konkursförvaltarens befogenheter upphör den dag den lagakraftvunna domen offentliggörs i handelsregistret.

Domstolen godkänner eller förkastar företagets återhämtningsplan i ett särskilt beslut. Om återhämtningsplanen godkänns avslutar domstolen insolvensförfarandet och utser det tillsynsorgan som föreslås i planen eller som har utsetts vid borgenärssammanträdet. Beslutet kan överklagas inom sju dagar från införandet i handelsregistret.

Genom det beslut som avses i artikel 710 i handelslagen förklarar domstolen galdenären insolvent om ingen återhämtningsplan har föreslagits inom den lagstadgade fristen eller om den föreslagna planen inte antas eller godkänns. Samma regler gäller i de fall som anges i artiklarna 630.2, 632.1 och 709.1 i handelslagen (återupptagande av förfarandet om galdenären har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt återhämtningsplanen). I samma beslut förklarar domstolen galdenären insolvent, förordnar att det insolventa företaget ska upphöra med sin verksamhet, tillåter allmän utmätning och tvångsförsäljning av galdenärens egendom, fråntar ledningsorganen för en galdenär som är en juridisk person deras befogenheter, fråntar galdenären rätten att förvalta och råda över konkursboet och förordnar att konkursboets tillgångar ska omvandlas till kontanta medel och intäkterna delas ut. Beslutet om att

förklara en gäldenär insolvent gäller samtliga parter och ska föras in i handelsregistret. Det kan verkställas omedelbart och får överklagas inom sju dagar från införandet.

Från det att den förklarade insolvensen har förts in i handelsregistret anses gäldenärens fasta egendom, lösa egendom och fordringar från tredje man som handlat i god tro belagda med kvarstad. Kvarstaden på fastigheter och fartyg som gäldenären äger förs in i notarieregistren eller fartygsregistret med stöd av det beslut om att förklara gäldenären insolvent som har förts in i handelsregistret. Alla gäldenärens ekonomiska och icke-ekonomiska förpliktelser kan verkställas mot honom eller henne från och med dagen för beslutet där han eller hon förklaras insolvent. Marknadsvärdet för icke-ekonomiska förpliktelser fastställs på dagen för beslutet. Icke-ekonomiska förpliktelser omvandlas till penningbelopp grundat på deras marknadsvärde på dagen för beslutet om att inleda insolvensförfarandet.

Utländska domstolsavgöranden om insolvens erkänns i Bulgarien grundat på principen om ömsesidighet, om de har utfärdats av ett organ i den stat där gäldenären har sitt säte. På begäran av en gäldenär, den konkursförvaltare som har utsetts av en utländsk domstol eller en borgenär får den bulgariska domstolen inleda ett sidoinsolvensförfarande mot en näringsidkare som förklarats insolvent av en utländsk domstol, om näringsidkaren förfogar över tillräckliga tillgångar i Bulgarien. I så fall gäller beslutet endast gäldenärens tillgångar i Bulgarien.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärvas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Från och med dagen för beslutet om att inleda insolvensförfarandet blir gäldenärens egendom det konkursbo från vilket samtliga borgenärens fordringar till följd av kommersiella eller ickekommersiella skulder ska betalas.

Enligt nationell rätt består konkursboet av

de tillgångar som gäldenären äger vid tidpunkten för beslutet om att inleda insolvensförfarandet,

de tillgångar som gäldenären har förvärvat efter beslutet om att inleda insolvensförfarandet,

de tillgångar som tillhör en gäldenär som är enmansföretagare inbegriper hälften av den personliga egendomen, sakrätter i personlig egendom och bankmedel i form av giftorättsgods,

de tillgångar som tillhör en gäldenär som är bolagsman med obegränsat ansvar inbegriper hälften av den personliga egendomen, sakrätter i personlig egendom och bankmedel i form av giftorättsgods.

En andel eller ett bidrag som inte betalats eller lämnats av en komplementär drivs in av konkursförvaltaren för att ingå i konkursboet. Varje ytterligare fordran som nyligen drivits in från gäldenären, intäkterna från försäljningen av gäldenärens tillgångar och de belopp som kan erhållas av borgenärer som har övergetts ingår i konkursboet.

När försäljningspriset för en sak som pantsatts eller för vilken säkerhet ställts överstiger den prioriterade fordran, inklusive ränta, förs restbeloppet till konkursboet. Samma regel gäller för borgenärer som beviljats rätt att behålla en säkerhet.

Om domstolen har ogiltigförklarat en transaktion som konkursboets borgenärer gjort återlämnas de tillgångar som kommer från tredje man, och om sådana tillgångar inte ingår i konkursboet eller det finns en penningsskuld, betraktas tredje man som borgenär i förfarandet.

Om intäkterna från realiseringen av tillgångar som omfattas av säkerhetsåtgärder som vidtogs innan insolvensen uppstod för att säkra statliga skulder eller ett pågående förfarande för att driva in statliga skulder överstiger fordrans belopp, inklusive upplupen ränta och verkställighetskostnader, återför den statliga exekutionstjänstemannen restbeloppet till konkursboets bankkonto. Om den statliga exekutionstjänstemannen inte lyckas sälja tillgångarna inom sex månader från det att insolvensförfarandet inleddes övergår tillgångarna från den statliga exekutionstjänstemannen till konkursförvaltaren och säljs under insolvensförfarandet. Om en betalning till fordringsägaren görs mellan det datum verkställighetsförfarandet avbröts och införandet av beslutet om att inleda insolvensförfarandet, återbetalas det inbetalda beloppet till konkursboet. Om det vidtas åtgärder för att realisera en säkerhet till förmån för en prioriterad borgenär, överförs den del som överstiger säkerhetsbeloppet till konkursboet.

I konkursboet ingår inte

icke utmättningsbara tillgångar som tillhör gäldenären och bolagsmannen med obegränsat ansvar,

de finansiella säkerheter som avses i artiklarna 22h och 63a.2 i lagen om geologiska naturresurser,

de tillgångar som tillhör leverantörer av vatten- och avloppstjänster som krävs för att dessa ska kunna bedriva sin huvudsakliga verksamhet fram till dess att en ny leverantör har utsetts i respektive område,

bankmedel på det bankkonto som avses i artikel 60.2 i lagen om avfallshantering.

Enligt nationell rätt (artiklarna 444–447 i civilprocesslagen) får följande personliga ägodelar inte utmätas från en gäldenär som är en fysisk person:

Vardagsföremål som gäldenären och dennes familj använder, i enlighet med en förteckning som antagits av ministerrådet.

De livsmedel som gäldenären och dennes familj behöver för sin försörjning under en månad eller, om det rör sig om jordbrukare, fram till den nya skörden eller dess motsvarighet i andra jordbruksprodukter.

Det bränsle som behövs för uppvärmning, matlagning och belysning under tre månader.

De maskiner, verktyg, apparater och böcker som anses utgöra viktiga personliga ägodelar och som gör det möjligt för en frilansare eller hantverkare att fortsätta att utöva sitt yrke.

Den mark som tillhör en gäldenär som är jordbrukare, och särskilt trädgårdar och vingårdar med en yta på upp till 0,5 hektar eller fält med en yta på upp till 3 hektar, inklusive nödvändiga jordbruksmaskiner, verktyg, gödningsmedel, växtskyddsmedel och frön för ett års sädd.

En grupp dragdjur, en ko och fem små livsmedelsproducerande djur, tio bikupor och tamfjäderfå, inklusive det foder som behövs fram till nästa skörd eller fram till att djuren kan släppas ut på bete,

Gäldenärens bostad, om varken gäldenären eller någon av dennes familjemedlemmar som delar samma bostad, har någon annan bostad, oavsett om gäldenären bor i den eller inte. Om bostadsytan överstiger gäldenärens och dennes familjemedlemmars bostadsbehov, enligt ett dekret från ministerrådet, ska den del av bostaden som anses överflödigt bjudas ut till försäljning om de villkor som anges i artikel 39.2 i lagen om äganderätt är uppfyllda.

Andra icke-utmättningsbara saker och fordringar som skyddas från att verkställas genom annan lag.

Ovannämnda förbud gäller inte borgenärer i fråga om egendom som pantsatts eller intecknats, om kåranden är borgenären enligt pantsättningen eller inteckningen. I fråga om gäldenärens mark och bostad gäller inte förbuden

gäldenärer som är skyldiga att betala underhållsbidrag, skadestånd och finansiella underskott som ska återställas,

gäldenärer i andra fall som uttryckligen fastställts i lag.

Om verkställigheten riktas mot gäldenärens lön eller ersättning som erhållits för utfört arbete, eller mot en pension som överstiger minimilönen, kan följande avdrag göras:

Om den person som beordrats att betala ovannämnda kostnader har en inkomst som inte överstiger 300 bulgariska leva (BGN) i månaden – en fjärdedel av beloppet om personen saknar barn och en femtedel av beloppet om personen har underhållsberättigade barn.

Om den person som beordrats att betala ovannämnda kostnader har en inkomst på mellan 300 och 600 BGN i månaden – en tredjedel av beloppet, om personen saknar barn, och en fjärdedel av beloppet om personen har underhållsberättigade barn.

Om den person som beordrats att betala ovannämnda kostnader har en inkomst på mellan 600 och 1 200 BGN i månaden – halva beloppet, om personen saknar barn, och en tredjedel av beloppet om personen har underhållsberättigade barn.

Om den person som beordrats att betala ovannämnda kostnader har en inkomst som överstiger 1 200 BGN i månaden – det belopp som överstiger 600 BGN, om personen saknar barn, och det belopp som överstiger 800 BGN, om personen har underhållsberättigade barn.

I samtliga dessa fall beräknas månadslönen eller den månatliga ersättningen efter avdrag för skatt och obligatoriska socialförsäkringsavgifter. Dessa begränsningar gäller emellertid inte fordringar som avser underhållsbetalningar. I detta fall dras hela det belopp som beviljats i underhåll av, och avdragen från lön eller annan ersättning för utfört arbete eller pension för andra skulder för den person som beordrats att betala utestående underhåll görs från återstoden av den personens totala inkomst. Underhållsfordringar får inte drivas in. Indrivning av studiestöd är endast tillåtet vid fordringar som avser underhållsbetalningar.

En gäldenär som är en fysisk person kan inte avsäga sig det skydd som beviljats deras personliga egendom, lön eller annan ersättning för arbete eller pension.

I artiklarna 22h och 63a.2 i lagen om geologiska naturresurser fastställs kraven för de finansiella säkerheter som den driftansvarige, tillståndshavaren eller koncessionshavaren ska ställa till energiministern innan den verksamhet som licensen gäller inleds. Det rör sig framför allt om en oåterkallelig bankgaranti utfärdad till förmån för energiministern, ett förvaltningskonto i en bank som anvisats av den driftansvarige och som godtagits av energiministern, ett försäkringsavtal som namnger energiministern som förmånstagare, ett kreditbrev enligt vilket medel endast får tas ut för att utföra de angivna verksamheterna eller någon annan lagstadgad säkerhet som ställts i samråd med energiministern.

I artikel 60.2 i lagen om avfallshantering fastställs följande krav för de säkerheter som ska ställas för att täcka framtida förluster för stängning och sanering av avfallsdeponier: månatliga avdrag som ska betalas till ett förvaltningskonto tillhörande den regionala miljö- och vatteninspektionstjänst (RIOSV) som ansvarar för det område där avfallsdeponin är belägen, månatliga avdrag som ska betalas till ett särskilt konto som är blockerat tills alla åtgärder i samband med stängningen och saneringen har slutförts och godkänts, förutom när användningen av de insatta medlen uttryckligen tillåts, eller en bankgaranti utfärdad till förmån för den behöriga RIOSV som ansvarar för det område där avfallsdeponin är belägen.

På det sista borgenärssammanträdet fattas beslut om den personliga egendom i konkursboet som inte går att sälja. Borgenärerna får besluta att personlig egendom av ringa värde eller fordringar som det skulle vara orimligt svårt att driva in ska återgå till gäldenären.

Efter full betalning av alla skulder återgår återstoden av konkursboet till gäldenären.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

Gäldenären och konkursförvaltaren har följande rättigheter i insolvensförfaranden:

De kan invända mot balansräkningen och den rapport som likvidatorn har upprättat, om ett förfarande har inletts mot ett företag i likvidation. Domstolen fattar beslut om invändningen inom 14 dagar. Beslutet kan inte överklagas.

De kan begära att domstolen förklarar gäldenären insolvent och förordnar att gäldenären ska upphöra med sin verksamhet, antingen från dagen för beslutet om att inleda förfarandet eller från ett senare datum, dock före utgången av tidsfristen för att föreslå en återhämtningsplan, om det är uppenbart att fortsatt verksamhet skulle skada konkursboet.

De kan begära att domstolen tillåter de säkerhetsåtgärder som föreskrivs i lag för att säkra gäldenärens tillgängliga tillgångar.

De kan föreslå en återhämtningsplan.

De kan begära att domstolen sammankallar ett borgenärssammanträde.

Gäldenärens och konkursförvaltarens handlingar dokumenteras i ett offentligt register. Registret får föras som ett elektroniskt register och är tillgängligt på konkursdomstolens kansli.

Gäldenären, dennes ombud och konkursförvaltaren får inte delta i budgivning, varken direkt eller genom en ställföreträdare eller annan närstående part. De får inte heller delta som köpare i auktioner för försäljning av personlig egendom eller egendomsrätter som ingår i konkursboet. När en egendomsrätt förvärfvas av en icke berättigad budgivare är försäljningen ogiltig, och de pengar som betalats av köparen behålls och används för att betala borgenärens fordringar.

Efter att domstolen har inletts insolvensförfarandet eller vidtagit föregripande åtgärder eller säkerhetsåtgärder fortsätter näringsidkaren att bedriva sin verksamhet under överinseende av konkursförvaltaren och får endast ingå nya avtal efter att i förväg ha inhämtat konkursförvaltarens medgivande och på villkor att gäldenären fortsätter att följa de åtgärder som förordnades i beslutet om att inleda insolvensförfarandet.

Domstolen får frånta gäldenären rätten att förvalta och råda över sin egendom och tilldela konkursförvaltaren denna rätt, om domstolen finner att gäldenärens handlingar skadar borgenärernas intressen.

Gäldenären

När en gäldenär har blivit insolvent eller överskuldssatt måste denne inom 30 dagar ansöka hos domstolen om tillstånd att inleda ett insolvensförfarande.

Ansökan inges av gäldenären, gäldenärens arvinge, det kommersiella företagets ledningsorgan eller ombud eller likvidator eller av en bolagsman med obegränsat ansvar. När ansökan inges av ett ombud krävs en uttrycklig fullmakt. I ansökan får gäldenären föreslå en återhämtningsplan och utse en person som uppfyller de krav som fastställts för att utse konkursförvaltare, om domstolen beslutar att ett insolvensförfarande ska inledas.

Gäldenären får, personligen eller via en bemyndigad företrädare, vidta alla nödvändiga processuella åtgärder i insolvensförfarandet, och i förfaranden som inletts beträffande fastställelse domar och ansökningar om godkännande, förutom sådana åtgärder som uteslutande faller inom konkursförvaltarens ansvarsområde.

Om vissa villkor är uppfyllda har gäldenären och dennes familj rätt till utbetalning av underhåll. Underhållsbeloppet fastställs av domstolen och utgör en kostnad i insolvensförfaranden.

En gäldenär får delta i borgenärssammanträdet om han eller hon anser att detta behövs.

Domstolen får på begäran av gäldenären upphäva ett beslut från borgenärssammanträdet om det är olagligt eller allvarligt skadar vissa borgenärens intressen.

Gäldenären kan inge en skriftlig invändning, med en kopia till konkursförvaltaren, mot varje fordran som konkursförvaltaren godkänt eller förkastat inom sju dagar från införfarandet av förteckningen över godkända och förkastade fordringar i handelsregistret. Gäldenären får väcka en fastställelse talan i enlighet med artikel 694 i handelslagen inom 14 dagar från offentliggörandet av domstolens beslut om att godkänna förteckningen i handelsregistret, om domstolen avvisar gäldenärens invändning mot en fordran som borgenären har godkänt eller har inkluderat en fordran i förteckningen över godkända fordringar.

Gäldenären kan be domstolen att avlägsna den konkursförvaltare som utsetts om konkursförvaltaren underlåter att fullgöra sitt uppdrag eller handlar på ett sätt som skadar borgenärens eller gäldenärens intressen.

Gäldenären kan bestrida det beslut om tillträde till egendom som domstolen utfärdat vid försäljning av privat egendom och egendomsrättigheter i konkursboet.

Gäldenären kan inge en skriftlig invändning till domstolen mot inkomstfördelningskontot och bestrida det föreläggande genom vilket kontot godkändes.

För att säkerställa att tillgångarna bevaras och återhämtningsplanen kan genomföras får gäldenären begära att domstolen – vid godkännandet av återhämtningsplanen genom ett särskilt beslut eller vid en senare tidpunkt – utser tillgångar som gäldenären kan få råda över efter att i förväg ha inhämtat tillsynsorganets medgivande, eller om det inte finns något tillsynsorgan som gäldenären kan få råda över efter att i förväg ha inhämtat domstolens medgivande, eller byter ut en eller flera medlemmar av tillsynsorganet.

Enligt artikel 740 i handelslagen får en gäldenär när som helst under förfarandet ingå ett avtal med samtliga borgenärer vars fordringar godtagits i syfte att betala deras penningfordringar. I så fall företräder konkursförvaltaren inte gäldenären som part. Om gäldenären underlåter att uppfylla sina skyldigheter enligt avtalet kan borgenärer vars fordringar står för minst 15 procent av de totala fordringarna begära att insolvensförfarandet ska återupptas.

Gäldenären får begära att insolvensförfarandet ska återupptas inom ett år från den dag beslutet att vilandeförklara förfarandet infördes i handelsregistret. Begäran får endast göras efter att gäldenären har fastställt att det finns tillräckliga tillgångar eller satt in det belopp som krävs för att förskottsbeta de inledande rättegångskostnaderna.

Gäldenären kan be domstolen återuppta ett vilandeförklarat förfarande inom ett år från dagen för beslutet att vilandeförklara förfarandet, om belopp som avsatts för bestridda fordringar under den perioden frigörs eller tillgångar som inte var kända under insolvensförfarandet upptäcks.

Gäldenären kan ansöka hos domstolen om att beviljas återställande av försutten tid beträffande dennes återställbara rättigheter, om gäldenären till fullo har betalat alla skulder som godtagits i förfarandet, inklusive upplupen ränta och de kostnader som uppkommit. Gäldenärens rättigheter återställs utan full betalning av alla skulder om insolvensen orsakades av en negativ affärsmässig och ekonomisk utveckling. Rättigheterna för bolagsmän med obegränsat ansvar återställs på samma villkor. Domstolens beslut om återställande av försutten tid kan inte överklagas. Gäldenären har sju dagar på sig att överklaga ett beslut om avslag på sin ansökan. Det lagakraftvunna beslutet förs in i den insolventa näringsidkarens ärendeakt i handelsregistret.

Gäldenären kan invända mot konkursförvaltarens slutredovisning inom sju dagar från den dag redovisningen överlämnas till domstolen. Domstolen fattar beslut om redovisningen inom 14 dagar, och beslutet kan inte överklagas.

Gäldenären kan erhålla vad som eventuellt finns kvar i konkursboet efter full och definitiv betalning av alla skulder.

Om en borgenärs ansökan om insolvens avslås i en lagakraftvunnen dom har gäldenären, oavsett om denne är en fysisk eller en juridisk person, rätt till ersättning om borgenären handlade uppsåtligt eller med stor försumlighet. Ersättning ska utgå för alla materiella och immateriella skador som lidits som en direkt följd av det rättsstridiga agerandet. Om gäldenärens agerande bidrog till skadorna kan ersättningen minskas. Om ansökan om att inleda ett insolvensförfarande ingavs av flera borgenärer är dessa solidariskt betalningsansvariga.

Gäldenären måste senast 14 dagar efter inledandet av insolvensförfarandet tillhandahålla domstolen och konkursförvaltaren följande uppgifter:

Nödvändig information om företagets affärsverksamhet och gäldenärens egendom.

En förteckning över de kontantbetalningar och banköverföringar på belopp över 1 200 BGN som gjorts under de sex månader som föregick inledandet av insolvensen.

En förteckning över de betalningar som gäldenären har gjort till närstående parter under de tolv månader som föregick inledandet av insolvensen.

En notarietförklaring med en förteckning över alla personliga ägodelar, egendomsrätter och fordringar, och deras gäldenärens namn och adresser.

Gäldenären ska informera domstolen eller konkursförvaltaren om sina tillgångar och sin affärsverksamhet, inklusive alla relevanta handlingar, inom sju dagar från dagen för en skriftlig begäran om detta. Uppgifterna måste vara aktuella och gälla på dagen för begäran. I annat fall utdömer domstolen böter.

Senast en månad från dagen för beslutet att vilandeförklara insolvensförfarandet på grund av att de första kostnaderna för förfarandet inte har betalats måste gäldenären avsluta sina anställdas anställningsavtal, underrätta den nationella uppborndsmyndighetens behöriga lokalkontor, utfärda de erforderliga handlingar som intygar ovannämnda arbetstagares yrkeserfarenhet och anställningstid för socialförsäkringsändamål, sammanställa ett referensdokument med angivande av alla personer med garanterade fordringar enligt lagen om arbetstagares garanterade fordringar i händelse av arbetsgivarens insolvens och tillämpningsföreskrifterna till denna, och överlämna bolagets bokföring till det nationella försäkringsinstitutets behöriga lokalkontor.

Gäldenären ska minst en gång i kvartalet rapportera om sin verksamhet och de åtgärder som vidtagits för att genomföra återhämtningsplanen till det tillsynsorgan som anges i planen och underrätta detta organ om alla omständigheter som kan få materiella konsekvenser för återhämtningen.

Gäldenärens ledningsorgan måste i förväg inhämta tillsynsorganets medgivande innan de fattar beslut om omstrukturering av gäldenären,

stängning eller flytt av företag eller betydande delar av företag,

andra egendomstransaktioner än rutintransaktioner och transaktioner som rör förvaltningen av gäldenärens affärsverksamhet,

en betydande förändring i gäldenärens affärsverksamhet,

betydande organisatoriska förändringar,

upprättandet av ett långvarigt samarbete som är avgörande för genomförandet av återhämtningsplanen eller avbrytandet av ett sådant arbete,

öppnande eller stängning av filialer.

Gäldenären måste följa den återhämtningsplan som domstolen har godkänt. Gäldenären bör utan dröjsmål genomföra de strukturella förändringar som anges i planen.

Gäldenären måste avstå från de handlingar och transaktioner som förtecknas i artiklarna 645, 646 och 647 i handelslagen inom de tidsperioder och på de villkor som anges i dessa artiklar. I annat fall kan dessa handlingar och transaktioner förklaras ogiltiga när det gäller konkursboets borgenärer.

Konkursförvaltaren

Enligt bulgarisk lagstiftning är en konkursförvaltare en fysisk person som uppfyller följande villkor:

Han eller hon har inte som vuxen dömts för ett brott, om inte full rättslig rehabilitering har beviljats.

Han eller hon är inte gift eller i rakt nedstigande led släkt med gäldenären eller borgenären. Han eller hon är inte släkt med gäldenären eller borgenären på sidolinjen intill sjätte led och genom äktenskap intill tredje led.

Han eller hon är inte en av borgenärerna i insolvensförfarandet.

Han eller hon är inte en insolvent gäldenär som inte beviljats återställande av försutten tid.

Han eller hon har inga förbindelser med gäldenären eller med en borgenär som kan ge upphov till skäligen misstanke om opartiskhet.

Han eller hon har en universitetsexamen i ekonomi eller juridik och minst tre års yrkeserfarenhet.

Han eller hon har klarat en behörighetskontroll i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som anges i en för ändamålet avsedd förordning och har förts upp på den förteckning över yrkesutövare som uppfyller kriterierna för att utses till konkursförvaltare som har godkänts av justitieministern och offentliggjorts i Bulgariens officiella tidning.

Han eller hon har inte avlägsnats som konkursförvaltare på grund av åsidosättande av sina åligganden eller ett agerande som har skadat borgenärernas eller gäldenärens intressen. Han eller hon har inte strukits ur det register som förs av centralbanken eller avlägsnats på fondens eget initiativ eller på begäran av finansministern för åsidosättande av sina åligganden eller ett agerande som skadar borgenärernas intressen.

Han eller hon har inte varit föremål för de åtgärder som föreskrivs i artikel 65.2.11 i lagen om banker eller artikel 103.2.16 i lagen om kreditinstitut.

Justitieministern stryker en konkursförvaltare från förteckningen om det har fastställts att konkursförvaltaren har överträtt sina befogenheter och åsidosatt sina åligganden, oavsett om åsidosättandet slogs fast av konkursdomstolen eller inte, och ser till att den ändrade förteckningen offentliggörs i Bulgariens officiella tidning.

Konkursförvaltarens befogenheter får utövas av flera personer. I så fall fattas alla beslut med enhällighet och handlingarna utförs gemensamt, om inte borgenärerna eller, i händelse av en tvist mellan de parter som utövar konkursförvaltarens arbetsuppgifter, domstolen beslutar annorlunda. Om konkursförvaltarens befogenheter utövas av flera personer, som fattar beslut med enhällighet och som agerar gemensamt, är dessa solidariskt ansvariga. Konkursförvaltaren måste betala en årlig utbildningsavgift. En konkursförvaltare som inte betalar den obligatoriska avgiften i tid stryks ur registret. Senast tre dagar efter utnämningen av en konkursförvaltare och innan utnämningen har bekräftats måste konkursförvaltaren teckna en yrkesansvarsförsäkring för hela den tid insolvensförandet pågår så att han eller hon är skyddad mot krav på skadestånd för åsidosättande av sina åligganden.

Justitieministern ska, tillsammans med ekonomiministern, anordna årliga utbildningskurser för konkursförvaltare.

Enligt handelslagen faller konkursförvaltare inom en av följande kategorier:

Tillfälliga konkursförvaltare som utsetts i beslutet om att inleda insolvensförandet.

Tillfälliga konkursförvaltare som utsetts som en säkerhetsåtgärd.

Permanent konkursförvaltare, som kan utses på borgenärssammanträdet eller, om borgenärssammanträdet inte kan enas om en utnämning, av domstolen. Assisterande konkursförvaltare.

Ex officio-konkursförvaltare, som utses vid entledigandet av en permanent konkursförvaltare. En sådan konkursförvaltare fullgör sina åligganden tills en ny permanent konkursförvaltare utses.

Den tillfälliga konkursförvaltaren har samma befogenheter som den permanenta konkursförvaltaren. Utöver detta ska den tillfälliga konkursförvaltaren upprätta följande handlingar inom 14 dagar från dagen för inledandet av insolvensförandet:

En förteckning över borgenärer baserad på gäldenärens bokföring, med uppgift om borgenärernas fordringar och vilka borgenärer som har eller haft en affärsförbindelse med gäldenären under de senaste tre åren före inledandet av insolvensförandet grundat på tillgängliga uppgifter i handelsregistret och gäldenärens bokföring.

En bestyrkt kopia av gäldenärens bokföring.

En skriftlig rapport om skälen till insolvensen, gäldenärens nuvarande tillgångar, vilka åtgärder som har vidtagits för att bevara tillgångarna och möjligheterna att rädda företaget.

Den tillfälliga konkursförvaltaren måste delta i det första borgenärssammanträdet.

Konkursdomstolen utser den valda konkursförvaltaren på det första borgenärssammanträdet, om personen i fråga uppfyller de föreskrivna kraven och har gett sitt skriftliga förhandsmedgivande i form av en av en notarie attesterad förklaring, och fastställer vilken dag konkursförvaltaren ska påbörja sitt uppdrag. I samband med sin utnämning ska konkursförvaltaren inge en notariehandling som intygar att det finns eller inte finns rättsliga hinder för honom eller henne att fullgöra de åligganden som anges i handelslagen. Det kan t.ex. röra sig om att konkursförvaltaren äger aktier i ett bolag med begränsat ansvar eller ett aktiebolag, samtidigt har uppdrag som likvidator och konkursförvaltare och har andra ämbeten för vilka arvode utgår. Konkursförvaltaren måste omgående underrätta konkursdomstolen om någon av ovannämnda omständigheter föreligger. Konkursförvaltaren måste tillträda sin post den dag domstolen har fastställt. I annat fall ersätter domstolen inom sju dagar den utsedda konkursförvaltaren med en annan person som väljs bland de personer som nominerades vid det första borgenärssammanträdet. Om inga andra personer nominerades utses en konkursförvaltare från den relevanta förteckningen, och ett nytt borgenärssammanträde sammankallas. Om borgenärssammanträdet inte lyckas enas om utnämningen av en konkursförvaltare eller inte kan komma överens om dennes ersättning, fastställs konkursförvaltarens ersättning av domstolen.

Domstolen fråntar konkursförvaltaren dennes uppdrag i följande fall:

På konkursförvaltarens skriftliga begäran.

Om konkursförvaltaren förlorar sin rättsliga handlingsförmåga.

Om konkursförvaltaren inte längre uppfyller de lagstadgade kraven.

På begäran av de borgenärer vars fordringar utgör mer än hälften av summan av samtliga fordringar.

Genom ett beslut på borgenärssammanträdet.

I de fall konkursförvaltaren inte längre har förmåga att utöva sina befogenheter.

Vid dödsfall.

Domstolen får på eget initiativ eller på förslag från gäldenären, borgenärskommittén eller en borgenär när som helst frånta konkursförvaltaren dennes uppdrag om konkursförvaltaren underlåter att fullgöra sina åligganden eller agerar på ett sätt som skadar borgenärens eller gäldenärens intressen. En konkursförvaltare som på begäran har fråntagits sitt uppdrag måste fortsätta att fullgöra sina åligganden tills en ny konkursförvaltare har utsetts. Beslutet om att frånta konkursförvaltaren uppdraget ska verkställas omgående, och ett eventuellt överklagande har inte suspensiv verkan. Om beslutet om att frånta konkursförvaltaren uppdraget upphävs återinsätts inte den part som fråntogs uppdraget som konkursförvaltare i insolvensförandet. Domstolen kallar till ett borgenärssammanträde som ges i uppgift att nominera en ny konkursförvaltare. Fram till att en ersättare har utsetts utförs konkursförvaltarens arbetsuppgifter *ex officio* av en konkursförvaltare som utsetts av domstolen.

Senast tre dagar efter att konkursförvaltaren har tillträtt ska denne begära att förseglingen av de av gäldenärens egendomar som har förseglats ska brytas och upprätta en inventarieförteckning över gäldenärens fasta och personliga egendom, kontanter, värdesaker, värdepapper, kontrakt, fordringar etc., däribland personliga ägodelar som finns i tredje mans ägo. Konkursförvaltaren upprättar inventarieförteckningen, och om andra tillgångar senare upptäcks upprättas ytterligare en inventarieförteckning. Från och med konkursförvaltarens upprättande av inventarieförteckningen är konkursförvaltaren ansvarig för de tillgångarna som förtecknas i denna, såvida de inte överlämnas till gäldenären eller tredje man för att förvaras hos dem.

Konkursförvaltaren har följande rättigheter: Han eller hon ska

företräda företaget,

sköta driften av företaget,

övervaka gäldenärens affärsverksamhet, om gäldenärens rätt att bedriva näringsverksamhet har begränsats,

ska få ta del av och föra företagens bokföring och hantera företagens affärskorrespondens,

göra förfrågningar och identifiera gäldenärens tillgångar,

i de fall som anges i lag, begära att avtal som gäldenären är part i ska avslutas, sägas upp eller hävas,

delta rättsprocesser som företaget är part i och väcka talan på dess vägnar,

driva in skulder till gäldenären och sätta in pengarna på ett särskilt konto,

med domstolens tillstånd råda över gäldenärens bankmedel, när detta är nödvändigt för att förvalta och bevara gäldenärens tillgångar,

göra förfrågningar för att identifiera gäldenärens borgenärer,

följa ett domstolsbeslut om att sammankalla och anordna ett borgenärssammanträde,

föreslå en återhämtningsplan,
vidta de åtgärder som krävs för att avsluta gäldenärens ägarintressen i andra företag,
omvandla konkursboet till pengar,
utföra andra handlingar som föreskrivs i lag och förordnats av domstolen.

Alla statliga organ och institutioner är skyldiga att bistå konkursförvaltaren vid fullgörandet av dennes åligganden.

Från och med den dag beslutet om att inleda ett insolvensförfarande vinner laga kraft godtar konkursförvaltaren inbetalningar för att betala gäldenärens fordringar.

Konkursförvaltaren ser till att förteckningarna över godtagna och avvisade fordringar, tillsammans med gäldenärens finansiella rapporter, offentliggörs i handelsregistret så snart de är färdiga och att de görs tillgängliga för borgenärerna och gäldenären på domstolens kansli.

För att öka storleken på konkursboet driver konkursförvaltaren in obetalda andelar och bidrag från komplementärer. Konkursförvaltaren kan även anmäla en fordran enligt artiklarna 645, 646 och 647 i handelslagen och artikel 135 i lagen om skyldigheter och avtal i samband med insolvensförfaranden, och vidta motsvarande åtgärder för att driva in en sådan fordran. Om fordran anmäls av en borgenär betraktar domstolen självmant konkursförvaltaren som medkärande. Konkursförvaltaren måste delta i förfaranden som inlett till följd av en fastställsetalan som väckts av gäldenären eller en borgenär enligt artikel 694 i handelslagen.

Efter att ha inhämtat domstolens tillstånd anordnar konkursförvaltaren försäljningen av de egendomsrätter som ingår i konkursboet, utarbetar ett förslag till utdelning av de tillgångar som kan delas ut till de borgenärer som har anmält fordringar enligt artikel 722.1 i handelslagen beroende på deras prioriteringsordning, privilegier och säkerhet, ser till att utdelningsförslaget förs in i handelsregistret och gör utbetalningar i enlighet med förslaget. Konkursförvaltaren ska, efter ett domstolsbeslut, sätta in de belopp på bank som vid tidpunkten för slututdelningen har avsatts för att betala oindrivna eller bestridda fordringar.

Om gäldenären går med på att betala alla borgenärer vars fordringar godtagits företräder konkursförvaltaren inte gäldenären som part.

Konkursförvaltaren måste fullgöra sina åligganden på ett samvetsgrant och försiktigt sätt. Konkursförvaltaren får inte delegera sina befogenheter till tredje man utan domstolens uttryckliga tillstånd. Konkursförvaltaren får inte förhandla på gäldenärens vägnar, varken personligen eller via en närstående part. Konkursförvaltaren får inte på något sätt, varken direkt eller via en annan person, förvärva personlig egendom eller egendomsrätter från konkursboet. Denna begränsning gäller konkursförvaltarens make, deras släktingar i rakt nedstigande led och deras släktingar i sidolinjen intill sjätte led och genom äktenskap intill tredje led. Konkursförvaltaren får inte röja faktiska omständigheter, uppgifter och information som de har fått kännedom i samband med fullgörandet av sina åligganden.

Om en konkursförvaltare underlåter att fullgöra sina åligganden eller fullgör dem, får domstolen bötfälla konkursförvaltaren med ett belopp motsvarande upp till en månads ersättning. Konkursförvaltaren är skyldig att betala kompensation med ett belopp som motsvarar den lagstadgade räntan vid dröjsmål med att sätta in erhållna belopp i en bank. Konkursförvaltaren är skyldig att kompensera gäldenären och borgenärerna för eventuella skador som konkursförvaltaren felaktigt har orsakat vid fullgörandet av sina åligganden.

När en konkursförvaltares mandat upphör måste denne omgående lämna över bokföringen, handelsböcker och konton, tillsammans med eventuell egendom som mottagits för förvaring, till den nya konkursförvaltaren eller till en person som utsetts av domstolen och, om [borgenärssammanträdet] godtar att ta upp återhämtningsplanen till prövning, till gäldenären. Konkursförvaltarens befogenheter upphör när insolvensförfarandet avslutas. Konkursförvaltaren överlämnar bokföringen och resten av gäldenärens egendom till gäldenärens ledningsorgan. Konkursförvaltarens rättigheter återställs om man beslutar att öppna insolvensförfarandet igen.

År 2017 infördes systemet med assisterande konkursförvaltare. En assisterande konkursförvaltare är en fysisk person som uppfyller alla krav som fastställts för konkursförvaltare, förutom kravet på att ha minst två års relevant yrkeserfarenhet, att ha klarat ett behörighetsprov i enlighet med det förfarande som föreskrivs i en för detta ändamål avsedd förordning, och att vara upptagen i den förteckning över yrkesutövare som kan utses till konkursförvaltare som antagits av justitieministern och offentliggjorts i Bulgariens officiella tidning. Assisterande konkursförvaltare får inte någon gång ha varit föremål för de åtgärder som anges i artikel 65.2.11 i lagen om banker eller artikel 103.2.16 i lagen om kreditinstitut.

För att utses till assisterande konkursförvaltare måste sökande klara ett behörighetsprov i enlighet med det förfarande som föreskrivs i en förordning. Justitieministeriet utfärdar ett beslut om att föra upp assisterande konkursförvaltare som uppfyller de erforderliga behörighetskraven i en för ändamålet avsedd förteckning.

Assisterande konkursförvaltare kan vidta vissa åtgärder inom konkursförvaltarens ansvarsområde, efter att ha mottagit instruktioner från konkursförvaltaren och i enlighet med relevant förfarande (med domstolens uttryckliga tillstånd). Den assisterande konkursförvaltaren får underteckna vissa dokument som hör till konkursförvaltarens arbete, genom att lägga till ordet "assisterande" till sin underskrift. Den assisterande konkursförvaltaren och konkursförvaltaren är solidariskt ansvariga för eventuella skador som de felaktigt har orsakat under fullgörandet av sina åligganden. Förhållandet mellan en konkursförvaltare och en assisterande konkursförvaltare regleras genom avtal. I avsaknad av särskilda regler regleras assisterande konkursförvaltares verksamhet av de regler som gäller för konkursförvaltare.

Den konkursförvaltare som utsetts genom en dom som meddelats av en utländsk domstol utövar de rättigheter som uppdraget medför i det land där insolvensförfarandet inleddes, så länge som deras agerande inte strider mot den grundläggande rättsordningen (ordre public) i Bulgarien. På begäran av den konkursförvaltare som utsetts av den utländska domstolen får den bulgariska domstolen inleda ett sidoinsolvensförfarande mot en näringsidkare som förklarats insolvent av en utländsk domstol, om näringsidkaren har betydande tillgångar i Bulgarien. Godkännandet av återhämtningsplanen i sidoinsolvensförfarandet kräver samtycke från konkursförvaltaren i huvudförfarandet. En ansökan om att ogiltigförklara en transaktion som konkursförvaltaren ingett i huvudförfarandet eller sidoförfarandet anses ha ingetts i båda förfarandena.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

I insolvensförfaranden kan en borgenärs fordringar kvittas mot borgenärens skulder till gäldenären om båda skulderna existerade före beslutet om att inleda insolvensförfarandet, de var ömsesidigt verkställbara och av samma slag och borgenärens fordran hade förfallit. Om borgenärens fordran förfaller under insolvensförfarandet eller till följd av beslutet om att förklara gäldenären insolvent, förutsatt att båda skulderna som ett resultat av beslutet rangordnas i samma kategori, får borgenären endast kvitta sin skuld efter att skulden har förfallit eller båda skulderna har fått samma rangordning. Kvittningsförklaringen måste meddelas konkursförvaltaren.

En kvittning kan ogiltigförklaras när det gäller konkursboets borgenärer om borgenären förvärvade fordran och ådrog sig skulden före beslutet om att inleda insolvensförfarandet, och borgenären vid den tidpunkten denne förvärvade fordran eller ådrog sig skulden kände till att gäldenären var insolvent eller överskuldssatt eller att en ansökan om att inleda ett insolvensförfarande hade ingetts. Oavsett när de ömsesidiga skulderna uppkom är en kvittning som genomförs av gäldenären efter förklaringen om insolvens eller överskuldssättning, men tidigast ett år före den dag ansökan ingavs, ogiltig när det gäller konkursboets borgenärer, förutom när det gäller den del av skulden som borgenären skulle ha erhållit vid utdelningen av intäkterna efter att tillgångarna omvandlats till pengar.

En talan om ogiltigförklaring av en kvittning får väckas av konkursförvaltaren eller, om konkursförvaltaren inte väcker talan, av alla konkursboets borgenärer inom ett år från dagen för inledandet av insolvensförfarandet eller dagen för beslutet om att återuppta ett vilandeförklarat insolvensförfarande. Om skulden kvittades efter dagen för beslutet om att inleda insolvensförfarandet börjar fristen för att väcka en talan om ogiltigförklaring av kvittningen att löpa från och med dagen för kvittningen.

Inledandet av insolvensförfaranden har suspensiv verkan på alla civil- och handelsrättsliga rättstvister och skiljeförfaranden som gäldenären är part i (med undantag av arbetstvister beträffande gäldenärens penningfordringar). Denna bestämmelse gäller inte om domstolen, den dag ett insolvensförfarande inleds i ett annat ärende i vilket gäldenären är svarande, har gått med på att pröva en invändning från gäldenären mot en kvittning.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Senast en månad från dagen för beslutet att avbryta insolvensförfarandet på grund av att de första kostnaderna för förfarandet inte har betalats (beslut enligt artikel 632.1 i handelslagen), måste gäldenären avsluta sina anställdas anställningsavtal, underrätta den nationella uppbördsmyndighetens behöriga lokalkontor, utfärda erforderliga dokument som intygar nämnda arbetstagares yrkeserfarenhet och anställningstid för socialförsäkringsändamål, sammanställa ett referensdokument med angivande av alla personer med garanterade fordringar enligt lagen om arbetstagares garanterade fordringar i händelse av arbetsgivarens insolvens och tillämpningsföreskrifterna till denna, och överlämna bolagets bokföring till det nationella försäkringsinstitutets behöriga lokalkontor.

Konkursförvaltaren får säga upp alla avtal som gäldenären är part i med motiveringen att avtalet helt eller delvis inte kan fullgöras. Konkursförvaltaren meddelar uppsägning av ett avtal 15 dagar i förväg och måste inom samma frist svara på den andra partens begäran om upplysningar om huruvida avtalet kommer att avslutas eller fortsätta vara giltigt. Om konkursförvaltaren inte svarar på en begäran anses avtalet ha avslutats. Om avtalet avslutas har den andra parten rätt till skadestånd. När ett avtal enligt vilket gäldenären gör regelbundna utbetalningar fortsätter att vara giltigt blir konkursförvaltaren inte skyldig att betala eventuellt utestående skulder som uppkommit före beslutet om att inleda insolvensförfarandet.

Från och med den dag beslutet om att inleda insolvensförfarandet vinner laga kraft godtar konkursförvaltaren inbetalningar som görs för att betala gäldenärens fordringar. Betalning av en av gäldenärens fordringar efter dagen för beslutet om att inleda insolvensförfarandet, men innan detta beslut trätt i kraft, är giltig om den part som betalade fordran inte kände till att ett insolvensförfarande hade inletts eller, om de kände till detta, den ekonomiska förmån som användes för att betala fordran ingick i konkursboet. God tro förutsätts tills motsatsen bevisas.

Enligt artikel 646 i handelslagen får följande handlingar som rör borgenärer inte företas efter dagen för beslutet om att inleda insolvensförfarandet, eftersom detta strider mot de vedertagna processuella reglerna:

Reglering av en skuld som uppkommit före beslutet om att inleda insolvensförfarandet.

En pant eller inteckning i en rättighet eller en personlig tillgång från konkursboet.

En transaktion som inbegriper en rättighet eller en tillgång från konkursboet.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Innan domstolen fattar beslut om ansökan om att inleda insolvensförfarandet får den, på borgenärens begäran eller på eget initiativ och om det är nödvändigt för att bevara gäldenärens tillgångar, förordna att förfaranden för att driva in gäldenärens tillgångar, med undantag av verkställighetsförfaranden som inletts i enlighet med skatte- och socialförsäkringsprocesslagen, ska vilandeförklaras. Om åtgärderna begärs av en borgenär beviljar domstolen begäran om borgenärens begäran stöds av skriftlig bevisning och/eller om det ställts en säkerhet i form av ett belopp som domstolen fastställt för att ersätta gäldenären för eventuella skador om gäldenären i ett senare skede inte befinns vara insolvent eller överskuldssatt. Domstolen kan häva införda säkerhetsåtgärder om de inte längre behövs för att bevara konkursboet.

Beslutet meddelas den part som kommer att bli föremål för åtgärderna och den part som begärde att åtgärderna skulle vidtas. Åtgärderna ska genomföras utan dröjsmål och får överklagas inom sju dagar från det att delgavs. Överklaganden har inte suspensiv verkan. Säkerhetsåtgärder anses hävda från och med dagen för meddelandet av ett beslut om att avslå ansökan om att inleda ett insolvensförfarande. Den säkerhetsåtgärd som har införts fortsätter att ha verkan fram till dagen för beslutet om att inleda insolvensförfarandet. Från och med den dagen upphävs säkerhetsåtgärdens verkan av beslutet om att inleda insolvensförfarandets verkan.

Beslutet om att inleda insolvensförfarandet har suspensiv verkan på förfaranden för att driva in tillgångar som ingår i konkursboet, med undantag av de tillgångar som anges i artikel 193 i skatte- och socialförsäkringsprocesslagen. Om en betalning till fordringsägaren görs mellan det datum verkställighetsförfarandet avbröts och införandet av beslutet om att inleda insolvensförfarandet, återbetalas det inbetalda beloppet till konkursboet. Om det finns risk för att borgenärens intressen skadas och åtgärder vidtas för att realisera säkerheten till förmån för en prioriterad borgenär får domstolen tillåta att förfarandet fortsätter på villkor att den del av intäkterna som överstiger säkerhetsbeloppet förs till konkursboet. Om en fordran anmäls och godtas i insolvensförfarandet avslutas vilandeförklarade förfaranden. De utmätnings- och tvångsförsäljningsåtgärder som vidtagits inom ramen för verkställighetsförfarandet kan inte verkställas mot de borgenärer som har fordringar på konkursboet. Det är inte tillåtet att vidta säkerhetsåtgärder enligt civilprocesslagen eller skatte- och socialförsäkringsprocesslagen mot gäldenärens egendom efter det att insolvensförfarandet har inletts.

De tillgångar som avses i artikel 193 i skatte- och socialförsäkringsprocesslagen är de tillgångar som är föremål för sådana säkerhetsåtgärder som redan vidtagits inom ramen för verkställighetsförfarandet för att återvinna statliga skulder som uppkommit innan insolvensförfarandet inleddes. De aktuella tillgångarna realiserar av den offentliga exekutionstjänstemannen i enlighet med de regler och förfaranden som fastställs i skatte- och socialförsäkringsprocesslagen. Om intäkterna från realiseringen av tillgångarna inte räcker för att täcka hela skulden, den upplupna räntan och de kostnader som uppkommit i samband med det offentliga verkställighetsförfarandet betalas resten av statens eller kommunens fordran i enlighet med de allmänna reglerna. Om intäkterna från realiseringen av tillgångarna överstiger det totala skuldbeloppet, den upplupna räntan och de kostnader som uppkommit i samband med det offentliga verkställighetsförfarandet sätter den offentliga exekutionstjänstemannen in det överskjutande beloppet på konkursboets konto. Om den statliga exekutionstjänstemannen inte lyckas sälja tillgångarna inom sex månader från det att insolvensförfarandet inleddes övergår tillgångarna från den statliga exekutionstjänstemannen till konkursförvaltaren och säljs under insolvensförfarandet.

Så snart ett insolvensförfarande har inletts får ingen talan beträffande en privaträttslig egendomstvist väckas vid allmänna domstolar eller skiljedomstolar, med undantag av

för att skydda rättigheterna för tredje man som äger tillgångar som ingår i konkursboet,

i arbetstvister,

beträffande ekonomiska fordringar som säkrats genom tillgångar som ägs av tredje man.

Följande parter får väcka en fastställsetalan enligt artikel 694 i handelslagen för att begära att det ska fastställas att en befintlig fordran som inte har godtagits i insolvensförfarandet är giltig eller bestrida en godtagen fordran:

Gäldenären, om domstolen avvisar en invändning mot en fordran som godtagits av konkursförvaltaren eller för upp den fordran i förteckningen över godtagna fordringar.

En borgenär vars fordran inte godtagits, om domstolen lämnar invändningen utan åtgärd eller tar bort fordran från förteckningen över godtagna fordringar.

En borgenär, om domstolen avvisar dennes invändning mot att en annan borgenärs fordran har godtagits eller för upp en annan borgenärs fordran i förteckningen över godtagna fordringar.

Fastställsetalan får väckas inom 14 dagar från det att beslutet om att godkänna förteckningen över fordringar offentliggjorts i handelsregistret.

Konkursförvaltaren måste delta i förfarandet. Det lagakraftvunna beslutet har avgörande rättsverkan för gäldenären, konkursförvaltaren och samtliga borgenärer i insolvensförfarandet.

Giltigheten av en försäljning av tillgångar som ingår i konkursboet för att omvandla tillgångarna till pengar kan bestridas genom att väcka en civilrättslig talan, om tillgången förvärvades av en part som inte hade rätt att delta i budgivningen vid auktionen eller om köpeskillingen inte betalas. I det sistnämnda fallet kan köparen bemöta talan genom att betala det utestående beloppet, tillsammans med upplupen ränta från och med den dag vederbörande förklarades ha köpt den sålda tillgången.

Om en part efter försäljningen av en tillgång för att omvandla tillgången till pengar och köparens förvärv av denna tillgång inte längre är i besittning av en egendomsrätt, är det enda rättsmedel denna part kan utnyttja en talan om äganderätt.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Inledandet av insolvensförfaranden har suspensiv verkan på alla civil- och handelsrättsliga rättstvister och skiljeförfaranden som gäldenären är part i, med undantag av arbetstvister beträffande gäldenärens penningfordringar. Denna bestämmelse gäller inte om domstolen, den dag ett insolvensförfarande inleds i ett annat ärende i vilket gäldenären är svarande, har gått med på att pröva en invändning från gäldenären mot en kvittning. Vilandeförklarade förfaranden återupptas om fordran godtagits i insolvensförfarandet, dvs. förs in i den förteckning över godtagna fordringar som domstolen godkände.

I samband med återupptagande av vilandeförklarade förfaranden deltar 1) konkursförvaltaren och borgenären, om fordran inte ingår i den förteckning över fordringar som konkursförvaltaren godtagit eller i den förteckning över fordringar som domstolen godkände, 2) konkursförvaltaren, borgenären och den part som gjorde invändningen, om fordran ingår i den förteckning över fordringar som konkursförvaltaren godtagit men som en invändning har gjorts mot. I så fall har beslutet avgörande rättsverkan för gäldenären, konkursförvaltaren och samtliga borgenärer som har fordringar på konkursboet.

Pågående förfaranden mot gäldenären avseende penningfordringar som säkrats genom egendom i tredje mans besittning får inte vilandeförklaras.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

En borgenär med en fordran mot gäldenären till följd av en handelstransaktion kan inge en insolvensansökan och ansluta sig till ett förfarande som inletts efter en ansökan från en annan borgenär. I ansökan får gäldenären föreslå en återhämtningsplan och nominera en person som uppfyller de föreskrivna kraven för att utses till konkursförvaltare och som får utnännas, om domstolen förordnar att ett insolvensförfarande ska inledas. Borgenären kan be domstolen vidta föregripande åtgärder och säkerhetsåtgärder innan den fattar beslut om insolvensansökan om detta är nödvändigt för att bevara gäldenärens egendom.

När det är uppenbart att företagets fortsatta verksamhet skulle få negativa följder för konkursboet får domstolen, på begäran av borgenären, förordna att verksamheten ska upphöra, antingen från dagen för beslutet om att inleda insolvensförfarandet eller från och med ett senare datum, men före utgången av den period under vilken en återhämtningsplan måste föreslås.

När gäldenärens tillgångar är otillräckliga för att betala de första kostnaderna för insolvensförfarandet förordnar domstolen att en borgenär inom en viss tidsfrist ska betala ett förskottsbelopp för att insolvensförfarandet ska kunna inledas. Om gäldenärens tillgångar är otillräckliga eller de första kostnaderna för förfarandet inte har betalats i förskott får borgenären ansöka om att ett vilandeförklarat insolvensförfarande ska återupptas inom ett år från beslutet om att vilandeförklara förfarandet.

Om de villkor som anges i handelslagen är uppfyllda får borgenärer bestrida domstolens beslut och avgöranden i insolvensförfaranden och de handlingar som gäldenärens ledningsorgan företar och de beslut detta fattar.

I insolvensförfaranden delges borgenärer som är parter i förfarandet kallelser att inställa sig inför domstolen på deras respektive adress i Bulgarien. Om en borgenär har bytt adress utan att anmäla detta till domstolen bifogas alla kallelser och dokument ärendeakten och anses vederbörligen delgivna. Om borgenären saknar adress i Bulgarien och har sitt säte i ett annat land måste gäldenären ange en delgivningsadress i Bulgarien. Om ingen delgivningsadress i Bulgarien har anmälts offentliggörs kallelsen i handelsregistret. Efter inledandet av insolvensförfarandet anses de obestridda domstolshandlingar som inte ska föras in i handelsregistret eller meddelas parterna i enlighet med civilprocesslagen ha delgetts parterna genom att de förts in i det register som domstolen för. När det i handelslagen föreskrivs att kallelser ska delges parterna genom kungörelser som offentliggörs i handelsregistret måste uppmaningen, kungörelsen eller kallelsen offentliggöras senast sju dagar innan sammanträdet eller förhandlingen är tänkt att hållas.

Vid det första borgenärssammanträdet deltar de borgenärer som ingår i den förteckning som den tillfälliga konkursförvaltaren har sammanställt på grundval av gäldenärens bokföring och utdrag ur denna bokföring och som läggs fram vid det första sammanträdet. Borgenärerna deltar i sammanträdet personligen eller genom ett ombud som genom en uttrycklig fullmakt bemyndigats att företräda borgenären. När borgenären är en fysisk person måste underskriften av den som utfärdat fullmakten intygas av en notarie. Beslut fattas med enkel majoritet bland borgenärerna i förteckningen, exklusive röster från borgenärer som för tillfället är knutna till gäldenären, borgenärer som har varit knutna till gäldenären under den treårsperiod som föregick inledandet av insolvensförfarandet och de borgenärer som förvärvat fordringar från parter knutna till gäldenären under den treårsperiod som föregick inledandet av insolvensförfarandet. Under det första borgenärssammanträdet

tar deltagarna del av den rapport som upprättats av den tillfälliga konkursförvaltaren, nominerar deltagarna en permanent konkursförvaltare och lägger fram nomineringen för domstolen, väljer deltagarna en borgenärskommitté.

I följande fall sammankallas inte något borgenärssammanträde:

Om gäldenären innan denne ingav sin insolvensansökan under tre år underlåtit att registrera sina finansiella rapporter i handelsregistret.

Om gäldenären inte fullgör sin skyldighet att samarbeta med konkursförvaltaren och vägrar att överlämna sin bokföring eller uppenbart misskött bokföringen.

I så fall fullgör den tillfälliga konkursförvaltare som domstolen utsett sina åligganden fram till dess att en permanent konkursförvaltare utses av borgenärssammanträdet efter att domstolen godkände de fordringar som konkursförvaltaren godtagit.

Borgenärssammanträdet kan sammankallas på begäran av gäldenären, konkursförvaltaren, borgenärskommittén eller de borgenärer som står för en femtedel av den totala summan av godtagna fordringar. Borgenärssammanträdet hålls oberoende av hur många borgenärer som deltar och leds av den domare som leder domstolsförfarandet. När beslut ska fattas har varje borgenär ett antal röster som motsvarar vederbörandes andel av den totala summan av de godtagna fordringarna med rösträtt som domstolen godkände. Rösträtt kan även beviljas borgenärer i återupptagna domstols- eller skiljeförfaranden mot gäldenären i civil- eller handelsrättsliga egendomstvister, om övertygande skriftlig bevisning anförs till stöd för fordran, borgenärer vars fordringar inte har godtagits och som har väckt fastställsetalan enligt artikel 694 i handelslagen och borgenärer vars fordringar har godtagits och mot vilka en talan om bestridande av fordran har väckts enligt artikel 694 i handelslagen. Rösträtt beviljas inte borgenärer med fordringar utan säkerhet som rör lagstadgad eller avtalad ränta som ska betalas efter beslutet om att inleda insolvensförfarandet, borgenärer med fordringar som rör lån till gäldenären som ställts ut av en

partner eller aktieägare och borgenärer med fordringar till följd av donationer eller kostnader som uppkommit för borgenären under förfarandet, med undantag av utgifter som betalats i förskott, när gäldenärens tillgångar är otillräckliga för att täcka utgifterna. Beslut fattas med enkel majoritet, om inte annat anges i handelslagen.

Under borgenärssammanträdet

tar deltagarna del av konkursförvaltarens verksamhetsberättelse,

tar deltagarna del av borgenärskommitténs rapport,

väljer deltagarna en konkursförvaltare, om detta inte har gjorts,

fastställer deltagarna beslut om att entlediga eller ersätta en konkursförvaltare,

fastställer deltagarna konkursförvaltarens nuvarande ersättning, ändrar ersättningen och fastställer konkursförvaltarens slutliga ersättning,

väljer deltagarna en borgenärskommitté om detta inte har gjorts, och gör ändringar i kommitténs sammansättning,

förslår deltagarna för domstolen vilket summa gäldenären och dennes familj bör beviljas i underhåll,

fastställer deltagarna hur gäldenärens tillgångar ska omvandlas till pengar, metoderna och villkoren för egendomsvärdering, valet av värderingsmän och deras ersättning.

Om borgenärssammanträdet inte lyckas fatta något beslut om utnämningen av en konkursförvaltare görs utnämningen av domstolen, och om sammanträdet inte lyckas fatta något beslut om hur gäldenärens egendom ska omvandlas till pengar fattas detta beslut av konkursförvaltaren. Domstolen entledigar konkursförvaltaren från dennes uppdrag på begäran av de borgenärer som står för mer än hälften av den totala summan av samtliga fordringar. Domstolen får, på begäran av en borgenär, när som helst entlediga konkursförvaltaren om denne underlåter att fullgöra sina åligganden eller agerar på ett sätt som skadar borgenärens eller gäldenärens intressen.

Borgenärssammanträdet får fatta beslut om att utse ett tillsynsorgan med befogenhet att övervaka gäldenärens verksamhet under tiden för återhämtningsplanen eller för en kortare tid, inklusive när detta inte uttryckligen föreskrivs i återhämtningsplanen.

Med borgenärssammanträdets samtycke får domstolen tillåta konkursförvaltaren att sälja personlig egendom som tillhör gäldenären innan tillstånd ges för att omvandla konkursboet till pengar, om kostnaden för att förvara sådan personlig egendom till dess beslutet om att omvandling av boet till pengar i enlighet med det allmänna förfarandet överstiger egendomens värde. Andra tillgångar som ingår i konkursboet får säljas med borgenärssammanträdets samtycke, om detta är nödvändigt för att täcka kostnaderna för insolvensförfarandet och ingen av borgenärerna har accepterat att betala kostnaderna i förskott trots att de har uppmanats att göra detta.

På förslag av konkursförvaltaren och i linje med borgenärssammanträdets beslut kan konkursdomstolen bevilja försäljning av gäldenärens tillgångar genom direkta förhandlingar eller genom en mellanhand. Detta sker när man inte har lyckats sälja personlig egendom och äganderätter, som bjudits ut till försäljning i sin helhet eller som separata delar eller enskilda saker eller rättigheter, på grund av att det saknats köpare eller på grund av att en köpare har dragit sig ur. Borgenärssammanträdets beslut är bindande för samtliga borgenärer, inklusive de borgenärer som inte deltar i sammanträdet. På begäran av borgenären får domstolen upphäva ett beslut från borgenärssammanträdet om det är olagligt eller på ett allvarligt sätt skadar vissa borgenärens intressen.

Borgenärssammanträdet får inrätta en borgenärskommitté. Borgenärskommittén ska bestå av minst tre och högst nio medlemmar. Kommittén måste bestå av medlemmar som företräder både borgenärer med säkerhet och borgenärer utan säkerhet, med undantag av de borgenärer som avses i artikel 616.2 i handelslagen (de borgenärer vars fordringar betalas efter att alla andra borgenärens fordringar till fullo har betalats). Borgenärskommittén bistår och övervakar konkursförvaltaren i dennes arbete med att förvalta gäldenärens tillgångar, genomföra kontroller av gäldenärens bokföring och tillgängliga likvida medel, avger utlåtanden om att låta gäldenärens företag fortsätta sin verksamhet och ersättningen till den tillfälliga och ex officio-konkursförvaltaren, de åtgärder som vidtagits för att omvandla boet till pengar och konkursförvaltarens ansvarsskyldighet i andra fall. Borgenärskommitténs medlemmar har rätt till ersättning för borgenärernas räkning. Ersättningsbeloppet fastställs vid utnämningen.

En ledamot i borgenärskommittén får inte på något sätt, varken direkt eller via en annan person, förvärva personlig egendom eller egendomsrätter från konkursboet. Denna begränsning gäller sådana ledamöters make, deras släktingar i rakt nedstigande led och deras släktingar i sidolinjen intill sjätte led och genom äktenskap intill tredje led.

Vilandeförklarade civil- och handelsrättsliga rättstvister och skiljeförfaranden som gäldenären är part i återupptas och förfarandet fortsätter med deltagande av konkursförvaltaren och borgenären, om fordran inte ingår i den förteckning över fordringar som konkursförvaltaren godtagit eller i den förteckning över fordringar som godkänts av domstolen, konkursförvaltaren, borgenären och den part som gjorde invändningen, om fordran ingår i den förteckning över fordringar som konkursförvaltaren godtagit men som det har gjorts invändningar mot.

På begäran av borgenären får konkursdomstolen tillåta de säkerhetsåtgärder som föreskrivs i lag för att säkra gäldenärens tillgängliga tillgångar.

Borgenären får kvitta en skuld till gäldenären om de villkor som anges i artikel 645 i handelslagen är uppfyllda. För att öka storleken på konkursboet får konkursförvaltaren väcka talan enligt artiklarna 645, 646 och 647 i handelslagen och artikel 135 i lagen om skyldigheter och avtal i samband med insolvensförfaranden, och vidta åtgärder för att driva in dessa fordringar. Om en fordran har anmälts av en borgenär är det inte tillåtet att anmäla samma fordran en gång till. Den andra borgenären får ansöka hos domstolen om att bli betraktad som medkärande.

Borgenären får be konkursförvaltaren om lov att konsultera registret och rapporten och be konkursförvaltaren utarbeta en särskild rapport om intressanta frågor som inte diskuteras i rapporten för respektive period. Om konkursförvaltaren entledigas får borgenären invända mot konkursförvaltarens skriftliga rapport inom sju dagar från det att rapporten lades fram.

Borgenärer får anmäla sina fordringar i skriftlig form. De kan lämna skriftliga invändningar till domstolen mot fordringar som godtagits eller inte godtagits av konkursförvaltaren inom sju dagar från offentliggörandet av förteckningen i handelsregistret och väcka fastställsetalan enligt artikel 694 i handelslagen inom 14 dagar från offentliggörandet i handelsregistret av domstolens beslut om att godkänna förteckningen.

Borgenärer får anmäla sina fordringar i skriftlig form. De kan lämna skriftliga invändningar till domstolen mot fordringar som godtagits eller inte godtagits av konkursförvaltaren inom sju dagar från offentliggörandet av förteckningen i handelsregistret och därefter väcka fastställsetalan om fordringar som inte godtagits ska förklaras giltiga och bestrida godtagna fordringar inom sju dagar från offentliggörandet i handelsregistret av domstolens beslut om att godkänna förteckningen.

En återhämtningsplan får föreslås av de borgenärer som innehar minst en tredjedel av fordringarna med säkerhetsrätt och de borgenärer som innehar minst en tredjedel av fordringarna utan säkerhetsrätt, med undantag av följande borgenärer: borgenärer med fordringar till följd av lagstadgad eller avtalad ränta på skulder utan säkerhet som förföll till betalning efter beslutet om att inleda insolvensförfarandet, borgenärer med fordringar till följd av lån som gäldenären beviljats av en affärspartner eller aktieägare, borgenärer med fordringar till följd av donationer och utgifter som uppkommit för en borgenär i insolvensförfarandet, med undantag för utgifter som betalats i förskott, när gäldenären saknar tillräckliga tillgångar för att täcka utgifterna.

En borgenär med fordran som godtagits eller en rösträtt som erkänts av domstolen får föreslå och rösta om (inbegripet, i sin utvaro, via en notariehandling som borgenären undertecknat) en återhämtningsplan för gäldenärens insolventa affärsverksamhet. Borgenärer, inklusive borgenärer med otillåtna fordringar avseende vilka en fastställsetalan enligt artikel 694 i handelslagen har väckts vid domstolen, får invända mot den antagna planen inom sju dagar från och med antagandet av planen.

Om gäldenären underlåter att fullgöra sina skyldigheter enligt återhämtningsplanen får de borgenärer som innehar minst 15 procent av den totala summan av de fordringar som omvandlats enligt planen begära att insolvensförfarandet ska återupptas.

Borgenären kan inge en skriftlig invändning mot utdelningsförslaget och därefter överklaga det beslut i vilket förslaget godkändes av domstolen.

Om gäldenären underlåter att fullgöra den utomrättsliga överenskommelse som träffats med borgenärerna med stöd av artikel 740 i handelslagen, får de borgenärer som innehar minst 15 procent av den totala summan av fordringarna begära att domstolen ska återuppta insolvensförfarandet.

Gäldenären eller en borgenär vars fordran har godtagits eller vars fordran har förklarats giltig efter en civilrättslig talan får ansöka om att ett vilandeförklarat insolvensförfarande ska återupptas inom ett år från och med dagen för domstolens beslut att vilandeförklara förfarandet, om de belopp som avsatts för bestridda fordringar under den perioden frigges eller tillgångar som inte var kända under insolvensförfarandet upptäcks.

Inom en månad från och med att gäldenärens ansökan om återställande av försutten tid i offentliggjordes handelsregistret får varje borgenär vars fordran har godtagits eller vars fordran har förklarats giltig efter en civilrättslig talan invända mot detta.

På begäran av en borgenär får den bulgariska domstolen inleda ett sidoinsolvensförfarande mot en näringsidkare som förklarats insolvent av en utländsk domstol, om näringsidkaren har betydande tillgångar i Bulgarien. En borgenär som delvis har fått sin fordran betald i huvudförfarandet deltar i utdelningen i sidoförfarandet, om den del borgenären skulle få är större än den del som delas ut till de övriga borgenärerna i sidoförfarandet.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Konkursförvaltaren har följande befogenheter: Han eller hon kan genomföra undersökningar och identifiera egendom som tillhör gäldenären, delta i rättegångar mot gäldenären eller väcka talan på gäldenärens vägnar, begära att avtal som gäldenären är part i ska avslutas, sägas upp eller hävas, driva in skulder till gäldenären och sätta in pengarna på ett särskilt konto, med domstolens tillåtelse råda över gäldenärens bankmedel, när detta behövs för förvaltningen och bevarandet av gäldenärens tillgångar, och omvandla tillgångarna i konkursboet till pengar.

Konkursförvaltaren säljer personlig egendom och äganderätter i konkursboet i sin helhet eller som separata delar eller enskilda saker eller rättigheter efter att ha inhämtat domstolens tillstånd och i linje med borgenärssammanträdets beslut. Om det inte har fattats något sådant beslut avgör konkursförvaltaren hur tillgångarna ska omvandlas till pengar och reglerna för utvalda värderingsmäns värdering av tillgångarna.

Konkursförvaltaren utarbetar ett försäljningsmeddelande, med upplysningar om gäldenären, en beskrivning av den egendom som är till salu, reglerna och förfarandet för försäljningen, dag, tidpunkt och plats för försäljningen, fristen för att lämna bud under dagen och värderingen av den egendom som är till salu. Konkursförvaltaren anslår meddelandet på en tydlig plats i lokaler som tillhör den kommun där huvudkontoret för gäldenärens företag är beläget och i gäldenärens huvudkontors lokaler minst 14 dagar före det försäljningsdatum som anges i meddelandet. Konkursförvaltaren upprättar dessutom ett protokoll med närmare upplysningar om ovannämnda åtgärder och ser till att protokollet offentliggörs i en särskild bulletin från ekonomiministeriet 14 dagar före det försäljningsdatum som anges i meddelandet.

Försäljningen sker på konkursförvaltarens kontor eller på gäldenärens huvudkontors adress den dag som anges i meddelandet. Den som vill delta i budgivningen måste i förväg deponera ett belopp motsvarande 10 procent av det värderade värdet. Varje budgivare måste ange sitt bud med siffror och bokstäver och lämna budet, tillsammans med kvitto på att depositionsavgiften har betalats, i ett förseglat kuvert. Buden lämnas till konkursförvaltaren på försäljningsdagen inom den angivna fristen och förs in i ett särskilt register i den ordning de lämnades. När tidsfristen har löpt ut meddelar konkursförvaltaren i närvaro av de deltagande budgivarna vilka bud som mottagits och upprättar ett särskilt protokoll över förfarandet. Bud som lämnats av oberättigade budgivare och eventuella bud som är lägre än värderingsvärdet är ogiltiga. Egendomen säljs till högstbudande. Om det högsta budet lämnades av mer än en budgivare fastställs köparen genom auktion, som konkursförvaltaren utan dröjsmål anordnar i närvaro av budgivarna. Budgivaren med det vinnande budet antecknas i det protokoll som konkursförvaltaren upprättat. Detta undertecknas sedan av konkursförvaltaren och samtliga budgivare. Köparen måste betala det pris som bjöds, med avdrag för den depositionsavgift på 10 procent som betalades i förskott. Köpeskillingen ska betalas sju dagar från och med försäljningsdatumet. När köparen är en borgenär vars fordran har godtagits eller en borgenär med säkerhet upprättar konkursförvaltaren ett utdelningsförslag. I detta anges vilken del av priset som ska betalas av köparen och behållas för att fullgöra andra borgenärers fordringar och vilken del av priset som ska kvittas mot borgenärens fordran. I detta fall måste köparen betala de belopp som ska behållas för att fullgöra andra borgenärers fordringar i enlighet med utdelningsförslaget inom sju dagar från och med dess ikraftträdande, eller om det inte finns några andra borgenärer, den summa som överstiger borgenärens fordran. Om köpeskillingen inte erläggs inom sju dagar erbjuder konkursförvaltaren egendomen till den budgivare som lämnade näst högst bud, om inte denne har tagit tillbaka sin depositionsavgift. Med den budgivarens samtycke förklarar domstolen sedan denne som köpare. Konkursförvaltaren upprepar vid behov processen tills egendomen har erbjudits alla budgivare vars bud inte var lägre än värderingspriset.

Om det inte finns några budgivare eller om inga giltiga bud mottas, eller om köparen inte betalar köpeskillingen, offentliggörs ett nytt försäljningsmeddelande. Denna gång anordnas en auktion med öppen budgivning vars startpris motsvarar 80 procent av värderingspriset. Buden antecknas i en budförteckning, och det vinnande budet fastställs av konkursförvaltaren och anges i meddelandet.

När den förklarade köparen betalar det aktuella beloppet i tid utfärdar domstolen ett beslut om att egendomen ska övergå i köparens besittning dagen efter betalningen. Övriga budgivare i auktionen och gäldenären kan överklaga beslutet till appellationsdomstolen. Om beslutet om övergång av besittningsrätten ogiltigförklaras anordnas en annan auktion efter att ett nytt meddelande har offentliggjorts.

Köparen övertar besittningsrätten från konkursförvaltaren med stöd av ett beslut om övergång av besittningsrätt och ett kvitto som intygar att erforderlig betalning för köpet och överlåtelseavgifter har erlagts. Köparen bär risken för förlust av rätten till egendomen, och utgifterna för att bevara egendomen fram till dess att den övergår i köparens besittning täcks med medel ur konkursboet.

Om verkställighetsförfaranden har inletts mot en gemensamt ägd egendom för att täcka en skuld som vissa av ägarna har beskrivs hela egendomen, men endast den immateriella del som ägs av gäldenären säljs. Egendomen får säljas i sin helhet om de övriga ägarna skriftligen ger sitt samtycke till detta.

Vid försäljning av egendom som gäldenären har in-tecknat eller pantsatt för att säkra en annan parts skuld eller förvärvat med en in-teckning eller pan-trätt underrättar konkursförvaltaren den prioriterade borgenären om tidpunkten för försäljningen. Ett separat utdelningsförslag upprättas. I detta anges vilka summor som ska betalas till den prioriterade borgenären med medel från försäljningen av sådan egendom. Konkursförvaltaren reserverar den summa som ska betalas till den prioriterade borgenären enligt utdelningsförslaget och lämnas över mot uppvisande av en exekutionstitel beträffande skulden eller ett intyg om att fordran har godtagits i insolvensförfarandet. Konkursförvaltaren reserverar den summa som ska betalas till en prioriterad borgenär som har en fordran beträffande en skuld som säkrats genom en pan-trätt mot uppvisande av ett intyg från registret som intygar att en pan-trätt införts och en notariehandling som undertecknats av borgenären och som intygar det aktuella beloppet på det säkerställda lånet.

På begäran av konkursförvaltaren och i linje med borgenärssammanträdet ger konkursdomstolen sitt tillstånd till försäljningen av gäldenärens tillgångar genom direkt förhandling eller via en mellanhand, när den personliga egendomen och egendomsrätterna som har bjudits ut till försäljning i sin helhet, som separata delar eller individuella ägodelar och rättigheter, inte kunde säljas på grund av att det saknades köpare eller att en köpare drog sig ur.

Försäljningspriset får inte vara lägre än 80 procent av värderingspriset. Ett erbjudande om att förvärva aktier som gäldenären äger i andra företag måste först göras till de övriga aktieägarna. Om erbjudandet inte accepteras inom en månad säljs aktierna. I så fall måste aktiernas förvärvspris betalas inom en period på högst 60 månader från och med det datum en köpare utses och ett avtal ingås efter att hela priset har betalats.

Om bostadsenheter som gäldenären äger hyrs ut till gäldenärens arbetstagare och anställda vid tidpunkten för borgenärssammanträdet beslut om reglerna och förfarandet för omvandlingen av dessa till pengar, måste konkursförvaltaren först bjuda ut bostadsenheterna till försäljning till arbetstagarna eller de anställda eller till andra personer som har fordringar till följd av anställningsförhållanden med gäldenären, med undantag av om det pågår rättegångar beträffande de aktuella egendomar. Konkursförvaltaren skickar ett skriftligt erbjudande till varje person. I detta beskrivs egendomen, dess värde, betalningsperioden, som inte får vara kortare än 30 dagar och inte längre än 60 dagar, och det bankkonto som pengarna ska överföras till. Parterna måste svara inom 14 dagar och underrätta konkursförvaltaren om huruvida de vill köpa egendomen till ett pris motsvarande värderingspriset inom den angivna perioden. När priset har betalats får arbetstagare och anställda kvitta sina fordringar i form av de obetalda löner som gäldenären är skyldig dem. Köpeavtalet upprättas i form av ett lagfartsbevis och undertecknas av konkursförvaltaren i egenskap av säljare. Kostnaderna i samband med försäljningen ska betalas av säljaren.

Konkursförvaltaren begär att en pantsatt personlig ägodel som är i borgenärens eller en tredje mans besittning ska överlämnas och säljas i enlighet med det förfarande som fastställs i kapitel 46 i handelslagen, om inte lagen tillåter att borgenären anordnar försäljningen utan inblandning av domstolen.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Följande fordringar får anmälas i insolvensförfaranden:

Fordringar beträffande skulder som säkerställts genom pant eller inteckning, eller fordringar beträffande skulder som har belagts med kvarstad eller utmätts, som registrerats i enlighet med lagen om panträtter.

Fordringar för vilka borgenären har panträtt.

Kostnader som uppkommit i samband med insolvensförfarandet (stämpelskatt som ska betalas när fordringen anmäls och alla andra kostnader som uppkommer fram till dess att beslutet om att inleda insolvensförfarandet träder i kraft, konkursförvaltarens arvode, fordringar från arbetstagare och anställda när gäldenärens näringsverksamhet inte har upphört, kostnader som uppkommit i samband med ökning, förvaltning, värdering och utdelning av konkursboet och underhållsutbetalningar till gäldenären och dennes familj).

Fordringar till följd av anställningsavtal som existerade innan insolvensförfarandet inleddes.

Lagstadgad ersättning som gäldenären är skyldig att betala till tredje man.

Offentligrättsliga skulder till stat eller kommun, inklusive men inte begränsat till skulder till följd av skatter, tullar, avgifter och obligatoriska socialförsäkringsavgifter, om dessa uppkom innan insolvensförfarandet inleddes.

Fordringar som uppstod efter att insolvensförfarandet inleddes och som fortfarande är obetalda på respektive förfallodag.

Alla andra oprioriterade fordringar som uppstod innan insolvensförfarandet inleddes.

Lagstadgad eller avtalad ränta på skulder utan säkerhet som förfallit efter att insolvensförfarandet inleddes.

Lån som beviljats gäldenären av en affärspartner eller aktieägare.

Donationer.

De kostnader borgenärerna har haft i samband med insolvensförfarandet, med undantag av kostnader enligt artikel 629b i handelslagen (förskotts betalning av inledande rättegångskostnader).

Borgenärer med fordringar som uppkom efter beslutet om inledandet av insolvensförfarandet erhåller betalning på respektive förfallodag. Om ingen betalning erhållits betalas deras fordringar i enlighet med det förfarande som anges i artikel 722.1 i handelslagen.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Borgenärer måste skriftligen anmäla sina fordringar till konkursdomstolen inom en månad från det att beslutet om att inleda insolvensförfarandet förs in i handelsregistret. De ska ange skälen till och storleken på fordran, privilegier och säkerheter och en delgivningsadress, samt lägga fram skriftlig bevisning.

Senast sju dagar efter utgången av en månadsfrist utarbetar konkursförvaltaren

en förteckning över anmälda fordringar, som arrangeras i den ordning de inkommit, med angivande av skälen till och storleken på fordran, privilegier och säkerheter och ingivningsdag,

en förteckning över de fordringar som konkursförvaltaren på eget initiativ ska föra upp i förteckningen, framför allt fordringar från arbetstagare och anställda till följd av deras anställningsförhållande med gäldenären och skulder till staten som bedömts och angetts i ett beslut som har trätt i kraft,

en förteckning över anmälda fordringar som inte godtagits.

De fordringar som anmäls efter utgången av en månadsfrist från införandet av beslutet i handelsregistret, men inte senare än två månader efter detta datum, läggs till i förteckningen över anmälda fordringar och godtas i enlighet med det förfarande som anges i lag. Efter att den andra perioden har löpt ut får inga fordringar anmälas beträffande skulder som uppkommit fram till inledandet av insolvensförfarandet.

När ett vilandeförklarat insolvensförfarande återupptas börjar fristen för att anmäla fordringar löpa från och offentliggörandet av beslutet i enlighet med artikel 632.2 i handelslagen (beslut om att återuppta ett vilande insolvensförfarande).

Fordringar beträffande en skuld som inte har betalats på förfalldagen, och som uppkom efter inledandet av insolvensförfarandet och innan godkännandet av en återhämtningsplan, anmäls i enlighet med samma förfarande och förs in i en sidoförteckning som konkursförvaltaren upprättar.

Konkursförvaltaren ser till att förteckningarna offentliggörs i handelsregistret så snabbt som möjligt och gör dem tillgängliga för borgenärerna och gäldenären på domstolens kansli.

Både gäldenären och borgenären får inom sju dagar från det att förteckningen offentliggjordes i handelsregistret inge en skriftlig invändning till domstolen, med en kopia till konkursförvaltare, mot en fordran som godtagits eller inte godtagits. En fordran som styrkts genom en lagakraftvunnen dom som meddelats efter beslutet om att inleda det insolvensförfarande som konkursförvaltaren deltar i får inte bestridas.

Om det inte görs några invändningar mot förteckningarna godkänner domstolen *ex officio* förteckningen över de fordringar som godtagits och förts in vid en överläggning bakom stängda dörrar omedelbart efter utgången av sjudagarsperioden. Om det har gjorts invändningar mot förteckningarna prövar domstolen dessa vid en offentlig förhandling, efter att ha kallat konkursförvaltaren, gäldenären och den borgenär vars bestridda fordran har godtagits eller inte godtagits och den borgenär som har invänt mot fordran. Om det är möjligt behandlas alla invändningar vid en enda förhandling. Om en invändning anses välgrundad godkänner domstolen förteckningen med nödvändiga ändringar. Om så inte är fallet avvisar domstolen invändningarna inom 14 dagar från och med datumet för förhandlingen. Domstolens beslut om godkännandet av förteckningen offentliggörs i handelsregistret och kan inte överklagas.

En borgenär som har anmält en fordran senare än en månad, men inte senare än två månader, efter införandet av beslutet i handelsregistret får inte bestrida den fordran som godtagits eller inte godtagits eller försöka driva in skulder från återstoden av konkursboet, om boets egendom har omvandlats till pengar. Senare anmälda fordringar som godtagits i enlighet med det lagstadgade förfarandet läggs till i den förteckning som domstolen godkände.

En borgenär eller gäldenär som ingett en avvisad invändning mot den förteckning som konkursförvaltaren upprättat och en borgenär med en fordran som inte förts in i förteckningen över godtagna fordringar eller en borgenär och gäldenär beträffande en fordran som lagts till i förteckningen över tillåtna fordringar efter en invändning som domaren har godkänt, får inom sju dagar från det att domstolens beslut om godkännande av förteckningen över tillåtna fordringar offentliggjorts i handelsregistret väcka talan enligt artikel 694 i handelslagen för giltigförklara en fordran som inte godtagits eller ogiltigförklara en fordran som godtagits. Ikraftträdandet av beslutet har rättsverkningar för gäldenären, konkursförvaltaren och samtliga borgenärer i insolvensförfarandet.

I insolvensförfaranden förs en fordran som godtagits in i den förteckning över godtagna fordringar som domstolen godkänt, med undantag av fordringar som bestridits genom en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 694 i handelslagen.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioritetens ordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Enligt handelslagen kan utdelning genomföras när tillräckliga intäkter har genererats från omvandlingen av konkursboet till pengar.

Konkursförvaltaren utarbetar ett förslag till utdelning av de ekonomiska tillgångar som kan delas ut till borgenärerna, med hänsyn till deras prioriteringsordning, privilegier och säkerheter. Utdelningsförslaget förblir ofullständigt tills alla fordringar helt har betalats eller hela konkursboet har omvandlats till pengar, med undantag av personlig egendom som inte kan säljas. Utdelningsförslaget anslås under 14 dagar på en tydlig plats på en särskild anslagstavla i de delar av domstolen som är öppna för allmänheten. Utdelningsförslaget offentliggörs i handelsregistret. Inom ovan nämnda period får borgenärskommittén och varje enskild borgenär inge en skriftlig invändning mot utdelningsförslaget till domstolen. Domstolen godkänner utdelningsförslaget, med nödvändiga ändringar, antingen på eget initiativ eller efter en annan invändning mot förslaget laglighet. Beslutet om att godkänna utdelningsförslaget och invändningarna mot detta offentliggörs i handelsregistret, och borgenärerna och gäldenären underrättas på så sätt om beslutet. Beslutet om att godkänna utdelningsförslaget kan överklagas av konkursförvaltaren, borgenärskommittén eller en borgenär, oavsett om borgenären har eller inte har invänt mot domstolens beslut att annullera eller ändra utdelningsförslaget. Utdelningen enligt det förslag som domstolen godkänt utförs av konkursförvaltaren. Vid betalning av fordringar genom utdelning av intäkterna från omvandlingen av konkursboet till pengar, enligt artikel 722 i handelslagen, tillämpas följande förfarande:

Fordringar som säkrats genom pant, inteckning, utmätning eller kvarstad, som registrerats i enlighet med lagen om panträtter – från intäkterna från realiseringen av säkerheten.

Fordringar för vilka panträtt finns – från värdet på den tillgång som omfattas av panträtt.

Kostnader som uppkommit i samband med insolvensförfarandet (stämpelskatt som ska betalas när fordringen anmäls och alla andra kostnader som uppkommer fram till dess att beslutet om att inleda insolvensförfarandet träder i kraft, konkursförvaltarens arvode, fordringar från arbetstagare och anställda när gäldenärens näringsverksamhet inte har upphört, kostnader som uppkommit i samband med ökning, förvaltning, värdering och utdelning av konkursboet och underhållsutbetalningar till gäldenären och dennes familj).

Fordringar till följd av anställningsavtal som existerade innan insolvensförfarandet inleddes.

Lagstadgad ersättning som gäldenären är skyldig att betala till tredje man.

Offentligrättsliga skulder till stat eller kommun, inklusive men inte begränsat till skulder till följd av skatter, tullar, avgifter och obligatoriska socialförsäkringsavgifter, om dessa uppkom innan insolvensförfarandet inleddes.

Fordringar som uppstod efter insolvensförfarandet inleddes och som fortfarande är obetalda på respektive förfallodag.

Alla andra fordringar utan säkerhet som uppstod innan insolvensförfarandet inleddes.

Lagstadgad eller avtalad ränta på skulder utan säkerhet som förfallit efter att insolvensförfarandet inleddes.

Lån som beviljats gäldenären av en affärspartner eller aktieägare.

Donationer.

De kostnader borgenärerna har haft i samband med insolvensförfarandet, med undantag av kostnader enligt artikel 629b i handelslagen (förskotts betalning av inledande rättegångskostnader).

Om det saknas tillräckliga tillgångar för att till fullo betala de fordringar som avses i punkterna 3–12, sker en proportionell fördelning till varje kategori av borgenärer. Om staten har anmält flera fordringar i samma kategori och dessa har godtagits överförs dessa i en gemensam betalning från kontot för utdelning av tillgångar och delas, vid mottagandet, ut av den nationella uppborgsmyndigheten i enlighet med skatte- och socialförsäkringsprocesslagen. Den nationella uppborgsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta konkursdomstolen och borgenären om den utdelning som gjorts.

Fordringar till följd av avtalad ränta på skulder utan säkerhet, som förföll efter beslutet om att inleda insolvensförfarandet, fordringar beträffande skulder som uppkommit från lån som beviljats gäldenären av en affärspartner eller aktieägare, borgenärer med fordringar till följd av donationer och från kostnader som borgenären ådragit sig i insolvensförfarandet, med undantag av de kostnader som anges i artikel 629b i handelslagen (förskotts betalning av inledande rättegångskostnader) får betalas först efter det att alla övriga borgenärers fordringar till fullo har betalats. En borgenär som anmäler en fordran efter att utdelningen har genomförts läggs till i förteckningen över borgenärer vars fordringar ska betalas i senare fördelningar utan att ha rätt att få sin fordran betald genom att erhålla en större andel av det omvandlade boet i senare fördelningar som kompensation för att inte ha erhållit en andel i tidigare fördelningar. Prioriterade borgenärer behåller sina säkerheter i insolvensförfarandet, och fordringar betalas först. Detta gäller endast intäkterna från realiseringen av den säkerhet som ställts. När försäljningspriset för den personliga egendom som pantsatts eller intecknats är otillräckligt för att täcka hela skulden, inklusive upplupen ränta, deltar borgenären i utdelningen som en oprioriterad borgenär. När försäljningspriset för en personlig ägodel som pantsatts eller intecknats överskrider den säkerställda skulden, inklusive upplupen ränta, förs det överskjutande beloppet till konkursboet. Denna regel gäller även vid fullgörandet av fordringar från borgenärer med panträtt.

En borgenär vars fordran delvis betalats i det huvudförfarande där en näringsidkare har förklarats insolvent av en utländsk domstol deltar i utdelningen av tillgångar i det sidoförfarande som inleddes vid en bulgarisk domstol, om näringsidkaren har betydande tillgångar i Bulgarien och den andel som borgenären skulle få från utdelningen av tillgångar i sidoförfarandet är större än andra borgenärers andel i samma förfarande. De tillgångar som finns kvar efter utdelningen i sidoförfarandet överförs till tillgångarna i huvudförfarandet.

En fordran som ska skjutas upp inkluderas i den inledande utdelningen som en bestridd fordran, och medel för dess betalning avsätts på utdelningskontot. Fordran undantas från den slutliga utdelningen om villkoret för att skjuta upp fordran fortfarande är giltigt. En fordran som omfattas av ett tvingande villkor inkluderas emellertid i utdelningen som en fordran som betalats som en ovillkorlig fordran.

Medel för betalning av den del av fordran som bestridits genom en civilrättslig talan avsätts på delningskontot. Om endast säkerheten eller privilegiet bestridits inkluderas fordran tillfälligt i utdelningen som en oprioriterad fordran tills tvisten avgjorts, och en summa motsvarande den summa som borgenären skulle erhålla för en prioriterad fordran avsätts på fördelningskontot. Särskilda bestämmelser måste anges i återhämtningsplanen eller vid utdelning av boet efter omvandling till pengar för sådana fordringar som inte godtagits och som bestridits i en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 694 i handelslagen.

Konkursförvaltaren ska, efter ett domstolsbeslut, sätta in de belopp på bank som vid tidpunkten för slututdelningen har avsatts för att betala oindrivna eller bestridda fordringar. Efter full betalning av alla gäldenärens skulder får gäldenären behålla vad som finns kvar i konkursboet.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Domstolen förordnar att insolvensförfarandet ska avslutas

om det inom ett år från beslutet enligt artikel 632.1 i handelslagen (beslutet att vilandeförklara insolvensförfarandet på grund av att tillgängliga tillgångar inte räcker för att täcka kostnaderna för insolvensförfarandet och de inledande kostnader som har uppkommit i samband med förfarandet inte har betalats) inte har begärts att förfarandet ska återupptas,

om konkursboet är tömt,

om alla fordringar har betalats,

om återhämtningsplanen godkänns,

om en uppgörelse har träffats mellan gäldenären och samtliga borgenärer vars fordringar godtagits, om uppgörelsen uppfyller gällande lagstadgade krav och ingen fastställsetalan har väckts i enlighet med artikel 694 i handelslagen beträffande en icke-existerande fordran som godtagits.

I de första tre fallen förordnar konkursdomstolen i sitt beslut om att avsluta förfarandet att näringsidkaren ska strykas ur registret, om inte samtliga borgenärens fordringar har betalats och realiserade tillgångar finns kvar i konkursboet. Beslutet kan överklagas inom sju dagar från införandet i handelsregistret.

Insolvensförfaranden avslutas inte om tredje man ställt säkerhet för gäldenärens skulder och indrivning av säkerheterna fortfarande pågår eller om gäldenären är part i en rättegång.

Enligt nationell rätt är rekonstruktion för att rädda gäldenärens företag en del av insolvensförfarandet.

Företagsrekonstruktion är ett självständigt valfritt steg i insolvensförfarandet. För företagsrekonstruktion krävs en skriftlig ansökan till domstolen med förslag till återhämtningsplan från någon av följande parter: gäldenären, konkursförvaltaren, borgenärer med minst en tredjedel av de prioriterade fordringarna, borgenärer med minst en tredjedel av de prioriterade fordringarna, bolagsmän eller aktieägare som innehar minst en tredjedel av aktierna i gäldenärens företag, en bolagsman med obegränsat ansvar eller tjugo procent av det totala antalet arbetstagare eller anställda i gäldenärens företag.

En återhämtningsplan (eller återhämtningsplaner) får föreslås från och med ingivandet av insolvensansökan till och med en månad från införandet i handelsregistret hos den domstol som fattar beslut om godkännandet av förteckningen över godtagna fordringar. Kostnaderna i samband med en återhämtningsplan som föreslås av gäldenären eller konkursförvaltaren täcks med medel från konkursboet och i övriga fall av den part som har föreslagit planen.

Innehållet i återhämtningsplanen måste uppfylla villkoren i artikel 700.1 i handelslagen och ta upp frågor som i vilken utsträckning de fordringar som ingår i de förteckningar som domstolen godkänt den dag planen godkändes kommer att betalas, hur och när varje kategori av fordringar kommer att betalas, garantierna för betalning av bestridda icke godtagna fordringar som är föremål för pågående rättsprocesser den dag planen föreslås, villkoren för när vanliga partner eller kommanditbolag är helt eller delvis befriade från ansvarsskyldighet, i vilken utsträckning de fordringar som varje kategori av borgenärer har kommer att fullgöras jämfört med den egendom de skulle erhålla i enlighet med det allmänna lagstadgade förfarandet, de garantier som getts för varje kategori av borgenärer i samband med genomförandet av planen, de förvaltningsmässiga, organisatoriska, rättsliga, finansiella, tekniska och andra åtgärder som ska vidtas för att genomföra planen, och planens konsekvenser för arbetstagarna och de anställda i gäldenärens företag. I återhämtningsplanen får man även föreslå åtgärder och transaktioner för att återställa företagets lönsamhet, inklusive en försäljning av hela eller delar av företaget, på vilka villkor och hur försäljningen ska genomföras, konvertering av skulder till aktier, novation av skulder eller andra åtgärder och transaktioner (planen exkluderar uttryckligen alternativet att sälja sådan egendom som leverantörer av vatten och avloppstjänster behöver för sin huvudsakliga verksamhet förrän en ny leverantör av vatten- och avloppstjänster har utsetts i respektive område), utnämningen av ett tillsynsorgan med befogenhet att utöva kontroll över gäldenärens verksamhet under hela återhämtningsplanens löptid eller för en kortare period, uppskjutande av eller uppskov med betalning, fullständig eller delvis skuldbetalning, företagsrekonstruktion eller andra åtgärder och transaktioner.

Om planen uppfyller de lagstadgade villkoren (artikel 700.1 i handelslagen) utfärdar domstolen ett beslut om att planen får tas upp på borgenärssammanträdet och förordnar att en kungörelse med datumet för sammanträdet ska offentliggöras i handelsregistret. Vid behov underrättas den part som föreslog planen, med instruktioner om att åtgärda de brister som upptäckts. Beslutet får överklagas inom sju dagar.

Endast borgenärer med godtagna eller giltigförklarade fordringar eller borgenärer som domstolen beviljat rösträtt får rösta om planen. Borgenärerna röstar i separata omröstningar för varje kategori av borgenärer som har fastställts i lag och får lägga sin röst utan att vara närvarande vid sammanträdet via en införd notarie upprättad fullmakt som borgenären har undertecknat. Planen antas av varje kategori av borgenärer med enkel majoritet för fordringar i relevant kategori. Invändningar mot den antagna planen kan inges till konkursdomstolen inom sju dagar från omröstningsdagen. Invändningar kan även göras av borgenärer som har väckt talan om ogiltigförklaring av fordringar enligt artikel 694 i handelslagen. Planen förkastas om fler än hälften av de borgenärer som har godtagna fordringar, oavsett vilken kategori fordringarna tillhör, röstar mot den. En kungörelse om att planen har antagits offentliggörs i handelsregistret. Domstolen godkänner återhämtningsplanen om den uppfyller villkoren i artikel 705.1 i handelslagen, dvs. om alla lagstadgade villkor för planens godkännande av de olika kategorierna av borgenärer har uppfyllts och planen har antagits av en majoritet av de borgenärer som har fler än hälften av de godtagna fordringar som har förts in i de förteckningar som domstolen godkänt. Om planen föreskriver delvis betalning får minst en kategori av de borgenärer som har antagit planen delvis betalning. Alla borgenärer i samma kategori behandlas lika, om inte den borgenär som lidit skada skriftligen har av sagt sig sina invändningar mot antagandet av planen. Planen säkerställer att en borgenär och en gäldenär med skiljaktiga meningar erhåller samma betalning som om tillgångarna hade fördelats enligt det allmänna lagstadgade förfarandet. Ingen borgenär erhåller mer än han eller hon har rätt till enligt sin godtagna fordran. Inga intäkter betalas till partner eller aktieägare förrän fordringarna från den kategori av borgenärer vars intressen påverkas av planen till fullo och definitivt har betalats. Inga underhållsutbetalningar görs till enmansföretagare, bolagsmän med obegränsat ansvar och deras familjer som överstiger den summa som domstolen fastställt, förrän den kategori av borgenärer vars intressen påverkas av planen till fullo och definitivt har betalats. Om flera planer har antagits på borgenärssammanträdet och samtliga planer uppfyller de lagstadgade villkoren godkänner domstolen den plan som antagits av de borgenärer som innehar fler än hälften av de godtagna fordringarna.

Återhämtningsplanen får tas upp i det sidoinsolvensförfarande som inletts av en bulgarisk domstol, om näringsidkaren äger betydande tillgångar i Bulgarien, efter att ha inhämtat medgivande från konkursförvaltaren i det huvudförfarande i vilket näringsidkaren har förklarats insolvent av en utländsk domstol.

Genom beslutet om godkännande av återhämtningsplanen förordnar domstolen att förfarandet ska avslutas och utser det tillsynsorgan som föreslagits i planen eller som utsetts av borgenärskommittén. Beslutet om att godkänna återhämtningsplanen och beslutet om att förkasta en plan som tagits fram för att återställa lönsamheten i gäldenärens företag, som har antagits av borgenärssammanträdet, kan överklagas inom sju dagar från införandet i handelsregistret. Den plan som domstolen godkänt är tvingande för gäldenären och alla borgenärer med fordringar som avser skulder som uppkommit före beslutet om att inleda insolvensförfarandet. Varje borgenär får ansöka om ett beslut om verkställighet i enlighet med det förfarande som anges i artikel 405 i civilprocesslagen för att driva in den omvandlade fordran, oavsett belopp.

Om gäldenären underlåter att genomföra återhämtningsplanen får de borgenärer som innehar fordringar som omvandlats enligt planen och som motsvarar minst 15 procent av den totala summan av fordringarna, eller det tillsynsorgan som domstolen utsett, be domstolen att återuppta insolvensförfarandet utan något krav på insolvens eller överskuldssättning. I så fall påverkas inte planens omvandlingskonsekvenser i fråga om borgenärernas rättigheter och säkerheter. Inget rekonstruktionsförfarande genomförs inom ramen för det återupptagna insolvensförfarandet.

Om försäljningen av hela eller delar av företaget föreskrivs i den godkända återhämtningsplanen, måste köpetalet ingås inom en månad från den dag beslutet om att godkänna planen trädde i kraft. Om ett köpeavtal inte kan ingås inom den frist som anges i den godkända återhämtningsplanen får var och en av parterna, inom en månad från utgången av en månadsfrist för att ingå ett köpeavtal, be konkursdomstolen förklara att avtalet har ingåtts. Om ingen av parterna begär att avtalet ska förklaras ha ingåtts och en borgenär har ingett en ansökan, fortsätter domstolen förfarandet och förklarar gäldenären insolvent.

Utöver antagandet av återhämtningsplanen föreskriver handelslagen en annan möjlig uppgörelse mellan gäldenären och borgenärerna. Borgenären får på egen hand ingå ett skriftligt skuldbetalningsavtal med alla borgenärer med godtagna fordringar när som helst i förfarandet utan att företrädas av konkursförvaltaren. Om avtalet uppfyller de lagstadgade kraven vilandeförklarar domstolen förfarandet, om en fastställelse talan om bestridande av godtagna fordringar har väckts enligt artikel 694.1 i handelslagen. En fastställelse dom får överklagas inom sju dagar från införfarandet i handelsregistret.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Vid det sista borgenärssammanträdet fattas beslut om den personliga egendom i konkursboet som inte går att sälja. Eventuellt bestämmer man att personlig egendom av ringa värde eller fordringar som det skulle vara orimligt svårt att driva in ska återgå till gäldenären. Konkursförvaltaren ska, efter ett domstolsbeslut, sätta in de belopp på bank som vid tidpunkten för slututdelningen har avsatts för att betala oindrivna eller bestridda fordringar.

I samband med att insolvensförfarandet avslutas hävs kvarstaden, och säkerhetsåtgärden stryks *ex officio* från och med den dag beslutet om att avsluta insolvensförfarandet träder i kraft.

Alla fordringar som inte anmälts och förmånsrätter som inte utövats i insolvensförfarandet upphör att gälla. Fordringar som det inte har varit möjligt att betala i insolvensförfarandet upphör att gälla, med undantag av om förfarandet återupptas i enlighet med artikel 744.1 i handelslagen (om medel som avsatts för bestridda fordringar, inom ett år från det att förfarandet vilandeförklarades, friges eller tillgångar som var okända under insolvensförfarandet upptäcks).

Om gäldenären har ingått ett avtal om skuldreglering med samtliga borgenärer med godtagna fordringar och insolvensförfarandet har avslutats får borgenärerna begära domstolsprövning i enlighet med de allmänna civilrättsliga reglerna, om inte annat föreskrivs i handelslagen. Om gäldenären inte fullgör sina skyldigheter enligt avtalet om skuldreglering får de borgenärer som innehar minst 15 procent av de totala fordringarna begära att insolvensförfarandet återupptas utan krav på bevis på insolvens eller överskuldssättning.

Om insolvensförfarandet avslutas efter att en återhämtningsplan har godkänts börjar en ny lagstadgad preskriptionstid enligt artikel 110 i lagen om skyldigheter och avtal att löpa för de skulder som uppkommit före beslutet om att inleda insolvensförfarandet från och med den dag beslutet om att godkänna återhämtningsplanen träder i kraft, om de aktuella skulderna ska regleras omedelbart eller från och med det datum skulderna förfaller till betalning, om återhämtningsplanen tillåter uppskov med betalningen. Enligt artikel 110 i lagen om skyldigheter och avtal upphör alla fordringar att gälla efter att den lagstadgade femåriga preskriptionstiden har löpt ut, om inte annat föreskrivs i lag. Om en ansökan om att återuppta insolvensförfarandet har ingetts förlängs den lagstadgade preskriptionstiden för godtagna fordringar med den tid som det återupptagna förfarandet tar. En borgenär kan ansöka om ett beslut om verkställighet av sin omvandlade fordran, oavsett storleken på fordran, på grundval av den återhämtningsplan som godkänts av domstolen.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Enligt nationell rätt är insolvensförfarandet förenat med följande kostnader:

Den stämpelskatt som ska betalas när fordringen anmäls och alla andra kostnader som uppkommer fram till dess att beslutet om att inleda insolvensförfarandet träder i kraft.

Konkursförvaltarens arvode.

Fordringar från arbetstagare och anställda när gäldenärens näringsverksamhet inte har upphört.

Kostnader som uppkommit i samband med ökning, förvaltning, värdering och utdelning av konkursboet.

Underhållsutbetalningar till gäldenären och dennes familj.

Ingen stämpelskatt behöver betalas i förskott när gäldenären har ingett en insolvensansökan. Stämpelskatten betalas med medel ur konkursboet vid utdelningen av tillgångarna. När en borgenär har ingett en insolvensansökan, och när en medborgenär anses utgöra part i förfarandet, tas stämpelskatten ut från borgenären eller den part som anses vara medborgenär.

För att kunna inleda ett insolvensförfarande, när gäldenären saknar tillräckliga tillgångar för att täcka kostnaderna för att inleda insolvensförfarandet, eller när det under insolvensförfarandet slås fast att gäldenären saknar tillräckliga tillgångar för att täcka kostnaderna för insolvensförfarandet, fastställer domstolen en summa som gäldenären eller en borgenär ska betala i förskott inom en period som fastställs av domstolen. Domstolen gör en bedömning av vilka kostnader som måste betalas för att kunna inleda insolvensförfarandet, med hänsyn till den tillfälliga konkursförvaltarens nuvarande arvode och de förväntade kostnaderna för insolvensförfarandet. Om gäldenären är ett kommanditbolag beslutar domstolen om förskottsbetalning av kostnaderna med hänsyn till den egendom som tillhör bolagsmän med obegränsat ansvar.

När insolvensförfarandet inleds täcks kostnaderna med medel ur konkursboet. Domstolen får utfärda ett beslut som bemyndigar konkursförvaltaren att vidta nödvändiga åtgärder i detta syfte.

Om förfarandet är i det skedet att det handlar om att öka konkursboets tillgångar behöver stämpelskatten inte betalas i förskott. Ingen stämpelskatt tas ut när omständigheter i samband med insolvensförfarandet förs in i handelsregistret på grundval av domstolsbeslut och när beslut om utmätning eller kvarstad träder i kraft eller hävs.

I förfaranden som inletts efter en återvinningstalan med stöd av artiklarna 645, 646 och 647 i handelslagen och artikel 135 i lagen om skyldigheter och avtal, behöver stämpelskatten inte betalas i förskott, oavsett rättsinstans. Om talan vinner bifall tas stämpelskatten ut av den tappande parten i rättegången. Om talan ogillas täcks stämpelskatten med medel ur konkursboet. Om återvinningstalan har väckts av konkursförvaltaren och ogillats täcks tredje mans kostnader i insolvensförfarandet med medel ur konkursboet.

Ingen stämpelskatt betalas i förskott vid en fastställelse talan som väckts av en borgenär eller gäldenär enligt artikel 694 i handelslagen. Om talan ogillas måste kostnaderna betalas av käranden.

En fordran från en borgenär som anmäls efter det att den lagstadgade anmälningstiden har gått ut, men inte senare än två månader efter detta datum, förs upp i förteckningen över anmälda fordringar och godtas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i lag. De extrakostnader som godtagandet medför betalas av den borgenär som anmälde fordran.

De kostnader som uppkommit i samband med en återhämtningsplan som föreslagits av gäldenären eller konkursförvaltaren täcks med medel ur konkursboet och i alla andra fall av den part som föreslog planen. Om inte annat föreskrivs i återhämtningsplanen ålägger domstolen gäldenären att betala stämpelskatten och de kostnader som uppkommit.

De kostnader som uppkommit i samband med bevarandet av egendom som ska omvandlas till pengar till dess att den kommer i köparens besittning täcks med medel ur konkursboet. De kostnader som uppkommit vid försäljningen av ett bostadsbestånd som gäldenären äger och hyr ut till sina arbetstagare och anställda bärs av säljaren.

I samband med utdelningen av omvandlade tillgångar betalas fordringar till följd av kostnader som uppkommit i insolvensförfarandet efter att prioriterade fordringar och fordringar som omfattas av retentionsrätt har fullgjorts.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Handelslagen innehåller skyddsåtgärder som skyddar borgenärer med fordringar på konkursboet mot åtgärder och transaktioner från gäldenärens sida i avsikt att tömma konkursboet och skada borgenärernas intressen. I lagen har begreppet "misstänkt period" införts – en obestridlig presumtion om att borgenärernas intressen har skadats om vissa åtgärder har vidtagits eller vissa transaktioner har genomförts under denna period. Längden på den misstänkta perioden varierar beroende på den typ av transaktion som den lagstadgade skadepresumtionen omfattar. För vissa transaktioner och åtgärder

börjar den misstänkta perioden löpa från och med datumet för insolvensen eller överskudsättningen, men inte tidigare än ett år före ansökan om att inleda insolvensförfarandet ingavs, och löper ut på dagen för beslutet att inleda insolvensförfarandet. I andra situationer utökas den till tre år, två år eller ett år innan ansökan om att inleda insolvensförfarandet ingavs och inkluderar perioden mellan det datum då ansökan om att inleda insolvensförfarandet ingavs och datumet för beslutet om att inleda insolvensförfarandet. Vissa åtgärder som vidtagits och transaktioner som genomförts efter datumet för beslutet om att inleda insolvensförfarandet i strid med det vedertagna förfarandet, dvs. utan att först ha inhämtat konkursförvaltarens samtycke, anses också skadliga.

De typer av åtgärder och transaktioner som anses skadliga enligt handelslagen definieras i en uttömmande förteckning och faller inom två kategorier: ogiltiga åtgärder och transaktioner och åtgärder och transaktioner som inte kan verkställas med avseende på borgenärer med fordringar på konkursboet.

Ogiltiga transaktioner regleras av artikel 646.1 i handelslagen. I den artikeln anges att följande åtgärder och transaktioner är ogiltiga med avseende på borgenärer, om de i strid med det vedertagna förfarandet vidtas/genomförs efter datumet för beslutet om att inleda insolvensförfarandet:

Regleringen av en skuld som uppkommit före datumet för beslutet om att inleda insolvensförfarandet.

Användning av en panträtt för att pantsätta eller inteckna en personlig ägodel i konkursboet.

En transaktion som rör en rättighet eller tillgång i konkursboet.

Andra typer av skadliga åtgärder eller transaktioner som kan förklaras överkällbara regleras av bestämmelserna i artiklarna 645.3, 646.2 och 647 i handelslagen och artikel 135 i lagen om skyldigheter och avtal. För att de aktuella åtgärderna och transaktionerna ska vara överkällbara med avseende på borgenärer med fordringar på konkursboet måste åtgärderna och transaktionerna ha förklarats överkällbara i en lagkraftvunnen dom.

Enligt artikel 646.2 i handelslagen kan följande åtgärder som gäldenären vidtagit eller transaktioner som gäldenären genomfört efter att ha förklarats insolvent eller överskudsatt förklaras överkällbara med avseende på borgenärer inom respektive tidsperiod:

Förtida reglering av skuld, oavsett regleringssätt, inom en period av ett år före ansökan om att inleda insolvensförfarandet ingavs.

Användning av inteckning eller pantsättning för att säkra en tidigare osäkrad fordran mot gäldenären inom en period av ett år innan ansökan om att inleda insolvensförfarandet ingavs.

Gäldenärens reglering av en skuld som förfallit till betalning, oavsett regleringssätt, inom en period av sex månader före ansökan om att inleda insolvensförfarandet.

Om borgenären kände till att gäldenären var insolvent eller överskudsatt förlängs den misstänkta perioden i de två första fallen med två år och i det tredje fallet med ett år. Borgenären anses ha känt till gäldenärens situation när borgenären och gäldenären är närstående parter eller när borgenären kände till eller kunde ha känt till omständigheter som rimligen borde ha lett till slutsatsen att gäldenären var insolvent eller överskudsatt.

Overkällbarhet kan inte åberopas i det första och det tredje fallet, om skulden regleras inom ramen för gäldenärens normala affärsverksamhet och när skuldregleringen är förenlig med de villkor som parterna har avtalat och verkställs samtidigt som gäldenären tillhandahålls varor och tjänster till motsvarande värde eller inom 30 dagar från det att skulden förföll till betalning, eller

borgenären efter betalningen tillhandahöll gäldenären varor eller tjänster till motsvarande värde.

Overkällbarhet får inte åberopas i det andra fallet, om panten eller inteckningen skapades

före eller samtidigt med beviljandet av ett lån till gäldenären,

för att ersätta en annan säkerhet i sakrätter, som inte kan förklaras överkällbar enligt bestämmelserna i avsnitt I, kapitel 41 i handelslagen,

för att säkra ett lån som beviljats för att förvärva den tillgång som pantsatts eller intecknats.

Ogiltigheten enligt artikel 646.2 i handelslagen påverkar inte de rättigheter som tredje man i god tro förvärvat innan återvinningstalan avseende en transaktion väcktes. Ond tro antas föreligga tills motsatsen har bevisats, om tredje man är släkt med gäldenären eller den person som gäldenären förhandlade med.

De av statens privat- och offentligrättsliga fordringar som är föremål för privat verkställighet får inte ogiltigförklaras med avseende på borgenärer med fordringar på konkursboet i enlighet med ovan nämnda regler och förfarande.

Enligt artikel 647.1 i handelslagen får följande åtgärder och transaktioner från gäldenärens sida, om de utförts inom de angivna tidsperioderna, ogiltigförklaras med avseende på borgenärer med fordringar på konkursboet:

Transaktioner utan ekonomiskt vederlag som genomförts med en part som är släkt med gäldenären inom en period av tre år innan ansökan om att öppna insolvensförfarandet ingavs.

Transaktioner utan ekonomiskt vederlag som genomförts inom en period av två år innan ansökan om att öppna insolvensförfarandet ingavs.

Transaktioner till underpris som genomförts inom en period av två år innan ansökan om att öppna insolvensförfarandet ingavs, men inte innan insolvensen eller överskudsättningen blev ett faktum.

Inteckningar, pantar eller personliga säkerheter som skapats beträffande tredje mans skulder inom en period av ett år innan ansökan om att öppna insolvensförfarandet ingavs, men inte innan insolvensen eller överskudsättningen blev ett faktum.

Inteckningar, pantar eller personliga säkerheter som skapats beträffande tredje mans skulder till förmån för en borgenär som är släkt med gäldenären inom en period av två år innan ansökan om att öppna insolvensförfarandet ingavs, men inte innan insolvensen eller överskudsättningen blev ett faktum.

Transaktioner som är skadliga för borgenärer som har ingåtts med en part som är släkt med gäldenären inom en period av två år innan ansökan om att öppna insolvensförfarandet ingavs.

Artikel 647.1 i handelslagen gäller även åtgärder som gäldenären vidtagit och transaktioner som gäldenären genomfört under perioden mellan det att ansökan om att inleda insolvensförfarandet ingavs och datumet för beslutet om att inleda insolvensförfarandet. Ogiltigförklaringen påverkar inte de rättigheter som tredje man i god tro har förvärvat mot vederlag innan ansökan ingavs.

En kvittning kan också ogiltigförklaras med avseende på de borgenärer som har fordringar på konkursboet om en borgenär förvärvade fordran och ådrog sig skulden till gäldenären före datumet för beslutet att inleda insolvensförfarandet, med vetskap om att borgenären när fordringen förvärvades eller skulden ådrogs var insolvent eller överskudsatt eller att en ansökan om att inleda ett insolvensförfarande hade inletts.

Oavsett när de ömsesidiga skulderna uppkom är en kvittning som utförs av gäldenären efter förklaringen om insolvens eller överskudsättning, men inte tidigare än ett år innan beslutet att inleda insolvensförfarandet ingavs, ogiltig med avseende på de borgenärer som har fordringar på konkursboet, med undantag av den del av skulden som borgenären skulle få vid utdelning efter omvandling av tillgångar till pengar.

Artikel 135 i lagen om skyldigheter och avtal reglerar vilka åtgärder konkursförvaltaren eller borgenären får vidta för att få till stånd en ogiltigförklaring av åtgärder som skadar borgenären, om gäldenären kände till åtgärdernas skadliga effekter. Om åtgärden motiveras av ett vinstintresse anses den part som gäldenären förhandlar med också känna till skadan. Ogiltighetsförklaringen påverkar inte de rättigheter som tredje man i god tro har förvärvat mot vederlag innan talan om återvinning av en transaktion väcktes. Kännedom anses föreligga till motsatsen har bevisats, om tredje man är make, släkting i uppstigande led, släkting i nedstigande led eller syskon till gäldenären. Om åtgärden vidtas innan en fordran har uppstått är den endast ogiltig om den vidtas av gäldenären eller den part som gäldenären förhandlade med i avsikt att skada borgenären.

En talan om ogiltigförklaring av åtgärder eller transaktioner med avseende på de borgenärer som har fordringar på konkursboet och en åtföljande fullgörelsetalan för att öka storleken på konkursboet får väckas av konkursförvaltaren eller, om konkursförvaltaren inte gör detta, av alla borgenärer med

fordringar på konkursboet. Om fordran anmäls av en borgenär betraktar domstolen självmant konkursförvaltaren som medkärande. Om en fordran har anmälts av en borgenär är det inte tillåtet att anmäla samma fordran en gång till. Den andra borgenären får emellertid be domstolen att betrakta den som medkärande innan den första förhandlingen i målet hålls. En lagkraftvunnen dom är giltig och verkställbar gentemot gäldenären, konkursförvaltaren och samtliga borgenärer.

Om domstolen har ogiltigförklarat en transaktion med avseende på borgenärerna med fordringar på konkursboet, återlämnas de tillgångar som överlämnats av tredje man. Om sådana tillgångar inte ingår i konkursboet eller det finns en ekonomisk skuld, betraktas tredje man som borgenär i förfarandet.

En återvinningstalan avseende en transaktion som väckts av konkursförvaltaren i det huvud eller sidoförfarande där en utländsk domstol har förklarat en näringsidkare insolvent eller i ett sidoförfarande som inletts av en bulgarisk domstol, om näringsidkaren äger betydande tillgångar i Bulgarien, anses ha väckts i båda förfarandena.

Senaste uppdatering: 04/11/2019

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [CS](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Översättningen till är dock redan färdig.

Konkurs - Tjeckien

Rättslig ram

Insolvensförfaranden i Tjeckien regleras framför allt genom lag nr 182/2006 om insolvens och insolvensförfaranden (*Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a zpusobech jeho řešení*) (nedan kallad *insolvenslagen*), med stöd av lag nr 99/1963, civilprocesslagen (*Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád*).

Ett annat viktigt instrument är lag nr 312/2006 om insolvensförvaltare (*Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích*), som (tillsammans med insolvenslagen) utgör den rättsliga ramen för utövandet av insolvensförvaltaryrket.

Den nuvarande versionen av dessa bestämmelser finns på myndighetsportalen (*Portál veřejné správy*): <https://portal.gov.cz/app/zakony/>.

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Insolvensförfaranden kan inledas mot fysiska och juridiska personer, oavsett om de är näringsidkare eller inte.

De olika typerna av insolvensförfaranden (konkurs, rekonstruktion och skuldsanering) avser olika slags enheter. En konkursansökan kan inges gentemot samtliga enheter, rekonstruktion avser endast företag och skuldsanering riktar sig i huvudsak till andra enheter än företag (se förklaring nedan).

Insolvensförfaranden kan inte inledas gentemot staten, fristående lokala myndigheter, politiska partier och rörelser vid val och andra utvalda enheter av en till övervägande del offentlig karaktär. Särskilda regler gäller i fråga om finansinstitut och försäkringsbolag.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Insolvens eller risk för insolvens

Insolvensförfaranden är rättsliga förfaranden som inleds mot en gäldenärs insolvens eller risk för insolvens och för att vidta åtgärder mot detta.

Grundförutsättningen är därför att insolvens eller risk för insolvens ska föreligga.

En gäldenär är insolvent i följande fall (*samtliga villkor måste uppfyllas*):

Om gäldenären har flera borgenärer.

Om gäldenären har ekonomiska åtaganden som förfallit till betalning minst 30 dagar tillbaka.

Om gäldenären inte kan fullgöra dessa åtaganden.

Gäldenärer anses särskilt vara insolventa om de har slutat att betala av en betydande del av sina skulder eller inte kan fullgöra sådana åtaganden i mer än tre månader efter att de förfallit till betalning, eller om någon av de förfallna penningfordringarna på gäldenären inte kan tillgodoses genom indrivning eller utmätning.

En gäldenär som är näringsidkare (antingen som juridisk eller fysisk person) är också insolvent om han eller hon är överskuldssatt. Gäldenärer är överskuldssatta om de har flera olika borgenärer och om summan av deras åtaganden överstiger värdet på tillgångarna.

Risk för insolvens innebär en situation där det, med hänsyn till alla omständigheter, rimligen kan antas att gäldenärerna inte kommer att kunna fullgöra en betydande del av sina åtaganden på balansräkningen på vederbörligt sätt och i rätt tid.

Olika typer av insolvensförfaranden

Enligt tjeckisk lag kan en gäldenärs insolvens eller risk för insolvens hanteras inom ramen för insolvensförfaranden på tre grundläggande sätt:

Konkurs (*konkurs*).

Rekonstruktion (*reorganizace*).

Skuldsanering (*odlužení*).

Insolvenslagen innehåller inga bestämmelser om vilken av de olika insolvensmetoderna som en viss gäldenär ska tillämpa, utan detta får gäldenären själv välja. Vid sidan av likvidationsförfarandet (konkursförfarandet) finns också en återställandedel (rekonstruktion och skuldsanering). Bästa möjliga utgång för borgenärerna bör styra valet av lämplig metod för att åtgärda en gäldenärs insolvens.

Konkurs är en allmän insolvenshanteringsmetod i de fall då borgenärernas fordringar, på grundval av ett konkursbeslut, i stort sett tillgodoses genom intäkterna från försäljningen av tillgångarna. Fordringar eller delar av fordringar som inte har tillgodosetts upphävs inte, om inte annat föreskrivs i lag. Denna insolvensmetod används alltid när det är omöjligt att använda sig av rekonstruktion eller skuldsanering, vilka är förfaranden som är mildare för gäldenären, eller om det under förhandlingarnas gång blir tydligt att dessa metoder inte längre kan tillämpas.

Rekonstruktion får användas för att åtgärda insolvens eller risk för insolvens hos gäldenärer som är näringsidkare. Det inbegriper rekonstruktion av företaget. Det förväntas vanligen att borgenärernas fordringar ständigt ska tillgodoses medan gäldenärens näringsverksamhet fortsätter i överensstämmelse med åtgärder som vidtas för att stimulera förvaltningen av näringsverksamheten enligt en rekonstruktionsplan som antas av insolvensdomstolen. Borgenärerna övervakar hur planen framskrider.

Skuldsanering är ett sätt att hantera insolvens eller risk för insolvens för gäldenärer som i grund och botten inte har några företagsskulder och för juridiska personer som inte är näringsidkare. Denna insolvensmetod är mer passande ur ett socialt än ur ett ekonomiskt perspektiv. Syftet är att ge gäldenärerna en "nystart" och motivera dem att aktivt betala av sin skuld, åtminstone upp till en prognostiserad nivå på 30 % i de fall där borgenärerna saknar säkerhetsrätt.

Det antas att fordringar från borgenärer med säkerhetsrätt kommer att tillgodoses från säkerheten. Syftet med detta är även att minska de offentliga utgifter som går till rehabilitering av personer som befinner sig i social kris. Skuldsanering kan genomföras genom monetarisering av insolvensboet, genom en återbetalningsplan eller genom en kombination av dessa.

Vem får inleda insolvensförfaranden?

Insolvensförfaranden får endast inledas när en insolvensansökan har ingetts. De inleds det datum då insolvensansökan inges till en domstol med vederbörlig domsrätt i ärendet. Insolvensansökningar får inges av gäldenärer eller borgenärer, förutom i ärenden som rör risk för insolvens då de endast kan inges av gäldenärer.

Gäldenärer som är näringsidkare (oavsett om de är fysiska eller juridiska personer) måste inge en insolvensansökan utan onödigt dröjsmål efter att de fått kännedom om eller med vederbörlig omsorg borde ha fått kännedom om sin insolvens.

Inledande av konkursförfaranden

En insolvensdomstol utfärdar ett beslut om konkursförklaring i ett separat avgörande. I undantagsfall kan detta avgörande kombineras med insolvensbeslutet (om gäldenären är en person som inte kan använda sig av rekonstruktion eller skuldsanering). Ett konkursbeslut träder i kraft när beslutet om konkursförklaring offentliggörs i insolvensregistret.

Inledande av rekonstruktion

Rekonstruktion inleds efter tillstånd från insolvensdomstolen, vilket utfärdas till följd av en ansökan från gäldenären eller en registrerad borgenär.

Tillstånd för rekonstruktion kan beviljas i följande fall (*samtliga villkor måste inte uppfyllas*):

Om gäldenärens totala nettoomsättning under den senaste räkenskapsperioden före insolvensansökan uppgick till minst 50 000 000 tjeckiska kronor.

Om gäldenären har minst 50 anställda.

Om gäldenären till insolvensdomstolen och tillsammans med insolvensansökan, eller senast det datum då insolvensbeslutet fattas, överlämnar en rekonstruktionsplan som undertecknats av minst hälften av alla borgenärer med säkerhetsrätt (beräknat utifrån det totala antalet fordringar) eller av minst hälften av alla borgenärer utan säkerhetsrätt (också beräknat utifrån det totala antalet fordringar).

Rekonstruktion godtas inte om gäldenären är en juridisk person i likvidation, en värdepappersmäklare eller en enhet med tillstånd att handla på en råvarubörs enligt viss lagstiftning.

Insolvensdomstolen tillåter rekonstruktion om de rättsliga kraven är uppfyllda. Ingen besvärsmålsrätt föreligger.

Insolvensdomstolen avslår en ansökan om tillstånd till rekonstruktion om a) det rimligen kan antas, med hänsyn till samtliga omständigheter, att oärligt uppsåt föreligger, b) om ansökan har ingetts på nytt av en person som redan tidigare har ansökt om tillstånd till rekonstruktion inför domstolen eller c) om ansökan har ingetts av en borgenär men inte har godkänts vid borgenärssammanträdet. Överklaganden mot sådana avgöranden kan endast göras av de som ingett ansökan.

Inledande av skuldsanering

Gäldenären inge en ansökan om skuldsanering på ett visst formulär och, i lämpliga fall, tillsammans med en insolvensansökan (om insolvensförfaranden inte har inletts av borgenären).

En ansökan om skuldsanering och dess bilagor måste i synnerhet innehålla uppgifter om gäldenärens tidigare och förväntade framtida inkomst, en tillgångsförteckning och en skuldförteckning. Om någon vill ge en gåva till gäldenären så att villkoren för skuldsanering kan uppfyllas eller om någon vill göra regelbundna kontanta betalningar till gäldenären under skuldsaneringens varaktighet, ska gäldenären bifoga gåvohandlingen eller inkomstavtalet till ansökan om skuldsanering.

Insolvensdomstolen ger tillstånd till skuldsanering om villkoren uppfylls. Domstolen avslår en ansökan om skuldsanering om det, med hänsyn till samtliga omständigheter, rimligen kan antas att oärligt uppsåt föreligger eller om borgenärer utan säkerhetsrätt skulle få mindre än 30 % av sina fordringar till följd av skuldsaneringen (såvida inte de samtycker till detta). Insolvensdomstolen avslår även en ansökan om skuldsanering om förhandlingarna hittills har visat att gäldenären har varit vårdslös eller försumlig vid fullgörandet av sina skyldigheter inom ramen för insolvensförfarandet. Endast gäldenären har rätt att överklaga beslutet om att avslå ansökan.

När får insolvensförfaranden verkan?

Inledandet av insolvensförfaranden får verkningar efter att ett meddelande offentliggjorts i insolvensregistret om att insolvensförfaranden kommer att inledas (se nedan). Verkningarna av inledandet varar fram till insolvensförfarandenas slut, om inte annat föreskrivs i lag för respektive insolvensmetoder.

Interimistiska åtgärder i avvaktan på insolvensbeslut

Insolvensdomstolen kan på eget initiativ begära interimistiska åtgärder i avvaktan på beslut om en insolvensansökan, om inte annat föreskrivs i lag. Alla de som begär en interimistisk åtgärd som insolvensdomstolen i annat fall kan begära på eget initiativ är inte tvungna att ställa säkerhet. Gäldenären måste inte ställa säkerhet när han eller hon ansöker om en interimistisk åtgärd.

På grundval av sådana interimistiska åtgärder kan insolvensdomstolen bland annat utse en tillfällig förvaltare,

begränsa några av verkningarna till följd av insolvensförfarandenas inledande,

begära att någon av de som ansöker om insolvens ställer säkerhet som täcker ersättning för skada eller annan förlust som gäldenären ådragit sig.

Insolvensregistret

Insolvensförfaranden offentliggörs i det insolvensregister som förvaltas av justitieministeriet (*Ministerstvo spravedlnosti*). Detta är ett offentligt e-informationssystem som finns på <https://isir.justice.cz/>.

Syftet med insolvensregistret är framför allt att se till att insolvensförfaranden ges största möjliga publicitet och att utvecklingen av dessa kan övervakas.

Registret används för att offentliggöra de beslut som insolvensdomstolen fattar i insolvensförfaranden och vid tillfälliga tvister, akter i olika mål och annan information, om detta föreskrivs i insolvenslagen eller beslutats av insolvensdomstolen.

Insolvensregistret är öppet för allmänheten (med undantag för vissa uppgifter), och alla har rätt att konsultera det samt göra kopior och utdrag.

Förutom att vara en informationskälla är insolvensregistret mycket viktigt för delgivningen av handlingar – merparten av domstolsavgöranden och andra handlingar tillhandahålls genom detta. Insolvensförfaranden anmäls vanligtvis i insolvensregistret inom två timmar efter det att en ansökan ingetts (under domstolens arbetstider). Alla domstolsavgöranden och andra handlingar offentliggörs sedan i insolvensregistret. Detta innebär att alla kan få inblick i de insolvensförfaranden som genomförs i Tjeckien.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärvas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Insolvensboet

Om en insolvensansökan inges av gäldenären omfattar insolvensboet gäldenärens tillgångar vid den tidpunkt då verkningarna i samband med inledandet av insolvensförfaranden uppstår samt de tillgångar som gäldenären förvärvat under insolvensförfarandena.

Om en insolvensansökan inges av en borgenär, omfattar insolvensboet gäldenärens tillgångar vid tidpunkten för ikraftträdandet av insolvensdomstolens interimistiska åtgärder som (helt eller delvis) begränsar gäldenärens rätt att avyttra egendom, gäldenärens tillgångar vid den tidpunkt då beslut om gäldenärens insolvens träder i kraft och de tillgångar som gäldenären förvärvat under insolvensförfaranden efter det att dessa beslut har trätt i kraft. Om gäldenären är samägare till tillgångar, ingår gäldenärens del av egendomen i insolvensboet. Dessa tillgångar utgör en del av insolvensboet även om de ingår i gäldenärens giftorättsgods.

Tillgångar som tillhör andra personer än gäldenären ingår i insolvensboet om så föreskrivs enligt lag, framför allt om de utgör kompensation till följd av verkningsslösa rättsliga åtgärder. Vid en likvidation av tillgångar betraktas denna egendom som en del av gäldenärens tillgångar.

Om inte annat föreskrivs i lag, består insolvensboet i huvudsak av kontanter, lös och fast egendom, anläggningar och utrustning, bankböcker, bankcertifikat och annan slags inlåning, andelar, växlar, checkar eller andra värdepapper, aktieinnehav, gäldenärens fordringar avseende såväl pengar som andra värden, inklusive resultatberoende fordringar och fordringar som ännu inte förfallit till betalning, gäldenärens lön, arbetsbonusar och övertidsersättning, andra rättigheter och andra tillgångar med ett värde som kan uttryckas i penningbelopp. Insolvensboet inbegriper även poster som ränta, intäkter, avkastning och nytta avseende tillgångarna ovan.

Om inte annat föreskrivs i lag ingår inte sådana tillgångar i insolvensboet som är icke-utmättningsbara vid indrivnings- eller utmättningsförfaranden. Detta regleras i lag nr 99/1963, det vill säga civilprocesslagen. Indrivning kan inte tillämpas för tillgångar som gäldenären har ett trängande behov av för att tillgodose sina eller sin familjs materiella behov eller för att utföra sina arbetsuppgifter, liksom andra föremål vars försäljning skulle strida mot god sed (framför allt vardagskläder, gemensamma hushållsföremål, vigselringar och andra liknande föremål, läkemedel och andra föremål som gäldenärerna behöver på grund av sjukdom eller fysisk funktionsnedsättning, kontanter till ett belopp som är dubbelt så stort som personers levnadsomkostnader och husdjur). Föremål som används för en gäldenärs näringsverksamhet undantas dock inte från insolvensboet. Om inte annat föreskrivs i lag inbegriper inte insolvensboet tillgångar som, enligt viss lagstiftning, endast får avyttras för ett särskilt ändamål (t.ex. särskilda bidrag och återbetalningsbart stöd från den centrala eller kommunala budgeten eller en statlig fond).

Hantering av tillgångar som gäldenären förvärvat eller som överlåtits till gäldenären efter att insolvensförfaranden inletts

Rent generellt ingår sådana tillgångar i insolvensboet som gäldenären har förvärvat eller som överlåtits till gäldenären efter det att insolvensförfaranden inletts. Ändringar kan förekomma beroende på vilken insolvensmetod som tillämpas. Gäldenärer kan endast avyttra kvarlåtenskap om de på så sätt uppfyller kraven i just det skedet i insolvensförfarandena och insolvensmetoden.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

Insolvensförvaltarens uppdrag och ställning

Insolvensförvaltarens främsta uppdrag är att förvalta gäldenärens insolvensbo och hantera tillfälliga och andra tvister. Insolvensförvaltaren strävar efter att tillgodose borgenärernas krav på ett proportionerligt, skyndsamt och ekonomiskt sätt samt i största möjliga utsträckning.

Insolvensförvaltarna är förpliktade att handla samvetsgrant och med den omsorg som krävs. De är skyldiga att göra alla de ansträngningar som rimligen kan krävas av dem för att tillgodose borgenärernas krav i största möjliga utsträckning. De måste prioritera borgenärernas gemensamma intressen framför sina egna och andras intressen.

I konkursförfaranden ges insolvensförvaltaren tillstånd att avyttra egendomen, utöva rättigheter och fullgöra gäldenärens skyldigheter i egendomsrelaterade ärenden. Insolvensförvaltaren utövar framför allt aktieägares rättigheter kopplade till andelar i insolvensboet, agerar som arbetsgivare gentemot gäldenärens anställda och ansvarar för att sköta gäldenärens näringsverksamhet, bokföring och uppfyllelse av skattskyldighet. Insolvensförvaltaren har också i uppgift att värdera insolvensboet.

Insolvensförvaltarnas uppgifter i rekonstruktionsförfaranden inbegriper framför allt att övervaka den verksamhet som utövas av en gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar, fortlöpande fastställa insolvensboet och upprätta en förteckning över detta, hantera tillfälliga tvister, sammanställa och komplettera borgenärsförteckningen och rapportera till borgenärskommittén. Insolvensförvaltarna agerar också i egenskap av gäldenärens bolagsstämma eller medlemsmöten.

I skuldsaneringsförfaranden arbetar insolvensförvaltarna tillsammans med insolvensdomstolen och borgenärerna för att övervaka gäldenären och gäldenärens verksamhet, avyttra gäldenärens tillgångar och göra månadsbetalningar till borgenärerna enligt betalningsplanen.

Gäldenärens ställning

I konkursförfaranden förlorar gäldenärer befogenheten att avyttra egendom, utöva andra rättigheter och fullgöra skyldigheter som rör insolvensboet. Denna befogenhet övergår till insolvensförvaltaren. Enligt lag är rättsliga åtgärder som vidtas av gäldenärerna i dessa frågor efter att befogenheten att avyttra egendomen har övergått till insolvensförvaltaren verkningsslösa för borgenärerna.

I rekonstruktionsförfaranden råder gäldenären fortfarande över sin egendom, med vissa begränsningar. En gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar vidtar endast rättsliga åtgärder som är av grundläggande vikt för avyttrandet och förvaltningen av insolvensboet med borgenärskommitténs samtycke. En gäldenär som bryter mot denna skyldighet är ansvarig för skada eller annan förlust som därigenom orsakats för borgenärer eller tredje part; medlemmarna i gäldenärens ledande organ är solidariskt ansvariga för sådan skada eller annan förlust. Med rättsliga åtgärder av grundläggande vikt avses åtgärder som avsevärt förändrar egendomens värde, borgenärernas ställning eller gynnsamheten för borgenärerna. Insolvensförvaltarna agerar i egenskap av gäldenärens bolagsstämma eller medlemsmöten.

I skuldsaneringsförfaranden råder gäldenären också fortfarande över sin egendom, med vissa begränsningar. Gäldenären övervakas av insolvensdomstolen, insolvensförvaltaren och borgenärerna.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Kvittning regleras generellt sett i civillagen. Tumregeln är att om parterna har samma slags fordringar gentemot varandra kan den ena parten meddela den andra att den kvittar sin fordran mot motpartens fordran. Kvittning kan åberopas så snart en part både har rätt att begära att en fordran ska tillgodoses och har rätt att betala sin egen skuld. Kvittning innebär att de båda fordringarna tar ut varandra i den mån som de stämmer överens med varandra. Om de inte helt överensstämmer med varandra, kompenseras fordran på ett liknande sätt som vid fullgörande. Dessa verkningar uppstår när två fordringar uppfyller kraven för kvittning.

I insolvensförfaranden kan ömsesidiga fordringar från gäldenären och borgenären kvittas enligt insolvensbeslutet om de stadgeenliga villkoren för kvittning (enligt civillagen) har uppfyllts innan beslutet om insolvensmetod fattas, om inte annat föreskrivs i insolvenslagen.

Kvittning i insolvensförfaranden är inte tillåtligt, i synnerhet inte

om gäldenärens fordringshavare inte är en registrerad borgenär med avseende på den kvalificerade fordran, eller

om gäldenärens fordringshavare har erhållit en kvalificerad fordran till följd av en verkningsslös rättslig åtgärd, eller

om gäldenärens fordringshavare kände till gäldenärens insolvens när den kvalificerade fordran erhöles, eller

om gäldenärens fordringshavare fortfarande måste betala gäldenärens utkrävda fordran i den mån som denna överstiger borgenärens kvalificerade fordran, eller

i de fall som fastställts och vid interimistiska åtgärder som vidtagits av insolvensdomstolen.

6 Hur påverkar insolvensförandet gäldenärens gällande avtal?

Avtal om ömsesidiga åtaganden

Om en gäldenär, vid ett konkursbeslut eller tillåtelse till rekonstruktion eller skuldsanering, är part i ett avtal om ömsesidiga åtaganden, inklusive ett förkontrakt, som fortfarande måste fullgöras av antingen gäldenären eller motparten när konkursbeslutet eller tillåtelsen till rekonstruktion eller skuldsanering ges, ska följande gälla:

- I konkurs- eller skuldsaneringsförvaranden får insolvensförvaltarna genomföra ett avtal i gäldenärens ställe och kräva att den andra parten fullgör sina åtaganden, eller vägra fullgöra sina åtaganden.
- I rekonstruktionsförvaranden har en gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar samma befogenheter, förutsatt att borgenärskommittén gett sitt samtycke till detta.

I konkurs- eller skuldsaneringsförvaranden anses en insolvensförvaltare ha vägrat fullgöra sina åtaganden om han eller hon inte uppger att ett kontrakt ska genomföras inom 30 dagar från beslutet om konkursförklaring eller tillåtelsen till skuldsanering. Fram tills dess kan motparten inte dra sig ur avtalet, om inte annat föreskrivs i avtalsbestämmelserna. I rekonstruktionsförvaranden måste gäldenären som fortfarande råder över sina tillgångar och som inte uppger att de vägrar fullgöra sina åtaganden inom 30 dagar från godkännandet av rekonstruktionen genomföra ett avtal om ömsesidiga åtaganden.

En motpart som måste fullgöra sina åtaganden först kan vänta med detta tills ömsesidiga åtaganden gjorts eller säkerställts, förutom om motparten ingår avtalet efter att insolvensbeslutet offentliggjorts.

Om insolvensförvaltaren eller gäldenären som fortfarande råder över sina tillgångar vägrar fullgöra sina åtaganden, kan motparten kräva ersättning för efterföljande skada genom att inge en fordran inom 30 dagar från det att vägran att fullgöra åtagandena gjordes. Motpartens fordringar till följd av att avtalet fortgår efter att konkursbeslutet fattats utgör fordringar gentemot insolvensboet.

Motparten kan inte begära ersättning för åtaganden som delvis fullgjorts innan insolvensbeslutet fattats, eftersom ingen motinsats gjorts av gäldenären.

Tidsbegränsade avtal

Om parterna kommer överens om att en produkt med ett marknadspris ska tillhandahållas inom en viss tid, och om leveranstiden infaller eller löper ut först efter ett konkursbeslut fattats, kan det inte krävas att åtagandet ska fullgöras. Endast ersättning för skada som orsakats av gäldenärens bristande fullgörelse av åtagandet kan begäras. Med skada avses skillnaden mellan det överenskomna priset och det marknadspris som erlaggs den dag då konkursbeslutet fattas på den ort som i avtalet anges som fullgörelseort. Motparten kan kräva ersättning i egenskap av borgenär genom att inge en fordran inom 30 dagar från det att konkursbeslutet fattats.

Låneavtal

Om gäldenären har ingått ett låneavtal, kan insolvensförvaltaren efter det att ett konkursbeslut fattats kräva att lånet ska återbetalas före den avtalsmässiga låneperiodens slut.

Uthyrings- och återuthyringsavtal

Det finns utförliga bestämmelser om uthyrings- och återuthyringsavtal. Efter att ett konkursbeslut fattats har insolvensförvaltaren bland annat rätt att avsluta uthyrings- eller återuthyringsavtal som ingåtts med gäldenären inom en period som fastställts i lag eller i avtalet, även om ett tidsbegränsat avtal ingåtts. Uppsägningstiden får inte vara längre än tre månader. Detta påverkar inte de civilrättsliga bestämmelserna om när och på vilka villkor uthyraren får avsluta uthyrningen.

Avtalsutkast från gäldenären som fortfarande måste godtas av motparten vid ett konkursbeslut

När ett konkursbeslut fattas upphävs ansökningar från gäldenären om att ingå avtal som fortfarande måste godtas och eventuella avtalsutkast som har godtagits av gäldenären men som fortfarande måste ingås, om de avser insolvensboet. Avtalsutkast som ännu inte godtagits av gäldenären när konkursbeslutet fattas får endast godtas av insolvensförvaltaren.

Återtagandeförbehåll

Om gäldenären har sålt ett föremål med återtagandeförbehåll och levererat föremålet till köparen innan konkursbeslutet fattas, kan köparen antingen återlämna föremålet eller fortsätta avtalet. Om gäldenären, innan konkursbeslutet fattas, köper och tar emot ett föremål med återtagandeförbehåll, kan säljaren inte kräva att föremålet ska återlämnas förutsatt att insolvensförvaltaren uppfyller sina skyldigheter enligt avtalet utan onödigt dröjsmål efter att ha uppmanats göra detta av säljaren.

7 Hur påverkar insolvensförandet förvaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Inledandet av insolvensförvaranden har följande verkningar:

Fordringar och andra rättigheter i anslutning till egendomen kan inte åberopas genom att väcka talan om de kan åberopas genom registrering.

Rätten till betalning från säkerheter avseende de tillgångar som gäldenären innehar eller tillgångar som hör till insolvensboet får utövas och erhållas på nytt på de villkor som anges i insolvenslagen. Detta gäller även fastställandet av en rättslig eller utmätningsmässig fastighetsinteckning som föreslås efter att insolvensförvaranden inletts.

Indrivnings- eller utmätningsförvaranden för tillgångar som innehas av gäldenären, liksom andra tillgångar som hör till insolvensboet, får begäras eller inledas men kan inte genomföras. När det gäller fordringar gentemot insolvensboet och liknande fordringar får dock indrivnings- eller utmätningsförvaranden för tillgångar som tillhör gäldenärens insolvensbo genomföras på beslut av insolvensdomstolen, med vissa begränsningar som anges i detta beslut.

Det är inte möjligt att utöva en rätt, som borgenären och gäldenären fastställt i avtal, till utmätning av löner eller annan inkomst som betraktas som lön eller inkomst vid genomförandet av ett beslut.

8 Hur påverkar insolvensförandet pågående förvaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Insolvensbeslut medför ett moratorium i domstols- och skiljeförvaranden i fråga om fordringar och andra rättigheter avseende insolvensboet vilka ska åberopas genom registrering i insolvensförvaranden, eller som betraktas som registrerade i insolvensförvaranden, eller i fråga om fordringar som inte tillgodosetts i insolvensförvaranden. Om inte annat föreskrivs är det möjligt att fortsätta dessa förvaranden så länge som ett insolvensbeslut fortfarande gäller.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförandet?

Principer för borgenärers deltagande

Insolvensförvaranden baseras bland annat på följande principer om borgenärers deltagande:

Insolvensförvaranden måste genomföras på ett sådant sätt att ingen av parterna med orätt tar skada eller gynnas på ett lagstridigt sätt och att borgenärernas fordringar tillgodoses på ett omgående och ekonomiskt sätt och i största möjliga utsträckning.

Borgenärer som, enligt lag, i grund och botten har samma eller liknande ställning erbjuds lika möjligheter i insolvensförvaranden.

Om inte annat föreskrivs i lag, får en borgenärs rättigheter som förvärvats i god tro innan insolvensförvaranden inletts inte begränsas på beslut av insolvensdomstolen eller till följd av det förvarande som insolvensförvaltaren tillämpar.

Borgenärerna måste avstå från handlingar som syftar till att tillgodose deras fordringar utanför insolvensförvarandena, om inte detta är tillåtet enligt lag.

Borgenärsförsamlingar

Borgenärsförsamlingar utgörs av följande:

Borgenärssammanträdet.

Borgenärskommittén (eller borgenärsföreträdaren).

Borgenärssammanträdet ansvarar för att välja och avsätta medlemmar och alternerande medlemmar i borgenärskommittén (eller en borgenärsföreträdare). Borgenärssammanträdet får ha exklusiva befogenheter för alla de frågor som omfattas av borgenärsförsamlingarnas behörighet. Om ingen borgenärskommitté eller borgenärsföreträdare utses, får borgenärssammanträdet denna funktion, om inte annat föreskrivs i lag.

Om det finns fler än 50 registrerade borgenärer, måste borgenärssammanträdet inrätta en borgenärskommitté. I annat fall räcker det att utse en borgenärsföreträdare.

Borgenärskommittén utövar borgenärsförsamlingarnas befogenheter, förutom i frågor som omfattas av borgenärssammanträdets behörighet eller av borgenärssammanträdets exklusiva befogenheter. Borgenärskommittén övervakar i synnerhet insolvensförvaltarens verksamhet och har rätt att inge förslag till insolvensdomstolen rörande insolvensförfarandena. Borgenärskommittén skyddar borgenärernas gemensamma intressen och bidrar, i samarbete med insolvensförvaltaren, till att förverkliga syftet med insolvensförfarandena. Bestämmelserna om borgenärskommittéer gäller i tillämpliga delar för borgenärsföreträdare.

Olika typer av borgenärer

I lagen görs åtskillnad mellan borgenärer med respektive utan säkerhetsrätt.

En borgenär med säkerhetsrätt är en borgenär vars fordringar säkras genom tillgångar i insolvensboet i form av panträtt, retentionsrätt, begränsning med upprättande av överlåtelsehandling, förvaltningsöverlåtelse av en rättighet, överlåtelse av en fordran på säkerheten eller en liknande rättighet enligt utländsk lag.

Borgenärer med säkerhetsrätt kan ha ett betydande inflytande under insolvensförfarandena. Om gäldenären är en näringsidkare som kan bli föremål för rekonstruktion enligt insolvenslagen krävs det, för att ett beslut om insolvensmetod (konkurs eller rekonstruktion) ska kunna antas, att minst hälften av alla de borgenärer med (och tillika utan) säkerhetsrätt som närvarar vid borgenärssammanträdet, beräknat efter borgenärernas fordringsbelopp, röstar för beslutet, eller i annat fall att minst 90 % av de närvarande borgenärerna, beräknat efter borgenärernas fordringsbelopp, röstar för beslutet. En borgenär med säkerhetsrätt kan också ge en innehavare instruktioner om hur han eller hon bör förvalta den bindande säkerheten, förutsatt att instruktionerna syftar till god förvaltning. Insolvensförvaltaren måste även följa instruktioner från borgenärer med säkerhetsrätt när det gäller monetariseringen av säkerheten.

Insolvensförvaltarna får bortse från sådana instruktioner om de anser att säkerheten kan monetarieras på ett mer fördelaktigt sätt, i vilket fall de begär att insolvensdomstolen ser över instruktionerna inom ramen för sin övervakning. Monetariseringen av ett föremål, en rättighet, en fordran eller en annan tillgång i insolvensförfaranden innebär att säkerheten i fordran från borgenären med säkerhetsrätt upphävs, även om borgenären inte registrerade fordran.

Fordringar från borgenärer med säkerhetsrätt tillgodoses med hela beloppet av intäkterna från monetariseringen, med avdrag för insolvensförvaltarens avgifter samt förvaltnings- och monetariseringskostnaderna, när som helst under förfarandena, med hänsyn tagen till den tid då säkerheten började gälla. Alla andra borgenärer saknar säkerhetsrätt. De har en svagare ställning i insolvensförfarandena, och deras fordringar tillgodoses till en prognostiserad nivå som vanligtvis är mycket lägre enligt statistiska uppgifter.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Insolvensförvaltare kan använda de tillgångar som ingår i insolvensboet i konkursförfaranden. Insolvensförvaltaren får tillstånd att avyttra egendomen, utöva rättigheter och fullgöra gäldenärens skyldigheter i egendomsrelaterade ärenden. Insolvensförvaltaren utövar framför allt aktieägarnas rättigheter kopplade till andelar i insolvensboet, fattar beslut i frågor som rör företagshemligheter och på andra sekretessrelaterade områden, agerar som arbetsgivare gentemot gäldenärens anställda och ansvarar för att sköta gäldenärens näringsverksamhet, bokföring och uppfyllelse av skattskyldighet. Insolvensförvaltaren har också i uppgift att värdera insolvensboet.

I rekonstruktions- och skuldsaneringsförfaranden fortsätter gäldenären att inneha dessa rättigheter, med betydande restriktioner.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Fordringar gentemot insolvensboet och likvärdiga fordringar måste betalas fullt ut närhelst ett insolvensbeslut har fattats.

Åtskillnad görs mellan följande:

Fordringar gentemot insolvensboet som uppstår till följd av inledda insolvensförfaranden eller ett moratorium (framför allt ersättning för utgifter och arvodet till den tillfälliga förvaltaren, gäldenärens förvaltare och medlemmarna i borgenärskommittén samt borgenärernas fordringar till följd av kreditfinansiering).

Fordringar gentemot insolvensboet som uppstår efter att insolvensbeslutet fattats (framför allt utgifter för och arvodet till insolvensförvaltaren, skatter, avgifter, pålagor, socialförsäkringsavgifter, offentliga sysselsättningspolitiska avgifter och offentliga sjukförsäkringsavgifter).

Fordringar gentemot insolvensboet (framför allt arbetsrättsliga fordringar från gäldenärens anställda och borgenärernas fordringar på lagstadgat underhåll).

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Anmälan av fordringar

Borgenärerna anmäler sina fordringar till insolvensdomstolen på ett särskilt formulär och kan göra detta från det att insolvensförfarandena inleds fram till det sista datum som anges i insolvensbeslutet. Fordringar som anmäls efter detta sista datum förkastas av insolvensdomstolen och behandlas inte inom ramen för insolvensförfarandena. Fordringar som redan har ingetts till domstolen och indrivningsbara fordringar, inbegripet sådana som tillgodoses genom indrivning eller utmätning, anmäls också. En borgenär som anmäler fordringar eller som betraktas som en registrerad borgenär får dra tillbaka sin fordran när som helst under insolvensförfarandena.

En ansökan om att anmäla en fordran måste innehålla en förklaring om hur fordran uppstod och vilket beloppet på fordran är. En fordran måste alltid kvantifieras i ekonomiska termer, även om det rör sig om en icke-monetär tillgång. Alla handlingar som fordringsansökan avser måste bifogas ansökan. En fordrans indrivningsbarhet måste påvisas med ett autentiskt instrument.

När det gäller begränsningsperioden eller tidsgränsen för att rättigheterna ska upphävas, har en ansökan om att anmäla en fordran samma verkningar som en åtgärd eller ett annat åberopande av rättigheter inför domstol. Perioden inleds den dag då ansökan inges till insolvensdomstolen.

Borgenären är ansvarig för att informationen i ansökan om att anmäla en fordran är korrekt. Insolvensdomstolen kan, på rekommendation av insolvensförvaltaren, införa sanktioner om beloppet av en fordran har överskattats (med mer än 100 %), genom krav om att ett belopp ska betalas till insolvensboet vilket fastställs med hänsyn till alla omständigheter som rör anmälan av fordran och en granskning av fordran i sig, upp till det belopp med vilket den anmälda summan översteg det fastställda faktiska värdet.

En borgenärs rätt att få en fordran tillgodosedd genom säkerheten avslås om anmälan görs i en annan ordning än brukligt eller om det vid en omprövning visar sig att fordran säkrats till en nivå som överskattats med mer än 100 %. I detta fall kan borgenären straffas av insolvensdomstolen genom att tvingas betala ett (monetärt) belopp till borgenärer med säkerhetsrätt som anmält fordringar med säkerhetsrätt avseende samma tillgångar. Insolvensdomstolen fastställer betalningsbeloppet med hänsyn till alla de omständigheter som bidrog till att rätten att få fordran tillgodosedd genom säkerheten utövades och styrktes, upp till det belopp med vilket värdet av den i ansökan angivna säkerheten översteg det fastställda säkerhetsvärdet.

Styrkande av registrerade fordringar

Anmälda fordringar styrks först av insolvensförvaltaren, som framför allt dubbelkontrollerar dem mot de bifogade handlingarna och gäldenärens bokföring eller registrerade uppgifter enligt särskild lagstiftning. Insolvensförvaltaren uppmanar därefter gäldenären att kommentera fordringarna. I lämpliga fall leder insolvensförvaltaren den nödvändiga utredningen av fordringarna, i samarbete med myndigheterna som är skyldiga att samarbeta.

Om en anmäld fordran är bristfällig eller ofullständig, uppmanar insolvensförvaltaren borgenären att korrigera eller komplettera denna inom 15 dagar (en längre tidsfrist kan fastställas). Insolvensförvaltaren ger då borgenären rådgivning i detta avseende. Insolvensförvaltaren inger fordringar som inte kompletteras eller korrigeras på vederbörligt sätt och i rätt tid till insolvensdomstolen, så att denna kan avgöra om ansökan ska avslås eller inte. Borgenären måste informeras om detta.

Insolvensförvaltaren upprättar en förteckning över anmälda fordringar. Borgenärer med säkerhetsrätt uppförs på en separat förteckning. Om insolvensförvaltaren avslår vissa fordringar måste detta uttryckligen anges. Den information som krävs för att identifiera borgenärerna och bedöma hur fordran uppstod samt beloppet och fordrans plats i prioritetsordningen måste anges för samtliga borgenärer. Dessutom måste borgenärer med säkerhetsrätt informeras om skälet till säkerhet och valet av säkerhetsmetod.

Insolvensdomstolen offentliggör förteckningen över anmälda fordringar i insolvensregistret innan utfrågningen där fordringarna styrks äger rum.

Insolvensdomstolen offentliggör dessutom omgående alla förändringar i förteckningen över anmälda fordringar i insolvensregistret.

De anmälda fordringarna styrks sedan vid en utfrågning på insolvensdomstolens begäran. Insolvensdomstolen fastställer datum och plats för utfrågningen i insolvensbeslutet. Borgenärerna kan ändra beloppet på den fordran som de anmäler fram till utfrågningens slut, om fordran inte har säkrats eller avslagits genom ett slutgiltigt beslut. De kan dock inte ändra skälen till att den registrerade fordran uppstod eller dennas plats i prioritetsordningen.

Bestridande av fordringar

Alla anmälda fordringar kan bestridas sett till deras riktighet, belopp och prioritetsordning av a) insolvensförvaltaren, b) gäldenären eller c) en registrerad borgenär.

Om en annan registrerad borgenär bestrider en borgenärs fordran måste det finnas samma upplysningar som vid en åtgärd enligt civilprocesslagen, och det måste då tydliggöras om fordran bestrids sett till dess riktighet, belopp eller plats i prioritetsordningen. Bestridande görs på ett särskilt formulär.

Enligt insolvenslagen finns följande typer av bestridanden:

Bestridande på grund av en fordrans riktighet – Det hävdas att fordran aldrig har uppstått eller att den har upphävts eller preskriberats helt och hållet.

Bestridande på grund av fordringsbelopp – Det hävdas att gäldenärens ansvarsskyldighet understiger det registrerade beloppet (den person som bestrider fordringsbeloppet måste också uppge det faktiska fordringsbeloppet).

Bestridande av fordrans plats i prioritetsordningen – Det hävdas att fordran har en sämre plats i prioritetsordningen än vad som angetts i den anmälda fordran, eller så bestrids rätten att få fordran tillgodosedd genom säkerheten (den person som bestrider fordrans plats i prioritetsordningen måste också uppge på vilken plats i prioritetsordningen fordran bör tillgodoses).

Om en registrerad borgenär bestrider en annan registrerad borgenärs fordran blir dessa borgenärer parter i en bitvist. Insolvensförvaltare som vill bistå en part i en bitvist som de själva inte är involverade i har yttranderätt.

Insolvensdomstolen fattar beslut om bestridda fordringars riktighet, belopp och prioritetsordning.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioritetsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

I konkursförfaranden monetariseras insolvensboet. Detta innebär att alla tillgångar som tillhör insolvensboet omvandlas till kontanta medel för att tillgodose borgenärernas krav på ett proportionerligt sätt. Insolvensboet monetariseras av insolvensförvaltaren. Denna åtgärd kan vidtas först efter att beslutet om konkursförklaring blir slutgiltigt och det första borgenärssammanträdet har hållits. Tillgångar som löper en mycket stor risk att förstöras eller kasseras omfattas inte. Insolvensdomstolen kan också godta undantag på andra grunder. Monetariseringen av insolvensboet innebär ett upphävande av alla verkningar av ett indrivnings- eller utmätningsbeslut och andra brister med koppling till försäljningen av tillgångarna, om inte annat föreskrivs i lag.

Insolvensboet kan monetariseras genom

offentlig auktion

försäljning av lös och fast egendom enligt indrivningsbestämmelserna i civilprocesslagen

försäljning av tillgångar utanför en auktion.

Om intäkterna från monetariseringen av insolvensboet inte är tillräckliga för att tillgodose samtliga fordringar, erläggs först betalning för utgifterna för och arvodet till insolvensförvaltaren. Därefter betalas borgenärsfordringar som uppstår till följd av moratoriet, borgenärsfordringar till följd av kreditfinansiering, kostnader för underhåll och förvaltning av insolvensboet, arbetsrättsliga fordringar från gäldenärens anställda och borgenärsfordringar för underhåll och ersättning för personskada. Andra fordringar tillgodoses på ett proportionerligt sätt.

När ett slutgiltigt beslut fattats om att godkänna slutrapporten, inger insolvensförvaltaren ett utkast till beslut om hur insolvensboet ska fördelas till insolvensdomstolen, med uppgift om hur mycket som ska betalas för respektive fordran i den reviderade förteckningen över registrerade fordringar. Utifrån detta utkast utfärdar insolvensdomstolen ett beslut om hur insolvensboet ska fördelas, i vilket det fastställs vilka belopp som ska utbetalas till borgenärerna. Alla borgenärer som finns med på fördelningsförteckningen får sina fordringar tillgodosedda i proportion till det fastställda beloppet. Innan fördelningen sker tillgodoses ännu utestående fordringar som kan betalas när som helst under konkursförfarandet, i synnerhet fordringar gentemot insolvensboet – utgifter för och arvode till insolvensförvaltaren, kostnader för underhåll och förvaltning av gäldenärens egendom, skatter, avgifter, pålagor, socialförsäkringsavgifter, offentliga sysselsättningspolitiska avgifter och offentliga sjukförsäkringsavgifter osv., likvärdiga fordringar – arbetsrättsliga fordringar från gäldenärens anställda, borgenärsfordringar för ersättning för personskada, statliga fordringar osv., säkrade fordringar.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Avslutande av konkursförfaranden

Så snart insolvensboet har monetariserats, inger insolvensförvaltaren en slutrapport till insolvensdomstolen. Slutrapporten måste innehålla en allmän beskrivning av insolvensförvaltarens verksamhet och en beräkning av de ekonomiska resultaten av denna. En beräkning måste göras av det belopp som ska fördelas mellan borgenärerna, och uppgift ska lämnas om vilka borgenärerna är samt summan av deras andelar av totalsumman. Utöver slutrapporten lämnar insolvensförvaltaren in en avgifts- och arvodesredovisning till insolvensdomstolen.

Insolvensdomstolen granskar insolvensförvaltarens slutrapport och faktura och rättar till eventuella felaktigheter och utelämnanden i dessa efter att ha hört insolvensförvaltaren. Insolvensdomstolen kungör insolvensförvaltarens reviderade slutrapport för parterna genom att offentliggöra den som ett tillkännagivande till allmänheten. När ett slutgiltigt beslut fattats om att godkänna slutrapporten, inger insolvensförvaltaren ett utkast till beslut om hur insolvensboet ska fördelas till insolvensdomstolen, med uppgift om hur mycket som ska betalas för respektive fordran i den reviderade förteckningen över registrerade fordringar. Insolvensdomstolen utfärdar sedan ett beslut om hur insolvensboet ska fördelas, i vilket det fastställs vilka belopp som ska utbetalas till borgenärerna. Alla borgenärer som finns med på fördelningsförteckningen får sina fordringar tillgodosedda i proportion till det fastställda beloppet. I fördelningsbeslutet fastställer insolvensdomstolen ett slutdatum för insolvensförvaltaren, vilket inte får infalla senare än två månader efter det datum då fördelningsbeslutet vinner laga kraft.

Konkursförfaranden avslutas när insolvensförvaltaren inger sin rapport om att fördelningsbeslutet verkställt och när insolvensdomstolen beslutar att avsluta förfarandena. Domstolen beslutar också att konkursförfaranden ska avslutas i några andra fall som är fastställda i lag, till exempel om gäldenärens tillgångar visar sig vara fullkomligt otillräckliga för att tillgodose borgenärernas krav. Insolvensförfarandet avslutas när ett slutgiltigt beslut fattats om att konkursförfarandet ska avslutas.

Avslutande av rekonstruktion

Ett rekonstruktionsförfarande avslutas genom ett beslut från insolvensdomstolen om att rekonstruktionsplanen eller betydande delar av denna har genomförts. Ingen besvärsmät föreligger mot detta beslut.

Ett rekonstruktionsförfarande kan också avslutas genom ett beslut från insolvensdomstolen om att rekonstruktionsförfarandet ska övergå till ett konkursförfarande, vilket sker i vissa fall föreskrivna i lag, i synnerhet när problem uppstår med godkännandet av och förenligheten med rekonstruktionsplanen. Insolvensdomstolen kan inte besluta att ett rekonstruktionsförfarande ska övergå till ett konkursförfarande, om viktiga delar av rekonstruktionsplanen har genomförts. Överklaganden mot ett domstolsbeslut om att ett rekonstruktionsförfarande ska övergå till ett konkursförfarande kan inges av gäldenären, den part som ansöker om rekonstruktion, insolvensförvaltaren eller borgenärskommittén. När insolvensdomstolen beslutar att ett rekonstruktionsförfarande ska övergå till ett konkursförfarande fastställs verkningarna av ett konkursbeslut, om inte insolvensdomstolen i sitt beslut fastställer andra villkor för övergången.

Avslutande av skuldsanering

Skuldsanering avslutas genom ett beslut från insolvensdomstolen om att skuldsaneringen genomförts. Ingen besvärsmät föreligger mot detta beslut. Om gäldenären uppfyller alla krav enligt den godkända skuldsaneringsmetoden på ett vederbörligt sätt och i rätt tid, utfärdar insolvensdomstolen – på rekommendation av gäldenären – ett beslut om att gäldenären ska befrias från betalning av fordringar som ingår i skuldsaneringsförfarandet om fordringarna ännu inte har tillgodosetts.

Skuldsanering kan också avslutas om domstolen avslutar förfarandet och beslutar att gäldenärens insolvens ska åtgärdas genom konkursförfaranden, vilket sker i vissa fall som är föreskrivna i lag, framför allt när gäldenären inte uppfyller villkoren för skuldsanering.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

I konkursförfaranden som rör en fysisk persons tillgångar (när som helst efter att konkursförfaranden avslutats) eller en juridisk persons tillgångar (fram till dess att den juridiska personen avvecklats genom borttagande från ett offentligt register), kan ett utmättnings- eller indrivningsbeslut fattas i förhållande till en fordran som har fastställts och som inte har bestridits av gäldenären samt som inte tillgodosetts under konkursförfarandet. När en ansökan om indrivning inges, behöver bara ett giltighetsbevis och en rapport om fordrans giltighet i konkursförfarandet inges. Denna rättighet preskriberas tio år efter det att konkursförfarandet avslutats, med en begränsningsperiod som inleds den dag då beslutet om att avsluta förfarandet träder i kraft.

Vid rekonstruktion kan indrivnings- eller utmättningsbeslut begäras och genomföras gentemot gäldenären efter att rekonstruktionsplanen träder i kraft, för att återvinna en fordran som anges i rekonstruktionsplanen. Om fordran har bestridits kan indrivning eller utmätning endast ske om insolvensdomstolen fattat ett slutgiltigt beslut om att fastställa fordran. Ett sådant beslut måste bifogas ansökan.

Vid skuldsanering är det inte längre möjligt att begära ersättning för återstående borgenärsfordringar genom indrivning eller utmätning i slutet av skuldsaneringen och vid befrielse från betalning av återstående fordringar. Det har ingen betydelse om borgenärerna delvis har tillgodosett sina fordringar i skuldsaneringsförfarandet eller om de faktiskt till och med har registrerat sin fordran i insolvensförfarandet.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Kostnader – framför allt insolvensförvaltarens arvoden och utgifter – bör betalas av insolvensboet, det vill säga av gäldenären.

Eftersom det inte alltid finns tillräckliga medel i insolvensboet för att täcka dessa kostnader kan insolvensdomstolen, innan den fattar ett beslut om insolvensansökan, begära att den part som ansöker om insolvens gör en förskottsbetalning av kostnaderna för insolvensförfarandet inom en viss tid, om detta är nödvändigt för att täcka kostnaderna för förfarandet och om nödvändiga medel inte kan säkras på annat sätt. Detta gäller även om det är tydligt att gäldenären inte har några tillgångar. Enligt lag finns en övre beloppsgräns för sådana förskottsbetalningar. Om flera personer ansöker om insolvens, ska dessa göra en solidarisk förskottsbetalning.

Om kostnaderna inte kan bäras av insolvensboet, ska återstoden tillgodoses genom förskottsbetalningen för insolvensförfarandet, det vill säga av den sökande.

Om kostnaderna inte täcks genom förskottsbeloppet heller, står staten för räkningen. I viss lagstiftning fastställs ett tak på det belopp som staten ska stå för.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Rättsliga åtgärder som gäldenären vidtar för att minska risken för att borgenärerna kommer att få sina fordringar tillgodosedda eller för att gynna vissa borgenärer framför andra har ingen juridisk giltighet. Eventuella utelämnanden från gäldenärens sida i detta avseende betraktas också som en rättslig åtgärd. Det finns tre kategorier av åtgärder utan juridisk giltighet: a) rättsliga åtgärder utan lämplig kompensation, b) rättsliga preferensåtgärder som leder till en situation där en borgenär, till nackdel för andra borgenärer, ges större kompensation än han eller hon annars skulle ha fått i konkursförfarandet och c) rättsliga åtgärder där gäldenären avsiktligt minskar sin kompensation till en borgenär, om motparten kände till eller, med tanke på samtliga omständigheter, borde ha känt till denna avsikt.

Den juridiska ogiltigheten i gäldenärens rättsliga åtgärder fastställs genom ett beslut från insolvensdomstolen i en talan som insolvensförvaltaren väckt och där insolvensförvaltaren protesterar mot gäldenärens rättsliga åtgärder (återvinningstalan). Insolvensförvaltaren kan väcka en återvinningstalan inom ett år från det datum då insolvensbeslutet träder i kraft. Om en talan inte väcks inom denna tidsfrist upphör rätten till återvinning. Gäldenärens kompensation till följd av rättsliga åtgärder utan juridisk giltighet ingår i insolvensboet så snart ett slutgiltigt beslut fattats om upprätthållande av återvinningstalan.

En rättslig åtgärds juridiska ogiltighet påverkar inte tillämpligheten. I insolvensförfaranden ingår dock gäldenärens kompensation till följd av rättsliga åtgärder utan juridisk giltighet i insolvensboet. Om gäldenärens ursprungliga kompensation till följd av en rättslig åtgärd utan juridisk giltighet inte kan överlåtas till insolvensboet, måste likvärdig ersättning ges.

Insolvensdomstolen är inte bunden att följa något annat domstols- eller myndighetsbeslut i insolvensförfaranden om att en rättslig åtgärd avseende gäldenärens tillgångar eller skulder är ogiltig eller liknande avgöranden som görs på annat sätt. I insolvensförfaranden är det bara insolvensdomstolen som bedömer ogiltigheten av en sådan rättslig åtgärd, antingen genom en begäran om förhandsavgörande eller i form av en bitvist i samma ärende. En talan i en sådan tvist kan väckas av andra parter i insolvensförfarandet än gäldenären, förutom en gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar samt av insolvensförvaltaren eller åklagarmyndigheten. Insolvensförvaltaren måste alltid vara känd eller svaranden. Om man i det slutgiltiga avgörandet senare finner att en rättslig åtgärd avseende gäldenärens tillgångar eller skulder är ogiltig, måste de ekonomiska fördelar som erhållits i form av kompensation ges tillbaka till insolvensboet.

Om en rättslig åtgärd avseende gäldenärens tillgångar eller skulder anses vara ogiltig i ett domstolsavgörande som blev slutgiltigt innan insolvensförfarandena inleddes, betraktas den rättsliga åtgärden också som ogiltig i insolvensförfarandena.

Särskilda regler för vissa kategorier av fordringar

Särskilda regler gäller för följande kategorier av fordringar:

Fordringar gentemot insolvensboet som uppstår efter att insolvensförfaranden inletts eller ett moratorium förkunnats.

Fordringar gentemot insolvensboet som uppstår efter det att insolvensbeslut fattats.

Fordringar som motsvarar fordringar gentemot insolvensboet.

Efterställda fordringar.

Fordringar från gäldenärens aktieägare eller medlemmar till följd av deras medverkan i företaget eller kooperativet.

Senaste uppdatering: 21/08/2018

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Tyskland

Inledning

I Tyskland regleras insolvens och insolvensförfarandet genom insolvenslagen (*Insolvenzordnung* – nedan kallad InsO), som trädde i kraft den 1 januari 1999. Det som är speciellt med insolvenslagen är att den inte enbart innehåller förfaranderättsliga utan även materialrättsliga bestämmelser. Bestämmelserna som fastställer effekterna av att insolvensförfarande inleds är t.ex. materialrättsliga bestämmelser (§§ 80–147 InsO).

Det primära syftet med insolvenslagen är att kollektivt tillgodose en gäldenärs borgenärer, antingen genom att realisera gäldenärens egendom och fördela behållningen eller också genom att nå en alternativ överenskommelse enligt en insolvensplan, där det övergripande syftet är att upprätthålla det befintliga företaget (§ 1 första meningen InsO). "Kollektivt tillgodoseende" (*gemeinschaftliche Befriedigung*) innebär att borgenärerna principiellt sett tillgodoses i proportion till sina respektive fordringar. Genom insolvensförfarandet ska dessutom den gäldenär som vill göra rätt för sig få en möjlighet att bli av med sina resterande skulder (§ 1 andra meningen InsO).

En grundläggande princip för det tyska insolvensförfarandet, utöver principen om likabehandling av borgenärer, är principen om borgenärernas autonomi (*Gläubigerautonomie*). Borgenärerna har stora möjligheter att påverka förfarandet, framför allt i fråga om hur gäldenärens egendom realiserar. Borgenärerna beslutar även om den konkreta formen för insolvensförfarandet. Utöver det standardförfarande som fastställs i InsO ges nämligen borgenärer med säkerhetsrätt och prioriterade borgenärer möjlighet att utöva sin autonomi genom att upprätta en insolvensplan på annat sätt än det sätt som anges i InsO i fråga om realisering av konkursboet, fördelning till berörda parter, insolvensförfarandets gång samt gäldenärens skuld efter avslutat insolvensförfarande. Insolvensplanen är särskilt viktig om det rör sig om en rekonstruktion av ett företag, men kan även utgöra en ram för en likvidation av företaget.

Tysk rätt om insolvensförfaranden kännetecknas även av enhetsprincipen. Det innebär att inga separata typer av förfaranden föreskrivs i lagen om rekonstruktion och likvidation (*Gesetz für Sanierung und Liquidation*). Såväl likvidation som rekonstruktion kan genomföras enligt standardförfarandet eller förfarandet med en insolvensplan.

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Insolvensförfaranden kan inledas avseende egendom som ägs av en juridisk eller fysisk person, även om denna person inte har ett företag eller är verksam som egenföretagare (en fysisk person som inte bedriver någon sådan verksamhet kallas för "konsument"). Insolvensförfaranden kan även inledas avseende tillgångar i ett bolag som inte är en juridisk person (t.ex. ett allmänt handelsbolag (*offene Handelsgesellschaft*) eller i ett kommanditbolag (*Kommanditgesellschaft*) eller avseende en separat fond, t.ex. dödsboet efter en avliden person. För offentligrättsliga juridiska personer gäller specialbestämmelsen i § 12 InsO, där det fastställs att insolvensförfaranden inte får inledas avseende egendom som ägs av staten eller en delstat (§ 12.1 punkt 1 InsO).

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Insolvensförfaranden kan endast inledas efter ansökan och görs inte automatiskt av någon myndighet. Ansökan kan göras av gäldenären eller en borgenär. För att skydda domstolar och gäldenärer mot att ansökningar lämnas in i förtid eller enbart för att åsamka skada, måste den borgenär som inkommer med ansökan på ett trovärdigt sätt kunna styrka att det föreligger grund för insolvens samt att borgenären verkligen har en fordran.

Om ett aktiebolag är insolvent är företagsledningen skyldig att ansöka om inledandet av ett insolvensförfarande att lämna in en ansökan. I annat fall väntar påföljd. Om detta krav inte efterlevs, kan borgenärerna ställa krav på skadestånd. Om en gäldenär i svårigheter agerar på ett klandervärdigt sätt, kan det under vissa omständigheter väckas åtal (§ 283 ff. i strafflagen (*Strafgesetzbuch*)).

För att insolvensförfarande ska inledas krävs i regel att gäldenären är på obestånd. Obestånd innebär att en gäldenär inte kan fullgöra sina betalningsförpliktelser på utsatt tid. Vanligtvis kan man utgå från att insolvens föreligger om gäldenären har ställt in betalningarna (§ 17.2 InsO). Ett insolvensförfarande kan även inledas på grund av överskuldssättning om gäldenären är en juridisk person eller ett företag där ingen delägare är en fysisk person med obegränsat ansvar. Med överskuldssättning avses att gäldenärens tillgångar inte längre täcker de befintliga skulderna, förutsatt att det inte är ytterst sannolikt att företaget ändå kommer att överleva (§ 19.2 InsO). Om man bedömer att sannolikheten är hög för att företaget kommer att överleva, måste detta beaktas när gäldenärens egendom värderas. En gäldenär kan även lämna in en ansökan om inledande av ett insolvensförfarande vid överhängande risk för betalningsoförmåga (§ 18.1 InsO). En överhängande risk för betalningsoförmåga anses föreligga om gäldenären sannolikt inte kan fullgöra sina befintliga betalningsförpliktelser den dag då de förfaller till betalning (§ 18.2 InsO).

Det är också nödvändigt att säkerställa finansieringen av insolvensförfarandena. Ansökan om att inleda ett insolvensförfarande avslås därför om gäldenärens egendom sannolikt inte kommer att täcka förfarandekostnaderna (§ 26.1 första meningen InsO).

Om villkoren är uppfyllda utfärdar "insolvensdomstolen" (*Insolvenzgericht*), dvs. den domstol som handhar insolvensärendet, ett beslut om att inleda förfarandet. Beslutet offentliggörs. Domstolen gör ett offentligt tillkännagivande på (<http://www.insolvenzbekanntmachungen.de/>). I beslutet om att inleda förfarandet uppmanar domstolen borgenärer med fordringar utan förmånsrätt att inkomma med sina fordringar till konkursförvaltaren inom en viss tidsfrist. Domstolen fastställer ett datum för ett borgenärssammanträde. Vid detta möte beslutar borgenärerna utifrån konkursförvaltarens rapport hur insolvensförfarandet ska genomföras och fastställer ett datum då de inlämnade fordringarna ska styrkas.

Som redan påpekats görs man i InsO inte någon åtskillnad mellan förfarandena för rekonstruktion respektive likvidation. Utöver standardförfarandet är det enligt InsO även möjligt att använda sig av en insolvensplan för att genomföra en likvidation eller rekonstruktion.

Insolvensdomstolen har till uppgift att kontrollera att villkoren för att inleda förfarandet är uppfyllda. Eftersom detta kan ta viss tid vidtar domstolen de preliminära åtgärder som bedöms som nödvändiga redan när förfarandet inleds. I avvaktan på beslutet om ansökan förhindrar man därigenom att det sker förändringar i gäldenärens finansiella ställning som skulle kunna missgynna borgenärerna (§ 21.1 första meningen InsO). I praktiken utser domstolen en provisorisk konkursförvaltare (*vorläufiger Insolvenzverwalter*), som kan vara "svag" eller "stark". Utses en "svag" provisorisk konkursförvaltare behåller gäldenären rätten att förfoga över sina tillgångar. Exakt vilka åtaganden förvaltaren har fastställs då av domstolen, men får inte vara mer omfattande än en "stark" provisorisk konkursförvaltares åtaganden (§ 22.2 andra meningen InsO). Domstolen kan t.ex. besluta att gäldenären endast får genomföra avyttringar

med förvaltaren godkännande. Pågående rättstvister avbryts inte till följd av att en svag provisorisk konkursförvaltare har utsetts (BGH NZG 1999, 939, 940). Den provisoriska konkursförvaltaren är "stark" om domstolen utfärdar ett generellt avyttringsförbud för gäldenären, vilket alltså innebär att rätten att förvalta och avyttra gäldenärens egendom ligger hos förvaltaren (§ 22.1 första meningen InsO).

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärvas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

I konkursboet (*Insolvenzmasse*) ingår alla tillgångar som tillhörde gäldenären det datum då förfarandet inleddes samt tillgångar som nyligen har förvärvats av gäldenären under förfarandet (dvs. fram till dess att förfarandet avslutas eller avbryts). Konkursboet omfattar inte gäldenärens strikt personliga rättigheter eller föremål som inte omfattas av utmätning, vilket är helt i linje med individuella indrivningsförfaranden. Arbetsinkomst ingår t.ex. endast i konkursboet om den överstiger gäldenärens existensminimum. Konkursförvaltaren får även frigöra tillgångar., Dessahör då till gäldenärens egna tillgångar och inte kan utmätas.

Rätten att förvalta och föfoga över konkursboets tillgångar övergår i princip till förvaltaren när förfarandet inleds (detta gäller med undantag för gäldenärens egenförvaltning (*Eigenverwaltung*), § 270 ff. InsO), vilket innebär att det t.ex. är konkursförvaltarens uppgift att tillhandahålla säkerheter till långivare som beviljar finansiering vid gäldenärens egenförvaltning. När det gäller transaktioner av viss betydelse, t.ex. ingående av ett låneavtal som medför en betydande belastning på konkursboet, behöver förvaltaren få borgenärssammanträdets eller en utsedd borgenärskommittés godkännande (§ 160.2 § punkt 2 InsO). Låneåtaganden och andra skyldigheter som har ingåtts av konkursförvaltaren är skyldigheter som åligger konkursboet och som tillgodoses från konkursboet med prioritet, dvs. före borgenärer med fordringar utan förmånsrätt. Därigenom säkerställs att avtalsparter är beredda att göra affärer med en insolvent gäldenär även sedan insolvensförfarandet har inletts.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

I och med att insolvensförfarandet inleds har konkursförvaltaren normalt en betydelsefull funktion (med undantag för gäldenärens egenförvaltning). I det här skedet av förfarandet har insolvensdomstolen i huvudsak tillsyns- och ledningsbefogenheter (se §§ 58 och 76 InsO) (utöver de särskilda befogenheter som t. ex. kan gälla vid förfarandet med insolvensplan eller i samband med gäldenärens egenförvaltning). När insolvensförfarandet har inletts överläts de centrala besluten (realisering, likvidation, rekonstruktion och insolvensplan) till borgenärerna. Domstolen har särskilda befogenheter och uppgifter i samband med att förfarandet inleds. Under denna fas fattar domstolen beslut om att inleda förfarandet, förordnar om interimistiska skyddsåtgärder och utnämner en konkursförvaltare. Domstolen ansvarar även för tillsynen över konkursförvaltaren. Det innebär att domstolen kontrollerar att konkursförvaltarens åtgärder är lagliga. Den kan däremot inte säga något om åtgärdernas lämplighet eller ge anvisningar. För att insolvensförfarandet inte ska dra ut på tiden får insolvensdomstolens beslut endast överklagas i de fall då det enligt InsO finns grund för omedelbart överklagande (*sofortige Beschwerde*) (se § 6.1 InsO). Ett omedelbart överklagande kan göras till insolvensdomstolen eller till delstatsdomstolen (*Landgericht*) i dess egenskap av överrätt. Ett skriftligt eller muntligt överklagande kan lämnas till domstolskansliet (*Geschäftsstelle*). Ett sådant överklagande har inte suspensiv verkan, men den domstol som behandlar överklagandet eller insolvensdomstolen kan fatta beslut om uppskov av verkställigheten.

Konkursförvaltaren är en nyckelaktör i insolvensförfarandet. Endast fysiska personer kan utses till konkursförvaltare, inte juridiska personer (§ 56.1 första meningen InsO). Det är framför allt advokater, affärsmän, revisorer eller skatterådgivare som kan komma i fråga för detta uppdrag. I och med att insolvensförfarandet har inletts övergår rätten att förvalta och föfoga över gäldenärens egendom till konkursförvaltaren. Konkursförvaltarens huvuduppgift är att separera de tillgångar han fastställer när insolvensförfarandet inleds från de poster som inte utgör gäldenärens egendom. Till gäldenärens tillgångar ska konkursförvaltaren även överföra sådana poster som utgör gäldenärens tillgångar enligt skuldträttslagstiftningen, men som ännu inte hade förts upp som gäldenärens tillgångar när insolvensförfarandet inleddes. Gäldenärens tillgångar som har fastställts på detta sätt utgör det konkursbo (*Insolvenzmasse*, § 35 InsO) som sedan realiserar av konkursförvaltaren för att betala borgenärerna. Utöver detta har konkursförvaltaren bl.a. följande uppgifter:

Betala ut löner till insolvensgäldenärens anställda.

Besluta om pågående rättstvister ska fullföljas eller avslutas (§ 85 ff. InsO) samt hur avtal som inte har fullföljts (fullt ut) ska hanteras (§ 103 ff. InsO).

Upprätta en förteckning över tillgångar och skulder (§ 153.1 första meningen InsO).

Ifrågasätta transaktioner som har ingåtts innan insolvensförfarandet har inletts och som sannolikt missgynnar borgenärer med fordringar utan förmånsrätt (§ 129 ff. InsO).

Konkursförvaltaren står under insolvensdomstolens tillsyn (§ 58.1 InsO). Om en borgenärskommitté utses övervakar den att konkursförvaltaren fullgör sina uppgifter (§ 69 första meningen InsO).

När insolvensförfarandet har inletts och rätten att föfoga över gäldenärens egendom har överförts till konkursförvaltaren har förvaltaren i princip fri förfoganderätt över alla tillgångar som tillhör konkursboet. Vad gäller transaktioner som är av särskild betydelse, t.ex. försäljning av företaget eller av hela lagret, finns det vissa begränsningar. Dessa transaktioner är av särskild betydelse och behöver godkännas av borgenärssammanträdet eller borgenärskommittén. Skulle kravet om godkännande åsidosättas påverkar det emellertid inte utomstående parter, utan enbart förvaltarens ansvar. Förvaltaren ska även följa borgenärssammanträdets beslut om att företaget ska likvideras eller fortsätta sin verksamhet (§§ 157, 159 InsO).

Om konkursförvaltaren åsidosätter sina skyldigheter enligt InsO, blir han ersättningsansvarig gentemot samtliga parter i förfarandet (§ 60.1 InsO). I § 60.1 föreskrivs följande: "Konkursförvaltaren är skyldig att ersätta skadelidande parter i företaget om han åsidosätter sina skyldigheter enligt denna lag. Han ska iaktta den omsorg som förväntas av en rättrådig och aktsam konkursförvaltare."

Konkursförvaltaren har rätt till ersättning för sitt uppdrag samt till ersättning för de utgifter som bedöms lämpliga (§ 63.1 första meningen InsO). Ersättningen regleras i förordningen om insolvensrättslig ersättning (*Insolvenzrechtsvergütungsverordnung* – InsVV) och fastställs utifrån insolvensboets värde vid den tidpunkt då insolvensförfarandet avslutas. I förordningen föreskrivs nivåindelade standardtaxor, som kan höjas beroende på uppdragets omfattning och svårighet.

Även efter det att insolvensförfarandet har inletts förblir gäldenären ägare till den egendom som ska realiserar och som borgenärerna med fordringar utan förmånsrätt har anmält fordringar gentemot (§§ 38, 39 InsO). Gäldenären är i princip ansvarsskyldig upp till värdet på hans eller hennes tillgångar. Inom ramen för insolvensförfarandet övergår dock rätten att förvalta och föfoga över tillgångarna till konkursförvaltaren. I undantagsfall kan domstolsbeslutet om att inleda förfarandet, på gäldenärens begäran, även omfatta ett förordnande om gäldenärens egenförvaltning i enlighet med § 270 ff. InsO. Detta är möjligt under förutsättning att det inte finns några kända omständigheter som kan föranleda misstanke om att detta beslut kan missgynna borgenärerna. I princip gäller de allmänna insolvensrättsliga bestämmelserna även i detta fall (§ 270.1 andra meningen InsO). Vid gäldenärens egenförvaltning behåller däremot gäldenären förvaltnings- och föfoganderätten över sina tillgångar. Gäldenären utövar denna rätt under överinseende av en sakförvaltare (*Sachverwalter*) som utses av domstolen (§ 270.1 första meningen InsO). Vid gäldenärens egenförvaltning delas de befogenheter som normalt brukar ligga på konkursförvaltaren mellan gäldenär och sakförvaltare.

I och med att insolvensförfarandet har inletts medför detta ett stort antal informations- och samarbetskyldigheter för gäldenären. Men gäldenären har samtidigt också rätt att delta i förfarandet.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

I § 94 ff. InsO behandlas frågan om en oprioriterad borgenär kan kvitta en fordran gentemot en insolvent gäldenär. I InsO görs åtskillnad mellan om kvittningsmöjligheten förelåg redan när insolvensförfarandet inleddes eller om denna möjlighet uppkom först efteråt. I det första fallet är en kvittning i princip

tillåten, vilken innebär att borgenären med fordringar utan förmånsrätt inte behöver få sin fordran registrerad i förteckningen över skulder (*Tabelle*), utan kan få betalt genom att meddela kvittningen till konkursförvaltaren. Kvittningsförklaringen är emellertid ogiltig om borgenären har förvärvat kvittningsmöjligheten genom en återvinningsbar transaktion (§ 96.1 punkt 3 InsO).

I det andra fallet, dvs. om kvittningsmöjligheten uppkom efteråt, måste en distinktion göras:

Om kvittningsmöjlighet förelåg redan när förfarandet inleddes men ännu inte hade förfallit till betalning, ännu inte skulle beaktas på motsvarande sätt eller möjligheten fortfarande var villkorlig, tillåts kvittning efter det att förfarandet har inletts så snart som kvittningshindret har avlägsnats.

Kvittning är förbjuden om fordran inte var fastställd när förfarandet inleddes eller om borgenären förvärvade fordran gentemot gäldenären först efter det att förfarandet inletts (§ 96.1 punkterna 1 och 2 InsO). Detta innebär att gäldenären kan kräva att borgenären ska utföra sin del av avtalet till förmån för konkursboet, men borgenären kan endast registrera sin fordran i förteckningen över skulder och kommer endast att få betalt enligt utdelningsnivån.

Om borgenären däremot inte förvärvade fordran från en annan borgenär efter det att insolvensförfarandet inleddes utan själv förvärvade fordran efter det att förfarandet inleddes, t.ex. genom att ingå ett avtal med konkursförvaltaren, har borgenären rätt till kvittning i egenskap av borgenär gentemot själva konkursboet.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

I tysk rätt regleras insolvensförfarandets verkningar på gällande avtal i § 103 ff. InsO. När insolvensförfarandet inleds gäller i princip att befintliga avtalsförhållanden kan upphöra eller fortsätta att löpa, eller så kan konkursförvaltaren välja mellan att fullfölja eller att frånträda avtalet.

När det gäller vissa transaktioner regleras insolvensförfarandets verkningar uttryckligen i lag (§§ 103–118 InsO). Beställningar, arbets- eller tjänsteavtal eller behörighet att agera i fråga om egendom som ingår i konkursboet upphör att gälla när insolvensförfarandet inleds, medan avtal om hyra av fastigheter och anställningsavtal som gäldenären har ingått fortsätter att gälla och är bindande för konkursboet.

Vad gäller avtal som helt eller delvis inte har fullgjorts av gäldenären och den andra parten ska konkursförvaltaren enligt § 103.1 välja mellan att fullfölja eller frånträda avtalet. Om konkursförvaltaren beslutar att avtalet ska fullföljas till förmån för konkursboet, ska borgenärens motfordran prioriteras, eftersom den utgör en skuld på konkursboet enligt § 55.1 punkt 2 InsO. Om konkursförvaltaren beslutar att avtalet inte ska fullföljas, får borgenären inte begära något ytterligare med stöd av avtalet. Endast borgenärer med fordringar utan förmånsrätt kan göra gällande en fordran om ersättning för utebliven prestation, genom att registrera fordran i förteckningen över skulder (§ 103.2 första meningen InsO). Om konkursförvaltaren inte gör något val kan avtalspartnern kräva att han ska välja. I så fall ska förvaltaren omgående tillkännage huruvida han eller hon avser att kräva att avtalet fullföljs. I annat fall kan förvaltaren inte längre kräva att avtalet ska fullföljas. När det gäller finansiella tjänster och blankningstransaktioner har förvaltaren enligt InsO ingen sådan rätt att välja (§ 104 InsO).

Regleras det inte specifikt i §§ 103–118 InsO vad som ska hända med ett avtalsförhållande, fortsätter avtalet att gälla även efter det att insolvensförfarandet har inletts.

Huruvida uppsägningsklausuler i avtal kan åberopas är en omdiskuterad fråga. Utgångspunkten här är bestämmelsen i § 119 InsO, där det fastställs att avtal som i förväg utesluter eller begränsar tillämpning av § 103 ff. är ogiltiga. Enligt denna bestämmelse är det tillåtet med insolvensberoende uppsägningsklausuler, dvs. klausuler som inte är kopplade till att insolvensförfaranden inleds eller ansökan lämnas, utan t.ex. till gäldenärens betalningsinställelse. Insolvensberoende uppsägningsklausuler är däremot problematiska – särskilt tanke på den federala högsta domstolens (*Bundesgerichtshof*) dom av den 15 november 2012 (BGHZ 195, 348). I den domen slog den federala högsta domstolen fast att en insolvensberoende uppsägningsklausul i ett energileveransavtal var ogiltig. Enligt den federala högsta domstolen var insolvensberoende uppsägningsklausuler inte ogiltiga i sig: uppsägningsklausuler som motsvarade en lagstadgad uppsägningsmöjlighet var tillåtna. Hur insolvensberoende uppsägningsklausuler ska bedömas har sålunda inte avgjorts definitivt. Vad gäller avtalsstadgade uppsägningsbestämmelser för finansiella tjänster och blankningstransaktioner anges särskilda regler i § 104.3 och 104.4 InsO.

Om en gäldenär och en borgenär har ingått avtal om ett verkningfullt överlåtelseförbud i enlighet med bestämmelserna i allmän lag är detta bindande även för konkursförvaltaren. I affärstransaktioner saknar emellertid ett sådant överlåtelseförbud ofta verkan. Även om det finns ett avtalsreglerat överlåtelseförbud får nämligen överlåtelsen av en penningfordranverkan om gäldenären och borgenären är näringsidkare (§ 354a.1 i handelslagen (*Handelsgesetzbuch*)).

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Syftet med insolvensförfarandet är att samtliga borgenärer ska tillgodoseas i lika stor utsträckning och i § 87 InsO slås det fast att borgenärer med fordringar utan förmånsrätt endast har rätt att driva in fordringarna enligt de bestämmelser som reglerar insolvensförfarandet. I och med att insolvensförfarandet inleds medför detta sålunda ett verkställighetsförbud som gör att borgenärer med fordringar utan förmånsrätt inte kan driva in sina fordringar gentemot konkursboet eller gentemot gäldenärens övriga egendom under insolvensförfarandet (§ 89.1 InsO). Verkställighetsförbudet ska tillämpas *ex officio*, så att redan inledd verkställighet avbryts per automatik, utan hänsyn till om borgenären var medveten om att ett förfarande hade inletts och om gäldenären hade ansökt om att verkställighet skulle avbrytas.

I § 88 InsO anges en retroaktiv gräns (*Rückschlagsperre*) för verkställighetsåtgärder innan ett förfarande inleds. I denna bestämmelse anges att intressen i säkerheter som har förvärvats genom verkställighet under den månad som närmast föregår ansökan om att inleda förfarandet eller efter det att en sådan ansökan har gjorts blir juridiskt ogiltiga när insolvensförfarandet har inletts. Även här saknar det relevans om borgenären kände till att det fanns planer på att lämna in en ansökan om att inleda ett insolvensförfarande.

Om säkerheten förvärvats genom en verkställighetsåtgärd en viss tid före ansökan om att inleda insolvensförfarandet, är säkerheten inte ogiltig enligt § 88 första meningen InsO, men kan under vissa omständigheter bestridas (BGH NJW 2004, 1444).

När insolvensförfarandet inleds förlorar gäldenären sin rätt att agera som part i rättsliga förfaranden konkursboets räkning. Denna rätt övergår till konkursförvaltaren som har rätt att agera som part i rättsliga förfaranden genom sitt uppdrag. Detta innebär att konkursförvaltaren kan göra gällande fordringar som tillhör konkursboet i eget namn.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Eftersom insolvensgäldenären förlorar sin rätt att vidta rättsliga åtgärder när insolvensförfarandet inleds, kommer ett pågående mål som rör konkursboet först att avbrytas (§ 240 första meningen i civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung* – nedan kallad *ZPO*)).

Om gäldenären har väckt talan (t.ex. i ett mål där gäldenären är sökande eller bestrider en redan verkställbar fordran), kan konkursförvaltaren fortsätta målet eller avstå från att göra detta (§ 85.1 första meningen InsO). Om han väljer att fortsätta återupptas målet. Om han vägrar frigör tillgången från konkursboet och åtgärden kan återupptas av antingen gäldenären eller svaranden (§ 85.2 InsO).

Om gäldenären är svarande måste det göras en distinktion: om det pågår ett mål avseende en insolvensrelaterad fordran när insolvensförfarandet inleds ska denna fordran registreras så att den tas upp i förteckningen över skulder (se § 87 InsO). Om konkursförvaltaren eller en borgenär med fordringar utan förmånsrätt invänder mot detta, ska fordran fastställas genom att den avbrutna processen återupptas (§ 180.2 InsO).

Är fordran däremot inte insolvensrelaterad utan t.ex. avser yrkande om undantag eller en skuld på konkursboet, kan målet återupptas av konkursförvaltaren eller käranden (§ 86 InsO).

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Som redan påpekats ger InsO borgenärerna stora möjligheter att påverka insolvensförfarandet. Borgenärerna utövar sina rättigheter genom borgenärssammanträdet (*Gläubigerversammlung*, § 74 ff. InsO) eller en borgenärskommitté (*Gläubigerausschuss*) som borgenärssammanträdet kan välja att utse (§ 67 ff. InsO). Borgenärssammanträdet är borgenärernas centrala beslutsfattande organ, medan borgenärskommittén är deras tillsynsorgan. Borgenärssammanträdet sammankallas av insolvensdomstolen (§ 74.1 första meningen InsO), som även leder sammanträdet (§ 76.1 InsO). Rätt att delta i borgenärssammanträdet har alla borgenärer med förmånsrätt, alla borgenärer utan förmånsrätt, konkursförvaltaren, borgenärskommitténs ledamöter samt gäldenären (§ 74.1 andra meningen InsO). Borgenärssammanträdets beslut antas generellt sett med enkel majoritet, där majoriteten inte avgörs genom antalet röster utan genom summan av de röstande borgenärernas fordringar (§ 76.2 InsO). Vid företag över en viss storlek ska insolvensdomstolen utse en provisorisk borgenärskommitté redan innan insolvensförfarandet har inletts (§ 22a InsO). Denna kommitté är med och utser en konkursförvaltare och är delaktig i alla beslut som rör en gäldenärs egenförvaltning (§§ 56a och 270.3 InsO).

Borgenärssammanträdets betydelse visar sig också genom att det beslutat om hur förfarandet ska fortskrida och framför allt om hur gäldenärens tillgångar ska realiseras. Borgenärssammanträdet har även följande uppgifter:

Val av annan konkursförvaltare (§ 57 första meningen InsO).

Tillsyn över konkursförvaltaren (§§ 66, 79 och 197.1 punkt 1 InsO).

Beslut om ett företags nedläggning eller fortlevnad (§ 157 InsO).

Godkännande av särskilt viktiga rättshandlingar som företas av konkursförvaltaren (§ 160.1 InsO).

Medverkan i arbetet med att ta fram och genomföra insolvensplanen.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Vad gäller konkursförvaltarens befogenheter i fråga om tillgångar som ingår i konkursboet, se ovan under frågan "Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?"

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Undantagsberättigade borgenärer

Undantagsberättigade borgenärer (*aussonderungsberechtigte Gläubiger*, "borgenär med rätt till separation") är borgenärer som har rätt att begära att viss tillgång ska undantas från konkursboet med stöd av en rättighet *in rem* eller *in personam* (§ 47 första meningen InsO). Borgenärer som är berättigade till undantag är inte borgenärer utan förmånsrätt och behöver alltså inte registrera sina fordringar så att de tas upp i förteckningen över skulder, utan kan driva in dem genom en talan i enlighet med de allmänna rättsreglerna (§ 47 andra meningen InsO). I så fall väcker de inte talan mot gäldenären, utan mot konkursförvaltaren, som genom sitt uppdrag fungerar som part i målet. Rätten till undantag kan härledas från äganderätten till egendomen (förutsatt att det inte rör sig om en äganderätt som överförs i form av säkerhet eftersom detta innebär att ägaren enbart utgör en borgenär med säkerhetsrätt (§ 51 punkt 1 InsO)) eller från ett enkelt återagandeförbehåll, utan även från en begäran om restitution enligt obligationsrätten (t.ex. en hyresvärd gentemot en hyresgäst). Borgenär med säkerhetsrätt

Borgenärer med säkerhetsrätt (*absonderungsberechtigte Gläubiger*, "borgenärer med rätt till separat betalning") är borgenärer som ska prioriteras vid fördelningen av behållningen från realiseringen av en tillgång som tillhör konkursboet. De deltar inte i förfarandet för att styrka fordringarna, men förmånsbehandlas eftersom de har rätt att ta del av behållningen från realiseringen av den aktuella tillgången före övriga lägre rangordnade borgenärer eller oprioriterade borgenärer utan säkerhetsrätt. Eventuell överskjutande behållning från realiseringen tillfaller konkursboet, och det är enbart denna behållning som är tillgänglig för betalning av övriga borgenärer. En sådan rätt till en säkerhet kan bland annat härröra från retentionsrätt, panträtt i lös egendom eller äganderätt genom säkerhet (§§ 50, 51 InsO).

Om behållningen inte räcker för att betalas fordringarna och borgenären med säkerhetsrätt har en fordran *in personam* mot gäldenären utöver rättigheten *in rem*, kan borgenären även begära att tillgodoses proportionellt från insolvensboet genom att registrera sin personliga rätt, i den mån som den inte har tillgodosetts, så att den tas upp i förteckningen över skulder (§ 52 andra meningen InsO).

Borgenärer med fordringar mot själva insolvensboet

Borgenärer med fordringar mot själva insolvensboet, s.k. massafordringar (*Massegläubiger*) behöver inte registrera sina fordringar, som regleras i förväg.

Enligt § 53 InsO ska insolvensboets skulder omfatta kostnader för insolvensförfarandet samt övriga skulder som har uppkommit efter det att insolvensförfarandet inleddes och som har ett samband med insolvensens hantering (t.ex. lönefordringar från arbetstagare som fortfarande är anställda i företaget eller fordringar från en advokat som konkursförvaltaren har behållit för att göra gällande fordringar vid domstol). Skälet till att dessa fordringar förmånsbehandlas är att konkursförvaltaren endast kan genomföra förfarandet på ett korrekt sätt om det är möjligt att ingå nya åtaganden och det kan säkerställas att dessa åtaganden kan fullgöras fullt ut.

Oprioriterade borgenärer

Endast borgenärer med oprioriterade fordringar (*Insolvenzgläubiger*, "insolvensborgenärer") deltar i förfarandet för att styrka fordringar (§ 174.1 första meningen InsO). Med oprioriterade borgenärer avses enligt § 38 InsO samtliga personliga borgenärer som har välgrundade fordringar gentemot gäldenären den dag då insolvensförfarandet inleddes. Vissa efterställda borgenärer med oprioriterade fordringar (*nachrangige Insolvenzgläubiger*) enligt § 39.1 InsO behöver endast lämna in sina fordringar om detta specifikt har begärts av insolvensdomstolen (§ 174.3 första meningen InsO). Efterställda insolvensfordringar regleras efter övriga fordringar från oprioriterade borgenärer. Det rör sig exempelvis om böter samt ränta och straffavgifter för sena inbetalningar avseende oprioriterade borgenärs fordringar sedan insolvensförfarandet inleddes.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Fordringar ska anmälas skriftligen till konkursförvaltaren inom den tidsfrist som insolvensdomstolen har fastställt i beslutet om att inleda förfarandet. Anmälan ska innehålla information om orsaken till fordran och fordrans belopp samt åtföljas av dokumentation som styrker fordran (§ 174.1 andra meningen och 174.2 InsO). Även för sent inkomna fordringar beaktas dock (§ 177 InsO). Samtliga insolvensfordringar måste registreras oavsett om det underliggande rättsförhållandet regleras genom vanlig civilrätt eller genom offentlig rätt (t.ex. i fråga om skatteskulder).

Följande gäller specifikt för utländska borgenärer: Enligt artikel 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (EU:s insolvensförordning) kommer utländska borgenärer framöver att kunna anmäla sina fordringar genom ett standardformulär.

Fordringar får anmälas på något av EU-institutionernas officiella språk. När förfarandet inleddes kan borgenären emellertid behöva tillhandahålla en översättning till medlemsstatens officiella språk eller ett annat språk som den staten har angett att den kan godta. I princip ska fordringar anmälas inom den period som har fastställts enligt lagstiftningen i det land där förfarandet har inletts. Om det rör sig om en utländsk borgenär ska denna period vara minst 30 dagar efter det att meddelandet om att ett insolvensförfarande har inletts har offentliggjorts i insolvensregistret i den stat som inledde förfarandet.

Konkursförvaltaren ska föra in varje korrekt anmäld fordran i en skuldtabell (*Tabelle*). Vid denna tidpunkt är innehållet i fordran inte styrkt.

Insolvensdomstolen styrker fordringar vid en särskild förhandling och först då fastställs fordringarnas belopp och rangordning (§ 176 första meningen InsO).

Om varken konkursförvaltaren eller någon oprioriterad borgenär gör några invändningar vid förhandlingen om styrkande av fordringar, eller om en invändning

saknar grund, anses fordran ha godtagits och borgenären får sin andel av behållningen. En invändning från gäldenärens sida påverkar inte fastställandet av fordran (§ 178.1 andra meningen InsO), men när insolvensförfarandet väl är avslutat kan en oprioriterad borgenär inte driva in återstoden av sin fordran med stöd av registreringen i tabellen utan måste väcka en separat talan mot gäldenären (§ 201.2 första meningen InsO).

Om däremot konkursförvaltaren eller en annan oprioriterad borgenär bestrider fordran vid förhandlingen om styrkande av fordringar, kan borgenären väcka en fastställsetalan gentemot den bestridande parten (§ 179.1 InsO). Borgenären får en andel av behållningen endast om fastställsetalan resulterar i ett beslut om att fordran är giltig (§ 180 ff. InsO). Inom två veckor från det att utdelningsförslaget har offentliggjorts måste borgenären styrka att denne har väckt en fastställsetalan avseende fordran (§ 189.1 InsO). I annat fall kommer fordran inte att beaktas vid fördelningen av behållningen, även om fordran under tiden har godtagits (§ 189.3 InsO). Kan borgenären däremot visa att talan har väckts i god tid, kommer den andel som tilldelats till fordran att reserveras från fördelningen så länge som talan pågår (§ 189.2 InsO). Om fastställsetalan avseende fordran slutgiltigt avvisas, fördelas den reserverade andelen bland övriga oprioriterade borgenärer. Om det redan finns en verkställbar dom för den bestridda fordran, ska talas väckas inte av borgenären utan av den bestridande parten (§ 179.2 InsO). Domen som fastställer en fordran eller stöder en invändning har inte bara verkan *inter partes* utan är även bindande för konkursförvaltaren och samtliga oprioriterade borgenärer (§ 183.1 InsO).

Om en borgenär med oprioriterade fordringar inte har registrerat sin fordran i förteckningen, kan denna borgenär inte få en andel av behållningen från realiseringen och kan inte heller verkställa sin fordran på något annat sätt (§ 87 InsO). Betalningsfordringar gentemot konkursförvaltaren ska avvisas.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioriteringsordningen för borgenärens fordringar och rättigheter?

Om inget annat föreskrivs i en insolvensplan, ska konkursförvaltaren realisera konkursboets tillgångar för att omvandla dessa till pengar och fördela pengarna bland borgenärerna. Konkursförvaltaren avgör på egen hand hur egendomen ska realiseras, med syftet att maximera behållningen. Till dessa möjligheter hör bland annat att sälja gäldenärens företag eller enskilda anläggningar som helhet eller också att bryta upp företaget och sälja av tillgångar separat.

Innan behållningen från realiseringen kan fördelas bland borgenärer med oprioriterade fordringar ska först fordringarna från borgenärer med säkerhetsrätt och borgenärer med fordringar mot själva konkursboet (massafordringar) betalas. Behållningen fördelas utifrån ett utdelningsförslag (*Verteilungsverzeichnis*) som konkursförvaltaren upprättar utifrån förteckningen över skulder (§ 175 InsO). Utdelningsförslaget ska omfatta samtliga fordringar som ska beaktas vid utdelningen. Behållningen fördelas sedan bland borgenärerna i förhållande till storleken på deras fordran. I rangordningen efter borgenärer med oprioriterade fordringar, dvs. på den sista nivån, står efterställda borgenärer med oprioriterade fordringar (§ 39.1 InsO). Dessa får endast betalt om alla övriga oprioriterade borgenärer har fått full betalning.

I regel sker fördelningen redan innan realiseringen av konkursboet är slutförd. Delbetalningar görs så snart det finns tillräckligt med likvida medel i konkursboet (§ 187.2 första meningen InsO). När realiseringen har slutförts görs den slutliga fördelningen (§ 196.1 InsO). Detta måste godkännas av insolvensdomstolen (§ 196.2 InsO). Om fordringarna från samtliga borgenärer med fordringar utan förmånsrätt kan betalas fullt ut (vilket i praktiken sällan är fallet), överför förvaltaren det resterande överskottet till gäldenären (§ 199 första meningen InsO).

Om en borgenär har en sakrätt i någon del av kvarlåtenskapen som tillhör insolvensboet och den erhållna behållningen inte räcker för att tillgodose borgenärens fordran *in personam* fullt ut, kan borgenären registrera en personlig fordran som ska tas upp i registret. Det är dock endast möjligt om hans säkerställda fordran har misslyckats (ett annat alternativ är att undanta sin prioriterade fordran och i stället registrera en fordran *in personam* gentemot gäldenären som ska tas upp i förteckningen motsvarande hela beloppet) (§ 52 andra meningen InsO).

Det har ännu inte avgjorts definitivt om detta även gäller i de fall då borgenärens fordran endast delvis har fullgjorts genom kvittning. I viss juridisk litteratur (t. ex. Brandes/Lohmann i *MüKo InsO*, § 94.55) framförs åsikten att en oprioriterad borgenär kan börja med att registrera sin fordran fullt ut i förteckningen över skulder och sedan han har fått sin utdelning kvitta den mot beloppet för motfordran. Federala högsta domstolen har ännu inte uttryckligen tagit ställning i denna fråga, men har indikerat att den skulle inta den ståndpunkten (BGH, dom av den 9 maj 1960 – II ZR 95/58). I den juridiska litteraturen framförs emellertid även ståndpunkten att § 52 andra meningen borde tillämpas. I så fall kan borgenären endast registrera det överskjutande beloppet för att upptas i förteckningen och utdelningen skulle då reduceras i motsvarande omfattning (se t.ex. Uhlenbruck/Sinz, *InsO*, § 94.61).

Om en tredje man betalar den fordran som en borgenär med säkerhet i sakrätt har mot gäldenären, träder denna tredje man inte per automatik i borgenären med säkerhetsrätts ställe. I vissa fall föreskrivs dock subrogation enligt lag och kan även avtalas. Detta är inte specifikt för insolvensförfaranden, utan följer av de allmänna rättsreglerna. Om borgenären t.ex. har en säkerhet i en sakrätt och inte tillgodoses från gäldenären utan från en tredje part som utgör garant för fordran gentemot den insolventa gäldenären, överförs borgenärens fordran gentemot gäldenären till borgensmannen enligt lagstadgad subrogation (§ 774 § första meningen i civillagen (*Bürgerliches Gesetzbuch* BGB)). Vad gäller accessoriska rättigheter till en säkerhet, t.ex. ett hypotek eller pant, föreskrivs uttryckligen i civillagen att dessa överläts till borgensmannen (§§ 412 och 401 BGB). Icke-accessoriska rättigheter till en säkerhet, t.ex. en tomträttsavgäld som upprättas som säkerhet för en fordran, överförs inte *ex officio* till borgensmannen. En borgenär med en avtalsenlig fordran är emellertid enligt §§ 412 och 401 i civillagen på motsvarande sätt skyldig att överföra icke-accessoriska säkerheter till borgensmannen, såvida parterna inte avtalat något annat. Borgensmannen träder då i borgenären med säkerhet i sakrätts ställe.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Standardförfarande

Sedan den slutliga fördelningen har genomförts ska insolvensförfarandet avslutas (§ 200.1 InsO). Beslutet om att avsluta förfarandet offentliggörs. I och med att insolvensförfarandet avslutas går rätten att förvalta och förfoga över egendomen tillbaka till gäldenären.

Efter att insolvensförfarandet har avslutats kan de oprioriterade borgenärerna i princip driva in sina resterande fordringar mot gäldenären utan begränsning, eftersom fordran endast uttöms upp till det utbetalade beloppet. Vad gäller indrivningen av den andel av fordran som inte har betalats fastställs i § 201.2 InsO att borgenärer med oprioriterade fordringar får driva in sina fordringar mot gäldenären enligt samma rättsliga grund som när fördes upp i förteckningen, och på samma sätt som om det rör sig om en verkställbar dom, förutsatt att fordringarna har fastställts och inte har bestridits av gäldenären vid förhandlingen om styrkande av fordringar. Omvänt följer av § 201.2 InsO att borgenären i övriga fall måste driva in sin fordran mot gäldenären genom att vidta rättsliga åtgärder.

Ett undantag gäller för fysiska personer. De har möjlighet att ansöka om restskuldbefrielse (*Restschuldbefreiung*, §§ 201.3 och 286 InsO).

Restskuldbefrielse kan beviljas sedan god sed har följts i sex år. Under denna period måste gäldenären överlåta alla intäkter som är tillgängliga för utmätning till en god man (*Treuhänder*). Denna befrielse är bindande för alla oprioriterade borgenärer, även sådana som inte har anmält sina fordringar (§ 301.1 InsO). Detta innebär att oprioriterade borgenärer definitivt förhindras från att driva in sina fordringar mot gäldenären (detta gäller med undantag för de fordringar som avses i § 302 InsO).

En juridisk person som har varit föremål för insolvensförfaranden och som inte längre har några tillgångar stryks automatiskt ur handelsregistret och upphör att existera.

Förfarandet med en insolvensplan

Enligt förfarandet med en insolvensplan kan borgenärer med säkerhetsrätt och oprioriterade borgenärer själva fatta beslut om hur konkursboet realiseras, hur intäkterna från realiseringen ska fördelas mellan borgenärerna, hur behållningen hanteras samt vilket åtagande gäldenären har efter avslutat

insolvensförfarande. Borgenärerna fattar ett sådant beslut i form av en insolvensplan, som innebär undantag från bestämmelserna i InsO (§ 217.1 första meningen InsO). En rekonstruktion och en insolvensplan är inte samma sak. Insolvensplanen spelar en avgörande roll vid rekonstruktion av ett företag, men kan även vara utgångspunkt för en likvidation av företaget. Genom planen kan det t.ex. föreskrivas realisering av konkursboet och fördelning till de berörda parterna genom undantag från bestämmelserna i InsO.

Utöver möjligheten till restskuldbefrielse innebär insolvensplanen en viktig möjlighet för gäldenären att hantera obstruerande borgenärer. Enligt § 245 i InsO fastställs att en röstningsgrupp under vissa omständigheter kan anses ha gett sitt godkännande även om de nödvändiga majoriteterna inte har uppnåtts. Hittills har emellertid förfarandet med en insolvensplan ofta använts i begränsad omfattning.

En insolvensplan kan läggas fram av antingen konkursförvaltaren eller gäldenären. Insolvensplanen innehåller en beskrivande del (*darstellender Teil*) och en organisatorisk del (*gestaltender Teil*). I den beskrivande delen anges vilka åtgärder som har vidtagits sedan insolvensförfarandet inleddes och vilka åtgärder som ännu inte har vidtagits. I den organisatoriska delen fastställs hur de berörda parternas rättsläge kommer att ändras. Sedan en ändring trädde i kraft 2012 föreskrivs i § 225a.2 InsO uttryckligen att även aktieägare eller ledamöter kan inkluderas i insolvensplanen samt att skulder får omvandlas till aktier genom ett utbyte av skuld mot aktieinnehav (*debt-to-equity-swap*) där borgenärernas fordringar omvandlas till andelar i gäldenärens aktiekapital, vilket regleras genom bolagsrätten. Röstningsmekanismen enligt § 243 ff. är särskilt intressant. I insolvensplanens organisatoriska del definieras olika röstningsgrupper. Insolvensplanen godtas endast om den godkänns av en majoritet av de röstande borgenärerna i varje grupp (en majoritet av borgenärerna) och om summan av fordringarna för de borgenärer som har röstat för planen uppgår till mer än hälften av samtliga röstande borgenärs fordringar (majoriteten av de totala fordringarna). En röstningsgrupp kan under vissa omständigheter anses ha gett sitt godkännande även om de nödvändiga majoriteterna inte har uppnåtts (§ 245 InsO). Syftet med detta "obstruktionsförbud" (*Obstruktionsverbot*) är att förhindra att enskilda borgenärer eller aktieägare gör att planen inte går igenom. Enligt § 247 InsO måste även gäldenären godkänna planen. Gäldenärens invändningar saknar dock relevans om planen inte resulterar i ett sämre utfall för gäldenären än denne annars skulle ha fått samt om ingen borgenär får ett ekonomiskt värde som överstiger hela beloppet av sin fordran.

Sedan de berörda parterna har godkänt insolvensplanen och gäldenären har lämnat sitt samtycke, ska insolvensplanen bekräftas av insolvensdomstolen. Domstolen bekräftar insolvensplanen förutsatt att samtliga formkrav är uppfyllda och att det inte har inkommit någon ansökan från en borgenär eller en aktieägare som hävdar att planen resulterar i ett sämre utfall än denne annars skulle ha fått (§ 251 InsO). För att förhindra att planen inte går igenom till följd av dessa invändningar kan det i planens organisatoriska del föreskrivas att medel ska tillhandahållas om en part visar att planen resulterar i ett sämre utfall (§ 251.3 InsO).

Beslutet som bekräftar planen kan endast bestridas i begränsad omfattning (§ 253 InsO).

När det inte längre går att bestrida bekräftelsen av insolvensplanen avslutar insolvensdomstolen insolvensförfarandet (§ 258.1 InsO). Förfoganderätten över gäldenärens egendom går tillbaka till gäldenären. De verkningar som föreskrivs i planens organisatoriska del blir bindande för och emot samtliga berörda parter, oberoende av om de har registrerat sina fordringar eller invänt mot insolvensplanen i egenskap av parter med ett intresse (§ 254b InsO). Om ett undantag, tillfälligt upphävande eller motsvarande föreskrivs i insolvensplanen får detta sålunda verkan *ipso jure*, utan att det krävs någon särskild avsiktsförklaring (§ 254a.1 InsO). Insolvensplanen påverkar inte oprioriterade borgenärs rättigheter mot tredje man.

För att säkerställa att gäldenären fullgör sina skyldigheter enligt insolvensplanen kan det i insolvensplanen föreskrivas att gäldenären ska övervakas av konkursförvaltaren. Under övervakningsperioden ska konkursförvaltaren varje år rapportera till domstolen samt till borgenärskommittén, om en sådan kommitté har utsetts, om rådande läge och framtidsutsikter för att fullfölja insolvensplanen.

Oberoende av om det har fattats något sådant beslut om övervakning säkerställer den så kallade återupplivningsklausulen (*Wiederauflebensklausel*) i § 255 InsO att gäldenären följer planen. Om det i insolvensplanens organisatoriska del föreskrivs ett uppskov eller partiellt undantag för en oprioriterad borgenärs fordringar, ska ett sådant uppskov eller undantag inte längre vara bindande för borgenären om gäldenären är långt efter i planen för denna borgenär. Detsamma gäller för samtliga oprioriterade om det inleds nya insolvensförfaranden avseende gäldenärens tillgångar under tiden som planen genomförs (§ 255.2 InsO). Oprioriterade borgenärer vars fordringar har godkänts och inte ifrågasatts av gäldenären vid förhandlingen om styrkande av fordringar, och som de innehar enligt en bekräftad och slutlig insolvensplan i samband med att förteckningen träder i kraft, får driva in dessa fordringar mot gäldenären på samma sätt som vid en verkställbar dom.

Om insolvensplanen utgör grund för rekonstruktion av företaget behövs det ofta lån för verksamheten. För att skydda långivarna kan ett lånetak föreskrivas i insolvensplanens organisatoriska del (§ 264 InsO). Förutsatt att den nya långgivaren ligger kvar under detta tak, innebär detta att oprioriterade borgenärer rangordnas efter den nya långgivaren om nya insolvensförfaranden inleds.

Enligt insolvensplansförfarandet kan gäldenären beviljas restskuldbefrielse oberoende av det förfarande för restskuldbefrielse som har beskrivits ovan. I InsO fastställs att om inget annat framgår av insolvensplanen ska gäldenären befrias från sina restskulder till borgenärerna, förutsatt att han betalar sina borgenärer i enlighet med insolvensplanen (§ 227.1 InsO).

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

För mer information om borgenärernas rättigheter efter det att insolvensförfarandet har slutförts, se svaret på frågan "Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?"

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Enligt tysk rätt ska kostnaderna för insolvensförfarandet betalas i förskott med medel från konkursboet och prioriteras framför betalningen av oprioriterade borgenärs fordringar (§ 53 InsO). Kostnaderna för insolvensförfarandet omfattar domstolsavgifter för insolvensförfarandet samt betalning av den provisoriska konkursförvaltaren, konkursförvaltaren och borgenärskommittéledamöternas arvode och utlägg (§ 54 InsO).

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

För att förhindra åtgärder som missgynnar borgenärerna är förvärv av konkursboets tillgångar efter det att förfarandet har inletts i princip ogiltiga. Förvärv som har genomförts innan förfarandet inleddes och som skulle ha tillhört konkursboet är i princip giltiga, men kan under vissa omständigheter bestridas. Eftersom gäldenärens förfoganderätt över sin egendom övergår till konkursförvaltaren i och med att insolvensförfarandet inleds, innebär detta att varje avyttring som gäldenären gör av egendom som tillhör insolvensboet efter det att insolvensförfarandet har inletts i princip är helt ogiltigt (utom i de fall då det rör sig om ett markförvärv som görs i god tro, även om detta kan bestridas) (§ 81.1 första meningen InsO). Rätt till en tillgång som tillhör konkursboet förvärvas inte heller om gäldenären har gjort sig av med en tillgång som tillhör konkursboet innan insolvensförfarandet inleddes, men resultatet inträder först efter det att förfarandet inleddes (§ 91.1 InsO) (med undantag för förvärv av mark, § 91.2 InsO). Rätt till säkerheter som har förvärvats genom verkställighetsförfaranden under den månad som närmast föregår ansökan om att inleda förfarandet eller efter det att en sådan ansökan har gjorts blir juridiskt ogiltiga när insolvensförfarandet har inletts (§ 88.1 InsO).

Förvärv från konkursboet innan förfarandet har inletts är i princip giltiga, till skillnad från förvärv som görs efter inlett förfarande, men kan under vissa förutsättningar bestridas (§ 129 ff. InsO). Denna rätt att bestrida en insolvent gäldenärs transaktioner är avgörande för att insolvenslagstiftningen ska fungera, eftersom det innebär att konkursförvaltaren får tillgång till utflöden från gäldenärens tillgångar som inträffade innan insolvensförfarandet inleddes. Detta kan i hög grad bidra till att stärka boet och på så sätt säkerställa att insolvenslagstiftningen lever upp till kravet på att borgenärerna ska få betalt på ett

ordnat sätt och att förmånsbehandling av enskilda borgenärer ska förhindras. Om konkursförvaltaren lyckas hävda bestridanderätten, ska den part som har gynnats av den bestridda transaktionen lämna tillbaka allt som har dragits från insolvensgäldenärens tillgångar genom denna transaktion. Kan detta inte göras in natura måste ersättning betalas. Konkursförvaltaren kan vidta en åtgärd för att verkställa restitutionsrätten och kan stödja sig på restitutionsrätten om en borgenär inkommer med motfordringar. Om mottagaren till en förmån från en bestridd transaktion återställer den mottagna egendomen, återupplivas mottagarens eventuella motfordringar (§ 144 InsO).

En transaktion som har ingåtts innan insolvensförfarandet inleddes kan ifrågasättas, förutsatt att den leder till att oprioriterade borgenärer missgynnas (§ 129 InsO) och uppfyller en av grunderna i §§ 130–136 InsO. Varje rättshandling, dvs. varje åtgärd (inbegripet underlåtenhet, § 129.2 InsO) som har en rättsverkan, kan bestridas (Federala högsta domstolen, dom av den 12 februari 2004 IX ZR 98/03 – punkt 12). Om inget annat föreskrivs i InsO saknar det betydelse om rättshandlingen har utförts av gäldenären. Det är inte heller avgörande om det rör sig om en avtalsenlig eller rättslig verkan (Federala högsta domstolen, dom av den 7 maj 2013 – IX ZR 191/12 – punkt 6).

Grund för att bestrida en transaktion finns framför allt i följande fall:

När gäldenären har beviljat en gratisförmån, om detta inte har skett mer än fyra år innan ansökan om att inleda insolvensförfarandet gjordes (§ 134 InsO).

När gäldenären har utfört en rättshandling under den tioårsperiod som närmast föregick ansökan om att inleda insolvensförfarandet i syfte att missgynna sina borgenärer, förutsatt att den andra parten var medveten om gäldenärens avsikt (§ 133 InsO). Om handlingen har inneburit att den andra parten har kunnat lämna en garanti eller göra en betalning är motsvarande period bara fyra år.

När gäldenären uppsåtligt har utfört en rättshandling under den tremånadersperiod som närmast föregick ansökan om att inleda insolvensförfarande och denna rättshandling direkt missgynnar de oprioriterade borgenärerna, förutsatt att gäldenären redan var insolvent samt att den andra parten var medveten om denna insolvens (§ 132.1 punkt 1 InsO).

När det utförs en rättshandling varigenom en oprioriterad borgenär uppsåtligt beviljas en säkerhet eller får betalt på ett sätt som denna borgenär inte är berättigad till, förutsatt att rättshandlingen företogs under den månad som närmast föregick ansökan om att inleda insolvensförfarande (§ 131.1 punkt 1 InsO). I samtliga dessa fall kan både gäldenären och den borgenär som erhåller förmånen även bli straffrättsligt ansvariga (§§ 283–283d i strafflagen).

Konsumentinsolvensförfaranden

Konsumentinsolvensförfaranden (*Verbraucherinsolvenzverfahren*) avser fall med fysiska personer som varken är eller tidigare har varit verksamma som egenföretagare alternativt fysiska personer som tidigare har varit verksamma som egenföretagare men vars ekonomiska situation är uppenbar och som inte har några fordringar riktade mot sig till följd av anställningsförhållanden (§ 304.1 första meningen InsO). Till skillnad från det vanliga insolvensförfarandet ligger fokus här inte på att realisera egendom, utan på att befria konsumenten från skulder.

Den största skillnaden i förhållande till standardförfarandet är när ansökan görs på egen hand av gäldenären eller tillsammans med andra. Beslutet om att inleda insolvensförfarandet föregås av ett förfarande utanför domstol. Syfte med detta förfarande är att nå en överenskommelse med borgenärerna med utgångspunkt från en plan (§ 305.1 punkt 1 InsO). Om man inte lyckas nå någon överenskommelse utanför domstol, kan gäldenären lämna in en ansökan om att inleda insolvensförfarandet.

I nästa steg avbryts förfarandet tillfälligt och insolvensdomstolen ger borgenärerna möjlighet att tillsammans med gäldenären komma överens om en skuldsaneringsplan (*Schuldenbereinigungsplan*). Om en skuldsaneringsplan upprättas regleras därefter borgenärernas fordringar enbart genom skuldsaneringsplanen, som är verkställbar på samma sätt som en förlikning inför domstol (*Prozessvergleich*) (§ 308.1 andra meningen InsO). Ansökningar om att inleda insolvensförfarandet och om att bevilja ansvarsbefrielse för restskulder anses ha dragits tillbaka (§ 308.2 InsO). Om enighet inte nås om en skuldsaneringsplan genomförs ett förenklat insolvensförfarande.

Senaste uppdatering: 26/05/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Estland

Enligt estnisk lagstiftning finns tre olika typer av insolvensförfaranden: konkursförfaranden, rekonstruktionsförfaranden och skuldsaneringsförfaranden.

Konkursförfaranden regleras i konkurslagen. De regler som omfattar företagsrekonstruktion fastställs i lagen om företagsrekonstruktion och skuldsaneringsreglerna i lagen om skuldsanering och borgenärsskydd. Lagarna finns på estniska och engelska i Estlands författningssamling online, [Riigi Teataja](#).

Syftet med konkursförfaranden är att tillgodose borgenärers fordringar genom att ta gäldenärens tillgångar i anspråk, eller genom att återställa gäldenärens företag. En gäldenär som är fysisk person ges möjlighet att befrias från sina förpliktelser genom konkursförfarandet. Under konkursförfarandet fastställs orsaken till gäldenärens insolvens.

Syftet med företagsrekonstruktion är att bevaka företags, borgenärers och tredje parter intressen samt skydda deras intressen när ett företag rekonstrueras. Företagsrekonstruktion innebär att en rad åtgärder vidtas för att ett företag ska komma till rätta med sina ekonomiska problem, återställa likviditeten, förbättra lönsamheten och se till att det kan drivas på hållbart sätt.

Syftet med skuldsanering är att hjälpa en fysisk person med solvensproblem (gäldenären) att omstrukturera sina skulder, för att denne ska komma till rätta med sina solvensproblem och undgå konkursförfarande. Skuldsanering innebär att en gäldenär kan rekonstruera sina ekonomiska förpliktelser (personliga skulder) genom att utöka tidsfristen för att fullgöra en förpliktelse, fullgöra förpliktelsen genom avbetalning eller minska förpliktelsen.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (omarbetning) omfattar konkursförfaranden och skuldsanering.

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Enligt estnisk lag är en fysisk person en människa, och i insolvenslagstiftningen görs ingen skillnad mellan fysiska personer som agerar kommersiellt eller som yrkesverksamma (alltså ingen skillnad mellan egenföretagare och konsumenter). En juridisk person är en juridisk enhet som upprättats i enlighet med denna lag. En juridisk person är antingen en juridisk person inom privaträtten eller en juridisk person inom den offentliga rätten. Med en "juridisk person inom privaträtten" avses en juridisk person som upprättats till följd av privata intressen och i enlighet med en lag som omfattar juridiska personer av detta slag. Juridiska personer inom privaträtten är handelsbolag, kommanditbolag, privata aktiebolag, publika aktiebolag, handelsorganisationer, stiftelser och ideella organisationer. Staten, lokala myndigheter och andra juridiska personer som inrättats för det allmänna intresset och i enlighet med en lag som omfattar sådana juridiska personer är juridiska personer inom den offentliga rätten.

1. Konkursförfaranden

Konkursförfaranden kan inledas mot såväl juridiska som fysiska personer. Staten och lokala myndigheter kan inte gå i konkurs.

2. Rekonstruktionsförfaranden

Rekonstruktionsförfaranden kan endast inledas gällande fysiska personer.

3. Skuldsaneringsförfaranden

Skuldsaneringsförfaranden gäller fysiska personer som har solvensproblem.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

1. Konkursförfaranden

Konkurs innebär att en gäldenär förklaras insolvent genom ett domstolsbeslut. Det första huvudvillkoret för att konkursförfaranden ska kunna inledas är att gäldenären är insolvent.

En gäldenär är insolvent om han eller hon inte kan tillgodose borgenärernas fordringar och om denna oförmåga inte är temporär med tanke på gäldenärens ekonomiska situation. En gäldenär som är en juridisk person är också insolvent om gäldenärens tillgångar inte är tillräckliga för att fullgöra förpliktelserna och om denna otillräcklighet inte är temporär med tanke på gäldenärens ekonomiska situation. Om en konkursansökan inges av gäldenären försätter domstolen även gäldenären i konkurs om det är troligt att gäldenären kommer att bli insolvent i framtiden. Om en konkursansökan inges av gäldenären ska gäldenären presumeras vara insolvent.

Det andra huvudvillkoret för att konkursförfaranden ska kunna inledas är att en konkursansökan inges, antingen av gäldenären eller borgenären. Om gäldenären dör kan dessutom en konkursbegäran inlämnas av gäldenärens arvingar, testamentsexekutor eller av den som sköter dödsboet. I ett sådant fall gäller bestämmelserna om konkursansökningar för gäldenärens ansökan om konkurs. I fall som anges i lagstiftningen får även andra personer ansöka om konkurs. Då gäller bestämmelserna om borgenärer för dem, om inget annat föreskrivs i lagstiftningen.

Om konkursansökan inges av gäldenären måste gäldenären bestyrka sin insolvens i konkursansökan. Om konkursansökan inges av borgenären måste borgenären bestyrka gäldenärens insolvens och förefintligheten av en fordran i konkursansökan.

Domstolen kan begära att den ansökande borgenären ska betala ett belopp som domstolen fastställt som domstolsdeposition för att täcka den tillfälliga förvaltarens arvode och ersättning för utlägg, om det finns skäl att anta att konkursboet inte är tillräckligt för att täcka dessa kostnader. Om borgenären inte betalar depositionen avslutas förfarandet. Om de ansökande borgenärerna är anställda hos en konkursförsatt arbetsgivare som inte betalar den fastställda depositionen för att konkursförfarandet ska fullföljas, har de rätt till insolvensbidrag från staten (genom *Eesti Töötukassa* (den estniska arbetslöshetsförsäkringsfonden)).

Domstolen godtar inte borgenärens konkursansökan om det inte framgår att den sökande har en fordran gentemot gäldenären, om konkursansökan inte bestyrker gäldenärens insolvens eller om den baseras på en fordran som omfattas av en rekonstruktions- eller skuldsaneringsplan. Domstolen avslår också konkursansökan om det föreligger andra skäl som anges i civilprocesslagen.

Innan konkurs tillkännages och konkursförfaranden inleds, görs ett så kallat förhandsavgörande. Om domstolen beslutar att godta en konkursansökan utser den en tillfällig förvaltare. Domstolen kan också avstå från att utse en tillfällig förvaltare, med tanke på gäldenärens ekonomiska situation, och konkursförsatta gäldenären. Om domstolen inte utser en tillfällig förvaltare fortsätter inte konkursförfarandet utan avslutas. Den tillfälliga förvaltaren fastställer gäldenärens tillgångar, inklusive gäldenärens skyldigheter och verkställighetsförfarandena avseende gäldenärens tillgångar. Vidare kontrollerar den tillfälliga förvaltaren att gäldenärens tillgångar är tillräckliga för att täcka de kostnader och utgifter som uppstår under konkursförfarandet. Den tillfälliga förvaltaren bedömer gäldenärens ekonomiska situation och solvens samt möjligheterna till att gäldenären ska kunna fortsätta med sin näringsverksamhet och möjligheterna till rekonstruktion, om gäldenären är en juridisk person. Vidare ser den tillfälliga förvaltaren bland annat till att gäldenärens tillgångar bevaras. Den tillfälliga förvaltaren måste i sitt arbete fastställa om konkursansökan ska godtas eller avslås.

Domstolen avslutar förfarandet genom inställande av rättegång utan att försätta gäldenären i konkurs, oberoende av gäldenärens insolvens, om gäldenärens tillgångar är otillräckliga för att täcka de kostnader och utgifter som uppstått under konkursförfarandet och om det är omöjligt att återvinna eller återkräva tillgångarna eller inge en fordran gentemot en medlem i ett ledningsorgan.

Domstolen gör en konkursförklaring genom ett domstolsbeslut (konkursbeslut). Ett konkursbeslut måste innehålla uppgift om när konkursförklaringen gjorts. Konkursförfaranden inleds med en konkursförklaring.

Om domstolen har gjort en konkursförklaring offentliggörs utan dröjsmål ett (konkursmeddelande) i det officiella kungörelseorganet *Ametlikud Teadaanded*. Ett konkursbeslut får omedelbar verkan. Verkställandet av ett konkursbeslut kan inte avbrytas eller skjutas upp, och det sätt eller det förfarande som anges i lag för att verkställa domstolsbeslutet måste respekteras. Om en högre domstol ogiltigförklarar ett konkursbeslut påverkar inte detta giltigheten i de rättshandlingar som utförs av eller gentemot förvaltaren. Gäldenären och den ansökande borgenären kan överklaga konkursbeslutet inom 15 dagar från det att konkursmeddelandet offentliggörs. Gäldenären och den person som ansöker om konkurs kan överklaga distriktsdomstolens beslut till högsta domstolen. Förvaltaren får inte överklaga på gäldenärens vägnar eller företräda gäldenären vid ett överklagande.

Om ett meddelande eller en rättegångshandling ska offentliggöras i konkursförfaranden, måste meddelandet eller rättegångshandlingen offentliggöras i *Ametlikud Teadaanded*. Domstolen kan offentliggöra ett meddelande i *Ametlikud Teadaanded* om när och var en förhandling om en konkursansökan kommer att hållas. Ett meddelande om konkursbeslut där en gäldenär konkursförsätts (konkursmeddelande) offentliggörs av domstolen utan dröjsmål i *Ametlikud Teadaanded*.

2. Rekonstruktionsförfaranden

För att inleda rekonstruktionsförfaranden för en verksamhet ska företaget ansöka om detta.

Domstolen inleder rekonstruktionsförfaranden om ansökan om rekonstruktion uppfyller kraven i civilprocesslagen och rekonstruktionslagen och om företaget har anfört motiverade skäl om

att företaget troligen kommer att bli insolvent i framtiden,

att företaget behöver rekonstrueras,

att företaget troligen kommer att förvaltas på ett hållbart sätt efter rekonstruktionen.

Rekonstruktionsförfaranden inleds inte

om konkursförfaranden har inletts gentemot företaget,

om ett domstolsbeslut om obligatorisk avveckling av företaget har utfärdats eller om likvidation sker i efterhand,

om mindre än två år har gått sedan rekonstruktionsförfarandet gällande företaget avslutades.

Om ett företag begär rekonstruktion av en verksamhet kan domstolen också avslå ansökan om företaget inte har anfört motiverade skäl om att företaget behöver rekonstrueras och att företaget troligen kommer att förvaltas på ett hållbart sätt efter rekonstruktionen.

Domstolen inleder rekonstruktionsförfarandet genom beslut om rekonstruktion inom sju dagar från det att ansökan har inkommit.

Följande ingår bland annat i en rekonstruktionsdom:

Uppgifter om den utsedda rekonstruktionsrådgivaren.

Tidsfrist för att anta rekonstruktionsplanen.

Tidsfrist för när rekonstruktionsplanen ska lämnas in till domstolen för att godkännas (får inte överstiga 60 dagar).

Det belopp som företaget ska betala som deposition för rekonstruktionsrådgivarens ersättning och utlägg och förfallodag för betalningen.

Effekterna av att rekonstruktionsförfarandet inleds är följande:

Domstolen avbryter pågående verkställighetsförfaranden med avseende på företagets tillgångar fram tills det att rekonstruktionsplanen antagits eller rekonstruktionsförfarandet avslutats, förutom vid verkställighetsförfaranden som genomförs för att tillgodose en fordran som har uppstått till följd av ett anställningsförhållande eller en fordran om betalning av underhåll.

Beräkningen av dröjsmålsränta eller avtalsvite som ökar över tid på en fordran gentemot ett företag avbryts fram tills det att rekonstruktionsplanen har antagits.

Den domstol som handlägger ärendet får, efter ansökan från ett företag och med rekonstruktionsrådgivarens godkännande, vilket bifogas ansökan, avbryta domstolsförfarandet som avser en finansiell fordran gentemot företaget fram tills det att rekonstruktionen godkänns eller rekonstruktionsförfarandet avbryts. Detta gäller dock inte om det rör sig om en fordran som ingetts till följd av ett anställningsförhållande eller en fordran om betalning av underhåll där ingen dom ännu har meddelats.

Om det rör sig om en konkursansökan från en borgenär skjuter domstolen upp beslutet om att inleda konkursförfarandet fram till dess att rekonstruktionsplanen antagits eller rekonstruktionsförfarandet avslutats.

Om domstolen har beslutat att inleda rekonstruktionsförfaranden och utfärdat ett rekonstruktionsbeslut, sänder rekonstruktionsrådgivaren utan dröjsmål ett rekonstruktionsmeddelande till borgenärerna om att rekonstruktionsförfarandet ska inledas och om omfattningen av de fordringar som de har gentemot verksamheten enligt skuldförteckningen.

3. Skuldsaneringsförfaranden

Skuldsaneringsförfaranden innebär att en gäldenär kan rekonstruera sina ekonomiska förpliktelser. En gäldenär anses ha solvensproblem om gäldenären är eller troligen kommer att bli oförmögen att fullgöra sina förpliktelser på förfallodagen.

För att inleda ett skuldsaneringsförfarande ska en gäldenär lämna in en ansökan om detta till domstol, åtföljt av bland annat en skuldsaneringsplan som innehåller uppgift om de förpliktelser som ska rekonstrueras och hur skuldsaneringen ska gå till samt om tidsfristen för genomförandet av skuldsaneringsplanen. Innan en skuldsaneringsansökan inges till domstol måste gäldenären vidta nödvändiga åtgärder för att rekonstruera skulden utanför domstol.

Domstolen godtar en skuldsaneringsansökan om den uppfyller kraven i civilprocesslagen samt lagen om skuldsanering och borgenärsskydd. Ett avgörande om ansökan godtas, överlämnas till gäldenären och till samtliga borgenärer vars fordringar gäldenären vill rekonstruera. Avgörandet offentliggörs också i *Ametlikud Teadaanded*.

Domstolen godtar inte en skuldsaneringsansökan

om gäldenären har försatts i konkurs,

om domstolen, tio år före det att ansökan ingavs, har tillgodosett en skuldsaneringsansökan från gäldenären eller en ansökan från gäldenären om skuldbefrielse i konkursförfaranden,

om gäldenären inte har solvensproblem eller om dessa uppenbarligen kan lösas utan skuldsanering, bland annat genom att sälja gäldenärens tillgångar för att betala skulderna i den mån som rimligen kan förväntas av gäldenären,

om ansökan eller bilagorna till denna inte uppfyller de rättsliga kraven.

Domstolen kan avslå en skuldsaneringsansökan

om det är osannolikt att den skuldsaneringsplan som gäldenären föreslagit kommer att godtas eller fullföljas, bland annat med hänsyn till gäldenärens solvens tre år innan skuldsaneringsansökan ingavs och gäldenärens förmåga att ägna sig åt en verksamhet med rimlig lönsamhet under den period då skuldsaneringsplanen är gällande, med tanke på gäldenärens ålder, yrke och utbildning,

om gäldenären inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att sanera skulden utanför domstol innan skuldsaneringsansökan inges till domstol,

om gäldenären, med uppsåt eller av grov oaktsamhet, på ett påtagligt sätt har lämnat inkorrekta eller ofullständiga uppgifter om gäldenärens tillgångar, inkomst, borgenärer eller förpliktelser,

om gäldenären vägrar att svara ed beträffande riktigheten i de uppgifter som lämnas eller lämna ytterligare uppgifter på domstolens begäran,

om gäldenären har dömts för ett brott i samband med konkursförfaranden eller verkställighetsförfaranden, skattebrott eller ett särskilt företagsbrott och om uppgifterna om domen inte har raderats från brottsregistret,

om gäldenären, tre år före eller efter det att ansökan inges, med uppsåt eller av grov oaktsamhet, har lämnat inkorrekta eller ofullständiga uppgifter om sin ekonomiska situation för att erhålla stöd eller andra förmåner från staten, lokala myndigheter eller stiftelser eller för att undkomma skatt,

om gäldenären på ett påtagligt sätt och med uppsåt har fullbordat transaktioner som skadar borgenärerna.

Om domstolen vid sin prövning av gäldenärens ansökan beslutar att skuldsaneringsförfaranden ska inledas, kommer domstolen att översända avgörandet om ansökans tillåtlighet till gäldenären och till alla borgenärer vars fordringar gäldenären vill rekonstruera. Avgörandet offentliggörs också i *Ametlikud Teadaanded*.

Om skuldsaneringsansökan godkänns avbryts beräkningen av dröjsmålsränta eller avtalsvite som ökar över tid på en fordran gentemot gäldenären fram till dess att skuldsaneringsplanen antagits eller förfarandet avslutats. Detta omfattar inte sådana fordringar som gäldenären inte vill rekonstruera. Om en ansökan godtas kan inte borgenären, genom att åberopa en överträdelse av en ekonomisk förpliktelse som skett innan skuldsaneringsansökan ingavs, avsluta ett avtal som har ingåtts med gäldenären och som orsakar de fordringar som gäldenären vill rekonstruera. Borgenären kan inte heller vägra fullgöra sina skyldigheter av dessa skäl. Överenskommelser som innebär att en borgenär får avsluta ett avtal när en skuldsaneringsansökan inges eller en skuldsaneringsplan godkänns är ogiltiga. När en ansökan godtas upphäver domstolen verkställighetsförfarandet (eller verkställigheten) för indrivning av pengar med hänsyn till gäldenärens tillgångar fram tills det att skuldsaneringsplanen godtas eller förfarandet avslutas. Domstolen får också avbryta domstolsförfaranden som avser en finansiell fordran gentemot gäldenären och där ingen dom hittills har meddelats, annullera säkerhetsåtgärder, inklusive belägga ett bankkonto med kvarstad, och förbjuda borgenärer att utöva sina rättigheter till följd av den säkerhet som gäldenären ger, inklusive genom att sälja eller begära försäljning av säkerhetsobjektet.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärvas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

När en konkursförklaring görs omvandlas gäldenärens tillgångar till konkursbo, och gäldenärens rättigheter att förvalta och avyttra konkursboet överförs till konkursförvaltaren.

Gäldenärens tillgångar omvandlas till konkursbo på grundval av ett domstolsbeslut och används för att tillgodose borgenärens fordringar och genomföra konkursförfaranden. Med konkursbo avses gäldenärens tillgångar då konkursförklaringen görs, liksom återkrävda eller återvunna tillgångar och tillgångar som gäldenären erhållit under konkursförfarandet. De av gäldenärens tillgångar som enligt lag inte kan omfattas av en betalningsfordran ingår inte i konkursboet.

Tillgångar som enligt lag inte kan omfattas av en betalningsfordran regleras genom lagen om verkställighetsförfaranden. Lagen innehåller en icke uttömmande förteckning över föremål som inte omfattas av utmätning. Det främsta syftet med denna förteckning är att garantera gäldenären ett socialt

minimiskydd. Förbudet mot att sälja föremål som inte omfattas av utmätning följer också av att man måste skydda andra grundläggande rättigheter, rätten att fritt välja sin verksamhet, bostadsort och arbetsplats, att bedriva affärsverksamhet, rätten till utbildning, religionsfrihet, skydd av privatlivet och familjelivet osv. Enligt estnisk lagstiftning tillämpas även vissa restriktioner på utmätning av inkomst, och huvudsyftet är att säkerställa att gäldenären har ett existensminimum för sig själv och de personer som gäldenären försörjer enligt villkoren i de förhållanden som förs gentemot gäldenären.

Efter en konkursförklaring blir alla åtgärder som gäldenären vidtar med avseende på föremål som ingår i konkursboet ogiltiga. De tillgångar som den andra parten överlåter till följd av en åtgärd återlämnas till parten om tillgångarna stannar kvar i konkursboet. I annat fall ges kompensation om konkursboet har ökat till följd av överföringen. Om gäldenären har avyttrat framtida fordringar innan konkursen tillkännages, blir avyttringen ogiltig när konkursen tillkännages med avseende på de fordringar som har uppstått efter konkursförklaringen. En gäldenär som är en fysisk person får avyttra konkursboet med förvaltarens samtycke. All avyttring som sker utan förvaltarens samtycke är ogiltig.

Efter att konkurs tillkännages får endast förvaltaren godkänna fullgörandet av en förpliktelse som ingår i konkursboet och som tillhör gäldenären. Om förpliktelsen fullgjordes till förmån för gäldenären, ska den endast anses vara fullgjord om de tillgångar som överlätts för att fullgöra förpliktelsen finns kvar i konkursboet eller om konkursboet har ökat till följd av överlåtelsen. Om förpliktelsen fullgjordes till förmån för gäldenären innan konkursmeddelandet offentliggjordes, ska den anses vara fullgjord om den person som fullgjorde förpliktelsen inte kände till och inte behövde känna till konkursförklaringen vid fullgörandet.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

När konkurs tillkännages förlorar en gäldenär som är en fysisk person sin rätt att göra transaktioner avseende konkursboet, och en gäldenär som är en juridisk person förlorar sin rätt att göra alla slags transaktioner.

Gäldenären ska förse domstolen, förvaltaren och konkurskommittén med den information som de behöver i samband med konkursförhållandet, i synnerhet om gäldenärens tillgångar, inbegripet förpliktelser, samt gäldenärens företags- eller yrkesverksamhet. Gäldenären ska förse förvaltaren med en balansräkning och en förteckning över gäldenärens tillgångar, inklusive skulder, det datum då konkursen tillkännagavs.

Domstolen kan begära att gäldenären ska svära inför domstolen att de uppgifter som gäldenären lämnat till domstolen om sina tillgångar, skulder samt företags- eller yrkesverksamhet är korrekta såvitt gäldenären känner till.

Gäldenären måste bistå den tillfälliga förvaltaren och förvaltaren i deras arbete.

Gäldenären får inte lämna Estland utan domstolens tillåtelse efter att konkurs tillkännagivits och innan gäldenären har avlagt en ed.

Domstolen kan tvinga gäldenären att betala böter eller infinna sig eller kvarhålla gäldenären om han eller hon inte respekterar ett domstolsbeslut eller för att säkerställa att en lagstadgad förpliktelse fullgörs.

Gäldenären har rätt att ta del av förvaltarens och domstolens handlingar i konkursärendet. Förvaltaren kan, när så är motiverat, avslå gäldenärens begäran om att få ta del av en handling i förvaltarens ärende om detta skulle inverka negativt på konkursförhållandet.

Konkursförvaltare

- En konkursförvaltare gör transaktioner avseende konkursboet och vidtar andra åtgärder. De rättigheter och skyldigheter som uppstår till följd av förvaltarens åtgärder tillhör gäldenären. En förvaltare deltar, i enlighet med sina förpliktelser, vid domstolen som en part i tvisten rörande konkursboet i gäldenärens ställe. När en konkursförklaring görs överförs gäldenärens rättigheter att förvalta och avyttra konkursboet till förvaltaren. I konkursförhållandet avseende en gäldenär som är en juridisk person, kan förvaltaren slutföra alla slags transaktioner och utföra samtliga rättshandlingar rörande konkursboet. Om den gäldenär som gått i konkurs är en fysisk person, får förvaltaren endast slutföra sådana transaktioner och utföra sådana rättshandlingar rörande konkursboet som är nödvändiga för att uppnå konkursförhållandets syfte och utföra förvaltarens uppgifter.

En förvaltare försvarar alla borgenärens rättigheter och intressen och säkerställer att konkursförhållandet är lagligt, skyndsamt och ekonomiskt rimligt.

Förvaltaren måste utföra sina skyldigheter med den omsorg som förväntas av en omsorgsfull och ärlig förvaltare samt ta hänsyn till alla borgenärens och gäldenärens intressen.

Förvaltaren fastställer borgenärens fordringar, förvaltar konkursboet och organiserar bildandet och försäljningen av detta samt tillgodoser borgenärens fordringar i konkursboet. Vidare fastställer förvaltaren orsakerna till och tidpunkten för gäldenärens insolvens. Förvaltaren ser till att gäldenärens affärsverksamhet kan fortsätta, och genomför en avveckling av en gäldenär som är en juridisk person, informerar borgenärerna och gäldenären i de fall som är föreskrivna i lag, rapporterar om sin verksamhet och ger information om konkursförhållandet till domstolen, tillsynsmyndigheten och konkurskommittén. Avslutningsvis utför förvaltaren andra lagstadgade uppgifter. Om gäldenärens insolvens orsakats av allvarligt förvaltningsfel ska förvaltaren väcka en skadeståndstalan mot den person som ansvarar för felet omedelbart efter att tillräckliga skäl finns för att väcka talan. Utöver de rättigheter som en förvaltare har enligt lag har förvaltaren även samma rättigheter som en tillfällig förvaltare.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Kvittning är tillåtet i konkursförhållandet i Estland. Kvittning av fordringar i konkursförhållandet omfattas av följande krav:

De fordringar som ska kvittas måste vara ekonomiska förpliktelser eller andra förpliktelser av samma slag.

Borgenärens rätt att fullgöra sin förpliktelse måste föreligga, och gäldenärens förpliktelse måste ha förfallit.

Borgenären måste göra en viljeförklaring om kvittning till gäldenären innan det slutgiltiga utdelningsförslaget inges till domstol, och förklaringen får inte ha gjorts på ett villkorat sätt eller genom fastställande av en tidsfrist.

Borgenärens rätt att kvitta sin fordran mot gäldenärens fordran måste ha uppstått innan konkursen tillkännagavs.

Om gäldenärens fordran var betingad av ett villkor med uppskjutande verkan eller inte hade förfallit när konkursen tillkännagavs eller inte avser fullgörandet av förpliktelser av samma slag, kan fordran endast kvittas när villkoret med uppskjutande verkan föreligger, när gäldenärens fordran har förfallit eller när förpliktelsen har blivit till förpliktelse av samma slag. Kvittning tillåts inte om villkoret med uppskjutande verkan med avseende på gäldenärens fordran föreligger eller om fordran förfaller innan borgenären kan kvitta sin fordran.

Om en borgenärs fordran har förfallit kan borgenären fortfarande kvitta fordran om rätten till kvittning uppstod innan fordran förföll. En borgenär får också kvitta en fordran till följd av att gäldenären inte har fullföljt sina avtalsåtaganden eftersom förvaltaren medgav undantag från gäldenärens förpliktelse efter att konkursen tillkännagavs. Om föremålet för en avtalsförpliktelse är delbart och borgenären delvis har fullgjort sin förpliktelse när konkursen tillkännages, kan borgenären kvitta gäldenärens ekonomiska förpliktelse motsvarande den del av borgenärens förpliktelse som har fullgjorts. Om gäldenären är en hyresvärd för privatbostäder eller kommersiella fastigheter och om den privata eller kommersiella hyrestagaren har betalat hyra till gäldenären för fast egendom eller fastigheter i förskott innan konkursen tillkännages, utgör detta en fordran om obehörig vinst gentemot gäldenären som den privata eller kommersiella hyrestagaren kan kvitta mot gäldenärens fordran gentemot den privata eller kommersiella hyrestagaren.

Den privata eller kommersiella hyrestagaren kan också kvitta en skadeståndstalan till följd av en förtida uppsägning eller ett frånträdande av avtalet. En fordran som erhålls genom överlåtelse kan endast kvittas i konkursförhållandet om fordran gjordes och om gäldenären informerades om detta skriftligen senast tre månader innan konkursen tillkännagavs.

En fordran mot gäldenären som erhålls genom överlåtelse kan inte kvittas om fordran gjordes tre år före det att en tillfällig förvaltare utsågs och om gäldenären var insolvent vid den tidpunkten och om den person som erhöll fordran kände till eller borde ha känt till insolvensen när fordran gjordes.

Fordringar som inte kan kvittas är bland annat fordringar om underhåll, fordringar om ersättning för personskada eller dödsfall och fordringar till följd av olagligt och avsiktligt orsakande av skada som den andra parten har gentemot den part som begär kvittning, fordringar från den andra parten där inga ersättningsanspråk kan göras enligt lag.

Kvittning regleras inte separat om det rör sig om rekonstruktions- och skuldsaneringsförfaranden, och därför tillämpas det allmänna förfarandet enligt obligationsrättslagen.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Konkursförfaranden

En förvaltare har rätt att fullgöra en utestående förpliktelse till följd av ett avtal som gäldenären har ingått och kräva att den andra parten ska fullgöra sina förpliktelser eller göra undantag från gäldenärens förpliktelse enligt avtalet, om inte annat föreskrivs i lag. En förvaltare får inte göra undantag från gäldenärens avtalsförpliktelse om säkerhet för förpliktelsen har ställts i ett förhandsmeddelande i fastighetsregistret. Om förvaltaren fortsätter att fullgöra gäldenärens förpliktelse eller informerar om sin avsikt att fullgöra förpliktelsen, ska den andra parten i avtalet fortsätta att fullgöra sina förpliktelser. I detta fall försvarar förvaltaren rätten att vägra fullgöra gäldenärens förpliktelse. Om förvaltaren begär att den andra parten i avtalet ska fullfölja sina avtalsenliga åtaganden, kan den andra parten begära att förvaltaren ska ställa säkerhet för fullgörandet av gäldenärens förpliktelse. Den andra parten kan vägra att fullgöra förpliktelsen, frånträda avtalet eller upphäva avtalet fram tills det att förvaltaren har ställt säkerhet för fullgörandet av gäldenärens förpliktelse. Med konsoliderad förpliktelse avses den andra partens fordran gentemot gäldenären vilken har uppstått till följd av en förpliktelse som fullgjorts efter det att förvaltaren har begärt att förpliktelsen ska fullgöras av den andra parten. Om förvaltaren gjorde undantag från gäldenärens förpliktelse efter det att konkursen tillkännagavs får den andra parten i avtalet anmäla en fordran till följd av bristande fullgörande av avtal i egenskap av borgenär i konkursförfarandet. Om föremålet för en avtalsförpliktelse är delbart och den andra parten delvis har fullgjort förpliktelsen när konkursen tillkännages, kan den andra parten kräva att gäldenärens ekonomiska förpliktelse ska fullgöras i den utsträckning som motsvarar delen av den andra partens förpliktelse som har fullgjorts enbart i egenskap av borgenär i konkursförfarandet.

I lagen föreskrivs även specialfall för vissa avtalstyper:

Om en gäldenär har sålt lös egendom med ägandeförbehåll innan konkursen tillkännages och har överlåtit ägandet av den lösa egendomen till köparen, har köparen rätt att kräva att försäljningsavtalet ska fullföljas. I detta fall får förvaltaren inte göra undantag från gäldenärens förpliktelser enligt försäljningsavtalet. Om en hyresvärd för privatbostäder eller kommersiella fastigheter går i konkurs innebär inte detta att det privata eller kommersiella hyresavtalet får upphävas, om inte annat föreskrivs i lag. Om det i det privata eller kommersiella hyresavtalet föreskrivs att konkurs utgör en grund för upphävande av avtalet, får förvaltaren upphäva avtalet med en uppsägningstid på en månad, eller mindre om detta anges i avtalet. Om en hyresvärd för privatbostäder går i konkurs innebär inte detta att det privata hyresavtalet för bostaden får upphävas. Om hyra för den fasta egendomen eller fastigheten har betalats till gäldenären i förskott innan konkursen tillkännages, får den privata eller kommersiella hyrestagaren kvitta en fordran om obehörig vinst mot gäldenärens fordran gentemot den privata eller kommersiella hyrestagaren.

Om en privat eller kommersiell hyrestagare går i konkurs, får hyresvärderna för privatbostäder eller kommersiella fastigheter endast upphäva det privata eller kommersiella hyresavtalet enligt det allmänna förfarandet. Det privata eller kommersiella hyresavtalet får inte annulleras på grund av försenad hyresbetalning om förseningen rör betalning av hyra som förföll innan konkursansökan ingavs. En förvaltare har rätt att upphäva det privata eller kommersiella hyresavtal som gäldenären ingått med en uppsägningstid på en månad, eller mindre om detta anges i avtalet. Om fast egendom eller fastigheter inte har överlåts till gäldenären vid den tidpunkt då konkurs tillkännages, får både förvaltaren och den andra parten frånträda avtalet. Om avtalet frånträds eller annulleras får den andra parten begära ersättning för förlust till följd av förtida uppsägning av avtalet i egenskap av borgenär i konkursförfarandet eller genom kvittning. Förfarandet för privata och kommersiella hyresavtal gäller även för leasingavtal som gäldenären ingått.

En förvaltare har rätt att besluta om avtalet ska fortsätta eller upphävas. Om den andra parten föreslår att förvaltaren ska utnyttja denna valmöjlighet måste dock förvaltaren utan dröjsmål, men högst inom sju dagar, meddela om man kommer att fullgöra eller avstå från gäldenärens förpliktelse. Domstolen kan också förlänga denna period på förvaltarens begäran. Om förvaltaren inte i tid meddelar om de kommer att fullgöra eller avstå från förpliktelsen, har förvaltaren inte rätt att kräva att den andra parten ska fullfölja åtagandena i avtalet innan förvaltaren har fullgjort gäldenärens förpliktelse.

Vissa avtal som gäldenären har ingått kan också återvinnas. Domstolen upphäver exempelvis avtal som har ingåtts från det att en tillfällig förvaltare utsetts till det att konkurs tillkännages. Utöver det tidsmässiga villkoret finns en annan förutsättning för att återvinning ska kunna ske, nämligen att avtalet har skadat borgenärernas intressen. Om borgenärernas intressen inte har skadats och konkursboet inte ökar till följd av återvinningen finns det ingen anledning att genomföra återvinningen.

En gäldenär som har gått i konkurs eller gäldenärens förvaltare har inte rätt att göra ändringar i avtal. Avtal kan dock ändras om en ackordsuppgörelse görs efter konkursförklaringen. I detta fall kan man minska skulderna eller utöka betalningsfristen på grundval av ett avtal mellan gäldenären och borgenärerna. Samma resultat kan också uppnås genom rekonstruktions- och skuldsaneringsförfaranden. Konkurslagen, lagen om företagsrekonstruktion och skuldsaneringslagen omfattar inte överlåtelse av fordringar eller övertagande av förpliktelser i sig, och därför tillämpas det allmänna förfarandet i obligationsrättslagen.

Rekonstruktions- och skuldsaneringsförfaranden

Avtal får rekonstrueras i rekonstruktionsförfaranden. Överenskommelser som innebär att en borgenär får avsluta ett avtal när rekonstruktionsförfaranden inleds eller en skuldsaneringsplan godkänns är ogiltiga. En fordran som uppstår inom ramen för ett anställningsavtal eller från en transaktion med derivat får inte rekonstrueras i en rekonstruktionsplan.

Om en skuldsaneringsansökan godtas kan inte borgenären, genom att åberopa en överträdelse av en ekonomisk förpliktelse som skett innan skuldsaneringsansökan ingavs, avsluta ett avtal som har ingåtts med gäldenären och som orsakar de fordringar som gäldenären vill rekonstruera. Borgenären kan inte heller vägra fullgöra förpliktelserna av dessa skäl. Överenskommelser som innebär att en borgenär får avsluta ett avtal när en skuldsaneringsansökan inges eller en skuldsaneringsplan godkänns är ogiltiga. Förpliktelser som uppstår till följd av tillsvidarekontrakt och som uppstår eller förfaller efter att en skuldsaneringsansökan inges kan rekonstrueras i skuldsaneringsförfaranden. I en rekonstruktionsplan kan det föreskrivas att ett kreditavtal eller ett annat tillsvidarekontrakt som gäldenären har ingått innan en skuldsaneringsansökan inges och som medför ekonomiska förpliktelser för gäldenären vilka förfaller efter att skuldsaneringsansökan inges ska upphävas när rekonstruktionsplanen godkänns. Upphävandet av ett avtal får samma konsekvenser som en extraordinär annullering av ett avtal till följd av omständigheter som orsakas av gäldenären. Gäldenärens förpliktelser till följd av ett avtals upphävande kan rekonstrueras på förhand i en rekonstruktionsplan. Om förpliktelser till följd av ett leasingavtal ska rekonstrueras, får den hyresvärd som är borgenär i undantagsfall annullera avtalet inom en vecka från det att rekonstruktionsplanen antagits.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Efter att konkurs tillkännages kan borgenärerna i konkursförfarandet endast inge sina fordringar gentemot gäldenären i konkursförfarandet. Förvaltaren måste informeras om alla de fordringar som de har gentemot gäldenären och som uppstod innan konkursen tillkännages, oavsett på vilka grunder eller vilket datum som fordringarna ska tillgodoses. Verkställighetsförfaranden som inleds gentemot en gäldenär avslutas om konkurs tillkännages, och borgenären måste då lämna in en fordran till konkursförvaltaren.

I rekonstruktions- och skuldsaneringsförfaranden kan nya förfaranden inte enbart inledas under rekonstruktions- respektive skuldsaneringsplanens giltighetstid av de borgenärer vars fordringar berörs av planen i fråga. Vid rekonstruktion upphävs verkställighetsförfarandet, förutom om verkställighetsförfarandet genomförs för att tillgodose en fordran som har uppstått till följd av ett anställningsförhållande eller en fordran om betalning av underhåll. I skuldsaneringsförfaranden kan domstolen upphäva verkställighetsförfaranden som en provisorisk rättslig skyddsåtgärd även innan en ansökan prövas eller inges. När en ansökan godtas upphäver domstolen verkställighetsförfarandet (eller verkställigheten) för indrivning av pengar med hänsyn till gäldenärens tillgångar fram tills det att skuldsaneringsplanen godtas eller förfarandet avslutas.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Konkursförfaranden

I tvister som rör konkursboet eller tillgångar som kan ingå i konkursboet överförs rätten att vara part i domstolsförfarandet från gäldenären till förvaltaren. Om en talan eller annan ansökan som avser konkursboet och som gäldenären inger gentemot en annan person prövas i domstolsförfaranden som inleddes innan konkursen tillkännagavs eller om gäldenären deltar i domstolsförfaranden som tredje part, får förvaltaren träda in i förfarandet i gäldenärens ställe. Om förvaltaren känner till förfarandet men inte träder in i dessa, får gäldenären fortsätta som kärande, sökande eller tredje part.

Om det finns en egendomsfordran gentemot en gäldenär i domstolsförfaranden som inleddes innan konkursen tillkännagavs men om inget avgörande om fordran ännu har fattats, prövar domstolen inte fordran i förfarandet gällande talan. Domstolen återupptar förfarandet på ansökan av den kärande om en högre domstol har annullerat konkursbeslutet och om ett beslut om att avslå konkursansökan har trätt i kraft eller om konkursförfarandet har avslutats genom inställande av rättegång efter att konkurs tillkännagetts.

Om en fordran om att ett föremål ska uteslutas från konkursboet har anmälts gentemot gäldenären i domstolsförfarande som inleddes innan konkursen tillkännagavs, prövar domstolen fordran. I detta fall kommer konkursförvaltaren att träda in i gäldenärens ställe i konkursförfarandet. Förvaltaren innehar gäldenärens rättigheter och skyldigheter i egenskap av svarande. Om förvaltaren inte träder in i förfarandet kan det fortsätta på kärandens begäran.

Om det finns en egendomsfordran gentemot en gäldenär i domstolsförfarande där beslutet avseende fordran överklagas, kan förvaltaren överklaga på gäldenärens vägnar efter att konkurs tillkännagetts. Gäldenären får inge överklagandet med förvaltarens samtycke.

Om ett administrativt instrument mot en gäldenär har bestridits i domstol avbryts tidsfristen för att bestrida det administrativa instrumentet.

Rekonstruktions- och skuldsaneringsförfaranden

När en rekonstruktionsansökan ingetts får den domstol som handlägger ärendet, på grundval av en ansökan från ett företag och med rekonstruktionsrådgivarens godkännande, vilket bifogas ansökan, avbryta domstolsförfaranden som avser en finansiell fordran gentemot företaget fram tills det att rekonstruktionsplanen antagits eller rekonstruktionsförfarandet avslutats. Detta gäller dock inte om en fordran lämnas in på grundval av ett anställningsförhållande eller en fordran om betalning av underhåll där inget avgörande ännu har gjorts. När en skuldsaneringsansökan godtas, avbryter domstolen domstolsförfarande som avser en ekonomisk fordran gentemot gäldenären där inget avgörande ännu har gjorts fram tills det att rekonstruktionsplanen godkänts eller förfarandet avslutats.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Borgenärens deltagande i konkursförfaranden

En borgenär företräder sin fordran i konkursförfarandet. Borgenärer måste informera förvaltaren om alla de fordringar som de har gentemot gäldenären och som uppstod innan konkursen tillkännagavs, oavsett på vilka grunder eller vilket datum som fordringarna ska tillgodoses. Förvaltaren måste informeras senast två månader efter den dag då konkursmeddelandet offentliggörs i *Ametlkud Teadaanded*. Förvaltaren ska informeras om en fordran genom en skriftlig ansökan (fordringsbevis). Borgenärer måste försvara sina fordringar vid ett borgenärssammanträde (sammanträde för att försvara sina anspråk). Säkerhetsrätter försvaras samtidigt med de fordringar som säkerhetsrätterna avser. En fordran, fordrans prioritet och säkerhetsrätten avseende fordran anses ha godtagits om vare sig förvaltaren eller någon av borgenärerna invänder mot detta vid sammanträdet. En fordran eller en fordrans prioritet som godtas vid ett sammanträde kan inte överklagas i ett senare skede.

Varje borgenär framhåller och försvarar sin fordran, men de deltar också i konkursförfarandet genom borgenärssammanträdet. Vid ett borgenärssammanträde kan borgenärerna godkänna förvaltaren och utse konkurskommittén, besluta om huruvida gäldenärens verksamhet ska fortgå eller avvecklas, besluta om att gäldenären ska avvecklas om gäldenären är en juridisk person, ingå en ackordsuppgörelse, i den mån som lagen medger fatta beslut i frågor som rör försäljning av konkursboet, försvara fordringar, lösa klagomål som ingetts gentemot förvaltarens verksamhet, besluta om ersättning till medlemmarna i konkurskommittén och lösa andra frågor som enligt lag omfattas av borgenärssammanträdets behörighet. Om man vid ett borgenärssammanträde beslutar att utse en konkurskommitté är det den senares skyldighet att bland annat skydda intressena hos samtliga borgenärer i konkursförfarandet.

Borgenärens deltagande i rekonstruktionsförfaranden

Rekonstruktionsrådgivaren informerar borgenärerna omedelbart om att rekonstruktionsförfaranden har inletts och om omfattningen av de fordringar som de har gentemot företaget enligt skuldförteckningen och överlämnar i detta avseende ett rekonstruktionsmeddelande till borgenärerna. Om en borgenär som vill ha sin fordran rekonstruerad enligt en rekonstruktionsplan bestrider informationen i rekonstruktionsmeddelandet ska borgenären, inom den tidsfrist som anges i rekonstruktionsmeddelandet, inge en skriftlig ansökan till rekonstruktionsrådgivaren om att man inte godkänner fordran i rekonstruktionsmeddelandet och lämna bevis som styrker dessa omständigheter. Om ingen ansökan inges i tid anses borgenären ha godtagit fordrans omfattning. Om rekonstruktionsrådgivaren inte godtar ett påstående som görs i borgenärens ansökan, ska borgenären omgående inge ansökan samt tillhörande bevisning till domstolen och motivera varför man inte godtar informationen i ansökan. Rekonstruktionsrådgivaren styrkerdärefter styrka påståendena. På grundval av de påståenden och den bevisning som inlämnats fastställer domstolen omfattningen av borgenärens huvudkrav och säkerhetsfordran samt säkerhetens förefintlighet och syfte.

Borgenärens deltagande i skuldsaneringsförfaranden

Borgenärens deltagande i skuldsaneringsförfaranden: Skuldsaneringsförfaranden avser borgenärer vars fordringar gentemot gäldenären har förfallit när en skuldsaneringsplan inges. Domstolen fattar beslut om att godta en skuldsaneringsansökan och kan, i nödvändiga fall, också höra borgenären och begära fler uppgifter eller handlingar. Ett avgörande om ansökan godtas, överlämnas till gäldenären och till samtliga borgenärer vars fordringar gäldenären vill rekonstruera. Om en ansökan godtas kan inte borgenären, genom att åberopa en överträdelse av en ekonomisk förpliktelse som skett innan skuldsaneringsansökan ingavs, avsluta ett avtal som har ingåtts med gäldenären och som orsakar de fordringar som gäldenären vill rekonstruera.

Borgenären kan inte heller vägra fullgöra sina skyldigheter av dessa skäl. När domstolen utfärdar en skuldsaneringsplan till borgenären ger domstolen borgenären en tidsfrist om minst två men högst fyra veckor efter mottagandet av skuldsaneringsplanen för att yttra sig till domstolen eller rådgivaren.

Borgenären ska avge ett yttrande om huruvida borgenären instämmer i gäldenärens uppgifter om fordran och säkerheten, gäldenärens beräkning av skulden och rekonstruktionen av skulden enligt gäldenärens krav. Om borgenären inte godtar gäldenärens föreslagna rekonstruktion av skulden måste borgenären ange om man skulle godta att skulden rekonstrueras på annat sätt. Om den borgenär som vill ha sin fordran rekonstruerad inte instämmer i de uppgifter som gäldenären lämnar i skuldförteckningen, ska borgenären informera domstolen eller, om domstolen så beslutat, rådgivaren inom den tidsfrist som domstolen fastställt om skälen till att man inte godtar fordran och lämna bevis som styrker dessa omständigheter. Om ingen ansökan inges i tid anses borgenären ha

godtagit fordrans omfattning. Om gäldenären eller rådgivaren inte godtar ett påstående som görs i borgenärens ansökan, ska borgenären omgående inge ansökan med tillhörande bevisning till domstolen och motivera varför man inte godtar informationen i ansökan. På grundval av de påståenden och den bevisning som inlämnats fastställer domstolen omfattningen av borgenärens huvudkrav och säkerhetsfordran samt säkerhetens förefintlighet.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Gäldenärens tillgångar omvandlas till konkursbo på grundval av ett domstolsbeslut och används för att tillgodose borgenärers fordringar och genomföra konkursförfaranden. Med konkursbo avses gäldenärens tillgångar då konkursförklaringen görs, liksom återkrävda eller återvunna tillgångar och tillgångar som gäldenären erhållit under konkursförfarandet. De av gäldenärens tillgångar som enligt lag inte kan omfattas av en betalningsfordran ingår inte i konkursboet.

När en konkursförklaring görs överförs gäldenärens rättigheter att förvalta och avyttra konkursboet till förvaltaren. Efter en konkursförklaring blir alla åtgärder som gäldenären vidtar med avseende på föremål som ingår i konkursboet ogiltiga. Innan konkurs tillkännages kan domstolen förbjuda en gäldenär att avyttra tillgångar eller en del av dessa utan den tillfälliga förvaltarens godkännande.

Förvaltaren kan ta gäldenärens tillgångar i besittning och inleda förvaltningen av konkursboet direkt efter att ett konkursbeslut fattats. Förvaltaren måste återkräva de gäldenärstillgångar som en tredje part tagit i besittning för konkursboet, om inte annat anges i lag. Förvaltningen av ett konkursbo inbegriper åtgärder med konkursboet som är nödvändiga för att bevara detta och genomföra konkursförfarandet, samt förvaltning av gäldenärens verksamhet om gäldenären är en juridisk person eller organisering av gäldenärens näringsverksamhet om gäldenären är egenföretagare. I konkursförfaranden mot en gäldenär som är en juridisk person har förvaltaren sådana rättigheter och skyldigheter som innehas av styrelsen eller det organ som ersätter styrelsen vid den juridiska personen och som är förenliga med konkursförfarandets syfte. Förvaltaren har samma ansvar som en styrelsemedlem.

En förvaltare kan endast göra kontanta transaktioner med konkursboet med domstolens tillåtelse. Förvaltaren ska inte göra några kontanta betalningar till borgenärer på grundval av utdelningsförhållandet. Förvaltaren kan endast göra transaktioner som är av särskild relevans för konkursförfarandet med konkurskommitténs godkännande. Transaktioner som är av särskild relevans är framför allt lån och, om det rör sig om ett företag som ingår i konkursboet, alla transaktioner som inte omfattas av företagets ordinarie näringsverksamhet. Förvaltaren får inte göra några transaktioner med sig själv eller med närstående personer med avseende på eller till fördel för konkursboet eller göra några andra transaktioner av liknande slag eller som medför intressekonflikt. Förvaltaren får inte heller begära ersättning för de utgifter som förvaltaren ådragit sig i samband med sådana transaktioner.

En förvaltare får påbörja försäljning av konkursboet efter det första borgenärssammanträdet, om inte annat överenskommit mellan borgenärerna vid sammanträdet. Om gäldenären har överklagat konkursbeslutet, får gäldenärens tillgångar inte säljas utan gäldenärens godkännande innan överklagandet till distriktsdomstolen har prövats. Dessa restriktioner omfattar inte försäljning av tillgångar som är mycket ömtåliga, som snabbt förlorar i värde eller som är mycket dyra att lagra eller bevara. Om gäldenärens verksamhet fortlöper får tillgångarna inte säljas om detta hindrar företagets fortsatta verksamhet. Om ett förslag om ackordsuppgörelse inges får tillgångarna inte säljas innan ackordsuppgörelsen görs, om inte borgenärssammanträdet beslutar att tillgångarna får säljas, trots förslaget om ackordsuppgörelse. Konkursboet säljs genom auktion enligt det förfarande som anges i lagen om verkställighetsförfaranden.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Fordringar som ska anmälas gentemot gäldenärens konkursbo

Alla fordringar som uppstod gentemot gäldenären innan konkursen tillkännagavs ska anmälas gentemot gäldenärens konkursbo, oavsett på vilka grunder eller vilket datum som fordringarna ska tillgodoses. När konkurs tillkännages anses samtliga borgenärsfordringar gentemot gäldenären ha förfallit, om inte annat föreskrivs i lag. Om en borgenär har ingett en motsvarande fordran till domstol men inget rättsligt beslut ännu har fattats, avbryter domstolen förfarandet gällande åtgärden, och borgenären måste då anmäla fordran till konkursförvaltaren. Om en borgenär har ingett en fordran till domstol och domstolen har utfärdat ett beslut som har trätt i kraft, måste borgenären också anmäla sin fordran till konkursförvaltaren. Fordran anses dock då ha förklarats. Om gäldenären skulle ha kunnat bestrida det rättsliga beslutet, får konkursförvaltaren göra detta.

Hantering av fordringar som uppstår efter att konkursförfaranden inletts

Efter att konkursförklaring tillkännagivits kan borgenärerna i konkursförfarandet endast anmäla sina fordringar gentemot gäldenären enligt det förfarande som anges i konkurslagen. Fordringar kan endast anmälas till konkursförvaltaren, och endast sådana fordringar kan anmälas som uppstod innan konkursen tillkännagavs. Fordringar som uppstår efter att konkurs tillkännagivits kan inte anmälas innan konkursförfarandet har avslutats. Hänsyn måste tas till det faktum att konkursförfaranden som avser juridiska personer oftast leder till att den juridiska personen likvideras och att det följaktligen inte finns någon person gentemot vilken fordringar kan anmälas när konkursförfarandet avslutats. Man måste därför vara uppmärksam och ha denna risk i åtanke när man gör transaktioner med en juridisk person som gått i konkurs. Fordringar gentemot en fysisk person vilka uppstår under konkursförfaranden kan anmälas efter det att konkursförfarandet avslutats enligt det allmänna förfarandet. Förpliktelser att ge ersättning för skada som orsakats under konkursförfarandet till följd av ett rättsstridigt handlande av en gäldenär som är en fysisk person utgör konsoliderade förpliktelser. Gäldenären kan därför tvingas fullgöra dessa under konkursförfarandet enligt det allmänna förfarandet.

Verkställighetsförfaranden kan också genomföras med avseende på konkursboet för de förpliktelser som ska fullgöras. Det kan också uppstå en situation med avyttring från gäldenärens sida efter att konkurs tillkännagivits med avseende på ett föremål som tillhör konkursboet. En sådan avyttring är ogiltig eftersom rätten att förvalta och avyttra tillgångarna överfördes till konkursförvaltaren när konkursen tillkännagavs. Om avyttring ändå görs från gäldenärens sida återlämnas de tillgångar till parten som den andra parten överlätit till följd av avyttringen om tillgångarna har stannat kvar i konkursboet. I annat fall ges kompensation om konkursboet har ökat till följd av överföringen. Om gäldenären avyttrade föremålet samma dag som konkursen tillkännagavs, presumeras det att avyttringen ägde rum efter det att konkursen tillkännagavs. Om gäldenären har avyttrat framtida fordringar innan konkursen tillkännages, blir avyttringen ogiltig när konkursen tillkännages med avseende på de fordringar som har uppstått efter konkursförklaringen. En gäldenär som är en fysisk person får avyttra konkursboet med förvaltarens samtycke. All avyttring som sker utan förvaltarens samtycke är ogiltig.

Hantering av fordringar som uppstår efter att rekonstruktions- och skuldsaneringsförfaranden inletts

Under en rekonstruktionsplans giltighetstid får inget yrkande göras på grundval av en fordran som omfattas av rekonstruktionsplanen. Yrkanden kan inges med avseende på andra fordringar. Under en skuldsaneringsplans giltighetstid får inga yrkanden eller ansökningar i mål efter ansökan göras på grundval av en fordran som omfattas av skuldsaneringsplanen. Yrkanden kan inges med avseende på andra fordringar. Om en skuldsaneringsplan godkänns begränsar inte detta borgenärens rätt att i domstolsförfaranden bestrida de fordringar som inte godtagits i skuldsaneringsplanen. En borgenär får också i domstolsförfaranden bestrida fordrans omfattning sett till den del som inte godtas.

När gäldenären inger en rekonstruktions- eller skuldsaneringsansökan avbryts preskriptionstiden för fordringar gentemot gäldenären. När en rekonstruktionsansökan ingetts får den domstol som handlägger ärendet, på grundval av en ansökan från ett företag och med rekonstruktionsrådgivarens godkännande, vilket bifogas ansökan, avbryta domstolsförfaranden som avser en finansiell fordran gentemot företaget fram tills det att rekonstruktionsplanen antagits eller rekonstruktionsförfarandet avslutats. Detta gäller dock inte om en fordran lämnas in på grundval av ett anställningsförhållande eller en fordran om betalning av underhåll där inget avgörande ännu har gjorts. När en skuldsaneringsansökan godtas, avbryter domstolen domstolsförfarande som avser en ekonomisk fordran gentemot gäldenären där inget avgörande ännu har gjorts fram tills det att rekonstruktionsplanen godkänts eller förfarandet avslutats.

En rekonstruktionsplan innebär inte att en person som är solidariskt ansvarig för att fullgöra ett företags förpliktelse inte måste fullgöra denna persons förpliktelse. Antagandet av en skuldsaneringsplan innebär inte att en person som är solidariskt ansvarig för att fullgöra gäldenärens förpliktelse inte måste fullgöra denna persons förpliktelse.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Bestämmelser om anmälan, kontroll och tillåtlighet av fordringar i konkursförfaranden

Borgenärer måste informera förvaltaren om alla de fordringar som de har gentemot gäldenären och som uppstod innan konkursen tillkännagavs, oavsett på vilka grunder eller vilket datum som fordringarna ska tillgodoses. Förvaltaren måste informeras senast två månader efter den dag då konkursmeddelandet offentliggörs i *Ametlikud Teadaanded*. När konkurs tillkännages anses samtliga borgenärsfordringar gentemot gäldenären ha förfallit. Förvaltaren ska informeras om en fordran genom en skriftlig ansökan (fordringsbevis). I fordringsbeviset anges fordrans innehåll, grund och omfattning och huruvida säkerhet för fordran ställts genom pant. Handlingar som styrker de omständigheter som åberopas i fordringsbeviset bifogas. Förvaltaren ska kontrollera att de ingivna fordringarna är motiverade och att säkerhetsrätterna för fordringarna finns. Borgenärerna och gäldenären får inge skriftliga invändningar mot fordringarna eller säkerhetsrätterna för fordringarna till förvaltaren före sammanträdet för att försvara sina anspråk.

Fordringar ska försvaras vid ett borgenärssammanträde (sammanträde för att försvara sina anspråk). Säkerhetsrätter försvaras samtidigt med de fordringar som säkerhetsrätterna avser. Vid ett sådant sammanträde prövas fordringarna i den ordning som de anmäldes i. En fordran, fordrans prioritet och säkerhetsrätten avseende fordran anses ha godtagits om varken förvaltaren eller någon av borgenärerna invänder mot detta vid sammanträdet för att försvara sina anspråk eller om den förvaltare eller borgenär som bestridit en fordran avstår från sina anspråk vid nämnda sammanträde. Förvaltaren måste bestrida en talan eller en säkerhetsrätt vid sammanträdet för att försvara sina anspråk om det finns skäl till detta. Vid ett sammanträde för att försvara sina anspråk ska fordringar som tillgodosetts genom ett domstolsbeslut eller en skiljedom som har trätt i kraft, säkerhetsrätter som godtagits genom ett domstolsbeslut eller en skiljedom som har trätt i kraft och säkerhetsrätter som förts in i fastighetsregistret, sjöfartsregistret, det kommersiella pantregistret eller det estniska centralregistret över värdepapper anses ha godkänts utan svaromål. En förteckning upprättas över godkända fordringar.

Det ska framgå av protokollet från sammanträdet för att försvara sina anspråk om varje enskild fordran eller den säkerhetsrätt som säkrar fordran godkändes och vem som bestridit mot fordran, dess prioritet eller den säkerhetsrätt som säkrar fordran. Av protokollet ska det också framgå vem som avstått från sina anmälda anspråk. Om en borgenärsfordran inte har godkänts och om borgenären inte väckte talan för att fordran skulle godkännas eller om domstolen avvisade talan, kommer borgenärens invändningar mot en annan borgenärs fordringar inte att beaktas. Om inga andra invändningar har gjorts mot en annan borgenärs fordran anses fordran ha godkänts. En fordran eller en fordrans prioritet som godkänts vid ett sammanträde för att försvara sina anspråk kan inte överklagas i ett senare skede.

Bestämmelser om anmälan, kontroll och tillåtlighet av fordringar i rekonstruktions- och skuldsaneringsförfaranden

I rekonstruktionsförfaranden ska gäldenären inge en skuldförteckning där alla fordringar samt motsvarande borgenärer anges. Fordringar anmäls därmed inte av borgenärerna själva. En borgenär som vill ha sin fordran rekonstruerad enligt en rekonstruktionsplan och som bestrider fordrans omfattning i rekonstruktionsförfarandet får inge en skriftlig ansökan till rekonstruktionsrådgivaren där man anger varför man bestrider fordran i rekonstruktionsmeddelandet och lämna bevis som styrker dessa omständigheter. Om ingen ansökan inges i tid anses borgenären ha godtagit fordrans omfattning. Gäldenären får bestrida borgenärens argument men måste bestyrka sin ställning. På grundval av de påståenden och den bevisning som inlämnats fastställer domstolen omfattningen av borgenärens huvudkrav och säkerhetsfordran samt säkerhetens förefintlighet och syfte.

I skuldsaneringsförfaranden ska gäldenären inge en skuldsaneringsplan som anger vilka förpliktelser som ska rekonstrueras och gäldenärens krav om hur detta ska ske. Liksom vid rekonstruktionsförfaranden anmäls fordringar inte av borgenärerna själva. Om den borgenär som vill ha sin fordran rekonstruerad inte instämmer i de uppgifter som gäldenären lämnar i skuldförteckningen, ska borgenären informera domstolen eller, om domstolen så beslutat, rådgivaren inom den tidsfrist som domstolen fastställt om skälen till att man inte godtar fordran och lämna bevis som styrker dessa omständigheter. Om ingen ansökan inges i tid anses borgenären ha godtagit fordrans omfattning. Om gäldenären eller rådgivaren inte godtar ett påstående som görs i borgenärens ansökan, ska borgenären omgående inge ansökan med tillhörande bevisning till domstolen och motivera varför man inte godtar informationen i ansökan. På grundval av de påståenden och den bevisning som inlämnats fastställer domstolen omfattningen av borgenärens huvudkrav och säkerhetsfordran samt säkerhetens förefintlighet.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioriteringsordningen för borgenärens fordringar och rättigheter?

Gällande princip är att alla borgenärer ska behandlas lika. Det finns dock vissa undantag som ger vissa borgenärer en preferensrätt.

Innan några medel betalas ut på grundval av utdelningsförhållandet görs betalningar från konkursboet i följande ordning i konkursförfaranden:

Fordringar som uppstår till följd av uteslutande eller indrivning av tillgångar.

Underhåll som ska betalas till gäldenären och de personer som gäldenären försörjer.

Konsoliderade förpliktelser.

Kostnader och utgifter som uppstått under konkursförfarandet.

Efter att dessa betalningar har gjorts tillgodoses borgenärernas fordringar i följande ordning:

Godkända fordringar som säkrats med en panträtt.

Andra godkända fordringar som anmäls inom den angivna tidsfristen.

Andra fordringar som godkänts men som inte anmäls inom den angivna tidsfristen.

Skadeståndsansvar för gäldenärens förpliktelser är möjligt i fråga om solidariska gäldenärer. I detta fall är den solidariska gäldenären ansvarig gentemot borgenären, oberoende av gäldenärens insolvens. Om en solidarisk gäldenär betalar den del av skulden som borgenären också har anmält gentemot gäldenären, kommer denna del att dras av från fordran.

Gäldenärens förpliktelse kan också övergå till tredje part enligt lag. Om en arbetsgivare har blivit insolvent, det vill säga om arbetsgivaren har gått i konkurs eller konkursförfarandet har slutat med inställande av rättegång, kommer arbetstagaren att kompenseras för all lön som uteblivit innan arbetsgivaren förklarades insolvent, all semesterersättning som inte erhållits innan arbetsgivaren förklarades insolvent och alla andra förmåner som uteblivit när anställningsavtalet sades upp före eller efter det att arbetsgivaren förklarades insolvent. Om en arbetsgivare är insolvent är det staten som är borgenär i konkursförfaranden rörande premier för arbetslöshetsförsäkring vilka inte betalats på förfallodagen.

I rekonstruktions- och skuldsaneringsförfaranden kan man inte tala om konkursbon, och fordringar tillgodoses enligt rekonstruktions- eller skuldsaneringsplanen. En rekonstruktionsplan innebär inte att en person som är solidariskt ansvarig för att fullgöra ett företags förpliktelse inte måste fullgöra denna persons förpliktelse. Om den person som är solidariskt ansvarig för att fullgöra ett företags förpliktelse har fullgjort förpliktelsen, kommer denna person endast att ha regressrätt gentemot företaget i den mån som företaget är ansvarigt att fullgöra förpliktelsen enligt rekonstruktionsplanen. Antagandet av en skuldsaneringsplan innebär inte att en person som är solidariskt ansvarig för att fullgöra gäldenärens förpliktelse inte måste fullgöra denna persons förpliktelse. Om den person som är solidariskt ansvarig att fullgöra gäldenärens förpliktelse har fullgjort förpliktelsen, kommer denna person endast att ha regressrätt gentemot gäldenären i den mån som gäldenären är ansvarig att fullgöra förpliktelsen enligt rekonstruktionsplanen.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Avslutande av konkursförfaranden och verkningarna av detta

Konkursförfaranden avslutas när en konkursansökan avslås, när konkursförfaranden annulleras, när konkursgrunder inte längre finns, när borgenärer gett sitt samtycke, när konkursbouppteckningen godkänts, när ackord godtas eller på andra grunder som finns angivna i lag.

Domstolen avslutar förfarandet genom att besluta om inställande av rättegång utan att försätta gäldenären i konkurs, oberoende av gäldenärens insolvens, om gäldenärens tillgångar är otillräckliga för att täcka de kostnader och utgifter som uppstått under konkursförfarandet och om det är omöjligt att återvinna eller återkräva tillgångarna eller inge en fordran gentemot en medlem i ett ledningsorgan. Domstolen kan också avsluta förfaranden genom inställande av rättegång utan att försätta gäldenären i konkurs, oberoende av gäldenärens insolvens, om gäldenärens tillgångar i huvudsak utgörs av indrivningsfordringar eller fordringar gentemot tredje part och om det är osannolikt att fordringarna kommer att tillgodoses. Domstolen kommer inte att avsluta förfaranden genom inställande av rättegång om gäldenären, borgenären eller en tredje part överför det belopp som domstolen fastställt som en deposition för att täcka de kostnader och utgifter som uppkommit under konkursförfarandet upp till det belopp som fastställts i detta avseende. Om konkursförfaranden avseende en gäldenär som är en juridisk person slutar med inställande av rättegång, kommer den tillfälliga förvaltaren att likvidera den juridiska personen inom två månader från det att beslutet om att avsluta förfarandet utan likvidationsförfaranden träder i kraft. Om gäldenären har tillgångar när konkursförfarandet ställs in, kommer man först och främst att betala ersättning till den tillfälliga förvaltaren och täcka nödvändiga utgifter.

Domstolen avslutar konkursförfaranden efter ansökan från gäldenären om konkursgrunderna inte längre finns, förutsatt att gäldenären styrker att han eller hon inte är insolvent eller sannolikt inte kommer att bli insolvent, om konkursen tillkännagavs eftersom gäldenären sannolikt skulle kunna bli insolvent i framtiden. Om konkursförfaranden avslutas eftersom konkursgrunderna inte längre finns, avvecklas inte den juridiska personen.

Domstolen avslutar konkursförfarandet efter ansökan från gäldenären om alla de borgenärer som anmälde sina fordringar inom den fastställda tidsfristen gett sitt samtycke till att förfarandet avslutas. Om en gäldenär som är en juridisk person är ständigt insolvent, kommer domstolen att besluta att likvidera den gäldenär som är en juridisk person genom ett beslut om att avsluta förfarandet.

När förvaltaren ingår en konkursbouppteckning till konkurskommittén och domstolen avslutas konkursförfarandet med att konkursbouppteckningen antas. I konkursbouppteckningen lämnar förvaltaren information om konkursboet och de pengar som erhållits från försäljning av konkursboet, betalningar, fordringar som godkänts av borgenärer, åtgärder som vidtagits och som ännu inte vidtagits och så vidare. Borgenärerna får invända mot konkursbouppteckningen hos domstolen. Domstolen fattar beslut om huruvida konkursbouppteckningen ska godkännas och konkursförfarandet ska avslutas. Domstolen kommer att vägra godkänna konkursbouppteckningen och på beslut återsända denna till förvaltaren för att konkursförfarandet ska fortsätta, om det framgår av konkursbouppteckningen att gäldenärens eller borgenärernas rättigheter har kränkts i konkursförfarandet.

Konkursförfarandet kan också sluta i ackordsuppgörelser. En ackordsuppgörelse är en överenskommelse mellan en gäldenär och borgenärer om hur skulder ska betalas och medför en skuldminskning eller förlängd betalningsfrist. Ackordsuppgörelser i konkursförfaranden görs på förslag av gäldenären eller förvaltaren efter att konkurs tillkännagetts. Ett ackordsbeslut antas vid borgenärssammanträdet. Domstolen ska besluta om huruvida ackordsuppgörelsen ska godkännas. Domstolen ska avsluta konkursförfarandet genom ett beslut om att godkänna ackordsuppgörelsen.

Om konkursförfarandet inte avslutas inom två år efter det att konkurs tillkännagetts, ska förvaltaren inge en rapport till konkurskommittén och domstolen var sjätte månad fram tills det att konkursförfarandet avslutats. I denna rapport ska förvaltaren ange skälen till att konkursförfarandet inte har genomförts och ge information om det sålda eller osålda konkursboet och om förvaltningen av detta. Domstolen befriar förvaltaren från sitt ansvar när konkursförfarandet avslutas, om inte annat anges i lag. Domstolen kan vägra att befria förvaltaren från sitt ansvar om konkursboet, när konkursförfarandet avslutas, inte har sålts fullt ut, om det fortfarande finns utestående belopp för konkursboet, om en talan som förvaltaren väckt inte har prövats eller om förvaltaren har för avsikt att eller måste väcka talan. Även i detta fall ska förvaltaren fortsätta fullgöra sina skyldigheter efter att konkursförfarandet avslutats. Om det vid konkursförfarandets slut och när förvaltaren befrias från sitt ansvar förhåller sig så att pengar tas emot inom konkursboet, att pengar motsvarande ett belopp som satts in i utdelningssyfte blir tillgängliga eller att det blir tydligt att konkursboet innefattar föremål som inte beaktades när utdelningsförslaget utarbetades, ska domstolen fatta ett beslut om vidareutdelning på eget initiativ eller efter ansökan från förvaltaren eller en borgenär.

Avslutande av rekonstruktionsförfaranden och verkningarna av detta

Rekonstruktionsförfaranden upphör om de avslutas före utsatt dag, om rekonstruktionsplanen upphävs, om rekonstruktionsplanen genomförs före utsatt dag eller om den i rekonstruktionsplanen fastställda tidsfristen för genomförandet av rekonstruktionsplanen löper ut. När en rekonstruktionsplan genomförs före utsatt dag, avslutas rekonstruktionsförfarandet om företaget har fullgjort alla de förpliktelser som man åtog sig genom rekonstruktionsplanen innan tidsfristen för genomförandet av rekonstruktionsplanen löper ut.

Rekonstruktionsförfaranden kan endast avslutas före utsatt dag innan rekonstruktionsplanen godkänns. Domstolen avslutar rekonstruktionsförfaranden före utsatt dag om företaget inte fullgör sin samarbetsskyldighet eller inte betalar det belopp som av domstol fastställts som deposition för att täcka rekonstruktionsrådgivarens eller expertens ersättning och utgifter, om rekonstruktionsplanen inte godkänns, om företaget ingår en ansökan om detta, om grunderna för att inleda rekonstruktionsförfarandet inte längre finns, om företagets tillgångar slösas bort eller borgenärernas intressen skadas, om rekonstruktionsplanen inte lämnas in före utsatt dag eller om fordran är tvetydig. Om domstolen avslutar rekonstruktionsförfaranden före utsatt dag, upphör samtliga verkningar av rekonstruktionsförfarandet retroaktivt.

När tidsfristen för genomförande av en rekonstruktionsplan löper ut, avslutas rekonstruktionsförfarandet.

Rekonstruktionsförfaranden kan också sluta med att rekonstruktionsplanen upphävs. En rekonstruktionsplan upphävs om företaget har dömts för brott mot konkurslagen eller en straffbar gärning i samband med verkställighetsförfaranden efter att rekonstruktionsplanen antogs, om företaget inte fullgör sina förpliktelser enligt rekonstruktionsplanen i betydande utsträckning, om det är uppenbart, när minst halva giltighetstiden för rekonstruktionsplanen har gått, att företaget inte kan fullgöra de förpliktelser som det åtog sig genom rekonstruktionsplanen, efter ansökan från rekonstruktionsrådgivaren om tillsynsavgiften inte erlagts eller om företaget inte bistår rekonstruktionsrådgivaren vid fullgörandet av sin tillsynsskyldighet eller inte ger rekonstruktionsrådgivaren sådan information som han eller hon behöver för att utöva tillsyn, om företaget ingår en ansökan om upphävande av rekonstruktionsplanen eller om företaget försätts i konkurs. Om en rekonstruktionsplan annulleras upphör verkningarna av rekonstruktionsförfarandets inledande retroaktivt.

Avslutande av skuldsaneringsförfaranden och verkningarna av detta

Skuldsaneringsförfaranden avslutas när skuldsaneringsansökan avslås eller förkastas, när skuldsaneringsplanen upphävs, när förfarandet avslutas eller när tidsfristen för genomförandet enligt skuldsaneringsplanen löper ut. När en skuldsaneringsplan genomförs före utsatt dag, avslutas förfarandet om företaget har fullgjort alla de förpliktelser som det åtog sig genom rekonstruktionsplanen innan tidsfristen för genomförandet av skuldsaneringsplanen löpte ut.

Domstolen upphäver en skuldsaneringsplan efter ansökan från gäldenären och om gäldenären försätts i konkurs. Domstolen kan upphäva en skuldsaneringsplan om gäldenären inte fullgör sina skyldigheter enligt skuldsaneringsplanen i betydande utsträckning, om det är uppenbart, när minst halva giltighetstiden för skuldsaneringsplanen har gått, att gäldenären inte kan fullgöra de förpliktelser som han eller hon åtog sig genom denna, att gäldenären inte har några solvensproblem eller har övervunnit sådana, att gäldenären, med uppsåt eller av grov oaktsamhet, har lämnat påtagligt inkorrekt eller ofullständiga uppgifter om tillgångar, inkomst, borgenärer eller förpliktelser, att gäldenären har gjort betalningar till borgenärer som inte nämns i skuldsaneringsplanen, vilket därmed skadar andra borgenärers intressen i betydande utsträckning, att gäldenären inte bistår domstolen eller rådgivaren vid fullgörandet av deras tillsynsskyldighet eller inte ger sådan information som krävs för tillsynen eller att gäldenären inte betalar det belopp som domstolen

fastställt som deposition för att täcka rådgivarens eller expertens ersättning och utgifter. Om en skuldsaneringsplan annulleras upphör verkningarna av skuldsaneringsansökans godkännande retroaktivt.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Borgenärens rättigheter efter att konkursförfaranden avslutats

Efter att konkursförfaranden avslutats kan sådana fordringar som skulle ha kunnat anmälas men som aldrig anmäldes under konkursförfarandet och fordringar som ingavs men som inte tillgodosågs eller som gäldenären invände mot anmälas av borgenärerna gentemot gäldenären enligt det allmänna förfarandet. I detta fall kommer ränta och dröjsmålsränta inte att beräknas för den period då konkursförfarandet pågår.

Om en gäldenär som är en fysisk person befrias från förpliktelser som aldrig fullgjordes under konkursförfarandet, upphör fordringar från borgenärerna i konkursförfarandet gentemot gäldenären, inbegripet fordringar från de borgenärer i konkursförfarandet som inte anmälde sina fordringar under konkursförfarandet. Detta omfattar dock inte förpliktelser att ersätta skada som oavsiktligt orsakats genom rättsstridigt agerande eller betala underhåll till ett barn eller en förälder.

Efter att konkursförfaranden avslutats, kan borgenärer också anmäla fordringar till följd av konsoliderade förpliktelser som inte tillgodosattes under konkursförfarandet gentemot gäldenären. Fordringar som uppstår under konkursförfaranden och som inte kunde anmälas under dessa får också anmälas gentemot gäldenären enligt det allmänna förfarandet. I detta fall inleds preskriptionstiden när konkursförfarandet avslutas. Om en borgenärs fordran godkänns under konkursförfarandet men inte tillgodosattes under dessa är det verkställighetsinstrumentet som gäller, om inte gäldenären har bestridit fordran eller om domstolen har godtagit borgenärens fordran.

Borgenärens rättigheter efter att rekonstruktionsförfaranden avslutats

Om rekonstruktionsförfaranden avslutas när tidsfristen för genomförandet av en rekonstruktionsplan löper ut, kan en borgenär verkställa en fordran som rekonstruerats enligt rekonstruktionsplanen men som inte fullgjorts enligt denna.

Om en rekonstruktionsplan upphävs eller avslutas i förtid, upphör verkningarna av rekonstruktionsförfarandet retroaktivt. Fordringsrätten tillhörande en borgenär vars fordran rekonstruerats enligt rekonstruktionsplanen återställs gentemot företaget till det ursprungliga beloppet. Hänsyn måste också tas till borgenärens vinster under rekonstruktionsplanens genomförande.

Borgenärens rättigheter efter att skuldsaneringsförfaranden avslutats

Om en ansökan avslås eller förkastas eller om förfaranden avslutas, upphör samtliga verkningar av ansökans godtagande retroaktivt. Fordringsrätten tillhörande en borgenär vars fordran rekonstruerats enligt skuldsaneringsplanen återställs gentemot gäldenären till det ursprungliga beloppet. Hänsyn måste också tas till borgenärens vinster under skuldsaneringsplanens genomförande.

Efter att tidsfristen för genomförande av en skuldsaneringsplan löpt ut, kan en borgenär verkställa en fordran som rekonstruerats enligt skuldsaneringsplanen men som inte fullgjorts enligt denna.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Konkursförfaranden

Om en konkursansökan tillgodoses eller konkursförfaranden slutar med en ackordsuppgörelse, betalas de kostnader och utgifter som uppstått under konkursförfarandet genom konkursboet. Om domstolen förkastar eller avslår en borgenärs konkursansökan eller om förfarandet avslutas eftersom borgenären tar tillbaka sin konkursansökan, ska borgenären stå för de kostnader och utgifter som uppstått under konkursförfarandet. Om en rättegång ställs in under konkursförfaranden, ska domstolen besluta om hur de kostnader och utgifter som uppstått under konkursförfarandet ska fördelas beroende på omständigheterna.

Om sådana förfaranden som inletts utifrån en gäldenärs ansökan avslutas genom inställande av rättegång och utan att konkurs tillkännages och om gäldenärens tillgångar inte räcker för att göra de erforderade betalningarna, ska domstolen begära att gäldenären betalar den tillfälliga förvaltarens arvode och utgifter som är föremål för återbetalning. Domstolen kan dock begära att de ska återbetalas med statliga medel. Den statliga ersättningen för den tillfälliga förvaltarens arvode och utgifter ska inte överstiga 397 euro (inklusive lagstadgade skatter, exklusive mervärdesskatt). Domstolen kommer inte att begära att den tillfälliga förvaltarens arvode och utgifter ska återbetalas med statliga medel om gäldenären, en borgenär eller en tredje part har överfört det belopp som domstolen fastställt som en deposition för att täcka den tillfälliga förvaltarens arvode och utgifter som ska återbetalas till det konto som angetts för detta ändamål.

Rekonstruktionsförfaranden

Om rekonstruktionsförfaranden inleds kommer domstolen att fastställa en tidsfrist under vilken företaget måste överföra det belopp som domstolen fastställt som en deposition för att täcka rekonstruktionsrådgivarens ursprungliga arvode och utgifter till det belopp som anges i detta avseende. Om företaget inte betalar detta belopp, kommer domstolen att avsluta rekonstruktionsförfarandet. Det återbetalningspliktiga beloppet för rekonstruktionsrådgivarens arvode och utgifter kommer att fastställas av domstolen när rekonstruktionsrådgivaren befrias från sitt ansvar eller när rekonstruktionsplanen godkänns på grundval av rapporten om rekonstruktionsrådgivarens verksamhet och utgifter.

Om domstolen anlitar experter i rekonstruktionsförfarandet har experterna rätt till ersättning för de nödvändiga och motiverade utgifter som uppstår när de fullgör sina förpliktelser och att få arvode för sitt arbete. Det återbetalningspliktiga beloppet för en experts arvode och utgifter kommer att fastställas av domstolen när experten befrias från sitt ansvar på grundval av rapporten om expertens verksamhet och utgifter som lämnats in inom den tidsfrist som fastställs av domstolen. Domstolen kan också höra företaget när den fastställer expertens arvode.

Skuldsaneringsförfaranden

Gäldenären står för de kostnader och utgifter som uppstår under skuldsaneringsförfarandet. Borgenärerna står själva för sina rättegångskostnader. Domstolen kan begära att gäldenären ska stå för borgenärernas rättegångskostnader om gäldenären medvetet har ingett en ogrundad skuldsaneringsansökan eller orsakat rättegångskostnader för borgenärerna genom att på annat sätt medvetet ha lämnat in falska uppgifter eller medvetet ingett en ogrundad ansökan eller invändning. Gäldenären beviljas inte statligt rättsstöd för att betala den statliga avgiften. Om skuldsaneringsplanen genomförs måste inte gäldenären återbetala det statliga rättsstödet. Om en rådgivare eller expert utses fastställer domstolen det belopp gäldenären måste överföra som deposition för att täcka rådgivarens eller expertens arvode och utgifter till det konto som anges för detta ändamål.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Konkursförfaranden

När en konkursförklaring görs överförs gäldenärens rättigheter att förvalta och avyttra konkursboet till förvaltaren. Efter en konkursförklaring blir alla åtgärder som gäldenären vidtar med avseende på föremål som ingår i konkursboet ogiltiga. En gäldenär som är en fysisk person får avyttra konkursboet med förvaltarens samtycke. All avyttring som sker utan förvaltarens samtycke är ogiltig.

Domstolen annullerar genom kravförfarande alla transaktioner eller andra handlingar som gjordes respektive utfördes innan konkursen tillkännagavs och som skadar borgenärernas intressen. Om en transaktion som är föremål för återkrav har gjorts eller någon annan gärning som är föremål för återkrav har utförts mellan det att en tillfällig förvaltare utsetts och det att konkursförklaringen gjorts, anses transaktionen eller gärningen ha skadat borgenärernas intressen.

Gäldenären, borgenären eller förvaltaren kan begära att domstolen ska återkalla ett beslut från borgenärssammanträdet om detta bryter mot lagen eller fattades i strid mot det i lag föreskrivna allmänna förfarandet eller om rätten att bestrida beslutet finns direkt angiven i lag. Återkallande av ett beslut från borgenärssammanträdet kan också begäras om beslutet skadar borgenärernas gemensamma intressen.

Om förfarandet har inletts för att befria en gäldenär som är en fysisk person från sina förpliktelser kan domstolen, på borgenärens begäran, upphäva beslutet om att befria gäldenären från förpliktelser som inte fullgjorts inom ett år från det att beslutet utfärdades. Detta förutsätter att det blir tydligt att gäldenären avsiktligt har brutit mot sina förpliktelser under förfarandet för att befria gäldenären från sina förpliktelser och därigenom i betydande utsträckning har hindrat borgenärerna från att få sina fordringar tillgodosedda.

Om gäldenären och borgenärerna kommer överens om att ingå en ackordsuppgörelse efter att konkurs tillkännagetts, kan domstolen upphäva ackordsuppgörelsen om gäldenären inte fullgör de förpliktelser som följer av denna, om gäldenären döms för ett brott enligt konkurslagen eller en straffbar gärning i samband med verkställighetsförfaranden eller om det blir tydligt, när minst halva giltighetstiden för ackordsuppgörelsen har gått, att gäldenären inte kan uppfylla ackordsvillkoren. Upphävandet av ackordsuppgörelsen påverkar alla de borgenärer som omfattades av denna och skyddar därmed borgenärskollektivet.

Rekonstruktionsförfaranden

Domstolen kan också göra detta om tillsynsavgiften inte erlagts på rekonstruktionsrådgivarens ansökan eller om företaget inte bistår rekonstruktionsrådgivaren vid fullgörandet av sin tillsynsskyldighet eller inte ger rekonstruktionsrådgivaren sådan information som han eller hon behöver för att utöva tillsyn eller att företaget försätts i konkurs på företagets ansökan. Fordringsrätten tillhörande en borgenär vars fordran rekonstruerats enligt rekonstruktionsplanen återställs gentemot företaget till det ursprungliga beloppet, och hänsyn måste också tas till borgenärernas vinster under rekonstruktionsplanens genomförande. Fordringsrätten tillhörande en borgenär vars fordran rekonstruerats enligt skuldsaneringsplanen återställs gentemot gäldenären till det ursprungliga beloppet. Hänsyn måste också tas till borgenärens vinster under skuldsaneringsplanens genomförande.

Skuldsaneringsförfaranden

Domstolen kan göra detta om det är uppenbart, när minst halva giltighetstiden för skuldsaneringsplanen har gått, att gäldenären inte kan fullgöra de förpliktelser som han eller hon åtog sig genom denna eller om gäldenären inte har några solvensproblem eller har övervunnit sådana och en rekonstruktion av borgenärernas fordringar inte längre är rättvist för borgenärerna på grund av att omständigheterna förändrats i betydande grad. Domstolen kan även göra detta om gäldenären, med uppsåt eller av grov oaktsamhet, har lämnat påtagligt inkorrekt eller ofullständiga uppgifter om tillgångar, inkomst, borgenärer eller förpliktelser, om gäldenären har gjort betalningar till borgenärer som inte nämns i skuldsaneringsplanen, vilket därmed skadar andra borgenärens intressen i betydande utsträckning, om gäldenären inte bistår domstolen eller rådgivaren vid fullgörandet av deras tillsynsskyldighet eller inte ger sådan information som krävs för tillsynen eller om gäldenären inte betalar det belopp som domstolen fastställt som deposition. Fordringsrätten tillhörande en borgenär vars fordran rekonstruerats enligt skuldsaneringsplanen återställs gentemot gäldenären till det ursprungliga beloppet. Hänsyn måste också tas till borgenärens vinster under skuldsaneringsplanens genomförande.

Senaste uppdatering: 04/06/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Irland

Lagstiftningen om personlig insolvens regleras i Irland av 1988 års konkurslag (*Bankruptcy Act 1988*), i dess ändrade lydelse, och 2012–2015 års lagar om personlig insolvens (*Personal Insolvency Acts*) (nedan kallade *lagen om personlig insolvens*). Genom lagstiftningen om personlig insolvens införs tre skuldavvecklingsmetoder. Dessutom ändras konkurslagstiftningen.

Alla förfaranden som rör personlig insolvens, däribland konkursförfaranden, handläggs av *Insolvency Service of Ireland (ISI)*, som är en oberoende myndighet som inrättades 2013 och som bedriver sin verksamhet under överinseende av det irländska justitie- och jämlikhetsministeriet (*Department of Justice and Equality*).

Förfarandet vid personlig insolvens, som regleras av lagen om personlig insolvens, består av följande tre åtgärder:

Skuldsaneringsavtal (*Debt Relief Notice (DRN)*): För skulder upp till 35 000 euro. Skuldsaneringsavtal är avsedda för personer som praktiskt taget saknar tillgångar och har mycket låg inkomst.

Skuldavvecklingsuppgörelse (*Debt Settlement Arrangement (DSA)*): En överenskommelse om avveckling av obegränsade skulder utan säkerhet i upp till fem år (som i vissa fall kan förlängas till sex år).

Ackordsuppgörelse vid personlig insolvens (*Personal Insolvency Arrangement (PIA)*): En överenskommelse om avveckling eller omstrukturering av skulder med säkerhet på upp till 3 miljoner euro (som kan ökas genom överenskommelse mellan borgenärerna) och obegränsade skulder utan säkerhet i upp till sex år (som i vissa fall kan förlängas till sju år).

Både vid en skuldavvecklingsuppgörelse och vid en ackordsuppgörelse vid personlig insolvens (nedan kallad *ackordsuppgörelse*) sker förfarandet i tre steg.

Steg 1: Ett *skyddsintyg (Protective Certificate (PC))* utfärdas av relevant domstol. Skyddsintyget hindrar vissa namngivna eller "specificerade" borgenärer från att väcka talan mot gäldenären, inklusive att ansöka om konkurs, för att driva in sin fordran. Om den relevanta domstolen beviljar ett skyddsintyg gäller detta i 70 dagar. Intyget kan dock i vissa fall förlängas i ytterligare 40 dagar.[i]

Steg 2: I detta steg förhandlar en "förvaltare vid personlig insolvens" (*Personal Insolvency Practitioner (PIP)*) på gäldenärens vägnar med de specificerade borgenärerna. Ett förslag till uppgörelse läggs fram för godkännande vid ett borgenärssammanträde. Enligt gällande lagstiftning kan en gäldenär numera vända sig till domstol om borgenärerna på borgenärssammanträde avslår gäldenärens ackordsförslag. Detta gäller dock endast vid ackordsuppgörelser.[ii]

Steg 3: Genomförande av uppgörelserna, bland annat att förvaltaren gör periodiska utbetalningar till borgenärerna och i förekommande fall genomför en årlig översyn.

En gäldenär får inte ingå ett skuldsaneringsavtal, en skuldavvecklingsuppgörelse eller en ackordsuppgörelse mer än en gång.

Konkurs är ett alternativ för gäldenärer som på grund av de aktuella omständigheterna inte uppfyller kriterierna för någon av de tre skuldavvecklingslösningarna ovan, eller som tidigare har använt sig av någon av dessa lösningar men där uppgörelsen med borgenärerna visade sig vara ogenomförbar.

Om en person har visat att hans eller hennes ekonomiska situation inte kan lösas genom en ackordsuppgörelse, och har ett brev från en förvaltare som styrker detta, kan personen ansöka om konkurs hos *High Court*. Personen ska inge sin ansökan om konkurs till utredningsenheten vid *High Court (Examiner)*

s *Office of the High Court*) och betala en startavgift på 200 euro. Sökande har rätt att yttra sig inför *High Court*. Efter att en person har försatts i konkurs är denne enligt lag skyldig att följa instruktioner från den officiella konkursförvaltaren (*Official Assignee in Bankruptcy*) och ansvarig myndighet (konkursavdelningen vid ISI), som ansvarar för förvaltningen av konkursboet.

Så snart en gäldenär har försatts i konkurs skrivs alla gäldenärens skulder utan säkerhet av. Alla gäldenärens tillgångar övertas dock av den officiella konkursförvaltaren (nedan kallad *konkursförvaltaren*) som *High Court* har utsett att förvalta konkursboet.

Ett konkursförfarande kan inleda på följande två sätt:

På begäran av en borgenär efter ansökan till *High Court* om att försätta en person som är skyldig borgenären pengar i konkurs. Borgenären måste kunna styrka att den aktuella personen är skyldig borgenären pengar och inte har gjort tillräckligt för att betala sin skuld.

Av gäldenären själv, s.k. konkurs på egen begäran.

Ett år efter konkursbeslutet befrias konkursgäldenären automatiskt från sina skyldigheter vid konkurs, om inte förvaltaren har beslutat om förlängning av konkursförfarandet (på grund av bristande efterlevnad).

Genom lagen om personlig insolvens skapas ett nytt yrke som regleras av ISI, och som består av två kategorier:

1. Godkända mellanhänder (*Approved Intermediaries (AI)*): En fysisk eller juridisk person som av ISI bemyndigats att bistå gäldenärer som vill ansöka om skuldsanering.

2. Förvaltare vid personlig insolvens (*Personal Insolvency Practitioners (PIP)*): En person som av ISI har bemyndigats att fungera som kontaktpunkt mellan gäldenären och dennes borgenär/borgenärer i syfte att nå en skuldavvecklingsuppgörelse eller en ackordsuppgörelse. Förvaltaren vid personlig insolvens (nedan kallad *förvaltaren*) är skyldig att följa lagen om personlig insolvens och tillhörande föreskrifter.^[iii]

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

I Irland inleder personer (eller grupper av personer) förfarandet för personlig insolvens via de förfaranden som anges i lagen om personlig insolvens. Dels kan borgenärer inleda ett konkursförfarande mot en gäldenär, dels kan en gäldenär själv ansöka om personlig konkurs.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Insolvensförfarande

Det viktigaste villkoret för att inleda ett förfarande för personlig insolvens är att gäldenären är insolvent, dvs. är på obestånd och inte kan betala sina skulder i tid. Skuldernas karaktär och storlek och gäldenärens inkomst avgör sedan vilken av de tre insolvensåtgärderna som är lämplig.

För att se till att en person som omfattas av en insolvensåtgärd kan upprätthålla rimlig levnadsstandard har ISI (efter en omfattande samrådsprocess) tagit fram riktlinjer för vad som ska anses utgöra rimliga levnadsomkostnader. Med hjälp av riktlinjerna ökar inte bara chanserna för att insolvensåtgärderna går att genomföra, utan de skyddar även gäldenärens lagstadgade rätt till rimlig levnadsstandard, genom att på ett rättvist och transparent sätt standardisera gäldenärernas dagliga levnadskostnader. Vad som anses vara rimliga levnadsomkostnader baseras på den tabell som fastställts av ISI och beräknas av gäldenärens godkända mellanhand eller förvaltare i samband med gäldenärens ansökan om en insolvensåtgärd.

1. Skuldsaneringsavtal (*Debt Relief Notice (DRN)*):

För att kunna ansöka om skuldsanering måste gäldenären

vara oförmögen att betala alla sina skulder i tid,

ha kvar en nettomånadsinkomst på högst 60 euro efter avräkning för rimliga levnadsomkostnader,

ha tillgångar på högst 400 euro. Gäldenären får även lov att behålla

ett smycke värt högst 750 euro,

ett motorfordon värt högst 2 000 euro, och

hushållsutrustning eller husgeråd, förutsatt att det totala värdet inte överstiger 6 000 euro,

ha hemvist i Irland, eller under det senaste året ha varit varaktigt bosatt eller bedrivit näringsverksamhet i Irland,

ha lämnat och undertecknat en ekonomisk redovisning (*Prescribed Financial Statement (PFS)*) och intygat att redovisningen är sann och riktig.

De skulder som brukar ingå i ett skuldsaneringsavtal är kreditkortsskulder, övertrasseringar, personliga lån, lån från kreditkassor, hushållsräkningar och butikskortsskulder.

2. Skuldavvecklingsuppgörelse (*Debt Settlement Arrangement (DSA)*):

Gäldenärer kan ansöka om en skuldavvecklingsuppgörelse om de

är oförmögna att betala alla sina skulder i tid,

har en eller fler borgenärer utan säkerhetsrätt,

har hemvist i Irland eller, under det senaste året, ha varit varaktigt bosatt eller bedrivit näringsverksamhet i Irland,

har lämnat en ekonomisk redovisning och intygat att redovisningen är sann och riktig,

har fått ett utlåtande från förvaltaren som bekräftar att denne anser att

informationen i den externa lagstadgade redovisningen är sann och riktig,

gäldenären har rätt att föreslå en skuldavvecklingsuppgörelse,

det efter att ha studerat gäldenärens externa lagstadgade redovisning inte är sannolikt att gäldenären blir solvent under de kommande fem åren,

det finns en rimlig chans att gäldenären blir solvent inom de kommande fem åren om gäldenären ingår en skuldavvecklingsuppgörelse.

Utöver de skulder som anges i ett skuldsaneringsavtal brukar de skulder som ingår i en skuldavvecklingsuppgörelse inbegripa lån och personliga garantier.

3. Ackordsuppgörelse vid personlig insolvens (*Personal Insolvency Arrangement (PIA)*):

En gäldenär kan ansöka om en ackordsuppgörelse om gäldenären

är oförmögna att betala alla sina skulder i tid,

har skulder till åtminstone en borgenär med säkerhetsrätt i egendom eller tillgångar i Irland,

har skulder med säkerhet på mindre än 3 miljoner euro (om alla borgenärer med säkerhetsrätt samtycker kan denna gräns höjas),

under en process för betalning av utestående hypoteksskulder (t.ex. den irländska centralbankens process för betalning av utestående hypoteksskulder (*Mortgage Arrears Resolution Process (MARP)*) i sex månader har samarbetat med borgenären med säkerhetsrätt i fråga om gäldenärens privatbostad och ingen överenskommelse kunde nås om en alternativ betalningsplan, eller

borgenären med säkerhetsrätt bekräftade att denne inte skulle använda sig av en sådan plan, eller

gäldenären har godtagit en alternativ betalningsplan och har försökt fullgöra planen, vilket förvaltaren har bekräftat,

har hemvist i Irland eller, under det senaste året, har varit varaktigt bosatt eller bedrivit näringsverksamhet i Irland,

har lämnat och undertecknat en ekonomisk redovisning och intygat att redovisningen är sann och riktig,

har fått ett utlåtande från förvaltaren som bekräftar att förvaltaren anser att

informationen i den lagstadgade redovisningen är sann och riktig,

gäldenären har rätt att föreslå en ackordsuppgörelse,

det efter att ha studerat den externa lagstadgade redovisningen inte är sannolikt att gäldenären blir solvent under de kommande fem åren, det finns en rimlig chans att gäldenären blir solvent inom de kommande fem åren om gäldenären ingår en ackordsuppgörelse.

Utöver de skulder som anges i ett skuldsaneringsavtal och en skuldavvecklingsuppgörelse brukar de skulder som ingår i en ackordsuppgörelse inbegripa bolån, lån för fastighetsinvesteringar och inteckningar/lån för förvärv för uthyrningsändamål.

Konkurs

I Irland har personer rätt att själva ansöka om personlig konkurs, dvs. de kan ansöka hos *High Court* om att försättas i konkurs. För att kunna inge en sådan ansökan måste följande villkor vara uppfyllda:

Personen i fråga, eller gäldenären, måste vara oförmögen att betala sina skulder i tid.

Gäldenärens skuld måste överstiga värdet av hans eller hennes tillgångar med mer än 20 000 euro.

Gäldenären måste ha gjort ett rimligt försök att använda sig av en av de tre insolvensåtgärderna ovan för att betala sina skulder. Detta måste styrkas inför domstolen med hänvisning till ett yttrande från en förvaltare eller en godkänd mellanhand.

En borgenär får också ansöka om att ett konkursförfarande ska inledas. Borgenärer som ansöker om konkurs får inte utan saklig grund ha vägrat godta ett förslag till skuldavvecklingsuppgörelse eller ackordsuppgörelse.

Vid en ansökan om konkurs är sökanden skyldig att inge en rad handlingar och edsvurna utsagor till konkursutredningsenheten vid *High Court*. Så snart konkursansökan har beviljats träder konkursbeslutet i kraft i samma stund som det meddelas. Beslutet har inte retroaktiv effekt från och med dagen för själva ansökan, vilket är fallet i vissa länder.

Fram till konkursbeslutet fattas finns det inget särskilt rättsmedel för en borgenär enligt konkurslagen som gör det möjligt att utse en tillfällig förvaltare. Enligt artikel 23 i konkurslagen kan en konkursgäldenär gripas efter konkursbeslutet om han eller hon försöker lämna landet för att undvika konkursen.

En gäldenär eller borgenär kan invända mot en konkurs genom att vända sig till *High Court* och inge edsvurna utsagor med skälen till invändningen mot konkursen.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärvas av gäldenären efter att insolvensförandet har inletts?

Huvudsyftet med lagen om personlig insolvens är att så långt det går undvika att gäldenären tvingas lämna sin privatbostad, och lagstiftningen utgår från detta syfte.

Tillgångar vid ett insolvensförande

Vid en skuldavvecklingsuppgörelse eller en ackordsuppgörelse tar förvaltaren vanligtvis inte rent fysiskt över gäldenärens tillgångar. I stället tar förvaltaren kontroll över gäldenärens intäktsflöde under den period åtgärden tillämpas och betalar borgenärens fordringar med hjälp av detta intäktsflöde i enlighet med de avtalade villkoren. De intäkter som kan användas för att betala skulderna är de som finns kvar efter avräkning för rimliga levnadsomkostnader, hyres- eller hypotekslånebetalningar eller andra betalningar i samband med särskilda omständigheter, exempelvis sjukvårdskostnader. Betalning av lån med säkerhet görs vanligtvis direkt av gäldenären till borgenären i enlighet med de avtalade villkoren. Om en tillgång ska säljas inom ramen för en insolvensåtgärd säljs den vanligtvis av gäldenären själv.

Tillgångar vid en konkurs

Enligt konkurslagstiftningen övertar konkursförvaltaren på dagen för konkursbeslutet alla tillgångar som ingår i konkursboet (vilket innebär att konkursförvaltaren nu äger alla tillgångar i konkursboet). Dessa tillgångar inbegriper

kontanter,
konton hos finansinstitut, bl.a. transaktionskonton, sparkonton, placeringskonton osv.,
all mark och alla byggnader, även sådana som betraktas som familjebostad,
maskiner, utrustning, verktyg som behövs för yrkesutövning, möbler, hushållsvaror och hushållsmaskiner,
alla fordon,
pensioner (med några undantag), investeringsprodukter, aktier och andelar,
varulager i ett bolag som konkursgäldenären själv äger eller är delägare i,
konkursgäldenärens fordringar.

Följande undantag finns:

Gäldenärer kan begära undantag för personliga tillgångar till ett värde på upp till 6 000 euro och kan ansöka hos *High Court* om höjning av denna gräns. Tillgångar till följd av kränkningar av personliga rättigheter undantas från konkursen eftersom dessa inte är fordringar som bör övertas av borgenärernas förvaltare utan är knutna till den enskilda personen.

Vissa pensionsrättigheter (se lagstiftningen för ytterligare klargöranden).

En konkursgäldenär är skyldig att underrätta konkursförvaltaren om han eller hon mottar några tillgångar under konkursperioden, oavsett hur dessa tillgångar kom i konkursgäldenärens ägo. På begäran övertas sådana tillgångar av konkursförvaltaren och förs in i konkursboet.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

Insolvensförande

När en förvaltare anlitas av gäldenären fungerar förvaltaren som en kontaktpunkt mellan gäldenären och hans eller hennes borgenärer. Förvaltare är enligt lag skyldiga att agera både för gäldenärens och för borgenärernas bästa. De är därför skyldiga att försöka få till stånd den bästa möjliga insolvenslösningen för alla berörda parter.

I förvaltarens roll och funktioner ingår att

samarbeta med en gäldenär som överväger att föreslå en insolvensåtgärd,
godta utnämningen som förvaltare,

ta emot den lagstadgade ekonomiska redovisning som gäldenären har utarbetat och ge gäldenären råd om vilka valmöjligheter som finns och gäldenärens möjlighet att föreslå en skuldavvecklingsuppgörelse eller en ackordsuppgörelse,

kontrollera att den ekonomiska information som gäldenären har lämnat är riktig och fullständig,

grundat på de kriterier som anges i lagstiftningen avge ett yttrande om vilken typ av insolvensåtgärd (skuldavvecklingsuppgörelse eller ackordsuppgörelse) som passar bäst i gäldenärens situation,

tillhandahålla information om det förfarande som valts, den allmänna effekten av och de sannolika kostnaderna för att bli part i en insolvensuppgörelse, på gäldenärens vägnar ansöka om ett skyddsintyg,

underrätta alla borgenärer om skyddsintyget och sin utnämning till förvaltare, och bifoga en kopia av gäldenärens externa lagstadgade redovisning,

utarbета ett förslag till borgenärerna och sammankalla ett borgenärssammanträde för att behandla och rösta om förslaget,

om ett förslag godkänns, underrätta ISI och alla borgenärer om resultatet,

så snart en uppgörelse har godkänts av domstolen eller är föremål för domstolsprövning fullgöra villkoren i uppgörelsen, inbegripet indrivning av medel från gäldenären och betala borgenärerna under tiden uppgörelsen gäller,

övervaka uppgörelsen så länge den gäller, göra en översyn av uppgörelsen åtminstone en gång per år.

I ett insolvensförfarande ska gäldenären efter bästa förmåga delta i processen, godkänna de uppgörelser som gäldenärens förvaltare har förhandlat fram och uppfylla de obligatoriska villkoren i dessa.

Konkurs

Vid ett beslut om konkurs övergår alla tillgångar från konkursgäldenären till konkursförvaltaren. Konkursförvaltaren är en oberoende tjänsteman som har till uppgift att förvalta konkursbon och leda konkursavdelningen inom ISI.

I Irland kan en privatperson utses till konkursförvaltare i stället för den officiella konkursförvaltaren som *High Court* har utsett. I praktiken är detta sällsynt. I konkurslagen specificeras inte vilka kvalifikationer en sådan förvaltare ska ha.

Gäldenärens befogenheter i en konkurs begränsas till att hos *High Court* invända mot vissa beslut som konkursförvaltaren har fattat. Gäldenären är skyldig att följa konkursförvaltarens instruktioner om hur konkursboet ska förvaltas.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

I både lagen om personlig insolvens och 1988 års konkurslag (i dess ändrade lydelse) tillåts kvittning. Det anges att vid fastställandet av värdet på en tillgång eller ett skuldbelopp kan skulder eller fordringar b) som avser samma borgenär kvittas mot det ursprungliga beloppet a). Den återstående summan betraktas således som den skuld eller tillgång som gäldenären är skyldig att betala till sin borgenär/borgenärer.^[iv]

Om en gäldenär har tillgodohavanden i en kreditkassa som den även har en skuld till ska kreditkassan kvitta gäldenärens tillgodohavanden mot hans eller hennes skuld.^[v]

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Insolvensförfaranden

Ett skyddsintyg hindrar en borgenär från att vidta några åtgärder så länge skyddsintyget gäller. I den slutliga uppgörelsen anges vad som har avtalats om tidigare avtal.

Konkurs

Konkurs påverkar inte en borgenär med säkerhetsrätt, dvs. en borgenär med säkerhetsrätt behåller alla rättigheter som han eller hon hade enligt villkoren för sin säkerhet före konkursen. Den enda skillnaden är att det nu är konkursförvaltaren som äger egendomen, inte konkursgäldenären.

Konkursförvaltaren är skyldig att realisera (sälja eller avyttra) alla tillgångar i ett konkursbo för att så långt det går betala konkursboets skulder. Alla avtalsbaserade fordringar mot gäldenären blir därför konkursboets skulder. Konkursförvaltaren fortsätter endast i undantagsfall att fullgöra tjänstebaserade avtal som konkursgäldenären är part i.

Om konkursförvaltaren fortsätter att fullgöra ett avtal blir denne personligt betalningsskyldig med rätt till ersättning från konkursboet.^[vi]

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Insolvensförfaranden

Skuldavvecklingsuppgörelse eller ackordsuppgörelse: Det första steget för en gäldenär som vill få till stånd en skuldavvecklingsuppgörelse /ackordsuppgörelse är att ansöka om ett skyddsintyg från relevant domstol. Om gäldenären får ett skyddsintyg hindrar detta vissa namngivna eller specificerade borgenärer, som skyddsintyget avser, från att vidta åtgärder mot gäldenären för att återvinna eller driva in de angivna fordringarna. I praktiken hindras borgenärer från att.

inleda ett rättsligt förfarande beträffande sin fordran,

fortsätta rättsliga förfaranden, inbegripet domstolsbeslut/domar osv., som inleddes innan skyddsintyget beviljades, dvs. sådana rättsliga förfaranden anses ha avbrutits så länge skyddsintyget gäller,

vidta några åtgärder för att driva in eller säkra betalning av sin fordran,

kontakta gäldenären om dennes skuld, om inte gäldenären har begärt detta,

ändra eller säga upp ett avtal med gäldenären, eller

inleda ett konkursförfarande mot gäldenären.

Så snart gäldenären ingår en insolvensuppgörelse omfattas borgenärer av liknande restriktioner så länge uppgörelsen gäller.

Skuldsaneringsavtal: Så snart relevant domstol har godkänt ett skuldsaneringsavtal gäller samma skydd som för en skuldavvecklingsuppgörelse /ackordsuppgörelse under hela skuldsaneringsavtalets löptid.

Konkurs

Borgenärer med säkerhetsrätt och borgenärer utan säkerhetsrätt behandlas olika vid en konkurs. Den enda möjligheten för en konkursgäldenärs borgenärer utan säkerhetsrätt att få sina skulder återbetalda är att anmäla en fordran som motsvarar det belopp som gäldenären är skyldig. Borgenärer utan säkerhetsrätt kan inte inleda ett rättsligt förfarande mot konkursgäldenären efter dagen för konkursbeslutet. Detta är en direkt och automatisk effekt av det konkursbeslut som meddelas av *High Court*. Rättigheterna för borgenärer med säkerhetsrätt påverkas inte av ett konkursförfarande.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Insolvensförfaranden

Skuldavvecklingsuppgörelse, ackordsuppgörelse, skuldsaneringsavtal:

Se svaret på fråga 7.

Konkurs

På samma sätt som när det gäller tillgångar i ett konkursbo träder konkursförvaltaren i konkursgäldenärens ställe som svarande i pågående rättsprocesser som borgenärer inlett mot konkursgäldenären. Konkursförvaltaren kan välja att föra talan som svarande, göra en uppgörelse eller lämna förfarandet. Om konkursförvaltaren vinner målet ska eventuella motfordringar eller kostnader betalas till konkursboet så att de kommer alla borgenärer till del. Om konkursförvaltaren förlorar målet, eller en uppgörelse nås, blir det överenskomna beloppet en godtagen fordran i konkursen.

9 Hur brukar borgenärens delta i insolvensförfarandet?

ISI har, genom att föra samman berörda parter, tagit fram ett (prejudicerande) standardprotokoll för skuldavvecklingsuppgörelser och ackordsuppgörelser. I detta anges både gäldenärens och borgenärens skyldigheter under uppgörelsens löptid. Exempel på skuldavvecklingsuppgörelser och ackordsuppgörelser bifogas detta dokument.

En borgenär deltar enligt följande:

1. Bevis på att det finns en skuld: Vid skuldavvecklingsuppgörelser eller ackordsuppgörelser måste förvaltaren, efter att domstolen har utfärdat ett skyddsintyg till gäldenären, underrätta berörda borgenärer om sin utnämning, och uppmana dem att styrka sina fordringar och ange hur deras fordran bör behandlas enligt villkoren för uppgörelsen.

Vid en konkurs är samtliga borgenärer skyldiga att styrka sina fordringar innan de kan få betalt.

2. Omröstning: När ett borgenärssammanträde sammankallas av en förvaltare som vill ingå en skuldavvecklingsuppgörelse eller en ackordsuppgörelse har de berörda borgenärerna rätt att rösta om villkoren för uppgörelsen, förutsatt att de har styrkt sin fordran.

3. Invändningar: En borgenär kan vända sig till en domstol och invända mot en skuldavvecklingsuppgörelse eller en ackordsuppgörelse innan uppgörelsen träder i kraft. De specifika villkoren anges i lag.^[vii]

4. Erbjudande om frivilligt ackord: Borgenärer har rätt att rösta om ett förslag från en konkursgäldenär om frivilligt ackord. Detta sker när en konkursgäldenär vill nå en uppgörelse med några av eller samtliga sina borgenärer innan konkursperioden löper ut för att kunna behålla alla sina tillgångar.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

-

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Insolvensförfaranden

Vid en skuldavvecklingsuppgörelse eller en ackordsuppgörelse anmäler en borgenär inte formellt sina fordringar mot gäldenären. Första steget i processen är att gäldenären lämnar in en ekonomisk redovisning. I redovisningen förtecknas alla borgenärer och de belopp som varje borgenär har rätt till, och denna redovisning ligger till grund för utfärdandet av ett skyddsintyg. Sedan skyddsintyg har utfärdats, kan borgenärer av konkursförvaltaren uppmanas att bevisa sina fordringar innan förvaltaren utarbetar en insolvensuppgörelse. Om en borgenär efter anmodan inte kan styrka en fordran får detta konsekvenser för rätten att rösta om uppgörelsen och borgenärens andel i utdelningen.

Vid en ansökan om skuldsaneringsavtal sker ingen formell anmälan av fordringar från borgenärens sida. Den godkända mellanhanden kan dock be borgenären bekräfta att den summa som gäldenären har uppgett är riktig.

Nya skulder som uppkommit efter att uppgörelsen började gälla omfattas inte av uppgörelsen. Om storleken på befintliga skulder ändras kan det bli nödvändigt att ändra uppgörelsen (t.ex. om det visar sig finnas eventualförpliktelser).

Konkurs

Vid en konkurs anges ett konkursbos profil (konkursgäldenärens samtliga tillgångar och skulder) på två formulär som konkursgäldenären måste fylla i och lämna in till konkursinspektören samma dag som konkursförklaringen: likvidationsbalansräkningen och formuläret med personuppgifter. Alla typer av skulder förs upp som ostyrkta fordringar i konkursen under förutsättning att gäldenären ådrog sig skulderna före dagen för konkursbeslutet, dvs. den dag som konkursperioden inleds. Alla skulder som konkursgäldenären ådrar sig efter dagen för konkursbeslutet kan inte tas upp som en fordran i konkursen.^[viii]

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Insolvensförfaranden

Efter utfärdandet av ett skyddsintyg i ett förfarande med målet att nå en skuldavvecklingsuppgörelse eller en ackordsuppgörelse underrättas de angivna borgenärerna om att ett skyddsintyg har utfärdats och får en kopia på gäldenärens externa lagstadgade redovisning. Borgenärerna kan uppmanas att lägga fram bevis för att ett skuldförhållande föreligger och att ange hur de vill att deras fordran ska behandlas. En borgenärs fordran ska styrkas på samma sätt som en konkursgäldenärs skuld enligt konkurslagen.

Efter att borgenären har styrkt sin fordran har han eller hon rätt att rösta vid borgenärssammanträdet som sammankallats för att godkänna gäldenärens förslag till uppgörelse. Om borgenären underlåter att styrka sin fordran, eller inte i tillräcklig utsträckning styrker sin fordran, får borgenären inte delta i borgenärssammanträdet eller i utdelningen enligt uppgörelsen.

Konkurs

Dagen efter ett beslut om att försätta personer i konkurs underrättar konkursavdelningen vid ISI vissa angivna finansinstitut och myndigheter om detta.

Konkursbeslutet kungörs också på ISI:s webbplats och i *Iris Officiul*, Irlands officiella kungörelseorgan.

Alla borgenärer med säkerhetsrätt får underrättelse (via brev eller e-postmeddelande) om att de har trettio dagar från dagen för konkursbeslutet på sig att styrka sina fordringar i konkursboet. Styrkandet kan ske i form av inteckningshandlingar, fakturor, kontoutdrag och växlar. I vissa fall kan även en edsvuren utsaga från borgenären krävas.

Innan utdelning betalas ut till borgenärer i ett konkursbo kungör ISI de kommande betalningarna och vilka ärenden de avser. Borgenärerna (både de med säkerhetsrätt och de utan säkerhetsrätt) får på nytt trettio dagar på sig att anmäla sina fordringar till ISI, och samma bevisbörda krävs.

I samtliga ärenden kräver konkursavdelningen vid ISI att borgenärerna ska fylla i standardformulären för att styrka att ett skuldförhållande föreligger. Formulären finns på ISI:s webbplats.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioriteringsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Prioriterad fordran

I ackordsuppgörelser och skuldavvecklingsuppgörelser betalas prioriterade fordringar i enlighet med de avtalade villkoren, och i en konkurs betalas prioriterade fordringar direkt efter konkursavgifter och konkursförvaltarens kostnader och utlägg för att köpa konkursboet. Följande fordringar betraktas som prioriterade fordringar:

Vissa belopp som ska betalas till skattemyndigheten, exempelvis inkomstskatt, kapitalvinstskatt, mervärdesskatt, källskatt/sociala avgifter osv.

Vissa skatter och avgifter till lokala myndigheter som uppkommit under de tolv månader som föregick den dag gäldenären försattes i konkurs eller ingick i uppgörelsen (startdatum). Detta inbegriper skatter och avgifter till kommuner.

Lön som gäldenären är skyldig anställda för de fyra månader som föregick startdatumet.

Eventuell pensionsersättning, semesterersättning eller sjukersättning som dessa anställda har rätt till.^[ix]

Fordran med säkerhet

I en ackordsuppgörelse är den borgenär som har en säkerhetsrätt bunden av villkoren i avtalet. I en normal ackordsuppgörelse betalas långivaren med säkerhetsrätt med medel från gäldenärens inkomst, upp till det belopp som avtalats i avtalet. Det som eventuellt blir kvar av gäldenärens månadsinkomst efter avdrag för rimliga levnadsomkostnader och förvaltarens arvode betalas till gäldenärens borgenärer utan säkerhetsrätt i form av utdelning.

En konkurs påverkar inte rättigheterna för en borgenär med säkerhetsrätt. En sådan borgenär kan välja ett av följande tre alternativ för sin fordran:

Åberopa den säkerhet som ställts – vilket innebär att borgenären lämnas utanför konkursen.

Realisera eller värdera den ställda säkerheten och kräva gäldenären på (den eventuella) mellanskillnaden. Borgenären beräknar ett rimligt marknadsvärde för den tillgång som ställts som säkerhet och drar av den summan från den totala skulden. Den (eventuella) mellanskillnad som detta resulterar i förs in i konkursboet som en fordran utan säkerhet. Under denna process får borgenären med säkerhetsrätt sälja den aktuella tillgången.

Bortse från den ställda säkerheten – borgenären med säkerhetsrätt kan välja att helt och hållet bortse från den ställda säkerheten och anmäla sin fordran som en fordran utan säkerhet.

Fordran utan säkerhet

I både ackordsuppgörelser och skuldavvecklingsuppgörelser betalas skulderna till borgenärer utan säkerhetsrätt i enlighet med villkoren i uppgörelsen. Vid ett skuldsaneringsavtal måste gäldenären, om hans eller hennes situation förbättras under skuldsaneringsperioden, upplysa ISI om detta och kan då, beroende på hur stor förändringen är, uppmanas att betala av en del av skulden.

Fordringar som borgenärer utan säkerhetsrätt har i ett konkursbo har samma prioritet. Deras fordringar betalas med de medel som eventuellt finns kvar efter betalning av konkursavgifter, konkursförvaltarens utlägg och prioriterade fordringar.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Insolvensförfaranden

Det allmänna villkoret för att ett insolvensförfarande ska kunna slutföras är att gäldenären har fullgjort sina förpliktelser enligt uppgörelsen under hela löptiden. Om så är fallet slipper gäldenären betala de skulder som saknar säkerhet. Vilken ställning en skuld med säkerhet har beror på de specifika villkoren i uppgörelsen.

Om gäldenären bryter mot villkoren i ett skuldsaneringsavtal, en skuldavvecklingsuppgörelse eller en ackordsuppgörelse kan uppgörelsen upphöra att gälla. Om gäldenären ligger efter med betalningarna i sex månader anses uppgörelsen ha misslyckats. I båda fallen blir gäldenären betalningsskyldig för hela skulden, inklusive alla utestående betalningar, avgifter och upplupen ränta under den period dessa skulder inte betalades.

Konkurs

En konkursgäldenär som har följt reglerna för konkursprocessen befrias efter ett år automatiskt från sina skyldigheter vid konkursen. När som helst under konkursperioden får en konkursgäldenär föreslå borgenärerna ett ackord (*composition*) för att betala sina skulder. Konkursgäldenären måste ansöka hos *High Court* om vilandeförklaring av konkursförfarandet. På så sätt hindras konkursförvaltaren från att realisera tillgångarna i konkursboet. I *High Court* kan konkursgäldenären sedan föreslå borgenärerna ett frivilligt ackord. Konkursgäldenärens borgenärer röstar om ackordsförslaget. Om minst 60 % av borgenärerna (antalsmässigt och när det gäller värdet på skulden) godkänner villkoren i förslaget godkänns det.

Betalning av det belopp som avtalats i ackordsuppgörelsen kan göras med medel från utdelningen från konkursboet eller med konkursgäldenärens egna medel. Avgifter eller utlägg som konkursförvaltaren har ådragit sig i samband med förvaltningen av konkursen måste betalas, liksom alla skulder med förmånsrätt. Så snart konkursförvaltaren godkänner det förslag om ackord som *High Court* har varit med och förhandlat fram befrias konkursgäldenären från sina skyldigheter vid konkursen.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Insolvensförfaranden

Borgenärer utan säkerhetsrätt – ej tillämpligt.

Borgenärer med säkerhetsrätt – vilken ställning en skuld med säkerhet har beror på de specifika villkoren i uppgörelsen.

Konkurs

I en konkurs kan borgenärer inte driva in skulder från konkursgäldenären efter dagen för konkursbeslutet (skulder som uppkommit för konkursgäldenären efter konkursbeslutet kan drivas in på vanligt sätt). I stället måste de samarbeta direkt med konkursförvaltaren. Så snart konkursen har avslutats för konkursgäldenären, vilket i de flesta fallen sker efter ett år (vid bl.a. bristande efterlevnad kan denna period förlängas med upp till 15 år), upphör betalningsskyldigheten för alla skulder utan säkerhet (inklusive prioriterade skulder). Skulder kopplade till borgenärer med säkerhetsrätt kommer att kvarstå efter avslutad konkurs om dessa borgenärer väljer att återropa sin säkerhet. För borgenärer med säkerhetsrätt påverkar konkursförfarandet inte deras rätt till den tillgång som ställts som säkerhet.

Om borgenären med säkerhetsrätt har värderat sin säkerhet och i konkursen krävt mellanskillnaden (i form av en fordran utan säkerhet) skrivs efter avslutad konkurs den del av som finns kvar efter betalning av eventuell utdelning. Lägga märke till att även om en borgenär med säkerhetsrätt endast utnyttjar sin möjlighet att återropa sin säkerhet (och inte kräver betalt för mellanskillnaden i konkursen) kan de inte driva in mellanskillnaden från gäldenären efter att denna har befriats från sina skyldigheter vid konkursen. I detta scenario är konkursens nettoeffekt på ett lån med säkerhet (eller en in-teckning) att varje del av lånet som över- eller understiger värdet på den tillgång som är knuten till lånet (på dagen för konkursbeslutet) behandlas som en skuld för vilket säkerhet inte ställts.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Insolvensförfaranden

Skuldavvecklingsuppgörelse eller ackordsuppgörelse: I ett insolvensförfarande bär borgenärer vanligtvis kostnaden för uppgörelsen. Insolvensförvaltarens arvode, som fastställs och godkänns vid omröstningen om uppgörelsen eller fastställs senare av en domstol, dras av från de medel som gäldenären förfogar över. Om en borgenär invänder mot utfärdandet av ett skyddsintyg eller en uppgörelse bär borgenären i regel sina egna kostnader [x]. Om en borgenär invänder mot ett ackordsförslag kan borgenären ansöka hos domstol om ersättning för sina kostnader om invändningen godtas [xi]. I regel ska den part som ger upphov till en kostnad stå för kostnaden.

Skuldsaneringsavtal: Ett skuldsaneringsavtal ger inte upphov till några kostnader.

Konkurs

Borgenärer bär kostnaderna för konkursen. Kostnaderna betalas med hjälp av tillgångarna i konkursboet.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Insolvensförfaranden

Ett villkor som gäldenären måste uppfylla innan ett insolvensförfarande kan inledas är att lämna en fullständig och riktig redovisning av sina ekonomiska angelägenheter och underteckna en lagstadgad förklaring som bekräftar uppgifterna. Insolvensförvaltaren måste dessutom kontrollera att gäldenären är sanningsenlig och har lämnat ut all relevant information om sin ekonomiska situation till förvaltaren. En borgenär eller en förvaltare, eller ISI vid ett skuldsaneringsavtal, kan ansöka hos domstolen om att ett insolvensförfarande ska avslutas. Till stöd för detta kan de återropa vissa grunder som anges i lagen om personlig insolvens, däribland att

gäldenären har sett till att arrangera sina ekonomiska angelägenheter på ett sådant sätt att han eller hon kan komma i fråga för en uppgörelse eller ett skuldsaneringsavtal,

de processuella kraven i lagen inte har uppfyllts,

det finns oriktigheter eller utelämnanden i gäldenärens lagstadgade ekonomiska redovisning som har lett till, eller kan leda till, väsentlig skada för borgenären,

gäldenären inte uppfyller villkoren för att omfattas av ett insolvensförfarande,

gäldenären har prioriterat tredje man och därigenom minskat det tillgängliga beloppet för att betala sina skulder, eller

gäldenären har begått något av de brott som anges i 2012 års insolvenslag (*Insolvency Act 2012*) (i dess ändrade lydelse).

Borgenärerna har inte rätt att ansöka om återgång av transaktioner eller överföring av tillgångar innan insolvensförfarandet inleds. Om gäldenären emellertid kan anses ha betalat in överdrivet stora summor till en pensionsfond kan borgenären vända sig till domstolarna för att få ekonomisk ersättning. Resultatet kan bli att domstolen ålägger fondförvaltaren att betala tillbaka hela summan, som sedan fördelas bland de borgenärer som är parter i uppgörelsen.

Konkurs

Tidigare överlåtelser av tillgångar och betalningar som konkursgäldenärer gjort till borgenärer eller andra personer kan återvinnas enligt konkurslagstiftningen. Detta gäller bl.a. i följande situationer:

En situation där konkursgäldenären har betalat ett belopp eller överlåtit en tillgång till en borgenär framför andra borgenärer som han eller hon har en skuld till. Konkursförvaltaren kan ansöka om att sådana betalningar, som gjorts under de tre år som föregick konkursbeslutet, ska återkallas. Om konkursförvaltarens ansökan beviljas betalas det aktuella beloppet tillbaka till konkursboet så att det kan komma alla borgenärer till del.[xii]

En situation där konkursgäldenären har skänkt eller överlåtit en tillgång till tredje man för en summa som ligger långt under ett skäligt marknadsvärde. Om konkursförvaltarens ansökan om återvinning beviljas av *High Court* kan sådana överlåtelser som gjorts under de tre år som föregick konkursbeslutet ogiltigförklaras och mellanskillnaden betalas till konkursboet så att den kan komma alla borgenärer till del.[xiii]

En situation där konkursgäldenären har överlåtit en tillgång eller gjort en betalning som kan anses utgöra en "undvikande transaktion", dvs. om konkursgäldenären har försökt undvika att tillgången eller summan räknas som ingående i konkursboet. I sådana fall tillämpas två tidsfrister: Om en sådan transaktion har gjorts tre år före konkursen kan konkursförvaltaren, efter att ha fått sin ansökan beviljad av *High Court*, återkalla transaktionen. Om en sådan transaktion gjorts fem år före konkursen kan den återkallas om konkursgäldenären inte kan visa att han eller hon var solvent när transaktionen gjordes.[xiv]

I alla ovanstående scenarier måste konkursförvaltaren lämna en edsvuren utsaga till *High Court* om att dessa transaktioner verkligen skedde på ett sätt som strider mot lagstiftningen så att *High Court* kan slå fast att transaktionerna/överlåtelserna måste anses ha skadat konkursboets borgenärer.

[i] Se artiklarna 59–64 i kapitel 3 (skuldavvecklingsuppgörelse) och artiklarna 93–98 i kapitel 4 (ackordsuppgörelse) i 2012 års insolvenslag (i dess ändrade lydelse) för lagstiftningen om skyddsintyg.

[ii] Artikel 115A i 2012 års insolvenslag (i dess ändrade lydelse).

[iii] Se del 5 i 2012 års lag om personlig insolvens för den rättsliga grunden för en förvaltare vid personlig insolvens, och 2013 års tillämpningsförfordning till 2012 års lag om personlig insolvens (om tillstånd för och tillsyn över förvaltare vid personlig insolvens) (S.I. nr 209 från 2013) för kvalifikationskriterier, regleringsstandarder och tillståndsvillkor.

[iv] Artikel 135 i 2012 års insolvenslag (i dess ändrade lydelse) och artikel 17 i den första bilagan till 1988 års konkurslag (i dess ändrade lydelse).

[v] Artikel 135.2 i 2012 års insolvenslag (i dess ändrade lydelse).

[vi] Artiklarna 61 och 136 i 1988 års konkurslag (i dess ändrade lydelse).

[vii] Artikel 87 (skuldavvecklingsuppgörelse) och artikel 120 (ackordsuppgörelse) i 2012 års insolvenslag (i dess ändrade lydelse).

[viii] Artikel 75 i 1988 års konkurslag (i dess ändrade lydelse).

[ix] Artiklarna 81 och 101 i 1988 års konkurslag (i dess ändrade lydelse).

[x] Artikel 97 i 2012 års insolvenslag (i dess ändrade lydelse).

[xi] Artikel 115 a i 2012 års insolvenslag (i dess ändrade lydelse).

[xiii] Artikel 57 i 1988 års konkurslag (i dess ändrade lydelse).

[xiii] Artikel 58 i 1988 års konkurslag (i dess ändrade lydelse).

[xiv] Artikel 59 i 1988 års konkurslag (i dess ändrade lydelse).

Senaste uppdatering: 23/04/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Grekland

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Insolvensförfaranden kan inledas mot näringsidkare och mot sammanslutningar av personer med rättskapacitet och ett ekonomiskt syfte.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

För att ett förfarande ska kunna inledas måste en ansökan inges av gäldenären själv, av en borgenär med ett berättigat intresse eller av en allmän åklagare vid en domstol i första instans (*eisangeléas protodikón*) om det finns skäl av allmänintresse. Villkor för inledande av förfarandet: a) Om ansökan har gjorts av en borgenär, måste gäldenären ha ställt in sina betalningar och b) om ansökan har gjorts av gäldenären är det tillräckligt att det föreligger en sannolikhet för att han/hon är oförmögen att betala. Domstolen fastställer datum för inställandet av betalningarna, som får vara högst två år före offentliggörandet av domen. Rättens ordförande får, på begäran av en person med berättigat intresse, begära samtliga åtgärder som anses vara nödvändiga för att förhindra förändringar i gäldenärens tillgångar vilka skulle kunna vara till skada för borgenärerna. Sådana åtgärder upphör automatiskt när dom om fastställande av insolvens utfärdas.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärfas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Insolvensboet (*ptocheutikí periousía*) inbegriper alla gäldenärens tillgångar, oavsett var de finns, det datum då insolvensförklaringen görs. Det innefattar inte a) ej utmättningsbara tillgångar, dvs. föremål som är absolut nödvändiga för gäldenärens och hans/hennes familjs grundläggande försörjning, och föremål som gäldenären behöver för att kunna försörja sig eller b) tillgångar som är undantagna enligt specifika lagbestämmelser. Det innefattar inte heller tillgångar som gäldenären förvärvat efter det att insolvensförklaringen gjordes.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

Från det att insolvensförklaringen görs, fräntas gäldenären automatiskt rätten att förfoga över, dvs. administrera och avyttra, sina tillgångar. Allt förfogande från gäldenärens sida som sker utan förvaltarens (*ýndikos*) tillstånd saknar rättslig verkan. Tillgångarna förvaltas i stället av förvaltaren. Endast i lagstadgade undantagsfall får gäldenären förfoga över sina egna tillgångar. Den utsedda förvaltaren måste vara en advokat med minst fem års erfarenhet. Förvaltarens arbete övervakas av domstolens referent (*eisigitís dikastís*). Vissa av förvaltarens åtgärder kräver tillstånd från den domstol som handlägger insolvensärendet, dvs. insolvensdomstolen (*ptocheutikó dikastírio*). Insolvensdomstolen har det yttersta ansvaret för ledningen av insolvensförfarandet.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

En insolvensförklaring påverkar inte en borgenärs rätt att begära kvittning mot en motfordran från gäldenären, förutsatt att villkoren för kvittning uppfylldes innan insolvensförklaringen gjordes. Samtliga förbud mot kvittning är också tillämpliga för själva insolvensen.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Alla bilaterala avtal som pågår när insolvensförklaringen görs och som gäldenären är part i förblir gällande om inte annat anges i insolvenslagen. Förvaltaren har med referentens tillstånd rätt att slutföra alla pågående avtal och kräva att motparterna också gör detta. Avtal av bestående karaktär fortsätter att vara

gällande, om inte annat anges i lag. Undantag görs för finansiella avtal. Insolvensbestämmelserna påverkar inte rätten att upphäva avtalet enligt lag eller själva avtalet. Insolvensförklaringen utgör en grund för att avsluta avtal av personlig karaktär som gäldenären är part i. Förvaltaren får överlåta ett avtalsförhållande i vilket gäldenären är motpart till tredje part. Ett anställningsförhållande upphör efter en insolvensförklaring.

7 Hur påverkar insolvensförandet förvaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Efter en insolvensförklaring sker ett automatiskt uppskjutande av alla rättsliga åtgärder som enskilda borgenärer vidtagit mot gäldenären för att tillgodose eller fullgöra fordringar inom ramen för insolvensförandet. Detta påverkar inte bestämmelserna om borgenärer med säkerhetsrätt, för vilka uppskjutandet inte omfattar säkerheten i insolvensboet. Ett uppskjutande med några få månader kan dock tillämpas för sådana borgenärer på vissa villkor. Närmare bestämt är följande åtgärder förbjudna efter en insolvensförklaring: att fortsätta exekutiva åtgärder, att väcka talan avseende genomförande eller förklaringar, att fortsätta sådana processer, att inge eller pröva överklaganden och att utfärda handlingar av administrativ eller skattemässig karaktär eller tillämpa dessa för tillgångarna i insolvensboet.

8 Hur påverkar insolvensförandet pågående förvaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Förvaltaren fortsätter processer som pågår det datum då insolvensförklaringen görs, om gäldenären är borgenären i dessa. Om han/hon är gäldenär skjuts processerna upp och därpå följer inlämnings- och verifieringsförandet.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförandet?

Borgenärer måste inge sina fordringar mot gäldenären till insolvensdomaren (*grammatéas ton ptocheúseon*). Alla borgenärer, oavsett privilegier eller säkerhet, inbegripet sådana vars fordringar är villkorliga, deltar i borgenärernas sammanträde (*synéleusi ton pistotón*). Det första sammanträdet sammankallas genom den insolvensförklarande domen. Vid sammanträdet kan en borgenärskommitté om tre medlemmar (*epitropí pistotón*) utses, som i sin tur kan utse en gemensam företrädare för alla medlemmar. Borgenärskommittén med tre medlemmar övervakar insolvensförandets utveckling.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Efter att inventeringen av gäldenärens lösa och fasta egendom färdigställts, får förvaltaren rådfråga referenten och begära tillstånd att sälja varor eller lös egendom i boet, dock endast för att tillgodose befintliga behov. Efter att verifieringen av borgenärer slutförts, och förutsatt att ingen omorganiseringsplan för företaget godtagits eller ratificerats, eller om godtagandet eller ratificeringen dragits tillbaka, får förvaltaren likvidera gäldenärens tillgångar och fördela intäkterna mellan borgenärerna genom att avyttra antingen företaget i sin helhet eller delar av de enskilda tillgångarna. Gäldenärens fasta egendom får endast avyttras med tillstånd från insolvensdomstolen, vilket utfärdas på begäran av förvaltaren och till följd av ett utlåtande från referenten.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförandet har inletts?

Alla av gäldenärens borgenärer kan inge sina fordringar och handlingar till insolvensdomaren oberoende av om fordringarna är privilegierade och oberoende av om de garanteras genom säkerheter. De borgenärer som omfattas av insolvensförandet är de som, när insolvensförklaringen inges, har en avtalsmässig penningfordran gentemot gäldenären som redan har uppstått och som kan prövas i domstol. Inga fordringar som uppstår efter att insolvensförandet inletts kan inges. Förvaltarens domstolskostnader, ådragna kostnader för förvaltning av insolvensboet, förvaltarens ersättning och eventuella fordringar på själva boet (*omadiká pistómata*) dras av på förhand, efter att ett beslut fattats om likvidering av insolvensboet, och likvideras innan gäldenärens kreditorer rangordnas.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Fordringar måste inges skriftligen till insolvensdomaren och innehålla uppgift om deras typ, orsak, uppkomstdatum osv. inom en månad efter att den insolvensförklarande domen offentliggjorts i advokatfondens delgivningsaktsbulletin (*Deltio Dikastikón Dimosieúseon tou Tameíou Nomikón*). Om ovannämnda tidsfrist för ingivande av fordringar löper ut, kan en borgenär fortfarande inkomma med en invändning (*anakopi*) och begära att hans/hennes fordran verifieras av insolvensdomstolen. Verifieringen ska uppfylla följande krav: a) Den ska göras av förvaltaren i närvaro av referenten tre dagar efter utgången av den fastställda tidsfristen för ingivande av fordringar. b) En borgenär vars fordran verifieras får närvara vid verifieringen antingen personligen eller genom en vederbörligt befullmäktigad tredje part. c) Vid verifieringen ska borgenärens handlingar jämföras mot gäldenärens böcker och handlingar. d) Referenten ska göra ett skriftligt utlåtande om verifieringen av borgenärer. e) Om tveksamheter uppstår ska referenten besluta om fordran ska godtas eller inte och kan preliminärt godta fordran. f) Under verifieringen får invändningar göras av gäldenären, förvaltaren och borgenärerna vars fordringar redan godtagits. Det finns ingen särskild webbplats med specifika formulär för förandet ovan. Specifika formulär finns dock att få från insolvensdomaren vid förstainstansrätten (*protodikeio*).

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioritetsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Så snart ett beslut om likvidering av insolvensboet fattats, upprättar förvaltaren utan onödigt dröjsmål en utdelningsförteckning som han/hon ska inge till referenten. Den senare ska förklara förteckningen giltig och bevara denna på sitt kontor. Följande allmänna principer ska beaktas vid utdelningen: (i) fordringar till följd av all slags finansiering som ges för att hålla gäldenärens verksamhet vid liv, (ii) fordringar för gäldenärens läkarbehandling och begravningskostnader, (iii) fordringar för tillhandahållande av nödvändiga livsmedel, (iv) fordringar från anställda gällande deras anställning, advokatkostnader (v) fordringar från jordbrukare, (vi) fordringar från grekiska staten och lokala myndigheter och (vii) fordringar från garantifonden (*synengyitikó*) och borgenärens särskilda privilegier, dvs. privilegierade fordringar avseende en viss lös eller fast egendom som tillhör gäldenären eller avseende ett visst penningbelopp. Om överlappande privilegier finns vid intäkter från avyttringen av en tillgång eller ett penningbelopp, ska motsvarande bestämmelser i civilprocesslagen tillämpas med vederbörliga ändringar.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförandet slutförs (inklusive ackord)?

Gäldenären och förvaltaren kan inge en omorganiseringsplan till insolvensdomstolen. Denna måste innehålla information om gäldenärens ekonomiska ställning och föreslagna gottgörelser för borgenärernas fordringar, en beskrivning av de åtgärder som ska vidtas, t.ex. organisatoriska förändringar och verksamhetsplaner, rättigheter och varje borgenärs allmänna rangordning osv. Insolvensdomstolen kommer automatiskt att göra en preliminär bedömning av planen inom 20 dagar efter inlämnandet och kan förkasta denna av särskilda skäl angivna i lag. Om domstolen inte förkastar planen fastställer den en tidsfrist på minst tre månader för att borgenärerna ska kunna godta eller förkasta denna samt ett datum då borgenärerna ska träffas. Överläggningen och omröstningen om planen sker i närvaro av referenten. En särskild majoritet krävs för att planen ska godtas. När omorganiseringsplanen godtagits av borgenärerna överlämnas den till domstolen för ratificering. Efter att ett slutgiltigt beslut fattats om godkännandet av planen, blir planen bindande för alla borgenärer, oberoende av deras plats i rangordningen och oberoende av om de har ingett sina fordringar. Insolvensförandena avslutas, och borgenärerna kan vidta rättsliga åtgärder på egen hand.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförande?

Efter att en förklaring om upphörande av insolvens ingetts, upphävs gäldenärens avyttring, gäldenären återfår förvaltningen av sina tillgångar och borgenärerna kan vidta rättsliga åtgärder på egen hand. Närmare bestämt upphör insolvensförandet när tillgångarna likviderats varpå förvaltaren lämnar in en rapport inom en månad.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförandet?

Kostnaderna för insolvensförandet bärs av insolvensboet.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Alla de handlingar som gäldenären från betalningarnas upphörande till insolvensförklaringen, dvs. under den berörda perioden (*ýpopti períodos*), vilka är till skada för borgenärskollektivet kan återkallas (handlingar som är föremål för ett eventuellt återkallande, *práxeis dynitíkis anáklisis*) eller måste återkallas (handlingar som är föremål för ett obligatoriskt återkallande, *práxeis ypochreotíkis anáklisis*), enligt villkoren i insolvenslagstiftningen. Förvaltaren eller, på vissa villkor, borgenären kan vidta rättsliga åtgärder för återkallande inför insolvensdomstolen. Alla de personer som har förvärvat någon av gäldenärens tillgångar utifrån en återkallad handling måste återlämna denna till insolvensboet.

Senaste uppdatering: 13/02/2018

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Spanien

1 Mot vem kan insolvensförvaranden inledas?

Insolvensförvaranden, som i Spanien kallas för *concurso de acreedores* ("borgenärssammanträden"), används i både civil- och handelsrättsliga mål, oavsett om parterna är juridiska eller fysiska personer. Genom lag 25/2015 av den 28 juli 2015 infördes särskilda bestämmelser om insolvensförvaranden där gäldenären är en fysisk person, framför allt för att gäldenären ska kunna befrias från skulder som inte likvideras under förvarandet.

Alla gäldenärer kan förklaras insolventa, oavsett om de är fysiska personer (inbegripet minderåriga eller personer utan rättskapacitet) eller juridiska personer, företagare eller konsumenter. Lagen innehåller dock vissa bestämmelser som särskilt avser vissa typer av gäldenärer, framför allt rörelseidkande bolag och konsumenter.

Juridiska personer kan förklaras insolventa, även om de håller på att avvecklas. Det är irrelevant huruvida de utgör en del av en koncern, eftersom ett eller flera av de företag som ingår i koncernen kan förklaras insolventa men inte koncernen i sig.

Insolvensförvaranden kan inledas med anledning av ett arv, förutsatt att arvet inte har godtagits utan förbehåll.

De myndigheter som ingår i statens territoriella indelning, offentliga organ och andra offentligrättsliga organ kan inte förklaras insolventa.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförvarande?

2.1 Förutsättningar för inledande av insolvensförvaranden

Vissa subjektiva och objektiva rekvisit måste uppfyllas för att ett insolvensförvarande ska kunna inledas enligt lag.

A) Subjektivt rekvisit: Alla gäldenärer kan förklaras insolventa, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, företagare eller konsumenter. Lagen innehåller dock några särskilda bestämmelser för vissa typer av gäldenärer, framför allt rörelseidkande bolag och konsumenter.

De myndigheter som ingår i statens territoriella indelning, offentliga organ och andra offentligrättsliga organ kan inte förklaras insolventa.

B) Objektivt rekvisit: Det faktum att gäldenären är insolvent, i det avseendet att han eller hon är oförmögen att betala sina skulder på regelbunden basis.

2.2 Parter som kan ansöka om insolvensförvaranden

Kraven varierar beroende på om ansökan om insolvensförvaranden inges av gäldenären eller av borgenärerna.

Om gäldenären ansöker om insolvensförvaranden (frivilliga förvaranden) måste han eller hon styrka för domstolen att han eller hon för närvarande är insolvent eller att en sådan situation är nära förestående, vilket innebär att gäldenären inte kan betala sina skulder på regelbunden basis. Om gäldenären för närvarande är insolvent måste han eller hon begära insolvensförvaranden inom två månader från det att han eller hon blev medveten om eller borde ha varit medveten om sin insolvens.

Enligt lag får dock gäldenären, inom dessa två månader, underrätta domstolen om att han eller hon är i färd med att förhandla fram ett avtal med borgenärerna för att refinansiera skulden. I ett sådant fall stoppas tidsfristen tillfälligt under förhandlingarna, och borgenärerna får inte inleda separata verkställighetsförvaranden avseende de tillgångar som gäldenären behöver för sin verksamhet under tre månaders tid. Om gäldenärerna inte når någon överenskommelse med borgenärerna efter denna period måste de ansöka om att ett insolvensförvarande inleds inom en månad.

Gäldenärerna måste tillsammans med ansökan inge vissa handlingar, till exempel en verksamhetsrapport, en tillgångsförteckning, en borgenärsförteckning med uppgift om kreditgarantier, en lista över anställda och sina räkenskaper, om de är skyldiga att bevara sådana.

Gäldenärer kan vara fysiska eller juridiska personer och måste ansöka om ett insolvensförvarande när de är insolventa, det vill säga att de är oförmögna att betala sina skulder på regelbunden basis. Om insolvens är nära förestående (situationen föreligger inte än men kan förutses) har gäldenärerna rätt att ansöka om ett insolvensbeslut.

Ansökan till handelsdomstolen (*juzgado de lo mercantil*) måste inges i överensstämmelse med vissa tvingande krav i artikel 6.2 i insolvenslagen (*Ley Concursal*): en rapport om gäldenärens ekonomiska och rättsliga historik; en uppgift om huruvida gäldenären är involverad i en ekonomisk verksamhet; uppgift om gäldenärens (om det rör sig om en juridisk person) aktieägare, förvaltare eller likvidatorer och lagstadgade revisor; en förteckning över tillgångar och rättigheter, med tillhörande styrkande uppgifter; en förteckning över borgenärer med uppgift om deras adress samt fordringarnas belopp och förfallodag och befintliga garantier; en lista över anställda, i tillämpliga fall; räkenskaper, om gäldenären måste föra bok; uppgifter om huruvida gäldenären ingår i en koncern och, om så är fallet, koncernens koncernredovisning.

Gäldenärerna är skyldiga att samarbeta med den domare som ansvarar för insolvensförvarandena och med förvaltarna, inte bara indirekt genom att följa kraven utan även direkt genom att informera om allt som är av vikt. Detta innebär även att gäldenärerna är skyldiga att infinna sig (vid domstol och hos förvaltarna) i samarbets- och informationssyfte. Dessa skyldigheter berör gäldenärer som är fysiska personer och juridiska personers rättsliga eller faktiska direktörer, oavsett om de har denna befattning nu eller har innehaft den de två senaste åren. Bristande efterlevnad av denna skyldighet innebär att avsiktlig försummelse eller grov oaktsamhet konstateras föreliggande och insolvensen anses vara självförvållad (skuld föreligger i och med godkännande av ett menligt upplägg eller inledande av likvidationsförvaranden).

Gäldenären kan förklaras ansvarig för insolvensen och straffas därefter. Ett av syftena med insolvensförvaranden är att undersöka orsakerna till insolvensen och framför allt om huruvida de åtgärder som vidtagits av gäldenären, eller andra personer med direkt eller indirekt koppling till honom eller henne, har bidragit till att orsaka eller förvärra insolvensen. Dessutom ska de motsvarande skulderna preciseras utifrån den påföljdstabell som anges i artikel 172 och 172a i insolvenslagen.

2.3 Inledande av förvaranden och den tidpunkt då förvarandenas verkningar uppstår

Domaren måste granska de handlingar som inges, och om insolvens eller nära förestående insolvens konstateras föreliggande måste han eller hon förklara gäldenären insolvent samma dag då ansökan inges eller påföljande dag. Om ofullständiga handlingar har ingetts kan domaren bevilja ytterligare en period om fem dagar för komplettering av dessa.

Samtliga borgenärer kan också ansöka om insolvensförvaranden, som i sådana fall blir obligatoriska förvaranden (*concurso necesario*). Borgenärer som ansöker om ett insolvensbeslut måste styrka gäldenärens faktiska insolvens och inge ett bevis på ett verkställighetsbeslut gentemot gäldenären där det

framgår att tillräckliga medel inte har erhållits för att driva in skulden. I annat fall måste de styrka vissa fakta som föranleder presumtion av insolvens, till exempel följande: att gäldenären har slutat betala sina skulder i allmänhet, att det pågår en omfattande utmätning av gäldenärens tillgångar, att tillgångar plötsligt har undanhållits eller likviderats eller att vissa skulder inte har betalats (skatter, sociala avgifter eller arbetstagares fordringar).

Om en borgenär ansöker om insolvensförfarande kallas gäldenären, som då får bestrida insolvensbeslutet. I sådana fall kallar domaren till en förhandling där parterna kan lägga fram bevisning med vissa undantag, och domaren måste avgöra huruvida gäldenären faktiskt är insolvent och utfärda ett insolvensbeslut, där så är lämpligt. Förfarandena inleds också om gäldenären godtar insolvensbeslutet eller om gäldenären inte bestrider det eller inte infinner sig vid förhandlingen.

Gäldenärer som är fysiska personer och som befinner sig i faktisk eller nära förestående insolvens, med uppskattade skulder på högst fem miljoner euro, kan ansöka om ett förfarande för att nå *förlikning utanför domstol*. Juridiska personer som uppfyller kraven i artikel 231 i insolvenslagen får också göra detta. Beslutet om inledande av insolvensförfaranden träder i kraft så snart det har utfärdats, även om ett överklagande inges.

2.4 Offentliggörande av insolvensbeslutet

Insolvensbeslutet måste offentliggöras, företrädesvis på elektroniska medier, och ett utdrag från beslutet måste offentliggöras i det officiella kungörelseorganet. Domaren får dock besluta att det ska offentliggöras på fler medier om han eller hon anser att detta är nödvändigt.

2.5 Provisoriska åtgärder

På begäran av den person som ansöker om insolvensförfarande och, i tillämpliga fall, efter att personen har lämnat en säkerhet för att täcka eventuella skulder får domaren, så snart han eller hon har godtagit ansökan, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att gäldenärens tillgångar inte avyttras, på det sätt som föreskrivs i den allmänna processrätten.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förväras av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

3.1 Tillgångar som ingår i insolvensboet

Insolvensboet inkluderar alla tillgångar och rättigheter som gäldenären innehar när insolvensbeslutet fattas eller de "tillgångar som förfarandena omfattar" samt alla de tillgångar som gäldenären erhåller eller som tas tillbaka under förfarandena. Tillgångar som enligt lag är undantagna från kvarstad ingår inte. Borgenärer med förmånsrätt på fartyg eller flygplan får separera dessa tillgångar från insolvensboet genom att vidta de åtgärder som är tillåtna enligt den sektorsspecifika lagstiftningen.

Om insolvensförfarandena avser gäldenärer som är fysiska personer och gifta kommer deras separata tillgångar att ingå i de tillgångar som förfarandena omfattar. Om gäldenärerna har giftorättsgemenskap kommer de gemensamma tillgångarna också att ingå, om dessa måste täcka gäldenärens skyldigheter. Insolvensförfaranden innebär inte att gäldenären måste avbryta sin verksamhet, utan han eller hon kan fortsätta driva sitt företag enligt den uppgörelse som nåtts om huruvida gäldenärens befogenheter ska medges eller upphävas. Generellt sett krävs ett godkännande från förvaltarna för att tillgångarna ska få förvaltas eller avyttras om gäldenärens befogenheter övervakas. Vissa allmänna åtgärder kan dock godtas om de ingår i företagets vanliga verksamhet. Tills ackordet har godkänts eller likvidationsförfarandena har inletts kan tillgångarna i princip inte in-tecknas för att finansiera det insolventa företaget utan domarens tillstånd. I följande avsnitt beskrivs de åtgärder som vidtas för att upphäva eller övervaka gäldenärens befogenheter.

Hälften av finansieringen med nya kapitaltillskott inom ramen för en refinansieringsprocess betraktas som en fordran gentemot insolvensboet.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

4.1 Gäldenärens befogenheter

Utgångspunkten är i princip att det görs åtskillnad mellan frivilliga och obligatoriska förfaranden (artikel 22). I det förstnämnda fallet fortsätter gäldenären att förvalta och avyttra sina tillgångar. Gäldenären står under förvaltarens tillsyn, vilket innebär att förvaltarens godkännande eller samtycke krävs. I obligatoriska förfaranden upphävs gäldenärens befogenheter att förvalta och avyttra sina tillgångar, och förvaltaren träder in i gäldenärens ställe. Syftet med bestämmelsen är inte att straffa gäldenären utan snarare att bevara tillgångarna och säkra förfarandenas utgång.

Ett kriterium som måste uppfyllas är dock att gäldenärens ekonomiska verksamhet ska fortsätta. Artikel 44 innebär i detta avseende att förvaltaren får upprätta en förteckning över verksamhet som, till följd av sitt slag och omfattning, undantas från den nödvändiga kontrollen. Systemet är flexibelt eftersom domaren, genom ett motiverat beslut, får fastställa att befogenheterna ska upphävas vid frivilliga förfaranden. Vid obligatoriska förfaranden får domaren ålägga enbart övervakning, inom ramen för en tillstånds- eller samtyckesåtgärd, och ange vilka risker som han eller hon hoppas att man kan undvika och de fördelar som eventuellt kan uppstå.

På samma sätt kan en ändring göras i ett senare skede av den ursprungliga åtgärden om att begränsa eller utbyta befogenheter, på förvaltarens begäran och även här genom ett motiverat beslut, efter att man har hört gäldenären (ändringen sker inte automatiskt). Ett krav som ska ställas är att ändringen ska offentliggöras på samma sätt som insolvensbeslutet.

Så snart förfarandena har avslutats upphör även begränsningen av befogenheterna. I annat fall förlängs begränsningen tills ackordet har godkänts, och borgenärerna får fastställa åtgärder för att begränsa eller hindra gäldenärens befogenheter. Om insolvensförfarandet avslutas med likvidation medför inledandet av denna fas att gäldenärens befogenheter upphävs.

Insolvenslagen innebär generellt sett att de av gäldenärens tillgångar som insolvensförfarandet omfattar ska förbli oförändrade. I vissa fall får dock en del av tillgångarna säljas under insolvensförfarandet med domarens tillstånd, som inte krävs i vissa fall. Produktionsenheter kan också få säljas under insolvensförfaranden, på det sätt som anges i artikel 146a.

Ett undantag till den allmänna regeln om att gäldenärens verksamhet ska fortsätta är att gäldenärens lokaler kan stängas eller verksamheten avbrytas på förvaltarens begäran och efter samråd med gäldenären och arbetstagarföreträdarna. I de fall där detta medför kollektiv uppsägning, avbrytande eller ändringar av anställningsavtal måste domaren agera i enlighet med särskilda bestämmelser.

I lagen fastställs även särskilda skyldigheter när det gäller gäldenärens räkenskaper, och insolvensförfarandenas verkningar för insolventa juridiska personers ledande organ regleras separat.

4.2 Utnämning av insolvensförvaltare och deras befogenheter

Förvaltaren är en person eller ett organ som har en nödvändig funktion och som bistår domaren och har i uppdrag att sköta insolvensförfarandena. Så snart insolvensförfaranden har inletts begär domaren att fas två i förfarandena ska inledas, vilken omfattar allt som rör utnämningen av förvaltaren, de bestämmelser som han eller hon omfattas av samt hans eller hennes befogenheter och ansvarsområden.

Förvaltaren väljs bland de fysiska och juridiska personer som frivilligt registrerat sig i det offentliga insolvensregistret (*Registro Público Concursal*), i enlighet med lagstadgade villkor. Åtskillnad görs för dessa ändamål mellan små, medelstora och storskaliga insolvensförfaranden. Den första utnämningen utifrån listan sker genom lottdragning och därefter i turordning, bortsett från i storskaliga förfaranden där domaren får utse den förvaltare som han eller hon anser vara mest lämplig, med angivande av skälen till detta och i enlighet med lagstadgade kriterier. Vid insolvensförfaranden avseende kreditinstitut måste domaren utse någon av de förvaltare som föreslagits av fonden för ordnad omstrukturering av banker (*Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria*). Domaren måste utse någon av de förvaltare som föreslagits av den nationella kommissionen för värdepappersmarknaden (*Comisión Nacional del Mercado de Valores*) vid förfaranden avseende institutioner som står under dess tillsyn eller av försäkringsgarantikonsortiet (*Consortio de Compensación de Seguros*) om förfarandena avser försäkringsbolag.

Normalt sett utses endast en förvaltare. Ett undantag är i insolvensförfaranden där det är motiverat av allmänintresset. Insolvensdomaren kan då utse en förvaltare från den offentliga förvaltningen eller från ett offentligrättsligt organ som har koppling till eller är ansvarig inför den offentliga förvaltningen i egenskap av andreförvaltare.

I artikel 33 i insolvenslagen ges en utförlig beskrivning av förvaltarnas uppgifter, som klassificeras som processuella uppgifter, uppgifter avseende gäldenären eller hans eller hennes ledande organ, uppgifter avseende arbetsrelaterade frågor, uppgifter avseende borgenärernas rättigheter, rapporterings- och utvärderingsuppgifter, uppgifter avseende avyttring eller likvidering av tillgångar och sekretariatsuppgifter. Förvaltarnas viktigaste uppgift är att lämna in den rapport som anges i artikel 75, till vilken de måste bifoga ett förslag till tillgångsförteckning och borgenärsförteckningen.

Förvaltarnas arvoden fastställs av domaren utifrån en arvestaxa, vilket anges i kungligt dekret 1860/2004 av den 6 september 2004.

Den utsedde förvaltaren måste godta rollen och kan förkastas eller avskedas av domaren om goda skäl finns. Förvaltarna får även utse delegerade assistenter som ska hjälpa dem i sin tjänsteutövning.

4.3 Insolvensdomaren

Behörigheten att pröva insolvensförfaranden ges enligt de handelsrättsliga bestämmelserna och utgör en särskild gren av domstolarna. Domaren fattar beslut om insolvens och leder förfarandena. I artikel 86b i lag 6/1985 av den 1 juli 1985 om domstolsväsendet (*Ley Orgánica del Poder Judicial*) finns en förteckning över de befogenheter som domarna i handelsrätten har och framför allt över de problem som kan uppstå vid insolvensförfaranden.

Domaren får begränsa gäldenärens grundläggande rättigheter i insolvensbeslutet eller i ett tidigare skede, som en försiktighetsåtgärd. Sådana begränsningar kan vara följande: a) övervakning av kommunikation som sker per post och telefon, b) en skyldighet att bo i det område som adressen avser, med möjlighet till husarrest, och c) tillträde till och genomsökning av bostaden. Om gäldenären är en fysisk person får dessa åtgärder också vidtas gentemot alla eller vissa av gäldenärens befintliga direktörer eller likvidatorer och gentemot de som har haft denna funktion de två senaste åren.

Genom artikel 8 i insolvenslagen får insolvensdomaren exklusiv och ensam behörighet i en rad frågor som generellt sett omfattar samtliga åtgärder som riktas mot eller som har direkt anknytning till gäldenärens tillgångar. Domaren är också behörig att fatta beslut om kollektivt upphävande av anställningsavtal i fall där arbetsgivaren förklaras insolvent och att pröva ärenden där skadeståndstalan väcks mot det insolventa företags direktörer eller likvidatorer.

När det gäller förhandsavgöranden och enbart med avseende på insolvensprocessen har domaren även befogenhet i administrativa eller sociala frågor som har direkt koppling till insolvensförfarandena.

Insolvenslagen innehåller bestämmelser om internationell och territoriell behörighet samt särskilda bestämmelser om det förfarande som ska följas, vilka har företräde framför de som fastställs i den allmänna processlagstiftningen.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Så snart insolvensförfaranden har inletts kan ingen kvittning göras mot gäldenärens fordringar eller skulder. Kvittning är dock tillåtet om kraven uppfylls innan insolvensbeslutet fattades, även om beslutet utfärdas i ett senare skede. En allmän beskrivning av dessa krav ges i artikel 1196 i civilagen (*Código Civil*) (fordringarnas ömsesidighet, skuldernas enhetlighet samt fastställda och förfallna skulder).

Insolvensförfaranden med utländsk anknytning omfattas inte av denna bestämmelse, om den lag som är tillämplig på gäldenärens ömsesidiga fordran medger detta vid insolvens.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

6.1 Påverkan på gäldenärens avtal

I insolvenslagen regleras insolvensförfarandenas verkningar på de avtal som gäldenären ingått med tredje part och som är gällande innan insolvensbeslutet fattas. Det hela avser bilaterala avtal, eftersom ensidiga avtal kommer att avgöra frågan om erkännande av fordringar från tredjepartsborgenärer eller begäran om att deras fordringar ska tas med i de tillgångar som förfarandena omfattar, vilket anges i artikel 61. Avtal som ingås med offentliga myndigheter regleras i särskild förvaltningsrätt.

I artikel 61.2 fastställs den allmänna principen att ett insolvensbeslut i sig inte påverkar gällande avtal med ömsesidiga förpliktelser för gäldenären eller den andra parten. Gäldenärens skyldigheter påförs insolvensboet. Eventuell kompensation till följd av ett upphävande betraktas också som en fordran gentemot insolvensboet.

Genom denna lag får sådana avtal ökad giltighet, och enligt lagen anses alla sådana klausuler vara ogiltiga som innebär att avtalet kan annulleras eller upphävas enbart eftersom en av parterna har förklarats insolvent.

Om det gynnar insolvensförfarandena kan förvaltaren (om det rör sig om upphävande) eller gäldenären (om det rör sig om övervakning) begära att insolvensdomaren upphäver avtalet. I sådana fall måste domaren kalla gäldenären, förvaltaren och den andra parten i avtalet att infinna sig vid domstol. Om de som infinns när en överenskommelse kommer domaren att fastställa att avtalet ska upphävas. I annat fall kommer tvisten att behandlas i ett underordnat förfarande, och domaren kommer att besluta om allt som rör återbetalning och kompensation, vilket kommer att påföras insolvensboet och kan vara av mycket stor vikt om beloppet är stort.

6.2 Upphävande till följd av avtalsbrott

Enligt artikel 62 påverkar inte ett insolvensbeslut upphävandet av bilaterala avtal till följd av att någon part överträtt dessa. Upphävandebefogenheten kan också användas vid avtal om återkommande tillhandahållanden om avtalsbrottet ägde rum innan insolvensbeslutet fattades. Om det finns skäl att upphäva avtalet kan dock domaren, med hänsyn tagen till insolvensförfarandena, besluta att avtalet ska fullföljas och att belopp som förfallit till betalning eller betalningar som gäldenären måste göra ska påföras insolvensboet.

En talan om upphävande av avtal måste väckas hos insolvensdomaren, inom ramen för underordnade insolvensförfaranden. Så snart begäran har godkänts (och ett upphävande av avtalet därmed har överenskommit) kommer alla befintliga skulder att upphöra. När det gäller förfallna skulder kommer insolvensförfarandena att omfatta fordringar från borgenärer som har fullgjort sina avtalsförpliktelser, om gäldenären bröt mot avtalet innan insolvensbeslutet fattades. Om avtalsbrottet begicks senare kommer fordringarna från de parter som har fullgjort sina förpliktelser att påföras insolvensboet. Fordringarna kommer att inbegripa eventuellt skadestånd (artikel 62.4).

Artikel 64 i lagen innehåller särskilda bestämmelser om verkningarna för anställningsavtal, och i påföljande artikel regleras verkningarna för avtal avseende personer i arbetsledande befattning.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

7.1 Förbud mot ny fastställelse

Domare i civil- och arbetsdomstolar får inte godta mål som bör prövas av insolvensdomaren (vilket i grund och botten är sådana som avser gäldenärens tillgångar).

Om ett sådant mål har godtagits av misstag ska alla förfaranden avslutas och eventuella vidtagna åtgärder ogiltigförklaras. Domare i handelsdomstolar måste också avstå från att godta en talan som väcks efter att insolvensförfarandena inletts och fram till att de har slutförts, om talan omfattar fordringar avseende företagsförpliktelser gentemot direktörer på insolventa kapitalassociationer som inte har fullgjort sina skyldigheter om det finns skäl till likvidation.

7.2 Insolvensbeslutets verkningar för verkställighets- och indrivningsförfaranden gentemot gäldenärens tillgångar

Den allmänna regeln är att enskilda domstolsförfaranden eller verkställighetsförfaranden utanför domstol inte får inledas så snart insolvensförfaranden har inletts. Dessutom får inte administrativa förfaranden eller skatteinrättningsförfaranden gentemot gäldenärens tillgångar fortsätta. Om detta förbud inte respekteras kommer talan att ogiltigförklaras. Till denna regel finns två undantag där verkställigheten kan fortsätta trots insolvensbeslutet och fram till godkännandet av likvidationsplanen, nämligen a) i förvaltningsmässiga verkställighetsförfaranden där beslut om kvarstad har fastställts och b) i arbetsrelaterade verkställighetsförfaranden som inbegriper utmätning av tillgångar som tillhörde gäldenären innan beslutet fattades och förutsatt att de utmäta tillgångarna inte är nödvändiga för gäldenärens fortsatta näringsverksamhet.

När det gäller pågående verkställighetsförfaranden föreskrivs det i artikel 55.2 att pågående mål måste avbrytas samma dag som insolvensbeslutet fattas men att fordringarna får behandlas inom ramen för insolvensförfarandena.

Det finns särskilda bestämmelser om verkställande av säkerhet, vilka anges i nästa avsnitt, eftersom detta handlar om hantering av verkningarna för vissa fordringar.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

8.1 Verknningar för fastställelsemål som pågår när insolvensbeslutet fattas

Fastställelsemål rörande gäldenären som pågår när insolvensbeslutet fattas kommer att fortsätta tills den slutliga domen har avkunnats. Förfaranden som inletts av juridiska personer som begär skadestånd av sina direktörer, likvidatorer eller revisorer kommer dock att tas med i insolvensförfarandena och fortsätta sin processuella gång.

Skiljedomsförfaranden: skiljeavtal som avser gäldenären blir ogiltiga under insolvensförfarandena (artikel 52). Skiljedomsförfaranden får därför inte inledas efter att insolvensbeslutet har fattats. Pågående skiljedomsförfaranden får fortsätta tills en lagakraftvunnen skiljedom finns.

8.2 Gäldenärens rätt att väcka talan (artikel 54)

I lagen fastställs den rätt som gäldenären har att väcka talan i enlighet med sina befogenheter. Generellt sett har förvaltaren rätt att väcka talan av icke-personligt slag om gäldenären är föremål för sanering. Om gäldenären står under övervakning har han eller hon rätt att väcka talan med vederbörligt godkännande från förvaltaren om talan påverkar gäldenärens tillgångar. Om gäldenären står under övervakning och förvaltaren anser att en talan bör väckas med anledning av insolvensförfarandena och gäldenären inte gör detta, kan domaren ge förvaltaren tillstånd att göra det.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

9.1 Borgenärernas deltagande i insolvensförfaranden

Borgenärerna kan inge en ansökan om insolvensförfaranden till domaren, och gäldenären kan bestrida denna. I så fall hålls en förhandling, och domaren tar ställning till ansökan genom ett särskilt uppsatt beslut. Om domaren inleder insolvensförfaranden kommer förfarandena att betraktas som "obligatoriska", vilket i regel innebär att gäldenären inte längre får förvalta och förfoga över sina tillgångar utan ersätts av förvaltaren.

När insolvensförfaranden inleds ska borgenärerna inge sina fordringar inom en månad från det att beslutet offentliggjorts i det officiella kungörelseorganet, och förvaltaren måste informera var och en av de borgenärer som anges i gäldenärens handlingar om deras ansvar att delge fordringarna. Denna period är densamma för borgenärer som har sin hemvist utomlands. Informationen måste vara skriftlig och riktas till förvaltaren. Vidare måste den innehålla information om fordran samt nödvändiga uppgifter om belopp, de datum då fordran uppstod och förföll till betalning, särdrag och förmodad rubricering. Om en särskild förmånsrätt hävdas måste även de tillgångar eller rättigheter som är föremål för betalning med tillhörande registreringsuppgifter anges. Styrkande handlingar måste också tillhandahållas. Informationen kan lämnas elektroniskt.

Förvaltaren måste besluta om huruvida respektive anspråk med tillhörande belopp ska tas med eller inte och om rubriceringen av dessa, i en borgenärsförteckning som ska inges tillsammans med rapporten. Borgenärer som är missnöjda med fordrans rubricering eller belopp eller som inte var delaktiga i denna kan bestrida rapporten inom tio dagar genom att ansöka om ett underordnat förfarande, vilket kommer att bli föremål för en dom från domaren. Innan rapporten inges (högst tio dagar dessförinnan) ska förvaltaren skicka ett elektroniskt meddelande till de borgenärer vars adress förvaltaren förfogar över, i vilket förvaltaren informerar dem om utkastet till borgenärsförteckning och inventarieförteckning. Missnöjda fordringsägare kan skriva till förvaltaren för att rätta till eventuella felaktigheter eller ge annan nödvändig information.

Borgenärerna deltar också i uppgörelse- och likvidationsfaserna. I uppgörelsefasen kan de inge ett förslag till uppgörelse, och de kan även ange att de går med på gäldenärens tidigare åtgärd. Borgenärerna ska i varje fall kallas till ett borgenärssammanträde där uppgörelsen diskuteras och en omröstning hålls om ett eventuellt godkännande. Detta förutsätter att en majoritet av borgenärerna närvarar, vilket anges i artikel 124 i insolvenslagen. Förfarandet kan också ske skriftligen när antalet borgenärer är fler än 300.

Vissa borgenärer får bestrida godkännandet av uppgörelsen (de som inte närvarade vid sammanträdet eller de som på oriktigt sätt har fråntagits sin rösträtt). Så snart uppgörelsen har godkänts får borgenärerna begära att den inte ska följas.

Under likvidationsfasen får borgenärerna lämna synpunkter på den likvidationsplan som förvaltaren presenterat och på slutrapporten, innan insolvensförfarandena förklaras avslutade.

Under rubriceringsfasen har borgenärerna status som parter och får lämna synpunkter på förvaltarens rapport och utlåtandet från den allmänna åklagarmyndigheten. De har dock ingen rätt att inge fristående fordringar avseende rubriceringen.

Avslutningsvis får borgenärerna även lämna synpunkter där de bestrider att insolvensförfarandena avslutats i vissa fall.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

10.1 Avyttrande av tillgångar som ingår i insolvensboet i den inledande fasen

Eftersom insolvensförfaranden inte innebär att gäldenärens verksamhet stoppas får gäldenären, så snart insolvens förklarats föreligga, fortsätta avyttra sina tillgångar i enlighet med den fastställda tillsynsåtgärden. Om gäldenären står under tillsyn måste han eller hon få förvaltarens godkännande eller samtycke, och om gäldenären är föremål för sanering blir förvaltaren ansvarig för avyttrandet av tillgångarna.

Tillgångarna får i princip inte avyttras eller intecknas utan domarens tillstånd innan åtgärden har godkänts eller likvidationsfasen inleds. Detta inbegriper inte följande: a) försäljning av tillgångar som förvaltaren anser vara nödvändiga för att säkerställa företagets bärkraft eller de kontanta medel som förfarandena kräver, b) försäljning av tillgångar som inte behövs för gäldenärens fortsatta verksamhet, med en försäkran om att priset till stor del överensstämmer med det värde som angetts för tillgången i inventarieförteckningen och c) avyttrande av tillgångar som verkligen behövs för gäldenärens fortsatta verksamhet.

I det senare fallet kan förvaltaren, om gäldenären inte stoppats från att förvalta och avyttra sina tillgångar, på förhand fastställa vilka åtgärder eller transaktioner rörande företagets verksamhet eller handel som gäldenären får genomföra själv, beroende på deras art och belopp. Gäldenären får även vidta sådana åtgärder från det att insolvensbeslutet fattas tills förvaltaren träder in i hans eller hennes ställe.

10.2 Avyttrande av tillgångar som ingår i insolvensboet vid likvidationsfasen

Likvidationsförfarandet består av två huvudfaser:

a) Hantering av likvidationsåtgärder enligt en plan som förvaltaren upprättat, vilken blir föremål för synpunkter från gäldenären, borgenärerna och arbetstagarföreträda samt för ett domstolsgodkännande. Syftet med lagen är att, där helst så är möjligt, säkra företaget, och därför finns särskilda bestämmelser om försäljning av produktionsenheter. Planen kan bestridas inför domaren, och likvidationsåtgärderna måste vidtas enligt bestämmelserna i planen. Om planen inte godtas tillämpas regler för fallissemang.

b) Betalning av borgenärer, med förbehållet att betalning kan börja ske även om likvidationsåtgärderna inte har upphört.

Det måste dock specificeras att inte alla likvidationsåtgärder vidtas i detta skede av förfarandet. Vissa tillgångar kan avyttras i den inledande fasen för andra syften än för att betala fordringsägarna, till exempel i följande fall: tillgångar som förfarandena omfattar kan reserveras med målet att upprätthålla gäldenärens ekonomiska verksamhet; fordringsägare med förmånsrätt på fartyg eller flygplan får separera dessa tillgångar från insolvensboet som en del av de åtgärder som de har rätt till enligt särskild lagstiftning; det finns möjlighet att fortsätta verkställighetsförfaranden som inletts av enskilda borgenärer med förmånsrätt före insolvensförfarandena, liksom förvaltningsmässiga verkställighetsförfaranden om beslutet om kvarstad utfärdades före insolvensbeslutet. Försäljningen av tillgångar under likvidationsfasen sker i princip, med stor frihet, enligt bestämmelserna i den likvidationsplan som godkänts av domaren. Förvaltaren får också anlita ett företag som är specialiserat på att sälja vissa typer av tillgångar, vilket normalt sker på förvaltarens egen bekostnad. Den reform som gjordes genom lag 9/2015 av den 25 maj 2015 medförde tvingande bestämmelser, framför allt om tillgångar och rättigheter som omfattas av prioriterade fordringar. För aspekter som inte omfattas av planen tillämpas bestämmelserna om avyttring av tillgångar genom enskilda verkställighetsåtgärder i civilrättsliga förfaranden. I regel säljs tillgångarna via ett direktförsäljningssystem med vissa publicitetsgarantier beroende på vilken slags tillgång saken rör. *Datio in solutum* (ung. överlåtelse till betalning) avseende icke-offentliga borgenärer är också tillåtet.

I lagen fastställs särskilda regler för försäljning av produktionsenheter under insolvensförfarandenas samtliga faser (enligt principen om att säkra företaget). Dessa innebär att samtliga tillgångar kan överföras genom ett och samma försäljningsavtal och att det finns särskilda bestämmelser för överföring av skulderna avseende verksamheten ifråga.

Försäljning av produktionsenheter innebär i princip överföring av samtliga avtal som har en stark koppling till verksamheten. Det innebär dock inte att skulder som uppstått innan insolvensförfarandena inleddes övertas, förutom om köparna har koppling till gäldenären eller de arbetsrättsliga bestämmelserna om företagsöverlåtelser är tillämpliga. I sådana fall kan domaren ge köparen tillåtelse att inte överta sådana löne- eller ersättningsbelopp som ska betalas före avyttringen, utan att de ska betalas via lönegarantifonden (*Fondo de Garantía Salarial*). För att säkerställa företagets överlevnad kan den nya köparen och arbetstagarna komma överens om att de gemensamma arbetsvillkoren ska ändras.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Så snart insolvensförfaranden har inletts inkluderas samtliga borgenärens fordringar i gäldenärens skulder, oavsett om borgenärerna är oprioriterade eller prioriterade och oberoende av deras nationalitet och hemvist. Syftet med detta är, utifrån principerna om *par condicio creditorum* och förenlighet med aktieutdelningslagen (*ley del dividendo*), att alla fordringar ska behandlas på samma sätt i fråga om gäldenärens styrkta insolvens och avräkning av gäldenärens samtliga skulder (artiklarna 49 och 76).

Det finns en viktig initial skillnad mellan insolvensborgenärer och borgenärer som inte berörs av insolvensförfarandena: borgenärer till insolvensboet.

Fordringar gentemot insolvensboet anges i artikel 84.2 i insolvenslagen i en begränsad förteckning, vilket innebär att de fordringar som inte anges i denna betraktas som insolvensfordringar. I princip och i de allra flesta fall är dessa fordringar som uppstår efter att insolvensbeslutet fattades, som ett resultat av förfarandena eller gäldenärens fortsatta verksamhet, eller fordringar som uppstår på grund av en utomobligatorisk skuld. Andra fall omfattas dock också, till exempel lönefordringar för de sista 30 dagarnas arbete före insolvensbeslutet och vars belopp inte är mer än två gånger högre än den garanterade minimilönen, samt underhållskrav från gäldenären eller de personer som han eller hon enligt lag är skyldig att ge underhåll till.

I andra fall uppstår fordringarna genom beslut som utfärdats under förfarandena, till exempel vid fastställandet av verkningarna av en återgångstalan eller till följd av ett upphävande av avtal.

Halva beloppet av fordringar till följd av nya kontanta intäkter vilka beviljats inom ramen för ett refinansieringsavtal, enligt villkoren i artikel 71a eller den fjärde tilläggsbestämmelsen, kan också betraktas som fordringar gentemot insolvensboet.

I likvidationsförfaranden även sådana fordringar som beviljats gäldenären inom ramen för en åtgärd och i enlighet med bestämmelserna i artikel 100.5 fordringar gentemot insolvensboet.

Fordringar gentemot insolvensboet är "förhandsavdragsberättigade", vilket innebär att de har företräde framför alla andra fordringar och att de inte påverkas av uppskov i fråga om periodiserad ränta.

Lönefordringar för de sista 30 dagarnas arbete måste betalas omedelbart. Övriga fordringar gentemot insolvensboet ska betalas på förfallodagen, men förvaltaren kan ändra denna regel om så krävs med anledning av insolvensförfarandena och om det finns tillräckliga tillgångar för att betala samtliga fordringar gentemot insolvensboet.

I lagen fastställs dock särskilda bestämmelser (artikel 176a) i fall där gäldenärens tillgångar inte förmodas vara tillräckliga för att betala fordringarna gentemot insolvensboet. I sådana fall måste insolvensförfarandena slutföras. Om förvaltaren förutser att så är fallet måste han eller hon informera domaren och börja betala fordringarna gentemot insolvensboet i enlighet med ett särskilt beslut, vilket anges i artikel 176a.2.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

När insolvensförfaranden inleds ska borgenärerna inge sina fordringar inom en månad från det att beslutet offentliggjorts i det officiella kungörelseorganet, och förvaltaren måste informera var och en av de borgenärer som anges i gäldenärens handlingar om deras ansvar att delge fordringarna. Det finns inga bestämmelser om exakt hur detta ska ske. Tidsfristen är densamma för borgenärer som har sin hemvist utomlands, men bestämmelserna i artiklarna 53 och 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden är tillämpliga.

Fordran måste inges skriftligen och riktas till förvaltaren. Vidare måste den innehålla information om fordran samt nödvändiga uppgifter om belopp, de datum då fordran uppstod och förföll till betalning, särdrag och förmodad rubricering. Om en särskild förmånsrätt hävdas måste även de tillgångar eller rättigheter som är föremål för betalning med tillhörande registreringsuppgifter anges. Styrkande handlingar måste också tillhandahållas. Informationen kan lämnas elektroniskt.

Förvaltaren måste besluta om huruvida respektive anspråk med tillhörande belopp ska tas med eller inte och om rubriceringen av dessa, i en borgenärsförteckning som ska inges tillsammans med rapporten. Borgenärer som är missnöjda med fordrans rubricering eller belopp eller som inte var delaktiga i denna kan bestrida rapporten inom tio dagar genom att ansöka om ett underordnat förfarande, vilket kommer att bli föremål för en dom från domaren. Innan rapporten inges (högst tio dagar dessförinnan) ska förvaltaren skicka ett elektroniskt meddelande till de borgenärer vars adress förvaltaren förfogar över, i vilket förvaltaren informerar dem om utkastet till borgenärsförteckning och inventarieförteckning. Missnöjda fordringsägare kan skriva till förvaltaren för att rätta till eventuella felaktigheter eller ge annan nödvändig information.

Om borgenärerna inte inger sina fordringar i tid kan fordringarna fortfarande upptas på förteckningen av förvaltaren eller domaren när bestridanden av borgenärsförteckningen prövas, men de kommer dock att få en underordnad status. Sådana fordringar som avses i artikel 86.3, fordringar till följd av gäldenärens handlingar, fordringar i en verkställbar handling, pantfordringar i ett offentligt register, fordringar som upptagits på annat sätt i insolvensförfaranden eller i andra rättsliga förfaranden och fordringar som måste styrkas av offentliga myndigheter kommer inte att underordnas på dessa grunder och kommer att rubriceras i enlighet därmed.

Fordringar som inte ens uppfyller dessa kriterier för upptagande på förteckningen, eftersom de har delgetts efter att tidsfristen löpt ut, kan inte betalas alls under insolvensförfarandena.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioritetsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

I lagen inordnas insolvensfordringar i tre kategorier (artikel 89): prioriterade, oprioriterade och efterställda. Prioriterade fordringar är i sin tur indelade i särskilda och allmänna fordringar och därefter under olika rubriker på det sätt som anges i den nya artikel 94.2. Rubriceringen av fordringar i insolvenslagen sker automatiskt. Kategorin oprioriterade fordringar omfattar alla fordringar som inte ingår i någon av de två andra kategorierna (prioriterade och efterställda fordringar).

A) Särskilt prioriterade fordringar (artikel 90):

1. Fordringar som säkrats med fastighetslån, företagsinteckning eller registrerad panträtt på de in-tecknade eller pantsatta tillgångarna eller rättigheterna.
2. Fordringar som säkrats genom pantsatta intäkter från in-tecknad egendom.
3. Lånefordringar på fasta tillgångar, inklusive arbetstgares fordringar på föremål som de tillverkat men som ägs eller innehas av gäldenären.
4. Fordringar på betalning av finansiell leasing eller inköp som gjorts på avbetalning i fråga om lösa eller fasta tillgångar, till förmån för uthyrare eller säljare och, i tillämpliga fall, finansiärer, tillgångar som leasats eller sålts med återtagandeförbehåll, med ett förbud mot avyttring eller ett resolutionsvillkor vid utebliven betalning.
5. Fordringar med garanterade säkerheter i räkenskaperna, i fråga om in-tecknad säkerhet.
6. Fordringar med panträtt som fastställts i offentliga handlingar, i fråga om pantsatta tillgångar eller rättigheter som ägs av borgenären eller tredje part. När det gäller säkrade fordringar måste de endast ha angetts i ett officiellt och daterat dokument för att få företräde framför pantsatta tillgångar. Pant som säkerhet för framtida fordringar kommer endast att ge särskilt företräde åt fordringar som uppstår innan insolvensbeslutet fattas och sådana som uppstår efter detta om de återinsätts i enlighet med artikel 68 eller när panten tas med i ett offentligt register innan insolvensbeslutet fattas. Det särskilda företrädet kommer endast att påverka den del av fordran som inte överstiger värdet på den motsvarande garanti som tagits med i borgenärsför-teckningen. Den del av fordran som överstiger det belopp som erkänts ha särskilt företräde kommer att rubriceras utifrån dess art.

B) Allmänt prioriterade fordringar (artikel 91):

1. Lönefordringar utan särskilt företräde, på ett belopp som man erhåller genom att tredubbla den garanterade minimilönen med antalet dagar med utestående lön; ersättning till följd av ett avtal upphävts, till ett belopp som motsvarar lagstadgat minimibelopp beräknat utifrån högst tre gånger den garanterade minimilönen; ersättning till följd av arbetsolyckor och arbetssjukdomar, som uppstått innan insolvensbeslutet fattas.
2. Belopp motsvarande skatte- och socialförsäkringsavdrag som gäldenären enligt lag är skyldig att betala.
3. Fordringar från fysiska personer till följd av frilansarbete och från upphovsmän för beviljande av licenser för arbeten som omfattas av skydd av immateriella rättigheter, vilka uppstått inom de sex månader som föregick insolvensbeslutet.
4. Skattefordringar och andra offentligrättsliga fordringar, samt socialförsäkringsfordringar som inte har något särskilt företräde. Denna förmånsrätt kan tillämpas på upp till 50 procent av skattemyndighetens respektive socialförsäkringssystemets totala fordringar.
5. Fordringar avseende privaträttsligt utomobligatoriskt ansvar.
6. Fordringar till följd av nya kontanta intäkter inom ramen för ett refinansieringsavtal som uppfyller kraven i artikel 71.6 och det belopp som inte betraktas som en fordran gentemot insolvensboet.
7. Upp till 50 procent av beloppet för fordringar från den borgenär som ansökte om insolvensförfarandena och vilka inte betraktas som efterställda.

C) Efterställda fordringar enligt artikel 92:

1. Förvaltaren tar med sådana fordringar som har delgetts sent i borgenärsför-teckningen. Sådana fordringar som inte har delgetts, eller som har delgetts sent, tas med i för-teckningen på grundval av senare meddelanden eller av domaren när han eller hon prövar bestridanden av för-teckningen. Sådana fordringar som avses i artikel 86.3, fordringar till följd av gäldenärens handlingar, fordringar i en verkställbar handling, pantfordringar i ett offentligt register, fordringar som upptagits på annat sätt i insolvensförfaranden eller i andra rättsliga förfaranden och fordringar som måste styrkas av offentliga myndigheter kommer inte att underordnas på dessa grunder och kommer att rubriceras i enlighet därmed.
2. Fordringar som, till följd av ett avtal, är efterställda med hänsyn till alla övriga fordringar gentemot gäldenären.
3. Fordringar avseende tilläggsavgifter och ränta oavsett slag, inklusive dröjsmålsränta, förutom sådana som avser fordringar med säkerhet, och med en tillhörande garantibegränsning.
4. Fordringar avseende böter och liknande.
5. Fordringar från personer som har en sådan särskild relation till gäldenären som avses i påföljande artikel, förutom sådana som omfattas av artikel 91.1 om gäldenären är en fysisk person, och andra fordringar än sådana som har sin grund i lån eller liknande finansieringsavtal från sådana aktieägare som avses i artikel 93.2.1 och 93.2.3 vilka uppfyller villkoren för kapitalandel i nämnda artikel. Underhållskrav som uppstod och förföll till betalning innan insolvensbeslutet fattades omfattas inte av denna bestämmelse utan betraktas som oprioriterade fordringar.
6. Fordringar till följd av återgångstalan till förmån för en person som förklarats ha handlat i ond tro i den fråga som tvisten gäller.
7. Fordringar till följd av avtal med ömsesidiga förpliktelser i enlighet med artiklarna 61, 62, 68 och 69 om domaren, utifrån en rapport från förvaltaren, finner att borgenären upprepade gånger har hindrat fullföljandet av avtalet till nackdel för insolvensförfarandena.

13.1 Betalning av fordringar

Betalning av särskilt prioriterade fordringar görs mot de tillgångar och rättigheter som förfarandena omfattar, oavsett om de omfattas av individuella eller kollektiva verkställighetsåtgärder. Det finns särskilda bestämmelser för sådana fordringar, vilka innebär att förvaltaren får betala dem från insolvensboet utan att avyttra specifika tillgångar och på så sätt frigöra börda på fast egendom. Tillgångarna får också säljas med fortsatt panträtt och genom att köparen övertar gäldenärens skulder. Det finns särskilda bestämmelser i artikel 155 om försäljning av sådana tillgångar.

Allmänt prioriterade fordringar betalas i turordning och proportionellt inom respektive kategori. Därefter betalas oprioriterade fordringar, men domaren kan ändra betalningsbeslutet på förvaltarens begäran och på vissa villkor (artikel 157). Oprioriterade fordringar betalas proportionellt och i enlighet med likviditeten hos tillgångarna i insolvensboet.

Efterställda fordringar betalas sist och i den ordning som anges i artikel 92.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

14.1 Rekonstruktionsförfaranden

Rekonstruktionsförfaranden kan avse två olika situationer: ackord för att lösa insolvensförfaranden och en möjlighet för gäldenären att undvika insolvensförfaranden genom ett skuldomläggnings- eller skuldsaneringsavtal med sina borgenärer. Båda dessa situationer regleras i insolvenslagen.

A) Ackord

Efter insolvensförfarandets inledande fas, då de tillgångar och skulder som förfarandena omfattar har fastställts på ett slutgiltigt sätt, finns två möjliga lösningar: ackord eller likvidation. Ackord är att föredra, eftersom det i lagen fastställs att uppgörelsefasen alltid måste inledas om gäldenären inte har begärt likvidationsförfaranden.

Både gäldenären och de borgenärer som står för mer än femtedel av skulderna kan inge ett uppgörelseförslag så snart den inledande fasen har avslutats. Gäldenären får också inge ett tidigt uppgörelseförslag, men detta alternativ finns dock inte för vissa gäldenärer (gäldenärer som dömts för vissa brott och sådana som inte har iakttagit skyldigheten att lämna in sin årsredovisning).

Syftet med ett tidigt uppgörelseförslag är att gäldenären och borgenärerna snabbt ska nå en lösning utan att behöva gå igenom insolvensförfarandenas samtliga faser. För att förslaget ska kunna prövas måste det ha undertecknats av en viss andel borgenärer. Så snart förslaget inges måste det bedömas av förvaltaren, varpå det kan undertecknas av övriga borgenärer. Om majoritetskravet uppfylls kommer domaren att utfärda en dom om godkännande av den presenterade uppgörelsen.

Uppgörelsefasen inleds normalt med ett domstolsbeslut genom vilket den inledande fasen avslutas. I beslutet anger domaren ett datum för borgenärssammanträdet, men om antalet borgenärer är fler än 300 kan förfarandet ske skriftligen. Från och med detta inleds en tidsfrist inom vilken gäldenären och borgenärerna ska inge sina uppgörelseförslag, som måste innehålla vissa grundläggande saker. Om de uppfyller samtliga villkor godtar domaren förslagen, som då kommer att skickas till förvaltaren för bedömning.

Borgenärssammanträdet kommer att ledas av domaren, och för att sammankallandet ska anses ha gått rätt till måste borgenärerna till mer än hälften av de oprioriterade fordringarna infinna sig. Gäldenären och förvaltaren måste närvara. Vid sammanträdet hålls diskussioner och omröstningar om uppgörelseförslagen. För att godkännas måste de erhålla en sådan majoritet som avses i artikel 124 i lagen, beroende på deras innehåll. Därefter utfärdar domaren ett beslut om godkännande av det förslag som antogs vid sammanträdet. Dessförinnan kan förslaget bestridas av förvaltaren och de borgenärer som inte närvarade eller som fråntogs sina rättigheter.

Åtgärden träder i kraft den dag då godkännandebeslutet antas. Från och med denna tidpunkt slutförs insolvensförfarandena som då ersätts med de som fastställts enligt uppgörelsen. Förvaltarens roll upphör också. Uppgörelsen är bindande för gäldenären och de oprioriterade och underordnade borgenärerna, liksom för de prioriterade borgenärer som röstade för uppgörelsen. Den kan också vara bindande för de prioriterade borgenärerna beroende på den majoritet som nåddes vid godkännandet. Så snart uppgörelsen har genomförts kungör domaren detta, varpå han eller hon beslutar att insolvensförfarandena ska slutföras.

Om uppgörelsen inte respekteras kan samtliga borgenärer begära en talan om ogiltigförklaring från domaren.

B) Skuldombläggning genom refinansieringsavtal för att undvika insolvensförfaranden

Sedan insolvenslagen offentliggjordes har man kunnat konstatera att insolvensförfaranden inte är tillräckligt för att åstadkomma fortsatt näringsverksamhet utifrån den överenskomna lösningen. I kommissionens rekommendation av den 12 mars 2014 om en ny strategi för att hantera konkurs och insolvens uppmanades därför medlemsstaterna att vidta åtgärder för att undvika insolvensförfaranden via refinansieringsavtal mellan gäldenären och borgenärerna. Genom de allra senaste ändringarna av insolvenslagen införde den spanska lagstiftaren fyra typer av åtgärder i detta avseende: a) upprättande av ett förhandskommunikationssystem för att gäldenären ska informera domaren i handelsdomstolen om att förhandlingar har inletts med borgenärerna för att nå ett refinansieringsavtal, vilket upphäver skyldigheten att ansöka om insolvensförfaranden och möjliggör inställande av enskilda verkställighetsåtgärder i vissa fall och under en viss tid; b) införande av skyddsmechanismer för att säkra refinansieringsavtal mot återgångstalan; c) inrättande av ett officiellt godkännandeförfarande för refinansieringsavtal för att stärka deras verkningar; d) införande av stimulansåtgärder för att omvandla skulder till eget kapital. I detta avsnitt behandlas särskilt bestämmelserna om domstolars godkännande av refinansieringsavtal, vilka finns i den fjärde tilläggsbestämmelsen till insolvenslagen.

Domstolen kan godkänna refinansieringsavtal som undertecknats av borgenärer som står för minst 51 procent av de finansiella skulderna. I lagen fastställs särskilda bestämmelser om beräkning av den procentuella andelen av finansiella skulder och om syndikerade lån.

Processen innefattar att gäldenären eller borgenärerna ska inge en ansökan tillsammans med ett intyg från revisorn där det bekräftas att majoritetskravet gällande borgenärernas deltagande i respektive fall uppfylls, i överensstämmelse med den begärda skyddsnivån, med minst 51 procent av de ekonomiska skulderna. Domaren prövar ansökan, och om ansökan godtas utfärdar han eller hon ett beslut om vilandeförklaring av de enskilda verkställighetsåtgärderna under godkännandeförfarandet.

Så snart godkännandebeslutet har offentliggjorts inleds en 15 dagar lång period under vilken misstäckande finansiella borgenärer kan bestrida beslutet. De enda grunderna för bestridande är antingen att de formella kraven inte har följts eller att den uppoffring som krävs är oproportionerlig. Bestridanden behandlas inom ramen för ett underordnat förfarande som gäldenären och övriga borgenärer som är parter i avtalet deltar i. Det beslut som fattas är slutgiltigt. När det gäller verkningarna av det domstolsgodkända avtalet, vilka gäller från och med den dag då beslutet offentliggörs i det officiella kungörelseorganet, anges det dessutom uttryckligen att domaren kan besluta om upphävande av all kvarstad som belagts via enskilda verkställighetsförfaranden på de skulder som refinansieringsavtalet omfattar.

Verkningarna av ett domstolsgodkännande innebär inte bara att man utsträcker verkningarna av den överenskomna utsträckningen, genom att göra avkall på principen om ett avtals relativa verkan. Den allmänna verkan är att skydda mot återgångstalan. Om verkningarna kan uträckas till att omfatta misstäckande borgenärer beror på hur stor procentuell andel som har gett sitt godkännande. I enlighet därmed a) upphävs skyddet för borgenärer med säkerhet och b) avtalets verkningar anpassas utifrån den majoritet som erhållits vid godkännandet och beroende på huruvida fordran faktiskt omfattas av säkerheten.

Borgenärer med finansiella fordringar som inte har undertecknat avtalet men som påverkas av domstolens godkännande bibehåller sina rättigheter gentemot de solidariskt förpliktade medgäldenärerna och gentemot borgensmän eller garantier, som inte får åberopa att refinansieringsavtalet eller domstolsgodkännandets verkningar ska godtas. När det gäller finansiella borgenärer som har undertecknat avtalet kommer upprätthållandet av verkningarna för borgensmän eller garantier vara beroende av vad som överenskommit, inom ramen för deras rättsliga förhållanden.

Samtliga borgenärer får, oavsett om de har undertecknat avtalet eller inte, begära en talan om ogiltigförklaring hos den domare som godkände avtalet, inom ramen för ett underordnat insolvensförfarande. Domen kan inte överklagas. Om avtalet ogiltigförklaras får borgenärerna begära insolvensförfaranden eller inleda enskilda verkställighetsförfaranden.

Om säkerhetsrätter verkställs på fordringar som påverkas av avtalet, och om inget annat överenskommit, får borgenären ta de erhållna beloppen i besittning på vissa villkor.

14.2 Befrielse från obetalda fordringar för gäldenärer som är fysiska personer

Genom lag 25/2015 av den 28 juli 2015 infördes verktyget "andra chansen" i insolvenslagen, i den nya artikel 178a.

Enligt denna bestämmelse undantas fysiska personer från den allmänna regeln i artikel 178.2, som innebär att gäldenärer som är fysiska personer ansvarar för att betala de kvarstående fordringarna, om insolvensförfaranden har avslutats till följd av likvidation eller otillräckliga tillgångar i förfarandena.

För att få utnyttja detta undantag måste gäldenären ha handlat i god tro, vilket innebär att följande krav måste vara uppfyllda:

1. Att insolvensen inte anses vara självförvållad.
2. Att gäldenären inte har blivit föremål för en lagakraftvunnen dom om egendomsbrott, bedrägeri eller ekonomisk brottslighet, förfalskning, brott mot skatte- och socialförsäkringssystemet eller mot arbetstagares rättigheter under de tio år som föregick insolvensbeslutet.
3. Att gäldenären har nått eller försökt nå förlikning utanför domstol för att uppfylla kraven i artikel 231.
4. Att gäldenären har betalat fordringarna gentemot insolvensboet och de prioriterade insolvensfordringarna fullt ut och, om gäldenären inte har försökt nå föregående förlikning utanför domstol, minst 25 procent av beloppet av oprioriterade insolvensfordringar.
5. Att gäldenären som alternativ till föregående punkt

- i) godtar en betalningsplan,
- ii) har fullgjort sina skyldigheter att samarbeta med domaren och förvaltaren,
- iii) inte har utnyttjat detta undantag de senaste tio åren,
- iv) inte har avböjt ett arbetserbjudande som stämmer överens med hans eller hennes kompetens fyra år innan insolvensbeslutet fattades,
- v) uttryckligen godtar, i sin ansökan om befrielse från obetalda fordringar, att beviljandet av undantaget kommer att förtecknas i särskilt avsnitt i det offentliga insolvensregistret under fem års tid.

Beviljandet av detta undantag förutsätter att förfaranden inleds på gäldenärens begäran och att förvaltaren och de borgenärer som ingår i kärandesidan deltar i dessa. Gäldenären måste inte ha en betalningsplan för de fordringar som inte omfattas av undantaget, vilka måste betalas inom högst fem år.

Så snart den fastställda tidsperioden för genomförandet av betalningsplanen har löpt ut, utan att undantaget har återkallats, utfärdar insolvensdomaren på gäldenärens begäran ett beslut om beviljande av ett slutgiltigt undantag för fordringar som inte betalats under insolvensförfarandena. Domaren får också, beroende på omständigheterna i ärendet och efter att ha hört borgenärerna, besluta om en slutgiltig befrielse från obetalda fordringar för gäldenärer som inte har följt betalningsplanen fullt ut men som har anslagit minst hälften av sina erhållna (och utmättningsbara) intäkter under de fem år som gått sedan det preliminära undantaget beviljades. I annat fall gäller en fjärdedel av denna inkomst om gäldenären uppfyller de krav som anges i lagstiftningen om skydd för gäldenärer som saknar medel, med hänsyn tagen till familjens inkomst och särskilt svåra familjeförhållanden.

Alla oprioriterade och efterställda fordringar som inte har betalats den dag då insolvensförfarandena slutförs kommer att omfattas av undantaget, bortsett från offentligrättsliga fordringar och underhållskrav. När det gäller särskilt prioriterade fordringar kommer det att påverka den del av sådana fordringar som inte skulle kunna betalas genom verkställighet av säkerheten.

Undantaget kan återkallas på insolvensborgenärens begäran om det, högst fem år efter beviljandet, bevisas att gäldenären har dold inkomst eller dolda tillgångar eller rättigheter.

Återkallande kan också begäras i följande fall inom den tid då betalningsplanen ska följas: a) gäldenären befinner sig i någon sådan situation som, enligt bestämmelserna i artikel 178a.3, gör att en befrielse från obetalda fordringar inte kan beviljas, b) skyldigheten att, där så är tillämpligt, betala andra skulder än de som befrielsen omfattar fullgörs inte enligt betalningsplanen eller c) gäldenärens ekonomiska situation förbättras väsentligt på grund av arv, legat eller gåva eller penning- eller hasardspel så att gäldenären skulle kunna betala alla utestående skulder utan men för hans eller hennes underhållsskyldighet. Om domaren begär att undantaget ska återkallas ska borgenärerna fullt ut återta sin rätt att väcka talan mot gäldenären för att verkställa fordringar som ännu inte betalats när insolvensförfarandena slutförs.

14.3 Avslutande av insolvensförfaranden

Grunderna för avslutande av insolvensförfaranden anges i artikel 176 i insolvenslagen. I huvudsak avslutas insolvensförfaranden på följande grunder:

- a) Insolvensbeslutet återkallas av provinsdomstolen (*Audiencia Provincial*).
- b) Åtgärden förklaras ha efterlevts.
- c) Det styrks att de tillgångar som förfarandena omfattar är otillräckliga för att betala fordringarna gentemot insolvensboet.
- d) Det styrks att alla erkända fordringar har betalats eller att borgenärernas krav har tillgodosetts fullt ut på annat sätt.
- e) Samtliga borgenärer lämnar eller drar sig tillbaka från förfarandena, så snart den inledande fasen har slutförts.

Avslutandet måste godkännas av domaren, och de berörda parterna kan bestrida detta genom ett visst förfarande. Lagen innehåller särskilda bestämmelser om insolvensförfaranden som avslutas eftersom gäldenärens tillgångar är otillräckliga för att betala fordringarna gentemot insolvensboet. Detta kan styrkas genom gäldenärens egen ansökan om förfaranden, eftersom domaren då utfärdar och avslutar insolvensförfarandena genom samma beslut och vid samma tidpunkt.

När insolvensförfarandena förklaras avslutade upphör alla begränsningar av gäldenärens befogenheter. Om gäldenären är en fysisk person innehåller lagen särskilda bestämmelser om att gäldenären kan befrias från betalning av fordringar som inte betalats under insolvensförfarandena. Kraven för detta undantag fastställs i artikel 178a. Gäldenären måste ha handlat i god tro och måste uppfylla vissa krav. Gäldenären måste själv ansöka om detta undantag, och såväl förvaltaren som borgenärerna får framföra klagomål. Undantaget kan återkallas i vissa fall, till exempel om gäldenärens ekonomiska situation förbättras eller om han eller hon inte följer betalningsplanen för att betala de skulder som inte omfattas av undantaget.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Juridiska personer förlorar sin rättskapacitet om insolvensförfaranden rörande dem avslutas på grund av likvidation.

Om förfarandena avslutas eftersom uppgörelsen har fullföljts får borgenärerna sina fordringar betalda enligt vad som överenskommits inom uppgörelsen. Prioriterade fordringsägare som inte har undertecknat ackordet får fortsätta eller inleda enskilda verkställighetsförfaranden på vissa villkor. Under genomförandet av ackordet kan gäldenären även förlora sin rättskapacitet genom en strukturell förändring, som leder till att ett nytt eller ett övertagande företag tar över skulderna.

Om gäldenärerna är fysiska personer innebär ett slutförande av insolvensförfaranden på grund av likvidation eller otillräckliga tillgångar att borgenärerna kan vidta enskilda verkställighetsåtgärder gentemot gäldenären, om han eller hon inte har befriats från betalning av obetalda fordringar i enlighet med artikel 178a.

15.1 Återinledande av insolvensförfaranden

Om ett insolvensbeslut fattas avseende en gäldenär som är en fysisk person inom fem år efter att det tidigare insolvensförfarandet avslutats till följd av likvidation eller otillräckliga tillgångar, betraktas detta som att det tidigare förfarandet inleds på nytt.

Om gäldenärerna är juridiska personer kommer samma domstol som skötte det första förfarandet att begära att de insolvensförfaranden som avslutades på grund av likvidation eller otillräckliga tillgångar ska inledas på nytt. Sådana förfaranden kommer enbart att avse likvidation av tillgångar och rättigheter som uppstått efter avslutandet.

Inom ett år efter att beslut fattats om att avsluta insolvensförfarandena på grund av otillräckliga tillgångar kan borgenärerna ansöka om att förfarandena ska återinledas i återbetalningssyfte. Borgenärerna ska ange vilka åtgärder som ska vidtas eller tillhandahålla skriftliga relevanta fakta som skulle kunna leda till att insolvensen betraktas som självförvålad, förutom om en dom utfärdats om en sådan rubricering i de avslutade insolvensförfarandena.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Enligt artikel 84.2.2 i insolvenslagen utgör alla rättegångskostnader som är nödvändiga för att ansöka om och genomföra insolvensförfaranden fordringar gentemot insolvensboet. Detta inbegriper framför allt fordringar till följd av rättegångskostnader som krävs för att ansöka om och besluta om insolvensförfaranden, antagande av säkerhetsåtgärder, offentliggörande av beslut enligt denna lag samt gäldenärens och förvaltarens närvaro och ombud under hela insolvensförfarandena samt de underordnade förfarandena, när sådana måste delta enligt lag eller om detta gynnar insolvensboet, tills uppgörelsen träder i kraft eller, i annat fall, tills insolvensförfarandena har avslutats. Detta är inte tillämpligt på fordringar till följd av överklaganden av domstolens beslut om de avvisats helt eller delvis med ett uttryckligt beslut om att kostnaderna ska betalas.

Fordringar gentemot insolvensboet utgörs enligt artikel 84.2.3 även av rättegångskostnader till följd av att gäldenären, förvaltaren eller de legitima borgenärerna ska närvara eller vara företrädare vid sådana förfaranden som, med anledning av insolvensboet, fortsätter eller inleds enligt bestämmelserna i

nämnda lag. Undantag görs dock vid bestämmelser gällande ärenden om återkallande, godkännande, förlikning eller som särskilt gäller gäldenärens rätt att försvara sig. Vidare avses endast rättegångskostnader upp till de kvantitativa begränsningar som fastställs i nämnda artikel, i tillämpliga fall.

Om insolvensförfaranden avslutas eftersom det finns otillräckliga tillgångar i insolvensboet betalas fordringar avseende rättegångskostnader före övriga fordringar gentemot insolvensboet, med undantag för arbetstagares fordringar och underhållskrav (artikel 176a.2).

Förvaltarens avgifter utgör fordringar gentemot insolvensboet och fastställs av domaren utifrån en arvodestaxa som godkänts enligt lag. För närvarande tillämpas fortfarande den arvodestaxa som antogs genom kungligt dekret 1860/2004 av den 6 september 2004. I artikel 34 fastställs särskilda bestämmelser om avgifternas fastställande och verkan.

Enligt lagen får delegerade assistenter utses för att hjälpa förvaltaren, och arvoden till dessa fastställs i denna lag.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Återgångstalan i insolvensförfaranden regleras i artiklarna 71–73 i insolvenslagen. Dessa bestämmelser har ändrats successivt, framför allt när det gäller de *skyddsmekanismer* som kan tillämpas i refinansieringsavtal.

I artikel 71 föreskrivs ett rättsligt system för återbetalning, vilket baseras på en allmän bestämmelse om att alla åtgärder som gäldenären vidtar och som inverkar menligt på de tillgångar som förfarandena omfattar betraktas som återkalleliga, oavsett om avsikten var att vilseleda eller inte. För att säkra verkningarna av en återkallelse fastställs en viss tidsperiod: två år innan insolvensbeslutet fattades.

A) Återkallelsetid

I lagen fastställs en specifik återkallelsetid: inom två år från det att insolvensbeslutet fattades.

B) Begreppet "förmögenhetsskada"

De åtgärder som gäldenären har vidtagit under den "kritiska perioden" är återkalleliga om de inverkar menligt på de tillgångar som förfarandena omfattar. Förmögenhetsskada måste styrkas på tillfredsställande sätt av den part som inger klagomålet. Med tanke på de problem som vanligtvis uppstår när det gäller att styrka skadliga åtgärder innebär insolvenslagen att det blir lättare att väcka talan genom att en rad presumtioner fastställs. Liksom i andra delar av lagen kan presumtionerna vara icke motbevisbara eller motbevisbara. Därmed kan följande konstateras: a) Förmögenhetsskada antas vara icke motbevisbar i två fall: i) när det rör sig om fritt förfogande över tillgångar, förutom gåvor avsedda för användning och ii) när det rör sig om betalning och andra åtgärder för fullgörande av förpliktelser som skulle ha fullgjorts innan insolvensbeslutet fattades, om de inte har garanterats genom säkerhet, då presumtionen innebär att bevis på motsatsen får inges. b) Förmögenhetsskada antas vara motbevisbar i tre fall: i) vid avyttrande av tillgångar mot betalning till personer som har en särskild koppling till insolvensgäldenären, ii) vid inrättande av säkerheter i egendomen till förmån för befintliga förpliktelser eller nya förpliktelser som införts för att ersätta de förstnämnda och iii) vid betalning eller andra åtgärder för fullgörande av förpliktelser som garanterats genom säkerhet och som skulle ha fullgjorts innan insolvensbeslutet fattades.

C) Förfarande

Förvaltaren har rättsliga befogenheter att väcka återgångstalan i insolvensförfaranden. För att skydda borgenärer mot inaktivitet från förvaltarnas sida finns det dock enligt lag underordnade eller andra gradens rättsliga befogenheter för borgenärer som skriftligen har begärt att förvaltaren ska väcka en återgångstalan och förvaltaren inte har gjort detta inom två månaders tid. I lagen finns bestämmelser som syftar till att säkerställa att förvaltarna effektivt ser till att ingen avyttring sker av de tillgångar som förfarandena omfattar. Vid en talan som väcks mot refinansieringsavtal är det bara förvaltaren som har rättsliga befogenheter, och inga underordnade befogenheter ges.

Som ett skydd för refinansieringsavtal finns särskilda bestämmelser till följd av nyliga ändringar i lagstiftningen, i vilka det fastställs skyddsmekanismer som gör att sådana avtal (som godkänts på vissa villkor) inte kan bli föremål för en återgångstalan (artikel 71a).

Senaste uppdatering: 23/04/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Frankrike

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Alla personer som bedriver närings- eller hantverksverksamhet, alla jordbrukare eller andra fysiska personer som bedriver verksamhet som egenföretagare, inklusive utövare av ett fritt yrke som regleras i lag eller genom en skyddad yrkesbeteckning, och alla privaträttsliga enheter kan bli föremål för undsättningsåtgärder (*procédure de sauvegarde*), företagsrekonstruktion (*procédure de redressement judiciaire*) eller likvidation (*procédure de liquidation judiciaire*).

Ett insolvensförfarande kan inledas mot en egenföretagare (*auto-entrepreneur*).

Ett undsättningsförfarande kan endast inledas mot en person som bedriver näringsverksamhet. Vid företagsrekonstruktion eller likvidation kan personen redan ha upphört att bedriva näringsverksamhet när förfarandet inleds.

Privaträttsliga enheter som kan bli föremål för ett insolvensförfarande inkluderar icke-kommersiella företag, ekonomiska intressegrupper, föreningar, fackförbund, yrkes- eller branschorganisationer och arbetsråd.

Ett insolvensförfarande kan inte inledas mot grupper av privaträttsliga enheter som inte är juridiska personer, som t.ex. samriskföretag eller företag som håller på att slås samman.

Ett insolvensförfarande kan inte heller inledas mot offentligrättsliga juridiska personer.

Påskyndat undsättningsförfarande och påskyndat finansiellt undsättningsförfarande

En gäldenär kan använda sig av ett påskyndat undsättningsförfarande (*procédure de sauvegarde accélérée*) eller ett påskyndat finansiellt undsättningsförfarande (*procédure de sauvegarde financière accélérée*) om gäldenärens räkenskaper har godkänts av eller upprättades av en revisor och om gäldenären har fler än 20 anställda eller en omsättning före skatt på mer än 3 miljoner euro eller en balansräkning på mer än 1,5 miljoner euro. Det påskyndade undsättningsförfarandet och det påskyndade finansiella undsättningsförfarandet kan även användas av gäldenärer som tillämpar koncernredovisning.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Ett undsättningsförfarande inleds om gäldenären upplever oöverstigliga svårigheter men ännu inte har ställt in betalningarna.

En företagsrekonstruktion inleds om gäldenärens skulder överskrider tillgångarna och gäldenären har ställt in betalningarna.

Syftet med en företagsrekonstruktion är att göra det möjligt för företaget att fortsätta sin verksamhet, behålla sina anställda och betala sina skulder.

Företagets ledning måste begära att detta förfarande ska inledas inom 45 dagar från betalningsinställelsen.

Ett likvidationsförfarande inleds om företaget har ställt in betalningarna och det är uppenbart att en företagsrekonstruktion inte är möjlig.

Det är bara gäldenären som kan begära att ett undsättningsförfarande ska inledas.

Företagsrekonstruktion eller likvidation kan däremot begäras av gäldenären, borgenären eller den allmänna åklagaren, under förutsättning att ett ackordsförfarande (*procédure de conciliation*) inte pågår.

Beslutet om att inleda ett insolvensförfarande har rättsverkan från och med dagen för domen, dvs. kl. 00.00 den dag domen meddelades.

Gäldenären underrättas om beslutet att inleda förfarandet inom åtta dagar från den dag beslutet meddelades och beslutet översänds till förvaltaren och åklagarmyndigheten, inklusive i de andra medlemsstater där gäldenären har ett driftställe.

Beslutet har direkt effekt för samtliga berörda parter.

Senast femton dagar efter att domen meddelades förs den in i bolagsregistret, handelsregistret eller i ett särskilt register som förs vid den regionala domstolens kansli.

Ett utdrag ur domen förs in i Bodac (det officiella kungörelseorganet för civil- och handelsrättsliga kungörelser) och i ett register för rättsliga meddelanden på den ort där gäldenären har sitt säte eller bolagsadress.

Påskyndat undsättningsförfarande och påskyndat finansiellt undsättningsförfarande

Det finns även ett påskyndat undsättningsförfarande och ett påskyndat finansiellt undsättningsförfarande.

Det påskyndade undsättningsförfarandet kan inledas på begäran av en gäldenär som har inlett ett ackordsförfarande och som kan visa att han eller hon har utarbetat en plan för att säkerställa företagets fortsatta verksamhet.

Att gäldenären har ställt in betalningarna utgör inte i sig ett hinder för att inleda det påskyndade undsättningsförfarandet, förutsatt att detta inte skedde mer än 45 dagar före begäran om att inleda ett ackordsförfarande.

Det påskyndade finansiella undsättningsförfarandet kan inledas på samma villkor som det påskyndade undsättningsförfarandet och om gäldenärens bokföring visar att hans eller hennes skuld gör att endast de borgenärer som ingår i borgenärskommittén kan anta en undsättningsplan.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förväras av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Insolvensförfarandet omfattar gäldenärens samtliga tillgångar.

När det gäller en juridisk person omfattas endast den personens tillgångar.

Om gäldenären är en enskild näringsidkare ingår även hans eller hennes personliga tillgångar.

Kreditgivare är dock enligt lag förbjuda att utmäta den bostad en enskild näringsidkare som bedriver handel, industriverksamhet, hantverksverksamhet eller jordbruksverksamhet eller utövar ett fritt yrke använder som sin huvudsakliga bostad.

Annan mark eller andra fastigheter som inte används för affärsändamål kan bli föremål för en förklaring om undantag från utmätning. Denna förklaring, som ska upprättas inför en notarie och offentliggöras, gäller endast för kreditgivare vars fordringar uppkom efter offentliggörandet.

Förbudet för kreditgivare att utmäta gäldenärens huvudsakliga bostad syftar till att skydda gäldenären och hans eller hennes familj.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

Berövande av gäldenärens rådighet över sina tillgångar

Undsättningsåtgärder och företagsrekonstruktion

Om ett undsättningsförfarande eller ett rekonstruktionsförfarande inleds berövas gäldenären inte rådigheten över sina tillgångar, och gäldenären fortsätter att driva sitt företag.

I ett undsättningsförfarande kan domstolen utse en förvaltare för att övervaka eller bistå gäldenären vid driften av företaget, i enlighet med det mandat som domstolen har angett. I vissa fall (företag med minst 20 anställda och en omsättning före skatt på minst 3 miljoner euro) är det obligatoriskt att utse en sådan förvaltare.

Vid en företagsrekonstruktion kan domstolen också utse en förvaltare (*administrateur judiciaire*) för att bistå gäldenären vid driften av företaget eller helt eller delvis själv driva företaget, i gäldenärens ställe. Utnämningen av en sådan förvaltare är obligatorisk i samma fall som vid undsättningsåtgärder.

Likvidation

I ett likvidationsförfarande fräntas gäldenären rätten att förvalta och föfoga över sina tillgångar. Likvidatorn (*liquidateur*) utövar gäldenärens rättigheter och vidtar åtgärder beträffande gäldenärens affärstillgångar. Likvidatorn förvaltar alltså gäldenärens tillgångar.

Förvaltare

Förvaltare utses av domstol. De verkar under överinseende av åklagarmyndigheten och utövar ett reglerat yrke.

Dessa specialiserade yrkesutövare måste föras in i nationella förteckningar och uppfylla stränga krav i fråga om lämplighet och god karaktär.

Det är även möjligt att utse personer som inte är uppförda i dessa förteckningar, men som har särskild erfarenhet eller särskilda kvalifikationer på det aktuella området.

Domstolen utser förvaltare när ett förfarande inleds.

Förvaltare kan bli civilrättsligt eller straffrättsligt skadeståndsskyldiga enligt vanlig lagstiftning.

Förvaltarnas arvode fastställs enligt en tabell i ett dekret. Domstolen tar ut förvaltarnas ersättning av gäldenären i enlighet med tabellen.

Förvaltarnas och gäldenärens befogenheter

Förvaltare som utses av domstol

I princip utser den domstol som inleder ett undsättningsförfarande eller ett rekonstruktionsförfarande en förvaltare. Förvaltaren kan föreslås av gäldenären under undsättningsförfarandet eller av åklagarmyndigheten.

Det är inte obligatoriskt att utse en förvaltare om gäldenären har färre än 20 anställda och gäldenärens omsättning före skatt är mindre än 3 miljoner euro.

Vid ett påskyndat undsättningsförfarande eller ett påskyndat finansiellt undsättningsförfarande är det alltid obligatoriskt att utse en förvaltare.

Under ett undsättningsförfarande berövas inte gäldenären inte rådigheten över sina tillgångar utan fortsätter att föfoga över dessa, om inte domstolen beslutar annorlunda.

Om domstolen har utsett en förvaltare övervakar eller bistår denne gäldenären vid driften av företaget, i enlighet med det mandat som domstolen har angett.

Under en företagsrekonstruktion bistår den av domstolen utsedda förvaltaren gäldenären vid driften av företaget, eller driver i gäldenärens ställe, helt eller delvis, själv företaget.

Den förvaltare som domstolen har utsett måste vidta, eller se till att gäldenären vidtar, de åtgärder som krävs för att bevara företagets rättigheter gentemot företagets gäldenärer och de åtgärder som krävs för att behålla företagets produktionskapacitet.

Den förvaltare som domstolen har utsett har särskilda befogenheter, t.ex. befogenhet att använda sin underskrift för att använda bankkonton som tillhör en gäldenär som har förbjudits att skriva ut checkar, befogenhet att fortsätta gällande avtal och befogenhet att göra nödvändiga personalnedskärningar.

Tvångsförvaltare som utses av domstol

I alla kollektiva förfaranden är det obligatoriskt för domstolen att utse en tvångsförvaltare (*mandataire judiciaire*).

Tvångsförvaltaren har till uppgift att företräda borgenärerna och deras kollektiva intressen.

Tvångsförvaltaren upprättar en förteckning över deklarerade fordringar, inklusive lönefordringar, och anger huruvida fordringarna bör beviljas, avslås eller hänskjutas till behörig domstol. Förteckningen översänds till konkursdomstolen.

Likvidator

I ett likvidationsförfarande utser domstolen en likvidator.

Likvidatorn kontrollerar fordringarna och realiserar gäldenärens tillgångar för att betala borgenärerna.

Likvidatorn genomför personalnedskärningar och kan välja att låta gällande avtal fortsätta.

Likvidatorn företräder en gäldenär som berövats rådigheten över sina tillgångar och utövar således de flesta av gäldenärens rättigheter och utför de flesta handlingar som rör dessa tillgångar under likvidationsförfarandet. Däremot får likvidatorn inte utöva gäldenärens ideella rättigheter.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Kvittning är ett sätt att fullgöra ömsesidiga förpliktelser upp till det lägre av beloppen.

Kvittning kan endast tillämpas mellan två personer med symmetriska ömsesidiga fordringar och skulder.

Kvittningen resulterar således i att ömsesidiga fordringar fullgörs åt båda hållen.

I princip är det förbjudet för gäldenären att betala en fordran som uppkommit före beslutet om att inleda ett undsättningsförfarande eller ett rekonstruktionsförfarande.

Förbudet mot att betala tidigare skulder hävs dock om relaterade fordringar betalas genom kvittning. Ömsesidiga fordringar av samma karaktär som uppkommer eller härrör från fullgörandet eller underlåtenheten att fullgöra samma avtal eller grupp av avtal anses vara relaterade fordringar.

Om en fordran som är relaterad till den tidigare fordran uppkommer efter beslutet om att inleda förfarandet kan den kvittas mot den tidigare fordran, förutsatt att den sistnämnda fordran har anmälts.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Förfarande för att fortsätta gällande avtal

Inledandet av insolvensförfarandet påverkar inte de avtal som finns mellan gäldenären och hans eller hennes avtalsparter (leverantörer, kunder) den dag förfarandet inleds.

Ett gällande avtal är ett avtal som finns och tillämpas när förfarandet inleds, ett avtal som ska fullgöras i etapper och som ännu inte har löpt ut den dagen eller ett avtal som genast ska fullgöras, och som ännu inte har fullgjorts, men som redan har ingåtts.

De särskilda bestämmelserna om gällande avtal gäller inte anställningsavtal.

Undsättningsåtgärder och företagsrekonstruktion

In princip fortsätter avtal automatiskt.

Avtalsparten måste således fullgöra sina skyldigheter trots att gäldenären inte har uppfyllt sina åtaganden innan beslutet om att inleda förfarandet.

Avtalsparten får betalt på förfallodagen för tjänster som tillhandahållits efter beslutet om att inleda förfarandet.

Endast den förvaltare som domstolen har utsett har möjlighet att kräva att avtalet ska fortsätta gälla under förutsättning att de tjänster som levereras till förvaltaren betalas.

Om domstolen inte har utsett någon förvaltare får gäldenären, efter medgivande från den tvångsförvaltare som domstolen har utsett, kräva att gällande avtal fullgörs.

Den förvaltare som domstolen har utsett har också möjlighet att häva avtalet eller begära uppdelning av betalningen om förvaltaren konstaterar att gäldenären saknar tillräckliga medel för att fullgöra sina skyldigheter.

Avtalsparten kan ge den förvaltare som domstolen utsett (eller gäldenären, om ingen förvaltare har utsetts) en formell uppmaning att avgöra vad som ska hända med avtalet.

Ett gällande avtal hävs automatiskt om den förvaltare som domstolen har utsett (eller gäldenären) inte inom en månad har svarat på den formella uppmaningen.

Detsamma gäller vid utebliven betalning och om motparten inte godtar att avtalsförhållandet fortsätter.

En förvaltare som domstolen har utsett (eller gäldenären, om ingen förvaltare har utsetts) kan även ansöka hos konkursdomstolen om att häva det gällande avtalet, om detta är nödvändigt för att kunna skydda eller rekonstruera gäldenären, och under förutsättning att motpartens intressen inte skadas allt för mycket.

Likvidation

Precis som vid undsättningsåtgärder och företagsrekonstruktion behålls i princip alla gällande avtal. Motparten måste således fullgöra sina skyldigheter trots att gäldenären inte har uppfyllt sina åtaganden innan beslutet om att inleda förfarandet.

Tjänster som tillhandahålls efter beslutet om att inleda förfarandet betalas på förfallodagen.

Det är bara likvidatorn som kan kräva att de gällande avtalen ska fullgöras genom leverans av de utlovade tjänsterna till gäldenären.

Motparten kan formellt uppmana likvidatorn att bestämma vad som ska hända med avtalet framöver.

Avtalet hävs automatiskt om likvidatorn inom en månad inte har svarat på den formella uppmaningen. Detsamma gäller om gäldenärens fullgörande avser betalning av ett penningbelopp, den dag motparten underrättas om likvidatorns beslut att inte fortsätta avtalet, samt vid utebliven betalning när motparten inte godtar att avtalsförhållandet fortsätter.

Om fullgörandet avser något annat än betalningen av ett penningbelopp kan likvidatorn också be konkursdomstolen häva avtalet, om detta krävs för likvidationen och motpartens intressen inte skadas allt för mycket.

Överlåtelse av gällande avtal

Vid undsättningsåtgärder, företagsrekonstruktion eller likvidation kan domstolen, om hela eller delar av företaget ska överlätas, fastställa vilka leasingavtal, hyresavtal eller avtal om varor och tjänster som behövs för att fortsätta verksamheten som ska överlätas.

En motpart vars avtal inte överlätits får ansöka hos konkursdomstolen om hävande av avtalet om förvaltaren, gäldenären (om ingen förvaltare utsetts) eller likvidatorn inte kräver att det ska fortsätta att gälla.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

I ett insolvensförfarande får borgenärer endast åberopa sina rättigheter gentemot gäldenären enligt insolvensförfarandet och kan inte vidta enskilda åtgärder för att få betalt av gäldenären.

Den dom som avslutar ett likvidationsförfarande på grund av att tillgångarna inte räcker för att betala fordringarna medför inte att borgenärerna återfår rätten att vidta enskilda åtgärder mot gäldenären.

Följande undantag finns till denna regel:

Åtgärder som rör varor som förvärvats genom arv under likvidationsförfarandet.

Om fordran har uppkommit till följd av ett brott där gäldenärens skuld fastställts eller rör borgenärens personliga rättigheter.

Om fordran har uppkommit till följd av ett bedrägligt beteende gentemot de organ som ansvarar för de sociala trygghetssystemen. Fordrans bedrägliga ursprung fastställs antingen i ett domslut eller genom en påföljd som fastställts av en myndighet för social trygghet.

Borgenärerna återfår också sin rätt att vidta enskilda åtgärder om

gäldenären har försatts i personlig konkurs,

gäldenären har befunnits skyldig till bedräglig konkurs,

gäldenären (vad någon av hans tillgångar beträffar) eller en juridisk person som han eller hon satt i ledningen för tidigare har varit föremål för ett likvidationsförfarande (på grund av otillräckliga tillgångar) som avslutades mindre än fem år innan det förfarande som gäldenären nu är föremål för inleddes och gäldenären, under de fem år som föregick det datumet, har fått sina skulder avskrivna, förfarandet inleddes som ett territoriellt förfarande i den mening som avses i artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden.

Vid bedrägeri gentemot en eller flera borgenärer tillåter domstolen dessutom att en borgenär återupptar ett enskilt förfarande mot gäldenären. Domstolen fattar sitt beslut när förfarandet avslutas, efter att ha hört eller vederbörligen kallat gäldenären, likvidatorn och tillsynsmännen. På begäran av en berörd part får domstolen fatta sitt beslut vid en senare tidpunkt, på samma villkor.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Ett beslut om att inleda ett insolvensförfarande avbryter eller förbjuder åtgärder som vidtagits mot gäldenären för att få betalt för en penningfordran eller för att häva ett avtal på grund av underlåtenhet att betala en penningfordran.

Verkställighetsförfaranden och skyddsåtgärder skjuts också upp.

Åtgärder som borgenärer vidtagit innan ett kollektivt förfarande inleddes avbryts eller skjuts upp.

Alla tidigare borgenärer berörs därför, oavsett om de är säkrade eller inte.

Avbrytandet av eller förbudet mot förfarandet gäller alla insolvensförfaranden.

Pågående förfaranden avbryts till dess att borgenären har anmält sin fordran.

De återupptas sedan automatiskt, men endast för att bekräfta fordran och fastställa beloppet, inte för att förplikta gäldenären att betala.

Under den period gäldenären är under observation fortsätter andra rättsprocesser och verkställighetsförfaranden mot gäldenären än de som anges ovan, efter ingripande av den tvångsförvaltare som domstolen har utsett, och den förvaltare som domstolen har utsett om han eller hon har till uppgift att bistå eller företräda gäldenären, eller efter det att förfarandet har återupptagits på initiativ av den tvångsförvaltare eller förvaltare som domstolen har utsett.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Undsättningsförfarande och rekonstruktionsförfarande

Inför antagandet av en undsättningsplan rådfrågas borgenärerna om betalningsperioder och skuldeftergift.

Förslagen överlämnas av den förvaltare som domstolen har utsett (eller gäldenären om ingen förvaltare har utsetts) till den tvångsförvaltare som domstolen har utsett och som företräder borgenärerna.

Den tvångsförvaltare som domstolen har utsett erhåller ett godkännande från varje borgenär som anmält sin fordran, antingen var för sig eller tillsammans.

Den tvångsförvaltare som domstolen har utsett är inte bunden att rådfråga de borgenärer för vilken den föreslagna planen inte innebär någon förändring av betalningsvillkoren eller som föreskriver full kontantbetalning så snart planen har antagits eller fordringarna godtagits.

Borgenärskommittéer

Om gäldenären har fler än 150 anställda och en omsättning på mer än 20 miljoner euro inrättas en borgenärskommitté som yttrar sig om de planerade förslagen för att betala av skulderna. Domstolen kan besluta att tillämpa dessa bestämmelser även om dessa tröskelvärden underskrids.

Borgenärskommittén samlar olika kategorier av borgenärer vid separata möten. Vid dessa lägger den fram förslag som borgenärerna kan diskutera och fatta beslut om. De borgenärer som är i minoritet måste rätta sig efter majoritetens beslut.

Det finns även en kreditinstitutskommitté som består av finansbolag, kreditinstitut och liknande institut, och en kommitté som består av de främsta varu- och tjänsteleverantörerna. Om det finns innehavare av obligationer sammankallas ett möte med alla borgenärer som innehar obligationer som emitterats i Frankrike eller utomlands för att diskutera det förslag till plan som borgenärskommittén har antagit.

Den förvaltare som domstolen har utsett måste samråda med borgenärskommittéerna om förslaget till plan och rösta för en plan innan domstolen kan fatta sitt beslut.

Om det finns borgenärskommittéer kan varje borgenär som ingår i en kommitté föreslå alternativ till den plan som gäldenären har föreslagit.

Förslaget till plan kan därför komma från gäldenären (eventuellt med hjälp av den förvaltare som domstolen har utsett) eller, vid företagsrekonstruktion, från förvaltaren med gäldenärens hjälp, men kan även vara ett initiativ från borgenärer som är medlemmar av en borgenärskommitté. Den plan som antas av kommittéerna och, om det rör sig om en separat plan, den plan som stöds av gäldenären och förvaltaren, kan sedan läggas fram för domstolen på samma gång.

Påskyndat undsättningsförfarande

Om ett påskyndat undsättningsförfarande inleds är det obligatoriskt att inrätta borgenärskommittéer – kreditinstitutskommittéer och kommittéer för varu- och tjänsteleverantörer – och i förekommande fall hålla en bolagsstämma.

Enskilda samråd hålls även med de borgenärer som inte är medlemmar i en borgenärskommitté.

Påskyndat finansiellt undsättningsförfarande

Om ett påskyndat finansiellt undsättningsförfarande inleds behöver bara en borgenärskommitté inrättas och, i förekommande fall, en bolagsstämma hållas.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Gäldenärens tillgångar kan realiseras genom total eller delvis överlåtelse av affärsverksamheten eller genom enskilda överlåtelser. Dessa transaktioner omfattas av olika regler.

Överlåtelse av en affärsverksamhet beslutas av domstolen. Överlåtelsen utförs inte av förvaltaren.

Delvis överlåtelse är endast möjligt vid undsättningsåtgärder. Delvis eller total överlåtelse är möjlig vid företagsrekonstruktion eller likvidation.

I så fall fastställer domstolen när övertagandebud senast måste ha inkommit till den tvångsförvaltare som domstolen utsett, likvidatorn eller en eventuell förvaltare. Buden ska vara skriftliga och måste innehålla vissa obligatoriska uppgifter.

Enskilda överlåtelser av tillgångar omfattas av olika regler.

Under pågående undsättningsåtgärder och företagsrekonstruktion får gäldenären, så länge denne inte berövats rådigheten över sina tillgångar, fortsätta att ensam förfoga över tillgångarna, med förbehåll för förvaltarens ansvar.

Om realisering av tillgångarna inte faller inom den dagliga driften av verksamheten måste gäldenären inhämta förhandstillstånd från konkursdomstolen.

Under undsättnings- eller rekonstruktionsplanen återfår gäldenären full kontroll över sina tillgångar.

Vid en likvidation måste likvidatorn inhämta konkursdomstolens tillstånd för att kunna överlåta tillgångar.

Fast egendom säljs efter domstolsföreläggande. Konkursdomstolen fastställer reservationspriset och de grundläggande försäljningsvillkoren. Domstolen får även tillåta försäljning genom auktion till ett reservationspris som domstolen bestämmer. Slutligen får domstolen tillåta privat försäljning till det pris och de villkor som domstolen bestämmer.

Likvidatorn delar sedan ut intäkterna från försäljningen i enlighet med borgenärernas prioriteringsordning.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Alla fordringar som uppkommit före beslutet om att inleda förfarandet måste anmälas, oavsett deras natur eller karaktär, dvs. oavsett om det rör sig om handelsrättsliga, civilrättsliga, förvaltningsrättsliga (statskassan, institutioner för social välfärd och social trygghet) eller straffrättsliga fordringar (böter). Det är oväsentligt om fordran är osäkrad eller prioriteras, har eller inte har förfallit, är säker eller villkorad. Dessa bestämmelser gäller inte anställda.

Fordringar som uppkommer efter beslutet om att inleda förfarandet och som rör genomförandet av förfarandet eller fordringar i utbyte för varor eller tjänster som levererats till gäldenären inom ramen för hans eller hennes affärsverksamhet betalas den dag de förfaller till betalning.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Alla borgenärer vars fordran uppkommit före beslutet om att inleda förfarandet är vid undsättningsförfaranden och rekonstruktionsförfaranden skyldiga att anmäla sina fordringar till den tvångsförvaltare som domstolen utsett och vid likvidation till likvidatorn.

Fordringarna måste anmälas inom två månader från offentliggörandet av beslutet om att inleda förfarandet.

Gäldenären kan på samma villkor även själv anmäla en fordran som en av hans borgenärer har.

Anmälan rör även vissa fordringar som uppkommit efter beslutet om att inleda förfarandet, fordringar som inte omfattas av förmånsrätt och som är efterställda fordringar som gynnar företaget eller fordringar som hör ihop med processuella krav. Av den anmälda fordran måste det framgå vilka belopp som har förfallit och vilka belopp som kommer att förfalla till betalning framöver, förfalldagarna, hur rangordningen ser ut eller om det finns någon säkerhet samt hur räntan ska beräknas.

Inget särskilt formulär behövs för att anmäla en fordran. Det räcker att anmälan i sig på ett otvetydigt sätt visar att borgenären verkligen vill få betalt för sin fordran, få den registrerad i förteckningen över fordringar och delta i förfarandet.

Efter att ha mottagit gäldenärens synpunkter upprättar den tvångsförvaltare som domstolen har utsett en förteckning över anmälda fordringar, tillsammans med en rekommendation om huruvida fordringarna bör godtas, avvisas eller hänskjutas till behörig domstol.

Förteckningen överlämnas till konkursdomstolen och meddelas den förvaltare som domstolen har utsett.

Innan konkursdomstolen godtar eller avvisar en fordran styrker den fordrans existens, belopp och natur, i enlighet med den bevisning som har lagts fram av den som anmälde fordran och, i förekommande fall, den bevisning som har lagts fram av de som hörts och av den tvångsförvaltare som domstolen har utsett. Borgenärer som inte har anmält sina fordringar inom den föreskrivna tidsfristen utesluts. Om konkursdomstolen inte häver uteslutningen kan de vid antagandet av en plan eller realiseringen av gäldenärens tillgångar därför inte delta i den fördelning av tillgångar eller utdelning som fordran ger upphov till. Om uteslutningen hävs kan de delta i de fördelningar av tillgångar som sker efter deras begäran.

Påskyndat undsättningsförfarande och påskyndat finansiellt undsättningsförfarande

För de borgenärer som har deltagit i ackordsförfarandet upprättar gäldenären en förteckning över varje borgenärs fordringar som måste anmälas.

Förteckningen bestyrks av gäldenärens revisor och deponeras på domstolens kansli.

Den tvångsförvaltare som domstolen har utsett överlämnar till varje borgenär det utdrag ur förteckningen som rör hans eller hennes fordran.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioritetsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

En prioriterad borgenär garanteras betalning för sin fordran före gäldenärens övriga vanliga, osäkrade borgenärer, om ett kollektivt förfarande inleds mot gäldenären.

En borgenär kan ha förmånsrätt

på grund av att han är i besittning av en garanti som beviljats av hans gäldenär eller som han har mottagit genom ett domstolsbeslut, eller

på grund av att han, till följd av sin ställning, har tilldelats en lagstadgad förmånsrätt.

Alla prioriterade borgenärer är inte likvärdiga. Om det finns flera prioriterade borgenärer betalas de i den ordning som fastställs i lagstiftningen, men före borgenärerna utan säkerhetsrätt.

Borgenärer utan säkerhetsrätt betalas med medel ur gäldenärens resterande tillgångar, efter att de prioriterade borgenärerna har betalats. Fördelningen sker proportionellt.

Prioriteringsordning

Undsättningsförfarande och rekonstruktionsförfarande

Intäkterna från försäljningen av fast egendom fördelas mellan borgenärerna i följande ordning:

”Superförmånsrätt” för lönefordringar: utbetalning av utestående lön för de senaste 60 dagarnas arbete före beslutet om att inleda förfarandet.

Domstolskostnader som uppkommit efter beslutet om att inleda förfarandet för att uppfylla de krav som gäller för genomförandet av förfarandet: kostnader som rör bevarande av tillgångar, realisering av tillgångar och fördelning av intäkterna bland borgenärerna (inventering och annonskostnader, ersättning till företrädare som domstolen förordnat etc.).

Fordringar som garanteras genom förmånsrätt vid ackord: borgenärer som skuter till nytt kapital eller levererar nya varor eller tjänster i syfte att säkerställa företagets fortsatta verksamhet och överlevnad.

Förmånsrätt för fordringar som uppkommer efter beslutet om att inleda förfarandet: fordringar som uppkommer för att uppfylla kraven för att genomföra förfarandet eller för att tillfälligt fortsätta företagets verksamhet, eller fordringar som uppkommer i utbyte för varor eller tjänster som levererats till gäldenären under den fortsatta affärsverksamheten eller för att fullgöra ett gällande avtal som likvidatorn fortsatt, eller fordringar som uppkommer för att tillgodose de vardagsbehov som en fysisk person som är gäldenär har.

Fordringar som garanteras av anställdas allmänna förmånsrätt: betalning av utestående lön för de senaste sex månadernas arbete före beslutet om att inleda förfarandet.

Fordringar som garanteras av en särskild förmånsrätt eller av en inteckning.

Fordringar utan säkerhet.

Intäkterna från försäljningen av lös egendom fördelas mellan borgenärerna i följande ordning:

Fordringar som garanteras av en särskild säkerhet i form av lös egendom med panträtt.

”Superförmånsrätt” för lönefordringar: utbetalning av utestående lön för de senaste 60 dagarnas arbete före beslutet om att inleda förfarandet.

Domstolskostnader som uppkommit efter beslutet om att inleda förfarandet för att uppfylla de krav som gäller för genomförandet av förfarandet: kostnader som rör bevarande av tillgångar, realisering av tillgångar och fördelning av intäkterna bland borgenärerna (inventering och annonskostnader, ersättning till företrädare som domstolen förordnat etc.).

Fordringar som garanteras genom förmånsrätt vid ackord: borgenärer som skuter till nytt kapital eller levererar nya varor eller tjänster i syfte att säkerställa företagets fortsatta verksamhet eller överlevnad.

Förmånsrätt för fordringar som uppkommer efter beslutet om att inleda förfarandet: fordringar som uppkommer för att uppfylla kraven för att genomföra förfarandet eller för att tillfälligt fortsätta företagets verksamhet, eller fordringar som uppkommer i utbyte för varor eller tjänster som levererats till gäldenären under den fortsatta affärsverksamheten eller för att fullgöra ett gällande avtal som likvidatorn fortsatt, eller fordringar som uppkommer för att tillgodose de vardagsbehov som en fysisk person som är gäldenär har.

Förmånsrätt för statskassan.

Fordringar som garanteras av en särskild säkerhet i form av lös egendom utan panträtt.

Fordringar som garanteras av andra allmänna säkerheter i lös egendom.

Fordringar utan säkerhet.

Likvidation

Intäkterna från försäljningen av fast egendom fördelas mellan borgenärerna i följande ordning:

"Superförmånsrätt" för lönefordringar: utbetalning av utestående lön för de senaste 60 dagarnas arbete före beslutet om att inleda förfarandet.

Domstolskostnader som uppkommit efter beslutet om att inleda förfarandet för att uppfylla de krav som gäller för genomförandet av förfarandet: inventering och annonskostnader, ersättning till företrädare som domstolen förordnat.

Fordringar som garanteras genom förmånsrätt vid ackord: borgenärer som skjuter till nytt kapital eller levererar nya varor eller tjänster i syfte att säkerställa företagets fortsatta verksamhet eller överlevnad.

Fordringar som garanteras av en särskild säkerhet i form av fast egendom.

Förmånsrätt för fordringar som uppkommer efter beslutet om att inleda förfarandet: fordringar som uppkommer för att uppfylla kraven för att genomföra förfarandet eller för att tillfälligt fortsätta företagets verksamhet, eller fordringar som uppkommer i utbyte för varor eller tjänster som levererats till gäldenären under den fortsatta affärsverksamheten eller för att fullgöra ett gällande avtal som likvidatorn fortsatt, eller fordringar som uppkommer för att tillgodose de vardagsbehov som en fysisk person som är gäldenär har.

Fordringar utan säkerhet.

Intäkterna från försäljningen av lös egendom fördelas mellan borgenärerna i följande ordning:

Fordringar som garanteras av en särskild säkerhet i form av lös egendom med panträtt.

"Superförmånsrätt" för lönefordringar: utbetalning av utestående lön för de senaste 60 dagarnas arbete före beslutet om att inleda förfarandet.

Domstolskostnader som uppkommit efter beslutet om att inleda förfarandet för att uppfylla de krav som gäller för genomförandet av förfarandet: inventering och annonskostnader, ersättning till företrädare som domstolen förordnat.

Fordringar som garanteras av förmånsrätt vid ackord.

Förmånsrätt för fordringar som uppkommer efter beslutet om att inleda förfarandet: fordringar som uppkommer för att uppfylla kraven för att genomföra förfarandet eller för att tillfälligt fortsätta företagets verksamhet, eller fordringar som uppkommer i utbyte för varor eller tjänster som levererats till gäldenären under den fortsatta affärsverksamheten eller för att fullgöra ett gällande avtal som likvidatorn fortsatt, eller fordringar som uppkommer för att tillgodose de vardagsbehov som en fysisk person som är gäldenär har.

Fordringar som garanteras av inteckning i egendom eller fordringar som garanteras genom panträtt i maskiner eller utrustning.

Förmånsrätt för statskassan.

Fordringar som garanteras av en särskild säkerhet i form av lös egendom utan panträtt.

Annan allmän förmånsrätt för lös egendom (artikel 2331 civillagen (*Code civile*)) och allmän förmånsrätt för lön.

Fordringar utan säkerhet.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Undsättningsförfarande och rekonstruktionsförfarande

Undsättningsförfaranden och rekonstruktionsförfaranden inleds för att rädda företag, fortsätta ett företags affärsverksamhet och behålla de anställda samt för att betala av skulderna med hjälp av en plan. En undsättnings- eller rekonstruktionsplan kan bara antas om dessa villkor är uppfyllda.

Gäldenären (vid ett undsättningsförfarande) eller förvaltaren (vid ett rekonstruktionsförfarande) eller en borgenär (om en borgenärskommitté har inrättats) utarbetar ett förslag till plan om det finns en realistisk chans att rädda företaget. Planen består av följande tre delar:

En ekonomisk och finansiell del, som redogör för utsikterna för att vända företagets utveckling grundat på driftsmöjligheter och driftsmetoder, marknadsvillkor och tillgängliga finansiella resurser.

En definition av villkoren och förutsättningarna för att reglera skulderna och eventuella garantier som företagsledaren måste tillhandahålla för att planen ska kunna genomföras.

En social del, som anger och motiverar nivån på, och utsikterna till, sysselsättning och de sociala förhållandena vid fortsatt verksamhet. Om förslaget innehåller personalnedskärningar av ekonomiska skäl ska förslaget innehålla en granskning av de åtgärder som redan vidtagits och upplysningar om vilka åtgärder som ska vidtas för att göra det lättare för de anställda som hotas av uppsägning att hitta ett nytt arbete och få ersättning.

I planen anges alla åtaganden som har gjorts av de personer som ansvarar för genomförandet av planen och som krävs för att vända företagets utveckling.

Domstolen fattar sedan beslut om det förslag till plan som gäldenären eller en borgenär har lagt fram.

Domstolens beslut att anta en undsättnings- eller rekonstruktionsplan eller en försäljningsplan räknas som ett domstolsavgörande. Om en borgenärskommitté har inrättats innehåller planen även en avtalsmässig aspekt.

Planens löptid får inte överstiga 10 år, eller 15 år för jordbrukare.

Domstolen förordnar en förvaltare eller en tvångsförvaltare som under hela löptiden ska övervaka genomförandet av planen.

När planen antas avslutas observationsperioden. Gäldenären återfår kontrollen över sina tillgångar och kan på nytt leda sitt företag, med förbehåll för de åtgärder som domstolen i planen har ålagt honom att vidta.

Gäldenären måste rätta sig efter alla aspekter av de bestämmelser som anges i planen.

Om gäldenären underlåter att rätta sig efter planen, och inte fullgör sina åtaganden eller ställer in betalningarna under genomförandet av undsättnings- eller rekonstruktionsplanen, riskerar gäldenären att planen ställs in och att insolvensförfarandet återupptas.

Omvandling till likvidation

Likvidationen kan förklaras genomförd under eller i slutet av den observationsperiod som inleddes genom beslutet om undsättningsåtgärder eller företagsrekonstruktion.

Domstolen måste förklara likvidationen genomförd så snart som det visar sig omöjligt att fortsätta företagets verksamhet eller om ingen försäljningsplan kunde antas under rekonstruktionsförfarandet.

Förpliktelseerna upphör för den fysiska person som är gäldenär vid en likvidation

Gäldenären förlorar rådigheten över sina tillgångar från och med den dag beslutet om likvidation meddelas och fram till dess att likvidationen avslutas.

Gäldenären återfår då sina rättigheter och kan åter vidta åtgärder.

15 Vad har borgenärena för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Slutförandet av undsättnings- eller rekonstruktionsplanen gör det inte möjligt för borgenärer som inte hade anmält sin fordran att vidta åtgärder mot gäldenären.

I undantagsfall kan enskilda förfaranden återupptas, men endast om likvidationen avslutades på grund av att tillgångarna var otillräckliga.

Tidpunkt då insolvensförfarandet anses slutfört

Observationsperioden är perioden från dagen för beslutet om att inleda förfarandet till dagen för beslutet om att anta undsättnings- eller rekonstruktionsplanen, eller förklaringen om att företaget har likviderats.

Under undsättningsförfarandet och rekonstruktionsförfarandet fortsätter företagets affärsverksamhet under observationsperioden, och gäldenären fortsätter i princip att leda sitt företag, med vissa begränsningar.

Om det finns en realistisk möjlighet att vända företagets utveckling avslutas observationsperioden med en undsättnings- eller rekonstruktionsplan.

Antagandet av en undsättnings- eller rekonstruktionsplan gör det möjligt för gäldenären att återfå kontrollen över sitt företag, även om detta inte avslutar det aktuella förfarandet.

Förfarandet avslutas först när slutredovisningen från förvaltaren eller den av domstolen förordnade tvångsförvaltaren har godkänts av konkursdomstolen.

Domstolens ordförande meddelar därefter ett beslut om att förfarandet avslutas. Detta är ett förvaltningsbeslut som inte kan överklagas.

I rättslig mening har förfarandet därför slutförts när beslutet om att avsluta förfarandet meddelas.

Effekterna av förfarandet upphör dock inte i och med beslutet om att avsluta förfarandet, eftersom undsättnings- eller rekonstruktionsplanen fortfarande pågår.

Gäldenären måste rätta sig efter alla aspekter av de bestämmelser som anges i planen.

Om gäldenären underlåter att rätta sig efter planen, och inte fullgör sina åtaganden eller ställer in betalningarna under genomförandet av undsättnings- eller rekonstruktionsplanen, riskerar gäldenären att planen ställs in och att insolvensförfarandet återupptas.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Kostnader och utgifter som uppkommer i förfarandet betalas av det företag som är föremål för insolvensförfarandet.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Om domstolen inleder ett rekonstruktionsförfarande eller ett likvidationsförfarande anses gäldenärens betalningsinställelse i princip ske den dag beslutet om att inleda förfarandet meddelades.

Domstolen kan emellertid besluta att betalningsinställelsen har skett upp till 18 månader innan insolvensförfarandet inleddes.

Perioden från dagen för betalningsinställelsen till dagen för inledandet av ett rekonstruktionsförfarande eller ett likvidationsförfarande benämns i så fall "den misstänkta perioden".

Vissa åtgärder som gäldenären vidtagit under den misstänkta perioden, och som förefaller bedrägliga, ogiltigförklaras.

Den domstol som är behörig för förfarandet har ensamrätt att pröva en talan om ogiltigförklaring av åtgärder som vidtagits under den misstänkta perioden.

Talan kan endast väckas av den av domstolen förordnade förvaltaren, den av domstolen förordnade tvångsförvaltaren, likvidatorn och åklagarmyndigheten.

Borgenärer kan via den av domstolen förordnade tvångsförvaltaren väcka enskild eller kollektiv talan och yrka att gäldenärens rättshandlingar ska ogiltigförklaras.

Handlingen är ogiltig i förhållande till alla och upphävs retroaktivt.

Följande rättsstridiga handlingar ska alltid anses ogiltiga:

Alla handlingar som gratis överlåter äganderätt till lös eller fast egendom.

Ett ömsesidigt avtal där gäldenärens förpliktelser vida överstiger motpartens förpliktelser.

En betalning, oavsett betalningsmetod, av skulder som inte förfallit på betalningsdagen.

En betalning av skulder som förfallit som gjorts med en annan betalningsmetod än kontanter, växlar, banköverföring, överlåtelse av handlingar eller någon annan vedertagen betalningsmetod mellan företag.

En deposition eller ett överlämnande av belopp efter pantsättning av egendom, i avsikt att undvika en lagakraftvunnen dom.

En inteckning enligt avtal, en rättslig inteckning, en rättslig inteckning som makar gjort och panträtt i gäldenärens tillgångar som säkerhet för tidigare skulder.

En undsättningsåtgärd, om inte registreringen eller beslutet om utmätning föregick betalningsinställelsen.

Varje bemyndigande och alternativ som företagets anställda väljer att begagna sig av.

Överföring av egendom eller rättigheter till en anförtrodd person, om inte överföringen skedde som garanti för en skuld som uppkom samtidigt.

Ändring av ett stiftelseavtal som påverkar rättigheter eller tillgångar som redan överförts till en anförtrodd person för att garantera skulder som uppkommit före denna ändring.

Om gäldenären är enskild näringsidkare med begränsat ansvar, en överlåtelse eller en ändring av en överlåtelse av en tillgång som är föremål för betalning av en intäkt som inte överlätits på affärsverksamheten, och som resulterar i att de tillgångar som omfattas av förfarandet minskar till förmån för en annan tillgång som tillhör den enskilde näringsidkaren.

Den förklaring från gäldenären om undantag från utmätning som upprättats inför en notarie.

Domstolen måste upphäva dessa handlingar, oberoende av om parterna handlade i god tro eller i ond tro. Upphävandet är alltså obligatoriskt.

Domstolen får även upphäva de handlingar som gratis överlåter äganderätten till lös eller fast egendom och förklaringen om undantag från utmätning, om dessa har skett under de sex månader som föregick betalningsinställelsen. I så fall är upphävandet alltså valfritt.

Senaste uppdatering: 11/05/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Kroatien

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Ackordsförfaranden och konkursförfaranden kan inledas mot juridiska personer och mot en enskild gäldenärs tillgångar om inte annat föreskrivs i lag. En enskild gäldenär i den mening som avses i konkurslagen (*Stečajni zakon – SZ*) är en fysisk person som är skyldig att betala inkomstskatt för enskild näringsverksamhet enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (*Zakon o porezu na dohodak*) eller en fysisk person som är skyldig att betala bolagsskatt enligt bolagsskattelagen (*Zakon o porezu na dobit*).

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

a) Ett ackordsförfarande kan inledas om domstolen fastställer att det finns en risk för en nära förestående insolvens, dvs. domstolen konstaterar att gäldenären inte kommer att kunna betala sina nuvarande skulder när de förfaller.

Insolvensen betraktas som nära förestående om de omständigheter som gör att gäldenären anses insolvent ännu inte har uppstått och om

- gäldenären, i det register över prioriteringsordningen för betalning av skulder som förs av finansmyndigheten (*Financijska agencija*), har en eller flera oreglerade skulder för vilka det finns en giltig betalningsgrund och som borde ha drivits in, utan ytterligare godkännande från gäldenären, från något av dennes konton, eller
- gäldenären är mer än 30 dagar sen med betalningen av löner till anställda till följd av ett anställningsavtal, arbetslagstiftning, ett kollektivavtal eller särskilda bestämmelser, eller en annan handling som reglerar arbetsgivarens skyldigheter gentemot sina anställda, eller
- gäldenären inte inom 30 dagar betalar skatt och sociala avgifter avseende ovannämnda löner räknat från den dagen gäldenären var skyldig att betala ut lönen till sina anställda.

b) Ett konkursförfarande kan inledas om domstolen fastställer att grunder för konkurs föreligger, dvs. insolvens eller överskuldssättning.

Insolvens föreligger om gäldenären kontinuerligt är oförmögen att reglera sina utestående skulder. Den omständigheten att gäldenären helt eller delvis har betalat eller kan betala vissa borgenärens fordringar innebär inte att gäldenären är solvent.

En gäldenär anses insolvent

- om denne i det register över prioriteringsordningen för betalning av skulder som förs av finansmyndigheten, har en eller flera oreglerade skulder som skulle ha betalats för mer än 60 dagar sedan, för vilka det finns en giltig betalningsgrund och som borde ha drivits in, utan ytterligare godkännande från gäldenären, från något av dennes konton,

- om denne tre gånger i följd inte har betalat löner till anställda till följd av ett anställningsavtal, arbetslagstiftning, ett kollektivavtal eller särskilda bestämmelser, eller en annan handling som reglerar arbetsgivarens skyldigheter gentemot sina anställda.

Överskuldssättning anses föreligga om gäldenären, i dennes egenskap av juridisk person, inte har tillräckliga tillgångar som räcker för att täcka sina befintliga skulder.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärfas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

De tillgångar som ingår i konkursboet utgörs i ett konkursförfarande av alla tillgångar som gäldenären ägde när konkursförfarandet inleddes och de tillgångar som gäldenären förvärvat under konkursförfarandet. Konkursboet används för att betala kostnaderna för konkursförfarandet och borgenärernas fordringar och fordringar vars betalning har säkrats genom viss rätt till gäldenärens tillgångar.

Att tillgångar ur konkursboet fritt används av personer som tidigare enligt lag varit bemyndigade att företräda gäldenären, eller av den enskilda gäldenären efter att konkursförfarandet har inletts, får inga rättsliga konsekvenser, med undantag av användning som regleras av de allmänna bestämmelserna för att skydda förtroendet för offentliga register. Ersättningen betalas tillbaka från konkursboet till motparten om ersättningen har ökat konkursboets värde.

Om den enskilda gäldenären har fått ett arv eller ett legat (testamentarisk gåva) före inledandet av konkursförfarandet eller under konkursförfarandet är det endast gäldenären som har rätt att tacka ja eller nej till arvet eller legatet.

Om gäldenären är delägare i ett företag eller har inträtt i något annat rättsförhållande eller partnerskap med en tredje man sker utdelningen av tillgångar utanför konkursförfarandet. En separat betalning från gäldenärens andel kan begäras för att reglera skulder som härrör från ett sådant förhållande.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

a) Ackordsförfaranden – Samma krav gäller för utnämning av en förvaltare som för utnämning av en likvidator. Om domstolen anser att det behövs utser den en förvaltare samtidigt som den beslutar att inleda ackordsförfarandet. Förvaltarens uppdrag upphör samma dag som det bekräftas att en ackordsuppgörelse har nåtts, ett konkursförfarande inleddes eller på beslut av borgenärerna.

Förvaltaren i ett ackordsförfarande ska

1. undersöka gäldenärens affärsverksamhet,
2. undersöka förteckningen över gäldenärens tillgångar och skulder,
3. undersöka de registrerade fordringarnas trovärdighet,
4. bestrida fordringar om förvaltaren, grundat på utsagor från borgenärer eller av andra skäl, betvivlar deras sanningshalt,
5. övervaka gäldenärens affärsverksamhet, särskilt deras finansiella transaktioner, fastställa skulder gentemot tredje man, utfärda betalningsförsäkringsinstrument och affärsverksamhet vid försäljning av varor och tjänster, och samtidigt säkerställa att gäldenärens tillgångar inte skadas,
6. inge klagomål till domstolen om gäldenären handlar på ett sätt som strider mot bestämmelserna i artikel 67 i SZ,
7. utfärda beslut och intyg i enlighet med artiklarna 69 och 71 i SZ,
8. säkerställa att kostnaderna för ackordsförfarandet regleras och att detta sker i tid,
9. vidta andra åtgärder i enlighet med SZ.

Från och med den dag ackordsförfarandet inleddes till och med den dag det avslutas får gäldenären endast utföra de betalningar som är nödvändiga för att bedriva gäldenärens reguljära affärsverksamhet. Under denna period får gäldenären inte reglera några andra skulder som uppkom och förföll till betalning innan ackordsförfarandet inleddes än bruttobetalningsskulder till gäldenärens anställda och tidigare anställda till följd av det anställningsavtal där fordringarna uppstod fram till och med den dag ackordsförfarandet inleddes, avgångsvederlag upp till det belopp som föreskrivs i lag och kollektivavtal, skadestånd på grund av arbetsskada eller arbetsrelaterad sjukdom och fordringar som grundas på anställdas löner plus anställdas basbidrag och andra materiella rättigheter i enlighet med anställningsavtal och kollektivavtal som förföll till betalning efter det att förslaget om att inleda ett ackordsförfarande ingavs, samt andra betalningar som är nödvändiga för att bedriva en reguljär affärsverksamhet enligt särskild lagstiftning.

Från den dag förslaget om ett inleda ett ackordsförfarande inges fram till utfärdandet av beslutet om att inleda ackordsförfarandet får gäldenären inte överlåta eller inteckna sina tillgångar utan förhandsgodkännande från förvaltaren, eller från domstolen om ingen förvaltare utsetts.

b) Konkursförfaranden – Likvidatorn i ett konkursförfarande väljs slumpvis från Aförteckningen över likvidatorer för det område som omfattas av behörig domstols behörighet, om inte annat föreskrivs i SZ. Baserat på detta val utser domstolen likvidatorn i beslutet om att öppna konkursförfarandet. Om en förvaltare utsågs i det ackordsförfarande som föregick konkursförfarandet eller om en preliminär likvidator utsågs i konkursförfarandet kan domstolen undantagsvis utse förvaltaren eller den preliminära likvidatorn till likvidator.

Likvidatorn anförtros de rättigheter och skyldigheter som gäldenärens företagsenheter har, om inte annat föreskrivs i SZ. Om gäldenären fortsätter att bedriva sin affärsverksamhet under konkursförfarandet i enlighet med artikel 217.2 i SZ sköts affärsverksamheten av likvidatorn.

Likvidatorn företräder gäldenären. Likvidatorn sköter endast de delar av en enskild gäldenärs verksamhet som rör konkursboet och har samma befogenheter som en rättslig företrädare.

Likvidatorn är skyldig att agera samvetsgrant och i god ordning, och är framför allt skyldig

1. att reglera bokföringen fram till den dag konkursförfarandet inleddes,
2. att sammanställa en preliminär kalkyl över kostnaderna för konkursförfarandet och lägga fram den för borgenärskommittén för godkännande,

3. att inrätta en kommitté för inventering av tillgångar,
4. att sammanställa en preliminär beräkning av gäldenärens skulder,
5. att med vederbörlig aktsamhet avsluta sådan verksamhet som gäldenären inlett men inte avslutat, och vidta de åtgärder som krävs för att skydda gäldenärens tillgångar,
6. att se till att gäldenärens fordringar realiserar,
7. att samvetsgrant sköta de delar av gäldenärens affärsverksamhet som avses i artikel 217.2 i SZ,
8. att till det kroatiska pensionsförsäkringsinstitutet överlämna de handlingar som avser förmånstagarnas arbetsrättsliga ställning,
9. att realisera eller med vederbörlig aktsamhet driva in den egendom och de rättigheter som tillhör gäldenären och som ingår i konkursboet,
10. att förbereda utdelningen till borgenärerna och genomföra utdelningen efter att utdelningsförslaget godkänts,
11. att överlämna en slutredovisning till borgenärskommittén,
12. att göra senare utdelningar till borgenärer,
13. att, efter avslutat konkursförfarande, företräda konkursboet i enlighet med bestämmelserna i SZ.

Likvidatorn ska överlämna skriftliga rapporter om hur konkursförfarandet fortskrider och om hur mycket pengar som finns kvar i konkursboet. Ett standardformulär ska användas, och rapporterna ska inges minst en gång var tredje månad.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Om borgenären när konkursförfarandet inleddes, i enlighet med lagstiftning eller avtal, hade rätt till kvittning påverkas denna rättighet inte av att konkursförfarandet inletts.

Om det, när konkursförfarandet inleddes, fanns en eller flera fordringar som ska kvittas enligt ett suspensivt villkor eller som inte förfaller eller som inte är avsedda att betalas på samma sätt, genomförs kvittningen när de nödvändiga villkoren är uppfyllda. Vad som inte gäller för kvittning är regeln om att utestående fordringar förfaller till betalning när konkursförfarandet inleds, och att fordringar som inte är penningfordringar och fordringar som avser ett ospecificerat belopp fastställs till det värde de beräknas ha när konkursförfarandet inleds. Om den fordring som ska kvittas blir ovillkorlig och ska betalas innan kvittningen kan genomföras är kvittning utesluten.

En kvittning är inte utesluten för fordringar i olika valutor eller beräkningsenheter, förutsatt att sådana valutor eller beräkningsenheter lätt kan växlas där den fordran som används för kvittningen betalas. Växlingen genomförs till gällande växelkurs på betalningsorten när anmälan om kvittning mottas.

En kvittning är otillätlig

1. om borgenärens skuld på konkursboet har uppkommit först efter det att konkursförfarandet inleddes,
2. om fordran har överlåtits på borgenären av en annan borgenär först efter det att konkursförfarandet inleddes,
3. om borgenären har förvärvat sin fordran genom överlåtelse under de sex månader som föregick konkursförfarandet, eller om ett ackordsförfarande inte hade inletts under de sex månader som föregick inledandet av konkursförfarandet, och borgenären kände till, eller borde ha känt till att gäldenären hade blivit insolvent, eller att det hade inletts ett förslag om att inleda ett ackordsförfarande mot gäldenären; i undantagsfall är kvittningen tillåten om fordran överläts för att fullgöra ett avtal som inte fullgjorts eller om rätten att fullgöra fordran har återförvärvats genom ett framgångsrikt bestridande av en rättslig transaktion som gäldenären utfört,
4. om borgenären förvärvade rätten till kvittning genom en rättshandling som kan ogiltigförklaras.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Om, när konkursförfarandet inleds, gäldenären och den andra parten i avtalet inte har fullgjort eller inte till fullo har fullgjort ett bilateralt bindande avtal, får likvidatorn fullgöra avtalet i stället för gäldenären och begära att den andra parten fullgör avtalet. Om likvidatorn vägrar att fullgöra avtalet får den andra parten endast realisera sin fordran på grund av betalningsinställelse i egenskap av konkursborgenär. Om den andra parten i avtalet uppmanar likvidatorn att lämna synpunkter på rätten att välja, måste likvidatorn omgående, och senast efter förhandlingen, meddela den andra parten via rekommenderat brev om huruvida han eller hon avser att fullgöra avtalet. I undantagsfall, om den andra parten skulle lida betydande skada redan före förhandlingen och den har underrättat likvidatorn om detta, är likvidatorn skyldig att inom åtta dagar via rekommenderat brev meddela den andra parten huruvida han eller hon avser att fullgöra avtalet. Om likvidatorn underlåter att göra detta får han eller hon inte begära att avtalet ska fullgöras.

Om det fullgörande som återstår kan delas upp, och den andra parten delvis har fullgjort sina förpliktelser när konkursförfarandet inleds, har den parten rätt att åberopa sin rätt till ersättning motsvarande den del som fullgjorts i egenskap av konkursborgenär även om likvidatorn har begärt att den återstående delen av avtalet ska fullgöras. Den andra parten har inte, på grund av att den underlåtit att utöva sin rätt till ersättning, rätt att begära återbetalning av det mervärde till gäldenärens tillgångar som dennes delvisa fullgörande av avtalet lett till.

Om en reservation har införts i ett fastighetsregister för att säkra en fordran avseende förvärv eller upphävande av rätten till en av gäldenärens egendomar, eller en av de rättigheter som införts till förmån för en gäldenär, eller för att säkra fordran om en ändring av innehållet i en sådan rättighet eller hur den ska prioriteras, får borgenären reglera sin fordran som en borgenär från konkursboet. Detta gäller även om gäldenären hade övertagit alla andra skulder gentemot borgenären som de senare inte helt eller delvis lyckades fullgöra. Denna bestämmelse gäller analogt för reservationer i fartygsregistret, registret över fartyg som håller på att byggas och flygplansregistret.

Om gäldenären, för inledandet av konkursförfarandet, har sålt sitt lösöre med återtagandeförbehåll och har överlämnat egendomen till köparen, får köparen begära att köpeavtalet ska fullgöras. Detta gäller även om gäldenären har ådragit sig ytterligare skulder gentemot köparen som den inte helt har fullgjort eller endast delvis har fullgjort. Om gäldenären, före inledandet av konkursförfarandet, har köpt en fastighet med återtagandeförbehåll och har tagit denna i besittning från säljaren, har likvidatorn optionsrätt i enlighet med artikel 181 i SZ.

Uthyrning och arrende av fast egendom eller lokaler upphör inte om ett konkursförfarande inleds. Detta gäller även hyres- och arrendeavtal som gäldenären har ingått som uthyrare avseende föremål som, av försäkringsskäl, överfördes till en tredje man som finansierade förvärvandet eller framställningen av dem. Rättigheter som avser tiden före inledandet av konkursförfarandet, samt skador till följd av att ett avtal avslutats i förtid, får endast åberopas av den andra parten i egenskap av konkursborgenär.

Likvidatorn får säga upp avtal om hyra eller arrende av fast egendom eller lokaler som gäldenären har ingått som uthyrare oavsett avtalsvillkor och med förbehåll för den lagstadgade uppsägningstiden. Om likvidatorn säger upp ett avtal får den andra parten, som konkursborgenär, begära ersättning på grund av att avtalet sagts upp i förtid. Om gäldenären, när konkursförfarandet inleds, inte har tagit den fasta egendomen eller lokalerna i besittning får likvidatorn och den andra parten dra sig ur avtalet. Om likvidatorn drar sig ur avtalet får den andra parten, som konkursborgenär, begära ersättning för den skada som lidits på grund av att avtalet sagts upp i förtid. Var och en av parterna är skyldig att, på den andra partens begäran och inom 15 dagar, underrätta motparten om att de har för avsikt att dra sig ur avtalet. Om en part underlåter att göra detta förlorar parten sin rätt att dra sig ur avtalet.

Om gäldenären, som uthyrare av den fasta egendom eller lokaler som hyrts ut före inledandet av konkursförfarandet, hade fordringar avseende hyres- och arrendeförhållanden för en framtida period, har detta rättsverkan för hyres- eller arrendeförhållandet för innevarande kalendermånad vid tidpunkten för inledandet av konkursförfarandet. Om konkursförfarandet inleds efter den femtonde dagen i månaden har innehav av fordringar även rättsverkan för nästa kalendermånad och avser specifikt betalning av hyra och arrende. Fordringar som är föremål för indrivning likställs med avtalsmässiga fordringar.

Likvidatorn får på begäran av gäldenären, i dennes egenskap av uthyrare, säga upp hyres eller arrendeavtalet inom en lagstadgade uppsägningstid, oavsett den uppsägningstid som anges i avtalet.

En tredje man till vilken likvidatorn har överlåtit den fasta egendom eller de lokaler som gäldenären hyrt ut, och som därför inträder i ett hyres- eller arrendeavtal i gäldenärens ställe, får säga upp detta avtal inom en lagstadgad uppsägningstid.

Om gäldenären är arrendator får den andra parten i avtalet inte säga upp arrendeavtalet efter det att förslaget om att inleda konkursförfarandet har ingetts

1. på grund av försenad betalning av hyra eller arrende som uppkommit innan konkursförfarandet inleddes,
2. på grund av att gäldenärens finansiella situation har försämrats.

Inledandet av ett konkursförfarande medför inte att anställnings- eller tjänsteavtal med gäldenären sägs upp. Inledandet av ett konkursförfarande är ett särskilt berättigat skäl för att säga upp anställningsavtalet. Efter att konkursförfarandet inletts får likvidatorn, för gäldenärens räkning (i dennes egenskap av arbetsgivare), och den anställda säga upp anställningsavtalet, oavsett avtalslängden och oavsett rättsliga och avtalsmässiga bestämmelser om skydd av anställda. Uppsägningstiden är en månad om inte en lagen föreskriver en kortare period. Om anställda anser att uppsägningen av deras anställningsavtal är olaglig kan de åberopa arbetslagen (*Zakon o radu*) för att skydda sina rättigheter.

Likvidatorn får, efter att ha inhämtat domstolens godkännande, ingå nya tidsbegränsade anställningsavtal utan de begränsningar som anges i de allmänna bestämmelserna om tidsbegränsade anställningsavtal, för att avsluta affärsverksamhet som redan inletts och för att undvika eventuell skada. Likvidatorn fastställer löner och andra anställningsförmåner efter att ha inhämtat domstolens godkännande och i enlighet med lagen och kollektivavtal. Den lön och anställningsförmåner som de anställda fick rätt till efter att konkursförfarandet inletts regleras som konkursboets skulder.

De anställdas rätt att delta upphör när konkursförfarandet inleds. Uppgörelser med arbetstagarråd är inte bindande för likvidatorn.

Gäldenärens instruktioner beträffande de tillgångar som utgör en del av konkursboet upphör att vara giltiga när konkursförfarandet inleds. Om den person som mottar en instruktion utan egen förskyllan inte har känt till konkursförfarandet och fortsätter med sin verksamhet anses instruktionen fortfarande gälla.

Fordringarna från en person som mottar instruktionen beträffande sådan fortsatt verksamhet regleras som en konkursborgenärs fordringar. Den person som mottar instruktionen måste, för att åtgärda den skada som lidits, fortsätta sin verksamhet efter att konkursförfarandet inletts och fram till dess att likvidatorn övertar verksamheten. Fordringarna från den person som mottar instruktionen beträffande sådan verksamhet regleras som konkursborgenärs fordringar på konkursboet.

Erbjudanden till gäldenären eller erbjudanden som gäldenären gör upphör att gälla samma dag som konkursförfarandet inleds, om de inte har godtagits före den dagen.

När det gäller affärsavtal där någon har åtagit sig att utföra vissa tjänster på gäldenärens vägnar, och när det gäller gäldenärens tillstånd beträffande de tillgångar som förs in i konkursboet och om ett sådant tillstånd upphör att gälla vid inledandet av konkursförfarandet, måste den person som mottar instruktionen, för att åtgärda den skada som lidits, fortsätta driften av verksamheten även efter att konkursförfarandet inletts och fram tills likvidatorn övertar driften av verksamheten. De fordringar från den person som mottar instruktionen som härrör från den fortsatta driften av verksamheten regleras som borgenärs fordringar på konkursboet.

Avtalsbestämmelser som på förhand utesluter eller begränsar tillämpningen av bestämmelserna i SZ saknar rättsverkan.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

a) Ackordsförfarandet – ingen verkställighet. Administrativa eller säkerhetsförfaranden kan inledas mot gäldenären från och med den dag ackordsförfarandet inleds och fram till det avslutas. Alla pågående sådana förfaranden vilandeförklaras samma dag som ackordsförfarandet inleds. De vilandeförklarade förfarandena återupptas på förslag av borgenärerna

– efter ingäendet av en ackordsuppgörelse – beträffande de fordringar eller delar av fordringar som bestreds i ackordsförfarandet,

– efter ett slutligt beslut om att avbryta ackordsförfarandet.

Dessa bestämmelser gäller inte för förfaranden som inte påverkas av ackordsförfaranden, eller för förfaranden för att reglera fordringar som uppkommit efter inledandet av konkursförfarandet.

Vid förfaranden inför en domstol i vilken förfarandet vilandeförklarades på grund av inledandet av ett ackordsförfarande och där det senare har meddelats ett slutligt beslut som bekräftar den ackordsuppgörelse som omfattar borgenärens fordringar, fortsätter domstolen förfarandet och ogillar talan, eller avbryter verkställighets- eller säkerhetsförfarandena, med undantag av vid de fordringar eller delar av fordringar som bestreds i ackordsförfarandet.

b) Konkursförfarandet – Efter inledandet av konkursförfarandet får enskilda borgenärer inte ansöka om verkställighet eller säkerhetsåtgärder mot gäldenären vad gäller de delar av deras tillgångar som ingår i konkursboet, eller mot andra tillgångar som tillhör gäldenären. Borgenärer som inte är konkursborgenärer har inte rätt att begära verkställighet eller säkerhetsåtgärder mot framtida fordringar från enskilda gäldenärer på grund av deras anställningsförhållande eller annan tjänst, eller deras fordringar på denna grund i konkursförfaranden, med undantag av verkställighet eller säkerhetsåtgärder beträffande fullgörandet av underhållsskyldigheter och andra fordringar som kan regleras från den del av gäldenärens lön från vilken andra borgenärs fordringar inte kan regleras. Sådana verkställighets- eller säkerhetsförfaranden som pågår när konkursförfarandet inleds avbryts. När dessa förfaranden fortsätter stoppar exekutionsdomstolen förfarandet.

Efter inledandet av konkursförfarandet får borgenärer som har rätt att begära att delar av gäldenärens tillgångar ska undantas från konkursboet (*izlučni vjerovnici*), för att hävda sina rättigheter inleda verkställighets- och säkerhetsförfaranden mot gäldenären i enlighet med de allmänna reglerna om verkställighetsförfaranden. Vilandeförklarade verkställighets- och säkerhetsförfaranden som borgenärerna har inlett innan konkursförfarandet inleddes fortsätter och kommer att verkställas av en exekutionsdomstol i enligt med reglerna för verkställighetsförfaranden.

Efter inledandet av konkursförfarandet har borgenärer med förmånsrätt (*razlučni vjerovnici*) inte rätt att ansöka om verkställighets- eller säkerhetsförfaranden. Verkställighets- och säkerhetsförfaranden som pågår när konkursförfarandet inleds vilandeförklaras. De vilandeförklarade verkställighets- och säkerhetsförfarandena återupptas av den domstol som handlägger konkursförfarandet i enlighet med reglerna för att realisera tillgångar med förmånsrätt i konkursförfaranden.

Efter inledandet av konkursförfarandet är införande i offentliga register tillåtet om villkoren för införande uppfylldes innan rättsverkningarna av inledandet av konkursförfarandet trädde i kraft.

Reglering av fordringar på konkursboet som inte grundas på likvidatorns rättshandlingar tillåts inte under sex månader efter inledandet av konkursförfarandet. Denna bestämmelse gäller inte för

1. skulder i konkursboet från ett bilateralt bindande avtal som likvidatorn har åtagit sig att fullgöra,
2. skulder från ett permanent avtalsförhållande efter utgången av den första frist då likvidatorn kunde ha sagt upp avtalet,
3. skulder från ett permanent avtalsförhållande om likvidatorn har fått ersättning för konkursboets räkning.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

a) Ackordsförfaranden – Från det att ett konkursförfarande inleds till dess att det avslutas får en civilrättslig talan inte väckas mot gäldenären. Ett pågående civilrättsligt förfarande vilandeförklaras samma dag som konkursförfarandet inleds. Ett vilandeförklarat förfarande återupptas på förslag av borgenären

– efter ingäendet av en ackordsuppgörelse – beträffande de fordringar eller delar av fordringar som bestreds i ackordsförfarandet,

– efter ett slutligt beslut om att avbryta ackordsförfarandet.

Dessa bestämmelser gäller inte för förfaranden som inte påverkas av ackordsförfaranden, eller för förfaranden för att reglera fordringar som uppkommit efter inledandet av konkursförfarandet.

Vid förfaranden inför en domstol i vilken förfarandet vilandeförklarades på grund av inledandet av ett ackordsförfarande och där det senare har meddelats ett slutligt beslut som bekräftar den ackordsuppställning som omfattade borgenärens fordringar, fortsätter domstolen förfarandet och ogillar talan, eller avbryter verkställighets- eller säkerhetsförfarandena, med undantag av vid de fordringar eller delar av fordringar som bestreds i ackordsförfarandet.

b) Konkursförfaranden – Likvidatorn övertar de rättstvister, inklusive skiljeförfaranden, beträffande tillgångar som ingår i konkursboet, som pågick när konkursförfarandet inleddes. Likvidatorn agerar i gäldenärens namn och för dennes räkning. Rättstvister som rör fordringar som anmälts i konkursförfarandet kan inte fortsättas innan de prövas vid förhandlingen.

De rättstvister som pågår när konkursförfarandet mot gäldenären inleds övertas av likvidatorn i deras namn och för deras räkning om tvisterna rör

1. tillgångar som ska undantas från konkursboet,

2. separat reglering,

3. konkursboets skulder.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

a) Ackordsförfaranden – Borgenärer i ett ackordsförfarande är de personer som när ackordsförfarandet inleds har penningfordringar på gäldenären.

Bestämmelserna i SZ om rösträtt vid konkurs tillämpas på motsvarande sätt vid borgenärens rätt att rösta om omstruktureringsplanen.

Borgenärerna avger sin röst skriftligen och på det föreskrivna röstningsformuläret. Röstningsformuläret måste inges till domstolen senast vid röstningsförhandlingen och måste vara undertecknat och bestyrkt av en bemyndigad person. Om borgenärerna, vid inledandet av omröstningen, inte inger ett röstningsformulär av vilket det tydligt framgår hur de röstade anses de ha röstat mot omstruktureringsplanen.

De borgenärer som närvarar vid förhandlingen röstar med hjälp av det föreskrivna röstningsformuläret. Om borgenärer med rösträtt inte röstar vid förhandlingen anses de ha röstat emot omstruktureringsplanen.

Varje grupp av borgenärer med rösträtt röstar separat om omstruktureringsplanen. Bestämmelserna om klassificering av deltagarna i konkursförfaranden tillämpas i enlighet med klassificeringen av borgenärer i ackordsförfaranden.

Borgenärerna anses har godtagit omstruktureringsplanen om en majoritet av samtliga borgenärer har röstat för planen och, inom varje grupp, summan av alla fordringar från de borgenärer som röstade för planen är dubbelt så hög som summan av alla fordringar från de borgenärer som röstade emot planen.

Borgenärer som har gemensam rösträtt eller vars rösträtt utgjorde en enda gemensam rätt fram till att orsakerna till ackordsförfarandet uppstod räknas som en enda borgenär vid omröstningen. Innehavare av separata rösträtter eller nyttjanderätter behandlas i överensstämmelse med detta.

b) Konkursförfaranden – borgenärskommitté – För att skydda borgenärernas intressen i konkursförfarandet får domstolen före det första borgenärssammanträdet inrätta en borgenärskommitté och utse dess medlemmar.

Både borgenärer med stora fordringar och borgenärer med små fordringar måste ingå i borgenärskommittén. Dessutom måste en företrädare för gäldenärens tidigare anställda ingå i borgenärskommittén, om inte dessa deltar i förfarandet som borgenärer med ringa fordringar.

Borgenärer med förmånsrätt (*razlučni vjerovnici*) och personer som inte är borgenärer men som skulle kunna bidra till kommitténs arbete med sin sakkunskap kan utses till medlemmar av borgenärskommittén.

Borgenärskommittén måste ha ett udda antal medlemmar, högst nio. Om antalet borgenärer är färre än fem beviljas samtliga borgenärer samma befogenheter som borgenärskommittén.

Om borgenärernas erkända fordringar vid tidpunkten för förhandlingen uppgår till mer än 50 miljoner kroatiska kuna (HRK), och gäldenären den dag konkursförfarandet inleds har anställningsavtal med fler än 20 anställda, är domstolen skyldig att ge borgenärerna möjlighet att inrätta en borgenärskommitté. Borgenärskommittén ska utöva tillsyn över likvidatorn och hjälpa honom eller henne vid bedrivandet av affärsverksamhet, samt övervaka transaktioner i enlighet med artikel 217 i SZ, granska bokföringen och annan redovisning som hänger samman med affärsverksamheten, och beordra bekräftelse på omsättning och kontanta medel. Borgenärskommittén får ge enskilda kommittémedlemmar tillåtelse att vidta enskilda åtgärder inom sitt ansvarsområde. Inom sitt ansvarsområde ska borgenärskommittén framför allt

1. granska rapporter från likvidatorn om hur konkursförfarandet fortskrider och konkursboets skick,

2. granska handelsböcker och all dokumentation som övertagits av likvidatorn,

3. inge invändningar till domstol mot likvidatorns handlande,

4. godkänna kostnadskalkylen för konkursförfarandet,

5. avge ett utlåtande till domstolen om likvidationen av gäldenärens tillgångar, på begäran av domstolen,

6. avge ett utlåtande till domstolen om pågående affärstransaktioner eller om gäldenärens verksamhet, på begäran av domstolen,

7. avge ett utlåtande till domstolen om erkännande av berättigade förluster som fastställdes vid inventeringen av tillgångar, på begäran av domstolen.

3) Borgenärskommittén ska underrätta borgenärerna om hur förfarandet fortskrider och om konkursboets skick.

Borgenärssammanträdet

Domstolen sammankallar ett borgenärssammanträde. Alla konkursborgenärer, alla borgenärer med förmånsrätt, likvidatorn och den enskilda gäldenären har rätt att delta.

Vid den första förhandlingen eller en senare förhandling får borgenärssammanträdet

1. inrätta en borgenärskommitté, om en sådan inte redan har inrättats, ändra dess sammansättning eller upplösa kommittén,

2. utse en ny likvidator,

3. fatta beslut om att fortsätta eller avbryta gäldenärens verksamhet och hur och på vilka villkor gäldenärens tillgångar ska likvideras,

4. ge likvidatorn instruktioner om att utarbeta en konkursordning,

5. anta beslut som faller inom borgenärskommitténs behörighetsområde,

6. fatta beslut i andra frågor som är relevanta för att genomföra och avsluta konkursförfarandet i enlighet med SZ.

Borgenärssammanträdet har rätt att be likvidatorn om lägesrapporter och rapporter om affärstransaktioner. Om ingen borgenärskommitté har inrättats, får borgenärssammanträdet beordra att omsättning och kontanta medel som förvaltas av likvidatorn ska bekräftas.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

När ett konkursförfarande inleds upphör gäldenärens rättigheter som juridisk person, och dessa övergår på likvidatorn. När konkursförfarandet inleds övergår en enskild gäldenärs rätt att råda över de tillgångar som ingår i konkursboet på likvidatorn.

Efter inledandet av konkursförfarandet måste likvidatorn omedelbart överta besittningen och förvaltningen av alla tillgångar i konkursboet.

Likvidatorn får, grundat på ett verkställighetsbeslut om inledandet av ett konkursförfarande, begära att domstolen ska beordra gäldenären att lämna över tillgångar och ange verkställighetsåtgärder för tvångsverkställighet av domstolens beslut.

Likvidatorn får, så snart beslutet om inledandet av konkursförfarandet vinner laga kraft, begära att domstolen ska förordna tredje parter som är i besittning av tillgångar från konkursboet att lämna ifrån sig dessa tillgångar. Tillsammans med nämnda begäran måste likvidatorn överlämna ett dokument som visar vem som äger tillgångarna. Domstolen fattar beslut om likvidatorns förslag efter att ha hört de personer som är i besittning av tillgångar från konkursboet. Likvidatorn sammanställer en förteckning över individuella tillgångar i konkursboet. Den enskilda gäldenären och personer som tidigare bemyndigats att agera som rättsliga företrädare för gäldenären måste samarbeta med likvidatorn i frågan. Likvidatorn måste samla in den information som behövs från nämnda personer om inte detta skulle försena förfarandet.

Likvidatorn sammanställer en förteckning över gäldenärens samtliga borgenärer som likvidatorn känner till från gäldenärens handelsbok och affärsdokumentation, annan information från gäldenären, anmälan av fordringar eller på annat sätt.

Likvidatorn sammanställer en systematisk översikt, med hänsyn till när konkursförfarandet inleddes. Översikten innehåller uppgifter om och en jämförelse mellan tillgångarna i konkursboet och gäldenärens skulder och bedömningen av dessa.

Konkursbouppteckningen, förteckningen över borgenärer och översikten över tillgångar och skulder måste inges till domstolens kansli senast åtta dagar före den första förhandlingen.

Gäldenärens skyldighet enligt bolags- och skattelagstiftningen att föra handelsbok och lämna redovisning påverkas inte av att ett konkursförfarande inleddes. Likvidatorn måste fullgöra sådana skyldigheter för konkursboets räkning.

Senast 15 dagar före den första förhandlingen måste likvidatorn lämna en rapport om gäldenärens ekonomiska situation och orsakerna till denna. Uppgifterna offentliggörs på domstolens elektroniska anslagstavla (*e-Oglasna ploča suda*) senast åtta dagar före den första förhandlingen.

Efter den första förhandlingen måste likvidatorn utan dröjsmål realisera de tillgångar som ingår i konkursboet, om detta inte strider mot borgenärssammanträdets beslut.

Likvidatorn måste realisera tillgångarna från konkursförfarandet i enlighet med borgenärssammanträdets och borgenärskommitténs beslut.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

När ett konkursförfarande inleds upphör gäldenärens rättigheter som juridisk person, och dessa övergår på likvidatorn. När konkursförfarandet inleddes övergår en enskild gäldenärs rätt att råda över de tillgångar som ingår i konkursboet på likvidatorn.

Efter inledandet av konkursförfarandet måste likvidatorn omedelbart överta besittningen och förvaltningen av alla tillgångar i konkursboet.

Likvidatorn får, grundat på ett verkställighetsbeslut om inledandet av ett konkursförfarande, begära att domstolen ska beordra gäldenären att lämna över tillgångar och ange verkställighetsåtgärder för tvångsverkställighet av domstolens beslut.

Likvidatorn får, så snart beslutet om inledandet av konkursförfarandet vinner laga kraft, begära att domstolen ska förordna tredje parter som är i besittning av tillgångar från konkursboet att lämna ifrån sig dessa tillgångar. Tillsammans med nämnda begäran måste likvidatorn överlämna ett dokument som visar vem som äger tillgångarna. Domstolen fattar beslut om likvidatorns förslag efter att ha hört de personer som är i besittning av tillgångar från konkursboet.

Likvidatorn sammanställer en förteckning över individuella tillgångar i konkursboet. Den enskilda gäldenären och personer som tidigare bemyndigats att agera som rättsliga företrädare för gäldenären måste samarbeta med likvidatorn i frågan. Likvidatorn måste samla in den information som behövs från nämnda personer om inte detta skulle försena förfarandet.

Likvidatorn sammanställer en förteckning över gäldenärens samtliga borgenärer som likvidatorn känner till från gäldenärens handelsbok och affärsdokumentation, annan information från gäldenären, anmälan av fordringar eller på annat sätt.

Likvidatorn sammanställer en systematisk översikt, med hänsyn till när konkursförfarandet inleddes. Översikten innehåller uppgifter om och en jämförelse mellan tillgångarna i konkursboet och gäldenärens skulder och bedömningen av dessa.

Konkursbouppteckningen, förteckningen över borgenärer och översikten över tillgångar och skulder måste inges till domstolens kansli senast åtta dagar före den första förhandlingen.

Gäldenärens skyldighet enligt bolags- och skattelagstiftningen att föra handelsbok och lämna redovisning påverkas inte av att ett konkursförfarande inleddes. Likvidatorn måste fullgöra sådana skyldigheter för konkursboets räkning.

Senast 15 dagar före den första förhandlingen måste likvidatorn lämna en rapport om gäldenärens ekonomiska situation och orsakerna till denna. Uppgifterna offentliggörs på domstolens elektroniska anslagstavla (*e-Oglasna ploča suda*) senast åtta dagar före den första förhandlingen.

Efter den första förhandlingen måste likvidatorn utan dröjsmål realisera de tillgångar som ingår i konkursboet, om detta inte strider mot borgenärssammanträdets beslut.

Likvidatorn måste realisera tillgångarna från konkursförfarandet i enlighet med borgenärssammanträdets och borgenärskommitténs beslut.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

a) Ackordsförfaranden – Fordringar anmäls till behörig enhet vid finansmyndigheten med hjälp av ett standardformulär. Kopior på de handlingar som gav upphov till eller styrker fordran bifogas.

Finansministeriets skatteavdelning (*Ministarstvo financija – Porezna uprava*) får anmäla fordringar till följd av skatt, tilläggsskatt, avgifter till obligatoriska försäkringar som enligt lag ska tas från inkomst och lön, samt andra fordringar som denna har rätt att driva in på grundval av särskilda bestämmelser, med undantag av fordringar till följd av skatt och tilläggsskatt på inkomst från anställning och bidrag från basbeloppet för personer som är försäkrade inom ramen för ett anställningsförhållande.

I ackordsförfaranden får gäldenärens anställda och tidigare anställda samt finansministeriets skatteavdelning inte anmäla fordringar till följd av ett anställningsförhållande, avgångsvederlag upp till den summa som anges i lag eller kollektivavtal och fordringar på grundval av skadestånd till följd av arbetsskada eller arbetsrelaterad sjukdom. Dessa fordringar kan inte omfattas av ett ackordsförfarande. Om sökanden inte har angett dessa fordringar i förslaget om att inleda ett ackordsförfarande, eller om de angetts på ett felaktigt sätt, har gäldenärens anställda och tidigare anställda samt finansministeriets skatteavdelning rätt att inge en invändning.

Borgenärer med förmånsrätt (*razlučni vjerovnici*) är i sin anmälan skyldiga att tillhandahålla upplysningar om sina rättigheter, den rättsliga grunden för förmånsrätten och den del av gäldenärens tillgångar som omfattas av deras förmånsrätt och en förklaring om huruvida de tänker avstå från sin förmånsrätt. I sin anmälan av fordringar är borgenärerna som har rätt att ansöka om att delar av gäldenärens tillgångar ska undantas från konkursboet (*izlučni vjerovnici*) skyldiga tillhandahålla upplysningar om sina rättigheter, den rättsliga grunden för rätten att undanta vissa tillgångar och den del av gäldenärens tillgångar som omfattas av deras rätt att undanta vissa tillgångar.

I sina anmälningar av fordringar måste båda dessa typer av borgenärer (*razlučni vjerovnici* och *izlučni vjerovnici*) ange huruvida de ger eller inte ger sitt samtycke till att skjuta upp regleringen av fordringarna från de tillgångar som omfattas av deras förmånsrätt, eller skjuta upp uppdelningen av de tillgångar som omfattas av deras rätt att undanta vissa tillgångar, för att genomföra omstruktureringsplanen.

En ackordsuppställning får inte inverka på borgenärernas rätt till separat betalning av de fordringar som omfattas av deras förmånsrätt, om inte annat föreskrivs i uppställningen. Om inte annat uttryckligen föreskrivs i ackordsuppställningen, måste det specificeras vilka borgenärsrättigheter som ska begränsas, hur länge regleringen av fordringarna ska skjutas upp och vilka andra bestämmelser i ackordsförfarandet som gäller för dessa rättigheter.

Om borgenären underlåter att anmäla en fordran men fordran redan har angetts i förslaget om att inleda ett ackordsförfarande, anses en sådan fordran anmäld.

Gäldenären och förvaltaren, om en sådan utses, måste anges hur de ställer sig till de fordringar som borgenärerna har anmält. Deras synpunkter överlämnas till behörig enhet vid finansmyndigheten med hjälp av ett standardformulär. För varje fordran anges följande:

1. Numret på fordran från tabellen över fordringar.
2. De uppgifter krävs för att identifiera borgenären.
3. Den anmälda fordrans belopp.
4. En förklaring från gäldenären eller förvaltaren, om en sådan har utsetts, om att fordran erkänns eller bestrids.
5. Det belopp som bestrids.
6. De faktiska omständigheter som talar för att den fordran eller del av fordran som bestrids inte finns.

När tidsfristen för att ta ställning till anmälda fordringar har löpt ut kan gäldenären och förvaltaren, om en sådan har utsetts, inte längre motsätta sig fordringar som de inte har erkänt.

En borgenär får bestrida en fordran som anmälts av en annan borgenär.

Bestridanden av fordringar inges till behörig enhet vid finansmyndigheten på standardformuläret. Följande uppgifter måste anges:

1. De uppgifter som krävs för att identifiera den borgenär som bestrider fordran.
2. Den bestridda fordrans referensnummer från tabellen över anmälda fordringar.
3. De uppgifter som krävs för att identifiera den borgenär som anmälde den bestridda fordran.
4. Det belopp i den anmälda fordran som bestrids.
5. En förklaring från den borgenär som bestrider fordran.
6. Det belopp som bestrids.
7. De faktiska omständigheter som talar för att den fordran eller del av fordran som bestrids inte finns.

Finansmyndigheten sammanställer en tabell över anmälda fordringar på ett standardformulär.

b) Konkursförfaranden – Fordringar anmäls till likvidatorn på ett standardformulär. Kopior på de handlingar som gav upphov till eller styrker fordran ska bifogas.

Likvidatorn upprättar en förteckning över alla fordringar från gäldenärens anställda och tidigare anställda fram till och med inledandet av konkursförfarandet.

Fordringarna ska anges till sitt brutto- och nettobelopp. Två kopior av anmälan av fordringar ska inges för undertecknande.

Fordringar från borgenärer med låg prioritet anmäls endast på särskild uppmaning av domstolen. I anmälan av sådana fordringar ska det anges att fordringarna har låg prioritet och i vilken ordning borgenären kommer att betalas.

Borgenärer som har rätt att ansöka om att vissa tillgångar ska undantas (*izlučni vjerovnici*) måste underrätta likvidatorn om sin rätt till undantag och den rättsliga grunden för denna rätt, och ange vilka tillgångar som omfattas av denna rätt, eller i sin anmälan av fordringar ange sin rätt till ersättning för rätten till undantag.

Borgenärer med förmånsrätt (*razlučni vjerovnici*) är skyldiga att underrätta likvidatorn om sin företrädesrätt och den rättsliga grunden för denna rätt, och ange vilka tillgångar som omfattas av denna rätt. Om sådana borgenärer även anmäler en fordran som konkursborgenärer måste de i sin anmälan ange vilken del av tillgångarna som omfattas av deras förmånsrätt och den summa som troligen inte kommer att regleras genom den förmånsrätten.

Borgenärer med förmånsrätt som inte vederbörligen underrättar likvidatorn om denna rätt förlorar sin förmånsrätt. I undantagsfall förlorar borgenärer med förmånsrätt sin företrädesrätt och har inte rätt att begära skadestånd eller någon annan kompensation från en konkursgäldenär eller borgenär om föremålet för förmånsrätten har realiserats i konkursförfarandet utan dem, och förmånsrätten inte var införd i ett offentligt register och likvidatorn inte kände till eller hade kunnat känna till denna rätt.

De anmälda fordringarnas belopp och prioriteringsordning prövas vid prövningsförhandlingen.

Likvidatorn måste för varje fordran ange om han eller hon erkänner eller bestrider fordran.

De fordringar som likvidatorn, den enskilda gäldenären eller en av konkursborgenärerna bestrider granskas separat. Rätten till undantag och förmånsrätt prövas inte.

En fordran anses styrkt om den vid prövningsförhandlingen erkänns av likvidatorn och inte bestrids av en konkursborgenär, eller om ett bestridande förkastas. Om en enskild gäldenär bestrider en fordran hindrar detta inte att fordran fastställs.

Domstolen sammanställer en tabell över fordringar som har prövats. För varje anmäld fordran för domstolen in den summa som har fastställts, fordrans prioriteringsordning och den person som bestridit fordran. En enskild gäldenärs bestridande av fordringar förs också in i tabellen. Domstolen anger även fastställandet av fordringar på växlar och andra skuldebrev.

Grundat på tabellen över prövade fordringar fattar domstolen ett beslut i vilket den fastställer varje fastställd eller bestridd fordrans belopp och prioriteringsordning. Med stöd att detta beslut fattar domstolen även beslut om hänskjutande av fastställandet eller bestridandet av fordringarna.

Om likvidatorn har bestridit fordran hänvisar domstolen borgenären till att väcka talan mot gäldenären för att fastställa den bestridda fordran.

Om en av konkursborgenärerna har bestridit en fordran som erkänts av likvidatorn hänvisar domstolen den borgenären till att väcka talan för att fastställa den bestridda fordran. I en sådan talan agerar den som motsätter sig fordran på gäldenärens vägnar och för dennes räkning.

Om fordringar från gäldenärens anställda eller tidigare anställda har bestridits väcks talan för att fastställa bestridda fordringar i enlighet med de allmänna bestämmelserna för domstolsförfaranden och de särskilda bestämmelserna för arbetstvister.

Om det finns ett verkställighetsbeslut avseende den bestridda fordran hänvisar domstolen den bestridande parten till att väcka talan för att pröva bestridandet i sak.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioriteringsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Behållningen delas ut till borgenärerna utifrån kassaflödet. Borgenärer med låg prioritet beaktas inte vid delvis utdelning. Utdelningen utförs av likvidatorn.

Före varje utdelning måste likvidatorn inhämta borgenärskommitténs medgivande eller, om ingen borgenärskommitté inrättats, en domstols medgivande.

De högst prioriterade fordringarna inbegriper fordringar från gäldenärens anställda och tidigare anställda som uppstått fram till och med inledandet av konkursförfarandet till följd av ett anställningsförhållande (som anges till det totala bruttobeloppet), avgångsvederlag med den summa som anges i lag eller kollektivavtal och fordringar till följd av skadestånd på grund av arbetsskada eller arbetsrelaterad sjukdom.

De näst högst prioriterade fordringarna inbegriper alla övriga fordringar mot gäldenären, förutom de fordringar som fastställts som oprioriterade.

Efter att alla prioriterade fordringar har betalats betalas de oprioriterade fordringarna i följande ordning:

1. Ränta på fordringar från konkursborgenärer sedan inledandet av konkursförfarandet.
2. Kostnader som enskilda borgenärer haft till följd av sitt deltagande i förfarandet.
3. Böter för straffbelagda gärningar eller överträdelse och kostnader till följd av straffrättsliga förfaranden eller överträdelseförfaranden.
4. Fordringar med krav på att gäldenären kostnadsfritt ska tillhandahålla tjänster.

5. Fordringar med krav på återbetalning av lån för att ersätta en bolagsmans kapital eller motsvarande fordran.

Utestående fordringar förfaller till betalning när ett konkursförfarande inleds.

Fordringar som rör ett tvingande villkor som träder i kraft samtidigt som konkursförfarandet inleds betraktas som ovillkorliga fordringar fram till dess att ett sådant villkor träder i kraft.

Kostnaden för konkursförfarandet och konkursboets övriga förpliktelser betalas i första hand ur konkursboet. Likvidatorn betalar fordringarna i förfalloordning. Innan utdelningen upprättar likvidatorn en förteckning över de fordringar som ska beaktas vid utdelningen (utdelningsförteckningen). För fordringar från gäldenärens anställda och tidigare anställda till följd av ett anställningsförhållande som uppkommit fram till och med inledandet av konkursförfarandet beaktas bruttobeloppet. Förteckningen måste innehålla summan av fordringarna och den behållning i konkursboet som ska delas ut till borgenärerna. En borgenär med förmånsrätt som gäldenären även har en personlig skuld till ska senast 15 dagar från kungörandet av utdelningsförteckningen lägga fram bevis för likvidatorn att de avstår från sin förmånsrätt – och till vilket belopp – eller att det inte har förekommit någon förmånsrätt. Om de underlåter att lägga fram bevis i tid beaktas deras fordran inte vid den delvisa utdelningen.

Fordringar med ett suspensivt villkor beaktas till hela sitt belopp under en delvis utdelning. Den del som avser dessa fordringar reserveras under utdelningen. Under slututdelningen beaktas inte fordringar med ett suspensivt villkor om det vid tidpunkten för utdelningen är så liten chans att villkoret ska uppfyllas att det saknar materiellt värde. I så fall inkluderas de belopp som reserverats för fullgörandet av denna fordran under tidigare utdelningar i det konkursbo från vilken slututdelningen görs.

De borgenärer som är undantagna från den delvisa utdelningen och som senare uppfyller de villkor som anges i artiklarna 275 och 276 i SZ betalas ett lika stort belopp som andra borgenärer från konkursboets saldo under nästa utdelning. Först då kan man fortsätta med betalningen av andra borgenärers fordringar.

Slututdelningen inleds så snart realiseringen av konkursboet har avslutats. Slututdelningen får endast inledas efter domstolens medgivande.

Om alla borgenärers fordringar kan betalas till fullo vid slututdelningen överför likvidatorn eventuellt överskott till den enskilda gäldenären. Om gäldenären är en juridisk person överlåter likvidatorn till varje person som har ett intresse i gäldenären den del av överskottet som denna person skulle ha rätt till vid ett likvidationsförfarande utanför konkursförfarandet.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

a) Ackordsförfaranden – Om borgenärerna godtar omstruktureringsplanen meddelar domstolen i ett beslut att omstruktureringsplanen har godkänts och bekräftar ackordsuppgörelsen, såvida inte

– en av borgenärerna, med tillräcklig säkerhet, slår fast att omstruktureringsplanen begränsar deras rättigheter mer än vad som rimligen kunde förväntas utan omstruktureringen,

– det av omstruktureringsplanen inte verkar sannolikt att genomförandet av denna kommer att göra gäldenären solvent före utgången av innevarande år och inom de två följande kalenderåren,

– omstruktureringsplanen inte har fastställt vilka summor borgenärerna kommer att erhålla om deras fordran inte bestrids, eller

– det i omstruktureringsplanen har föreslagits kapitalisering av en eller flera borgenärers fordringar och gäldenärens aktieägare inte gett sitt medgivande till en sådan åtgärd i enlighet med bolagslagen (*Zakon o trgovačkim društvima*).

Om villkoren för bekräftelse av ackordsuppgörelsen inte är uppfyllda slår domstolen i ett beslut fast att ackordsuppgörelsen inte har bekräftats och vilandeförklarar förfarandet.

En bekräftad ackordsuppgörelse har rättsverkan för de borgenärer som inte deltog i förfarandet och de borgenärer som deltog i förfarandet, och deras bestridda fordringar fastställs senare.

En gäldenär som gjorde en vinst till följd av skulder som skrevs av enligt en bekräftad ackordsuppgörelse måste behålla denna vinst tills fristen för att reglera alla skulder till följd av ackordsuppgörelsen har löpt ut.

Om en borgenär skriver av en gäldenärs skuld i enlighet med en bekräftad ackordsuppgörelse erkänns den avskrivna fordran som en utgift som borgenären kan göra skatteavdrag för.

b) Konkursförfaranden – Omedelbart efter att slututdelningen har avslutats meddelar domstolen ett beslut som avslutar konkursförfarandet. Beslutet meddelas den myndighet som sköter det register i vilket gäldenären är registrerad. När en gäldenär som är en juridisk person stryks ur registret upphör denne att existera, och en gäldenär som är en fysisk person förlorar sin ställning som enskild näringsidkare, entreprenör eller egenföretagare.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Efter att ett konkursförfarande mot en enskild gäldenär har slutförts får konkursborgenärer fortsätta att göra allt de kan för att få betalt för sina återstående fordringar.

Konkursborgenärer får driva sina fordringar gentemot gäldenären med stöd av ett beslut där deras fordringar har fastställts, förutsatt att fordringarna har fastställts och inte bestridits av gäldenären vid förhandlingen. En fordran som inte med framgång har bestridits likställs med en obestridd fordran.

Domstolen beslutar på förslag av likvidatorn eller någon av borgenärerna eller på eget initiativ (*ex officio*) att förfarandet ska fortsätta i syfte att göra en s.k. efterutdelning om, efter slutförhandlingen,

1. villkoren är uppfyllda för att dela ut reserverade belopp till borgenärerna,
2. belopp som har betalats ur konkursboet återförs till konkursboet,
3. tillgångar upptäckts som ingår i konkursboet.

Domstolen beslutar att förfarandet ska fortsätta i syfte att göra en efterutdelning oavsett om förfarandet har avslutats.

Domstolen kan avstå från efterutdelning och överföra den behållning som är tillgänglig för utdelning till borgenärerna eller överföra den tillgång som har upptäckts till den enskilda gäldenären om den anser att detta är lämpligt med tanke på de obetydliga summor som det rör sig om eller tillgångens ringa värde och kostnaderna för att fortsätta förfarandet i syfte att göra en efterutdelning. Som villkor för att fortsätta förfarandet för att göra en efterutdelning kan domstolen föreskriva att kostnaderna för detta ska betalas i förskott.

Efter att efterutdelningen har genomförts meddelar domstolen ett beslut om att konkursförfarandet har slutförts.

Efter ett beslut om efterutdelning delar likvidatorn, i enlighet med slutförteckningen, ut det belopp som han eller hon fritt får förfoga över eller det belopp som erhållits från realiseringen av den del av konkursboet som upptäcktes i efterhand. Likvidatorn lämnar en slutredovisning till domstolen.

De borgenärer från konkursboet vars fordringar likvidatorn har fått kännedom om

1. under delvis utdelning, efter att den del som ska delas ut har fastställts,
 2. under slututdelningen, efter slutförhandlingen har avslutats,
 3. under efterutdelningen, efter att förteckningen över den utdelningen har offentliggjorts,
- får endast begära betalning av sina fordringar från vad som finns kvar i konkursboet efter utdelning.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Varje borgenär står för sina egna kostnader i ackords- och konkursförfaranden, om inte annat föreskrivs i SZ.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Sådana rättshandlingar som företagits innan konkursförhandlingen inleddes och som hindrar en enhetlig reglering av konkursborgenärers fordringar (och förorsakar borgenärerna skada) eller som gynnar vissa borgenärer framför andra (förmånsbehandling av borgenärer) får bestridas av likvidatorn på gäldenärens, och konkursborgenärernas, vägnar i enlighet med bestämmelserna i SZ. Om underlåtelse att företa en handling medförde att gäldenären förlorade en rätt eller den grund på vilken penningfordringarna mot dem byggde, upprätthölls eller säkrades anses en sådan underlåtelse likvärdig med sådana rättshandlingar.

En rättshandling som ger eller medger en borgenär säkerhet eller betalning på ett sätt och vid en tidpunkt som överensstämmer med kärnan i deras rättigheter (kongruent betalning) och som företogs under de tre månader som föregick ingivandet av ett förslag om att inleda ett konkursförhandlingen får bestridas om gäldenären, vid tidpunkten för handlingen, var insolvent och borgenären kände till insolvensen.

En rättshandling som ger eller medger en borgenär säkerhet eller betalning i enlighet med kärnan i deras rättigheter får bestridas om den företogs efter ingivandet av förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen och om borgenären, vid tidpunkten för handlingen, kände till insolvensen eller förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen.

Borgenären anses ha känt till insolvensen eller förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen om denne kände till eller borde ha känt till omständigheter av vilka det var uppenbart att gäldenären var insolvent eller att ett förslag om att inleda ett konkursförhandlingen hade ingetts.

Närstående till gäldenären vid tidpunkten för handlingen ska anses ha känt till insolvensen eller förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen.

En rättshandling som ger eller gör det möjligt för en borgenär som inte hade rätt att framställa en fordran att få säkerhet eller betalning, eller som inte hade rätt att framställa en fordran på det sättet eller vid den tidpunkten, får bestridas

1. om handlingen företogs under den månad som föregick ingivandet av förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen eller efter att förslaget ingetts, eller

2. om handlingen företogs under den andra eller tredje månad som föregick ingivandet av förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen och gäldenären vid denna tidpunkt var insolvent, eller

3. om handlingen företogs under den andra eller tredje månad som föregick ingivandet av förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen och borgenären när handlingen företogs visste att den skulle skada konkursborgenärerna.

En borgenär anses ha vetat att handlingen skulle skada andra borgenärer om den borgenären kände till eller borde ha känt till omständigheter av vilka det måste ha varit uppenbart att borgenärer skulle lida skada. Närstående till gäldenären vid tidpunkten för handlingen ska anses ha känt till att konkursborgenärerna skulle lida skada.

En rättshandling som direkt medför att konkursborgenärer lider skada får bestridas

1. om handlingen företogs under de tre månader som föregick ingivandet av förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen, om gäldenären vid tidpunkten för handlingen var insolvent och om den andra parten kände till insolvensen, eller

2. om handlingen företogs efter ingivandet av förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen och om den andra personen vid tidpunkten för rättshandlingen kände till, eller borde ha känt till insolvensen eller förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen.

Varje rättshandling från gäldenärens sida som resulterar i att gäldenären förlorar någon av sina rättigheter, eller som hindrar gäldenären från att hävda någon av sina rättigheter, eller varje handling på grundval av vilken en penningfordran mot gäldenären kan hållas giltig eller drivas in, behandlas på samma sätt som en handling som gör att borgenärerna lider direkt skada.

En rättshandling som gäldenären företagit under den tioårsperiod som föregick ingivandet av förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen, eller därefter, i avsikt att skada borgenärer, får bestridas om den andra parten kände till gäldenärens avsikt vid tidpunkten för handlingen. Kännedom om avsikten antas föreligga om den andra parten kände till att gäldenären hotades av insolvens och att denna handling skulle skada borgenärerna.

Borgenären antas ha känt till att gäldenären hotades av insolvens och att en sådan handling skulle skada borgenärerna om borgenären kände till, eller borde ha känt till, omständigheter av vilka det måste ha varit uppenbart att gäldenären var insolvent och att en sådan handling skulle skada borgenärerna.

Ekonomiska avtal som ingåtts av gäldenären och personer närstående till gäldenären får bestridas om de medför direkt skada för borgenärerna. Ett sådant avtal får inte bestridas om det ingicks mer än två år innan förslaget om att inleda konkursförhandlingen ingavs eller om den andra parten bevisar att den, när avtalet ingicks, inte kände till att gäldenären hade för avsikt att skada borgenärerna.

En rättshandling som gäldenären företagit utan ersättning eller mot ringa ersättning får bestridas om den inte företogs fyra år innan förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen inleddes. Om det rör sig om en enstaka gåva av ringa värde får handlingen inte bestridas.

En rättshandling genom vilken en bolagsman kräver återbetalning av lån som använts för utbyte av kapital eller en liknande fordran är ogiltig

1. om den ställer säkerhet och om handlingen företogs under den femårsperiod som föregick ingivandet av förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen eller därefter,

2. om den garanterar betalning och om handlingen företogs under året före ingivandet av förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen eller därefter.

En rättshandling genom vilken insatsen från bolagets passiva delägare helt eller delvist återgår till denne, eller genom vilken dennes förlust helt eller delvist bortses från, får bestridas om det avtal som ligger till grund får en sådan handling ingicks under året före ingivandet av förslaget om att inleda ett konkursförhandlingen eller därefter. Samma sak gäller om den passiva delägaren likvideras i enlighet med avtalet.

Om det rör sig om en kongruent betalning får gäldenärens betalningar med hjälp av växlar inte återvinnas från mottagaren om mottagaren, om han eller hon inte godtar betalningen, enligt lagen om överlåtbara värdepapper skulle förlora en fordran mot andra gäldenärer.

En rättshandling anses ha företagits vid den tidpunkt då dess rättsverkningar ägde rum.

Om införandet av en post i en offentlig handelsbok, ett register eller en loggbok krävs för att en rättshandling ska vara giltig, anses rättshandlingen ha företagits så snart de andra förutsättningarna för dess giltighet är uppfyllda, gäldenärens förklaring om att denne har för avsikt att införa en sådan post blir bindande, och den andra parten ansöker om ändring av associationsform. Denna bestämmelse gäller även ansökningar om att i förväg införa en post för att säkerställa rätten till ändring av associationsform.

Om en rättshandling är underställd ett villkor eller en tidsfrist tar man hänsyn till när den företogs, inte till när villkoret uppfylldes eller tidsfristen löpte ut.

En rättshandling för vilken en exekutionstitel har erhållits och en rättshandling som företagits inom ramen för verkställighetsförhandlingen får bestridas.

Om gäldenären för sin prestation har godtagit en ersättning av samma värde, som direkt har blivit en del av deras tillgångar, får den rättshandling som ligger till grund för prestationen endast bestridas på villkor att det rör sig om avsiktlig skada.

Med domstolens tillåtelse får likvidatorn, på gäldenärens vägnar, bestrida rättshandlingar från gäldenärens sida. Klagomålet inges mot den person gentemot vilken den bestridda handlingen företogs.

Likvidatorn får inte ett klagomål för att bestrida rättshandlingar inom ett och ett halvt år från dagen för inledandet av ett konkursförhandlingen.

Varje konkursborgenär får för egen räkning och på egen bekostnad väcka talan för att bestrida rättshandlingar om

– likvidatorn inte har väckt en talan för att bestrida rättshandlingarna inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 212.3 i SZ – inom tre månader från utgången av den tidsfrist som föreskrivs i artikel 212.3 i SZ,

– likvidatorn drar tillbaka en talan om bestridande av rättshandlingarna – inom tre månader från att det slutliga beslutet om bekräftelse på att talan dras tillbaka offentliggjordes på domstolens elektroniska anslagstavla (*e-Oglasna ploča suda*),

– konkursborgenären inte tidigare har begärt en förklaring från likvidatorn och likvidatorn har förklarat att han eller hon inte kommer att väcka en talan för att bestrida rättshandlingarna – inom tre månader från offentliggörandet av likvidatorns förklaring på domstolens elektroniska anslagstavla,

– konkursborgenären tidigare har begärt en förklaring från likvidatorn och likvidatorn inte inom tre månader har förklarat huruvida han eller hon kommer att väcka talan för att bestrida rättshandlingarna – inom tre månader från offentliggörandet av begäran om en sådan förklaring.

Om begäran om bestridande av rättshandlingar har beviljats får den bestridda rättshandlingen inte någon rättsverkan gentemot konkursboet, och den andra parten är skyldig att återlämna alla materiella förmåner som förvärvats genom den bestridda transaktionen till konkursboet, om inte annat föreskrivs i SZ. Ett förslag om verkställighet som grundas på beslutet att bevilja begäran om bestridande av rättshandlingar får inges av likvidatorn på gäldenärens eller konkursboets vägnar och för dess räkning, och av en konkursborgenär på dennes egna vägnar och för konkursgäldenärens eller konkursboets räkning. En person som godtar en prestation utan ersättning, eller mot ringa ersättning, behöver endast återlämna vad de har erhållit om de har berikats av ersättningen, om de inte kände till, eller borde ha känt till att en sådan prestation skulle skada borgenärerna.

Ett slutligt beslut i ett mål om bestridande av rättshandlingar är tillämpligt på konkursgäldenären, konkursboet och samtliga konkursborgenärer, om inte annat föreskrivs i SZ.

Om domstolen har beviljat en begäran om bestridande av en rättshandling är motparten skyldig att till konkursboet återlämna alla materiella förmåner som förvärvats genom den bestridda transaktionen. Så snart förmånerna har återlämnats till konkursboet har de borgenärer som är kärande i tvistemålet företrädesrätt till dessa förmåner i proportion till deras fastställda fordringar.

Gäldenärens rättshandlingar får bestridas genom en invärdning inom ramen för en rättstvist, utan någon tidsfrist.

En rättshandling får till och med bestridas mot motpartens arvinge eller annan universell rättslig efterträdare.

En rättslig transaktion får bestridas mot andra rättsliga efterträdare till motparten

1. om den rättsliga efterträdaren, vid tidpunkten för förvärvet, kände till de omständigheter som gör att förvärvet av efterträdarens rättsliga föregångare är ogiltigt,
2. om den rättsliga efterträdaren, vid tidpunkten för förvärvet var närstående person till gäldenären, om efterträdaren inte bevisar att denne vid den aktuella tidpunkten inte kände till de omständigheter som gör att förvärvet av efterträdarens rättsliga föregångare är ogiltigt,
3. om det som förvärvades överfördes till den rättsliga efterträdaren utan ersättning, eller mot ringa ersättning.

En rättshandling som företagits efter inledandet av konkursförfarandet och som fortsätter att vara giltig i enlighet med bestämmelserna för att skydda förtroendet för offentliga register får bestridas i enlighet med bestämmelserna om bestridande av rättshandlingar som företagits före inledandet av konkursförfarandet.

Senaste uppdatering: 08/09/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Italien

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Insolvensförfaranden kan inledas mot handelsaktörer (privatpersoner eller företag), förutsatt att de har haft

- a) tillgångar på minst 300 000 euro under de tre år som föregick ansökan om insolvens eller ackord,
- b) årliga bruttointäkter på minst 200 000 euro under vart och ett av de tre år som föregick ansökan om insolvens eller ackord, eller
- c) totala skulder (vid datumet för ansökan om insolvens eller ackord) på minst 500 000 euro (oavsett vilket datum dessa uppkommit).

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

- a) Kravet för att inleda ett insolvensförfarande är att företaget är insolvent. Ansökan kan inges av
 - gäldenärer,
 - borgenärer,
 - allmänna åklagare.
- b) Kravet för att inleda ett ackordsförfarande (*concordato preventivo*) är att företaget befinner sig i svårigheter (dvs. har ekonomiska problem som inte är tillräckligt allvarliga för att ge upphov till insolvens). Endast gäldenärer kan ansöka om ackord.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärvats av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Alla tillgångar ingår i insolvensboet förutom följande:

- 1) Strikt personlig egendom och personliga rättigheter.
- 2) Underhållsbidrag, löner och pensioner och det som insolventa personer tjänar på sitt arbete inom gränserna för vad som är nödvändigt för att kunna försörja sig själva och sina familjer.
- 3) Inkomster från tillgångar tillhörande en insolvent persons barn, vilka han/hon fått tillgång till enligt lag, tillgångar i förmögenhetsfonder som avsatts för familjens behov (*fondo patrimoniale*) samt intäkter från dessa, med undantag för vad som föreskrivs i artikel 170 i civillagen.
- 4) Föremål som enligt lag inte får utmätas.

Insolvensboet inbegriper även alla de tillgångar som den insolventa personen förvärvat efter att förfarandena inletts, men det innefattar inte skulder som ådragits för att förvärva och bevara sådana tillgångar.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

Insolvensförvaltaren (förvaltaren) har befogenhet/skyldighet att förvalta tillgångarna, att sälja dessa och att fördela intäkterna mellan borgenärerna.

Den insolventa personen kan förhöras av förvaltaren i informationssyfte och kan bestrida de åtgärder som vidtas av förvaltaren och den domare som handlägger ärendet, men endast om åtgärderna vidtas i strid mot lagen (enbart sakskäl räcker således inte).

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Personer som är skyldiga att erlagga betalning till insolvensförvaltaren kan kvitta denna skuld mot en egen fordran (*controcredito*) inom ramen för samma förfarande, men endast om både skulden och fordran uppstod innan förfarandet inleddes.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Förvaltaren kan besluta om huruvida gällande avtal vid insolvensförfarandets inledande bör fortgå eller upphöra.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Borgenärer kan endast vidta rättsliga åtgärder efter att insolvensförfarandet inletts om förvaltaren inte agerar, dvs. inte vidtar någon sådan åtgärd (medvetet eller enbart genom försumlighet).

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Rättsvister som inleddes av en borgenär mot en person som därefter förklarar insolvent kan endast fortsätta föras av förvaltaren.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Borgenärskommittén utgörs av tre eller fem borgenärer och har betydande befogenheter eftersom den

– godkänner transaktioner, uppgörelser efter förlikning, avslutandet av rättsvister, erkännandet av tredje parts rättigheter, upphävandet av andra prioriterade fordringar, återlämnande av värdepapper, utfärdande av obligationer, godtagande av arv och gåvor och all annan särskild förvaltning,

– ansöker till domstolen om byte av förvaltare,

– antar likvidationsplanen,

– ger förvaltaren tillstånd att överta de avtal som är gällande det datum då insolvensförklaringen görs,

– deltar vid upprättandet av inventarieförteckningen över den insolventa personens tillgångar,

– har tillgång till alla handlingar som rör förfarandet,

– ger förvaltaren tillstånd att ta bort, eller upphöra med likvideringen av, en eller flera tillgångar om likvideringen visar sig vara tydligt ofördelaktig,

– ansöker till den domare som handlägger ärendet om uppskjutande av försäljning av tillgångar.

Utöver dessa aktiva administrativa befogenheter, ger borgenärskommittén utlåtanden om de åtgärder som vidtas av den domare som handlägger ärendet eller domstolen, dvs.

– tillåter borgenärer med säkerhetsrätt att sälja säkerhetstillgångar,

– tillåter den domare som handlägger ärendet att fortsätta sköta företaget på tillfällig basis (borgenärskommittén måste godkänna en sådan förlängning),

– tillåter den domare som handlägger ärendet att arrendera ut företaget på tillfällig basis (borgenärskommittén måste godkänna utarrenderingen).

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Förvaltaren får (om ett förhandsgodkännande erhållits)

– fortsätta driva företaget,

– arrendera ut företaget,

– sälja alla tillgångar för att fördela intäkterna mellan borgenärerna, och

– besluta att inte sälja tillgångar med ett lågt värde.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Alla borgenärer kan inte en ansökan till domstolen om insolvensförklaring av en gäldenär. Borgenären måste inte ha något verkställighetsbeslut; det som är viktigt är att det finns skriftliga bevis för fordran.

Alla borgenärer (inbegripet sådana som har ansökt om och erhållit en insolvensförklaring) måste ansöka om att få sin fordran godkänd efter att insolvensförfarandet inletts.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Borgenärer kan inte sin fordran utan rättsligt ombud.

Ansökningarna måste innehålla skriftliga bevis för fordran och inges elektroniskt (via certifierad e-post).

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioriteringsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Intäkterna från försäljning av tillgångar fördelas mellan borgenärerna i prioriteringsordning. Enligt lag ges prioriterade rättigheter till flera olika fordringar (prioriterade fordringar, värdepapper, allmänna eller särskilda förmånsberättigade fordringar) med avseende på vissa eller samtliga tillgångar.

Om intäkterna från försäljningen är otillräckliga för att tillgodose alla fordringar (vilket nästan alltid är fallet), fördelas dessa inte i förhållande till det fordrade beloppet utan i prioriteringsordning enligt civillagen.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Insolvensförfaranden avslutas

– om inga fordringar har ingetts,

– om alla fordringar har tillgodosetts,

– om samtliga intäkter från försäljningen av tillgångarna har fördelats, eller

– om det slagits fast att det inte finns några tillgångar att sälja eller några andra intäkter.

Så snart insolvensförfarandet avslutats, återfår den insolventa personen befogenhet att inleda och svara på rättsliga åtgärder och kan då förvärva tillgångar utan förvaltarens kännedom.

Ackordsförfaranden avslutas när en överenskommelse mellan gäldenären och borgenärerna godtagits. När överenskommelsen kräver avyttring av tillgångar (*concordato liquidatorio*) fortsätter dock förfarandet för försäljningen och avslutas därför så snart alla tillgångar har sålts och intäkterna har fördelats mellan borgenärerna.

Så snart ett ackordsförfarande avslutats friskrivs en insolvent person från alla sina skulder.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Så snart insolvensförfaranden avslutats, kan borgenärerna vidta åtgärder mot gäldenären för att återkräva den kvarstående skulden (dvs. den del av skulden som inte återbetalats av förvaltaren). Detta förutsätter att ett förfarande för beviljande av ansvarsfrihet inte har genomförts, vilket skulle innebära att borgenärerna inte skulle kunna göra någon som helst fordran gentemot den insolventa personen.

Så snart ett ackordsförfarande avslutats kan borgenärerna inte göra någon som helst fordran gentemot gäldenären. Om gäldenären inte fullgör sina skyldigheter, kan dock borgenärerna ansöka om att uppgörelsen ska upphävas, och en sådan ansökan måste inges inom ett år.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Kostnaderna för ett insolvensförfarande bärs av insolvensförfarandet i sig och betalas med intäkterna från försäljningen av tillgångarna.

Om inga tillgångar finns står staten för kostnaderna för förvaltaren och de kostnader han/hon ådragit sig.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Rättsliga åtgärder som vidtas av den insolventa personen innan insolvensförfarandet inletts kan upphävas om de genomfördes inom en viss tidsperiod (ett år eller sex månader) innan förfarandet inleddes.

Rättsliga åtgärder som vidtas av den insolventa personen efter att insolvensförfarandet inletts är ogiltiga.

Särskilda förvaltningsåtgärder som vidtas under ackordsförfaranden och utan domstolens tillåtelse är ogiltiga.

Senaste uppdatering: 03/01/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den

medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Cypern

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Personlig konkurs (ptóchevsi): Konkursbeslut (*diátagma ptóchevsi*) meddelas enbart när det gäller en fysisk person som är insolvent.

Företagskonkurs (ekkathárisi): Ett beslut om företagskonkurs (*diátagma ekkathárisi*) kan meddelas för alla typer av juridiska personer. För juridiska personer kan dessutom frivillig avveckling (*ekoúsia ekkathárisi*), som sker utanför domstol eller som inte övervakas av domstol, också vara ett alternativ.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Personlig konkurs: De rättsliga bestämmelserna om personlig konkurs finns i konkurslagen (*perí Ptóchevsi Nómos*, 5 kap.), som har genomgått stora förändringar de senaste två åren för att avspegla det förändrade ekonomiska och sociala läget.

En konkursansökan kan lämnas in av såväl borgenärer som gäldenären själv för skulder på mer än 15 000 euro, förutsatt att uppenbart obestånd har konstaterats vid en tidpunkt då gäldenären befann sig personligen på Cypern eller var varaktigt bosatt i Cypern eller bedrev verksamhet i Cypern eller var delägare i ett företag eller ett handelsbolag som bedrev verksamhet i Cypern.

En gäldenär är på obestånd (*práxi ptóchevsi*) bland annat när

- en borgenär får ett slutligt rättsligt avgörande med ett betalningsföreläggande för gäldenären och denne underlåter att betala,
- gäldenären lämnar in en förklaring om att han eller hon inte kan betala sina skulder,
- hon eller han lämnar in en konkursansökan,
- en personlig återbetalningsplan som hon eller han har deltagit i anses ha misslyckats eller har avslutats i enlighet med bestämmelserna i lagen om fysiska personers insolvens (*perí Aferenyótitas Fysikón Prosópon Nómos*).

Företagskonkurs: Ett företag kan försättas i konkurs på grund av att det inte kan betala sina skulder eller genom ett särskilt beslut av företaget. Därigenom kan företaget upplösas genom avveckling av företagets tillgångar i syfte att återbetala alla eller delar av företagets skulder. För att ett konkursbeslut ska meddelas måste skulden överstiga 5 000 euro. En konkursansökan kan lämnas in till domstolen av en borgenär eller av ägarna.

Frivillig avveckling:

Det finns tre typer av frivillig avveckling:

Frivillig avveckling med borgenärer (ekoúsia ekkathárisi apó pistotés): Denna typ av avveckling sker utanför domstol och genomförs om företaget är **insolvent** och dess styrelse beslutar att likvidera det. Förfarandet inleds med ett borgenärssammanträde för att diskutera ett beslut om frivillig avveckling som har antagits vid företagets bolagsstämma.

Frivillig avveckling med delägare (ekoúsia ekkathárisi apó méli): Även denna typ av avveckling sker utanför domstol och inleds genom ett särskilt beslut av bolagsstämman när företaget är **solvent**.

Frivillig avveckling under övervakning av domstol (ekoúsia ekkathárisi ypó tin epopteia tou Dikastírou): När ett företag har beslutat om frivillig avveckling kan domstolen besluta att avvecklingen ska ske under övervakning av domstolen.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärfas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Personlig konkurs: Konkursboet omfattar alla tillgångar och allt kapital som tillhör konkursgäldenären när konkursförfarandet inleds eller som förvärfas av eller överläts på konkursgäldenären innan denne är skuldfri, bortsett från de tillgångar som är nödvändiga för konkursgäldenärens och dennes familjs uppehälle.

Tillgångar som förvärfas efter det att konkursförfarandet har inletts och innan konkursgäldenären är skuldfri eller konkursförfarandet upphävs, ska ingå i konkursboet.

Företagskonkurs: Konkursen omfattar de tillgångar som tillhörde företaget innan konkursbeslutet meddelades eller före dagen då det särskilda beslutet om frivillig avveckling meddelades.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

Personlig konkurs: När konkursbeslut meddelats tar konkursförvaltaren (*epísimos paralíptis*) över förvaltningen av konkursboets egendom. I ett senare skede kan en licensierad insolvensförvaltare (*adeiodotíménos sýmoulos aferenyótitas*) utses som förvaltare (*diacheirístis*). Förvaltarens uppgift är att sälja konkursboets tillgångar och fördela intäkterna på borgenärerna. När konkursförvaltaren eller en insolvensförvaltare tar över förvaltningsansvaret behåller konkursgäldenären äganderätten till alla sina tillgångar, men det är enbart förvaltaren som kan förfoga över dem från och med den dag då konkursförfarandet inleds.

Företagskonkurs: När ett konkursbeslut meddelas och borgenärerna inte har utsett en likvidator blir konkursförvaltaren automatiskt likvidator (*ekkatharístis*), förutsatt att inte konkursförvaltaren lämnar in en ansökan till domstolen om att en licensierad insolvensförvaltare ska utses som likvidator, eller om företagets borgenärer och finansiärer beslutar om en likvidator. Likvidatorn har i uppdrag att realisera tillgångarna i det företag som avvecklas och fördela intäkterna på företagets borgenärer och bidragsgivare. När konkursförvaltaren eller insolvensförvaltaren tar på sig uppdraget som likvidator av tillgångarna i den juridiska enhet som försatts i konkurs behåller företaget visserligen äganderätten till sina tillgångar, men det är likvidatorn som ska förvalta tillgångarna i syfte att realisera dem, från och med den dag då konkursförfarandet inleds.

Frivillig avveckling: När det gäller frivillig avveckling ska företaget upphöra med sin verksamhet från och med den dag då avvecklingsförfarandet inleds, med undantag för den verksamhet som är nödvändig för en fördelaktig avveckling. Likvidatorn har i uppdrag att realisera tillgångarna i det företag som är under avveckling och fördela intäkterna på företagets borgenärer och bidragsgivare.

Frivillig avveckling med borgenärer: Borgenärerna och företaget nominerar var och en för sig den insolvensförvaltare som de vill utse som företagets likvidator. Om de har nominerat olika förvaltare kommer den insolvensförvaltare som har nominerats av borgenärerna att utses som likvidator.

Frivillig avveckling med delägare: Företaget utser vid sin bolagsstämma en licensierad insolvensförvaltare som tar ansvar för att avveckla företagets verksamhet och fördela dess tillgångar. När likvidatorn utses upphör företagsledningens befogenheter att gälla, utom i det fall företagets bolagsstämma eller likvidatorn godkänner att befogenheterna fortsätter att gälla.

Frivillig avveckling under övervakning av domstol: När domstolen meddelar ett beslut om avveckling under övervakning får den samtidigt eller genom ett efterföljande beslut utse ytterligare en likvidator. En likvidator som utnämns av domstolen har samma befogenheter, omfattas av samma skyldigheter och har samma ställning som en likvidator som har utsetts genom ett särskilt beslut eller genom ett beslut av borgenärerna enligt beskrivningen ovan.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Personlig konkurs: Enligt lagstiftningen får kvittning göras om ömsesidiga krediter eller ömsesidiga skulder eller andra ömsesidiga transaktioner fanns mellan konkursgäldenären och en annan person innan konkursbeslutet meddelades, förutsatt att denne andre person inte var medveten om konkursen när krediten beviljades.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Personlig konkurs: Befintliga lagenliga avtal som konkursgäldenären är part i ska fortsätta att gälla, och konkursgäldenären fortsätter att vara personligt ansvarig för att villkoren i avtalet uppfylls.

Företagskonkurs: Befintliga lagenliga avtal som ett företag i konkurs är part i ska fortsätta att gälla. Detta gäller även för lagenliga avtal som har ingåtts av företag som genomgår frivillig avveckling.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Personlig konkurs: När rättsliga åtgärder vidtas mot en person som har försatts i konkurs efter det att ett konkursbeslut har meddelats måste domstolen ge tillstånd innan åtgärderna kan gå vidare.

Företagskonkurs: När rättsliga åtgärder vidtas mot ett företag i konkurs efter det att ett konkursbeslut har meddelats måste domstolen ge tillstånd innan åtgärderna kan gå vidare.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Personlig konkurs: Redan pågående rättsliga åtgärder mot en person som har försatts i konkurs fortsätter normalt utan att domstolen behöver ge tillstånd för att de ska få fortsätta.

Företagskonkurs: Redan pågående rättsliga åtgärder mot ett företag i konkurs får endast fortsätta om domstolen ger tillstånd till detta. Det är i så fall konkursförvaltaren eller företagets likvidator som ensam ska hantera dessa åtgärder.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Personlig konkurs: För att få delta i ett konkursförfarande måste en borgenär ha fyllt i fordringsbevisformulären (*epilitheysi chréous*) och lämnat in all styrkande bevisning. Konkursförvaltaren eller den insolvensförvaltaren som övertar förvaltningen ska sedan besluta om att godta eller avvisa bevisningen. Därefter betalas borgenärerna enligt den prioritetsordning som fastställs i lagen om konkurser. När borgenärernas bevisning har godtagits får de delta i de möten som sammankallas av konkursförvaltaren eller av den insolvensförvaltaren som likviderar företaget.

Företagskonkurs: För att få delta i ett konkursförfarande måste en borgenär ha fyllt i fordringsbevisformulären och lämnat in all styrkande bevisning. Samma förfaranden gäller som för personlig konkurs, men i detta fall ska utdelningen fördelas i enlighet med bolagslagen (*perí Etaireión Nómos*, 113 kap.). Detsamma gäller för frivillig avveckling, särskilt frivillig avveckling med borgenärer, där borgenärerna redan från början deltar i förfarandet genom att vid ett möte föreslå en likvidator.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Personlig konkurs: Förvaltaren har befogenhet och behörighet att avyttra fasta tillgångar på det sätt som denne anser är lämpligt och som ligger i konkursförfarandets intresse. Därefter betalas borgenärerna enligt den prioritetsordning som fastställs i lagen om konkurser. När det är fråga om belånad egendom måste ett domstolsbeslut erhållas.

Företagskonkurs: Likvidatorn för ett företag i konkurs får sälja företagets fasta tillgångar på det sätt som denne anser är lämpligt och ligger i konkursförfarandets intresse. Därefter betalas borgenärerna enligt den prioritetsordning som fastställs i bolagslagen. När det är fråga om belånad egendom måste ett domstolsbeslut erhållas. Samma regler gäller för frivillig avveckling.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Personlig konkurs: När ett konkursbeslut meddelas får borgenärerna lämna in bevis på fordringar som har uppstått fram till dagen för konkursbeslutet och som avser fordringar på ett fast belopp. Fordringar som uppstår efter det att konkursbeslutet har meddelats omfattas inte av konkursförfarandet, och borgenärerna måste i sådana fall själva vidta åtgärder mot konkursgäldenären.

Företagskonkurs: När ett konkursbeslut meddelas eller ett särskilt beslut om frivillig avveckling meddelas får borgenärerna lämna in bevis på fordringar som har uppstått fram till dagen för konkursbeslutet eller det särskilda beslutet om avveckling och som avser ett fast belopp. Fordringar som uppstår efter det att konkursbeslutet eller det särskilda beslutet har meddelats omfattas inte av konkursförfarandet, och borgenärerna måste i sådana fall själva vidta åtgärder mot företaget i konkurs.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Personlig konkurs: När ett konkursbeslut meddelas måste varje borgenär inom 35 dagar efter beslutets offentliggörande lämna in skriftliga bevis på sina fordringar till konkursförvaltaren eller den utsedde förvaltaren. Bevisen ska innehålla uppgifter om skulden, alla garantigivares namn samt om borgenären har mottagit någon säkerhet. Konkursförvaltaren eller förvaltaren ska inom 10 dagar skriftligen godta eller avvisa bevisningen med avseende på fördelningen. En borgenär eller garantigivare som inte håller med om konkursförvaltarens eller förvaltarens beslut kan överklaga det till domstol inom 21 dagar.

Företagskonkurs: När ett konkursbeslut meddelas måste varje borgenär inom 35 dagar efter beslutets offentliggörande lämna in skriftliga bevis på sina fordringar till konkursförvaltaren eller likvidatorn. Bevisen ska innehålla uppgifter om skulden, alla garantigivares namn samt om borgenären har mottagit någon säkerhet. Konkursförvaltaren eller likvidatorn ska inom 10 dagar skriftligen godta eller avvisa bevisningen med avseende på utdelningen. En borgenär eller garantigivare som inte håller med om konkursförvaltarens eller likvidatorns beslut kan överklaga det till domstol inom 21 dagar. Samma regler gäller för frivillig avveckling.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioritetsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Personlig konkurs: När konkursboet fördelas ska skulderna rangordnas rättvist och proportionerligt inom varje kategori (*pari passu*-regeln), om inte tillgångarna räcker för att betala alla skulder i sin helhet. Fordringar rangordnas på följande sätt:

Faktiska utlägg och ersättning till den utsedde förvaltaren.

Avgifter till konkursförvaltaren.

Kostnader för en borgenär som har inkommit med konkursansökan.

Prioriterade skulder.

Skulder utan säkerhet.

Företagskonkurs: När konkursboet fördelas ska skulderna rangordnas rättvist och proportionerligt inom varje kategori (*pari passu*-regeln), om inte tillgångarna räcker för att betala alla skulder i sin helhet. Fordringar rangordnas på följande sätt:

Faktiska utlägg och ersättning till likvidatorn.

Avgifter till konkursförvaltaren eller likvidatorn.

Kostnader för en borgenär som har inkommit med konkursansökan.

Prioriterade skulder.

Företagsinteckningar.

Borgenärer utan säkerhet.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Personlig konkurs: Konkursgäldenären får lämna in ett skriftligt förslag till ackorduppgörelse (*symvivasmós*) med sina borgenärer till konkursförvaltaren eller den utsedde förvaltaren. Ett borgenärssammanträde hålls, där planen måste godkännas av en majoritet av borgenärer som dessutom har bevisade fordringar motsvarande tre fjärdedelar av det samlade fordringsvärdet. Om borgenärerna godtar förslaget ska konkursgäldenären eller konkursförvaltaren

eller den utsedde förvaltaren ansöka om att få planen godkänd av domstolen. När domstolen har godkänt planen blir den bindande för alla borgenärer som har bevisat sina fordringar. När ackordsvillkoren har uppfyllts anses de bevisade skulderna till fullo ha betalats.

Konkursförfarandet avslutas slutgiltigt i och med att konkursbeslutet upphör att gälla.

Företagskonkurs: Konkursförfarandet avslutas slutgiltigt i och med att företagets slutliga upplösning eller konkursbeslutet upphör att gälla.

Frivilliga avvecklingsförfaranden avslutas och företaget upplöses slutgiltigt tre månader efter det att företagets slutredovisning har lämnats in till konkursförvaltaren. Slutredovisningen ska upprättas efter det att företagets eventuella tillgångar har likviderats och fördelats.

Om någon har intresse av att återuppliva ett företag som har upplösts genom frivillig avveckling eller domstolsbeslut, finns det möjlighet att göra detta inom två år efter upplösningen genom att lämna in en ansökan om detta till domstolen.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Personlig konkurs: Om ett konkursbeslut upphävs och borgenärerna har samtyckt till detta utan att de har fått full betalning, ska sådana borgenärer ha rätt att kräva in den återstående skulden efter det att beslutet har upphävts.

Företagskonkurs: Om ett konkursbeslut upphävs och borgenärerna har samtyckt till detta utan att de har fått full betalning, ska sådana borgenärer ha rätt att kräva in den återstående skulden efter det att beslutet har upphävts.

Om någon har intresse av att återuppliva ett företag som har upplösts genom frivillig avveckling eller domstolsbeslut, finns möjlighet att göra detta inom två år efter upplösningen genom att lämna in en ansökan om detta till domstolen.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Personlig konkurs: Kostnaden för konkursbeslutet ska bäras av den borgenär som ansöker om det. Avgifterna till konkursförvaltaren uppgår till 500 euro. De kostnader som uppstår under konkursförfarandet ska betalas av konkursboet.

Företagskonkurs: Kostnaden för konkursbeslutet ska bäras av den borgenär som ansöker om det. Avgifterna till konkursförvaltaren uppgår till 500 euro. De kostnader som uppstår under konkursförfarandet, konkursen och fördelningen av företagets tillgångar ska betalas av konkursboet.

Kostnaden för att lämna in och registrera handlingar som rör frivilliga avvecklingsförfaranden till konkursförvaltaren uppgår till cirka 440 euro. De kostnader som uppstår under avvecklingsförfarandet och fördelningen av företagets tillgångar ska betalas med de tillgångar som omfattas av förfarandet.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Personlig konkurs: Vissa bestämmelser som är tillämpliga på konkursförfaranden innebär att den utsedde förvaltaren kan ansöka hos domstolen om att få återvinna tillgångar till förmån för borgenärerna. De viktigaste bestämmelserna är följande:

A. Galdenärsbrott (*dólia metavivasi*):

Om förvaltaren eller likvidatorn har bevis på att ett företags eller en fysisk persons tillgångar har överlåtits utan ersättning eller mot en ersättning som avsevärt understiger tillgångarnas verkliga värde, får förvaltaren eller likvidatorn ansöka att domstolen ska ogiltigförklara sådana transaktioner eller handlingar.

För att denna bestämmelse ska gälla måste överlåtelsen ha skett a) inom tre år före dagen för en konkurs, förutsatt att den inte skedde i god tro och mot skälig ersättning, eller b) inom tio år före dagen för en konkurs, där den berörda fysiska personen vid tidpunkten för överlåtelsen inte kunde betala samtliga sina skulder utan den överlåtna tillgången. För att ett galdenärsbrott ska anses föreligga när det gäller ett företag som försatts i konkurs måste överlåtelsen ha skett inom sex månader innan konkursen inleddes.

B. Otillbörligt gynnande (*dólia protímisi*):

Om förvaltaren eller likvidatorn har bevis på att en borgenär har gynnats otillbörligt kan förvaltaren eller likvidatorn ansöka hos domstolen om ett beslut om att ogiltigförklara särbehandlingen.

Företagskonkurs: Enligt vissa konkursbestämmelser kan likvidatorn ansöka hos domstolen om att få återvinna tillgångar till förmån för borgenärerna. De viktigaste bestämmelserna är följande:

A. Galdenärsbrott:

Om förvaltaren eller likvidatorn har bevis på att ett företags eller en fysisk persons tillgångar har överlåtits utan ersättning eller mot en ersättning som avsevärt understiger tillgångarnas verkliga värde, får förvaltaren eller likvidatorn ansöka om att domstolen ska ogiltigförklara sådana transaktioner eller handlingar.

För att denna bestämmelse ska gälla måste överlåtelsen ha skett a) inom tre år före dagen för en konkurs, förutsatt att den inte skedde i god tro och mot skälig ersättning, eller b) inom tio år före dagen för en konkurs, där den fysiska personen vid tidpunkten för överlåtelsen inte kunde betala samtliga sina skulder utan den överlåtna tillgången. För att ett galdenärsbrott ska anses föreligga när det gäller ett företag i konkurs måste överlåtelsen ha skett inom sex månader innan konkursen inleddes.

B. Otillbörligt gynnande:

Om förvaltaren eller likvidatorn har bevis på att en borgenär har gynnats otillbörligt kan förvaltaren eller likvidatorn ansöka hos domstolen om ett beslut om att ogiltigförklara särbehandlingen.

Senaste uppdatering: 15/06/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Litauen

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Insolvensförfaranden kan inledas mot juridiska och fysiska personer.

Juridiska personer kan bli föremål för konkursförfarande, utomrättsligt konkursförfarande och rekonstruktionsförfarande.

Konkursförfarandet eller det utomrättsliga konkursförfarandet kan inledas mot alla typer av rättsliga enheter med undantag för budgetorgan, politiska partier, fackföreningar och religiösa samfund och sammanslutningar.

När ett konkursförfarande eller utomrättsligt konkursförfarande inleds säljs den rättsliga enhetens tillgångar, och intäkterna används för att tillgodose borgenärernas intressen, medan den rättsliga enheten avvecklas till följd av konkurs.

Ett rekonstruktionsförfarande kan inledas mot alla typer av rättsliga enheter med undantag för budgetorgan, politiska partier, fackföreningar och religiösa samfund och sammanslutningar, kreditinstitut, utbetalande organ, institut för elektroniska pengar, försäkrings- och återförsäkringsbolag, förvaltningsbolag, investmentbolag och mäklare som handlar med offentliga värdepapper. Rekonstruktionsförfaranden är avsedda att ge rättsliga enheter med ekonomiska utmaningar möjlighet att återställa solvensen, upprätthålla och utveckla sin verksamhet, betala sina skulder och undvika konkurs samtidigt som de kan

fortsätta med sin affärsverksamhet. I detta syfte fördelas de åtaganden som den rättsliga enheten under rekonstruktion har över en fyraårsperiod i enlighet med en rekonstruktionsplan som måste godkännas både av den rättsliga enhetens företrädare och dess borgenärer. Genomförandeperioden för planen kan förlängas med ytterligare ett år. Det finns ingen möjlighet till utomrättsligt rekonstruktionsförfarande.

Ett konkursförfarande kan inledas av en fysisk person mot en annan fysisk person, bland annat jordbrukare och egenföretagare. Det finns inget utomrättsligt konkursförfarande för fysiska personer.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Ett konkursförfarande kan inledas mot en juridisk person om det är fastslaget i domstol att minst en av följande omständigheter föreligger:

Företaget är insolvent.

Företaget ligger efter med betalningar avseende anställningsförhållanden till sina anställda.

Företaget saknar, eller kommer att sakna, förmåga att uppfylla sina skyldigheter.

Insolvens är ett tillstånd där företaget inte kan uppfylla sina skyldigheter (betalar inte sina skulder, utför inte arbete som betalats i förskott osv.) och där värdet för de skyldigheter för vilka tidsfristen löpt ut (skulder, arbete som borde ha varit slutfört osv.) överstiger hälften av det bokförda värdet av företagets tillgångar.

Det är också möjligt att inleda ett utomrättsligt konkursförfarande mot en rättslig enhet, förutsatt att det inte pågår några domstolsförfaranden med egendomsanspråk mot företaget eller någon indrivning av fordringar i enlighet med exekutionstitlar från domstol eller annan myndighet. När det gäller utomrättsliga konkursförfaranden är det företagets borgenärer som tillsammans avgör de frågor som faller inom domstolens behörighet.

Ett rekonstruktionsförfarande kan inledas mot en juridisk person

som inte har avslutat sin verksamhet,

som inte har gått eller håller på att gå i konkurs och

som etablerades minst tre år före det att ansökan om rekonstruktion lämnades in till domstolen

under förutsättning att minst fem år har förflutit sedan

a) det domstolsbeslut som avslutade rekonstruktionsärendet, eller

b) det domstolsbeslut där det angavs att rekonstruktionen skulle avslutas eftersom samtliga borgenärer dragit tillbaka sina anspråk eller eftersom företaget under rekonstruktion uppfyllt samtliga borgenärers krav innan tidsfristen i rekonstruktionsplanen löpt ut.

Konkursförfaranden kan inledas avseende en fysisk person som är insolvent och som agerar i god tro. En fysisk person kan förklaras insolvent om denne inte kan betala sina skulder och dessa uppgår till mer än 25 gånger värdet av minimimånadslönen, såsom denna fastställts av den litauiska regeringen.

Huruvida det föreligger god tro från den fysiska personens sida avgörs genom en bedömning av huruvida den fysiska personen har inkommit med fullständig och korrekt information och huruvida den fysiska personen agerat i god tro under den period som ledde fram till insolvensen, dvs. att den fysiska personens agerande under de tre föregående åren uppfyller kriterierna för vederbörlig aktsamhet och omsorg och att personen inte medvetet låtit de utestående skulderna ackumuleras.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärvas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Alla tillgångar som tillhör ett företag som går i konkurs eller rekonstrueras, oavsett vilken typ av tillgångar det gäller (lös eller fast egendom, materiella eller immateriella tillgångar, äganderätter osv.) eller var de är belägna, utgör företagets konkursbo. De tillgångar eller intäkter som företaget förvärvat efter det att konkurs- eller rekonstruktionsförfarande har inletts ingår också i företagets konkursbo och används för att tillgodose borgenärernas fordringar. Vid konkurs ska borgenärernas fordringar rangordnas enligt lagstiftningen, medan rangordningen vid rekonstruktion fastställs i rekonstruktionsplanen. I samband med konkursförfarandet realiserar hela konkursboet och intäkterna används för att täcka administrationskostnaderna för konkursen samt tillgodose borgenärernas fordringar. Vid rekonstruktion realiserar däremot endast de tillgångar som specificerats i rekonstruktionsplanen.

Ett särskilt förfarande tillämpas på intäkter från affärsverksamhet som bedrivs av ett konkurssatt företag. Dessa intäkter används för att täcka motsvarande driftskostnader. Alla betalningar i samband med affärsverksamheten ska behandlas via det konto som är särskilt avsett för affärsverksamhet (företagets affärskonto), vilket inte får användas för betalningar till andra borgenärer.

Om en fysisk person går i konkurs beaktas samtliga av dennes tillgångar, oavsett vilken typ av tillgångar det gäller (lös eller fast egendom, materiella eller immateriella tillgångar, äganderätter osv.) eller var de är belägna. Endast kontanter till ett värde av högst en minimimånadslön får undantas från beräkningen. Borgenärernas intressen tillgodoses med hjälp av intäkterna från försäljningen av personens samtliga tillgångar (med de undantag som anges nedan).

Under konkursförfarandet för fysiska personer har den konkurssatta fysiska personen rätt att använda en viss del av sin inkomst för att tillgodose sina grundläggande behov. Det aktuella beloppet fastställs av domstolen när konkursförfarandet inleds, med beaktande av behoven hos den fysiska personen och de personer som han eller hon försörjer. Det belopp som ska vara tillgängligt för den fysiska personen anges i den plan för återställande av solvensen som ska godkännas av domstolen.

Särskild status ges också den fysiska personens enda bostad, som är nödvändig för att tillgodose de grundläggande behoven hos den fysiska personen och de personer som han eller hon försörjer samt i förekommande fall de tillgångar som är nödvändiga för den fysiska personens verksamhet som egenföretagare och/eller jordbrukare. En konkurssatt fysisk person kan också få behålla rätten till fastigheten i fråga, även om den är intecknad, förutsatt att den fysiska personen avtalat detta med långivaren och att det inte inkräktar på andra borgenärers rättigheter.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

I samband med konkursförfaranden för företag tar den konkursförvaltaren som utsetts över ledningen av företaget och kontrollen över konkursboet.

Konkursförvaltaren sköter även försäljningen av konkursboet och betalar borgenärerna med intäkterna från denna försäljning samt vidtar de åtgärder som krävs för att avveckla företaget. Vid en företagskonkurs fyller konkursförvaltaren främst följande funktioner:

Företräda företaget och försvara företagets och alla dess borgenärers intressen.

Ta över ledningen av företaget och dess konkursbo.

Säga upp de avtal som företaget ingått och som inte längre kommer att genomföras (inklusive avtal med ledamöter i ledningsorgan samt personal).

Ansöka om pengar från garantifonden för att betala borgenärer/anställda.

Ingå tillfälliga arbets- eller tjänsteavtal för att konkursförfarandet ska kunna genomföras.

Kontrollera de fordringar som anmälts av borgenärer och lämna in en förteckning över dessa till domstolen för godkännande.

Övervaka det konkurssatta företagets affärsverksamhet.

Kontrollera företagets transaktioner under den treårsperiod som föregick inledandet av konkursförfarandet.

Bestrida företagets transaktioner i domstol om de inte stämmer överens med företagets verksamhetsmål och kan ha bidragit till företagets oförmåga att betala sina borgenärer.

Ansöka, när så är berättigat, hos domstolen om att få konkursen förklarad avsiktlig.

Sammanställa borgenärskollektivet till möten.

Sammanställa verksamhetsrapporter och lägga fram dem för borgenärskollektivet.

Sammanställa företagets års- och delårsredovisningar.

Genomföra de beslut som fattas av domstolen och borgenärskollektivet.

Informera om konkursförbandet.

Ordna med försäljningen av det konkurssatta företagets tillgångar.

Använda de medel som erhållits under konkursförbandet för att betala borgenärerna.

Vidta de åtgärder som krävs för att avveckla och avregistrera företaget.

Vid företagsrekonstruktion ska den utsedda rekonstruktören agera som en professionell konsult och oberoende person som leder rekonstruktionsförbandet.

Rekonstruktören fyller främst följande funktioner:

Bidra till sammanställandet och beaktandet av företagets rekonstruktionsplan och vidta åtgärder för att säkerställa att planen sammanställs, inlämnas för godkännande och genomförs inom de tidsfrister som domstolen fastställt.

Utarbeta en skriftlig slutsats om i vilken mån rekonstruktionsplanen är genomförbar.

Övervaka hur företagets ledningsorgan bedriver sin verksamhet, i den mån verksamheten har med genomförandet av rekonstruktionsplanen att göra, samt meddela ledamöterna i företagets ledningsorgan om vilka brister i verksamheten som upptäckts och fastställa en tidsfrist för att avhjälpa bristerna samt ansöka hos domstolen om avlägsnande av företagets ledningsorgan.

Sammankalla möten med företagets ledamöter, ägare eller företrädare för det organ som utövar de rättigheter och skyldigheter som åligger ägaren till ett statligt eller kommunalt företag samt delta i dessa möten som observatör utan rösträtt.

Tillhandahålla information om rekonstruktionsförbandet och informera domstolen om hur arbetet med rekonstruktionsplanen fortskrider.

Rekonstruktören är, tillsammans med ledningsorganen för det företag som är föremål för rekonstruktion, ansvarig för genomförandet av den rekonstruktionsplan som godkänts av domstolen.

När en fysisk person går i konkurs tar konkursförvaltaren över kontrollen över personens tillgångar, ordnar med försäljningen av dessa och betalar borgenärerna med intäkterna från försäljningen. Vid en personlig konkurs fyller konkursförvaltaren främst följande funktioner:

Överta kontrollen över den fysiska personens tillgångar och de medel som finns på personens inlånskonto.

Registrera alla medel som den fysiska personen erhåller och hur de används.

Ordna med försäljningen av den fysiska personens tillgångar och betalar skulderna till dennes borgenärer.

Sammankalla borgenärskollektivet till möten och delta i dessa som observatör utan rösträtt.

Informera om förbandet för personlig konkurs och sammanställa en rapport om genomförandet av planen för återställande av solvensen.

Inleda ändringar i planen för återställande av solvensen.

Företräda den konkurssatta personen i förbanden för återkrävande av tillgångar och vidta åtgärder för att driva in skulder från personens gäldenärer.

Försvara den fysiska personens och samtliga borgenärs rättigheter och legitima intressen.

Utvärdera ändamålsenligheten i den fysiska personens verksamhet som egenföretagare eller jordbrukare.

En fysisk person som går i konkurs måste göra allt i sin makt för att tillgodose borgenärernas fordringar. För detta ändamål måste den konkurssatta fysiska personen i möjligaste mån ha ett arbete eller någon annan inkomstbringande sysselsättning, aktivt söka anställning alternativt ett bättre avlönat arbete, använda sin inkomst för att tillgodose borgenärernas fordringar, utforma och, efter godkännande från domstolen, genomföra en plan för återställande av solvensen samt samarbeta med den utsedda konkursförvaltaren.

Under konkursförbandet har den konkurssatta fysiska personen rätt att hållas informerad av konkursförvaltaren, delta i borgenärernas möten och bestrida eventuella olagliga beslut som fattas där. Den fysiska personen har även rätt att begära att få byta konkursförvaltare och ansöka om skadestånd om konkursförvaltaren inte utfört sina uppgifter på ett korrekt sätt.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Både när det gäller företagskonkurser och personliga konkurser är det, från och med domstolens beslut om inledande av ett konkursförband, förbjudet att kvitta den konkurssatta fysiska eller juridiska personens fordringar mot borgenärernas, med undantag för kvittning som är tillåten enligt skattelagstiftningens bestämmelser om kvittning vid överskjutande skatt.

Inga kvittningar av företagets fordringar mot borgenärernas tillåts mellan den dag då domstolen beslutar att ett rekonstruktionsförband ska inledas och den dag då domstolen godkänner rekonstruktionsplanen. Därefter får kvittningar göras i enlighet med den av domstolen godkända rekonstruktionsplanen.

6 Hur påverkar insolvensförbandet gäldenärens gällande avtal?

När det gäller företagskonkurser meddelar konkursförvaltaren, inom 30 dagar från den dag då domstolsbeslutet om att inleda ett konkursförband trätt i kraft, de berörda parterna att företagets gällande avtal (med undantag för anställningsavtal och avtal som ger upphov till fordringsrätt för det konkurssatta företaget) inte kommer att genomföras och bör anses ha upphört att gälla.

När domstolsbeslutet om att inleda ett konkursförband träder i kraft förlorar företagets ledningsorgan sina befogenheter, och företagets förvaltare säger upp anställningsavtal eller uppdragsavtal med företagets styrelseledamöter samt med dess vd, vilket ska ske skriftligen med 15 dagars varsel.

Inom tre arbetsdagar från det att domstolsbeslutet om att inleda ett konkursförband mot företaget träder i kraft meddelar konkursförvaltaren övriga anställda att deras anställningsavtal kommer att sägas upp, vilket sedan sker inom 15 dagar från det att de anställda informerats. Avtal om visstidsanställning ingås med uppsagda anställda som fortfarande behövs för att genomföra konkursförbandet. Det nödvändiga antalet sådana medarbetare per post fastställs av borgenärskollektivet.

Att ett företag genomgår en rekonstruktion påverkar inte dess gällande avtal. Samtliga undertecknade avtal utvärderas utifrån sin ändamålsenlighet, och i rekonstruktionsplanen ingår beslut om uppsägning av olönsamma avtal. Avtalen sägs upp enligt det allmänna förbandet eftersom lagstiftningen inte innehåller några specifika bestämmelser om uppsägning av avtal i samband med rekonstruktionsförbanden.

När det gäller förbanden avseende personliga konkurser anges det i planen för återställande av solvensen vilka avtal som ska sägas upp och vilka som ska fortsätta att genomföras. Så fort domstolen har godkänt planen för återställande av solvensen ska den konkurssatta fysiska personen informera de parter som berörs av de avtal som enligt planen ska sägas upp.

7 Hur påverkar insolvensförbandet förbanden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

När ett företag eller en fysisk person går i konkurs ska de enskilda borgenärernas fordringar överföras till konkursförvaltaren. Därefter godkänns fordringarna av domstolen, medan tvister om den faktiska grunden eller beloppet för en viss fordran hanteras inom ramen för konkursförbandet.

När det gäller förbanden för företagsrekonstruktion ska fordringar som uppkommit innan rekonstruktionsförbandet inleddes anmälas till rekonstruktören inom den tidsfrist som domstolen fastställt. Därefter godkänns fordringarna av domstolen, medan tvister om den faktiska grunden eller beloppet för en viss fordran hanteras inom ramen för rekonstruktionsförbandet. Fordringar från enskilda borgenärer som uppkommer efter det att rekonstruktionsförbandet inletts ska anmälas, och eventuella tvister ska lösas, i enlighet med det allmänna förbandet.

Efter det att ett konkurs- eller rekonstruktionsförfarande har inletts ska exekutionsbiträdet avbryta alla verkställighetsåtgärder och verkställighetsförfaranden och vidarebefordra exekutionstitlarna till den domstol som beslutat om det aktuella konkurs- eller rekonstruktionsförfarandet.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Om ett konkursförfarande har inletts mot en svarande innan domstolsbeslutet om förhandling i en äganderättsvist har hunnit utfärdas avbryts målet om egendomsanspråk och hänskjuts till den domstol som handlägger konkursmålet.

I andra fall, dvs. a) när domstolsbeslut om förhandling i ett mål redan har utfärdats när det blir känt att ett konkursförfarande inletts mot svaranden eller b) när ett rekonstruktionsförfarande avseende svaranden inleds, ger det faktum att ett rekonstruktionsförfarande har inletts ingen grund för att hänskjuta målet till den domstol som handlägger konkurs- eller rekonstruktionsmålet.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Borgenärerna har följande centrala rättigheter vid en företagskonkurs:

Ansöka hos domstolen om att ett konkursförfarande ska inledas mot det insolventa företaget.

Besluta om att inleda ett utomrättsligt konkursförfarande.

Anmäla sina fordringar till konkursförvaltaren inom den tidsfrist som domstolen fastställt.

Delta i borgenärsmöten och rösta om

godkännande av de verksamhetsrapporter som läggs fram av förvaltaren,

godkännande och justering av uppskattningen av förvaltningskostnaderna,

godkännande av priserna för försäljningen av företagets tillgångar,

godkännande av de årsredovisningar som sammanställs under konkursförfarandet,

företagets affärsverksamhet (vilken verksamhet som ska fortsätta, förnyas, begränsas och avvecklas, godkännande av kostnadsuppskattning osv.),

antalet medarbetare som ska anställas under konkursförfarandet och dessas befattningar,

förvaltarens ersättning,

överenskommelser med borgenärer,

förslag om att avsätta konkursförvaltaren, och

andra frågor.

Få information från förvaltaren om hur konkursförfarandet framskrider, i enlighet med vad som föreskrivs av borgenärskollektivet.

Ifrågasätta företagets transaktioner (*actio Pauliana*).

Ansöka hos domstolen om att konkursen ska förklaras avsiktlig.

Ifrågasätta de beslut som fattats vid borgenärsmötena.

Ansöka hos domstolen om att avsätta förvaltaren.

Få sina fordringar tillgodosedda ur det konkurssatta företagets tillgångar och inkomster.

Borgenärerna har följande centrala rättigheter vid en personlig konkurs:

Inkomma med sina fordringar, i den mån dessa uppstått innan konkursförfarandet inleddes, till konkursförvaltaren inom den tidsfrist som domstolen fastställt.

Begära att få sina fordringar tillgodosedda i enlighet med det förfarande som beskrivs i planen.

Delta i borgenärsmöten (borgenärskollektivet måste sammankallas minst en gång per halvår efter det att en plan för återställande av solvensen har antagits för den konkurssatta fysiska personen) och rösta om

borgenärers klagomål mot konkursförvaltarens agerande,

kravet på att konkursförvaltaren ska inkomma med verksamhetsrapporter,

godkännande och justering av uppskattningen av konkursförvaltningskostnaderna,

godkännande av priserna för försäljningen av gäldenärens tillgångar,

den fysiska personens verksamhet som egenföretagare och/eller jordbrukare (vilken verksamhet som ska fortsätta, påbörjas, förnyas, begränsas, avvecklas osv.),

förslag till uppdateringar av planen för återställande av solvensen,

förslag om att byta ut konkursförvaltaren, och

andra frågor.

Få information från konkursförvaltaren om hur konkursförfarandet framskrider, i enlighet med vad som föreskrivs av borgenärskollektivet.

Tillhandahålla stöd för att uppfylla skuldförbindelser.

Lägga fram förslag avseende planen för återställande av solvensen.

Lyfta frågor vid borgenärsmötena rörande konkursförvaltarens arbete eller byte av konkursförvaltare eller föreslå en annan kandidat till rollen som konkursförvaltare.

Överklaga beslut som fattats av borgenärskollektivet inom 14 dagar från det att borgenären fick kännedom om, eller borde ha fått kännedom om, beslutet i fråga.

Ansöka hos domstolen om att konkursförfarandet avseende den fysiska personen ska avbrytas.

Ansöka hos domstolen om att avsätta konkursförvaltaren.

Få sina fordringar tillgodosedda ur den konkurssatta fysiska personens tillgångar och inkomster.

Borgenärerna har följande centrala rättigheter vid förfaranden för företagsrekonstruktion:

Inkomma med sina fordringar till rekonstruktören, i den mån dessa fordringar uppstått innan rekonstruktionsförfarandet avseende gäldenären inleddes.

Delta i borgenärsmöten och rösta om

godkännande av rekonstruktionsplanen,

avsättande av rekonstruktören och förslag på ny kandidat till rollen som rekonstruktör,

förslag gällande begränsningar av behörigheterna hos företagets ledningsorgan,

förslag om att avbryta rekonstruktionsförfarandet om rekonstruktionsplanen inte genomförs eller om den genomförs på bristande sätt,

begäran om att förlänga tidsfristen för genomförandet av rekonstruktionsplanen, och

andra frågor.

Få information om företagets rekonstruktion, med undantag för uppgifter som utgör affärs- eller industrihemligheter, från företagets ledningsorgan och rekonstruktören.

Tillhandahålla stöd för att uppfylla skuldförbindelser.

Inkomma med förslag gällande rekonstruktionsplanen till rekonstruktören eller företagets ledningsorgan.

Lyfta frågor vid borgenärsmötena om rekonstruktörens arbete eller om att byta ut rekonstruktören.

Överklaga beslut som fattats av borgenärskollektivet/borgenärskommittén inom 14 dagar från det att de fick kännedom om, eller borde ha fått kännedom om, beslutet i fråga.

Tillgodose sina fordringar under rekonstruktionsperioden.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

När det gäller ett konkursföretag innebär domstolsbeslutet om att inleda ett konkursförfarande att dess ledningsorgan förlorar sina befogenheter, medan den konkursförvaltare som utsetts förvaltar och använder det konkursföretagets tillgångar och förfogar över de medel som finns på företagets bankkonton. Konkursförvaltaren sköter försäljningen av det konkursföretagets tillgångar och säljer eller överför dem till borgenärerna. Olika förfaranden tillämpas för försäljning av olika typer av tillgångar. Fastigheter eller pantsatt egendom liksom tillgångar av ett värde på över 250 basbelopp för sociala förmåner säljs exempelvis på offentlig auktion, medan lättförstörbart gods säljs till ett pris som förvaltaren fastställer med utgångspunkt i marknadspriserna. När det gäller försäljning av andra tillgångar fastställs förfarandet och priset av borgenärskollektivet. Ytterligare regelkrav gäller för försäljning av vissa typer av tillgångar (t.ex. värdepapper och radioaktivt material).

Under en företagsrekonstruktion styr företagets ledningsorgan fortfarande verksamheten och förfogar över företagets tillgångar. Ledningsorganet måste dock följa den godkända rekonstruktionsplanen. Under rekonstruktionen agerar företagets ledningsorgan under överinseende av den rekonstruktör som utsetts av domstolen. Under perioden mellan inledandet av rekonstruktionsförfarandet och domstolens godkännande av rekonstruktionsplanen (dvs. under den period då rekonstruktionsplanen utarbetas) är det förbjudet att utan domstolens tillstånd sälja, överlåta eller tillåta kostnadsfri användning av företaget eller någon del därav, inklusive dess långfristiga tillgångar, fastigheter som klassificeras som kortfristiga tillgångar eller äganderätter. Företaget under rekonstruktion får inte ingå några borgensåtaganden eller garantiförbindelser eller på annat sätt garantera uppfyllandet av andra parter skyldigheter.

En fysisk person som går i konkurs får inte förfoga över sina tillgångar. Det är konkursförvaltaren som, med utgångspunkt i den plan för återställande av den fysiska personens solvens som godkänts av domstolen, förfogar över den konkursföretagets fysiska personens tillgångar. Den konkursföretagets personen får endast använda det månatliga belopp som avsatts för att personen ska kunna tillgodose sina grundläggande behov samt de medel som behövs för att han eller hon ska kunna fortsätta sin verksamhet. Under perioden mellan det att konkursförfarandet inleds och det att planen för återställande av solvensen godkänns fastställs det belopp som ska täcka personens grundläggande behov av domstolen. När planen för återställande av solvensen har godkänts ska detta belopp återfinnas i planen.

Under det personliga konkursförfarandets ordnar konkursförvaltaren med försäljningen av tillgångar i den utsträckning som krävs för att tillgodose borgenärernas fordringar, i den ordning och inom de tidsfrister som fastställts i planen för återställande av solvensen. Det inledande försäljningspriset för de tillgångar som säljs ska, med beaktande av det försäljningspris som anges i planen för återställande av solvensen och marknadspriset för de aktuella tillgångarna, godkännas av borgenärskollektivet. Tillgångarna får endast säljas till ett lägre pris än det som angetts i planen om den konkursföretagets fysiska personen samtycker till detta.

Fast egendom och pantsatt egendom säljs på offentlig auktion (med undantag för egendom som inledningsvis hade ett lägre pris än kostnaden för att anordna den offentliga auktionen). Priset för tillgångar som inte kunnat säljas efter två offentliga auktioner samt försäljningspriset och förfarandet gällande andra tillgångar fastställs av borgenärskollektivet. Osålda tillgångar kan överlåtas till borgenärerna på deras begäran och med borgenärskollektivets samtycke.

Om det finns minderåriga barn (adopterade barn) och/eller personer under förmyndarskap som bor hos den fysiska personen får deras enda bostad (oavsett om den är belånad eller ej) säljas efter ett domstolsbeslut tidigast sex månader efter det att planen godkänts. Under denna period måste den fysiska personen hitta en ny bostad att köpa eller hyra. En fysisk person har rätt att ingå en överenskommelse med långgivaren om att rätten till den pantsatta egendomen (i allmänhet bostaden) ska kvarstå under konkursförfarandet. Sådan egendom får inte säljas.

Det kan finnas ytterligare regelkrav för försäljningen av vissa typer av tillgångar (t.ex. värdepapper och radioaktivt material).

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

När ett konkursförfarande inleds mot ett företag avvecklas i regel dess affärsverksamhet, och denna kan därför inte ge upphov till några nya fordringar på företaget. Om ett företag fortsätter sin verksamhet trots att ett konkursförfarande har inletts (detta är möjligt när förlusterna i verksamheten minskas) täcks de fordringar som verksamheten ger upphov till av de intäkter den genererar. Alla eventuella fordringar som inte kunnat täckas av dessa intäkter är fordringar av tredje rang som ska tillgodoses inom ramen för det allmänna förfarandet (se även svaret på fråga 13).

Fordringar som uppstår efter det att företagsrekonstruktionen inletts tillgodoses enligt det allmänna förfarandet eftersom det inte finns några särskilda bestämmelser om detta i lagstiftningen.

Efter det att ett personligt konkursförfarande inletts tar domstolen emot och godkänner fordringar från borgenärer som avser verksamhet som egenföretagare och/eller jordbrukare samt skuldförbindelser som ingås av den konkursföretagets fysiska personen för att bedriva sådan verksamhet och/eller för att genomföra konkursförfarandet. När dessa fordringar har godkänts uppdateras planen för återställande av solvensen för den konkursföretagets personen. Andra fordringar som anmäls efter det att konkursförfarandet inletts mot en fysisk person tillgodoses enligt det allmänna förfarandet eftersom det inte finns några särskilda bestämmelser om detta i lagstiftningen.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Vid företagskonkurs, personlig konkurs eller företagsrekonstruktion fastställer den domstol som inleder konkursen eller rekonstruktionen en tidsfrist inom vilken borgenärerna får anmäla sina fordringar hos den konkursförvaltare eller rekonstruktör som utsetts samt inkomma med relevant bevisning för att styrka dessa fordringar. Tidsfristen får fastställas till som längst 45 dagar vid företagskonkurs eller företagsrekonstruktion och till mellan 15 och 30 dagar vid personlig konkurs. Förvaltaren kontrollerar de fordringar som anmäls och, förutsatt att fordringarnas eller fordringsbeloppens riktighet inte ifrågasätts, presenterar dem för domstolen för godkännande. Om förvaltaren ifrågasätter fordringarna eller någon del därav beslutar domstolen om detta. Domstolens beslut att godta en borgenärs fordran kan överklagas. Om fordringar anmäls efter det att tidsfristen löpt ut kan denna förlängas om skälen till att den inte respekterats anses giltiga.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioritetsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Borgenärsfordringar med säkerheter i form av pant eller inteckning tillgodoses initialt med medel från försäljningen av gäldenärens intecknade egendom eller genom att den intecknade egendomen överförs till borgenären. Om värdet av den intecknade egendomen inte räcker för att täcka långgivarens fordran räknas den återstående delen som fordran av tredje rang när det gäller företagskonkurser och som fordran av andra rang när det gäller rekonstruktion eller personlig konkurs. Vid personlig konkurs kan en överenskommelse om att inte sälja den intecknade egendomen ingås, och i sådana fall fastställs ett månatligt belopp som ska betalas till långgivaren i planen för återställande av solvens.

Om försäljningen av de intecknade tillgångarna genererar större medel än vad som krävs för att betala långgivaren används resterande medel för att betala övriga borgenärer.

Övriga borgenärs fordringar tillgodoses baserat på fordringarnas rangordning samt i olika steg.

När det gäller företagskonkurser tillgodoses borgenärernas fordringar i två steg. I det första steget betalas borgenärernas fordringar utan ränta och straffavgifter (dessa betalas i det andra steget). Inom ramen för varje steg tillgodoses borgenärens fordringar av lägre rang först efter det att dennes

fordringar av högre rang i det aktuella steget har tillgodosetts fullt ut. Om tillgångarna inte räcker för att tillgodose fordringarna av en viss rang inom ramen för ett visst steg ska fordringarna tillgodoses i proportion till storleken på de olika borgenärernas fordringar.

Fordringar av första rang är arbetstagares fordringar till följd av anställningsavtal, skadeståndskrav till följd av förlust av kroppsdel eller annan kroppsskada, arbetssjukdom eller dödsfall till följd av arbetsolycka (dessa fordringar kan täckas av garantifonden) samt fordringar från jordbruksföretag som begär betalning för sålda jordbruksprodukter (upp till 40 % av sådana fordringar kan betalas med hjälp av de statliga medel som jordbruksministeriet avsatt i detta syfte).

Fordringar av andra rang är fordringar avseende skatter och andra statliga och sociala avgifter samt obligatoriska sjukförsäkringsavgifter, fordringar avseende pengar som lånats ut på statens vägnar, lån som omfattas av en garanti ställd av staten eller en garantiinstitution som staten gått i god för samt fordringar avseende stöd i form av EU-medel eller statliga medel.

Alla andra borgenärsfordringar är fordringar av tredje rang.

När det gäller företagsrekonstruktioner tillgodoses borgenärernas fordringar i två steg. I det första steget betalas borgenärernas fordringar utan ränta och straffavgifter (dessa betalas i det andra steget).

Fordringar av första rang är arbetstagares fordringar till följd av anställningsavtal, skadeståndskrav till följd av förlust av kroppsdel eller annan kroppsskada, arbetssjukdom eller dödsfall till följd av arbetsolycka, fordringar från fysiska och juridiska personer som begär betalning för jordbruksprodukter som levererats för bearbetning samt borgenärsfordringar med säkerheter i form av pant och/eller inteckning vars värde inte överstiger värdet av de pantsatta tillgångarna, vilka inte är till salu i samband med rekonstruktionen.

Fordringar av andra rang är övriga borgenärsfordringar med undantag för de fordringar som klassificeras som tredje rang och säkrade fordringar där de pantsatta tillgångarna inte är till salu i samband med rekonstruktionen.

Fordringar avseende lån utan säkerhet som beviljats under rekonstruktionen tillgodoses efter fordringar av första rang men före fordringar av andra rang.

Fordringar av tredje rang är icke anställningsrelaterade fordringar från personer som äger andelar i det företag som genomgår rekonstruktionen, vars fordringar uppstod innan rekonstruktionsförfarandet inleddes och som, antingen enskilt eller tillsammans med andra ägare, har kontroll över det företag som rekonstrueras.

Inom ramen för varje steg tillgodoses borgenärernas fordringar av lägre rang först efter det att deras fordringar av högre rang i det aktuella steget har tillgodosetts fullt ut. Om tillgångarna inte räcker för att tillgodose fordringarna av en viss rang inom ramen för ett visst steg ska fordringarna tillgodoses i proportion till storleken på de olika borgenärernas fordringar.

När det gäller personliga konkurser tillgodoses borgenärernas fordringar i två steg. I det första steget betalas borgenärernas fordringar utan ränta och straffavgifter (dessa betalas i det andra steget).

Fordringar av första rang är arbetstagares fordringar till följd av anställningsavtal, skadeståndskrav till följd av förlust av kroppsdel eller annan kroppsskada, arbetssjukdom eller dödsfall till följd av arbetsolycka (dessa fordringar kan täckas av garantifonden), fordringar avseende underhållsbidrag för barn samt fordringar från jordbruksföretag som begär betalning för sålda jordbruksprodukter (sådana fordringar kan betalas med hjälp av de särskilda medel som det litauiska jordbruksministeriet avsatt i detta syfte).

Mellan första och andra rangens fordringar hamnar borgenärsfordringar som har sin grund i egenföretagar- eller jordbruksverksamhet under ett personligt konkursförfarande och fordringar till följd av skuldförbindelser avseende egenföretagande eller kostnader för konkursförvaltning.

Alla andra borgenärsfordringar är fordringar av andra rang.

Inom ramen för varje steg tillgodoses borgenärens fordringar av lägre rang först efter det att dennes fordringar av högre rang i det aktuella steget har tillgodosetts fullt ut. Om tillgångarna inte räcker för att tillgodose fordringarna av en viss rang inom ramen för ett visst steg ska fordringarna tillgodoses i proportion till storleken på de olika borgenärernas fordringar.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Under ett konkursförfarande för företag kan en överenskommelse med borgenärer ingås. När en sådan överenskommelse undertecknas avbryts konkursförfarandet och företaget återupptar sin normala verksamhet och genomför överenskommelsen.

Vid en företagskonkurs kan en överenskommelse med borgenärerna ingås när som helst under konkursförfarandet så länge inget domstolsbeslut om avveckling av företaget till följd av konkurs har trätt i kraft. En sådan överenskommelse kan föreslås av borgenärerna, förvaltaren eller företagets ägare. Konkursförvaltaren måste föreslå en överenskommelse med borgenärerna innan ett återkrav från företagsägarens tillgångar inleds när det gäller företag med obegränsat ansvar (i fall där företagets tillgångar inte räcker för att täcka de rättsliga och administrativa kostnaderna samt tillgodose borgenärernas fordringar). Överenskommelsen bör omfatta en förteckning över de medgivanden som borgenärerna gjort samt borgenärernas fordringar, företagets åtaganden, metoderna och tidsfristerna för att tillgodose fordringarna och uppgift om ansvar för underlåtenhet att uppfylla avtalet.

En överenskommelse med borgenärerna anses vara ingången om den har undertecknats av borgenärer vars utestående fordringar utgör minst två tredjedelar av värdet av alla fordringar som var utestående innan överenskommelsen ingicks. Överenskommelsen ska godkännas av domstolen eller, vid ett utomrättsligt konkursförfarande, av notarien.

Vid företagsrekonstruktion eller personlig konkurs går det inte att ingå överenskommelser med borgenärer. Däremot kan rekonstruktionsförfarandet respektive det personliga konkursförfarandet avbrytas om borgenärerna slutar göra anspråk på sina fordringar eller om gäldenären betalar alla de borgenärsfordringar som godkänts av domstolen och som finns upptagna i rekonstruktionsplanen respektive planen för återställande av solvensen.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

När ett företags tillgångar har sålts i samband med en företagskonkurs avvecklas företaget och tas bort ur företagsregistret. Eventuella resterande utestående borgenärsfordringar tillgodoses inte. Om det efter avvecklandet visar sig att företaget har tillgångar används dessa för att tillgodose eventuella resterande utestående borgenärsfordringar.

Vid rekonstruktion fortsätter företagets normala verksamhet och borgenärerna har samma rättigheter som de har i förhållande till ett normalt fungerande företag.

När det gäller personliga konkurser har borgenärerna, efter det att konkursförfarandet slutförts, rätt att kräva att den fysiska personen tillgodoser eventuella resterande utestående fordringar som avser skadeståndskrav till följd av förlust av kroppsdel eller annan kroppsskada, underhållsbidrag för barn, betalning av böter till staten till följd av eventuella administrativa överträdelser eller brott som den fysiska personen gjort sig skyldig till eller skadeståndskrav till följd av brott samt eventuella resterande utestående fordringar med säkerheter i form av pant eller inteckning (förutsatt att den pantsatta egendomen inte såldes under konkursförfarandet). Alla andra eventuella borgenärsfordringar som finns upptagna i planen för återställande av solvensen och som fortfarande är utestående avskrivs, och borgenärerna förlorar rätten att göra anspråk på dessa.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Vid företagskonkurs täcks de administrativa kostnaderna, och alla andra eventuella kostnader som uppstår under konkursförfarandet, med företagets medel. I fall där företaget inte har tillräckliga medel för att stå för de administrativa kostnaderna för konkursen kan dessa betalas av den person som begärt företaget i konkurs. Alternativt kan man utse en konkursförvaltare som går med på att ta risken att de medel som erhålls under konkursförfarandet inte räcker till att betala de rättsliga och administrativa kostnaderna. Kostnaderna täcks då vid behov av förvaltaren.

När ett konkursförfarande inleds mot ett företag fastställer domstolen ett belopp som förvaltaren kan använda för att täcka det konkursatta företagets administrativa kostnader fram till dess att en uppskattning av de administrativa kostnaderna godkänns av borgenärskollektivet. För de därefter följande perioderna ska uppskattningar av de administrativa kostnaderna för konkursen godkännas av borgenärskollektivet. Konkursförvaltaren får inte spendera mer än det belopp som anges i den godkända uppskattningen av de administrativa kostnaderna, förutom när det av oförutsedda skäl krävs skyndsamma åtgärder för att skydda företagets och dess borgenärs intressen.

Vid företagsrekonstruktion täcks de administrativa kostnaderna, och alla andra eventuella kostnader som uppstår under rekonstruktionsförfarandet, med företagets medel.

När rekonstruktionsförfarandet inleds godkänner domstolen en uppskattning av de administrativa kostnaderna avseende perioden mellan den dag då domstolens beslut om att inleda ett rekonstruktionsförfarande träder i kraft och den dag då domstolens godkännande av rekonstruktionsplanen träder i kraft. Rekonstruktionskostnaderna för den därefter följande perioden anges i den godkända rekonstruktionsplanen.

Kostnaderna för en personlig konkurs täcks med den fysiska personens medel, oavsett typ, inbegripet medel som erhålls under konkursförfarandet. Uppskattningen av de administrativa kostnaderna godkänns och ändras av borgenärskollektivet, medan konkursförvaltarens ersättning fastställs i det uppdragsavtal som ingås mellan den fysiska personen och konkursförvaltaren.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

De eventuella transaktioner som gäldenären genomför och som inkräktar på borgenärernas rättigheter kan ifrågasättas av konkursförvaltaren eller en enskild borgenär på grundval av *actio Pauliana* inom en ettårsperiod från den dag då transaktionen blev känd eller borde ha blivit känd. För att en transaktion ska kunna bestridas på grundval av *actio Pauliana* måste samtliga följande villkor vara uppfyllda:

Borgenären måste ha en obestridd och giltig fordringsrätt, dvs. gäldenären måste antingen helt ha underlåtit att uppfylla sina skyldigheter eller inte uppfyllt dem fullt ut.

Transaktionen i fråga måste inkräkta på borgenärens rättigheter. Detta är fallet när transaktionen gör gäldenären insolvent, när en solvent gäldenär prioriterar en annan borgenär eller när transaktionen, även om den inte gör gäldenären insolvent, påverkar (reducerar) gäldenärens förmåga att uppfylla sina skyldigheter gentemot borgenären, exempelvis genom att värdet på gäldenärens tillgångar reduceras (en sådan situation kan uppstå t.ex. när egendom säljs till ett pris som är väsentligt lägre än marknadspriset).

Gäldenären får inte ha varit tvungen att genomföra den bestridda transaktionen.

Gäldenären får inte ha agerat i god tro, utan måste ha varit medveten om att transaktionen skulle inkräkta på borgenärernas rättigheter.

Den tredje part som ingick den bilaterala transaktionen med gäldenären i utbyte mot ersättning får inte ha agerat i god tro.

Därutöver är gäldenärens rätt att förfoga över sin egendom i samband med konkurs eller rekonstruktion begränsad enligt lag (se även svaret på fråga 10), och alla eventuella transaktioner som gäldenären ingår i strid med dessa begränsningar är ogiltiga från och med det att de ingås.

Senaste uppdatering: 10/06/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Luxemburg

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Luxemburg har åtta olika insolvensförfaranden.

Tre gäller endast näringsidkare (fysiska och juridiska personer).

Konkursförfarandet, som föreskrivs i handelslagen (*Code de Commerce*). Syftet med detta förfarande är att likvidera tillgångarna för en näringsidkare som har blivit insolvent och förlorat sin kreditvärdighet.

Ackordsuppgörelse med borgenärer för att förhindra en konkurs, som föreskrivs i lagen av den 14 april 1886 om ackordsuppgörelser med borgenärer för att förhindra en konkurs (*loi du 14 avril 1886 concernant le concordat préventif de la faillite*). Detta är ett förfarande som på vissa villkor kan användas av gäldenärer som uppfyller kraven för konkurs. Om ackordet inbegriper överlämnande av tillgångar är dess syfte, i likhet med konkurs, att likvidera den berörda näringsidkarens tillgångar. Detta förfarande skiljer sig emellertid från konkurs på så sätt att näringsidkaren undviker effekterna av konkursförfarandet.

Förvaltningsförfarandet, som regleras i storhertigliga förordningen av den 24 maj 1935 om förvaltning (*arrêté grand-ducal du 24 mai 1935 instituant la gestion contrôlée*). Syftet med detta förfarande är att genom en företagsrekonstruktion organisera om verksamheten för de näringsidkare som begär detta. Detta förfarande kan emellertid även användas när näringsidkare vill att deras tillgångar ska realiseras på bästa möjliga sätt.

Utöver dessa förfaranden föreskriver luxemburgsk lag (artikel 593 och följande artiklar i handelslagen) ett förfarande där näringsidkare på vissa villkor kan få anstånd med betalningen.

Ett fjärde förfarande är endast tillgängligt för överskuldssatta fysiska personer som inte är näringsidkare, nämligen skuldsanering. Detta förfarande föreskrivs i lagen av den 8 januari 2013 om överskuldssättning (*loi du 8 janvier 2013 sur le surendettement*), och syftar till att göra det möjligt för sökande att förbättra sin ekonomiska situation med hjälp av en skuldsaneringsplan.

Det finns även särskilda insolvensförfaranden för notarier, kreditinstitut, försäkringsbolag och företag för kollektiva investeringar (eftersom dessa avser en specifik yrkeskategori eller näringsgren kommer de inte att beskrivas i detta faktablad).

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

1. Konkurs

Ett konkursförfarande inleds genom att gäldenären ansöker om konkurs, en eller flera borgenärer ansöker om gäldenärens konkurs eller av en domstol.

Näringsidkare måste ansöka om konkurs hos kansliet vid den distriktsdomstol (*tribunal d'arrondissement*) med ansvar för handelsmål på den ort där näringsidkaren har sin hemvist eller sitt säte. Ansökan ska göras inom en månad från den dag konkursvillkoren uppfylldes.

Om en eller flera av gäldenärens borgenärer ansöker om att näringsidkaren ska försättas i konkurs måste de använda sig av en domstolstjänsteman som, genom stämning, kallar näringsidkaren att inställa sig inför distriktsdomstolen med ansvar för handelsmål inom åtta dagar (stämning med fast dag) så att ett beslut i sak kan fattas om konkursansökan.

Ett konkursförfarande kan även inledas av en domstol på grundval av den information som denna förfogar över. I så fall måste domstolen med hjälp av sitt kansli kalla konkursgäldenären att förklara sin situation inför domstolen.

Innan en näringsidkare försätts i konkurs måste distriktsdomstolen med ansvar för handelsmål (nedan kallad handelsdomstolen – *tribunal de commerce*) kontrollera om personen eller företaget i fråga uppfyller följande tre villkor:

Det rör sig om en person eller företag som har ställning som näringsidkare, dvs. en fysisk person som i sin yrkesutövning (som huvud- eller sidoverksamhet) bedriver sådan verksamhet som beskrivs i handelslagen (t.ex. sådana handlingar som förtecknas i artikel 2 i handelslagen), eller en juridisk person som bildats som någon av de bolagsformer som anges i den ändrade lagen av den 10 augusti 1915 om kommersiella bolag (*loi modifiée du 10 août 1915 concernant les sociétés commerciales*) (t.ex. *société anonyme* (aktiebolag), *société à responsabilité limitée* (bolag med begränsat ansvar), kooperativ, osv.). Betalningarna ställs in. Detta innebär att obestridna likvida skulder som förfallit (t.ex. löner, sociala avgifter osv.) är obetalda, och att fordringarna med löptid eller villkorade fordringar och de naturliga förpliktelseerna är otillräckliga.

Kreditvärdigheten har förlorats. Näringsidkaren kan inte längre få kredit från banker, leverantörer eller borgenärer.

Om ett bolag vägrar eller inte kan betala en obestridd skuld (oavsett belopp) som förfallit räcker detta i princip för att anse betalningarna har ställts in. Ett rent likviditetsproblem innebär dock inte att bolaget är konkursmässigt, förutsatt att näringsidkaren kan få den kredit som behövs för att fortsätta sin verksamhet och fullgöra sina åtaganden.

2. Ackord

Ackordsuppgörelser för att förhindra konkurs reserveras för "olycksdrabbade gäldenärer som handlat i god tro". Domstolen gör sin bedömning utifrån de faktiska omständigheterna i det enskilda fallet.

Efter en ansökan låter handelsdomstolen en av sina domare undersöka sökandens situation och upprättar en rapport.

På grundval av denna rapport kan domstolen bevilja, eller inte bevilja, en anståndsperiod för att göra det möjligt för näringsidkaren att lägga fram ett ackordsförslag.

3. Förvaltning

Gäldenärer måste inge en motiverad ansökan till handelsdomstolen på den plats där de bedriver sin huvudsakliga verksamhet eller när det gäller företag där de har sitt säte.

Näringsidkare kan endast ställas under förvaltning om de inte längre är kreditvärda eller inte kan fullgöra alla sina åtaganden. Syftet med ansökan ska dessutom vara att antingen rekonstruera gäldenärens verksamhet eller realisera gäldenärens tillgångar på bästa möjliga sätt. Enligt rättspraxis måste gäldenären ha handlat i god tro. Domstolen har, på grundval av de faktiska omständigheterna i det enskilda fallet, rätt att själv avgöra om näringsidkaren har handlat i god tro och uppfyller kraven för att omfattas av detta förfarande.

4. Skuldsanering

Fysiska personers överskuldssättning innebär att en gäldenär med hemvist i Luxemburg uppenbart inte kan betala alla sina privata skulder som har förfallit och kommer att förfalla och inte kan fullgöra det åtagande som han eller hon har gjort att solidariskt garantera eller betala en enskild näringsidkares eller ett företags skuld, förutsatt att han eller hon inte, varken i praktiken eller genom lag, har varit chef för det företaget.

Skuldsaneringsförfarandet innehåller tre steg.

Överenskommelse om en uppgörelse, som sker inför medlingskommissionen för överskuldssättning (*Commission de médiation en matière de surendettement*).

Domstolsövervakad rekonstruktion, som sker inför fredsdomaren (*juge de paix*) på den ort där den överskuldssatte gäldenären har sin hemvist.

Personlig konkurs (*faillite civile*), som sker inför fredsdomaren på den ort där den överskuldssatte gäldenären har sin hemvist.

Det bör noteras att det steg som innebär personlig konkurs, som följer på de två andra stegen i skuldsaneringsförfarandet, endast kan utlösas om den överskuldssatte gäldenären befinner sig i en ohjälplig situation, som beskrivs som en situation där gäldenären inte kan vidta åtgärderna i den överenskomna skuldsaneringsplanen, eller

de åtgärder som föreslogs av medlingskommissionen som ett led i den överenskomna skuldsaneringen, och

de åtgärder som fastställdes i det domstolsbevakade rekonstruktionsförfarandet.

Det bör även noteras att ansökan om skuldsanering måste översändas till medlingskommissionens ordförande.

Ett ansökningsformulär för den överenskomna uppgörelsen kan laddas ned på följande adress: <https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>.

Borgenärer som har fordringar på den överskuldssatte gäldenären måste dessutom anmäla sina fordringar till tjänsten för information och råd om överskuldssättning (*Service d'information et de conseil en matière de surendettement*). Ett formulär för att anmäla fordringar kan laddas ned på följande adress: <https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärfas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

1. Konkurs

Så snart konkursbeslutet har meddelats fräntas konkursgäldenärer automatiskt sin rätt att förfoga över sina tillgångar, även sådana som konkursgäldenären får efter konkursbeslutet.

Alla konkursgäldenärens lösa och fasta tillgångar ska avyttras. Syftet med detta är att skydda samtliga borgenärer.

I regel beger sig förvaltaren till konkursgäldenärens lokaler för att upprätta en inventarieförteckning över vilka tillgångar som finns där. Förvaltaren måste skilja mellan de tillgångar som helt och hållet tillhör konkursgäldenären och de tillgångar som tredje man kan hävda äganderätt till.

Vid försäljningen av de lösa och fasta tillgångarna ser förvaltaren till att konkursgäldenärens tillgångar säljs på ett sätt som ligger i samtliga borgenärens intresse. För att kunna sälja tillgångarna behöver förvaltaren ett tillstånd från domstolen. De lösa och fasta tillgångarna ska säljas på det sätt som anges av handelsdomstolen. Intäkterna ska sättas in på det bankkonto som öppnats i konkursboets namn.

2. Skuldsanering

Domstolen gör en bedömning av gäldenärens ekonomiska och sociala situation för att kontrollera fordringarna och värdera tillgångarna och skulderna.

Efter att ha inlett förfarandet för personlig konkurs och konstaterat att det finns tillgångar som kan likvideras, likviderar domstolen gäldenärens tillgångar.

Domstolen fattar beslut om bestridda fordringar och förordnar om likvidering av gäldenärens personliga tillgångar. Endast möbler som behövs för det dagliga livet och privata tillgångar som behövs för att utöva yrkesverksamhet undantas. Vid en personlig konkurs likvideras den överskuldssatte gäldenärens tillgångar i enlighet med syftet med lagstiftningen, nämligen att förbättra gäldenärens ekonomiska situation genom att göra det möjligt för honom eller henne och personerna i hans hushåll att leva ett värdigt liv.

Under likvideringen utövas gäldenärens rättigheter och vidtas åtgärder i förhållande till gäldenärens tillgångar av en likvidator som domstolen utser.

Likvidatorn har sex månader på sig att sälja gäldenärens tillgångar med dennes samtycke eller att organisera en tvångsförsäljning.

Effekter av förfarandet för personlig konkurs:

Om intäkterna från likvideringen av tillgångar räcker för att betala fordringsägarna avslutar domstolen förfarandet.

Om intäkterna från likvideringen av tillgångar inte räcker för att betala fordringsägarna avslutar domstolen förfarandet på grund av otillräckliga tillgångar.

Om gäldenären endast har kvar de möbler som behövs för det dagliga livet och privata tillgångar som behövs för att utöva yrkesverksamhet avslutar domstolen förfarandet på grund av otillräckliga tillgångar.

Om tillgångarna saknar marknadsvärde eller kostar oproportionellt mycket att sälja i förhållande till sitt marknadsvärde avslutar domstolen förfarandet på grund av otillräckliga tillgångar.

Om domstolen avslutar förfarandet på grund av otillräckliga tillgångar avskrivs gäldenärens samtliga privata skulder.

Följande undantas dock från avskrivningen av gäldenärens privata skulder.

Skulder som en borgensman eller medgäldenär har betalat i stället för gäldenären.

Skulder som avses i artikel 46 i lagen, dvs. pågående underhållsbetalningar och skadestånd som beviljats offer för uppsåtliga våldshandlingar för de skador som dessa har lidit.

De skulder som avses i artikel 46 i lagen kan emellertid inte avskrivas om den aktuella borgenären har gått med på att sätta ned, bevilja uppskov med eller avskriva skulderna i fråga.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

1. Konkurs

Så snart konkursbeslutet har meddelats frätas konkursgäldenärer automatiskt sin rätt att förfoga över sina tillgångar, även sådana som konkursgäldenären senare erhåller.

Efter beslutet överläts förvaltningen av gäldenärens tillgångar till en konkursförvaltare.

Om konkursgäldenären är en juridisk person består konkursboet av företagets samlade tillgångar och skulder, med undantag av de rättigheter som partner kan ha.

Konkursförvaltarna väljs bland de personer som kan erbjuda bäst garantier i fråga om intelligens och tillförlitlighet.

I praktiken utser distriktsdomstolen med ansvar för handelsmål förvaltare från en förteckning över advokater. Vid behov, och om det ligger i konkursgäldenärens intresse, kan domstolen även utse notarier eller revisorer.

Precis som i alla andra förfaranden som rör näringsidkare har handelsdomstolen behörighet i konkursärenden.

Därför är det handelsdomstolen som fattar konkursbeslutet, fastställer vilken dag betalningarna ska anses ha ställts in, utser de olika deltagarna i förfarandet (konkursdomare, konkursförvaltare) fastställer vilken dag fordringar ska ha framställts och vilken dag rapporten om styrkta fordringar ska vara färdig och fattar beslut om att avsluta konkursförfarandet.

Förvaltningen av tillgångarna anförtros en konkursförvaltare som utses av domstolen. Förvaltaren ansvarar för att sälja gäldenärens tillgångar och fördela intäkterna mellan de olika borgenärerna, i enlighet med reglerna om fordringar med särskild förmånsrätt och avgifter på egendom.

Konkursförvaltaren ansvarar för tillsynen över konkursåtgärderna, förvaltningen och likvideringen. Under en förhandling rapporterar han eller hon om eventuella tvister som har uppkommit och vidtar de brådskande åtgärder som krävs för att säkra och bevara konkursboet. Han eller hon leder även de sammanträden som konkursgäldenärens borgenärer håller.

Så snart konkursbeslutet har meddelats frätas näringsidkare som försatts i konkurs sin rätt att förfoga över sina tillgångar, och kan inte längre genomföra betalningar eller utföra några transaktioner eller andra åtgärder som rör dessa tillgångar.

2. Skuldsanering

När det gäller gäldenärens skyldigheter och skuldsaneringens effekter på gäldenärens tillgångar bör det noteras att gäldenären är skyldig att uppvisa ett gott beteende.

Under den period gäldenären måste uppvisa ett gott beteende måste denne samarbeta med myndigheterna och organ som deltar i förfarandet genom att gå med på att spontant tillhandahålla information om sina tillgångar, inkomst och skulder, och alla ändringar av hans eller hennes situation.

så långt det är möjligt utföra betald verksamhet i enlighet med sina förmågor,

inte förvärra sin insolvens och sträva efter att minska sina skulder,

inte gynna någon särskild borgenär, med undantag av underhållsborgenärer som för närvarande mottar underhållsbetalningar, hyresvärdar för löpande hyresbetalningar för ett boende som tillgodoser gäldenärens grundläggande behov, leverantörer av varor och tjänster som behövs för att leva ett värdigt liv, och borgenärer för löpande betalningar i samband med verkställighet av gäldenärens betalning av skadestånd som beviljats för kroppsskada som orsakats av uppsåtliga våldshandlingar,

fullgöra de åtaganden som gjorts inom ramen för förfarandet.

Två typer av organ kan handlägga ärendet, beroende på om man befinner sig i **förhandlingsfasen eller den rättsliga fasen**.

Förhandlingsfasen äger rum inför medlingskommissionen. Medlingskommissionens medlemmar utses av ministern. Kommissionen har en ordförande och en sekreterare och sammanträder minst en gång i kvartalet. För att kunna utses till medlem av medlingskommissionen måste de sökande bland annat inge ett utdrag ur belastningsregistret. Så snart de utsetts till medlemmar har medlemmarna en lagstadgad skyldighet att informera ministern om eventuella straffrättsliga förfaranden som pågår mot dem så att de kan ersättas. Medlingskommissionens medlemmar arvoderas med 10 euro per sammanträde och ordföranden arvoderas med 20 euro per sammanträde.

Medlingskommissionen bestämmer framför allt om ansökningar ska godtas och om anmälda fordringar kan prövas. Den godkänner eller ändrar också de förslag till skuldsaneringsplaner som inkommer till den efter att ha undersökts av tjänsten för information och rådgivning om överskudsättning (nedan kallat *skuldsaneringskontoret*).

Om den föreslagna planen inte har godtagits av de berörda parterna sex månader efter det att kommissionen har godkänt förfarandet upprättar kommissionen en rapport om att skuldsaneringsförfarandet har misslyckats. Inom två månader från offentliggörandet av denna rapport i registret kan gäldenären inleda ett domstolsbevakat rekonstruktionsförfarande inför fredsdomaren med behörighet på hans eller hennes hemvistort. Om gäldenären inte inger en sådan ansökan inom den föreskrivna tidsfristen kan han eller hon inleda ett nytt skuldsaneringsförfarande först två år efter dagen för offentliggörandet av rapporten i registret.

Om det **domstolsbevakade rekonstruktionsförfarandet** inleds kallas parterna att inställa sig inför fredsdomaren. Fredsdomaren kan ålägga parterna att tillhandahålla alla handlingar eller uppgifter som behövs för att fastställa gäldenärens tillgångar och/eller skulder.

På grundval av de lämnade uppgifterna upprättar domstolen en rekonstruktionsplan. I planen ingår åtgärder för att göra det möjligt för gäldenären att fullgöra sina åtaganden.

Den rekonstruktionsplan som upprättats av domstolen gäller i högst sju år och kan i vissa fall upphöra att gälla (särskilt om gäldenären inte har fullgjort sina skyldigheter enligt rekonstruktionsplanen).

3. Förvaltning

I ett förfarande om förvaltning överlåter gäldenärens sina beslutsbefogenheter till förvaltarna, som anförtros att upprätta en inventarieförteckning och lägga fram antingen en rekonstruktionsplan eller en plan för att sälja och fördela tillgångarna. Gäldenärer får inte heller agera på ett sätt som kan försvåra arbetet för de förvaltare som utsetts i förfarandet.

4. Ackord

Under ackordsförfarandet kan gäldenären inte sälja eller belåna några tillgångar eller göra någonting utan tillstånd från den delegerade domaren. Den delegerade domaren upprättar en inventarieförteckning och gör en bedömning av det aktuella läget. Vid behov kan domaren få hjälp av sakkunniga.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

De olika förfaranden som beskrivs ovan stoppar inte borgenärernas fordringar med förmånsrätt, med undantag av ackordsförfarandet.

1. Ackord

Borgenärer med realsäkerheter som deltar i omröstningen förlorar sin ställning som borgenärer med förmånsrätt (artikel 10 i lagen av den 14 april 1886).

2. Konkurs

"Efter att ett konkursbeslut har meddelats är det enligt fast rättspraxis inte längre möjligt att göra en lagstadgad, av domstol förordnad eller avtalad kvittning, inte ens mellan redan existerande fordringar, om de fram till den tidpunkten saknade en av de tre kvaliteterna likviditet, betalningsbarhet och utbytbart. Även om ett konkursbeslut därmed kan förhindra en lagstadgad kvittning går det inte att dra slutsatsen att detta gäller retroaktivt. Konkursbeslutet påverkar inte lagstadgad kvittning om villkoren för detta var uppfyllda innan konkursförfarandet inleddes. Appellationsdomstolen (*Cour d'appel*) har slagit fast att "den kritiska perioden inte hindrar denna typ av kvittning. Lagstadgad kvittning är möjligt trots betalningsinställelse. Det är inte en handling som utförs av gäldenären eftersom kvittningen sker utan hans kännedom. En sådan situation omfattas inte av artikel 445 i handelslagen."

En av domstol förordnad kvittning kan inte förordnas efter det att skuldsaneringsförfarandet har inletts. Kvittningen kan emellertid genomföras under den kritiska perioden, förutsatt att det relevanta domstolsbeslutet vinner laga kraft (inte längre kan överklagas). I så fall kan kvittningen endast få effekt från dagen för beslutet.

En avtalad kvittning kan inte genomföras efter det att skuldsaneringsförfarandet har inletts. Kvittningen kan dessutom inte genomföras under den kritiska perioden, eftersom detta enligt artikel 445 i handelslagen betraktas som en onormal betalningsmetod som anses ogiltig [1]."

Det bör dock noteras att det i lagen av den 5 augusti 2005 om finansiella garantier (*loi du 5 août 2005 sur les garanties financières*) föreskrivs särskilda undantag till ovan nämnda regel för t.ex. kvittningsavtal som kan ingås mellan parter den dag insolvensförfarandet inleds (eller t.o.m. efter detta – se artikel 18 och följande artiklar i lagen av den 5 augusti 2005 om finansiella garantier).

3. Förvaltning

Vid förvaltning, ackordsuppgörelser med borgenärer eller betalningsanstånd kan kvittning inte genomföras efter det att gäldenärer har förlorat sin rätt att förfoga över sina rättigheter och tillgångar.

[1] *La compensation comme garantie d'une créance sur un débiteur en faillite*, Pierre HURT, J.T., 2010, s. 30.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Ett av de största problemen för konkursförvaltare efter att ett konkursförfarande har inletts är löpande avtal som ingåtts innan konkursbeslutet. Med undantag av anställningsavtal som automatiskt avslutas samtidigt som en konkursförklaring (artikel 121 i arbetslagen (*Code du travail*)), är det allmänt accepterat att löpande avtal fortsätter tills de avslutas av konkursförvaltaren.

Konkursförvaltaren måste väga in de intressen som berörs när han eller hon fattar beslut om huruvida dessa avtal tillfälligt ska fortsätta att löpa. Om det finns avtalsbestämmelser som upphör att gälla om en av avtalsparterna försätts i konkurs bör konkursförvaltaren besluta huruvida han eller hon har för avsikt att bestrida dessa bestämmelsers tillämplighet (med tanke på att giltigheten av sådana bestämmelser kan diskuteras, och med tanke på att de i Belgien anses ogiltiga i samband med hyresavtal).

I vilket fall som helst är konkursförvaltaren i princip ensam ansvarig för beslutet att fullgöra eller avsluta dessa avtal. Om tillämpligheten bestrids av den andra avtalsparten, genom att denne åberopar att avtalet automatiskt ska hävas på grund av konkurs, riskerar konkursförvaltaren att hamna i en rättsprocess med osäker utgång och att konkursboet drar på sig nya kostnader [1].

[1] Källor: *Les procédures collectives au Luxembourg*, Yvette HAMILIUS och Brice HELLINCKX (författare till kapitel 3), Editions Larcier, 2014, s. 86.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

1. Ackord, konkurs, betalningsanstånd och förvaltning

Under förfaranden som rör ackord, konkurs, betalningsanstånd och förvaltning avbryts eventuella verkställighetsåtgärder mot näringsidkare och deras tillgångar. Däremot finns det ingenting i luxemburgsk lagstiftning som hindrar borgenärer från att vidta åtgärder för att skydda sin gäldenärs tillgångar. Alla dessa förfaranden innebär att gäldenären inte längre kan förfoga fritt över sina tillgångar. "Från och med konkursbeslutet till och med avslutandet av förfarandet kan ingen talan väckas mot enbart konkursgäldenären, vad gäller tillgångar som ingår i konkursboet" (Lux. 12 januari 1935, Pas. 14, s. 27). "Oprioriterade borgenärer och borgenärer med allmän förmånsrätt kan under en konkurs inte ansöka om ett beslut mot konkursgäldenären eller förvaltaren, utan kan endast agera genom att anmäla sin fordran eller väcka talan om erkännande av sin fordran" (Cass. 13 november 1997, Pas. 3030, s. 265). I vissa fall är det dock möjligt att förfoga över tillgångarna efter godkännande från den person som utsetts av handelsdomstolen (vid betalningsanstånd eller förvaltning).

Konkursbeslutet gör dessutom skulder som inte förfallit betalningsbara och avbryter påförandet av ränta.

2. Skuldsanering

Vid skuldsanering avbryter medlingskommissionens beslut att godta gäldenärens ansökan automatiskt alla verkställighetsåtgärder mot gäldenärens tillgångar, med undantag av åtgärder som rör underhållsskyldighet. Dessutom avbryts påförandet av ränta och blir skulder som förfallit betalningsbara. Om förhandlingsfasen misslyckas kan fredsdomaren på den ort där den rättsliga fasen ska genomföras avbryta alla verkställighetsåtgärder på samma villkor som ovan.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Konkursförvaltaren har rätt att fortsätta rättsprocesser som redan pågick när insolvensförfarandet inleddes. Kärandena i sådana mål måste dock regularisera förfarandet genom att inbegripa konkursförvaltaren eftersom denne ensam har rätt att företräda konkursgäldenären.

Om gäldenären förlorar målet ges de borgenärer som väckte talan före konkursen en säkerhet som de kan använda i samband med likvideringen. Denna säkerhet kan emellertid inte användas om konkursbeslutet medför att gäldenären förlorar sin rätt att förvalta sina tillgångar.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

1. Konkurs

Genom att offentliggöra konkursmeddelandet i en eller flera tidningar i Luxemburg underrättas borgenärerna om att deras gäldenär har försatts i konkurs. De måste anmäla sina fordringar, tillsammans med säkerheter, till kansliet vid distriktsdomstolen med ansvar för handelsmål, inom den tidsfrist som föreskrivs i konkursbeslutet. Domstolens registrator bokför fordringarna och lämnar ett kvitto på att de har inkommit.

Förklaringar om fordringar måste vara undertecknade och måste innehålla borgenärens efternamn, förnamn, yrke och adress, samt fordrans belopp, skälet till fordran och eventuella garantier eller säkerheter som ställts för fordran. De olika fordringar som anmälts styrks sedan i närvaro av konkursförvaltaren, konkursgäldenären och konkursdomaren.

Vid eventuella tvister under detta förfarande kan borgenärerna kallas att under ett korsförhör närmare förklara sin fordran och grunderna för den eller det exakta beloppet.

Om konkursförvaltaren har lyckats identifiera tillgångar som kan fördelas mellan borgenärerna kallar konkursförvaltaren borgenärerna till ett möte där de kan yttra sig om utdelningsplanen.

Om det inte finns tillräckligt med tillgångar fattas beslut om att avsluta konkursförfarandet.

Om borgenärerna är kritiska till hur konkursförvaltaren fullgör sitt uppdrag kan de klaga hos konkursdomaren. Konkursdomaren kan vid behov byta ut konkursförvaltaren.

2. Förvaltning

I ett förfarande om förvaltning måste förvaltarna tillhandahålla borgenärerna detaljer om rekonstruktionen eller planen för att sälja tillgångarna.

I så fall kan borgenärerna uppmanas att inkomma med synpunkter. Inom 15 dagar från det att borgenärerna informerades måste de meddela domstolskansliet huruvida de godtar eller motsätter sig planen. Planen kan inte genomföras om inte mer än hälften av borgenärerna, vars fordringar motsvarar mer än hälften av skulderna, godtar planen.

3. Ackord

I ett ackordsförfarande sammankallas borgenärerna till ett sammanträde där de kan diskutera de ackordsförslag som den delegerade domaren lägger fram. Borgenärerna måste därför anmäla sina fordringar och även förklara huruvida de godtar ackordsförslaget.

Borgenärerna får även lämna synpunkter under förhandlingen om att godkänna ackordsuppgörelsen. De kan även överklaga beslutet om att godkänna ackordsuppgörelsen om de inte kallades till borgenärssammanträdet eller om de röstade emot ackordsförslaget.

4. Skuldsanering

I det första fallet, under förhandlingsfasen, måste borgenärer anmäla sina fordringar till tjänsten för information och rådgivning vid överskudsättning.

Borgenärerna kan sedan aktivt medverka i denna tjänsts antagande av en framförhandlad skuldsaneringsplan.

Medlingskommissionen för överskudsättning sammankallar därefter borgenärerna och redogör för förslagen i skuldsaneringsplanen. Minst 60 procent av borgenärerna, som måste företräda minst 60 procent av samtliga fordringar, måste sedan förklara att de godtar skuldsaneringsplanen för att den ska anses godtagen. Om borgenärerna underlåter att svara anses de ha godkänt förslaget.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Konkursförvaltare företräder både konkursgäldenären och samtliga borgenärer. I sin dubbla kapacitet ansvarar konkursförvaltare inte bara för att förvalta konkursgäldenärens tillgångar. De har även rätt att, som kärande eller svarande, bevaka alla åtgärder som vidtas för att bevara de tillgångar som måste ställas som säkerhet för borgenärerna. De kan även återvinna eller öka dessa tillgångar om detta ligger i borgenärernas intresse (appellationsdomstolen, 2 juli 1880, Pas. 2, s. 49).

Konkursförvaltaren får väcka talan beträffande den gemensamma säkerhet som ställts för borgenärerna, bestående av konkursgäldenärens tillgångar, dvs. försöka återvinna, skydda eller likvidera dessa tillgångar (appellationsdomstolen, 25 februari 2015, Pas. 37, s. 483).

När det gäller löpande avtal efter ett konkursbeslut måste konkursförvaltaren avgöra om dessa bör avslutas eller om det vore bättre (om de kan generera tillgångar) att låta dem fortsätta löpa för att senare kunna betala konkursgäldenärens skulder.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Alla borgenärer måste anmäla sina fordringar, oavsett fordrans natur och oavsett om borgenären har förmånsrätt eller inte. Ett undantag från denna regel görs dock för fordringar som uppkommit från konkursboet, dvs. sådana fordringar som uppkommit senare och i konkursförfarandets intresse (t.ex. konkursförvaltarens kostnader, ränta som förfallit till betalning efter konkursbeslutet osv.).

Fordringar som har uppkommit från konkursboet efter inledandet av konkursförfarandet, och som följer av förvaltningen av konkursen eller fortsättningen av viss verksamhet i hos det företag som försatts i konkurs, fullgörs först, innan resten av tillgångarna fördelas bland samtliga borgenärer. Fordringar som uppkommit från konkursboet fullgörs därför alltid först, före fordringar från andra borgenärer.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

1. Konkurs

Inom ramen för ett konkursförfarande offentliggörs konkursbeslutet på olika sätt (i pressen, genom registrering hos handelsdomstolen) så att konkursgäldenärens borgenärer underrättas om situationen och kan ge sig till känna (artikel 472 i handelslagen).

Borgenärerna måste sedan anmäla sin fordran till handelsdomstolens kansli och inge styrkande handlingar (artikel 496 i handelslagen).

Ett formulär som borgenärer kan använda för att göra gällande sin fordran finns på följande adress: <https://justice.public.lu/fr/creances/declaration-creance.html>.

Fordringar styrks av den förvaltare som ansvarar för likvideringen och kan bestridas av denne (artikel 500 i handelslagen).

Alla anmälda fordringar som bestrids hänskjuts till domstolen.

Vid tvister som på grund av tvisteföremålet inte omfattas av behörigheten hos distriktsdomstolen med ansvar för handelsmål hänskjuts emellertid tvisten till behörig domstol för ett beslut i sakfrågan. Sådana tvister hänskjuts även till distriktsdomstolen med ansvar för handelsmål så att det i enlighet med artikel 504 kan fattas beslut om de belopp som de berörda borgenärerna kan fordra inom ramen för ackordsdiskussionerna (artikel 502).

2. Ackord

I ett ackordsförfarande måste den gäldenär som ansöker om ackord i ansökan ange borgenärernas namn och adresser och storleken på deras fordringar (artikel 3 i lagen av den 14 april 1886).

Borgenärerna underrättas genom rekommenderat brev (artikel 8 i lagen av den 14 april 1886) och inbjuds att delta i ackordssammanträdet.

Inbjudan offentliggörs också i pressen.

Under ackordssammanträdet redogör borgenärerna för storleken på sina fordringar.

Som påpekats ovan förlorar borgenärer med realsäkerheter som deltar i omröstningen sin ställning som borgenärer med förmånsrätt (artikel 10 i lagen av den 14 april 1886).

3. Betalningsanstånd

Vid en ansökan om betalningsanstånd ska gäldenären även bifoga en förteckning över borgenärernas namn och adresser samt uppgifter om storleken på fordringarna.

Borgenärerna sammankallas genom rekommenderat brev (artikel 596 i handelslagen) och genom annonsering i pressen.

Vid borgenärssammanträdet ska borgenärerna ange storleken på sina fordringar (artikel 597 i handelslagen).

4. Förvaltning

I förvaltningsförfarandet förekommer inte anmälan och godkännande av fordringar. Gäldenärer ska i sin ansökan meddela domstolen borgenärernas namn och adress.

Dessa underrättas därefter av domstolen om den plan för rekonstruktion eller realisering av tillgångarna som har utarbetats av de interimförvaltare som domstolen har utsett.

5. Skuldsaneringsförfarandet

Inom en månad från offentliggörandet av skuldsaneringsmeddelandet i registret måste borgenärer med fordringar på den överskuldssatte gäldenären anmäla **sina fordringar till tjänsten för information och rådgivning vid överskuldssättning.**

Anmälan av fordran måste uppfylla kraven i artiklarna 6 och 7 i storhertiglig förordning av den 17 januari 2014 om genomförande av lagen av den 8 januari 2013 om överskuldssättning (*règlement grand-ducal du 17 janvier 2014 portant exécution de la loi du 8 janvier 2013 concernant le surendettement*).

Borgenärer har tillgång till ett [anmälningsformulär](#).

Medlingskommissionen gör en bedömning av huruvida fordran kan prövas.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioriteringsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Den grundläggande principen inom konkursrätten är att varje borgenär ska få betalt i proportion till storleken på sin fordran.

Vissa borgenärer med säkerhet eller som har förmånsrätt betalas först.

Borgenärer med förmånsrätt rangordnas på ett sätt som är förenligt med grunderna för rättsordningen (hyresvärdar, inteckningsinnehavare, borgenärer med andelar i aktiekapitalet och framför allt statskassan i bredast tänkbara mening).

I regel hänvisar konkursförvaltaren till artiklarna 2096–2098, 2101 och 2102 i civillagen (*Code civil*).

Konkursförvaltaren måste styrka varje fordran genom att hänvisa till lagstiftningen eller till rättspraxis.

De nettotillgångar som är tillgängliga för oprioriterade borgenärer måste delas ut proportionellt i enlighet med artikel 561.1 i handelslagen.

Så snart konkursförvaltare får vetskap om de domstolsavgifter som domstolen har fastställt, har rangordnat de prioriterade borgenärerna och vet vilket belopp som finns kvar att dela ut bland de oprioriterade borgenärerna utarbetar han eller hon en utdelningsplan för att dela ut tillgångarna. Planen inges i första instans till konkursdomaren. I enlighet med artikel 533 i handelslagen bjuder konkursförvaltaren genom rekommenderat brev in alla borgenärer till ett sammanträde där konkursboets tillgångar redovisas. Till inbjudan bifogas en kopia av utdelningsplanen.

Konkursgäldenären ska kallas till sammanträdet av en domstolstjänsteman, eller genom att en kungörelse om sammanträdet offentliggörs i en luxemburgsk dagstidning.

Såvida ingen borgenär ifrågasätter konkursförvaltarens redovisning av konkursboets tillgångar översänder konkursförvaltaren protokollet från sammanträdet, som grundas på utdelningsplanen, till konkursdomaren och domstolens registrator för underskrift.

Efter redovisningen av konkursboets tillgångar betalar konkursförvaltaren borgenärerna.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

1. Konkurs

I ett konkursförfarande kan förvaltaren, när betalningarna har gjorts, ansöka om att förfarandet ska avslutas. Detta följs av ett avslutningsbeslut. Som namnet antyder innebär detta att konkursförfarandet avslutas.

Enligt artikel 536 i handelslagen kan konkursgäldenärer som inte har försatts i konkurs i samband med ett brott till följd av försumlighet eller bedrägeri inte bli föremål för ytterligare fordringar från sina borgenärer, såvida inte deras situation förbättras under de sju år som följer på beslutet att avsluta förfarandet på grund av otillräckliga tillgångar.

Enligt artikel 586 i handelslagen kan en konkursgäldenär som betalar alla summor som han eller hon är skyldig i huvudbelopp, ränta och kostnader befrias från sina förpliktelser genom att inge en ansökan om detta till högsta domstolen (*Cour supérieure de justice*).

2. Ackord, betalningsansånd och förvaltning

I ackords-, betalningsansånd- och förvaltningsförfaranden avslutas förfarandet genom domstolens beslut om att godkänna den relevanta åtgärden.

Domstolen kan förelägga konkursgäldenären civil- och straffrättsliga påföljder.

Om domstolen finner att konkursen orsakades av allvarlig och uppenbar vanskötsel från konkursgäldenärens sida kan domstolen förbjuda konkursgäldenären att bedriva näringsverksamhet, både direkt och genom en annan person. Näringsförbudet innebär också att konkursgäldenären inte får inneha en ledande befattning i ett företag.

Andra civilrättsliga påföljder vid bolagskonkurser är möjligheten att utvidga konkursen till att även gälla bolagets direktörer och möjligheten att vidta åtgärder grundat på artiklarna 1382 och 1383 i civillagen (allmänt juridiskt ansvar) och artiklarna 59 och 192 i bolagslagen (*loi sur les sociétés commerciales*).

Konkursgäldenären kan även föreläggas straffrättsliga påföljder (konkurs i samband med brott).

Vid en ackordsuppgörelse med borgenärer måste de personer som gynnas av ackordet ersätta sina borgenärer om deras situation förbättras (artikel 25 i lagen av den 14 april 1886 om ackordsuppgörelse med borgenärer för att förhindra konkurs).

En ackordsuppgörelse med borgenärer påverkar inte följande skulder:

Skatter och andra statliga förpliktelser.

Fordringar som garanteras genom förmånsrätter, inteckningar eller säkerhet.

Fordringar som rör underhåll.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Efter avslutat insolvensförfarande får borgenärerna, om det finns några tillgångar kvar, betalt för hela eller delar av sina fordringar i enlighet med de utdelningsvillkor som godtogs i beslutet om att avsluta förfarandet.

Konkursgäldenärer som inte har försatts i konkurs i samband med ett brott till följd av försumlighet eller bedrägeri kan inte bli föremål för ytterligare fordringar från sina borgenärer, såvida inte deras situation förbättras under de sju år som följer på beslutet att avsluta förfarandet.

Borgenärer kan även väcka talan grundat på artiklarna 1382 och 1383 i civillagen för att åberopa det allmänna juridiska ansvar som konkursgäldenärens direktörer har, eller en talan grundat på artiklarna 59 och 192 i bolagslagen (förvaltares och företagsledares ansvar vid fullgörandet av deras åligganden).

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Kostnaden för konkursansökan ingår i konkursboets kostnader.

Eftersom detta är kostnader som uppkommit i konkursförfarandets intresse betalas de med pengar ur konkursboet innan förvaltaren delar ut resten av tillgångarna till de olika borgenärerna.

I artiklarna 1 och 2 i lagen av den 29 mars 1893 om rättshjälp och underskotts-förfaranden (*loi du 29 mars 1893 concernant l'assistance judiciaire et la procédure en débet*) anges de olika kostnader som kan uppkomma till följd av formkrav i samband med ett insolvensförfarande och fastställs i vilken ordning de ska betalas om tillgångarna är otillräckliga.

Behörig distriktsdomstol fastställer konkursförvaltarens arvode grundat på storhertiglig förordning av den 18 juli 2003 (*règlement grand-ducal du 18 juillet 2003*).

Förvaltaren måste till distriktsdomstolen med ansvar för handelsmål inge en förklaring om kostnader och avgifter grundat på de återvunna tillgångarna. I artikel 536-1.2 i handelslagen föreskrivs att kostnaderna och avgifterna för konkursförfaranden som avslutats på grund av otillräckliga tillgångar ska betalas av kontoret för indirekta skatter (*Administration de l'Enregistrement*), på de villkor som fastställs i lagen av den 29 mars 1893 om rättshjälp och underskotts-förfaranden.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

1. Konkurs

Konkursbeslutet kan fastställa ett datum för konkursgäldenärens betalningsinställelse som föregår det datum som anges i konkursbeslutet. Detta datum får dock inte föregå datumet i konkursbeslutet med mer än sex månader.

För att skydda borgenärernas intressen betraktas perioden mellan betalningsinställelsen och konkursbeslutet som en ”**kritisk period**”.

Vissa handlingar som utförs under denna period är **ogiltiga** om de skadar borgenärens rättigheter. Det rör sig framför allt om följande handlingar:

Alla handlingar som rör lös eller fast egendom som konkursgäldenären har sålt utan ersättning eller mot en ersättning som är klart lägre än värdet på egendomen i fråga.

Alla kontantbetalningar eller betalning genom överföring, försäljning, kvittning eller andra betalningsmetoder av skulder som ännu inte har förfallit till betalning.

Alla betalningar som inte är kontantbetalningar eller betalningar med kommersiella instrument av skulder som har förfallit till betalning.

Alla inteckningar eller andra egendomsrätter som gäldenären beviljat för skulder som uppkommit före betalningsinställelsen.

För andra handlingar är principen om nullitet emellertid inte automatisk.

Vissa **betalningar som konkursgäldenären gjort** för skulder som förfallit till betalning och andra handlingar som utförts mot betalning under den kritiska perioden kan därför vara ogiltiga om det styrks att de tredje män som erhöll betalningarna, eller som förhandlade med konkursgäldenären, **kände till betalningsinställelsen**.

Om en borgenär vet att en gäldenär inte kan fullgöra sina åtaganden får den borgenären inte försöka få en mer förmånlig behandling än resten av borgenärerna.

 Inteckningar och förmånsrätter som har förvärvats på ett giltigt sätt kan registreras fram till dagen för konkursbeslutet. Rättigheter som registrerats under de **10 dagar som föregick betalningsinställelsen** eller senare kan emellertid ogiltigförklaras om det har gått mer än 15 dagar mellan in-teckningshandlingen och registreringsdagen.

Avslutningsvis anses alla **handlingar som utförts eller betalningar som gjorts i bedrägligt syfte**, dvs. som har gjorts av gäldenären med full vetskap om den skada som detta kommer att åsamka borgenären (genom att minska värdet på konkursboet, inte respektera rangordningen av fordringar osv.), vara ogiltiga, oavsett när de ägde rum.

Begreppet kritisk period gäller inte för **avtal om finansiella garantier** eller vid **framtida fordringar som överförs till ett värdepapperiseringsorgan**.

2. Ackord

Under förfarandet för att få tillstånd en ackordsuppgörelse med borgenärer får gäldenärer inte överföra medel, inteckna egendom eller vidta andra åtgärder utan tillstånd från den delegerade domaren.

3. Förvaltning

Från och med dagen för beslutet att utse en delegerad domare med uppgift att upprätta en inventarieförteckning för bolaget får inte näringsidkaren, vid äventyr av nullitet, överföra medel, ställa säkerhet eller inteckna egendom, anslå eller motta lösa kapitaltillgångar utan skriftligt tillstånd från den delegerade domaren.

Det bör dessutom noteras att lagen om förvaltning föreskriver straffrättsliga påföljder för näringsidkare som har dolt delar av sina tillgångar, överdrivit sina skulder eller tagit upp borgenärer vars fordringar har överdrivits.

4. Skuldsanering

Domaren kan i förekommande fall utse personer som ges i uppgift att tillhandahålla social hjälp, utbildningshjälp eller hjälp med den finansiella förvaltningen, så att den del av gäldenärens inkomst som inte har avsatts för att betala tillbaka skulder används för de syften den är avsedd för.

När dessa personer utför sitt arbete får de vidta alla tänkbara åtgärder för att förhindra att denna del av inkomsten inte används för sitt naturliga syfte eller för att förhindra att gäldenärens hushålls intressen skadas.

Senaste uppdatering: 29/10/2019

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Ungern

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Insolvensförfaranden för juridiska personer regleras av lag XLIX från 1991 om konkurs- och likvidationsförfaranden (konkurslagen).

I konkurslagen regleras två typer av insolvensförfaranden, nämligen konkurs- och likvidationsförfaranden.

Konkursförfarande är omstruktureringsförfaranden för att skjuta upp betalningarna för en gäldenär som riskerar att bli insolvent (komma på obestånd). Syftet är att nå en frivillig uppgörelse och att försöka genomföra denna för att återställa solvensen.

Likvidationsförfaranden är förfaranden för att göra det möjligt för borgenärer att få betalt för sina fordringar i enlighet med särskilda regler när en insolvent gäldenär likvideras utan någon rättslig efterträdare – i ett förfarande som syftar till att dela ut de samlade tillgångarna i gäldenärens konkursbo bland borgenärerna. Likvidationsförfarandet måste emellertid avslutas om gäldenären har betalat hela sin skuld och kostnaderna för förfarandet eller om en frivillig ackordsuppgörelse träffas med borgenärerna och uppgörelsen har godkänts av domstolen.

De lagar som reglerar de ungerska filialerna till företag med säte i utlandet, civilsamhällets organisationer och företag inom finanssektorn (kreditinstitut, finansiella företag, försäkringsbolag, investmentbolag, offentliga lager) innehåller t.ex. särskilda undantagsregler.

Det finns inga konkursförfaranden för företag inom finanssektorn. Tillsynsorgan har emellertid möjlighet att ingripa för att undvika insolvens så snart de första tecknen på en försämrad finansiell ställning visar sig och det blir nödvändigt att inrätta fonder (skaderegleringsfond, investeringsskyddsfond, insättningsgarantifond) för att skydda och kompensera kunder.

När det gäller företag inom finanssektorn måste en ansökan om likvidation inges till domstol av den ungerska centralbanken i enlighet med dess befogenheter som tillsynsmyndighet, efter att banken har återkallat företagets tillstånd att bedriva sådan verksamhet.

Lagen om civilsamhällets organisationer innehåller vissa undantagsbestämmelser om konkurs- och likvidationsförfaranden som rör civilsamhällets organisationer (föreningar, stiftelser). I annat fall gäller konkurslagen.

Förfaranden för att reglera fysiska personers skulder (personlig konkurs)

Lag CV från 2015 om reglering av fysiska personers skulder trädde i kraft den 1 september 2015. Syftet med lagen är att skapa ett regelverk för reglering av skulder och ge skydd mot konkurs genom samarbete mellan en gäldenär och hans eller hennes borgenärer. Lagen skyddar framför allt hypotekslåntagare, särskilt gäldenärer med lån som varit utestående under lång tid, som har skulder till flera borgenärer och vars bostad hotas av tvångsförsäljning.

Förfarandet inleds utanför domstolen och samordnas av den första hypotekslånggivaren. Ett konkursförfarande i domstol inleds om det inte går att nå en uppgörelse utanför domstol. Till att börja med är syftet med domstolsförfarandet också att nå en uppgörelse, men om inte parterna röstar för en sådan uppgörelse fastställer domstolen villkoren för att reglera skulden.

Regeringen har inrättat statens familjinsolvenstjänst. Detta organ spelar en viktig roll i skuldregleringsförfarandet. Familjinsolvenstjänsten kontrollerar om gäldenären uppfyller de lagstadgade kraven, för statliga register över uppgifterna i förfarandet och har anställda familjehandläggare. Familjehandläggarna utför förberedande uppgifter och samarbetar med domstolen under regleringen av skulder inför domstolen, verkställer domstolens beslut, bistår gäldenären, överser förvaltningen av gäldenärens hushåll, säljer gäldenärens kommersiellt värdefulla tillgångar och betalar borgenärerna.

Resultatet av en lyckad skuldreglering är att skulder som reglerats under förfarandet inte senare kan fordras från gäldenären och att borgenärerna får en bestämd del av sin fordran betald inom en förutsägbar period.

Förfarandet för att reglera fysiska personers skulder har ännu inte anmälts enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848.

I enlighet med konkurslagen får en gäldenärsorganisation inleda ett **konkursförfarande** efter att ha inhämtat ledningens godkännande och med hjälp av ett formulär. Det är obligatoriskt att företrädas av ett juridiskt ombud under förfarandet. Gäldenären får inte inge en sådan ansökan om han eller hon är föremål för ett pågående konkursförfarande eller det har meddelats ett avgörande från en förstainstansdomstol om likvidation av gäldenären. Villkoren och tidsfristerna för att få lov att lämna in en ny ansökan om att inleda ett konkursförfarande är att de av borgenärens fordringar som existerade eller uppkom under det tidigare konkursförfarandet har fullgjorts, att det har gått två år sedan det tidigare konkursförfarandet avslutades eller, om den tidigare ansökan avslogs av domstolen på eget initiativ (*ex officio*), det har gått ett år sedan det slutliga beslutet i det ärendet meddelades.

Huvudregeln är att om gäldenären är insolvent får ett **likvidationsförfarande** inledas på begäran av gäldenären eller dess borgenärer eller, i vissa fall som anges i konkurslagen, av domstolen på eget initiativ (*ex officio*). I konkurslagen anges uttryckligen vem som får inleda ett likvidationsförfarande och bestämmelserna för förfarandet regleras, antingen på begäran eller på eget initiativ.

Båda typerna av förfaranden är **kollektiva skuldregleringsförfaranden**. Gäldenärens borgenärer måste delta i förfarandet, och de får inte försöka driva in sina fordringar på annat sätt eller i andra förfaranden mot gäldenären inom ramen för dessa förfaranden.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Konkursförfaranden:

En ansökan om att inleda ett konkursförfarande kan inges av gäldenärsföretagets direktör, och det är obligatoriskt att företrädas av en advokat eller ett juridiskt ombud.

Vid ett och samma tillfälle får endast ett konkursförfarande inledas mot gäldenären, och det får inte heller pågå något likvidationsförfarande mot dem. Ett nytt konkursförfarande får endast inledas om gäldenären har reglerat sina skulder i det tidigare förfarandet och det har gått två år sedan dess. Om domstolen på eget initiativ (*ex officio*) avvisade den tidigare ansökan om att inleda ett konkursförfarande på grund av ett formfel får inget nytt konkursförfarande inledas förrän ett år senare.

Likvidationsförfaranden

En ansökan om att inleda ett likvidationsförfarande får inges av gäldenären, en borgenär, den förvaltare som deltog i det tidigare frivilliga likvidationsförfarandet eller en domstol eller förvaltningsmyndighet i de fall som föreskrivs i lag. Ett likvidationsförfarande inleds t.ex. av domstolen om ingen frivillig uppgörelse träffades under konkursförfarandet eller om likvidation av ett företag som gjort sig skyldigt till en allvarig lagöverträdelse beslutas av en handelsdomstol i enlighet med dess tillsynsbefogenheter.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärfas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Gäldenärens tillgångar i konkursboet utgörs av summan av alla anläggningstillgångar och omsättningstillgångar i den mening som avses i redovisningslagstiftningen.

Eventuella ökningar av tillgångarnas värde under konkursförfarandet ingår också i konkursboets tillgångar.

Gäldenären behåller sin rätt att råda över tillgångarna i konkursboet, men under överseende av förvaltaren. I likvidationsförfaranden behåller gäldenären inte sin rätt att råda över tillgångarna i konkursboet. Den rätten övergår på likvidatorn. Likvidatorn är gäldenärsföretagets rättsliga företrädare och registrerar och bedömer borgenärens fordringar, realiserar tillgångar och delar ut intäkterna till borgenärerna under överinseende av domstolen.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

I konkurs- och likvidationsförfaranden kan en **gäldenär** i den mening som avses i konkurslagen vara en ekonomisk aktör i den mening som avses i lagen. I konkursförfaranden inleds förfarandet av gäldenären, som får fortsätta sin ekonomiska verksamhet under förfarandet. Gäldenärsföretagets verkställande befattningshavare och ägare omfattas inte av några begränsningar i utövandet av sina rättigheter, men de får endast utöva sina rättigheter utan att åsidosätta förvaltarens lagstadgade rättigheter. Gäldenären registrerar och rangordnar fordringar i samarbete med förvaltaren och förbereder tillsammans med förvaltaren ett program för och ett förslag till ackordsförhandlingar i syfte att nå en ackordsuppgörelse för att återställa eller bevara insolvensen. Ackordsuppgörelsen innehåller en överenskommelse mellan gäldenären och borgenärerna om villkoren för regleringen av skulden och allt annat de anser vara av vikt för omstruktureringen.

Fram till att ett konkurs- eller likvidationsförfarande inleds avses med en **borgenär** en person som har tidigare förfallna ekonomiska fordringar eller fordringar uttryckta i monetära termer på grundval av ett lagakraftvunnet och verkställbart beslut från en domstol eller offentlig myndighet eller som är erkända och inte bestrids av gäldenären. I ett konkursförfarande avses med en borgenär även varje person vars fordringar förfaller till betalning under konkursförfarandet eller efteråt har registrerats av förvaltaren eller varje person vars fordringar har registrerats av likvidatorn i ett likvidationsförfarande.

En **förvaltare** i ett konkursförfarande är en juridisk person som utsetts av en domstol och bemyndigats att utföra en insolvensförvaltares arbetsuppgifter.

Förvaltaren måste anställa en person med vederbörliga kvalifikationer för att utföra förvaltarens arbetsuppgifter. Denna person har till uppgift att övervaka gäldenärens ekonomiska verksamhet i syfte att nå en ackordsuppgörelse, och samtidigt beakta borgenärernas intressen, registrera borgenärers fordringar, samarbeta vid utarbetandet av ett förslag till ackord och underteckna protokollet avseende de beslut som fattats vid ackordsförhandlingarna.

Med **likvidator** avses en likvidatorsorganisation (en juridisk person som bemyndigats att utföra en insolvensförvaltares uppgifter) som utsetts av domstolen, som är rättslig företrädare för den organisation som är föremål för likvidationsförfarandet och som samtidigt garanterar borgenärernas intressen och utför de uppgifter som föreskrivs i lag. I lagstiftningen föreskrivs hårda personliga krav och yrkeskrav för likvidatorsorganisationer, inbegripet fortbildning.

Likvidatorsorganisationen utser en förvaltare för att utföra likvidatorns arbetsuppgifter.

Likvidatorsorganisationens och förvaltarens namn förs också in i domstolsregistret över juridiska personer.

Konkurs- och likvidationsförfaranden är icke-kontradiktoriska civilrättsliga förfaranden inför en domstol. I ärenden som inte regleras av konkurslagen gäller civilprocesslagen, med de särskilda undantag som gäller i samband med icke-kontradiktoriska förfaranden. Konkursförfaranden förordnas av domstolen

medan likvidationsförfaranden förordnas av domstolen till följd av att en gäldenär har förklarats insolvent eller i andra fall som anges i lag eller på grundval av en begäran från en annan domstol, offentlig myndighet eller förvaltaren. Vid inledandet av förfarandet utser domstolen en förvaltare eller likvidator från förteckningen över likvidatorer. Vid en ansökan om ett likvidationsförfarande utser domaren – på begäran av borgenärerna – en likvidator med samma behörighet som en tillfällig förvaltare för att överse gäldenärens verksamhet fram till beslutet om likvidation.

Invändningar mot olagliga åtgärder eller underlåtelse att vidta åtgärder som förvaltaren eller likvidatorn har gjort sig skyldiga till prövas av domstolen, och vid fastställandet av en olaglig åtgärd eller en underlåtelse att vidta åtgärder ålägger domstolen förvaltaren eller likvidatorn att genomföra sin verksamhet i enlighet med lagstiftningen, och vid lagöverträdelse avlägsnar man förvaltaren eller likvidatorn från förfarandet och utser en ny förvaltare eller likvidator. Under ett konkursförfarande har gäldenären rätt till skydd mot konkurs, indrivningsförfaranden avbryts och gäldenären beviljas anstånd med betalningen eller uppskov med betalningen av skulder som gäldenären tidigare har ådragit sig.

Om den majoritet som föreskrivs i konkurslagen godtar den frivilliga uppgörelsen och detta är förenligt med lagstadgade krav godkänner domstolen uppgörelsen. I så fall är gäldenären bunden av denna.

Om man inte kan enas om en frivillig uppgörelse förordnar domstolen på eget initiativ (*ex officio*) att gäldenären ska likvideras.

En uppgörelse mellan gäldenären och borgenärerna kan även nås i ett likvidationsförfarande. Domstolen fastställer ett datum för ackordsförhandlingar under likvidationsförfarandet, och om parterna röstar för den frivilliga uppgörelsen och uppgörelsen är förenlig med lagstiftningen godkänner domstolen uppgörelsen. I en likvidation är villkoren för att godkänna en frivillig uppgörelse att gäldenären genom uppgörelsen upphör att vara insolvent och att prioriterade fordringar regleras eller att medel för att täcka sådana fordringar är tillgängliga.

Domstolen fattar sitt beslut när konkurs- eller likvidationsförfarandet registreras som avslutat eller när förfarandena slutförs.

Om likvidationsförfarandet avslutas utan en rättslig efterträdare till gäldenären stryker handelsdomstolen, efter underrättelse från domstolen, den likviderade gäldenären ur handelsregistret, eller civilsamhällesorganisationen ur registret över civilsamhällesorganisationer.

I likvidationsförfaranden garanteras utbetalning av anställdas löner med medel ur lönegarantifonden, med förbehåll för de villkor som anges i lagen om lönegarantifonden.

Rättsverkningar av att ansöka om inledande av förfarandena:

Under ett konkursförfarande vidtar domstolen på gäldenärens begäran åtgärder för att omgående offentliggöra **tillfälligt betalningsanstånd** i det officiella kungörelseorganet för företag i enlighet med konkurslagen. Därefter prövar domstolen om begäran är välgrundad, om domstolen på eget initiativ (*ex officio*) beslutar att avslå begäran i de fall som föreskrivs i lag. I annat fall beslutar domstolen att inleda konkursförfarandet. Konkursförfarandet inleds med att beslutet om att inleda förfarandet offentliggörs i det officiella kungörelseorganet för företag. Till följd av att konkursförfarandet inleds medges gäldenären **betalningsanstånd** vad gäller fullgörandet av penningfordringar med upp till 0 timmar den andra arbetsdagen efter den 120:e dagen (med ett fåtal undantag), och anståndet kan till och med förlängas i upp till 365 dagar. Under betalningsanståndstiden får endast fordringar som anges i rättsakten drivas in, rättsverkningar i samband med betalningsunderlåtelse eller sen betalning uppstår inte, indrivningen av penningfordringar mot gäldenären avbryts och gäldenären ges därmed en realistisk möjlighet att utarbeta en plan för att återställa solvensen och reglera sin skuld.

Om domstolen förklarar gäldenären insolvent på grund av att en av de **orsaker till insolvens** som anges i den rättsliga handlingen föreligger, förordnas om likvidation av gäldenären, och när detta beslut har trätt i kraft utses en likvidator i ett beslut som offentliggörs i det officiella kungörelseorganet för företag. Beslutet innehåller även en uppmaning till borgenärer att anmäla sina fordringar. Äganderätter upphör när beslutet om att inleda likvidationsförfarandet har fattats, vilket syftar till att skydda tillgångarna i konkursboet. Från och med likvidationens startdatum får endast likvidatorn i egenskap av gäldenärens företrädare göra rättsliga utsagor beträffande gäldenärens tillgångar. Samma dag som likvidationen inleds förfaller den ekonomiska aktörens samtliga skulder till betalning.

Syftet med en likvidation är att dela ut alla gäldenärens tillgångar till borgenärerna, och även indrivningsförfaranden avseende tillgångar som omfattas av likvidationsförfarandet måste avslutas. Kontradiktoriska och icke-kontradiktoriska förfaranden som inletts innan likvidationen inleddes fortsätter vid den domstol där ärendena anhängiggjordes. Efter att likvidationen inletts får en penningfordran som rör tillgångarna i konkursboet inte göras gällande i likvidationsförfarandet. Eventuella skingringsförbud och in-teckningar beträffande gäldenärens fasta egendom eller andra tillgångar upphör samma dag som likvidationen inleds, medan återköpsrättigheter, köpoptioner och panträtter upphör när tillgången säljs. En person som har rätt att få betalt för sin fordran kan fram till den dag likvidationen inleds få betalt från en säkerhet som gäldenären ställt. Därefter måste vederbörande överlämna det återstående beloppet till likvidatorn.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Under ett likvidationsförfarande får varje borgenär endast göra gällande en fordran mot gäldenären genom att registrera sig i förfarandet. Ingen kvittning kan åberopas utanför domstol, med undantag av slutavräkning (*close-out netting*) på grund av internationella handelskonventioner. Om en tidigare rättsprocess pågår mellan borgenären och gäldenären får borgenären emellertid kvitta eventuella fordringar som görs gällande i rättsprocessen mot vederbörandes skulder till gäldenären.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Inledandet av ett likvidationsförfarande har inte i sig den rättsverkan att avtal som gäldenären tidigare ingått sägs upp. Avtalen kan sägas upp som ett led i förfarandet. Vid konkursförfaranden sker detta under överinseende av förvaltaren, och vid likvidationsförfaranden säger likvidatorn upp avtalen i egenskap av gäldenärens rättsliga företrädare. Likvidatorn har rätt att säga upp avtalen med omedelbar verkan eller att häva avtalen.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Gäldenärens tillgångar kan inte bli föremål för indrivningsåtgärder, och en borgenär som är panthavare får inte sälja panten under tiden skulderna regleras under likvidationsförfarandet.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Pågående rättstvister avslutas av den domstol vid vilken talan anhängiggjordes. Om gäldenären förlorade målet deltar den vinnande parten som borgenär i likvidationsprocessen. Om gäldenären vann målet inkluderas eventuella tillgångar eller medel som de har tilldömts i tillgångarna i konkursboet. På flera ställen i konkurslagen föreskrivs att det är förvaltaren eller likvidatorns uppgift att underrätta borgenärerna.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Borgenärer kan bilda borgenärskommittéer eller utse en företrädare för borgenärerna som likvidatorn måste samråda med och som likvidatorn är skyldig att underrätta och vars implicita eller uttryckliga medgivande måste inhämtas innan vissa åtgärder vidtas.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Likvidatorn får sälja gäldenärens tillgångar till högstbjudande vid offentlig auktion på en granskad webbaserad försäljningsportal.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Borgenären får göra gällande både tidigare skulder och skulder som uppkommit efter inledandet av ett insolvensförfarande genom att anmäla sin fordran i konkursförfarandet eller likvidationsförfarandet som en borgenär.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Insolvensförvaltaren (förvaltaren i konkursförfaranden och likvidatorn i likvidationsförfaranden) registrerar borgenärernas fordringar och överlämnar bestridda fordringar till den domstol som ska fatta beslut i konkursförfarandet eller likvidationsförfarandet.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioritetens ordning för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Likvidatorn använder intäkterna från försäljningen av panten – efter att vissa kostnader dragits av – för att betala pantavaren. Den resterande summan delas ut till borgenärerna i enlighet med reglerna för utdelning av tillgångar. Hänsyn tas till i vilken ordning borgenärerna ska få betalt för sina fordringar enligt konkurslagen, och utdelningen grundas på den preliminära likvidationsbalansräkningen eller den slutliga likvidationsbalansräkningen. Efter försäljning av andra tillgångar får intäkterna delas ut efter det att den preliminära likvidationsbalansräkningen eller den slutliga likvidationsbalansräkningen godtog. Hänsyn tas till den utdelning av tillgångar som domstolen godkännt och till i vilken ordning borgenärerna ska få betalt för sina fordringar enligt konkurslagen.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Gäldenären kan träffa en frivillig uppgörelse med borgenärer i både ett konkursförfarande och ett likvidationsförfarande. Om uppgörelsen är förenlig med lagstiftningen godkänner domstolen uppgörelsen och förklarar förfarandet avslutat. I så fall fortsätter gäldenären sin verksamhet. Borgenärernas fordringar fullgörs på det sätt och i den utsträckning som fastställts i uppgörelsen, och gäldenären behöver inte betala några andra belopp.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

I ett konkursförfarande som avslutas genom en frivilligt uppgörelse som godkännt av domstolen fullgörs borgenärernas fordringar på det sätt och i enlighet med den tidsplan som anges i uppgörelsen. Om gäldenären inte följer uppgörelsen får borgenärerna ansöka om indrivningsåtgärder eller om likvidation av gäldenären.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Borgenärerna betalar en registreringsavgift. För att inge en ansökan om att inleda ett insolvensförfarande (konkursförfarande, likvidationsförfarande) tas en avgift ut. Alla övriga kostnader bärs av gäldenären.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Likvidatorn eller borgenärerna får bestrida en sådan transaktion genom att ansöka om o giltigförklaring av transaktionen. Alla tillgångar som på detta sätt återförs till gäldenären ökar tillgångarna i konkursboet.

Likvidatorn och borgenärerna får väcka talan mot gäldenärernas tidigare direktörer för verksamhet som skadat borgenärernas intressen, grundat på att de tidigare direktörerna underlät att fullgöra sina ledningsfunktioner med beaktande av borgenärens intressen när en situation som riskerade att leda till insolvens uppstod, vilket ledde till att den ekonomiska aktörens tillgångar minskade, eller förhindrade full betalning av borgenärernas fordringar eller underlät att betala miljöavgifter. Om detta kan styrkas måste gäldenärens tidigare direktörer ersätta borgenärerna för den skada som de orsakat.

Senaste uppdatering: 03/12/2018

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Malta

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Insolvensförfaranden (företag) och konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

I enlighet med nationell lagstiftning kan insolvensförfaranden inledas mot två typer av verksamheter, näringsverksamhet som bedrivs i bolagsform och enskilda näringsidkare. Olika regler gäller för dessa typer av verksamheter. Näringsverksamhet som bedrivs i bolagsform kan delas in i handelsbolag, kommanditbolag och aktiebolag.

Insolvensförfaranden kan inledas mot alla ovannämnda (fysiska och juridiska) personer. De omfattas emellertid av olika förfaranden, regler och lagstiftning. Konkursförfaranden (kapitel 13 i Maltas lagsamling) kan inledas mot handelsbolag, kommanditbolag och näringsidkare. Vid konkursförfaranden betraktas handelsbolag och kommanditbolag i alla avseenden som näringsidkare. Begreppet "näringsidkare" (*trader*) definieras i kapitel 13 som varje person som bedriver yrkesmässig förvärvsverksamhet i sitt eget namn, och inbegriper alla kommersiella partnerskap.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Rekonstruktionsförfaranden kan inledas mot företag enligt artiklarna 327–329B i kapitel 386 i 1995 års bolagslag (*Companies Act 1995*).

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Insolvensförfaranden (företag)

Ett företag får efter beslut av bolagsstämman, bolagsstyrelsen, en obligationsinnehavare (*debenture holder*), en eller flera borgenärer eller en eller flera bolagsmän ansöka om att företaget ska upplösas och därefter likvideras om företaget inte kan betala sina skulder. Enligt artikel 214.2 a ii i kapitel 386 ska följande test tillämpas:

Företaget ska anses oförmöget att betala sina skulder (vara på obestånd)

- om en skuld som företaget ska betala inte, helt eller delvis, har betalats senast tjugofyra veckor efter att en exekutionstitel mot företaget har verkställts genom något av de verkställighetsbeslut som anges i artikel 273 i civilprocesslagen (*Code of Organization and Civil Procedure*), eller
- om domstolen anser det styrkt att företaget är oförmöget att betala sina skulder. Hänsyn ska även tas till företagets eventualförpliktelser och framtida förpliktelser.

Domstolen ger parterna möjlighet att föra sin talan och beslutar slutligen huruvida kraven för insolvens (obestånd) är uppfyllda. I så fall förklarar domstolen att företaget ska upplösas, och som insolvensdatum räknas den dag ansökan ingavs till domstolen i enlighet med artikel 223 i kapitel 386.

Under perioden mellan beslutet om upplösning vid insolvens och ingivandet av ansökan om insolvens till domstolen kan domstolen när som helst tillsätta en tillfällig förvaltare (*provisional administrator*), och ge honom eller henne i uppdrag att förvalta företagets tillgångar eller affärer i enlighet med de specifikationer som domstolen anger i tillsättningsbeslutet. Den tillfälliga förvaltaren innehar sitt uppdrag fram till dess att ett beslut om likvidation fattas eller en ansökan om likvidation avslås, om förvaltaren inte innan dess avgår eller på goda grunder avsätts av domstolen.

Insolvens – Frivillig likvidation på begäran av borgenärer

Ett företag kan dessutom fatta beslut om frivillig likvidation. Om företagsledningen anser att skulderna överstiger tillgångarna kallar företagsledningen till ett sammanträde med borgenärerna för att utse en konkursförvaltare (och/eller en likvidationskommitté) som har borgenärernas förtroende och som ges i uppdrag att likvidera företaget utan att det behövs något domstolsförfarande. De bestämmelser som ska iakttas fastställs i artikel 277 och följande artiklar i kapitel 386.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Ett företag (efter ett beslut med kvalificerad majoritet), en företagsledning (efter ett styrelsebeslut) eller de av företagets borgenärer som tillsammans har fordringar vars värde motsvarar mer än hälften av samtliga borgenärens fordringar kan vända sig till domstol och ansöka om ett rekonstruktionsförfarande (företagsrekonstruktion enligt artikel 329B i kapitel 386) om företaget inte kan betala sina skulder, eller inom en mycket snar framtid sannolikt inte kommer att kunna betala sina skulder. Precis som i föregående fall ska företaget anses oförmöget att betala sina skulder

a) om en skuld som företaget ska betala inte, helt eller delvis, har betalats senast tjugofyra veckor efter att en exekutionstitel mot företaget har verkställts genom något av de verkställighetsbeslut som anges i artikel 273 i civilprocesslagen (*Code of Organization and Civil Procedure*), eller

b) om domstolen anser det styrkt att företaget är oförmöget att betala sina skulder. Hänsyn ska även tas till företagets eventualförpliktelser och framtida förpliktelser.

Domstolen ska besluta huruvida företaget ska rekonstrueras, och ska i så fall meddela ett beslut om företagsrekonstruktion senast tjugo arbetsdagar efter det att ansökan om att under en period ställa företaget under förvaltning inkom till domstolen. Domstolen ska fastställa hur länge företaget ska stå under förvaltning. För närvarande är denna period ett år, som kan förlängas med ytterligare ett år. På grund av de lagstiftningsändringar som är på gång kommer denna period dock att minskas till fyra månader, som kan förlängas med ytterligare perioder om fyra månader. Den sammanlagda perioden får dock aldrig överstiga tolv månader.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

En borgenär kan inge en ansökan till *Civil Court, First Hall* (tvistemålsdomstolens första avdelning) om att inleda ett summariskt konkursförfarande, oavsett om skulden till honom är en affärsskuld eller någon annan skuld, och även om fristen för att betala skulden inte har löpt ut. Ansökan kan riktas mot gäldenären eller dennes juridiska ombud, och borgenären kan begära att gäldenären ska försättas i konkurs.

Kriteriet för att kunna försättas i konkurs är att gäldenären har ställt in betalningarna av sina skulder. Domstolen meddelar i så fall sitt beslut om att gäldenären har försatts i konkurs och utser en eller fler konkursförvaltare som ska fullgöra de uppgifter som de tilldelas i kapitel 13 i handelslagen.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärvas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Insolvensförfarande (företag) (inklusive frivillig likvidation på begäran av borgenärer)

Alla företagets tillgångar likvideras för att täcka gäldenärens skulder. Det görs ingen skillnad mellan de tillgångar som redan fanns i konkursboet och de tillgångar som tillfaller gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

I konkursförfaranden som rör näringsidkare, handelsbolag och kommanditbolag kan både rörliga och fasta anläggningstillgångar ingå i det konkursbo som ska likvideras. När någon väl har försatts i konkurs fräntas denne i kraft av själva lagen (*ipso jure*) rätten att förvalta all sin egendom, oavsett om egendomen ingår i affärsverksamheten eller inte, med undantag för sin rätt till ett dagligt underhåll för att kunna försörja sig.

Konkursgäldenärens tillgångar ska övertas av en konkursförvaltare, som i sin tur ska ha rätt att med domstolens tillstånd sälja och överlåta egendomen.

Egendom med begränsad hållbarhet som ingår i konkursboet ska efter det att tillstånd inhämtats från domstolen säljas på exekutiv auktion.

Även för varor med lång eller obegränsad hållbarhet krävs domstolens tillstånd.

Behörig domare ska fatta de beslut som han eller hon anser mest fördelaktiga för konkursgäldenären och borgenärerna, och i förekommande fall även göra det möjligt för konkursförvaltaren att återupprätta konkursgäldenärens affärsverksamhet eller öka dennes tillgångar, så länge som detta även gynnar borgenärerna.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

Insolvensförfaranden (företag)

Så fort domstolen beslutar att ett företag ska upplösas på grund av att det är insolvent utser domstolen en konkursförvaltare (*insolvency practitioner*).

I kapitel 386 anges att en sådan konkursförvaltare måste vara en fysisk person (kvalificerad advokat eller auktoriserad revisor) eller vara registrerad i bolagsregistret som lämplig att verka som konkursförvaltare.

Ytterligare en begränsning är att en konkursförvaltare inte får verka som konkursförvaltare för ett företag som han eller hon någon gång under de senaste fyra åren före likvidationen har varit direktör för eller företagsjurist i eller haft någon annan befattning i eller uppdrag för.

Domstolen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den fastställer vem som ska betala konkursförvaltarens ersättning. Om inget annat anges ska företagets tillgångar användas för att ersätta konkursförvaltaren. Om företaget saknar tillräckliga tillgångar får domstolen besluta att betalningen ska verkställas av andra (närstående personer) och i enlighet med de villkor som domstolen fastställer.

Enligt artikel 296 i kapitel 386 upphör befogenheterna för företagets befattningshavare (direktörer och företagsjurist) när konkursförvaltaren utses. Varken direktörerna, inklusive personer som dessa har delegerat, eller företagsjuristen har rätt att utföra transaktioner i det aktuella bolagets namn och för detta bolags räkning. Konkursförvaltaren ska överta eller kontrollera all egendom och alla rättigheter som det finns rimlig anledning att anta att bolaget har rätt till.

Enligt artikel 238 i kapitel 386 ska konkursförvaltaren vid en av domstolen beslutad likvidation av ett bolag med domstolens eller likvidationskommitténs tillstånd, ha befogenhet att

a) väcka eller försvara sig mot en talan eller något annat rättsligt förfarande i bolagets namn och för dess räkning,

b) fortsätta bolagets affärsverksamhet i den utsträckning som kan behövas för att åstadkomma en gynnsam likvidation,

c) betala borgenärerna enligt den lagstadgade rangordningen,

d) träffa kompromisser eller överenskommelser med borgenärer eller personer som hävdar att de är borgenärer, eller som har eller påstår sig ha fordringar mot bolaget (nuvarande eller framtida, fasta eller fortsatta, fastställda eller i form av skadestånd eller som bolaget kan hållas ansvarigt för), och att hänskjuta alla sådana frågor till medling,

e) kontakta bolagsmän och påstådda bolagsmän och genomföra alla kompromisser och överenskommelser om skulder, förpliktelser och fordringar (nuvarande eller framtida, fasta eller fortsatta, fastställda eller i form av skadestånd) som existerar eller påstås existera mellan bolaget och en bolagsman eller påstådd bolagsman eller någon annan gäldenär eller påstådd gäldenär, och alla frågor som på något sätt berör bolagets tillgångar eller likvideringen av bolaget, på de villkor som fastställs, samt ställa eventuell säkerhet för avskrivningen av alla sådana skulder, förpliktelser eller fordringar och genomföra en fullständig skuldsanering,

f) företräda bolaget i alla frågor och göra allt som krävs för att likvidera bolaget och dela upp dess tillgångar.

Om det inte finns någon likvidationskommitté kan domstolen dessutom besluta att konkursförvaltaren får utöva alla befogenheter som nämns i a eller b ovan utan att denne behöver inhämta domstolens tillstånd.

Generellt ska en konkursförvaltare i ett likvidationsförfarande vid domstol ha befogenhet att

a) sälja bolagets lösa och fasta egendom, inklusive rättigheter, vid offentlig auktion eller efter privat överenskommelse, med befogenhet att överlåta all egendom eller delar av denna,

b) vidta alla åtgärder och i bolagets namn och för dess räkning underteckna alla handlingar, mottagningsbevis och andra dokument,

c) med bolagets tillgångar som säkerhet anskaffa de medel som krävs,

d) utse en person som ges mandat att för vissa ändamål agera i konkursförvaltarens ställe.

Utöandet av de befogenheter som konkursförvaltaren i ett likvidationsförfarande vid domstol tilldelas genom denna artikel ska bli föremål för domstolsprövning. Varje borgenär eller bolagsman får ansöka hos domstolen om att utöva eller lämna förslag på vem som ska utöva någon av dessa befogenheter.

Under perioden mellan beslutet om upplösning av ett insolvent bolag och inlämnandet av ansökan om insolvens till domstolen, under vilken domstolen utser en tillfällig förvaltare, ska även befogenheterna för bolagets befattningshavare upphöra i den mån domstolen ger förvaltaren i uppdrag att förvalta företagets kvarlåtenskap eller affärer i enlighet med de specifikationer som domstolen anger i tillsättningsbeslutet.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Enligt artikel 329B.6 a i kapitel 386 ska ett bolag under tiden ett beslut om rekonstruktion gäller fortsätta sin normala verksamhet under ledning av en särskild förvaltare.

Den särskilda förvaltaren ska vara en person som domstolen har fastställt har den kompetens och erfarenhet av företagsledning som krävs, som är kvalificerad och villig att acceptera utnämningen och som inte har någon intressekonflikt i förhållande till utnämningen.

Den särskilda förvaltarens ersättning betalas av företaget. När domstolen utser en särskild förvaltare fastställer den även den period, högst tio dagar från meddelandet av beslutet om företagsrekonstruktion, inom vilken företaget ska deponera ett visst belopp hos domstolen eller ställa annan lämplig garanti eller vidta andra lämpliga åtgärder som domstolen anser är tillräckliga för att täcka ersättningen till den särskilda förvaltaren och utgifterna i samband med utnämningen av denne.

När en särskild förvaltare har utsetts upphör tillfälligt alla befogenheter som företaget tilldelas enligt lag eller genom sin bolagsordning, såvida inte den särskilda förvaltarens medgivande att utöva sådana befogenheter har inhämtats. Ett sådant medgivande kan antingen gälla generellt eller för ett eller flera enskilda tillfällen. I avsaknad av ett sådant medgivande ligger all befogenhet hos den särskilda förvaltaren.

Generellt har den särskilda förvaltaren befogenhet att

- a) överta eller kontrollera företagets egendom, varvid den särskilda förvaltaren hädanefter ansvarar för ledningen och tillsynen av företags verksamhet, affärer och egendom,
- b) efter att ha informerat domstolen, avlägsna enskilda direktörer i företaget och utse valfri person till chef,
- c) anlita personer för att tillhandahålla yrkesmässiga eller administrativa tjänster, och på företagets vägnar åta sig att betala deras arvoden, och
- d) sammankalla styrelsemöten eller möten med företagets borgenärer.

Den särskilda förvaltaren ska dessutom, efter att i förväg ha inhämtat domstolens uttryckliga godkännande, ha befogenhet att

- i) binda företaget vid längre åtaganden än sex månader,
- ii) säga upp anställda i den utsträckning den särskilda förvaltaren anser behövs för att säkerställa hela eller delar av företagets fortlevnad som en bärkraftig verksamhet.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Som förklarats ovan är det handelslagens kapitel om konkurs som är tillämplig lag för handelsbolag och näringsidkare som bedriver affärsverksamhet i eget namn.

Även vid ett konkursförfarande som avser handelsbolag eller näringsidkare utses en konkursförvaltare (*curator*). Konkursförvaltaren är en person (eller flera personer) som domstolen bedömer ha den insikt och erfarenhet som uppdraget kräver. Konkursförvaltaren kan även vara en släkting till konkursgäldenären eller en av dennes borgenärer.

I samband med att konkursförvaltaren påbörjar sitt uppdrag övertar han eller hon all konkursgäldenärens egendom och alla former av rättigheter som tillhör konkursgäldenären. Konkursgäldenären ska dessutom vidta alla åtgärder som krävs för att bevara sina rättigheter gentemot sina gäldenärer och i det offentliga registret registrera eventuella företagshypotek som påverkar egendom som tillhör konkursgäldenärens gäldenärer. Konkursförvaltaren är ansvarig för de åtgärder han eller hon vidtar mot konkursgäldenären.

Konkursförvaltaren är också skyldig att ansöka om betalningsföreläggande för att driva in skulder som ska betalas till konkursgäldenären. Däremot har konkursförvaltaren inte rätt att göra kompromisser eller hänskjuta en tvist till medling utan att ha fått ett skriftligt medgivande från de borgenärer som står för merparten av värdet på fordringarna på konkursgäldenären, och domstolens godkännande.

Senast en månad efter det att beslutet om konkurs meddelades ska konkursförvaltaren göra en förteckning över konkursgäldenärens tillgångar och skulder (bouppteckning).

Varje borgenär har rätt att få tillgång till denna förteckning, och borgenären och konkursgäldenären är skyldiga att bistå konkursförvaltaren vid upprättandet av förteckningen.

Förteckningen ska innehålla en lista över alla konkursgäldenärens tillgångar och en beskrivning och värdering av dessa.

Konkursförvaltaren får inte avyttra egendom utan domstolens medgivande, och allmänheten ska ha insyn i hela förfarandet. Intäkterna från eventuell försäljning som konkursförvaltaren gjort för konkursgäldenärens eller handelsbolagets räkning ska förtecknas, och alla kvitton och fakturor ska dokumenteras på vederbörligt sätt.

Domstolen har rätt att ålägga konkursförvaltarna, konkursgäldenären och borgenärerna att gå ed på att lämna alla uppgifter som domstolen anser nödvändiga.

När det gäller konkursgäldenärens befogenheter (med konkursgäldenär avses här den person eller det handelsbolag som har försatts i konkurs), har konkursgäldenären rätt att övervaka att konkursförvaltaren hanterar konkursen i enlighet med lagen och på ett korrekt sätt.

Konkursgäldenären har rätt att slå larm till domstolen om de åtgärder som konkursförvaltaren vidtar inte vidtas i enlighet med de villkor som fastställdes i domstolsbeslutet eller om konkursgäldenärens affärer missköts.

Konkursgäldenärens bokföring och dokument ska när som helst kunna granskas. Detta innebär även att konkursgäldenären har rätt att känna till, granska och kontrollera de åtgärder som vidtas av den konkursförvaltare som domstolen har utsett.

Konkursgäldenären har även enligt lag rätt till ett regelbundet underhåll för att kunna försörja sig. Detta innebär att domstolen tillåter att konkursförvaltaren tilldelar konkursgäldenären medel från dennes egna tillgångar så att konkursgäldenären kan försörja sig och sin familj. En förutsättning för detta är dock att konkursgäldenären inte antas ha agerat bedrägligt.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Insolvens- och rekonstruktionsförfaranden (företag)/konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Vid ömsesidiga fordringar, ömsesidiga skulder eller ömsesidiga mellanhavanden som har uppstått eller skett före en av parternas konkurs eller insolvens ska alla bestämmelser om slutavräkning eller alla andra avtalsbestämmelser om kvittning eller avräkning av belopp som respektive part ska betala den andra parten i samband med ömsesidiga fordringar, ömsesidiga skulder eller andra ömsesidiga mellanhavanden enligt kapitel 459 vara verkställbara mot

- a) avtalsparterna,
- b) varje borgensman eller person som ställer säkerhet för någon avtalspart,

c) konkursförvaltaren, den offentliga förvaltaren, den särskilda förvaltaren, annan förvaltare eller någon annan person med liknande befogenheter hos någon av avtalsparterna, och

d) avtalsparternas borgenärer, i enlighet med de villkor som anges i bestämmelsen (oavsett om det är situationen före eller efter en konkurs eller insolvens som avses).

Ovanstående gäller inte vid slutavräkningsavtal som ingåtts när den andra parten kände till eller borde ha känt till att en ansökan om att upplösa och likvidera företaget behandlades, eller att företaget har vidtagit formella åtgärder enligt någon tillämplig lag i syfte att upplösa eller likvidera företaget på grund av insolvens.

Ovanstående gäller inte heller om den insolventa parten är en enskild person (inte en näringsidkare) eller har en annan bolagsform än aktieföretag (handelsbolag eller kommanditbolag) och den andra parten kände till eller borde ha känt till samma typ av omständigheter rörande den insolventa parten som i föregående stycke.

En avtalsparts befogenhet eller mandat att genomföra en bestämmelse om slutavräkning upphävs inte av en annan avtalsparts konkurs- eller insolvensförklaring.

Trots nationella bestämmelser får dessutom inget begränsa eller försena tillämpningen av en bestämmelse i ett avtal som rör eller är relaterat till kvittning eller avräkning som annars skulle vara verkställbar, och inget domstolsbeslut eller några skuldförbindelser eller förelägganden eller något annat beslut som utfärdats av domstol eller motsvarande och ingen typ av förfarande ska ha någon verkan i detta avseende. Trots vad som sägs i detta stycke finns det inget som hindrar att man i ett enskilt fall tillämpar en lag som omöjliggör avräkning eller kvittning på grund av bedrägeri eller liknande orsaker, eller tillåter avräkning eller kvittning om någon bestämmelse i ett avtal mellan de berörda parterna skulle göra avräkningen eller kvittningen ogiltig på grund av bedrägeri eller liknande orsaker.

Enligt lagstiftningen är det lagligt för avtalsparterna att

enas om ett system eller en mekanism som gör det möjligt för parterna att omvandla en icke-finansiell förpliktelse till en betalningsskyldighet av motsvarande värde och att ta hänsyn till värdet av en sådan skyldighet vid en eventuell kvittning eller avräkning,

enas om växelkursen för eller den metod som ska användas för att fastställa växelkursen vid en eventuell kvittning eller avräkning när de belopp som ska kvittas eller avräknas är i olika valutor, och att fastställa i vilken valuta betalningen av nettobeloppet ska göras,

enas om att varje transaktion eller andra åtgärder som görs i enlighet med ett avtal, oavsett om de specificeras eller anges som en viss typ eller kategori av transaktioner eller åtgärder, ska behandlas som en enda transaktion eller åtgärd för kvittningen eller avräkningen i avtalet och att alla sådana transaktioner eller åtgärder ska behandlas som en enda transaktion eller åtgärd av parterna eller av varje konkursförvaltare, offentlig förvaltare, särskild förvaltare, annan förvaltare eller annan person som agerar för parternas räkning samt av domstolarna.

6 Hur påverkar insolvensförandet gäldenärens gällande avtal?

Insolvensföranden (företag)

Enligt artikel 303 i kapitel 386 ska upplåtande av förmånsrätt, panträtt eller annan belastning liksom överföring eller annan avyttring av egendom eller rättigheter samt varje betalning, verkställande eller annan åtgärd avseende egendom eller rättigheter som görs av eller gentemot ett företag och varje åtagande som företaget gjort **inom sex månader före upplösningen av företaget**, betraktas som otillbörligt gynnande av vissa borgenärer. Detta gäller oavsett om en sådan transaktion sker kostnadsfritt eller mot vederlag såvida transaktionen sker till **underpris** eller **otillbörlig förtur ges**. I så fall är transaktionen ogiltig (otillbörligt gynnande av vissa borgenärer).

Underpris definieras på följande sätt:

a) Ett företag ingår en transaktion till underpris om

i) företaget ger en gåva eller gör någon annan transaktion utan att begära ersättning, eller

ii) företaget ingår en transaktion där värdet på ersättningen i pengar eller motsvarande är väsentligt lägre än värdet på företagets motprestation.

Otillbörlig förtur definieras på följande sätt:

b) Ett företag ger en person otillbörlig förtur om

i) den personen är en av företagets borgenärer eller borgensman för företagets skulder eller andra förpliktelser, och

ii) företaget vidtar en åtgärd eller underlåter att vidta en åtgärd som får till följd att den personen får en fördel som denne, om företaget blir insolvent eller likvideras, annars aldrig skulle ha fått.

Ett undantag till ovanstående görs om den person för vilken transaktionen görs, visar att han eller hon inte kände till och inte hade anledning att misstänka att företaget sannolikt skulle likvideras på grund av insolvens.

Bortsett från ovanstående finns det ingen annan bestämmelse som har direkt effekt på avtal.

Rekonstruktionsföranden (företagsrekonstruktion)

Det finns inga särskilda bestämmelser om rekonstruktionsförandens effekt på avtal.

Konkursföranden (handelsbolag och näringsidkare)

Enligt artikel 485 i handelslagen kan följande handlingar ogiltigförklaras: varje överföring av egendom eller åtagande, eller varje avstående av rättigheter, som konkursgäldenären gör utan eller mot vederlag i syfte att bedra sina fordringsägare.

Till skillnad från bolagslagen fastställs ingen särskild tidsfrist i handelslagen, som i artikel 303 i kapitel 386 i Maltas lagsamling.

Om det är styrkt att konkursgäldenären kände till de omständigheter som ledde fram till konkursförklaringen kan ovanstående handlingar ogiltigförklaras.

7 Hur påverkar insolvensförandet förparanden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Insolvensföranden (företag)

Så fort ett insolvensförande har inletts (domstolen har upplöst företaget på grund av insolvens) får inga åtgärder eller förparanden **inledas (förbud mot att inleda åtgärder)** mot det företaget eller dess egendom utan domstolens tillstånd och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer. I lagstiftningen specificeras inte i vilka fall domstolen får tillåta en borgenär att inleda eller fortsätta en rättsprocess. Den allmänna principen är dock att under ett insolvensförande förvaltas företagets tillgångar till förmån för samtliga borgenärer, och vissa borgenärer bör inte kunna få en fördel genom att inleda en rättsprocess mot företaget.

Rekonstruktionsföranden (företagsrekonstruktion)

Enligt nationell lagstiftning ska rättsprocesser förklaras vilande under en företagsrekonstruktion. I artikel 329B.4 i kapitel 386 anges att efter att en ansökan om företagsrekonstruktion har lämnats in, och såvida denna inte avslås, eller under den period som företagsrekonstruktionen pågår

a) ska varje pågående eller ny ansökan om likvidation förklaras vilande,

b) får ingen kungörelse om upplösning och efterföljande likvidation av företaget göras eller träda i kraft,

c) ska verkställandet av penningfordringar mot företaget och eventuell upplupen ränta skjutas upp,

d) får inte hyresvärden eller någon annan person som hyra ska betalas till under hyresperioden säga upp ett avtal om uthyrning av lokaler till företaget på grund av att företaget inte har uppfyllt något av villkoren för att hyra sådana lokaler, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer,

e) får inga andra åtgärder vidtas för att göra gällande säkerhetsrätter avseende ett företags egendom, eller för att återta varor som företaget innehar enligt ett avbetalningsavtal, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer,

f) får inga förebyggande eller verkställande åtgärder eller någon annan åtgärd som nämns i kapitel 16 i civilprocesslagen vidtas mot företaget eller någon egendom som tillhör företaget, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer, och

g) får inget rättsligt förfarande inledas eller fortsättas mot företaget eller egendom som tillhör företaget, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Vid ett konkursförfarande mot en näringsidkare eller ett handelsbolag gäller följande: När en konkursförvaltare väl har utsetts av domstolen kan åtgärder som riktas mot konkursgäldenären och dennes egendom enligt artikel 500 i kapitel 13 endast vidtas mot konkursförvaltaren och inte mot konkursgäldenären eller det handelsbolag som försatts i konkurs.

Borgenären har rätt att få veta, granska och kontrollera hur konkursförvaltaren förvaltar konkursgäldenärens affärer och har rätt att begära domstolsprövning om konkursförvaltaren skadar hans rättigheter som borgenär.

I återvinningsförfaranden har domstolen rätt att på eget initiativ utfärda ett tillfälligt beslut om förlängning av perioden för att göra konkursgäldenärens /handelsbolagets affärsverksamhet bärkraftig igen.

Till skillnad från företagsrekonstruktioner kan borgenärerna emellertid fortfarande vidta åtgärder mot den konkursförvaltare som företräder den näringsidkare eller det handelsbolag som försatts i konkurs.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Insolvensförfaranden (företag)

Så fort ett insolvensförfarande har inletts (domstolen har upplöst företaget på grund av insolvens) får inga åtgärder eller förfaranden **fortsätta (vilandeförklaring)** mot det företaget eller dess egendom utan domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer. I lagstiftningen specificeras inte i vilka fall domstolen får tillåta en borgenär att inleda eller fortsätta en rättsprocess. Den allmänna principen är dock att under ett insolvensförfarande förvaltas företagets tillgångar till förmån för samtliga borgenärer, och vissa borgenärer bör inte kunna få en fördel genom att inleda en rättsprocess mot företaget.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Enligt nationell lagstiftning ska rättsprocesser förklaras vilande under en företagsrekonstruktion. I artikel 329B.4 i kapitel 386 anges att efter att en ansökan om företagsrekonstruktion har lämnats in, och såvida denna inte avslås, eller under den period som företagsrekonstruktionen pågår

a) ska varje pågående eller ny ansökan om likvidation förklaras vilande,

b) får ingen kungörelse om upplösning och efterföljande likvidation av företaget göras eller träda i kraft,

c) ska verkställandet av penningfordringar mot företaget och eventuell upplupen ränta skjutas upp,

d) får inte hyresvärden eller någon annan person som hyra ska betalas till under hyresperioden säga upp ett avtal om uthyrning av lokaler till företaget på grund av att företaget inte har uppfyllt något av villkoren för att hyra sådana lokaler, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer,

e) får inga andra åtgärder vidtas för att göra gällande säkerhetsrätter avseende ett företags egendom, eller för att återta varor som företaget innehar enligt ett avbetalningsavtal, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer,

f) får inga förebyggande eller verkställande åtgärder eller någon annan åtgärd som nämns i kapitel 16 i civilprocesslagen vidtas mot företaget eller någon egendom som tillhör företaget, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer, och

g) får inget rättsligt förfarande inledas eller fortsättas mot företaget eller egendom som tillhör företaget, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Handelslagen innehåller inte några bestämmelser om vilandeförklaring. Trots det kan konkursförvaltaren begära att en ansökan om vilandeförklaring som lämnats in till en domstol prövas av samma domare som ansvarar för handläggningen av konkursärendet, så att domaren kan handlägga konkursärendet på ett sätt som skyddar konkursgäldenärens rättigheter och skyldigheter och se till att rättigheterna prövas och avgörs i överensstämmelse med den ansökan som borgenären har lämnat in.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Insolvensförfaranden (företag)

Borgenärer får endast ingripa i insolvensförfaranden om de visar att de har ett rättsligt intresse i saken och därför kan yttra sig under domstolsförfarandet. Konkursförvaltaren underrättar borgenärerna om den process som pågår och håller även sammanträden där borgenärer får komma till tals.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

I artikel 329B i kapitel 329B anges specifikt att både domstolen och den särskilda förvaltaren bland annat ska agera med borgenärens bästa för ögonen.

Den särskilda förvaltaren är också skyldig att kalla till borgenärssammanträden. Det första sammanträdet ska hållas senast en månad efter utnämningen.

Under sådana sammanträden är den särskilda förvaltaren skyldig att utse en gemensam kommitté bestående av borgenärer och styrelseledamöter som ska ge den särskilda förvaltaren de råd och det bistånd som denne kan behöva för att förvalta företagets affärer, verksamhet och egendom och åter göra företaget till en bärkraftig verksamhet.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Borgenärer får endast ingripa och delta i konkursförfaranden om de visar att de har ett rättsligt intresse i saken och därför kan yttra sig under domstolsförfarandet.

Konkursförvaltaren underrättar borgenärerna om den process som pågår och håller även sammanträden där borgenärer får komma till tals.

Borgenärerna har rätt att rösta om det föreslagna arrangemanget, och för att förslaget ska godkännas krävs en majoritet av tre fjärdedelar av de borgenärer som bevisligen har fordringar på konkursboet.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Insolvensförfaranden (företag)

Konkursförvaltaren kan sälja egendomen genom att försöka få bästa möjliga bud på företagets tillgångar.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Den särskilda förvaltaren kan inte avyttra företagets tillgångar utan särskilt tillstånd från domstolen, eller i enlighet med den rekonstruktionsplan som senare godkänns, med eller utan domstolsändringar. I alla händelser ska domstolen fastställa eller godkänna den metod som ska användas för att avyttra företagets tillgångar.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

I konkursförfaranden ska konkursförvaltaren avyttra egendomen genom att inhämta det mest fördelaktiga budet på företagets tillgångar, och detta efter att ha inhämtat domstolens tillstånd.

Vid rekonstruktion av ett handelsbolag eller en konkursgäldenär (artikel 498 i kapitel 13) ska konkursförvaltaren följa rekonstruktionsplanen. Behörig domare har emellertid ett stort utrymme för skönsmässig bedömning och kan ge de direktiv som han anser mest fördelaktiga för konkursgäldenären och borgenärerna.

En borgenär kan emellertid bestrida domarens behörighet om borgenären kan visa att det finns saklig grund för att detta inte ligger i borgenärernas intresse.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Insolvensförfaranden (företag)

Det görs ingen skillnad mellan fordringar som har uppstått efter det att insolvensförfarandet har inletts och de fordringar som fanns tidigare. Vid ett insolvensförfarande kan emellertid domstolen, om skulderna överstiger tillgångarna, besluta att tillgångarna ska användas för att betala de kostnader, avgifter och utgifter som har uppstått i samband med upplösningen och likvideringen i den prioriteringsordning som domstolen finner lämplig. Domstolen ska tillämpa följande allmänna prioriteringsordning:

- Utgifter som den offentliga förvaltaren eller konkursförvaltaren har haft för att bevara, realisera eller samla in någon av företagets tillgångar.
- Varje annan utgift som uppstått eller ersättning som gjorts av den offentliga förvaltaren eller med dennes tillstånd, inklusive utgifter som uppstått eller gjorts för att fortsätta företagets affärsverksamhet.
- I förekommande fall ersättning till den tillfälliga förvaltaren.
- Sökandens kostnader och kostnaderna för varje person som står på ansökan och vars kostnader godkänns av domstolen.
- I förekommande fall ersättning till den särskilda förvaltaren.
- Varje belopp som ska betalas till en person som är anställd för eller har tillstånd att hjälpa till att utarbeta ett företags konkursbouppteckning eller redovisning.
- Varje bidrag som domstolen beslutat om för att täcka kostnaderna för en ansökan om att befrias från skyldigheten att lämna in en konkursbouppteckning, eller för en förlängning av fristen för att lämna in en sådan uppteckning.
- Alla nödvändiga utbetalningar som konkursförvaltaren gör inom ramen för sin förvaltning, inklusive utgifter som ledamöter i likvidationskommittén eller deras företrädare har haft och som konkursförvaltaren har godkänt.
- Ersättning till varje person som är anställd av konkursförvaltaren för att utföra någon av företagets tjänster, i enlighet med kraven i, eller tillåtna enligt, bestämmelserna i kapitel 386.
- Ersättning till den offentliga förvaltaren och konkursförvaltaren.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Ej tillämpligt

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Det görs ingen skillnad mellan fordringar som har uppstått efter det att konkursförfarandet har inletts och de fordringar som fanns tidigare. Vid ett insolvensförfarande kan emellertid domstolen, om skulderna överstiger tillgångarna, besluta att tillgångarna ska användas för att betala de kostnader, avgifter och utgifter som har uppstått i samband med upplösningen och likvideringen i den prioriteringsordning som domstolen finner lämplig. Domstolen ska tillämpa följande allmänna prioriteringsordning:

- Utgifter som konkursförvaltaren haft eller ådragit sig för att bevara, realisera eller samla in någon av företagets tillgångar.
- Varje annan utgift som uppstått eller ersättning som gjorts av konkursförvaltaren eller med dennes medgivande, inklusive utgifter som uppstått eller gjorts för att fortsätta företagets verksamhet.
- I förekommande fall ersättning till konkursförvaltaren.
- Sökandens kostnader och kostnaderna för varje person som står på ansökan och vars kostnader godkänns av domstolen.
- I förekommande fall ersättning till den särskilda förvaltaren och registratören.
- Varje belopp som ska betalas till en person som är anställd för eller har tillstånd att hjälpa till att utarbeta ett företags konkursbouppteckning eller redovisning.
- Varje bidrag som domstolen beslutat om för att täcka kostnaderna för en ansökan om att befrias från skyldigheten att lämna in en konkursbouppteckning, eller för en förlängning av fristen för att lämna in en sådan uppteckning.
- Alla nödvändiga utbetalningar som konkursförvaltaren gör inom ramen för sin förvaltning, inklusive utgifter som eventuella ledamöter i likvidationskommittén eller deras företrädare har haft och som konkursförvaltaren har godkänt.

När dessa utgifter har betalats betalas prioriterade borgenärer beroende på när deras fordran registrerades och först efter att de prioriterade borgenärerna har fått betalt betalas alla övriga borgenärer beroende på när deras fordran registrerades. Om det saknas tillräckliga medel för att betala fordringarna från de sistnämnda (oprioriterade) borgenärerna ska dessa prioriteras lika (*pari passu*) i turordningsavseende.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Insolvensförfaranden (företag)

Det är upp till konkursförvaltaren att godta fordringar. Det finns inga särskilda bestämmelser som styr hur fordringar ska anmälas. Det är viktigt att påpeka att när den offentliga förvaltaren utses till konkursförvaltare ska följande formulär användas:

OFFENTLIG FÖRVALTARE

c/o MFSA

Notabile Road

Attard, BKR3000

Uppgifter om det upplösta företaget	
1	Namn och registreringsnummer
2	Upplösningsdatum
Borgenärsuppgifter	
3	För- och efternamn/registreringsnummer
4	Adress

5	E-postadress	
6	Telefon-/mobiltelefonnummer	/
Skulduppgifter		
7	Total fordran, inklusive eventuell okapitaliserad ränta som ska betalas från och med upplösningdatumet	
8	Total okapitaliserad ränta som ska betalas från och med upplösningdatumet	
9	Beskriv ursprunget till skulden inklusive relevanta datum	
		(Bifoga vid behov ytterligare sidor)
10	Uppgifter om dokument och/eller annan bevisning till stöd för fordran (bifoga styrkt kopia och numrera varje dokument i nummerföljd)	
		(Bifoga vid behov ytterligare sidor)
Uppgifter om säkerhet (i förekommande fall)		
11	Beskriv den typ av säkerhet som har ställt/mottagits	
		(Bifoga vid behov ytterligare sidor)
12	Datum när säkerheten ställdes/mottogs	
13	Summa skulder med förmånsrätt	
Borgenärsförklaring		
14	Undertecknad förklarar härmed att de uppgifter som har lämnats i detta formulär såvitt jag vet är sanna, korrekta och fullständiga.	
	Borgenärens namnteckning	Namnförtydligande
		Id-kortsnummer
15	Om du undertecknar som företrädare för en juridisk person, fyll i nedanstående: I _____ namn och för dennes räkning Reg.nr _____ i min egenskap av _____.	

När det gäller inom vilka tidsfrister sådana fordringar får göras ger artikel 255 i kapitel 386 domstolen rätt att fastställa en frist för när borgenärer ska styrka att deras skulder eller fordringar inte ska omfattas av någon fördelning innan skulderna har styrkts.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Det finns inga särskilda bestämmelser om rekonstruktionsförfarandens verkan på hur fordringar ska anmälas, styrkas och godtas.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioriteringsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Insolvensförfaranden (företag)

Vid insolvens enligt maltesisk lagstiftning finns det ingen definitiv förteckning över i vilken ordning borgenärerna ska prioriteras. Prioriteringsordningen anges nämligen inte i någon specifik lag utan i flera olika lagar. Prioriteringsordningen för fordringar behandlas i följande lagstiftning:

I artikel 302 i kapitel 386 anges att vid likvidering av ett företag där skulderna överskrider tillgångarna ska prioriterade och oprioriterade borgenärers rättigheter och den inbördes prioriteringsordningen för deras fordringar regleras av gällande lag vid den aktuella tidpunkten.

I artikel 535 i kapitel 13 anges dessutom att borgenärer som har panträtter, förmånsrätter eller inteckningar i form av företagshypotek ska rangordnas enligt gällande lag vid den aktuella tidpunkten.

I både artikel 535 i kapitel 13 och artikel 302 i kapitel 386 anges att rangordningen av fordringarna ska regleras av gällande lag vid den aktuella tidpunkten. I maltesisk rätt fastställs indirekt att principen om likvärdighet (*pari passu*) ska tillämpas genom att det i artikel 1996 i kapitel 16 i civilagen anges att de skäl som berättigar till förtur vid fordringar är förmånsrätter, företagshypotek och att borgenären gynnas av fördelningen av tillgångar. Det anges även att en borgenär ska ha rätt att efterställa, skjuta upp, avstå från eller på annat sätt ändra sin befintliga eller framtida rätt till betalning, verkställighet, rangordning eller andra liknande befintliga eller framtida rättigheter till förmån för en annan person. Ett sådant beslut om att efterställa, avstå från eller ändra rättigheter eller liknande åtgärder kan fattas genom överenskommelse med eller genom ensidig förklaring till en annan person, inklusive en annan borgenär, oavsett om denne har fastställts eller väntar på att fastställas som borgenär när en sådan överenskommelse träder i kraft eller en sådan förklaring görs.

Rangordningsskillnader fastställs således genom avtal. Om det inte finns några förmånsrätter, företagshypotek eller någon borgenär som gynnas av en fördelning av tillgångarna ska alla borgenärer därför prioriteras lika.

Mot bakgrund av ovanstående är det nödvändigt att titta på de olika specifika lagar som prioriterar vissa fordringar, t.ex. mervärdesskattelagen (*Value Added Tax Act*), kapitel 406, sysselsättnings- och arbetsmarknadslagen (*Employment and Industrial Relations Act*), kapitel 452 och socialförsäkringslagen (*Social Security Act*), kapitel 318.

I artikel 62 i mervärdesskattelagen fastställs följande:

"Skattemyndigheten ska ha särskild förmånsrätt beträffande de tillgångar som utgör en del av en persons näringsverksamhet vad gäller eventuell skatt som den personen ska betala enligt denna lag, och denna skatt ska, utan hinder av vad som föreskrivs i någon annan lag, betalas före en skuld som omfattas av någon annan förmånsrätt, med undantag av en skuld med allmän förmånsrätt och en skuld som nämns i artikel 2009 a eller b i civilagen."

I artikel 20 i sysselsättnings- och arbetsmarknadslagen fastställs följande:

"Utan hinder av bestämmelserna i någon annan lag ska en fordran från en anställd avseende högst tre månadslöner som arbetsgivaren är skyldig den anställda, och den semesterersättning som den anställda är berättigad till, tillsammans med all ersättning som ska betalas till den anställda på grund av uppsägning, eller meddelande om uppsägning, anses utgöra en prioriterad fordran vad gäller arbetsgivarens tillgångar och ska betalas före alla andra fordringar oavsett om dessa är förmånsrätter eller hypotekariska panträtter (panträtter i fast egendom).

En förutsättning för detta är att det högsta beloppet i den prioriterade fordran inte under några omständigheter överstiger den nationella minimilön som vid tidpunkten för fordran skulle ha betalats under sex månader."

I artikel 116.3 i socialförsäkringslagen fastställs följande:

"Utan hinder av bestämmelser i någon annan lag ska en fordran från direktören avseende ett belopp som ska betalas i form av en klass ett- eller klass två-betalning enligt denna artikel anses utgöra en prioriterad fordran vad gäller en klass ett-betalning, med samma förtur som en anställds lön vad gäller arbetsgivarens tillgångar, och ska, i fråga om klass två-betalningar, prioriteras framför den berörda egenföretagarens tillgångar och ska betalas före alla andra fordringar (med undantag av löner), oavsett om dessa är förmånsrätter eller hypotekariska panträtter (panträtter i fast egendom)."

I artiklarna 2088–2095 i civillagen behandlas just rangordningen mellan förmånsrätter. Det anges bland annat att skulder ska betalas i den ordning de registrerades. Företagshypotek som registrerades samma dag ska därför ges samma prioritet.

Vid ett insolvensförfarande kan emellertid domstolen, om skulderna överstiger tillgångarna, besluta (och beslutar oftast) att tillgångarna ska användas för att betala de kostnader, avgifter och utgifter som har uppstått i samband med upplösningen och likvideringen i den prioriteringsordning som domstolen finner lämplig. Domstolen ska tillämpa följande prioriteringsordning:

- a) Utgifter som den offentliga förvaltaren eller konkursförvaltaren har haft för att bevara, realisera eller samla in någon av företagets tillgångar.
- b) Varje annan utgift som uppstått eller ersättning som gjorts av den offentliga förvaltaren eller med dennes tillstånd, inklusive utgifter som uppstått eller gjorts för att fortsätta företagets affärsverksamhet.
- c) I förekommande fall ersättning till den tillfälliga förvaltaren.
- d) Sökandens kostnader och kostnaderna för varje person som står på ansökan och vars kostnader godkänns av domstolen.
- e) I förekommande fall ersättning till den särskilda förvaltaren.
- f) Varje belopp som ska betalas till en person som är anställd för eller har tillstånd att hjälpa till att utarbeta ett företags konkursbouppteckning eller redovisning.
- g) Varje bidrag som domstolen beslutat om för att täcka kostnaderna för en ansökan om att befrias från skyldigheten att lämna in en konkursbouppteckning, eller för en förlängning av fristen för att lämna in en sådan uppteckning.
- h) Alla nödvändiga utbetalningar som konkursförvaltaren gör inom ramen för sin förvaltning, inklusive utgifter som ledamöter i likvidationskommittén eller deras företrädare har haft och som konkursförvaltaren har godkänt.
- i) Ersättning till varje person som är anställd av konkursförvaltaren för att utföra någon av företagets tjänster, i enlighet med kraven i, eller tillåtna enligt, bestämmelserna i kapitel 386.
- j) Ersättning till den offentliga förvaltaren och konkursförvaltaren.

Under ett insolvensförfarande ska konkursförvaltaren utarbeta en rapport där rangordningen mellan borgenärer anges samt ett fördelningsförslag. Rapporten ska läggas fram för domstolen. Borgenärerna får komma med invändningar mot innehållet i en sådan rapport, och domstolen kan besluta om rättelse.

Domstolen godkänner slutligen rangordningen och fördelningsförslaget och ger konkursförvaltaren i uppdrag att börja betala borgenärerna.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Ej tillämpligt

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Fördelningen av intäkter regleras i första hand av artikel 531 i handelslagen och av de olika delar av civilrättslagstiftningen som anger prioriteringsordningen mellan de borgenärer som har lagstadgad förmånsrätt och de borgenärer som har en säkerhetsrätt i form av ett företagshypotek. Dessa är prioriterade borgenärer vars ställning grundas på antingen lagbestämmelser eller på en offentlig handling i enlighet med den dag en sådan registrering gjordes, och som också regleras av artikel 535 i handelslagen.

Därefter prioriteras enkla borgenärer (som inte är registrerade borgenärer) lika (*pari passu*) i förhållande till sina fordringar.

Inom tio dagar från det att en person försatts i konkurs hålls ett sammanträde i närvaro av domaren, domstolssekreteraren, förvaltaren, konkursgäldenären och borgenärerna där fordringarna undersöks och bedöms och en inventeringslista upprättas.

Vid sammanträdet hörs konkursgäldenären och kommer med förslag på ackordsvillkor. Vid sammanträdet diskuteras också huruvida det aktuella ärendet ska bli föremål för en ackordsuppgörelse där ett antal borgenärer (de borgenärer som inte är registrerade borgenärer på grund av förmånsrätt, företagshypotek eller en panträtt) utses att företräda alla borgenärer, och de enskilda borgenärerna har åtta dagar på sig att invända mot ett sådant beslut.

Vid ett andra sammanträde, på nytt med domaren som mötesordförande, fattas beslut om ackordsuppgörelsen. För att sammansättningen av borgenärer ska godkännas måste den motsvara tre fjärdedelar av värdet på de belopp som konkursgäldenären är skyldig att betala.

Efter detta förfarande, och när inventeringslistorna över alla borgenärer har upprättats, hålls ett nytt sammanträde. Domaren ska leda ett sådant sammanträde, som måste ha utlysts i vederbörlig ordning.

Vid detta sammanträde ska varje borgenär redogöra för sin fordran och om konkursförvaltaren motsätter sig någon borgenärs fordran måste borgenären styrka sin fordran för konkursförvaltaren och de övriga borgenärer som ingår i ackordsuppgörelsen.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Insolvensförfaranden (företag)

Domstolen ska befria konkursförvaltaren från dennes uppdrag så snart konkursförvaltaren har sålt företagets egendom, eller så mycket som enligt konkursförvaltaren kan säljas utan att i onödan äventyra insolvensförfarandet, och konkursförvaltaren i förekommande fall har gjort en slututbetalning till borgenärerna, anpassat bolagsmännens inbördes rättigheter och i förekommande fall gjort en slutlig återbetalning till bolagsmännen samt redogjort för företagets utgifter. Konkursförvaltaren ska befrias från sitt uppdrag när domstolen anser att konkursförvaltaren har uppfyllt kraven i kapitel 386 och i förekommande fall andra krav, och efter att domstolen har beaktat rapporten och eventuella invändningar från borgenärer, bolagsmän eller berörda personer. Därefter fattar domstolen beslut om att företagets namn från och med dagen för beslutet ska strykas ur bolagsregistret. Beslutet ska anmälas till den registeransvarige vid bolagsregistret som verkställer strykningen.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

I artikel 329B.12 redogörs för följande olika scenarier beträffande avslutning av ett rekonstruktionsförfarande:

a) Om den särskilda förvaltaren, efter att ha konsulterat den gemensamma kommittén bestående av borgenärer och styrelseledamöter, någon gång under en pågående företagsrekonstruktion anser att det inte skulle tjäna något till att fortsätta rekonstruktionsförfarandet, ska den särskilda förvaltaren ansöka hos domstolen om att avsluta rekonstruktionen. Ansökan ska innehålla detaljerade och ingående skäl, och domstolen ska fatta beslut om att företaget ska likvideras.

Förfarandet i kapitel 386 beträffande insolvensförfaranden ska tillämpas.

b) Om den särskilda förvaltaren, efter att ha konsulterat den gemensamma kommittén bestående av borgenärer och styrelseledamöter, någon gång under en pågående företagsrekonstruktion anser att företagets affärsverksamhet har förbättrats så mycket att företaget kan betala sina skulder ska den särskilda förvaltaren i en motiverad ansökan till domstolen begära att domstolen meddelar ett beslut om att företagets rekonstruktion ska avslutas. Om domstolen beviljar ansökan ska den fastställa sådana villkor som den beroende på omständigheterna i det enskilda fallet anser nödvändiga.

I så fall kommer företaget fortsätta att bedriva verksamhet som ett bärkraftigt företag. Vilandeförklaringen av konkursansökan upphör så fort domstolen beviljar ovannämnda ansökan.

c) Om företagsledningen eller aktieägarna vid en extra bolagsstämma någon gång under en pågående företagsrekonstruktion anser att företagets affärsverksamhet har förbättrats så mycket att det är i stånd att betala sina skulder kan de lämna in en ansökan till domstolen, tillsammans med styrkande

dokumentation och upplysningar som bekräftar detta, och begära att domstolen ska meddela ett beslut om att företagets rekonstruktion ska avslutas. Domstolen får inte bevilja eller avslå ansökan utan att först ha hört den särskilda förvaltaren. Om domstolen beviljar ansökan ska den fastställa sådana villkor som den beroende på omständigheterna i det enskilda fallet anser nödvändiga.

Precis som i föregående fall kommer företaget att fortsätta att bedriva verksamhet som ett bärkraftigt företag. Vilandeförklaringen av konkursansökan upphör så fort domstolen beviljar ovan nämnda ansökan.

d) När den särskilda förvaltaren har avslutat sitt uppdrag ska denne översända en skriftlig rapport till domstolen med detaljerad och omfattande information om huruvida och varför denne anser att företaget har rimliga utsikter att i sin helhet eller i delar fortsätta som ett bärkraftigt företag och regelbundet kommer att kunna betala sina skulder i framtiden.

Om den särskilda förvaltaren i sin slutrapport anser att företaget har rimliga utsikter att i sin helhet eller i delar fortsätta som ett bärkraftigt företag ska den särskilda förvaltaren även bifoga en ingående och detaljerad rekonstruktionsplan som ska innehålla alla förslag på vad som krävs för att göra det möjligt för företaget att fortsätta som ett bärkraftigt företag, inklusive sådana förklaringar som kan krävas för att verkställa en sådan omstrukturering, inklusive förslag om finansiella resurser, hur anställda ska behållas och företagets framtida ledning. I denna rekonstruktionsplan ska det även redogöras för hur borgenärer ska få betalt för alla eller vissa av sina fordringar, eller huruvida det föreslås att domstolen ska tillåta en kompromiss som inte har godkänts av alla borgenärer.

Efter att domstolen har mottagit slutrapporten och rekonstruktionsplanen kan den begära in alla förklaringar och förtydliganden som den anser sig behöva. På domstolens begäran ska dessa inges antingen muntligen eller skriftligen. Därefter kan domstolen antingen förkasta den föreslagna rekonstruktionsplanen eller helt eller delvis godta och godkänna planen, eventuellt med ändringar. Om domstolen godkänner den rekonstruktionsplan som den särskilda förvaltaren har ingett, med eller utan ändringar, träder rekonstruktionsplanen i kraft och är bindande för alla berörda parter och för alla lagstiftningsändamål.

Vilandeförklaringen av konkursansökan upphör så fort domstolen beviljar rekonstruktionsplanen.

e) Om domstolen meddelar ett beslut om att rekonstruktionsförfarandet ska avslutas eftersom företaget saknar rimliga utsikter att fortsätta som ett bärkraftigt företag och inte kommer att kunna betala sina skulder ska domstolen besluta att företaget ska likvideras.

Förfarandet i kapitel 386 beträffande insolvensförfaranden ska tillämpas.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Domstolen ska befria konkursförvaltaren från dennes uppdrag så snart konkursförvaltaren har sålt företagets egendom, eller så mycket som enligt konkursförvaltaren kan säljas utan att i onödan äventyra insolvensförfarandet, och konkursförvaltaren i förekommande fall har gjort en slututbetalning till borgenärerna, anpassat bolagsmännens inbördes rättigheter och i förekommande fall gjort en slutlig återbetalning till bolagsmännen samt redogjort för företagets utgifter. Konkursförvaltaren ska befrias från sitt uppdrag när domstolen anser att konkursförvaltaren har uppfyllt kraven i kapitel 13 och i förekommande fall andra krav, och efter att domstolen har beaktat rapporten och eventuella invändningar från borgenärer, bolagsmän eller berörda personer. Därefter fattar domstolen beslut om att handelsbolagets namn från och med dagen för beslutet ska strykas ur bolagsregistret. Beslutet ska anmälas till den registeransvarige vid bolagsregistret som verkställer strykningen.

Naturligtvis gäller ovanstående för handelsbolag.

När en näringsidkare har försatts i personlig konkurs och tillgångarna fördelats kan konkursgäldenären ansöka hos domstol om att åter få bedriva näringsverksamhet. Domstolen ska i så fall även uppmana de borgenärer och den konkursförvaltare som deltog i konkursen att meddela huruvida de anser att näringsförbudet bör upphävas och näringsidkaren på nytt ska få lov att bedriva näringsverksamhet.

Om en sådan näringsidkare inte agerade bedrägligt eller med uppsåt kan denne på nytt få lov att bedriva näringsverksamhet. Beslutet om tillstånd att på nytt bedriva näringsverksamhet innebär att konkursgäldenären, både personligen och när det gäller egendom som förvärvats senare, befrias från alla skulder som kunde göras gällande mot honom innan konkursförklaringen.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Insolvensförfaranden (företag)

Enligt artikel 315.1 i kapitel 386 kan en borgenär begära domstolsprövning för att hävda sina rättigheter gentemot varje part som bedöms ha bedrivit företagets verksamhet i syfte att bedra företagets borgenärer, eller någon annan persons borgenärer eller i något annat bedrägligt syfte. Efter en ansökan om domstolsprövning kan domstolen i så fall förklara att alla personer som medvetet deltog i bedrivandet av näringsverksamheten på det sätt som beskrivits ovan är personligt ansvariga, utan begränsning, för alla företagets skulder eller andra förpliktelser som domstolen beslutar om.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Det finns inga särskilda bestämmelser om borgenärers ställning efter slutfört insolvensförfarande.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

När ett konkursförfarande har slutförts, oavsett om det rör sig om ett handelsbolag eller en näringsidkare som har försatts i konkurs, har borgenären inte längre några rättigheter, såvida inte borgenären kan visa att näringsidkaren eller handelsbolaget agerade med uppsåt eller bedrägligt gentemot borgenärerna.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Insolvensförfaranden (företag)

Beroende på vad domstolen beslutar är det antingen den person som ansöker om insolvens eller företaget som står för kostnaderna.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

I rekonstruktionsförfaranden står företaget kostnaderna.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Den person som lämnar in konkursansökan eller konkursgäldenären står för kostnaderna och utgifterna.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Insolvensförfaranden (företag)

Enligt artikel 303 i kapitel 386 ska förmånsrätter, företagshypotek eller andra kostnader, överföring, eller annan avyttring av egendom eller rättigheter, och varje betalning, verkställande eller annan åtgärd avseende egendom eller rättigheter som görs av eller gentemot ett företag, samt varje åtagande som företaget gjort **inom sex månader före upplösningen av företaget**, betraktas som otillbörligt gynnande av vissa borgenärer. Detta gäller oavsett om en sådan transaktion sker kostnadsfritt eller mot vederlag såvida transaktionen sker till **underpris** eller **otillbörlig förtur ges**. I så fall är transaktionen ogiltig (otillbörligt gynnande av vissa borgenärer).

Underpris definieras på följande sätt:

a) Ett företag ingår en transaktion till underpris om

i) företaget ger en gåva eller gör någon annan transaktion utan att begära ersättning, eller

ii) företaget ingår en transaktion där värdet på ersättningen i pengar eller penningvärde är väsentligt lägre än företagets motprestation.

Otillbörlig förtur definieras på följande sätt:

b) Ett företag ger en person otillbörlig förtur om

i) den personen är en av företagets borgenärer eller borgensman för företagets skulder eller andra förpliktelser, och

ii) företaget vidtar en åtgärd eller underlåter att vidta en åtgärd som får till följd att den personen får en fördel som denne, om företaget blir insolvent eller likvideras, annars aldrig skulle ha fått.

Ett undantag till ovanstående görs om den person för vilken transaktionen görs, visar att han eller hon inte kände till och inte hade anledning att misstänka att företaget sannolikt skulle likvideras på grund av insolvens.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Det finns inga särskilda bestämmelser om ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet för rättshandlingar som är till skada för alla borgenärer i rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion).

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Det finns inga särskilda bestämmelser om ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet för rättshandlingar som är till skada för alla borgenärer i konkurs- eller återvinningsförfaranden.

Senaste uppdatering: 15/02/2018

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Österrike

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Den österrikiska insolvensrätten begränsas inte till företagare. Snarare definieras insolvensmöjligheten som en del av den privaträttsliga kapaciteten (dvs. förmågan att inneha rättigheter och skyldigheter, vilket också gäller för minderåriga och juridiska personer), enligt följande: En person som kan inneha rättigheter och skyldigheter kan också gå i konkurs. Detta är inte beroende av den rättsliga handlingsförmågan (dvs. förmågan att självständigt fatta beslut om giltiga rättshandlingar). Därför kan alla fysiska personer (även barn) vara konkursgäldenärer, liksom även juridiska personer (inom privaträtten eller offentlig rätt), registrerade handelsbolag enligt den österrikiska bolagslagen, dvs. *Unternehmensgesetzbuch* (öppna bolag, kommanditbolag) och dödsbon. Däremot kan ett bolag med en passiv delägare och ett enkelt bolag inte gå i konkurs.

Efter att en juridisk person eller ett registrerat handelsbolag upplösts, är det tillåtet att inleda ett insolvensförfarande endast så länge tillgångarna inte delats upp (se § 68 i insolvenslagen, *Insolvenzordnung*).

Då det gäller tillgångarna i kreditinstitut, värdepappersföretag, företag som tillhandahåller värdepapperstjänster, samt försäkringsbolag, kan ett konkursförfarande inledas, men inte ett rekonstruktionsförfarande (§ 82.1 i lagen om bankväsendet, *Bankwesengesetz*, § 79 i lagen om värdepapperstillsyn från 2018, *Wertpapieraufsichtsgesetz 2018*, § 309.3 i lagen om tillsyn av försäkringsbolag, *Versicherungsaufsichtsgesetz 2016*).

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Efter 2010 års ändring av lagen om insolvensrätt (*Insolvenzrechtsänderungsgesetz 2010*) finns det bara ett enda **enhetligt insolvensförfarande** i den österrikiska konkurslagstiftningen. Men oavsett det konkreta förfarandet finns det samtidigt flera olika definitioner, enligt vad som anges nedan.

Insolvensförfarandet kallas **konkursförfarande**, om det inte finns någon plan för företagsrekonstruktion, dvs. *Sanierungsplan*, nedan kallad *rekonstruktionsplan*, när förfarandet inleds. Inom ramen för ett konkursförfarande är det i princip möjligt att avyttra eller att sanera företaget.

Insolvensförfarandet kallas **rekonstruktionsförfarande** om en rekonstruktionsplan föreligger redan då förfarandet inleds. Förfarandet är inriktat på att gäldenären ska kunna omstrukturera sina skulder. Detta är möjligt för fysiska personer som bedriver ett företag, för juridiska personer, för handelsbolag och för dödsbon (se § 166 i insolvenslagen).

Rekonstruktionsförfarandet kan genomföras **med eller utan att gäldenären själv fortfarande råder över sina tillgångar** (*Eigenverwaltung*, nedan kallat *egenförvaltning*). Gäldenären får själv råda över sina tillgångar (under uppsikt av en rekonstruktionsförvaltare, Sanierungsverwalter), om gäldenären i sin rekonstruktionsplan erbjuder insolvensgäldenärerna en andel på minst 30 % och om det dessutom finns ytterligare styrkande handlingar. Då behövs till exempel en finansiell plan ur vilken det framgår att finansieringen har säkerställts för de närmaste 90 dagarna.

En ytterligare variant av insolvensförfarandet är **förfarandet för skuldreglering**. Denna möjlighet står öppen för fysiska personer som inte bedriver näringsverksamhet.

För att inleda ett insolvensförfarande krävs en **ansökan**, antingen från själva gäldenären eller från en av borgenärerna. Om ett rekonstruktionsförfarande inleds, måste gäldenären hur som helst inlämna en ansökan och en saneringsplan.

För att kunna inleda ett insolvensförfarande krävs i princip att gäldenären är **på obestånd** (se § 66 i insolvenslagen). Även vid **hot om obestånd** kan insolvensförfarandet även inledas i form av ett rekonstruktionsförfarande (se § 167.2 i insolvenslagen). Ett insolvensförfarande inleds även vid överskuldssättning, och kan riktas mot registrerade handelsbolag där ingen av de obegränsat ansvariga delägarna är en fysisk person. Vid **överskuldssättning** kan insolvensförfaranden även inledas mot juridiska personers tillgångar eller mot dödsbon (se § 67 i insolvenslagen).

Ytterligare förutsättningar för att ett insolvensförfarande ska inledas är att det finns tillräckligt med **tillgångar för att täcka kostnaderna**. Åtminstone kostnaderna för att inleda insolvensförfarandet måste vara täckta (med undantag för överenskommelser om reglering av skulder i vissa fall).

När ett insolvensförfarande inleds, publiceras en kungörelse i insolvensdatabasen på internet (www.edikte.gv.at). Rättsverkningarna i samband med inledandet av ett insolvensförfarande träder i kraft i början av den dag som följer på publiceringen av kungörelsen. I offentliga register (fastighetsregistret, företagsregistret) noteras dessutom att ett insolvensförfarande har inletts.

Om insolvensförfarandet inte kan inledas omedelbart, ska konkursdomstolen förordna **interimistiska åtgärder** i syfte att säkra konkursboet och i synnerhet för att förhindra ogiltigförklaring av rättshandlingar och för att säkra företagets fortsatta drift, såvida inte ansökan om inledande av ett insolvensförfarande är uppenbart ogrundad (se § 73 i insolvenslagen). Domstolen kan förbjuda gäldenären att vidta vissa rättshandlingar (t.ex. att avyttra eller inteckna fastigheter), eller fastställa att det behövs ett rättsligt godkännande för sådana rättshandlingar. Det är också möjligt för domstolen att utse en interimistisk förvaltare.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärfas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Alla sådana tillgångar som är föremål för verkställighet och som tillhör gäldenären vid den tidpunkt då insolvensförfarandet inleds eller som gäldenären får medan insolvensförfarandet pågår kommer att dras in i samband med att insolvensförfarandet inleds, så att gäldenären inte längre fritt kan förfoga över dem (se § 2.2 i insolvenslagen). Dessa tillgångar kommer att ingå i konkursboet.

I konkursboet ingår således gäldenärens hela lösöre och fasta egendom, så som fastighetsaktier, andelar av samägandebolag, fordringar, uthyrningsrätt, arvegods osv. I konkursboet ingår inte gäldenärens anspråk på annat än ekonomiskt underhåll av barn (Naturalunderhalt), gäldenärens personliga arbetsinsatser, samt förbehållsbeloppet vid utmätning (existensminimum). Lös egendom som inte kan vara föremål för utmätning (t.ex. saker för personligt bruk) samt mycket personliga rättigheter (t.ex. kommersiella rättigheter) kan inte heller ingå i konkursboet.

Om gäldenären bor i ett hus som ingår i konkursboet (eller har en bostadsrätt), så ska de bostadsutrymmen som är nödvändiga för gäldenären och dennes familj tills vidare överlämnas till dem (se § 5.3 i insolvenslagen). Detta förhindrar dock inte att huset (eller bostadsrätten) avyttras inom ramen för insolvensförfarandet. Sådana hyresrätter (eller andra nyttjanderätter) som inbegriper bostadsutrymmen och som är nödvändiga för gäldenären och dennes familj ska också överlämnas av konkursdomstolen till gäldenären så att han fritt kan förfoga över dessa utrymmen (se § 5.4 i insolvenslagen). Om sådana rättigheter överlämnas till gäldenären så att han fritt kan förfoga över dessa, innebär det att de berörda rättigheterna inte ingår i konkursboet.

Borgenärskommittén (Gläubigerausschuss) kan med tillstånd av konkursdomstolen också besluta att sådana fordringar som inte verkar kunna indrivas i tillräcklig utsträckning eller sådana föremål som är av ringa värde inte ska ingå i konkursboet (se § 119.5 i insolvenslagen). Meningen med att vissa föremål hålls isär från konkursboet är att man ska undvika att avyttra föremål som ingår i konkursboet om de inte är vinstbringande för konkursboet.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

Konkursförfarandet

Gäldenären

har rätt att inlämna en ansökan om att inleda ett konkursförfarande och att vidta rättsliga åtgärder mot att konkursförfarandet inleds,

förlorar förfoganderätten över de tillgångar som ingår i konkursboet i och med att konkursförfarandet inleds,

har rätt att delta i borgenärssammanträdet (Gläubigerversammlung) och borgenärskommitténs (Gläubigerausschuss) möten,

har rätt att inlämna en ansökan om att få utarbeta en rekonstruktionsplan.

Konkursförvaltaren

ansvarar för det praktiska genomförandet av insolvensförfarandet,

kontrollerar gäldenärens ekonomiska ställning,

fortsätter att driva företaget, om det inte lades ner då förfarandet inleddes, och under villkor att fortsatt drift av företaget inte medför någon nackdel för borgenärerna,

kontrollerar de anmälda fordringarna,

kontrollerar om en rekonstruktionsplan ligger i borgenärernas intresse och om planen beräknas vara genomförbar,

fastställer vilka tillgångar som finns och avyttrar dem,

förvaltar och företräder konkursboet,

utövar sin rätt till återvinning i konkursboet,

fördelar behållningen efter avyttring av konkursboet.

I fråga om konkursförfaranden för fysiska personer som inte bedriver näringsverksamhet (dvs. i ett förfarande för skuldreglering) utses en konkursförvaltare endast i undantagsfall. Om konkursdomstolen avstår från att utse en konkursförvaltare, ska konkursdomstolen själv ta sig an de uppgifter som enligt insolvenslagen ska hanteras av konkursförvaltaren.

Rekonstruktionsförfarande där gäldenären inte längre själv råder över sina tillgångar

Gäldenären

ansöker om inledande av rekonstruktionsförfarandet och utarbetande av en rekonstruktionsplan,

förlorar förfoganderätten över de tillgångar som ingår i konkursboet i och med att konkursförfarandet inleds,

har rätt att delta i borgenärssammanträdet och borgenärskommitténs möten.

Konkursförvaltaren

ansvarar för det praktiska genomförandet av insolvensförfarandet,

kontrollerar gäldenärens ekonomiska ställning,

fortsätter att driva företaget, om det inte lades ner då förfarandet inleddes, och under villkor att fortsatt drift av företaget inte medför någon nackdel för borgenärerna,

kontrollerar de anmälda fordringarna,

kontrollerar om en rekonstruktionsplan ligger i borgenärernas intresse och om planen beräknas vara genomförbar,

förvaltar och företräder konkursboet,

utövar sin rätt till återvinning i konkursboet.

Rekonstruktionsförfarande där gäldenären fortfarande själv råder över sina tillgångar

Gäldenären

ansöker om att ett rekonstruktionsförfarande ska inledas där gäldenären fortfarande får råda över sina egna tillgångar, och ansöker också om att få utarbeta en rekonstruktionsplan, samt inlämnar dessutom tillsammans med ansökan sådana styrkande handlingar som krävs om gäldenären fortfarande själv vill råda över sina tillgångar,

behåller sin (begränsade) förfoganderätt och förvaltar i princip fortfarande själv sina tillgångar,

står under tillsyn av rekonstruktionsförvaltaren (Sanierungsverwalter) och konkursdomstolen.

Rekonstruktionsförvaltaren

övervakar gäldenären och dennes företagsledning,

tillåter eller nekar tillåtelse att genomföra rättshandlingar som inte ingår i den normala driften av ett företag,

företräder gäldenären i samtliga sådana angelägenheter där denne inte har förfoganderätt,

granskar gäldenärens ekonomiska ställning,

kontrollerar om rekonstruktionsplanen är genomförbar och om det föreligger grunder för att frånta gäldenären rätten att själv råda över sina tillgångar,

kontrollerar de anmälda fordringarna,

utövar sin rätt till återvinning i konkursboet.

Konkursdomstolen ska övervaka konkursförvaltarens arbete. Domstolen kan utfärda skriftliga eller muntliga förelägganden, samt avkräva rapporter och ytterligare upplysningar från berörda parter. Konkursdomstolen har även insyn i fakturor och andra skriftliga handlingar, samt har rätt att utföra nödvändiga undersökningar. Domstolen kan också förordna om att konkursförvaltaren ska be om anvisningar av borgenärskommittén i vissa enskilda frågor.

Konkursförvaltaren ska underrätta domstolen om genomförandet av vissa typer av affärer innan dessa affärer slutförs (se § 116 i insolvenslagen), medan andra affärer absolut kräver godkännande av borgenärskommittén och konkursdomstolen (se § 117 i insolvenslagen).

Utnämning av konkursförvaltare och utbetalande av ersättning till denne:

När insolvensförfarandet inleds, ska en konkursförvaltare utses på officiell väg av en konkursdomstol. Konkursförvaltaren ska vara en moraliskt oklanderlig, tillförlitlig och ha yrkeskompetens uppvisa kunskaper om insolvensfrågor (se § 80.2 i insolvenslagen). I fråga om företagsinsolvens ska konkursförvaltaren ha tillräckliga kunskaper om handelsrätt eller företagsekonomi (se § 80.3 i insolvenslagen). Personer som är intresserade av insolvensförvaltning kan registrera sig på en förteckning över konkursförvaltare. Denna förteckning kan hittas på Internet (www.iv.justiz.gv.at) och ska hjälpa domaren i insolvensförfarandet att välja ut en lämplig konkursförvaltare.

Konkursförvaltaren får inte vara nära släkt med gäldenären (se § 32 i den österrikiska insolvenslagen), men inte heller dennes konkurrent, och ska vara oberoende av både gäldenären och borgenärerna (se § 80b.1 i insolvenslagen).

Även juridiska personer kan utses till konkursförvaltare. Juridiska personer ska meddela domstolen namnet på den särskilt utsedda fysiska person som företräder den juridiska personen vid förvaltningen av insolvensförfarandet (se § 80.5 i insolvenslagen).

Konkursförvaltaren kan göra anspråk på ersättning av sina kontanta utlägg och ett arvode för sina professionella tjänster inklusive mervärdesskatt (se § 82 första meningen i insolvenslagen). Storleken på konkursförvaltarens arvode är fastställt i lag (se § 82 i insolvenslagen) och anpassas till den bruttointäkt som konkursförvaltaren lyckas samla in då tillgångarna avyttras. I detta belopp ingår emellertid enbart sådana intäkter som konkursförvaltaren medverkat till att intjäna. Konkursförvaltaren har rätt att få ett belopp på minst 3 000 euro. Ytterligare ersättning ska utbetalas i samband med godkännandet av en rekonstruktions- eller betalningsplan (se § 82a i insolvenslagen) och vid avyttring av särskilda delar av konkursboet, dvs. *Sondermasse* (se § 82d i insolvenslagen). Separat ersättning utbetalas också för fortsatt drift av företaget (se § 82.3 i insolvenslagen).

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

I princip finns det fortfarande möjligheter till **kvittning** av gäldenärens fordringar medan insolvensförfarandet pågår.

Men detta kan endast ske under villkor att **fordringarna kan kvittas mot varandra när förfarandet inleds**. Kvittning är inte tillåtet om en insolvensborgenär blev gäldenär i konkursboet först efter att insolvensförfarandet inleddes, eller om fordringen mot gäldenären uppstod efter att insolvensförfarandet inleddes (§ 20.1 första meningen i insolvenslagen). Dessutom är kvittning **utesluten**, om den tredje partens motfordran mot gäldenären uppstod under de senaste **sex månaderna innan insolvensförfarandet inleddes** och om den tredje parten vid den tidpunkt då fordran uppstod **kände till att gäldenären är på obestånd** eller borde ha känt till detta (§ 20.1 och 20.2 i insolvenslagen). I sådana fall gör den tredje parten sig redan skyldig till ringa försumlighet.

Inom ramen för insolvensförfarandet är kvittning mot en **villkorad fordran** även möjlig. I sådana fall spelar det ingen roll om det är insolvensborgenärens eller gäldenärens fordran som är villkorad. Om insolvensborgenären har en villkorad fordran, kan konkursdomstolen kräva att säkerhet ställs för att kvittningen ska kunna genomföras (se § 19.2 i insolvenslagen). Kvittning vid insolvensförfaranden faller inte heller på att insolvensborgenärens fordran **inte avser indrivning av penningbelopp** (se § 19.2 i insolvenslagen). Detta medför inga svårigheter, eftersom sådana anspråk omvandlas till penningfordringar när insolvensförfarandet inleds (se § 14.1 i insolvenslagen).

Insolvensborgenärer med kvittningsbara fordringar behöver **inte anmäla sina fordringar i samband med insolvensförfarandet** om deras fordringar täcks in av motfordran (se § 19.1 i insolvenslagen). Högsta domstolen i Österrike (Oberster Gerichtshof, OGH) fastslog emellertid att insolvensborgenärer som inte utnyttjar den lagstadgade möjligheten till kvittning medan insolvensförfarandet pågår enligt § 19.1 i insolvenslagen oftast kan kvitta sina fordringar endast upp till det kvoterade belopp som fastställts i rekonstruktionsplanen, efter att rekonstruktionsplanen har vunnit laga kraft och insolvensförfarandet har avslutats (se det österrikiska rättsinformationssystemet RIS-Justiz RS0051601 [T4]).

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Bilaterala avtal

Om ett bilateralt avtal mellan gäldenären och den andra parten inte fullgjorts helt och hållet eller bara delvis, kan konkursförvaltaren antingen fullgöra (samtliga) delar av avtalet i stället för gäldenären och kräva att den andra parten också gör det, eller alternativt häva avtalet (se § 21.1 i insolvenslagen). I fråga om ett rekonstruktionsförfarande där gäldenären fortfarande själv råder över sina tillgångar uppmanas gäldenären avge en sådan förklaring enligt § 21 i insolvenslagen. Om gäldenären vill häva avtalet, krävs rekonstruktionsförvaltarens godkännande (se § 171.1 i insolvenslagen). Om gäldenärens affärspartner är skyldig att betala ett förskott, kan denne vägra betala detta belopp ända tills en säkerhet ställs, förutom om affärspartnern kände till gäldenärens dåliga ekonomiska läge då avtalet ingicks (se § 21.3 i insolvenslagen).

Hysesavtal

Om ett insolvensförfarande pågår mot hyresgästen, har konkursförvaltaren rätt att säga upp hyresavtalet med en lagstadgad eller kortare ömsesidigt överenskommen uppsägningstid (se § 23 i insolvenslagen).

Anställningsavtal

Om gäldenären är arbetsgivare och om anställningsförhållandet redan har inletts, kan anställningsavtalet i princip upphävas inom en månad efter offentliggörande av beslutet genom vilket nedläggning av företaget eller en del av företaget föreskrivs, godkänns eller fastställs. Detta sker genom att arbetstagaren drar sig ur anställningsavtalet i förtid och genom att konkursförvaltaren upphäver anställningsavtalet och respekterar den uppsägningstid som fastställts i lag eller kollektivavtal eller som legitimt och ömsesidigt överenskommit, med beaktande av de lagstadgade uppsägningsvillkoren. Särskilda bestämmelser gäller för insolvensförfaranden där gäldenären har rätt att själv råda över sina tillgångar.

Förbud mot hävning av avtal

Om företagets fortsatta drift är hotad i sådana fall där avtalet hävs, kan gäldenärens avtalsparter endast av tvingande skäl häva avtal som slutits med gäldenären. Detta ska göras senast sex hela kalendermånader efter att insolvensförfarandet har inletts. Gäldenärens försämrade ekonomiska läge räknas inte som tvingande skäl, och inte heller situationer där gäldenären försenat betalar av sådana fordringar som förfallit till betalning innan insolvensförfarandet inleddes (se § 25a.1 i insolvenslagen). Dessa begränsningar gäller inte om hävningen av avtalet är nödvändig för att undvika allvarliga personliga eller ekonomiska nackdelar för avtalsparten, om hävningen sker i samband med anspråk på utbetalning av krediter, eller om hävningen gäller anställningsavtal (§ 25a.2 i insolvenslagen).

Ogiltiga avtal

Enligt § 25b.2 i insolvenslagen är det inte tillåtet att avtala om rätt att frånträda eller häva avtalet i sådana fall där ett insolvensförfarande inleds. Detta gäller i princip för samtliga avtal (med några få undantag, som gäller sådana avtal som ingåtts enligt den österrikiska banklagen, *Bankwesengesetz* eller börslagen, *Börsegesetz*).

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Från och med den tidpunkt då insolvensförfarandet inleds, kan insolvensborgenärerna inte längre väcka talan i domstol mot gäldenären för att driva in sina fordringar separat eller utanför insolvensförfarandet (vilket innebär ett förbud mot domstolsprocesser, dvs. **Prozesssperr**, se § 6.1 i insolvenslagen).

Interimistiska åtgärder kan inte heller förordnas för att driva in konkursfordringar. Endast i sådana rekonstruktionsförfaranden där gäldenären fortfarande själv råder över sina tillgångar har gäldenären rätt att driva rättstvister och andra myndighetsförfaranden, förutsatt att dessa myndighetsförfaranden gäller den del av tillgångarna som gäldenären fortfarande råder över (se § 173 i insolvenslagen). Om gäldenären väcker talan efter att insolvensförfarandet inleds, eller om en talan väcks mot gäldenären, vilket i båda fallen strider mot bestämmelserna i § 6.1 i insolvenslagen, ska en sådan talan förkastas.

Efter att ett insolvensförfarande inletts kan en insolvensfordran inte vara föremål för exekutiva åtgärder, med andra ord kan den inte beläggas med kvarstad eller kopplas till förmånsrätt (exekutionsförbud, dvs. **Exekutionssperre**, se § 10.1 i insolvenslagen). Det finns inget allmänt exekutionsförbud i fråga om sådan separationsrätt eller förmånsrätt som fastställts redan innan insolvensförfarandet inleddes. Därför kan exekutiva åtgärder vidtas för att genomdriva sådana rättigheter även medan insolvensförfarandet pågår.

Förbud mot domstolsprocesser och exekutionsförbud ska beaktas av myndigheterna **ex officio** och gäller samtliga insolvensborgenärer.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Förfaranden som redan anhängiggjorts och som har anknytning till insolvensmassan kommer att **avbrytas** ex lege, dvs. enligt lag, i och med att insolvensförfarandet inleds (se § 7.1 i insolvenslagen). Avbrutna förfaranden ska ex officio beaktas av myndigheterna.

Förfaranden som gäller konkursfordringar kommer inte heller att återupptas före domstolsförhandlingarna för prövning av fordringarna, dvs.

Prövningstagsatzung (se § 7.3 i insolvenslagen). Om anspråket på ersättning som fastställts i samband med domstolsförhandlingarna för prövning av fordringarna **bestrids** av konkursförvaltaren eller en borgenär som har rätt till detta, kan det avbrutna förfarandet **fortsätta i form av en revisionsprocess** (se § 113 i insolvenslagen).

Vissa förfaranden kan fortsätta **omedelbart** om de gäller sådana anspråk som inte behöver anmälas inom ramen för insolvensförfarandet.

Verkställighetsförfaranden som har påbörjats innan insolvensförfarandet inleddes kommer i princip inte att avbrytas. Om rätt till exekutiva åtgärder som gäller beläggande med kvarstad eller koppling till förmånsrätt erhöles under de sista 60 dagarna innan insolvensförfarandet inleddes, upphör dessa åtgärder emellertid att gälla ex lege, dvs. enligt lag, såvida inte dessa åtgärder fastställdes på grundval av offentligrättsliga anspråk (se § 12.1 i insolvenslagen). Om dessa åtgärder upphör att gälla, ska det **exekutiva återvinningsförfarandet avbrytas** på konkursdomstolens begäran eller efter konkursförvaltarens ansökan (se § 12.2 i insolvenslagen).

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Borgenärssammanträdet

Borgenärssammanträdet utgörs av samtliga insolvensborgenärer och har till syfte att möjliggöra för insolvensborgenärerna att medverka i förfarandet. Det ligger på konkursdomstolens ansvar att sammankalla och leda borgenärssammanträdet (se § 91.1 i insolvenslagen). Det första borgenärssammanträdet sammankallas när insolvensförfarandet inleds. Detta är ett lagstadgat sammanträde. Konkursdomstolen sammankallar till ytterligare sammanträden efter eget gottfinnande. Borgenärssammanträdet ska sammankallas i synnerhet på begäran av konkursförvaltaren, borgenärskommittén eller åtminstone två gäldenärer vars fordringar har ett värde som motsvarar ungefär en fjärdedel av konkursfordringarnas sammanlagda värde, varvid det ska anges vad det är som man ska förhandla om.

Borgenärssammanträdet har rätt att begära att vissa typer av förfaranden inleds (t.ex. att en borgenärskommitté ska tillsättas, eller att konkursförvaltaren ska entledigas). Dessutom ligger det på borgenärssammanträdets ansvar att rösta om godkännande av en rekonstruktionsplan.

I regel behövs absolut majoritet av rösterna då borgenärssammanträdet ska fatta beslut eller framställa en begäran. Antalet röster ska beräknas enligt storleken på fordringsbeloppen (se § 92.1 i insolvenslagen).

Borgenärskommittén

En borgenärskommitté behöver inte nödvändigtvis utses varje gång ett insolvensförfarande inleds, utan enbart om det verkar nödvändigt att tillsätta ett sådant organ på grund av företagets särart eller särskilda omfattning. Om hela företaget eller en del av det ska avyttras eller hyras ut (se § 117.1 första meningen i insolvenslagen), ska en borgenärskommitté alltid utses. Borgenärskommitténs uppgift är att övervaka förfarandet och stödja konkursförvaltaren i hans arbete (se § 89.1 i insolvenslagen). Om viktiga åtgärder ska vidtas, ska förvaltaren begära ett yttrande av borgenärskommittén (se § 114.1 i insolvenslagen). Borgenärskommitténs godkännande krävs i fråga om vissa typer av affärer (t.ex. avyttring av företaget) för att de ska vara giltiga. En borgenärskommitté består av tre till sju medlemmar. Kommittén utses ex officio eller på domstolens begäran. Borgenärskommittén behöver inte uteslutande bestå av borgenärer, utan medlemmarna kan också vara andra fysiska eller juridiska personer.

Skyddsorganisationer för borgenärer (Gläubigerschutzverbände)

I praktiken bevakas insolvensborgenärernas intressen på ett mångsidigt sätt av olika **skyddsorganisationer för borgenärer**. Dessa organisationer anmäler fordringar, deltar i domstolsförhandlingar och röstar om rekonstruktionsplanen på borgenärernas vägnar. Skyddsorganisationerna för borgenärer övervakar också konkursförvaltarens utbetalningar.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

I princip ska de föremål som ingår i konkursboet avyttras av konkursförvaltaren utanför domstol, i synnerhet genom **underhandsförsäljning**. Endast i undantagsfall och om detta fastställts av konkursdomstolen på begäran av konkursförvaltaren, genomförs en **exekutiv auktion** enligt exekutionslagen (*Exekutionsordnung*).

Borgenärskommittén kan med tillstånd av konkursdomstolen också besluta att sådana fordringar som inte verkar kunna indrivas i tillräcklig utsträckning eller sådana föremål som är av ringa värde ska överlåtas till gäldenären så att han fritt kan förfoga över dessa.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Konkursfordringar

Konkursfordringar är fordringar av borgenärer som vid den tidpunkt då insolvensförfarandet inleds har förmögenhetsrättsliga anspråk gentemot gäldenären (se § 51 i insolvenslagen). Till konkursfordringarna räknas emellertid inte konkursfordringarnas upplupna räntor efter att insolvensförfarandet inleddes, kostnaderna för att delta i insolvensförfarandet, böter på grund av brottsliga gärningar, samt anspråk på gåvor och i fråga om insolvensförfaranden mot dödsbon även anspråk på legat (se § 58 i insolvenslagen).

I fråga om konkursfordringar gäller i regel likabehandlingsprincipen. Vid insolvensförfarandet prioriteras varken offentliga myndigheter eller arbetstagare.

I de efterställda fordringarna ingår emellertid delägarnas fordringar gällande återbetalning av sådana aktieägarlån som används i stället för bolagets eget kapital.

Om en borgenär vill ha sina ersättningsanspråk tillgodosedda ur konkursboet, måste borgenären anmäla sin konkursfordran inom ramen för insolvensförfarandet, även om en rättegång om denna fordran pågår, eller trots att ett domslut redan föreligger.

Massafordringar

Till konkursboets fordringar räknas särskilda fordringar som uttryckligen anges i lagen och som uppstår först efter att insolvensförfarandet inletts.

Konkursboets fordringar är anspråk på konkursboet. Dessa anspråk ska tillgodoses i förväg, dvs. innan insolvensborgenärernas ersättningsanspråk tillgodoses, och pengarna ska utbetalas ur konkursboet (se § 47.1 i insolvenslagen). De viktigaste av massafordringarna är följande (se § 46.1 i insolvenslagen):

Kostnaderna för insolvensförfarandet.

Utlägg som har anknytning till att bevara, förvalta och hantera konkursboet.

Samtliga offentliga pålagor som gäller konkursboet, såvida sådana omständigheter som föranledde skyldigheten att betala dylika pålagor förelåg till följd av att insolvensförfarandet inleddes.

Arbetstagarnas krav på löpande löneutbetalningar under tidsperioden efter att insolvensförfarandet inleddes.

Anspråk på fullgörande av sådana bilaterala avtal som konkursförvaltaren ingår.

Anspråk som föranleds av konkursförvaltarens rättshandlingar.

Anspråk som föranleds av obehörig vinst ur konkursboet.

Anspråk som föranleds av att ett anställningsavtal har sagts upp, om parterna ingår ett nytt anställningsavtal medan insolvensförfarandet pågår.

Massafordringar behöver inte anmälas inom ramen för insolvensförfarandet. Om konkursförvaltaren vägrar att betala sådana massafordringar som förfallit till betalning, kan borgenärerna väcka talan i domstol för att få sina anspråk tillgodosedda.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Konkursfordringar ska anmälas skriftligt till konkursdomstolen. Anmälan ska göras i inhemsk valuta (euro), varvid valutaomräkning ska ske enligt valutakurserna för den dag då insolvensförfarandet inleddes. I denna anmälan ska fordringsbeloppet och de fakta som ligger till grund för fordringen anges. I anmälan ska det även ingå en förteckning över de styrkande handlingar som kan företes för att intyga att den påstådda fordringen är befogad. Borgenären ska också ange om återtagandeförbehåll gäller för en fordran och vilka tillgångar som omfattas av det samt huruvida kvittning begärs och, i så fall, storleken på de ömsesidiga fordringar som fanns när insolvensförfarandet inleddes. Fordringsägaren ska också ange sin e-postadress och lämna sina bankuppgifter. Anmälan ska göras på det formulär som finns på justitieministeriets webbplats (www.justiz.gv.at). När en borgenär anmäler sin fordran på annat sätt än med hjälp av formuläret ska ansökan innehålla de uppgifter som efterfrågas i formuläret.

EU-förordning om insolvensförfaranden är tillämplig på fordringar som anmäls av utländska borgenärer. Om borgenären inte använder standardformuläret i genomförandeförordningen ska ansökan innehålla de uppgifter som anges i EU-förordningen om insolvensförfaranden.

Konkursfordringar ska anmälas inom ramen för den tidsfrist som anges i den österrikiska kungörelsen om insolvensförfaranden, dvs. *Insolvenzgedikt*. Om anmälan görs försenat, måste borgenären eventuellt betala de kostnader som därigenom uppstår vid särskilda domstolsförhandlingar för prövning av fordringarna. Fordringar som inkommer mindre än fjorton dagar före domstolsförhandlingarna för prövning av slutsumman ska inte beaktas (se § 107.1 sista meningen i insolvenslagen).

Om konkursförvaltaren godkänner en anmäld fordran och om ingen annan insolvensborgenär bestrider beloppet, anses denna fordran ha fastställts inom ramen för insolvensförfarandet. Detta betyder i synnerhet att insolvensborgenärens anspråk beaktas då behållningen fördelas.

Om en anmäld fordran bestrids av konkursförvaltaren eller en insolvensborgenär, kan denna fordran prövas enbart inom ramen för ett separat tvistemål.

Frågan om huruvida den berörda fordran kan anses vara fastställd inom ramen för insolvensförfarandet beror följaktligen på hur domstolen avgör detta tvistemål.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioriteringsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Fördelningen av intäkterna efter försäljning av tillgångarna i konkursboet har reglerats i §§ 128–138 i insolvenslagen.

Ur konkursboet ska framför allt massafordringar tillgodoses, och därefter ska betalning utgå till insolvensborgenärerna.

Oavsett hur långt förfarandet fortskridit ska **massaborgenärers** fordringar tillgodoses så fort deras ersättningsanspråk har fastställts och så fort fordringarna förfaller till betalning. Om de medel som finns tillhanda inte räcker för att betala av massafordringarna helt och hållet, ska fordringarna tillgodoses i följande prioriteringsordning (se § 47 i insolvenslagen):

De kontanta utlägg som konkursförvaltaren betalat i förskott.

Övriga förfarandekostnader.

Förskott för kostnader som betalats av tredje part, om dessa förskott behövdes för att täcka in förfarandekostnaderna.

Arbetstagarnas lönefordringar, såvida dessa lönefordringar inte har garanterats enligt den österrikiska lagen om lönekostnadssubventioner vid insolvens (*Insolvenz-Entgeltsicherungsgesetz*).

Arbetstagarnas anspråk som föranleds av att deras anställningsavtal har sagts upp, såvida dessa anspråk inte har garanterats enligt den österrikiska lagen om lönekostnadssubventioner vid insolvens.

Övriga massafordringar.

Det belopp som blir över efter att massafordringarna har betalats av helt och hållet ska fördelas till **insolvensborgenärerna** enligt deras kvoterade andelar.

Insolvensborgenärernas ersättningsanspråk kan inte börja tillgodoses innan domstolsförhandlingarna för allmän prövning av fordringarna har ägt rum.

Konkursförvaltaren ska i princip fördela behållningen efter att ha hört borgenärskommittén och efter konkursdomstolens godkännande av utkastet till fördelningsnyckel.

Prioriterade borgenärer går före insolvensborgenärer och massaborgenärer, såvida deras fordringar täcks in av de ställda säkerheterna (t.ex. genom beläggande av kvarstad). Överskottet av försäljningsintäkterna bokas in i det gemensamma konkursboet (se § 48.1 och 48.2 i insolvenslagen).

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Rekonstruktionsplan

Rekonstruktionsplanen är ett avtal som sluts mellan gäldenären och insolvensborgenärerna inom ramen för konkursförfarandet i syfte att betala av och få uppskov med konkursfordringarna. Dessutom fungerar planen som stöd vid skuldsaneringen. Planen måste godkännas av en majoritet av borgenärerna och ska dessutom fastställas av konkursdomstolen. Om gäldenärens utkast till rekonstruktionsplan antas av en majoritet av borgenärerna inom ramen för insolvensförfarandet och om rekonstruktionsplanen fastställs av konkursdomstolen, är gäldenären befriad från de skulder som inte ingår i rekonstruktionsplanens beräknade kvot.

Gäldenären kan i princip utarbeta en rekonstruktionsplan i samtliga olika typer av insolvensförfaranden, alltså inte enbart vid rekonstruktion, utan även vid konkursförfaranden (varvid konkursförfarandet inte i första hand är inriktat på avyttring och avveckling, utan snarare ska man även inom ett konkursförfarande först kontrollera om det är möjligt att utarbeta en rekonstruktionsplan).

I rekonstruktionsplanen måste gäldenären erbjuda sig att betala tillbaka åtminstone 20 % av värdet på konkursfordringarna till konkursgäldenärerna inom en period på två år. I fråga om fysiska personer som inte driver något företag kan betalningsfristen uppgå till fem år. Anspråk som framställs av borgenärer med separationsrätt eller förmånsrätt får inte påverkas av rekonstruktionsplanen. Massaborgenärers anspråk ska tillgodoses fullt ut, och insolvensborgenärer ska i princip behandlas lika.

Insolvensförfarandet kallas rekonstruktionsförfarande om en rekonstruktionsplan föreligger redan då förfarandet inleds.

Förfarande för skuldreglering

Det är inte bara företag eller juridiska personer som har möjlighet att utarbeta rekonstruktionsplaner, utan även fysiska personer som inte driver något företag. Om ingen rekonstruktionsplan utarbetas inom detta förfarande för skuldreglering, kommer gäldenärens tillgångar att avyttras. En ytterligare möjlighet till skuldåtgärd erbjuds genom en betalningsplan och i andra hand genom ett förenklat insolvensförfarande (*Abschöpfungsverfahren*). Betalningsplaner är en särskild typ av rekonstruktionsplaner. Den största skillnaden är avsaknaden av kvantitativ minimikvot.

Om borgenärerna inte godkänner betalningsplanen, ska domstolen på gäldenärens begäran besluta om ett förenklat insolvensförfarande med möjlighet till avskrivning av resterande obetalda skulder. I detta fall krävs inte borgenärernas samtycke. I första hand är det den utmätningsbara delen av inkomsterna

som dras av. Motsvarande (löne-)fordringar ska gäldenären betala av i fem års tid till borgenärernas förvaltare. När överlåtelseförklaringen löpt ut måste domstolen avsluta det förenklade insolvensförfarandet, om det fortfarande pågår, och samtidigt befria gäldenären från utestående skulder till insolvensborgenärerna (avskrivning av resterande skuld - *Restschuldbefreiung*).

Avbrytande av insolvensförfarandet

Efter att en rekonstruktionsplan (eller betalningsplan) bekräftats av konkursdomstolen, avbryts insolvensförfarandet när bekräftelsebeslutet vinner laga kraft. Om det föreligger ett lagakraftvunnet beslut om att ett förenklat insolvensförfarande ska inledas, avbryts insolvensförfarandet likaså automatiskt.

I sådana fall där ingen rekonstruktions- eller betalningsplan kan utarbetas, ska konkursdomstolen genom sitt beslut upphäva insolvensförfarandet efter att det tillstyrkts att den slutliga utdelningen skett.

Insolvensförfarandet ska också upphävas om alla massa- och insolvensborgenärer godkänner detta, eller om det under insolvensförfarandet visar sig att tillgångarna inte räcker till för att täcka betalningarna medan insolvensförfarandet pågår.

Beslutet om upphävande av insolvensförfarandet kommer att offentliggöras i databasen som innehåller uppgifter om insolvens.

Då beslutet om upphävande av insolvensförfarandet vinner laga kraft, återfår gäldenären full förfoganderätt över sina tillgångar (förutom om ett förenklat insolvensförfarande inleddes), och konkursförvaltaren har inte längre rätt att förvalta över dem. Dessutom återfår gäldenären obegränsad aktiv och passiv saklegitimation (dvs. rätt att föra talan i en rättegång). I pågående rättegångar övergår rätten att föra talan från konkursboet till gäldenären. I vissa fall finns det administrativa begränsningar (t.ex. enligt den österrikiska lagen om näringsverksamhet, *Gewerbeordnung*), eller yrkesrättsliga begränsningar (t.ex. enligt den österrikiska lagen om advokater, *Rechtsanwaltsordnung*) som hindrar gäldenären från att driva ett företag igen. I synnerhet om gäldenären uppsätligen gör sig skyldig till oredlighet och vårdslöshet mot borgenärer, kan detta få straffrättsliga påföljder.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Om ett insolvensförfarande inte slutar med skuldavskrivning (enligt vad som fastställts i rekonstruktionsplanen eller betalningsplanen eller inom ramen för det förenklade insolvensförfarandet, efter vilket resterande obetalda skulder avskrivs), har insolvensborgenärerna **fri rätt till ny indrivning** (*Nachforderungsrecht*), efter att beslutet om upphävande av insolvensförfarandet vinner laga kraft. Detta innebär att borgenärerna återigen kan väcka talan eller kräva verkställighet av resterande fordringar som inte återbetalats av den tidigare insolvensgäldenären.

De olika typerna av skuldavskrivning inom ramen för insolvensförfarandet resulterar däremot i att de resterande fordringarna som överstiger den fastställda kvoten endast blir icke-exigibla fordringar (*Naturalobligation*), dvs. en skuld utan återbetalningsskyldighet, vilket innebär att skulden ska betalas tillbaka, men att den inte kan drivas in med tvång.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Kostnaderna för insolvensförfarandet ska betalas från konkursboet.

Om tillgångarna inte räcker för att täcka kostnaderna, ska insolvensförfarandet inledas i alla fall, om den sökande borgenären i förskott betalar in ett belopp som täcker kostnaderna. Denna gäldenärs återbetalningskrav prioriteras framom övriga massaborgenärs fordringar (se § 46 första meningen i insolvenslagen).

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Gäldenärens rättshandlingar innan insolvensförfarandet inleddes

Vissa rättshandlingar som vidtagits innan insolvensförfarandet inleddes och som är till nackdel för borgenärerna kan överklagas (se §§ 27 ff. i insolvenslagen). Både positiva rättshandlingar och underlåtenhet kan överklagas, om de berör gäldenärens tillgångar. Villkoret för ett beslut om återvinning är att den berörda transaktionen har lett till **diskriminerande behandling** av insolvensborgenärerna. Diskriminering föreligger om den överklagade rättshandlingen har lett till att de övriga borgenärernas anspråk inte tillgodosetts, antingen så att de samlade tillgångarna minskar eller att de samlade skulderna ökar. Ett ytterligare villkor för att få ett beslut om återvinning är att borgenärerna därigenom har **bättre möjligheter att få sina anspråk tillgodosedda**. Vid sidan om dessa allmänna villkor ska även ett av följande villkor för återvinning uppfyllas:

Återvinning på grund av avsiktligt diskriminerande behandling av borgenär (§ 28 första till tredje meningen i insolvenslagen)

Om gäldenären har haft för avsikt att behandla vissa borgenärer på ett diskriminerande sätt och om den tredje parten kände till detta, kan detta överklagas. Talan om återvinning kan gälla en tidsperiod på tio år innan insolvensförfarandet inleddes (se § 28 första meningen i insolvenslagen). Om den tredje parten skäligen borde ha fått kännedom om gäldenärens avsikt att behandla vissa borgenärer på ett diskriminerande sätt, begränsas giltigheten för talan om återvinning till en tidsperiod på två år innan insolvensförfarandet inleddes.

Återvinning på grund av förskingring av tillgångar (§ 28 fjärde meningen i insolvenslagen)

I detta förfarande kan man överklaga sådana köpeavtal, bytesavtal och leveransavtal som ingåtts under det sista året innan insolvensförfarandet inleddes, såvida dessa ledde till att tillgångarna förskingrades på ett sätt som missgynnar borgenärerna. Ett ytterligare villkor är att den andra parten insåg detta eller borde ha insett det.

Återvinning på grund av vederlagsfritt tillhandahållande (§ 29 i insolvenslagen)

I detta förfarande kan man också överklaga sådana handlingar där gäldenären vederlagsfritt tillhandahöll varor eller tjänster under de sista två åren innan insolvensförfarandet inleddes.

Återvinning på grund av otillbörligt gynnande av borgenär (§ 30 i insolvenslagen)

Om denna situation föreligger, är det möjligt att överklaga vissa rättshandlingar genom vilka en borgenär gynnas mer än de andra. Villkoret för återvinning är att denna handling har ägt rum inom det sista året innan insolvensförfarandet inleddes. Samtidigt förutsätts att gäldenären är på obestånd eller överskuldssatt, eller att en ansökan om inledande av ett insolvensförfarande föreligger, eller att handlingen ägde rum inom de sista 60 dagarna innan insolvensförfarandet inleddes. Om täckningen (dvs. tillgodoseende av anspråken eller betalningsförsäkran) är bristande (dvs. borgenären har inte kunnat betala av fordringarna på grund av rättsförhållandets omfattning eller återbetalningarna har inte skett på det fastställda sättet eller inom den utsatta tidsfristen), finns det inga ytterligare (subjektiva) möjligheter att väcka talan om återvinning. Även om gäldenären tillgodoser anspråken eller avger betalningsförsäkran på regelrätt sätt (dvs. om detta sker på rätt sätt och i rätt tid), kan talan om återvinning väckas enligt § 30 i insolvenslagen. För att kunna väcka talan krävs i sådana fall att gäldenären hade för avsikt att behandla vissa borgenärer på ett diskriminerande sätt och att den andra parten kände till detta eller skäligen borde ha fått kännedom om detta.

Återvinning på grund av kännedom om att gäldenären är på obestånd (§ 31 i insolvenslagen)

Denna situation gäller vissa rättshandlingar som ägde rum inom de sista sex månaderna innan insolvensförfarandet inleddes och efter att gäldenären kom på obestånd (blev överskuldssatt), under villkor att den andra parten kände till eller åtminstone borde ha känt till antingen att gäldenären är på obestånd eller överskuldssatt, eller att ansökan om att inleda ett insolvensförfarande har inlämnats. Ett ytterligare villkor är att borgenären genom denna rättshandling får en betalningsförsäkran eller får sina anspråk tillgodosedda, eller att transaktionen är direkt missgynnande.

Det är enbart konkursförvaltaren som får väcka talan om återvinning. Dessförinnan ska konkursförvaltaren be borgenärskommittén om ett yttrande (se § 114.1 i insolvenslagen). Talan om återvinning ska väckas genom överklagan, invändning (se § 43.1 i insolvenslagen), begäran om omprövning inom ramen för det exekutiva förfarandet för återvinning, eller anmälan till insolvensförfarandet som berör den part som motsätter sig återvinning. Talan ska

väckas inom ett år efter inledandet av insolvensförfarandet, men fristen kan förlängas om insolvensförvaltaren och den part som motsätter sig återvinning är eniga om detta. Förlängningen får endast godkännas en gång och får inte överstiga tre månader (§ 43.2 i insolvenslagen).

Gäldenärens rättshandlingar efter att insolvensförfarandet har inletts

Om gäldenären inte har rätt att råda över sina egna tillgångar, har gäldenärens rättshandlingar gentemot insolvensborgenärerna i princip ingen verkan längre, om de vidtas efter att insolvensförfarandet inletts och om de berör konkursboet (se § 3.1 i insolvenslagen). Därvid handlar det om en så kallad **avsaknad av juridisk giltighet**. Gäldenären kan visserligen ingå avtalsenliga förpliktelser även efter att insolvensförfarandet inleds, men fordringar som uppstår i detta sammanhang kan inte indrivnas förrän insolvensförfarandet upphävs, om detta medför nackdelar för insolvensborgenärerna. Konkursförvaltaren kan emellertid i efterhand godkänna sådana transaktioner, så att de blir juridiskt giltiga.

Senaste uppdatering: 29/05/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Polen

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

I Polen regleras insolvensförfaranden i den mening som avses i artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden av två olika lagar:

Lagen av den 28 februari 2003 om konkurser (*Prawo upadłościowe*, Polens författningssamling (*Dziennik Ustaw*) 2016, nr 2171) – nedan kallad *konkurslagen*.

Lagen av den 15 maj 2015 om företagsrekonstruktion (*Prawo restrukturyzacyjne*, Polens författningssamling 2016, nr 1574) – nedan kallad *lagen om företagsrekonstruktion*.

Bestämmelserna i konkurslagen reglerar förfarandet för att likvidera ett företag som har blivit insolvent, dvs. försätta det i "konkurs" (*upadłość*). Lagen om företagsrekonstruktion reglerar förfarandena för att rekonstruera eller rädda ett företag som riskerar att bli insolvent, dvs. "förfarandet för att godkänna ackord" (*postępowanie o zatwierdzenie układu*, artiklarna 210–226), "det skyndsamma ackordsförfarandet" (*przyspieszone postępowanie układowe*, artiklarna 227–264), "ackordsförfarandet" (*postępowanie układowe*, artiklarna 267–282) och "skuldsaneringsförfarandet" (*postępowanie sanacyjne*, artiklarna 283–323).

Målet för **konkursförfarandet** är att borgenärerna så långt det är möjligt ska få betalt för sina fordringar och om det finns en rimlig möjlighet låta gäldenärens företag fortsätta sin verksamhet. Ett konkursförfarande kan endast inledas på begäran och består av två etapper: ett förfarande för själva konkursförklaringen och ett förfarande efter konkursförklaringen.

Förfarandet för att godkänna ackord gör det möjligt för gäldenären att få ackord genom att på egen hand samla stöd för detta bland borgenärerna, utan att behöva vända sig till domstol. Ett sådant förfarande får inledas om bestridda fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ett ackord utgör högst 15 procent av samtliga fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ett ackord.

Det skyndsamma ackordsförfarandet gör det möjligt för en gäldenär att få ackord efter att en förteckning över fordringar har upprättats och godtagits genom ett förenklat förfarande. Ett sådant förfarande får genomföras om bestridda fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ett ackord utgör högst 15 procent av samtliga fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ett ackord.

Ackordsförfarandet gör det möjligt för en gäldenär att få ackord efter att en förteckning över fordringar har upprättats och godtagits. Ett sådant förfarande får genomföras om bestridda fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ett ackord utgör högst 15 procent av samtliga fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ett ackord.

Skuldsaneringsförfarandet gör det möjligt för gäldenären att vidta åtgärder för att rekonstruera sitt företag och få ackord efter att en förteckning över fordringar har upprättats och godtagits. Saneringsåtgärderna inbegriper rättsliga och praktiska åtgärder för att förbättra gäldenärens ekonomiska situation och återställa gäldenärens förmåga att fullgöra sina förpliktelser, samtidigt som gäldenären skyddas mot indrivning.

Ett konkursförfarande kan inledas mot en entreprenör. Enligt artikel 431 i den polska civillagen (*kodeks cywilny*) är en entreprenör en fysisk person, en juridisk person eller en organisatorisk enhet som inte är en juridisk person, men som genom lag getts rättskapacitet, som bedriver affärs- eller yrkesverksamhet för egen räkning.

En konkursansökan kan inges av gäldenären och av var och en av dennes personliga borgenärer.

Ett konkursförfarande kan även inledas mot

aktiebolag med begränsat ansvar och aktiebolag som inte bedriver affärsverksamhet,

komplementärer i kommanditbolag, som har ett obegränsat ansvar när det gäller att använda de samlade tillgångarna för att betala bolagets skulder, delägare i handelsbolag.

Ett konkursförfarande kan även inledas mot fysiska personer som inte bedriver affärsverksamhet (artikel 4911 och följande artiklar i konkurslagen). Ett sådant förfarande genomförs endast på gäldenärens begäran, om inte gäldenären tidigare var entreprenör. I så fall får även en borgenär inge en konkursansökan. Ansökan kan inges upp till ett år efter att entreprenören ströks ur relevant register.

Ett rekonstruktionsförfarande får inledas beträffande

entreprenörer i den mening som avses i artikel 431 i civillagen,

aktiebolag med begränsat ansvar (*spółka z ograniczoną odpowiedzialnością*) och aktiebolag som inte bedriver affärsverksamhet (*spółka akcyjna*),

komplementärer i kommanditbolag (*osobowa spółka handlowa*), som har ett obegränsat ansvar när det gäller att använda de samlade tillgångarna för att betala bolagets skulder,

delägare i handelsbolag (*spółka partnerska*).

Ett rekonstruktionsförfarande inleds inte beträffande fysiska personer som inte bedriver affärsverksamhet. Sådana förfaranden genomförs endast på gäldenärens begäran, med undantag av skuldsaneringsförfarandet som även får inledas på en borgenärs begäran om gäldenären är insolvent.

Förfarandet för att godkänna ackord gör det möjligt för gäldenären att få ackord genom att på egen hand samla stöd för detta bland borgenärerna, utan att behöva vända sig till domstol. Ett sådant förfarande får genomföras om bestridda fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ett ackord utgör högst 15 procent av samtliga fordringar.

Det skyndsamma ackordsförfarandet gör det möjligt för en gäldenär att få ackord efter att en förteckning över fordringar har upprättats och godtagits i ett förenklat förfarande. Ett sådant förfarande får genomföras om bestridda fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ett ackord utgör högst 15 procent av samtliga fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ett ackord.

Ackordsförfarandet gör det möjligt för en gäldenär att få ackord efter att en förteckning över fordringar har upprättats och godtagits. Ett sådant förfarande får genomföras om bestridda fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ett ackord utgör högst 15 procent av samtliga fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ett ackord.

Skuldsaneringsförfarandet gör det möjligt för gäldenären att vidta åtgärder för att rekonstruera sitt företag och få ackord efter att en förteckning över fordringar har upprättats och godtagits. Saneringsåtgärderna inbegriper rättsliga och praktiska åtgärder för att förbättra gäldenärens ekonomiska situation och återställa gäldenärens förmåga att fullgöra sina förpliktelser, samtidigt som gäldenären skyddas mot indrivning.

Ett konkursförfarande kan inledas mot en entreprenör. Enligt artikel 431 i den polska civillagen är en entreprenör en fysisk person, en juridisk person eller en organisatorisk enhet som inte är en juridisk person, men som genom lag getts rättskapacitet, som bedriver affärs eller yrkesverksamhet för egen räkning.

Ett konkursförfarande kan även inledas mot

aktiebolag med begränsat ansvar och aktiebolag som inte bedriver affärsverksamhet,

komplementärer i kommanditbolag, som har ett obegränsat ansvar när det gäller att använda de samlade tillgångarna för att betala bolagets skulder,

delägare i yrkesbolag (*spółka partnerska*).

Ett konkursförfarande kan även inledas mot fysiska personer som inte bedriver affärsverksamhet (artikel 491 1 och följande artiklar i konkurslagen).

Ett rekonstruktionsförfarande får inledas beträffande

entreprenörer i den mening som avses i [lagen](#) av den 23 april 1964 – civillagen (*kodeks cywilny*, Polens författningssamling 2016, punkterna 380 och 585), nedan kallad *civillagen*,

aktiebolag med begränsat ansvar (*spółka z ograniczoną odpowiedzialnością*) och aktiebolag som inte bedriver affärsverksamhet (*spółka akcyjna*),

komplementärer i kommanditbolag (*osobowa spółka handlowa*), som har ett obegränsat ansvar när det gäller att använda de samlade tillgångarna för att betala bolagets skulder,

delägare i yrkesbolag (*spółka partnerska*).

Ett rekonstruktionsförfarande inleds inte beträffande fysiska personer som inte bedriver affärsverksamhet. Sådana förfaranden genomförs endast på gäldenärens begäran, med undantag av skuldsaneringsförfarandet som även får inledas på en borgenärs begäran om gäldenären är insolvent.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Ett konkursförfarande inleds mot en gäldenär som har blivit insolvent (artikel 10 i konkurslagen).

En gäldenär är insolvent om gäldenären inte kan betala sina skulder när dessa förfaller. En gäldenär anses oförmögen att betala sina skulder om dessa förföll för mer än tre månader sedan. En gäldenär som är juridisk person eller en organisatorisk enhet som inte är juridisk person, men som genom lag getts rättskapacitet anses också insolvent när skulderna överstiger tillgångarna och detta förhållande fortgår i mer än 24 månader. En domstol får avslå en konkursansökan om det på kort sikt inte finns någon risk för att gäldenären inte kommer att kunna betala sina skulder när de förfaller.

Ett **rekonstruktionsförfarande** får inledas beträffande en insolvent gäldenär eller en gäldenär som riskerar att bli insolvent. En insolvent gäldenär är en gäldenär som är insolvent i den mening som avses i artiklarna 10 och 11 i konkurslagen. En gäldenär som riskerar att bli insolvent är en gäldenär vars ekonomiska situation tyder på att denne riskerar att snart bli insolvent.

Domstolen vägrar att inleda ett rekonstruktionsförfarande om den anser att detta skulle vara till nackdel för borgenärerna.

I lagen om företagsrekonstruktion anges dessutom särskilda villkor för att inleda varje typ av rekonstruktionsförfarande.

Förfarandet för att godkänna ackord och det skyndsamma ackordsförfarandet får genomföras om bestridda fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ett ackord utgör högst 15 procent av samtliga fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ackordet.

Ackordsförfarandet och skuldsaneringsförfarandet får genomföras om bestridda fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ett ackord utgör mer än 15 procent av samtliga fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ackordet. Domstolen vägrar dessutom att inleda sådana förfaranden om det inte finns några *prima facie*-bevis för att gäldenären klarar att fortlöpande täcka kostnaderna för förfarandet och de skulder som uppstår efter att förfarandet har inletts.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förväras av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

I ett konkursförfarande utgörs konkursboet av konkursgäldenärens tillgångar på dagen för konkursförklaringen samt de tillgångar som denne förvärvat under *konkursförfarandet* (artikel 62 i konkurslagen). *Undantag till denna regel* anges i artiklarna 63–67a i konkurslagen.

I konkursboet ingår inte tillgångar som är undantagna från indrivning enligt [lagen](#) av den 17 november 1964 – civilprocesslagen (Polens författningssamling 2016, punkterna 1822, 1823, 1860 och 1948), ersättning för konkursgäldenärens arbete i den del som inte är föremål för kvarstad, det belopp som erhållits via indrivning av en pant eller en inteckning, om konkursgäldenären förvaltade en pant eller en inteckning, i den del som enligt förvaltningsavtalet tillfaller andra borgenärer.

Ett beslut vid borgenärssammanträdet kan dessutom undanta konkursgäldenärens övriga tillgångar från konkursboet.

Till konkursboet räknas även tillgångar avsedda för att bistå konkursgäldenärens anställda och deras familjer, i form av kontanta medel på ett särskilt konto i en företagsfond för sociala förmåner som upprättats i enlighet med [bestämmelserna](#) i företagets fond för sociala förmåner, tillsammans med de belopp som ska betalas till detta konto efter konkursförklaringen, inbegripet återbetalning av bolån, betalning av upplupen ränta på de kontanta medel som fonden innehar och avgifter från personer som använder de sociala tjänster och förmåner som finansieras av fonden och organiseras av konkursgäldenären.

I ett **rekonstruktionsförfarande** ingår tillgångar som används för företagets verksamhet och tillgångar som ägs av gäldenären i ackordsboet (artiklarna 240, 273 och 294 i lagen om företagsrekonstruktion).

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

I ett **konkursförfarande** (förfarande för att likvidera gäldenärens tillgångar) frantas gäldenären rätten att förfoga över sina tillgångar. Förvaltningen av tillgångarna (konkursboet) övertas av konkursförvaltaren (*syndyk*). Konkursförvaltaren övertar också ansvaret för driften av gäldenärens verksamhet, dvs. driften av företaget, fullgörandet rapporteringsskyldigheterna etc.

Gäldenären fortsätter att delta i konkursförfarandet och kan motsätta sig vissa beslut från domstolen under förfarandet, nämligen beslut om att undanta tillgångar från konkursboet och beslut om konkursförvaltarens arvode.

I rekonstruktionsförfaranden skiljer sig gäldenärens och förvaltarens befogenheter beroende på typen av förfarande.

I ett förfarande för att godkänna ackord kan gäldenären utföra alla typer av förvaltningsåtgärder, med undantag av under perioden mellan den dag beslutet om att bevilja ackordet utfärdas och den dag beslutet vinner laga kraft. Under denna period gäller samma regler som vid det skyndsamma ackordsförfarandet, dvs. gäldenären får utföra rutinmässiga förvaltningsåtgärder. Andra åtgärder än rutinmässig förvaltning kräver ackordsövervakarens samtycke.

I det skyndsamma ackordsförfarandet och ackordsförfarandet får gäldenären utföra rutinmässiga förvaltningsåtgärder. Andra åtgärder än rutinmässiga förvaltningsåtgärder kräver samtycke från den av domstolen utsedda övervakaren, om inte åtgärderna kräver borgenärskommitténs samtycke.

I ett skuldsaneringsförfarande förlorar gäldenären rätten att förfoga över sina tillgångar och förvaltningen övertas av förvaltaren, om inte åtgärderna kräver borgenärskommitténs samtycke.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

I ett konkursförfarande kan konkursgäldenärens fordringar *kvittas* mot borgenärens fordringar om båda fordringarna existerade på dagen för konkursförklaringen, även om en av fordringarna ännu inte hade förfallit (artikel 93 i konkurslagen).

En kvittning kan inte godtas om konkursgäldenärens borgenär förvärvade fordran genom överlåtelse eller endossering efter konkursförklaringen eller förvärvade fordran under de 12 månader som föregick konkursförklaringen, och kände till att gäldenären riskerade konkurs. Detta gäller även om inte förvärvet var knutet till återbetalning av en skuld som den förvärvande parten var skyldig att betala (oavsett om det rör sig om ett personlig skuldansvar eller ett skuldansvar som säkrats genom en viss egendom) (artikel 94 i konkurslagen).

En *kvittning* kan inte godtas om borgenären blev konkursgäldenärens borgenär efter dagen för konkursförklaringen (artikel 95 i konkurslagen).

Den borgenär som vill utnyttja rätten till *kvittning* ska meddela detta senast den dag fordran anmäls (artikel 96 i banklagen).

I ett rekonstruktionsförfarande omfattas de allmänna bestämmelserna för kvittning av ömsesidiga fordringar av följande begränsningar:

En kvittning kan inte genomföras om den borgenär blev gäldenärens gäldenär efter den dag rekonstruktionsförfarandet inleddes, eller gäldenären till den gäldenär som omfattas av rekonstruktionsförfarandet efter att förfarandet inleddes blev dennes borgenär genom förvärv, överlåtelse, eller endossering av en fordran som uppstod före den dag förfarandet inleddes.

Ömsesidiga fordringar kan kvittas om fordran förvärvades till följd av återbetalning av en skuld som den förvärvande parten var betalningsskyldig för (oavsett om det rör sig om ett personlig skuldansvar eller ett skuldansvar som säkrats genom en viss egendom) och om den förvärvande parten blev skyldig att betala skulden före den dag ansökan om att tillämpa det skyndsamma ackordsförfarandet ingavs.

En borgenär som vill använda sig av *kvittning* i ett rekonstruktionsförfarande ska meddela gäldenären eller, om gäldenären har förlorat rätten att förfoga över sina tillgångar, konkursförvaltaren detta senast 30 dagar efter inledandet av förfarandet eller, om skälen till *kvittningen* uppstod senare, senast 30 dagar efter att skälen för *kvittningen* uppstod. Ett sådant meddelande är även giltigt om det inges till en av en domstol utsedd övervakare (artiklarna 253, 273 och 297 i lagen om företagsrekonstruktion).

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Särskilda bestämmelser om konkursförklaringens följder för konkursgäldenärens skyldigheter anges i artiklarna 83–118 i konkurslagen, om arv som förvärvats av konkursgäldenären i artiklarna 119–123 och om konkursgäldenärens giftorättsgods i artiklarna 124–126.

Artiklarna 81–82 i konkurslagen förbjuder att tillgångar i konkursboet belastas med en pant, registrerad pant eller inteckning.

De bestämmelser i ett avtal som den som försatts i konkurs är part i och som förhindrar eller hindrar uppfyllandet av målet för konkursförfarandet är ogiltiga i förhållande till konkursboet. Ett avtal som överlåter äganderätten till egendom, en fordran eller en annan rättighet som ingåtts för att säkra en fordran är giltigt i förhållande till konkursboet om det ingicks skriftligen vid ett bestyrkt datum, såvida det inte rör sig om ett avtal om att ställa en ekonomisk säkerhet (artikel 84 i konkurslagen).

I artiklarna 85 och 85a anges detaljerade bestämmelser om ramavtal beträffande framtida finansiella transaktioner eller försäljning av värdepapper enligt återköpsavtal.

De av konkursgäldenärens ekonomiska förpliktelser som ännu inte har förfallit förfaller på dagen för konkursförklaringen. Samma dag omvandlas icke-ekonomiska förpliktelser till ekonomiska förpliktelser som förfaller till betalning den dagen, även om fristen för att fullgöra förpliktelserna ännu inte har löpt ut (artikel 91 i konkurslagen).

En fordran till följd av ett avtal som ingåtts efter att ett erbjudande från konkursgäldenären har godtagits kan endast göras gällande av borgenären i konkursförfarandet om konkursgäldenären mottog det meddelande i vilket erbjudandet godtogs före konkursförklaringen.

Om förpliktelser enligt ett ömsesidigt avtal om fullgörande av avtalsförpliktelser inte helt eller delvis har fullgjorts före konkursförklaringen får konkursförvaltaren, med konkursdomarens (*szędzia komisarz*) samtycke, fullgöra konkursgäldenärens förpliktelser och be motparten att fullgöra dennes ömsesidiga förpliktelser eller frånträda avtalet från och med dagen för konkursförklaringen. Om konkursgäldenären på dagen för konkursförklaringen är part i något annat avtal än avtalet om ömsesidigt fullgörande av avtalsförpliktelser får konkursförvaltaren frånträda avtalet, om inte annat föreskrivs i lag.

På en begäran som ingetts av motparten vid ett bestyrkt datum ska konkursförvaltaren inom tre månader förklara att han eller hon frånträder avtalet eller begära att avtalet fullgörs. Om konkursförvaltaren underlåter att lämna en sådan förklaring inom den föreskrivna tiden anses han eller hon ha frånträdat avtalet. Den part som är skyldig att fullgöra sin förpliktelse tidigare kan skjuta upp fullgörandet av sin förpliktelse tills den ömsesidiga förpliktelsen har fullgjorts eller säkrats. Motparten har inte rätt att göra detta om den vid tidpunkten för ingåendet av avtalet kände till eller borde ha känt till skälen till konkursförklaringen (artikel 98 i konkurslagen).

Om konkursförvaltaren frånträder avtalet har motparten rätt till avkastningen från den fullgjorda förpliktelsen, även om denna ingår i konkursboet. I ett konkursförfarande får en part begära domstolsprövning av den fullgjorda förpliktelsen och de uppkomna förlusterna genom att anmäla dessa fordringar till konkursdomaren (artikel 99 i konkurslagen).

En säljare kan begära att lös egendom – inbegripet värdepapper – som skickats till konkursgäldenären utan att säljaren har fått betalt ska återlämnas, om tillgången inte förvärvades innan konkursen tillkännagavs av konkursgäldenären eller av en person som av konkursgäldenären bemyndigats att avvitra tillgången. Även den mottagare som skickade tillgången till konkursgäldenären har rätt att få tillbaka den. Den säljare eller mottagare som tillgången har återlämnats till betalar tillbaka de kostnader som har uppkommit eller kommer att uppkomma samt förskottsbetalningar. Konkursförvaltaren får emellertid lämna tillbaka tillgången om han eller hon betalar eller säkrar det pris som konkursgäldenären ska betala samt kostnaderna. Konkursförvaltaren har rätt att göra detta inom en månad från begäran om återlämnande (artikel 100 i konkurslagen).

Kommittent- eller konsignationsavtal som konkursgäldenären har ingått, och där denne är kommittent eller avsändande part, eller avtal om värdepappersförvaltning som konkursgäldenären har ingått löper ut vid konkursförklaringen. Motparten får dra sig ur kommittent- eller konsignationsavtal som konkursgäldenären har ingått, och där denne är kommittent eller avsändande part, på dagen för konkursförklaringen (artikel 102 i konkurslagen).

Ett agenturavtal går ut samma dag som en av parterna förklarar att företaget försätts i konkurs. Om kommittenten försätts i konkurs får agenten i konkursförfarandet begära ersättning för den förlust som uppkommit till följd av att avtalet löpt ut (artikel 103 i konkurslagen).

Om långgivaren eller låntagaren förklaras i konkurs sägs låneavtalet upp, om utlåningen redan har genomförts. Vem som helst av parterna kan begära detta.

Om utlåningen ännu inte har genomförts löper avtalet ut (artikel 104 i konkurslagen).

Om en part i ett låneavtal förklarar sig i konkurs löper låneavtalet ut om utlåningen ännu inte har genomförts (artikel 105 i konkurslagen).

Ett avtal om att hyra eller arrendera fast egendom är bindande för parterna om föremålet för avtalet har gjorts tillgängligt för hyresgästen eller arrendatorn (artikel 106–108 i konkurslagen). Enligt ett beslut från konkursdomaren säger konkursförvaltaren upp det avtal om att hyra eller arrendera fast egendom som konkursgäldenären ingått. Uppsägningstiden är tre månader, även om konkursgäldenären inte hade haft rätt att säga upp det avtalet (artikel 109–110 i konkurslagen).

Ett kreditavtal löper ut vid konkursförklaringen om långgivaren inte har ställt medlen till konkursgäldenärens förfogande före den dagen (artikel 111 i konkurslagen).

Konkursförklaringen påverkar inte konkursgäldenärens bankkontoavtal, värdepapperskontoavtal eller avtal om gemensamma konton (artikel 112 i konkurslagen).

I **rekonstruktionsförfaranden** får gäldenären eller konkursförvaltaren, från den dag förfarandet inleds till den dag det avslutas eller den dag beslutet att avbryta förfarandet vinner laga kraft, inte fullgöra förpliktelser som uppkommit till följd av fordringar som omfattas av offentligt ackord.

Avtalsbestämmelser om ändring eller avslutande av ett rättsförhållande som gäldenären är part i är ogiltiga om en ansökan om att inleda ett rekonstruktionsförfarande har inletts eller om ett sådant förfarande har inletts.

De bestämmelser i ett avtal som gäldenären är part i och som förhindrar eller hindrar uppfyllandet av målet för rekonstruktionsförfarandet är ogiltiga i förhållande till ackordsboet.

I artikel 250 anges detaljerade bestämmelser om ramavtal beträffande framtida finansiella transaktioner eller försäljning av värdepapper enligt återköpsavtal. Från och med den dag rekonstruktionsförfarandet inleds till och med den dag förfarandet avslutas eller den dag beslutet att avsluta förfarandet vinner laga kraft får uthyraren inte utan borgenärskommitténs samtycke säga upp avtalet om att hyra eller arrendera de lokaler eller den fasta egendom där gäldenärens företag bedriver sin verksamhet.

Ovan nämnda bestämmelser om hyres- eller arrendeavtal gäller i tillämpliga delar för kreditavtal som rör medel som ställts till låntagarens förfogande för att arrendera en egendom innan förfarandet inleddes, fastighetsförsäkringsavtal, bankkontoavtal, garantiavtal, avtal som omfattar licenser som tilldelats gäldenären och garantier eller rembursor som utfärdats innan rekonstruktionsförfarandet inleddes (artiklarna 256, 273 och 297 i lagen om företagsrekonstruktion).

I ett **skuldsaneringsförfarande** får förvaltaren, med konkursdomarens samtycke, emellertid dra sig ur ett avtal om ömsesidiga förpliktelser som inte helt eller delvis har fullgjorts innan det saneringsförfarandet inleddes om den andra partens fullgörande av det avtalet inte kan delas upp. Om den andra partens fullgörande av avtalet inte kan delas upp gäller denna bestämmelse i tillämpliga delar i den utsträckning det ålåg motparten att fullgöra avtalet efter inledandet av skuldsaneringsförfarandet. Om förvaltaren frånträder avtalet kan motparten begära att de förpliktelser ska återgå som fullgjorts efter inledandet av skuldsaneringsförfarandet, och innan den parten mottog meddelandet om uppsägning, om fullgörandet utgör en del av gäldenärens tillgångar. Om detta är omöjligt kan motparten begära domstolsprövning av fullgörandet och de förluster som uppkommit. Dessa fordringar omfattas inte av ackord (artikel 298 i lagen om företagsrekonstruktion).

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Efter att en **konkursansökan** har inletts får domstolen, på begäran av gäldenären, den tillfällige övervakaren eller den borgenär som ingav konkursansökan, skjuta upp verkställighetsförfarandet och häva kvarstaden på bankmedel om detta är nödvändigt för att uppfylla målen för konkursförfarandet (artikel 39 i konkurslagen).

Efter konkursförklaringen avbryts enligt lag de förfaranden för att *driva in* tillgångar i konkursboet som inletts före konkursförklaringen. Detta gäller från och med dagen för konkursförklaringen. Förfarandena avslutas enligt lag när konkursbeslutet vinner laga kraft (artikel 146 i konkurslagen).

Efter konkursförklaringen får domstols-, förvaltnings- och förvaltningsdomstolsförfaranden avseende konkursboet endast inledas och genomföras av konkursförvaltaren eller mot konkursförvaltaren. En borgenär får inte inleda ett förfarande avseende en fordran som är föremål för anmälan (artikel 144 i konkurslagen).

I ett **rekonstruktionsförfarande** avbryts enligt lag de förfaranden för att *driva in* en fordran som omfattas av offentligt ackord (tvångsackord) som inletts innan rekonstruktionsförfarandet inleddes. Detta gäller från och med dagen för inledandet av detta förfarande (artiklarna 259 och 278 i lagen om företagsrekonstruktion). I ett skuldsaneringsförfarande avbryts alla förfaranden för att driva in gäldenärens tillgångar i skuldsaneringsboet (artikel 312 i lagen om företagsrekonstruktion).

Samma dag som beslutet om att godkänna ackordet vinner laga kraft avslutas enligt lag alla säkerhets- och *indrivningsförfaranden* mot gäldenären för att få betalt för de fordringar som omfattas av ackordet. Avbrutna säkerhets- och *indrivningsförfaranden* mot gäldenären för att få betalt för fordringar som inte omfattas av ackordet kan återupptas på borgenärens begäran (artikel 170 i lagen om företagsrekonstruktion).

Inledandet av ackordsförfarandet, det skyndsamma ackordsförfarandet eller skuldsaneringsförfarandet hindrar inte borgenären från att inleda domstols-, förvaltnings- och förvaltningsdomstolsförfaranden eller förfaranden vid en skiljedomstol för att göra gällande fordringar som förts upp i förteckningen över fordringar (artiklarna 257, 276 och 310 i lagen om företagsrekonstruktion).

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Efter **konkursförklaringen** avbryter domstolen på eget initiativ (*ex officio*) förfarandet om det rör konkursboet, dvs. om resultatet av förfarandet kan påverka konkursboet (rör en tillgång som ingår i konkursboet) och konkurs har förklarats och en tvångsförvaltare har utsetts (artikel 174.1.4 och 174.1.5 i civilprocesslagen (*kodeks postępowania cywilnego*)). Domstolen uppmanar konkursförvaltaren eller tvångsförvaltaren att delta i förfarandet (artikel 174.3 i civilprocesslagen). Om den konkursdrabbade parten (gäldenären) är kärke återupptar domstolen på eget initiativ (*ex officio*) det avbrutna förfarandet så snart konkursförvaltaren (tvångsförvaltaren) har utsetts (artikel 180.1.5 i civilprocesslagen).

En talan mot konkursförvaltaren kan endast väckas om en fordran i ett konkursförfarande inte har tagits upp i förteckningen över fordringar efter det att de möjligheter som anges i lagen har uttömts (artikel 145 i konkurslagen).

I ett **rekonstruktionsförfarande** avbryts pågående domstolsförfaranden (som pågick när rekonstruktionsförfarandet inleddes) om förfarandet avser ackordsboet (eller skuldsaneringsboet) och en förvaltare har utsetts i rekonstruktionsförfarandet eller om en tillfällig förvaltare har utsetts i ett förfarande för att inleda ett skuldsaneringsförfarande och förfarandet avser tillgångar som är föremål för säkerhetsåtgärder (artikel 174.1.4 och 174.1.5 i civilprocesslagen). Domstolen uppmanar den tillfälliga förvaltaren eller förvaltaren att delta i förfarandet (artikel 174.3 i civilprocesslagen).

Ett godtagande av en fordran, ett avstående från att göra gällande en fordran, ett ackord eller gäldenärens godtagande av relevanta sakförhållanden i sådana mål saknar rättsverkan om den av domstolen utsedda övervakaren inte har gett sitt samtycke (artikel 258 i lagen om företagsrekonstruktion).

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Borgenärernas deltagande i ett konkursförfarande regleras av artiklarna 189–213 i konkurslagen. Borgenärer vars fordringar har godtagits har rätt att delta i och rösta vid borgenärssammanträdet.

På eget initiativ (*ex officio*) eller på begäran inrättar konkursdomaren en borgenärskommitté och tillsätter och avsätter dess medlemmar. Kommittén bistår konkursförvaltaren, kontrollerar dennes åtgärder, undersöker statusen för de medel som ingår i konkursboet, beviljar tillstånd för de åtgärder som endast får vidtas med borgenärskommitténs tillåtelse och yttrar sig på begäran av konkursdomaren eller konkursförvaltaren i andra frågor. Borgenärskommittén kan be den konkursdrabbade parten eller konkursförvaltaren att inkomma med förtydliganden och kan undersöka bokföring och handlingar som rör konkursen så länge som detta inte bryter mot företagssekretessen.

Borgenärskommitténs tillstånd krävs för att konkursförvaltaren ska kunna vidta följande åtgärder:

Fortsätta driften av företaget om det ska överleva mer än tre månader efter konkursförklaringen.

Avstå från att sälja hela företaget.

Direkt sälja de tillgångar som ingår i konkursboet.

Teckna lån eller krediter och in-teckna konkursgäldenärens tillgångar med begränsade äganderätter.

Godta, avstå från eller ingå en ackordsuppgörelse beträffande bestridda fordringar och väcka talan vid en skiljedomstol.

Undantag kan göras om en av ovannämnda åtgärder snabbt måste vidtas och åtgärden endast berör ett belopp på högst 10 000 polska zloty (PLN). I så fall får konkursförvaltaren, den av domstolen utsedda övervakaren eller förvaltaren vidta åtgärden utan kommitténs tillstånd.

Dessutom behövs det inte något tillstånd från borgenärskommittén för att sälja lös egendom om det beräknade värdet på all lös egendom i konkursboet enligt inventarieförteckningen inte överstiger 50 000 PLN. Det behövs inte heller något tillstånd för att sälja fordringar och andra rättigheter om det nominella värdet på alla fordringar och andra rättigheter som ingår i konkursboet enligt inventarieförteckningen inte överstiger 50 000 PLN.

I ett konkursförfarande kan borgenären lägga fram ett ackordsförslag.

Borgenärer kan även överklaga en konkursdomstols eller en konkursdomares beslut att godkänna konkursförvaltarens redovisningsrapporter, beslut beträffande förteckningen över fordringar (även när det gäller andra borgenärsfordringar), utdelningsförslaget, konkursförvaltarens ersättning och beslutet att avbryta eller avsluta konkursförfarandet.

Borgenärsdeltagande i **ett rekonstruktionsförfarande** regleras av artiklarna 104–139 i lagen om företagsrekonstruktion. De borgenärer vars fordringar har förts in i en godkänd förteckning över fordringar samt de borgenärer som kommer till borgenärssammanträdet och till konkursdomaren inger en exekutionstitel som styrker deras fordran har rätt att delta i och rösta vid borgenärssammanträdet.

Vid borgenärssammanträdet kan en ackordsuppgörelse träffas om minst en femtedel av de borgenärer som har rätt att rösta om en ackordsuppgörelse deltar i sammanträdet.

På eget initiativ (*ex officio*) eller på begäran inrättar konkursdomaren en borgenärskommitté och tillsätter och avsätter dess medlemmar.

Borgenärskommittén bistår den av domstolen utsedda övervakaren eller förvaltaren, kontrollerar deras åtgärder, undersöker statusen för de medel som ingår i ackords- eller skuldsaneringsboet, beviljar tillstånd för de åtgärder som endast får vidtas med borgenärskommitténs tillåtelse och yttrar sig på begäran av konkursdomaren eller konkursförvaltaren i andra frågor. Borgenärssammanträdet och dess medlemmar kan inkomma med synpunkter till konkursdomaren om de åtgärder som vidtagits av gäldenären, den av domstolen utsedda övervakaren eller förvaltaren. Borgenärskommittén kan be gäldenären, den av domstolen utsedda övervakaren eller konkursförvaltaren att inkomma med förtydliganden och kan undersöka gäldenärens bokföring och handlingar så länge som detta inte bryter mot företagssekretessen. I andra fall och om det råder tvivel specificerar konkursdomaren i vilken omfattning borgenärskommitténs medlemmar har rätt att undersöka gäldenärsföretagets bokföring och handlingar.

Borgenärskommitténs samtycke krävs för att gäldenären eller förvaltaren ska kunna utföra följande åtgärder:

Belasta delar av ackords- eller skuldsaneringsboet med en inteckning, pant, registrerad pant eller inteckning av fartyg för att säkra en fordran som inte omfattas av ackord.

Överföra äganderätten till ett föremål eller en rättighet för att säkra en fordran som inte omfattas av ackord.

Belasta delar av ackords- eller skuldsaneringsboet med andra rättigheter.

Teckna krediter eller lån.

Ingå ett avtal om att arrendera gäldenärens företag eller en organiserad del av detta eller liknande avtal.

(Om de vidtas med borgenärskommitténs samtycke kan ovannämnda åtgärder inte betraktas som överkällbara i förhållande till konkursboet.)

Gäldenärens försäljning av fast egendom eller andra tillgångar vars värde överstiger 500 000 PLN.

Borgenärer kan även överklaga en rekonstruktionsdomstols eller en konkursdomares beslut att godkänna förvaltarens redovisningsrapporter, beslut beträffande förteckningen över fordringar (ackords- och skuldsaneringsförfaranden) och andra borgenärsfordringar, den av domstolen utsedda övervakarens eller förvaltarens arvode och beslutet att avbryta eller avsluta konkursförfarandet.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

I **ett konkursförfarande** upprättar konkursförvaltaren efter konkursförklaringen en inventarieförteckning, beräknar konkursboets värde och utarbetar en likvidationsplan. I likvidationsplanen föreslås hur försäljningen av tillgångarna i konkursboet ska gå till, särskilt företaget, tidpunkten för försäljningen, en beräkning av kostnaderna och de ekonomiska skälen för att fortsätta affärsverksamheten (artikel 306 i konkurslagen). Efter att ha upprättat inventarieförteckningen och den finansiella rapporten eller efter att överlämnat en skriftlig rapport likviderar konkursförvaltaren konkursboet (artikel 308 i konkurslagen).

Efter likvidationen får konkursförvaltaren driva konkursgäldenärens företag vidare om det går att träffa en ackordsuppgörelse med borgenärerna eller om det går att sälja hela konkursgäldenärens företag eller organiserade delar av detta (artikel 312 i konkurslagen).

I **rekonstruktionsförfaranden, dvs. i det skyndsamma ackordsförfarandet och ackordsförfarandet**, fortsätter gäldenären vanligtvis driften av sitt företag. I enlighet med artiklarna 239.1 och 295 i lagen om företagsrekonstruktion kan gäldenären fräntas rätten att driva företaget om gäldenären, med eller utan avsikt, bryter mot lagen genom att driva företaget vidare på ett sätt som skadar borgenärerna eller som riskerar att skada dessa i framtiden,

det är uppenbart att det sätt som företaget drivs på inte garanterar att ackordsuppgörelsen följs eller en förvaltare (*kurator*) har utsetts för gäldenären i enlighet med artikel 68.1,

gäldenären inte följer konkursdomarens eller den av domstolen utsedda övervakarens instruktioner, särskilt genom att underlåta att lägga fram lagenliga ackordsförslag inom den tidsfrist som konkursdomaren fastställt.

Om gäldenären eller dennes företrädare personligen måste delta i **ett skuldsaneringsförfarande** för att detta ska kunna genomföras och dessa samtidigt garanterar att driften av företaget sker på rätt sätt, kan domstolen tillåta att gäldenären sköter hela eller delar av den rutinmässiga driften av sitt företag (artikel 288.3 i lagen om företagsrekonstruktion).

I **förfarandet för att godkänna** ackord driver gäldenären sitt företag vidare under hela den tid som förfarandet pågår.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

I konkursförfaranden anmäls alla fordringar från borgenärer med personliga fordringar. En fordran kan även anmälas av en borgenär vars fordran har säkrats genom en inteckning, pant, registrerad pant, skattepant, inteckning i fartyg eller något annat införande i fastighets- och inteckningsregistret eller fartygsregistret (om fordran inte anmäls av borgenären förs den upp i förteckningen på eget initiativ (*ex officio*)). Fordringar som grundas på ett anställningsförhållande förs upp i förteckningen på eget initiativ (*ex officio*) (artiklarna 236.1, 236.2 och 237 i konkurslagen).

Kostnaderna för konkursförfarandet täcks först, före de skulder i konkursboet som uppkommit efter konkursförklaringen – (artiklarna 230.2, 343.1 och 343.11 i konkurslagen), utan att ett utdelningsförslag upprättas.

I **rekonstruktionsförfaranden** omfattar förteckningen över fordringar de personliga fordringar gentemot gäldenären som uppkom innan rekonstruktionsförfarandet inleddes (artikel 76 i lagen om företagsrekonstruktion). I förteckningen skiljer man mellan fordringar som omfattas av tvångsackord och fordringar som omfattas av ackord med borgenärens samtycke (artikel 86 i lagen om företagsrekonstruktion).

I rekonstruktionsförfaranden anmäls inte fordringar. Förteckningen över fordringar utarbetas av övervakaren eller förvaltaren på grundval av gäldenärens bokföring, andra handlingar, poster i fastighets- och inteckningsregistret och andra register.

Ett ackord är bindande för borgenärer vars fordringar enligt lagen omfattas av ackord, även om de inte är upptagna i förteckningen över fordringar.

Ett ackord är inte bindande för borgenärer som inte har angetts av gäldenären och som inte har deltagit i förfarandet (artikel 166 i lagen om företagsrekonstruktion).

Ackordet får inte omfatta underhållsfordringar, förmåner som betalats som kompensation för att ha orsakat sjukdom, arbetsoförmåga, funktionsnedsättning eller dödsfall och livränta som beviljats i utbyte för rättigheter enligt ett livränteaftal, fordringar som avser egendomsöverlåtelse och för upphörande av intrång i rättigheter, fordringar som gäldenären är betalningsskyldig för i samband med ett arv som erhållits efter att rekonstruktionsförfarandet inleddes, efter att arvet har tillförts ackords- eller skuldsaneringsboet, fordringar beträffande den del av socialförsäkringsavgifterna som finansieras av den försäkrade och som gäldenären betalar.

Ackordet omfattar inte heller fordringar som grundas på ett anställningsförhållande och fordringar med gäldenärens egendom som säkerhet i form av en inteckning, pant, registrerad pant, skattepant eller inteckning i fartyg, i den mån värdet täcks av säkerheten, om inte borgenären går med på att låta dessa fordringar omfattas av ackordet (artikel 151 i lagen om företagsrekonstruktion).

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Reglerna för att anmäla, styrka och godta fordringar i ett konkursförfarande anges i artiklarna 239–266 i konkurslagen.

I ett konkursförfarande har borgenärerna ansvaret för att anmäla fordringar. Fordringar ska anmälas senast 30 dagar efter det att konkursbeslutet offentliggjordes i domstols- och handelstidningen (*Monitor Sądowy i Gospodarczy*), och därefter i centralregistret för rekonstruktion och konkurs (*Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości*) (artikel 51 i konkurslagen och artikel 455 i lagen om företagsrekonstruktion).

Fordringar som grundas på ett anställningsförhållande behöver inte anmälas. Denna typ av fordringar förs *ex officio* in i förteckningen över fordringar (artikel 237 i konkurslagen).

En borgenärs fordran ska anmälas skriftligen och inges i två exemplar. Anmälan ska innehålla borgenärens namn och adress, PESEL-nummer (personnummer) eller KRS-nummer (nummer i det nationella domstolsregistret). Om dessa saknas ska anmälan innehålla uppgifter som gör det möjligt att tydligt identifiera borgenären, definiera fordran tillsammans med de oförutsedda kostnader som ska betalas och värdet på den fordran som inte är en penningfordran, bevis som styrker att denna fordran finns (om fordran har förts upp i den förteckning över fordringar som upprättats i ett rekonstruktionsförfarande räcker det att åberopa detta), vilken kategori fordran tillhör, vilka säkerheter som ställts för den och ärendets status om fordran är föremål för ett pågående domstolsförfarande, administrativt förfarande, förvaltningsdomstolsförfarande eller skiljedomsförfarande. Om en fordran anmäls där konkursgäldenären inte är en personlig gäldenär ska det anges vilken tillgång som ska användas som säkerhet. Om borgenären är delägare eller aktieägare i ett konkursdrabbat företag ska han eller hon anges hur många och vilken typ av aktier han eller hon innehar.

Konkursdomaren vidarebefordrar en korrekt anmäld fordran till konkursförvaltaren. Konkursförvaltaren kontrollerar huruvida fordringarna styrks av konkursgäldenärens bokföring eller andra handlingar eller poster i fastighets- och inteckningsregistret eller andra register och uppmanar konkursgäldenären att inom en bestämd tidsfrist förklara huruvida fordran godtas. Om den anmälda fordran inte styrks genom konkursgäldenärens bokföring eller andra handlingar eller poster i fastighets- och inteckningsregistret eller andra register uppmanar konkursförvaltaren borgenären att inom en vecka överlämna de handlingar som nämns i anmälan och förklarar att fordran annars inte kan godtas. Konkursförvaltaren får dock ta hänsyn till handlingar som överlämnats efter att denna frist har löpt ut om detta inte försenar överlämnandet av förteckningen över fordringar till konkursdomaren.

Inom två veckor från tillkännagivandet av att förteckningen över fordringar har tillförts ärendeakten får borgenären göra en invändning till konkursdomaren. Även konkursgäldenären får göra en invändning om utkastet till förteckningen över fordringar inte överensstämmer med dennes önskemål eller förklaringar. Om konkursgäldenären trots uppmaningar inte har lämnat någon förklaring får denna part endast göra en invändning om han eller hon kan styrka att orsaken till att han eller hon inte har lämnat någon förklaring beror på omständigheter som ligger bortom hans eller hennes kontroll.

Konkursdomaren ändrar förteckningen över fordringar efter att beslutet angående invändningen vunnit laga kraft – och om det beslutet överklagas, efter att domstolens beslut vunnit laga kraft – och godkänner förteckningen över fordringar. Om ingen invändning görs godkänner konkursdomaren förteckningen över fordringar efter att fristen för att göra invändningar har löpt ut. Konkursdomaren får på eget initiativ (*ex officio*) modifiera förteckningen över fordringar. Om det konstateras att sådana fordringar som helt eller delvis inte existerar har förts upp i förteckningen över fordringar eller att fordringar som ska föras upp i förteckningen *ex officio* inte har förts upp, får konkursdomaren modifiera förteckningen över fordringar *ex officio*.

En fordran som inte måste anmälas men som ändå anmäls eller offentliggörs förs upp i tillägget till förteckningen över fordringar om anmälan eller offentliggörandet sker efter fristen. Förteckningen över fordringar justeras i enlighet med lagakraftvunna domar. En ändring av storleken på en fordran som görs efter att förteckningen över fordringar har upprättats beaktas vid utarbetandet av utdelningsförslaget eller vid omröstningen på borgenärssammanträdet. Efter att ett konkursförfarande har avslutats eller avbrutits fungerar ett utdrag från förteckningen över fordringar som godkänts av konkursdomaren, med uppgift om fordran och det delbelopp som borgenären har mottagit, som en exekutionstitel gentemot konkursgäldenären (detta gäller inte borgenärer där konkursgäldenären inte var en personlig gäldenär). Konkursgäldenären kan begära att det ska fastställas att en fordran i förteckningen över fordringar inte existerar eller endast existerar i mindre grad, om konkursgäldenären inte har godtagit en fordran som anmäls i ett konkursförfarande och domstolen ännu inte har meddelat en lagakraftvunnen dom beträffande fordran. Efter att utdraget ur förteckningen har förklarats verkställbart får konkursgäldenären invända att den fordran som förts upp i förteckningen inte existerar eller endast existerar i mindre grad, genom att väcka talan om ogiltigförklaring av exekutionstiteln. Utarbetandet av förteckningen över fordringar i **ett rekonstruktionsförfarande** regleras av artiklarna 84–102 i lagen om företagsrekonstruktion.

Förteckningen över fordringar utarbetas av övervakaren eller förvaltaren på grundval av gäldenärens bokföring, andra handlingar, poster i fastighets- och inteckningsregistret och andra register. I ett skuldsaneringsförfarande som inlemts på grundval av en förenklad begäran upprättas förteckningen över fordringar så långt det är möjligt på grundval av den förteckning över fordringar som upprättats i det föregående rekonstruktionsförfarandet. Om ett ackordsförslag innebär att borgenärerna ska delas in i grupper upprättas förteckningen över fordringar med beaktande av den föreslagna uppdelningen.

I förteckningen skiljer man mellan fordringar som omfattas av offentligt ackord och fordringar som omfattas av ackord med borgenärens samtycke. I det skyndsamma ackordsförfarandet får gäldenären invända mot att en fordran förs upp i förteckningen över fordringar. En sådan fordran anses utgöra en bestridd fordran. I så fall justerar konkursdomaren förteckningen över fordringar och förteckningen över bestridda fordringar för att ta hänsyn till detta.

I ackordsförfarandet och skuldsaneringsförfarandet får parterna i förfarandet, inom två veckor från tillkännagivandet av datumet för överlämnandet av förteckningen över fordringar och förteckningen över bestridda fordringar, inge en invändning till konkursdomaren mot att en fordran förs upp i förteckningen över fordringar. Gäldenären får göra en invändning om förteckningen över fordringar inte överensstämmer med hans eller hennes förklaring om vilka fordringar som godtagits eller inte godtagits. Om gäldenären inte har lämnat någon förklaring får gäldenären endast göra en invändning om gäldenären kan styrka att orsaken till att han eller hon inte har lämnat någon förklaring beror på omständigheter som ligger bortom hans eller hennes kontroll. Inom samma tidsfrist får en gäldenär eller borgenär som inte har förts upp i förteckningen över fordringar invända mot detta.

En invändning som görs efter det att denna tidsfrist har löpt ut eller som inte kan prövas på grund av något annat skäl eller en invändning som innehåller brister som inte har åtgärdats av den part som gjort invändningen eller för vilken parten inte har betalat avgiften inom den fastställda tidsfristen aviseras av konkursdomaren.

Konkursdomaren bortser från förklaringar och bevisning som inte tagits upp i invändningen om inte den part som invänder *prima facie* kan visa att det inte är hans eller hennes fel att förklaringarna och bevisningen inte togs upp i invändningen eller att det faktum att dessa lämnats sent inte kommer att försena prövningen av målet.

Sakförhållanden som motiverar invändningen kan endast styrkas genom skriftlig bevisning eller ett sakkunnigutlåtande. Om fordran fastställs i en lagakraftvunnen dom får invändningen mot att föra upp en fordran i förteckningen över fordringar endast grundas på händelser som ägde rum efter avslutandet av den rättegång vid vilken domen avkunnades.

Invändningen prövas vid en icke-offentlig överläggning inom två månader från det att den ingavs. Prövningen görs av konkursdomaren, hans eller hennes ställföreträdare eller en annan domare som utsetts för detta ändamål. Om den domare som prövar invändningen bestämmer sig för att en förhandling krävs meddelar han eller hon den av domstolen utsedda övervakaren eller förvaltaren, den gäldenär och borgenär som gjorde invändningen och den borgenär mot vars fordran invändningen gjordes. Underlåtelse att göra detta, även om underlåtelserna kan vara motiverad, förhindrar inte utfärdandet av ett beslut.

Konkursdomaren, hans eller hennes ställföreträdare eller en annan domare som utsetts för detta ändamål får avstå bevisupptagning genom ett sakkunnigutlåtande om den sakkunnige har lämnat ett utlåtande i något annat förfarande vid en domstol, skiljedomstol eller förvaltningsorgan. I så fall betraktas de handlingar som innehåller sakkunnigutlåtandet som bevisning.

Ett beslut om föremålet för en invändning kan överklagas av gäldenären, den av domstolen utsedda övervakaren eller förvaltare och borgenärer.

Förteckningen över fordringar justeras i den utsträckning som anges i beslutet efter det att beslutet om fastställandet av invändningen har vunnit laga kraft. I det skyndsamma ackordsförfarandet godkänns förteckningen över fordringar av konkursdomaren på borgenärssammanträdet.

I ackords- och skuldsaneringsförfarandet godkänner konkursdomaren förteckningen över fordringar när tidsfristen för att göra invändningar löper ut eller, om en invändning har gjorts, efter det att beslutet om invändningen har vunnit laga kraft.

Konkursdomaren godkänner förteckningen över fordringar som inte påverkas av invändningar för vilka det ännu inte har meddelats ett lagakraftvunnet avgörande om summan av de fordringar som omfattas av dessa invändningar utgör högst 15 procent av alla fordringar som ger borgenärer rätt att rösta om ett ackord. Förfarandet beträffande dessa invändningar avbryts av domstolen eller konkursdomaren om de inte har varit föremål för ett lagakraftvunnet avgörande när det är dags att rösta om ackordet.

Om det upptäcks att förteckningen över fordringar innehåller en fordran som helt eller delvis inte existerar eller som innehas av en annan person än den som i förteckningen anges som borgenär får konkursdomaren på eget initiativ (*ex officio*) stryka fordran från förteckningen. Beslutet om att stryka fordran delges berörd borgenär, gäldenären och övervakaren eller förvaltaren. Beslutet kan inte överklagas.

Övervakaren eller förvaltaren utarbetar ett tillägg till förteckningen över fordringar om man efter att förteckningen över fordringar har överlämnats upptäcker en fordran som inte har förts upp i förteckningen.

Efter det slutliga beslutet att inte godkänna ett ackord eller det slutliga beslutet att avbryta ett rekonstruktionsförfarande fungerar ett utdrag från den godkända förteckningen över fordringar, som innehåller uppgifter om borgenärens namn och hans eller hennes fordran, som en exekutionstitel gentemot gäldenären.

Efter det slutliga beslutet att godkänna ett ackord fungerar ett utdrag från den godkända förteckningen över fordringar, tillsammans med ett utdrag från det slutliga beslut där ackordet godkänns, som en exekutionstitel gentemot gäldenären och den part som ställde den säkerhet som garanterar att ackordet kan genomföras, om en handling som bekräftar säkerheten har ingetts till domstolen, och gentemot den part som måste göra ytterligare en betalning, om ackordet tillåter ytterligare betalningar mellan borgenärer.

Gäldenären kan begära att det ska fastställas att en fordran i förteckningen över fordringar inte existerar eller endast existerar i mindre grad, om gäldenären har gjort en invändning i rekonstruktionsförfarandet och domstolen ännu inte har meddelat ett lagakraftvunnet avgörande beträffande fordran.

Efter att utdraget ur förteckningen har förklarats verkställbart får gäldenären invända att en fordran som förts upp i förteckningen inte existerar eller endast existerar i mindre grad genom att väcka talan om ogiltigförklaring av exekutionstiteln.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioritetsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

I ett konkursförfarande anges reglerna för fördelningen av behållningen i artiklarna 335–351 i konkurslagen.

Först täcks kostnaderna för konkursförfarandet och sedan, om behållningen räcker, andra skulder som konkursboet ådragit sig (s.k. massaskulder) i takt med att de relevanta summorna tillförs konkursboet.

Underhållsfordringar för perioden efter konkursförklaringen betalas av konkursförvaltaren när de förfaller, fram till dess att det slutliga utdelningsförslaget har utarbetats. Varje gång får varje underhållsberättigad ett belopp som inte överstiger minimilönen. Resten av dessa fordringar betalas inte med medel ur konkursboet.

De fordringar som ska betalas med medel ur konkursboet (efter att samtliga kostnader för konkursförfarandet, skulder som konkursboet ådragit sig och underhållsfordringar har betalats) kan delas upp i följande kategorier:

Den första kategorin – fordringar som grundas på ett anställningsförhållande för perioden före konkursförklaringen (detta gäller i tillämpliga delar fordringar från fonden för garanterade sociala förmåner för arbetstagare avseende återbetalning, med medel ur konkursboet, av förmåner som betalats ut till konkursgäldenärens anställda), med undantag av fordringar avseende ersättning till konkursgäldenärens företrädare eller till en person som utför verksamhet som hänger samman med driften eller övervakningen av konkursgäldenärens företag, jordbrukares fordringar enligt avtal om leverans eller produktion från deras egna gårdar, underhållsfordringar och förmåner som betalats som kompensation för att ha orsakat sjukdom, arbetsoförmåga, funktionsnedsättning eller dödsfall och livränta som beviljats i utbyte för rättigheter enligt ett livränteeftersäkringsavtal under de tre år som föregick konkursförklaringen, fordringar som avser socialförsäkringsavgifter och fordringar som uppkom under rekonstruktionsförfarandet och som kan tillskrivas förvaltarens handlingar eller fordringar som kan tillskrivas gäldenärens handlingar efter att rekonstruktionsförfarandet inletts, som inte behöver borgenärskommitténs samtycke eller samtycke från den av domstolen utsedda övervakare eller som utförs med borgenärskommitténs samtycke eller samtycke från den av domstolen utsedda övervakaren, om konkursen tillkännagavs som ett resultat av en förenklad konkursansökan, samt fordringar avseende krediter, lån, obligationer, garantier eller rembursor eller annan finansiering enligt det ackord som antogs under rekonstruktionsförfarandet och beviljades i samband med genomförandet av det ackordet, om konkursen tillkännagavs som ett resultat av prövningen av en konkursansökan som ingetts senast tre månader efter att ackordet slutligen har avbrutits.

Den andra kategorin – andra fordringar, som inte fullgjorts i andra kategorier, särskilt skatter och offentliga avgifter samt andra fordringar beträffande socialförsäkringsavgifter.

Den tredje kategorin – ränta på fordringar som ingår i ovan nämnda kategorier, i den ordning som grundbeloppen betalas samt domstolsböter och administrativa böter och fordringar beträffande donationer och testamentariska gåvor.

Den fjärde kategorin – delägares eller aktieägares fordringar beträffande ett lån eller en annan rättshandling med liknande effekt, särskilt leverans av varor på avbetalning till den konkursgäldenär som var ett kapitalbolag under de fem år som föregick konkursförklaringen.

Om den summa som ska delas ut inte räcker för att betala alla fordringar betalas fordringarna i nästa kategori först efter att alla fordringar i den föregående kategorin har betalats. Om den summa som ska delas ut inte räcker för att betala alla fordringar i en viss kategori ska de betalas i proportion till hur stora de är.

Fordringar som säkrats genom en inteckning, pant, registrerad pant, skattepant och inteckning i fartyg samt rättigheter som löper ut i enlighet med bestämmelserna i lagen och effekterna av att offentliggöra av personliga rättigheter och fordringar som belastar fast egendom, en rätt till permanent nyttjanderätt, en medlem av ett kooperativs äganderätt till bostadsutrymmen eller ett fartyg som förts in i ett fartygsregister betalas med de medel som erhålls genom likvidationen av den belastade parten minus kostnaden för likvidationen av denna part och andra konkurskostnader upp till högst en tiondel av den summa som erhålls genom likvidationen. Den del av konkurskostnaderna som dras av får dock inte vara högre än den del som motsvarar den intecknade tillgångens värde i förhållande till värdet på hela konkursboet. Dessa fordringar betalas i prioriteringsordning. Om den summa som erhålls genom likvidationen av den intecknade parten används för att betala både fordringar med en inteckning som säkerhet och rättigheter som löper ut och personliga rättigheter och fordringar avgörs prioriteringen av vid vilken tidpunkt införandet av en inteckning, rättighet eller fordran i fastighets- och inteckningsregistret får rättsverkan.

Fordringar för vilka det ställts säkerhet enligt separata [bestämmelser](#) betalas på samma sätt som ovan nämnda fordringar. Den summa som ska betalas till borgenären beräknas först med beaktande av huvudfordran, sedan räntan och andra fordringar som det ställts säkerhet för och till sist kostnaderna för förfarandet.

Om fast egendom, en nyttjanderätt, en medlem i ett kooperativs rätt till bostadsytor eller ett fartyg som förts in i ett fartygsregister säljs innan betalningen av en fordran med en inteckning eller en inteckning i fartyg och andra rättigheter, inbegripet personliga rättigheter och fordringar som belastade den sålda tillgången och som löpte ut till följd av försäljningen betalas underhållsfordringar och förmåner som betalas ut som kompensation för att ha orsakat sjukdom, arbetsoförmåga, funktionsnedsättning eller dödsfall och livränta som beviljats i utbyte för rättigheter enligt ett livränteavtal för perioden efter konkursförklaringen och ersättning för anställdas arbete på den fasta egendomen, på fartyget eller i lokalerna under de tre månader som föregick försäljningen med som högst upp till tre gånger minimilönen.

I ett **rekonstruktionsförfarande** betalas fordringar i enlighet med det ackord som domstolen godkänt. Reglerna för betalning av fordringar anges i artiklarna 155–163 i lagen om företagsrekonstruktion.

Ackordsuppgårelsen kan innebära att borgenärer delas in i grupper utifrån olika intressekategorier, särskilt borgenärer med fordringar som grundas på ett anställningsförhållande som har gått med på att omfattas av ackordet, jordbrukare med fordringar som avser leveranser av produkter från sina egna gårdar,

borgenärer vars fordringar har säkrats genom en inteckning, pant, registrerad pant, skattepant eller inteckning i fartyg samt genom överlåtelse av äganderätten till en tillgång, fordran eller annan rättighet till borgenären och som har gått med på att omfattas av ett sådant ackord, borgenärer som är delägare eller aktieägare i en gäldenär som är ett kapitalbolag, och vars aktieinnehav ger dem minst fem procent av rösterna vid delägarnas möte eller vid bolagsstämman.

Samma villkor för att rekonstruera gäldenärens skulder gäller för alla borgenärer och om omröstningen om ackordet sker i grupper av borgenärer, för borgenärer i samma grupp, om inte en borgenär uttryckligen går med på mindre fördelaktiga villkor.

Tillämpning av mer fördelaktiga villkor för att rekonstruera en gäldenärs skulder kan godtas av en borgenär som, efter att rekonstruktionsförfarandet har inletts, beviljas eller ska bevilja finansiering i form av en kredit, obligationer, bankgarantier, rembursar eller på grundval av ett annat finansiellt instrument som är nödvändigt för att genomföra ackordet.

Villkoren för rekonstruktion av fordringar som grundas på ett anställningsförhållande får inte frånta de anställda deras rätt till minimilön.

En rekonstruktion gäller i lika hög grad för ekonomiska som icke-ekonomiska förpliktelser. Om borgenären inom en vecka från att ha mottagit ett meddelande om datumet för borgenärssammanträdet tillsammans med en kopia på ackordsförslaget invänder mot att göra om hans eller hennes fordran till en annan fordran än en penningfordran, lämnar en förklaring till konkursövervakaren eller förvaltaren, eller om en rekonstruktion inte är möjlig på grund av att fordran inte är en penningfordran, omvandlas den fordran till en penningfordran. Ändringen får effekt när förfarandet inleds.

Villkoren för att rekonstruera de fordringar som anges i artikel 161.1.3 kan skilja sig åt beroende fordringarnas prioriteringsordning.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Domstolen avslutar **konkursförfarandet** när slututdelningen har genomförts eller när alla borgenärer har fått betalt under förfarandet.

Den dag beslutet att avsluta konkursförfarandet vinner laga kraft återfår konkursgäldenären rätten att förvalta och förfoga över sina tillgångar.

Efter att konkursförfarandet har avslutats avslutas alla pågående förfaranden som konkursförvaltaren har inletts för att ogiltigförklara en åtgärd som konkursgäldenären har vidtagit till nackdel för borgenärer, och ömsesidiga fordringar beträffande återbetalning av kostnaderna för förfarandet förfaller. I andra civilrättsliga förfaranden ersätter konkursgäldenären konkursförvaltaren.

Under de 30 dagar som följer på tillkännagivandet av beslutet att avsluta konkursförfarandet får en konkursgäldenär som är en fysisk person ansöka om en betalningsplan ska utarbetas för betalningen till borgenärerna och att de skulder som inte har betalats i konkursförfarandet ska avskrivas. Domstolen avslår begäran om konkursgäldenären själv har orsakat sin insolvens eller materiellt har ökat dess omfattning, antingen avsiktligt eller genom grov oaktsamhet och om

bevisen tyder på att konkursgäldenären bör beläggas med näringsförbud och inte bör få bedriva verksamhet som egenföretagare eller delägare i ett enkelt bolag och inte bör få vara styrelseledamot, medlem av en revisionskommitté, företrädare för en fysisk person som bedriver verksamhet inom samma bransch, i ett kommersiellt bolag, statligt bolag, kooperativ, stiftelse eller förening, eller

konkursgäldenären inte på ett korrekt sätt har fullgjort de skyldigheter denne har ålagts i konkursförfarandet, eller konkursgäldenären under de tio år som föregick konkursansökan har varit föremål för konkursförfaranden i vilka alla eller delar av dennes skulder avskrevs, om inte konkursgäldenärens insolvens skedde eller dess omfattning ökade trots vederbörlig aktsamhet från konkursgäldenärens sida, eller om under den tioårsperiod som föregick konkursansökan det förslag för konkursgäldenärens betalning av borgenärerna upphävts i enlighet med artiklarna 370e.1, 370e.2 eller 49120, eller

om under den tioårsperiod som föregick konkursansökan en handling som utförts av konkursgäldenären i ett lagakraftvunnet beslut har befunnits vara till nackdel för borgenärer

– om inte avskrivningen av resten av konkursgäldenärens skulder kan motiveras av rättviseskäl eller humanitära behov.

I sitt beslut om att utarbeta betalningsplanen för betalningen av borgenärer anger domstolen i vilken omfattning och under vilken tid (som längst 36 månader) gäldenären måste betala de skulder som godtagits i förteckningen över fordringar och som inte har betalats under konkursförfarandet till följd av utdelningsförslaget och vilken del av konkursgäldenärens skulder som uppkommit före konkursförklaringen ska avskrivas efter att borgenärerna har fått betalt enligt utdelningsförslaget. Under tiden förslaget till betalning av borgenärerna genomförs kan verkställighetsförfaranden inte inledas beträffande fordringar som uppkommit före konkursförklaringen (med undantag av fordringar som uppkommit till följd av de skyldigheter som anges i artikel 370f.2 och fordringar som inte offentliggjorts av konkursgäldenären om borgenären inte deltog i förfarandet). Konkursgäldenären kan inte heller företa rättshandlingar som kan undergräva dennes förmåga att genomföra förslaget till betalning av borgenärerna (i undantagsfall får domstolen, på konkursgäldenärens begäran, ge sitt samtycke till eller godkänna en sådan rättshandling).

I slutet av april varje år måste konkursgäldenären överlämna en rapport till domstolen om genomförandet av förslaget till betalning av borgenärerna under föregående kalenderår. Rapporten ska innehålla uppgifter om vilka intäkter som genererats, vilka belopp som återbetalats och vilka tillgångar som förvärvats som har ett värde som överstiger den genomsnittliga månatliga ersättningen i företagssektorn, med undantag av betalning av en vinstutdelning för vinster som gjorts under det föregående årets tredje kvartal.

På konkursgäldenärens begäran och efter att ha hört borgenärerna får domstolen ändra utdelningsförslaget om konkursgäldenären inte kan fullgöra de förpliktelser som anges i förslaget. Domstolen kan även förlänga perioden för återbetalning av skulder med upp till 18 månader.

Om konkursgäldenärens ekonomiska situation förbättras under tiden utdelningsförslaget genomförs, och den förbättringen kan tillskrivas andra orsaker än en löneökning eller en ökning av intäkterna från den näringsverksamhet som en konkursgäldenär personligen bedriver, får borgenären och konkursgäldenären inge en begäran om ändring av förslaget. Domstolen utfärdar ett beslut om ändring av utdelningsförslaget efter att ha hört konkursgäldenären och den borgenär som omfattas av utdelningsförslaget.

Domstolen upphäver, på eget initiativ (*ex officio*) eller på borgenärens begäran, utdelningsförslaget om konkursgäldenären underlåter att fullgöra sina förpliktelser enligt förslaget. Domstolen gör detta efter att ha hört konkursgäldenären och de borgenärer som omfattas av utdelningsförslaget, om inte underlåtelserna är obetydliga eller avskrivningen av resten av konkursgäldenärens skulder motiveras av rättviseskäl eller av humanitära behov. Detta gäller i tillämpliga delar om konkursgäldenären

inte i tid har lämnat en rapport om genomförandet av utdelningsförslaget,

i rapporten om genomförandet av utdelningsförslaget underlåter att uppge intäkter som genererats eller tillgångar som förvärvats,

har företaget en rättshandling som kan undergräva konkursgäldenärens förmåga att genomföra utdelningsförslaget utan att ha inhämtat domstolens samtycke eller om denna handling inte har godkänts av domstolen,

delat tillgångar eller i ett lagakraftvunnet avgörande har befunnits ha företaget en rättshandling till nackdel för borgenärer.

Om utdelningsförslaget dras tillbaka avskrivs inte konkursgäldenärens skulder.

Domstolen fastställer utdelningsförslaget. Efter att konkursgäldenären har fullgjort de förpliktelser som anges i utdelningsförslaget avskriver domstolen de av konkursgäldenärens skulder som uppkom före konkursförklaringen och som inte betalats i samband med genomförandet av utdelningsförslaget. Däremot avskrivs inte underhållsfordringar, skulder som rör förmåner som betalats som kompensation för att ha orsakat sjukdom, arbetsoförmåga,

funktionsnedsättning eller dödsfall, böter som utdömts av domstolen samt skyldigheten att ersätta den skada och det lidande som åsamkats, skyldighet att betala tilläggsavgifter eller kontantförmåner som domstolen beslutat om som ett straff eller villkorlig påföljd samt skyldighet att ersätta skada som lidits till följd av ett brott eller en förseelse som i en lagakraftvunnen dom har befunnits ha ägt rum och fordringar som konkursgäldenären avsiktligt har underlåtit att uppge, om borgenären inte deltog i förfarandet.

Ändringar i rättsförhållandena som görs i enlighet med bestämmelserna i lagen är bindande för konkursgäldenären och motparten även efter att konkursförandet har avslutats, om inte annat föreskrivs i en separat rättsakt.

Ett rekonstruktionsförfarande avslutas när domstolens beslut att godkänna eller inte godkänna ackordet vinner laga kraft. Om gäldenären frångått rätten att förfoga över sina tillgångar eller om denna rätt begränsats återfår gäldenären denna rätt, om inte annat föreskrivs i ackordet (artikel 171 i lagen om företagsrekonstruktion).

Efter att ackordet har genomförts eller efter att de fordringar som omfattas av ackordet har drivits in utfärdar domstolen – på begäran av gäldenären, ackordsövervakaren eller en annan person som enligt ackordsuppgörelsen har rätt att genomföra eller övervaka genomförandet av ackordet – ett beslut som bekräftar att ackordet har genomförts (artikel 172 i lagen om företagsrekonstruktion).

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Om ett utdelningsförslag upprättas efter att ett konkursförfarande mot fysiska personer som bedriver ekonomisk eller yrkesmässig verksamhet har avslutats får borgenären begära att domstolen ska dra tillbaka utdelningsförslaget om konkursgäldenären underlåter att uppfylla de förpliktelser som anges i förslaget eller underlåter att i tid lämna en rapport om genomförandet av förslaget, underlåter att uppge de intäkter som genererats eller de tillgångar som förvärvats.

Detsamma gäller om konkursgäldenären utan att ha inhämtat domstolens samtycke företar en rättshandling som kan undergräva den konkursdrabbade partens förmåga att genomföra utdelningsförslaget eller om denna handling inte har godkänts av domstolen, underlåter att uppge sina tillgångar eller, i ett lagakraftvunnet avgörande, befinns ha företaget en rättshandling till nackdel för borgenärerna (artikel 370e i konkurslagen).

I ett **rekonstruktionsförfarande** får borgenären begära att domstolen ska upphäva ackordsuppgörelsen om gäldenären inte följer bestämmelserna för ackordet eller om det är uppenbart att ackordet inte kommer att genomföras (om ackordet förmodligen inte kommer att genomföras om gäldenären underlåter att betala skulder som godkänts efter godkännandet av ackordet). Sökanden får överklaga ett beslut om avslag på begäran (artikel 176 i lagen om företagsrekonstruktion).

Om ackordsuppgörelsen upphävs eller löper ut får de befintliga borgenärerna kräva betalning av de summor som anges i de ursprungliga fordringarna, och de summor som betalats ut enligt ackordet avräknas från dessa. En in-teckning, pant, registrerad pant, skattepant eller in-teckning i fartyg fungerar som säkerhet för en fordran upp till och med det belopp som återstår att betala (artikel 177 i lagen om företagsrekonstruktion).

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Ett konkursförfarande består i huvudsak av två etapper: ett förfarande för att förklara någon i konkurs och ett förfarande efter konkursförklaringen.

Konkurskostnaderna täcks i första hand med hjälp av det förskottsbelopp som den som ansökt om konkursen har betalat och som motsvarar den genomsnittliga månatliga ersättningen inom den aktuella företagssektorn, med undantag av betalning av den vinstutdelning för vinster som gjorts under det föregående årets tredje kvartal och som tillkännagetts av ordföranden för det centrala statistikkontoret. Om ett konkursförfarande inleds på borgenärens begäran bär konkursgäldenären kostnaderna för förfarandet om denne förklaras i konkurs eller om begäran avslås på grund av att tillgångarna i konkursboet är för små.

Kostnaderna för förfarandet efter konkursförklaringen täcks med medel ur konkursboet. Om konkursgäldenärens tillgångar inte räcker för att täcka kostnaderna för förfarandet, eller endast räcker för att täcka dessa kostnader, avslår domstolen konkursansökan.

Kostnaderna för ett rekonstruktionsförfarande bärs av gäldenären. De kostnader som ska betalas av en gäldenär som frångått rätten att förfoga över sina tillgångar betalas av förvaltaren på begäran av domstolen eller konkursdomaren.

Deltagarna i förfarandet bär sina egna kostnader.

Kostnaderna för förfaranden som inletts efter en invändning mot att låta en annan borgenärs fordran ingå ska betalas av gäldenären till den borgenär som ingett invändningen om invändningen resulterade i att den bestridda fordran inte fördes upp i förteckningen över fordringar, såvida inte gäldenären i en förklaring som lämnats i enlighet med artikel 86.2.9 bestred uppförandet av fordran i förteckningen över fordringar eller gjorde en invändning.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

I ett **konkursförfarande** är de rättshandlingar som konkursgäldenären företar i förhållande till konkursboet ogiltiga. Konkursgäldenärens avyttring av hela eller delar av ett arv eller en andel av ett arv är också ogiltigt. Detsamma gäller gäldenärens avyttring av en del av en egendom som ingår i arvet och gäldenärens samtycke till en annan arvinges avyttring av en del av en egendom som ingår i arvet.

Borgenärskommitténs samtycke krävs för att konkursförvaltaren ska kunna vidta följande åtgärder (artikel 206 i konkurslagen):

Fortsätta driften av företaget om det ska överleva mer än tre månader efter konkursförklaringen.

Avstå från att sälja hela företaget.

Direkt sälja de tillgångar som ingår i konkursboet.

Teckna lån eller krediter och inteckna konkursgäldenärens tillgångar med begränsade äganderätter.

Godta, avstå från eller ingå en ackordsuppgörelse beträffande bestridda fordringar och väcka talan vid en skiljedomstol.

Undantag kan göras om en av ovannämnda åtgärder snabbt måste vidtas och åtgärden endast berör ett belopp på högst 10 000 polska zloty (PLN). I så fall får konkursförvaltaren, den av domstolen utsedda övervakaren eller förvaltaren vidta åtgärden utan kommitténs samtycke.

Dessutom behövs det inte något samtycke från borgenärskommittén för att sälja lös egendom om det beräknade värdet på all lös egendom i konkursboet enligt inventarieförteckningen inte överstiger 50 000 PLN. Det behövs inte heller något tillstånd för att sälja fordringar och andra rättigheter om det nominella värdet på alla fordringar och andra rättigheter som ingår i konkursboet enligt inventarieförteckningen inte överstiger 50 000 PLN. Detta gäller även för samtycke till försäljning av fordringar och andra rättigheter om det nominella värdet på alla fordringar och rättigheter som ingår i konkursboet, i enlighet med uppgifterna i förteckningen över fordringar, inte överstiger 50 000 PLN.

Ett införande i fastighets- och inteckningsregistret eller ett annat register som ger konkursgäldenären begränsad äganderätt till sina tillgångar som görs utan det samtycke som krävs enligt artikel 1 får strykas på eget initiativ (*ex officio*). Strykningen grundas på ett lagakraftvunnet beslut från konkursdomaren om att införandet inte är tillåtet (artikel 206.5 i konkurslagen).

Konkursdomaren anger vilka handlingar som konkursförvaltaren inte får företa utan domarens eller borgenärskommitténs samtycke. Detta innebär att konkursdomaren får utöka den katalog av handlingar som nämns i artikel 206 och som kräver samtycke från borgenärskommittén för att inte vara ogiltiga. Rättshandlingar med hjälp av vilka konkursgäldenären avyttrade sina tillgångar under de 12 månader som föregick konkursansökan är ogiltiga om de företogs gratis eller mot betalning men värdet på konkursgäldenärens prestation uppenbart översteg den ersättning som denna part erhöll eller som reserverades för denna part eller för en tredje part. Denna regel gäller även i tillämpliga delar vid en uppgörelse i domstol, ett beslut om att godta en fordran och ett beslut om att avstå från en fordran.

Ställandet av säkerhet för och återbetalning av skulder som inte förfallit till betalning saknar dessutom rättsverkan om konkursgäldenären utför dessa handlingar under de sex månader som föregick konkursansökan. Den part som erhöll betalningen eller säkerheten får emellertid genom en fordran eller invändning begära att dessa handlingar ska få rättsverkan, om denna part när handlingarna företogs inte kände till att konkursgäldenären riskerade att gå i konkurs.

Ovannämnda regel gäller inte säkerheter som ställts före konkursförklaringen i samband med framtida finansiella transaktioner, lån eller finansiella instrument eller försäljning av värdepapper enligt sådana återköpsavtal som anges i artikel 85.1.

På begäran av en tredje part får konkursdomaren besluta att den personens ömsesidiga prestation ska återgå till konkursboet, om prestationen gjordes i samband med en rättshandling som företogs av den tredje parten och konkursgäldenären beträffande tillgångar som ingår i konkursboet. [Bestämmelserna](#) om otillbörlig prestation gäller i tillämpliga delar även denna typ av prestationer. Beslut om återvinning av den prestationen kan fattas om rättshandlingen företogs efter konkursförklaringen och innan konkursbeslutet offentliggjordes i registret, medan den tredje part som visar vederbörlig aktsamhet inte kunde känna till konkursförklaringen (artikel 77 i lagen om företagsrekonstruktion).

Överlåtelse av en framtida fordran har ingen effekt på konkursboet om denna fordran uppkommer efter konkursförklaringen, om inte avtalet där fordran överläts ingicks senast sex månader innan en skriftlig konkursansökan ingavs (och detta datum kan styrkas).

En rättshandling som företas mot betalning ogiltigförklaras i förhållande till konkursboet på konkursdomarens eget initiativ (*ex officio*) eller på konkursförvaltarens begäran om konkursgäldenären företog handlingen under de sex månader som föregick konkursansökan tillsammans med sin make /maka, en släkting, inbegripet genom giftermål, i rakt nedstigande led, en släkting, inbegripet genom giftermål, i sidolinjen upp till andra led, med en person som har ett förhållande med konkursgäldenären, delar hushåll med denne eller är dennes adoptivförälder eller adoptivbarn, om inte motparten bevisar att borgenärens intresse inte skadades. Konkursdomarens beslut får överklagas.

Ovannämnda regel gäller även handlingar som konkursgäldenären företar tillsammans med ett företag i vilket han eller hon är styrelseledamot eller ensam ägare eller aktieägare och tillsammans med företag i vilka de personer som nämns i första stycket är styrelseledamöter eller ensamma ägare eller aktieägare. Regeln gäller även i tillämpliga delar handlingar som företas av en konkursgäldenär som är ett företag eller en juridisk person, om handlingen företas tillsammans med dennes delägare, deras företrädare eller makar och med närstående företag, deras delägare och dessa personers företrädare samt makar och handlingar som företas av en konkursgäldenär som är ett företag tillsammans med ett annat företag, om ett av företagen är moderbolag eller om detta bolag är moderbolag till både konkursgäldenären och motparten.

Konkursdomaren ogiltigförklarar på eget initiativ (*ex officio*) eller på konkursförvaltarens begäran en viss del av ersättningen för en period före konkursförklaringen, men inte mer än sex månader innan konkursansökan ingavs i förhållande till konkursboet. Ogiltigförklaringen görs om ersättningen för det arbete som utförts av en person som företräder konkursgäldenären eller en anställd med ledningsuppgifter eller ersättningen till en person som tillhandahåller tjänster beträffande förvaltningen eller övervakningen av konkursgäldenärens företag som anges i ett anställningsavtal, ett tjänsteavtal eller ett beslut från konkursgäldenärens företagsledning som ingåtts eller fattats före konkursförklaringen är uppenbart högre än den genomsnittliga ersättningen för denna typ av arbete eller tjänst och inte kan motiveras av arbetets omfattning. Detta gäller även om denna ersättning redan har betalats ut.

Konkursdomaren får helt eller delvis ogiltigförklara ersättningen till ovannämnda personer för perioden efter konkursförklaringen i förhållande till konkursboet, om ersättningen inte kan motiveras av omfattningen av arbetet när konkursförvaltaren övertog driften av företaget.

På konkursförvaltarens begäran ogiltigförklarar konkursdomaren även följande handlingar som påverkar konkursboet:

Belastning av konkursgäldenärens tillgångar med en inteckning, pant, registrerad pant eller inteckning i fartyg om konkursgäldenären inte hade en personlig skuld till den prioriterade borgenären och belastningen fastställdes under de 12 månader som föregick konkursansökan och ingen prestation utfördes till förmån för konkursgäldenären i samband med fastställandet.

Belastning av konkursgäldenärens tillgångar med en inteckning, pant, registrerad pant eller inteckning i fartyg om inteckningen av egendomen fastställdes i utbyte mot en prestation av oproportionellt lågt värde i jämförelse med värdet på den ställda säkerheten.

Ovanstående belastningar oavsett prestationens värde om de ställts som säkerhet för de personers skulder som anges i artikel 128 i konkurslagen (konkursgäldenärens släktingar eller närstående personer), om inte motparten visar att borgenärernas intresse inte skadades.

De påföljder som föreskrivs för underlåtenhet att fullgöra eller felaktigt fullgöra en avtalsförpliktelse, om förpliktelsen till största delen fullgjordes av konkursgäldenären eller om påföljden är uppenbart överdriven.

Rättshandlingar som företas av konkursgäldenären till nackdel för borgenärerna på områden som inte omfattas av konkurslagen regleras i tillämpliga fall av bestämmelserna i [civillagen](#) om skydd för borgenärer mot gäldenärens insolvens.

Enligt artikel 129 i lagen om företagsrekonstruktion måste gäldenären eller förvaltaren i **ett rekonstruktionsförfarande** inhämta borgenärskommitténs samtycke för att kunna vidta följande åtgärder:

Belasta delar av ackords- eller skuldsaneringsboet med en inteckning, pant, registrerad pant eller inteckning av fartyg för att säkra en fordran som inte omfattas av ackord.

Överföra äganderätten till ett föremål eller en rättighet för att säkra en fordran som inte omfattas av ackord.

Belasta delar av ackords- eller skuldsaneringsboet med andra rättigheter.

Teckna krediter eller lån.

Ingå ett avtal om att arrendera gäldenärens företag eller en organiserad del av detta eller ett annat liknande avtal.

(Ovannämnda handlingar som företas med borgenärskommitténs samtycke kan inte betraktas som ogiltiga när det gäller konkursboet.)

Gäldenärens försäljning av fast egendom eller andra tillgångar vars värde överstiger 500 000 PLN.

De avtalsbestämmelser i ett avtal som gäldenären är part i och som förhindrar eller hindrar uppfyllandet av målet för det skyndsamma ackordsförfarandet är ogiltiga i förhållande till ackordsboet (artiklarna 248, 273 och 297 i lagen om företagsrekonstruktion).

I skuldsaneringsförfaranden är de rättshandlingar ogiltiga i förhållande till skuldsaneringsboet som gäldenären företar för att avvyrta sina tillgångar, om värdet på de prestationer som gäldenären utför är väsentligt högre än värdet på de prestationer som gäldenären mottar eller som reserveras för gäldenären eller för en tredje part, och som ägde rum under de 12 månader som föregick begäran om att inleda ett saneringsförfarande. Denna regel gäller även i tillämpliga delar vid en uppgörelse i domstol, ett beslut om att godta en fordran och ett beslut om att avstå från en fordran.

Säkerheter som ställts för skuldsaneringsboet är också ogiltiga om de har ställts i direkt samband med den prestation som gäldenären mottar, har ställts av gäldenären under de 12 månader som föregick begäran om att inleda ett saneringsförfarande och säkerheter vars värde den dag säkerheten ställdes är mer än hälften så högt som värdet på den säkerställda prestation som gäldenären mottagit tillsammans med de säkerställda fordringar som anges i det dokument som ligger till grund för ställandet av säkerheten, och som ställts under de 12 månader som föregick begäran om att inleda skuldsaneringsförfarandet (artikel 304 i lagen om företagsrekonstruktion).

I ett saneringsförfarande ogiltigförklarar konkursdomaren på eget initiativ (*ex officio*) eller på förvaltarens begäran en viss del av en ersättning, som avser en period före konkursförklaringen, men inte mer än sex månader innan begäran om att inleda skuldsaneringsförfarandet ingavs i förhållande till konkursboet. Ogiltigförklaringen görs om ersättning för arbete som utförts av en person som företräder gäldenären eller en anställd med ledningsuppgifter eller ersättning till en person som tillhandahåller tjänster beträffande förvaltningen eller övervakningen av gäldenärens företag som anges i ett anställningsavtal, ett tjänsteavtal eller ett beslut från gäldenärens företagsledning som ingåtts eller fattats före konkursförklaringen är uppenbart högre än den genomsnittliga ersättningen för denna typ av arbete eller tjänst och inte kan motiveras av arbetets omfattning. Detta gäller även om den ersättningen redan har betalats ut. Konkursdomaren får helt eller delvis ogiltigförklara ersättningen till ovannämnda personer för perioden efter att skuldsaneringsförfarandet inletts i förhållande till konkursboet, om ersättningen inte kan motiveras av mängden arbete när förvaltaren övertog driften av företaget (artikel 305 i lagen om företagsrekonstruktion).

Förvaltaren får inleda förfaranden för att ogiltigförklara handlingar och andra förfaranden där en fordran grundas på en ogiltig handling.

En handling får inte ogiltigförklaras senare än ett år efter att skuldsaneringsförfarandet inleddes, om inte denna befogenhet löpte ut tidigare enligt [civillagen](#). Denna tidsfrist gäller inte om begäran att ogiltigförklara en handling gjordes i form av en invändning.

Rättshandlingar som företas av konkursgäldenären till nackdel för borgenärerna på områden som inte omfattas av konkurslagen regleras i tillämpliga fall av bestämmelserna i [civillagen](#) om skydd för borgenären mot gäldenärens insolvens (artiklarna 306–308 i lagen om företagsrekonstruktion).

Senaste uppdatering: 14/11/2019

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på den här webbplatsen att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [ro](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Konkurs - Rumänien

Informationen på denna sida gäller inte insolvensförfaranden för fysiska personer som är konsumenter, vilka inte bedriver näringsverksamhet. Lag nr 151/2015 om insolvensförfaranden för fysiska personer (*Legea nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice*) har ännu inte tillämpats. Dess ikraftträdande har skjutits upp till den 31 december 2016, och förfarandena har ännu inte anmälts till kommissionen för upptagning i bilagorna till förordning (EU) 2015/848.

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

De förfaranden som fastställs i lag nr 85/2014 om förfaranden för att undvika insolvens och insolvensförfaranden (*Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență*) gäller för företagare (*profesioniști*) enligt definitionen i artikel 3.2 i [civillagen](#), med undantag för dem som utövar ett fritt yrke och dem vars insolvens styrs av särskilda regler (artikel 3).

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Om förfarandet inleds på begäran av en gäldenär måste insolvens föreligga, dvs. att de tillgängliga medlen inte är tillräckliga för att betala av skulder som är fastställda, likvida och har förfallit till betalning och som kan understiga 40 000 rumänska leu. Om förfarandet inleds på begäran av en borgenär måste det föreligga insolvens där de tillgängliga medlen inte är tillräckliga för att täcka en fordring som är fastställd, likvid och har förfallit till betalning och som överstiger 40 000 leu (underlåtelse att betala en skuld mer än 60 dagar efter förfalldagen).

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärvats av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Gäldenärens förmögenhet består av alla tillgångar och all egendom, inbegripet sådant som förvärvats under insolvensförfarandet, som kan bli föremål för påtvingad återbetalning (*executare silită*) enligt civilprocesslagen (artikel 5.5 i lag nr 85/2014).

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

Efter att insolvensförfarandet har inletts utses en särskild förvaltare (*administrator special*) och en konkursförvaltare (*practician în insolvență*). Beroende på typen av förfarande är konkursförvaltaren antingen en domstolsutsedd förvaltare (*administrator judiciar*) inom ramen för en rekonstruktion under domstols överinseende eller en domstolsutsedd likvidator (*lichidator judiciar*) inom ramen för ett likvidationsförfarande (*faliment*).

Den särskilda förvaltaren (*administrator special*) är en fysisk eller juridisk person som utses vid en bolagsstämma för gäldenärens aktieägare, partner eller delägare. Denne ges befogenhet att agera i deras intresse under förfarandet och, om gäldenären har kvar kontrollen över sin verksamhet, utföra nödvändiga administrativa uppgifter i gäldenärens namn och på dennes vägnar (artikel 5.4 i lag nr 85/2014).

Den särskilda förvaltaren har följande uppgifter:

- a) Företräda gäldenären vid prövningen av handlingar av den typ som avses i artiklarna 117–122 eller handlingar som är ett resultat av en underlåtelse att efterleva artikel 84.
- b) Göra invändningar i enlighet med det lagstadgade förfarandet.
- c) Föreslå en rekonstruktionsplan.
- d) Efter att en plan har bekräftats, och på villkor att gäldenären inte har fråntagits rätten att kontrollera sin verksamhet, driva gäldenärens verksamhet under överinseende av den domstolsutsexda förvaltaren.
- e) Efter att likvidationsförfarandet har inletts, delta i inventeringen och skriva under det resulterande dokumentet, motta slutrapporten och redovisningen samt delta i det möte som sammankallas för att ta itu med invändningar och godkänna rapporten.
- f) Underrättas om förfarandets avslutande.

Om gäldenären har fråntagits rätten att kontrollera sin verksamhet företräds denne av den domstolsutsexda förvaltaren eller likvidatorn, som även driver dennes verksamhet. Den särskilda förvaltarens uppgift är i sådana fall att företräda aktieägarnas, partnerns och delägarnas intressen (artikel 56 i lag nr 85 /2014).

Domstolsutsexda förvaltare (*administrator judiciar*)

En domstolsutsexda förvaltare kan vara en fysisk eller juridisk person (inklusive den juridiska personens företrädare) och måste vara en lagligen erkänd konkursförvaltare. De viktigaste uppgifterna för en domstolsutsexda förvaltare är följande:

- a) Se över gäldenärens ekonomiska situation och de handlingar som lämnats in, ta fram en rapport där det antingen föreslås att ett förenklat förfarande inleds eller att en övervakningsperiod inleds som en del av standardförfarandet samt att lämna in denna rapport för godkännande till den ansvariga domaren (*judécător-sindic*) inom den tidsfrist som domaren fastställt, som dock högst kan vara 20 dagar efter det att förvaltaren utses.
- b) Se över gäldenärens verksamhet och ta fram en ingående rapport där skälen och omständigheterna som ledde till insolvensen förklaras och där eventuell preliminär bevisning eller indikationer avseende de personer till vilka insolvensen eventuellt kan hänföras och eventuella grunder för att hålla dem ansvariga anges, undersöka alla rimliga möjligheter att rekonstruera gäldenärens verksamhet eller förklara varför en rekonstruktion inte är möjlig samt att foga rapporten till handlingarna i ärendet inom en tidsfrist som fastställts av den ansvariga domaren, som dock högst kan vara 40 dagar efter det att förvaltaren utses.
- c) Om gäldenären inte har uppfyllt sin skyldighet att lämna in sina räkenskapshandlingar inom den lagstadgade tidsfristen, att utarbeta dessa handlingar, och om räkenskapshandlingarna har tillhandahållits av gäldenären, att kontrollera, korrigera och färdigställa dem.
- d) Ta fram en plan för rekonstruktion av gäldenärens verksamhet, beroende på innehållet i den rapport som avses i led a.
- e) Utöva tillsyn över gäldenärens förvaltning av sin verksamhet.
- f) Driva gäldenärens verksamhet, helt eller delvis, i det senare fallet med hänsyn till den ansvariga domarens uttryckliga instruktioner i fråga om förvaltarens skyldigheter och med beaktande av villkoren för genomförande av utbetalningar från gäldenärens aktivkonto.
- g) Sammankalla, agera ordförande för och tillhandahålla sekreterartjänster för möten med borgenärer eller med aktieägare, partner eller delägare i en gäldenär som är en juridisk person.
- h) Väcka talan om ogiltigförklarande av bedrägliga handlingar eller transaktioner från gäldenärens sida som skadar borgenärernas rättigheter och av vissa överföringar av tillgångar, affärstransaktioner som utförts av gäldenären och garantier som beviljats av gäldenären som kan komma att skada borgenärernas rättigheter.
- i) Omedelbart underrätta den ansvariga domaren om förvaltaren finner att gäldenären inte har några tillgångar eller om tillgångarna är otillräckliga för att täcka de rättsliga kostnaderna.
- j) Säga upp vissa avtal som ingåtts av gäldenären.
- k) Kontrollera fordringar och, i tillämpliga fall, invända mot dessa, underrätta borgenärerna om att fordringar inte har godkänts, eller att de endast delvis har godkänts, samt upprätta förteckningar över fordringar.
- l) Driva in fordringar avseende gäldenärens tillgångar eller penningbelopp som överfördes av gäldenären innan förfarandet inleddes samt väcka talan i fall som gäller indrivning av gäldenärens fordringar, varvid denne får anlita jurister.
- m) Ingå förlikningar, skriva av skulder, befria borgensmän från sina skyldigheter och avstå från säkerheter, på villkor att den ansvariga domaren godkänner detta.
- n) Informera den ansvariga domaren om alla frågor där denne måste fatta ett beslut.
- o) Göra en inventarieförteckning över gäldenärens tillgångar.
- p) Begära en värdering av gäldenärens tillgångar som ska slutföras senast dagen för inlämnande av den slutliga förteckningen över fordringar.
- q) Skicka ett meddelande för offentliggörande i bulletinen om insolvensförfaranden (BPI) om att värderingsrapporten har lämnats in och fogats till handlingarna i ärendet inom två dagar efter inlämnandet.

Den ansvariga domaren kan fatta ett beslut (*încheiere*) om att ge den domstolsutsexda förvaltaren andra arbetsuppgifter utöver de som förtecknas i punkt 1, utom de som endast en domare har befogenhet att utföra enligt lagen.

Den domstolsutsexda förvaltaren ska lämna in en rapport varje månad där denne beskriver hur han eller hon har utfört sina uppgifter, med en motivering av de utgifter som uppkommit under förfarandet och alla andra utgifter som ersatts genom gäldenärens tillgångar och, i tillämpliga fall, information om hur inventeringen fortskrider.

Till hjälp får förvaltaren anlita yrkesverksamma såsom jurister, revisorer, värderingsmän och andra specialister. Den domstolsutsexda förvaltaren och alla borgenärer har rätt att göra invändningar mot värderingsrapporterna.

Domstolsutsexda likvidator (*lichidator judiciar*)

Om den ansvariga domaren utfärdar ett beslut om likvidation utser denne också en likvidator för denna uppgift. Den domstolsutsexda förvaltaren avslutar sitt arbete den dag som domaren utser en likvidator. De viktigaste uppgifterna för en domstolsutsexda likvidator är följande:

- a) Se över verksamheten för den gäldenär som det förenklade förfarandet gäller, med hänsyn till den faktiska situationen, och ta fram en ingående rapport om de skäl och omständigheter som ledde till insolvens, med angivande av de personer till vilka insolvensen eventuellt kan hänföras och eventuella grunder för att hålla dem ansvariga.
- b) Driva gäldenärens verksamhet.
- c) Väcka talan om ogiltigförklarande av bedrägliga handlingar och transaktioner från gäldenärens sida som skadat borgenärernas rättigheter och av vissa överföringar av tillgångar, affärstransaktioner som utförts av gäldenären och företrädesregler som fastställts av gäldenären och som troligtvis kan komma att skada borgenärernas rättigheter.
- d) Göra förseglingar, inventera tillgångarna och vidta lämpliga åtgärder för att bevara dessa.
- e) Säga upp vissa avtal som ingåtts av gäldenären.

- f) Kontrollera fordringar och, i tillämpliga fall, invända mot dessa, underrätta borgenärerna om att fordringarna inte har godkänts, eller att de endast delvis har godkänts, samt upprätta förteckningar över fordringar.
- g) Driva in fordringar avseende gäldenärens tillgångar som härrör från överföringar av tillgångar eller penningbelopp från gäldenärens sida innan förfarandet inleddes, driva in fordringar och väcka talan i fall som gäller indrivning av gäldenärens fordringar, varvid denne får anlita jurister.
- h) Ta emot betalningar på gäldenärens vägnar och föra in dessa på gäldenärens aktivkonto.
- i) Sälja gäldenärens tillgångar i enlighet med denna lagstiftning.
- j) Ingå förlikningar, skriva av skulder, befria borgensmän från sina skyldigheter och avstå från säkerheter, på villkor att den ansvariga domaren godkänner detta.
- k) Informera den ansvariga domaren om alla frågor där denne måste fatta ett beslut.
- l) Utföra alla andra arbetsuppgifter som den ansvariga domaren fattar beslut om.

Vid ett ackordsförfarande med borgenärerna (*concordat preventiv*) deltar gäldenären genom sina juridiska eller överenskomna företrädare.

Skyldigheterna för en **förvaltare av ett ackord** med borgenärerna (*administrator concordatar*) är följande:

- a) Ta fram en förteckning över borgenärer, inbegripet borgenärer vars fordringar har överklagats eller inväntar ett domstolsbeslut, och en förteckning över borgenärer som har skrivit under ackordet. Om en borgenär har en fordring gentemot gäldenären som har ett solidariskt ansvar inom ramen för ackordsförfarandet kommer denne att tas upp på förteckningen över borgenärer tillsammans med fordringens nominella värde, som kommer att kvarstå tills fordringen har återbetalats i sin helhet.
- b) Tillsammans med gäldenären utarbeta ett förslag till ackord och dess beståndsdelar eller ett förslag till ackord och återhämtningsplan.
- c) Vidta åtgärder för att hitta en lösning i godo av tvister mellan gäldenären och borgenärerna eller mellan borgenärer.
- d) Ansöka om godkännande av ackordet hos den ansvariga domaren.
- e) Kontrollera att gäldenärens skyldigheter enligt ackordet uppfylls.
- f) Omedelbart underrätta borgenärssammanträdet för de borgenärer som omfattas av ackordet om alla eventuella underlåtelse från gäldenärens sida att helt uppfylla, eller korrekt uppfylla, sina skyldigheter.
- g) Utarbeta och lämna in månatliga eller kvartalsvisa rapporter till borgenärssammanträdet för de borgenärer som omfattas av ackordet om ackordsförvaltarens arbete och gäldenärens verksamhet. Ackordsförvaltarens rapport bör också innehålla ett utlåtande från förvaltaren om förekomsten eller avsaknaden av skäl att avsluta ackordet i förväg.
- h) Sammankalla borgenärssammanträdet för de borgenärer som omfattas av ackordet.
- i) Ansöka hos domstolen om avslutande av ackordsförfarandet med borgenärer.
- j) Utföra alla andra uppgifter som avses i detta kapitel och som rör ackordet med borgenärer eller som tilldelas av den ansvariga domaren (artikel 19 i lag nr 85/2014).

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Inledandet av ett insolvensförfarande påverkar inte någon av borgenärernas rätt att begära en kvittning mot en fordran som gäldenären har mot denna borgenär, om de villkor som fastställs i lagen avseende laglig kvittning uppfylls den dag som förfarandet inleddes. Kvittningen kan också registreras av den domstolsutsetta förvaltaren eller likvidatorn.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Gällande avtal fortsätter att gälla även efter att förfarandet har inletts. Alla klausuler i ett avtal som rör uppsägning, förkortning av avtalets fastställda löptid eller tidigarelagd betalning blir ogiltiga när insolvensförfarandet inleddes. Regeln om att gällande avtal fortsätter att gälla, och att klausuler om uppsägning eller tidigareläggning av skyldigheter ogiltigförklaras gäller inte kvalificerade finansiella avtal eller bilaterala nettningstransaktioner som ingår i ett kvalificerat finansiellt avtal eller ett bilateralt nettningssavtal.

För att maximera värdet på gäldenärens tillgångar inom en preskriptionsfrist på tre månader från det att förfarandet inleddes får den domstolsutsetta förvaltaren eller likvidatorn säga upp avtal, gällande hyresavtal och alla andra långsiktiga avtal, under förutsättning att dessa avtal inte redan har uppfyllts helt eller till en betydande del av samtliga inblandade parter. När ett avtal sägs upp kan den andra parten begära ersättning från gäldenären.

Om en underleverantör inom de tre första månaderna efter att förfarandet har inletts lämnar in en begäran om uppsägning av avtalet till den domstolsutsetta förvaltaren eller likvidatorn måste förvaltaren eller likvidatorn svara inom 30 dagar från mottagandet. I annat fall anses avtalet ha sagts upp, och förvaltaren eller likvidatorn kan inte längre kräva uppfyllande av avtalets villkor.

I lagstiftningen regleras även status för vissa särskilda avtal, exempelvis avtal som gäller tillhandahållande av allmännyttiga tjänster, hyresavtal och ramavtal om nettning.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleddes av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Från den dag då det meddelas att ett ackord med borgenärerna har godkänts stoppas automatiskt enskilda borgenärers förfaranden mot gäldenären och preskriptionstiden för rätten att begära verkställande av sina fordringar gentemot gäldenären.

Räntor, straffavgifter och andra utgifter som uppkommer för de borgenärer som skrivit under påverkas emellertid inte av upphävandet, utom om de har gett sitt uttryckliga skriftliga godkännande av detta i förslaget till ackord med borgenärerna.

I beslutet om godkännande av ackordet med borgenärerna upphäver den ansvariga domaren tillfälligt alla förfaranden för påtvingad återbetalning.

På begäran av ackordsförvaltaren, och på villkor att gäldenären har gett garantier till borgenärerna, kan den ansvariga domaren bevilja borgenärer som inte har skrivit under ackordet en uppskovsperiod för förfallodagen för deras fordring. Denna period kan dock högst vara 18 månader. Under denna period beräknas ingen ränta och inga straffavgifter eller andra utgifter i samband med fordringen. Bestämmelsen om uppskov för förfallodagen för en fordring är inte tillämplig på kvalificerade finansiella avtal eller bilaterala nettningstransaktioner som ingår i ett kvalificerat finansiellt avtal eller ett bilateralt nettningssavtal.

Ackordet med borgenärer gäller gentemot borgenärer i en offentlig budget (*creditori bugetari*) på villkor att lagbestämmelserna om statligt stöd i inhemsk lagstiftning och i EU-rätten efterlevs.

Under ett godkänt ackord med gäldenären kan ett insolvensförfarande inte inledas mot gäldenären.

Alla borgenärer som erhåller ett verkställighetsbeslut mot gäldenären under förfarandet kan ansöka om att ansluta sig till ackordet, eller kan välja att driva in sin fordring med en annan lagstadgad metod.

Alla förfaranden i och utanför domstol, och alla åtgärder för påtvingad återbetalning av fordringar mot gäldenärens tillgångar, upphävs automatiskt tillfälligt när insolvensförfarandet inleddes. Deras rättigheter kan endast utövas inom ramen för insolvensförfarandet, genom att de ansöker om godkännande av sina fordringar. När förfarandet inleddes upphävs tillfälligt alla preskriptionsfrister för att väcka talan.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Alla förfaranden i och utanför domstol, och alla åtgärder för påtvingad återbetalning av fordringar mot gäldenärens tillgångar, upphävs automatiskt tillfälligt när insolvensförfarandet inleddes.

Följande förfaranden upphävs däremot inte:

- a) Gäldenärens överklaganden av förfaranden som inletts av en borgenär eller borgenärer innan förfarandet inleddes och tvistemål som hänger samman med straffrättsliga förfaranden (*acțiunile civile din procesele penale*) mot gäldenären.
- b) Talan i domstol mot medgäldenärer och/eller tredjepartsgaranter.
- c) Pågående förfaranden utanför domstol inför idrottskommissioner som ingår i idrottsförbund som omfattas av lag nr 69/2000 om idrottsundervisning och idrott (*Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000*), i dess ändrade och kompletterade lydelse, och som rör unilateralt avbrytande av enskilda anställningsavtal med spelare eller civila avtal och straffavgifter som tillämpas i sådana situationer samt alla andra tvister som gäller spelares rätt att delta i tävlingar.

Det bör noteras att detta upphävande av förfaranden endast gäller tvister som rör fordringar mot gäldenärens tillgångar, inte de som rör ideella rättigheter och skyldigheter. Dessa fortsätter i samma domstol.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Ett sammanträde hålls där den insolventa gäldenärens alla borgenärer deltar.

Borgenärssammanträdet (*adunarea creditorilor*) sammankallas, med den domstolsutsedda förvaltaren eller likvidatorn som ordförande. Kända borgenärer sammankallas av förvaltaren eller likvidatorn närhelst det uttryckligen krävs enligt lagen.

Borgenärer sammankallas genom ett meddelande som offentliggörs i bulletinen om insolvensförfaranden minst fem dagar före mötet. Detta meddelande måste innehålla mötets dagordning. Borgenärer får vid mötet företrädas av ett ombud med en specifik och autentisk fullmakt eller, när det gäller borgenärer i en offentlig budget och andra juridiska personer, en delegerad akt som undertecknats av enhetschefen. Utom när det är uttryckligen förbjudet enligt lag har borgenärer även möjlighet att rösta per korrespondens.

Utom i de fall där lagen kräver särskild majoritet kan borgenärssammanträdet fatta giltiga beslut, under förutsättning att innehavarna av minst 30 % av fordringarnas totala värde, som har rösträtt när det gäller gäldenärens tillgångar, närvarar. De beslut som fattas under mötet ska antas av en majoritet, i förhållande till fordringarnas värde, av de röstberättigade fordringsägare som närvarar vid mötet. En röst som är behäftad med villkor betraktas som en röst mot beslutet i fråga. Borgenärer som avger giltiga röster per korrespondens anses också vara närvarande.

Efter att det första sammanträdet har sammankallats kan den ansvariga domaren och därefter borgenärerna utse en kommitté som, beroende på antalet borgenärer, ska bestå av tre eller fem röstberättigade borgenärer vars fordringar har företräde, som har budgetfordringar och som har fordringar utan säkerhet, i enlighet med fordringarnas värde. Borgenärskommittén (*comitetul creditorilor*) har följande uppgifter:

- a) Se över gäldenärens situation och utfärda rekommendationer till borgenärssammanträdet om framtiden för gäldenärens verksamhet och föreslå rekonstruktionsplaner.
- b) Förhandla fram villkor för utnämningen av den förvaltare eller likvidator som borgenärerna vill att domstolen ska utse.
- c) Notera de rapporter som tagits fram av den domstolsutsedda förvaltaren eller likvidatorn och granska dessa och, i tillämpliga fall, göra invändningar mot dessa.
- d) Utarbeta rapporter som ska presenteras vid borgenärssammanträdet avseende de åtgärder som vidtagits av den domstolsutsedda förvaltaren eller likvidatorn och deras effekter samt föreslå andra åtgärder, med angivande av skäl.
- e) Begära att gäldenärens rätt att kontrollera sin verksamhet fråntas denne.
- f) Väcka talan om ogiltigförklarande av vissa bedrägliga handlingar och transaktioner från gäldenärens sida som skadat borgenärerna, om talan inte redan väckts av den domstolsutsedda förvaltaren eller likvidatorn.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Beroende på gäldenärens specifika situation och huruvida gäldenären har fråntagits rätten att kontrollera sin verksamhet eller inte, har konkursförvaltaren följande skyldigheter:

En domstolsutsedd förvaltare utövar tillsyn över gäldenärens tillgångsförvaltning. Denne driver gäldenärens verksamhet, helt eller delvis, i det senare fallet med hänsyn till den ansvariga domarens uttryckliga angivelser i fråga om förvaltarens skyldigheter och med beaktande av villkoren för genomförande av utbetalningar från gäldenärens aktivkonto.

Denne driver in fordringar, ingår förlikningar, gör en inventering och säljer gäldenärens tillgångar.

Gäldenären får använda sina tillgångar endast när denne har kvar rätten att kontrollera sin verksamhet och inom begränsningarna för dennes aktuella verksamhet. Denne övervakas och kontrolleras av den domstolsutsedda förvaltaren.

Efter att ett likvidationsförfarande har inletts kontrollerar en domstolsutsedd likvidator gäldenärens verksamhet, säger upp avtal, driver in fordringar, säljer tillgångar, ingår förlikningar, mottar inbetalningar till gäldenärens konto osv. Vid en likvidation är det endast den domstolsutsedda likvidatorn som har rätt att förfoga över gäldenärens tillgångar.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Alla borgenärer vars fordringar inkommit innan förfarandet inleddes, med undantag för anställda, vars fordringar registreras av den domstolsutsedda förvaltaren på grundval av räkenskapshandlingarna, ska anmäla sina fordringar inom den tidsfrist som fastställs i beslutet om att inleda förfarandet. Till anmälan ska de foga alla nödvändiga styrkande handlingar. Alla fordringar som lämnas in till domstolens kansli för godtagande och registrering betraktas som giltiga och korrekta om de inte bestrids av gäldenären, den domstolsutsedda förvaltaren eller borgenärerna. De fordringar som ingår i förteckningen över fordringar betalas som en del av insolvensförfarandet i den turordning som fastställts i lag.

Fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts, under observationsperioden eller under ett rättsligt rekonstruktionsförfarande betalas i enlighet med de styrkande handlingarna för respektive fordring och behöver inte inkluderas i konkursboet. Denna regel gäller också för fordringar som uppkommer efter att ett likvidationsförfarande har inletts.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Utom när det gäller anställda, vars fordringar registreras av den domstolsutsedda förvaltaren på grundval av räkenskapshandlingarna, måste alla borgenärer vars fordringar uppkommit innan förfarandet inleddes anmäla sina fordringar inom den tidsfrist som fastställs i beslutet om att inleda förfarandet. I anmälan ska följande anges: borgenärens namn, adressen till dennes hem eller registrerade kontor, det belopp som ska betalas, skälen till fordringen och information om alla eventuella grunder för företräde. De styrkande handlingar som fogas till fordringen och eventuella grunder till företräde ska bifogas anmälan senast vid den tidsfrist som fastställts för inlämning av själva anmälan.

En anmälan om godtagande av en fordring måste lämnas in även om fordringen inte framgår av ett verkställighetsbeslut. Fordringar som ännu inte har förfallit den dag som förfarandet inleddes, eller som är behäftade med villkor, inkluderas i konkursboet.

Om en fordring anmäls av målsäganden i ett tvistemål som hänger samman med ett straffrättsligt förfarande kommer fordringen att registreras i avvaktan på ett slutgiltigt avgörande i ärendet till fördel för målsäganden.

Fordringar som har företrädesrätt inkluderas på den slutliga förteckningen upp till garantins marknadsvärde, vilket fastställs genom en värdering som begärs av den domstolsutsedda förvaltaren eller likvidatorn och utförs av en värderingsman (*evaluator*).

Alla fordringar verifieras, utom fordringar som fastställts i verkställbara domar och verkställbara skiljedomar. Fordringar i en offentlig budget som härrör från ett verkställighetsbeslut som inte har överklagats inom den tidsfrist som fastställts genom tillämplig lagstiftning behöver inte heller verifieras.

Den domstolsutsetta förvaltaren eller likvidatorn tar fram en preliminär förteckning över fordringar. Denna kan överklagas inför den ansvariga domaren av alla berörda parter, både gäldenärer och borgenärer. Med undantag av när inledandet av ett förfarande har meddelats på ett sätt som inte efterlever reglerna om kallelse och underrättelse om rättsliga åtgärder, förlorar en fordringsägare vars fordring uppkommit innan förfarandet inleddes och som underlåter att lämna in en ansökan om godkännande av fordringen inom den fastställda tidsfristen (den tidsfrist som anges i meddelandet och högst 45 dagar från det att förfarandet inleddes) rätten att inkluderas i förteckningen över borgenärer. Denne kommer då inte att betraktas som borgenär med rätt att delta i förfarandet i fråga när det gäller denna fordring. Borgenären kommer att inte ha rätt att verkställa fordringen gentemot gäldenären, eller gentemot några delägare eller partner i en juridisk enhet med obegränsat ansvar efter att förfarandet har avslutats, utom om gäldenären bedöms vara skyldig till kriminell konkurs (*bancrută simplă*) eller bedräglig konkurs (*bancrută frauduloasă*) eller ställs till svars för bedrägliga betalningar eller överföringar. Förlusten av denna rätt kontrolleras av den domstolsutsetta förvaltaren eller likvidatorn, som inte kommer att ta upp borgenären i fråga i förteckningen över borgenärer.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioriteringsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Behållningen från försäljningen av gäldenärens tillgångar och rättigheter som säkras till fördel för borgenärerna i enlighet med företrädesreglerna fördelas i följande turordning:

avgifter, stämpelskatt och alla andra utgifter från försäljningen av de berörda tillgångarna, inklusive nödvändiga utgifter för bevarandet och administrationen av dessa tillgångar, utgifter som uppkommit för borgenären under förfarandet för påtvingad återbetalning, fordringar från leverantörer av allmännyttiga tjänster som uppkommer efter det att förfarandet inletts och ersättning till personer som är anställda i alla borgenärers allmänna intresse vid dagen för utdelning. Denna ersättning beräknas proportionellt, med beaktande av värdet av gäldenärens samtliga tillgångar.

Fordringar från borgenärer som har företräde som uppkommer under insolvensförfarandet. Detta omfattar kapital, ränta och, i tillämpliga fall, andra bikostnader.

Fordringar från borgenärer som har företräde, inklusive hela kapitalet, ränta samt ökning och straffavgifter av alla slag.

Om beloppet från försäljningen av tillgångarna inte är tillräckligt för att betala tillbaka fordringarna i fråga i sin helhet har borgenärerna en fordring utan säkerhet eller en offentlig budgetfordring, beroende på vad som är tillämpligt, för det återstående beloppet. Dessa fordringar rangordnas tillsammans med övriga fordringar i den kategori där de hör hemma. Om det kvarstår ett överskott efter betalningen av de belopp som avses ovan lägger den domstolsutsetta likvidatorn in detta på kontot för gäldenärens konkursbo. Fordringar vid en likvidation betalas i följande ordning:

1. Avgifter, stämpelskatt och alla andra utgifter som uppkommer vid förfarande under samma lagrum, inklusive nödvändiga utgifter för bevarande och administration av gäldenärens tillgångar, för att driva verksamheten och för att betala ersättning till de personer som är anställda för förfarandet.
2. Fordringar som uppkommer från finansiering som beviljats under förfarandet.
3. Fordringar som uppkommer på grundval av anställningsförhållanden.
4. Fordringar som uppkommer på grundval av gäldenärens fortsatta verksamhet efter det att förfarandet inletts, fordringar från kontrahenter och tredje inlösnare i god tro eller underinlösnare som återför sina tillgångar eller värdet av dessa till gäldenärens konkursbo.
5. Offentliga budgetfordringar.
6. Fordringar gällande belopp som gäldenären ska betala tredje parter på grundval av underhållsskyldighet, underhåll till minderåriga barn eller betalning av regelbundna summor för uppehälle.
7. Fordringar som gäller summor som fastställs av den ansvariga domaren för att stödja gäldenären och dennes familj, om gäldenären är en fysisk person.
8. Fordringar som uppkommer på grundval av banklån, med därtill kopplade utgifter och räntor, fordringar som uppkommer på grundval av tillhandahållande av varor, tjänster eller annat arbete, fordringar från hyra samt fordringar kopplade till hyresavtal, inbegripet obligationer.
9. Andra fordringar utan säkerhet.

10. Underordnade fordringar, i följande turordning:

- a) Fordringar som härrör från tillgångar tillhörande tredje parter som har erhållit varor från gäldenären i ond tro, fordringar från underinlösnare i ond tro efter godkännande av talan om ogiltigförklarande samt lån som beviljats en gäldenär som är en juridisk person av en partner eller aktieägare som innehar minst 10 % av aktiekapitalet eller rösträtten vid bolagsstämman eller, i tillämpliga fall, av en medlem i en ekonomisk intressegruppering (*grupu de interes economic*).

b) Fordringar som uppkommer från handlingar utan ersättning.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Om **förfarandet för ackord med borgenärer** avslutas på ett framgångsrikt sätt eller inom den tidsfrist som fastställts i avtalet fattar den ansvariga domaren ett beslut där det anges att ackordets mål har uppnåtts. Förändringarna av de fordringar som fastställts i ackordet med borgenärer blir då slutgiltiga (artikel 36 i lag nr 85/2014).

Ett rekonstruktionsförfarande där verksamheten fortsätter eller där likvidation planeras (*lichidare pe bază de plan*) avslutas genom en dom som utfärdas på grundval av en rapport som utarbetas av den domstolsutsetta förvaltaren som konstaterar att alla betalningsskyldigheter enligt den bekräftade planen har uppfyllts och att alla aktuella fordringar har betalats. Om förfarandet inleddes i syfte att genomföra en rekonstruktion och vid ett senare tillfälle omvandlades till en likvidation avslutas det i enlighet med bestämmelserna för likvidationsförfaranden. Från den dag då rekonstruktionsplanen bekräftas under överinseende av domstolen, och under hela rekonstruktionsförfarandet, befrias gäldenären från skillnaden mellan värdet av de skulder som denne hade innan planen bekräftades och det värde som anges i planen.

Ett likvidationsförfarande avslutas när den ansvariga domaren har godkänt slutrapporten, när alla medel och tillgångar från gäldenärens konkursbo har fördelats och när de medel som inte har fördelats har satts in på banken. När förfarandet har avslutats utfärdas ett beslut om att avlägsna gäldenären från de register där denne var upptagen.

Genom att förfarandet avslutas befrias den ansvariga domaren, den domstolsutsetta förvaltaren eller likvidatorn och alla de personer som assisterat dessa från sina skyldigheter och sitt ansvar i fråga om förfarandet, gäldenären och dennes konkursbo, borgenärer, innehavare av företrädesrätt, aktieägare och partner.

När likvidationsförfarandet avslutas befrias också en gäldenär som är en fysisk person (som bedriver näringsverksamhet) från det ansvar denne hade före likvidationen, utom om denne har dömts för bedräglig konkurs eller för att ha gjort bedrägliga betalningar eller överföringar. I sådana fall befrias gäldenären från ansvar endast i den utsträckning som dennes skyldigheter har uppfyllts under förfarandet.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Efter slutförda insolvensförfaranden av alla slag kan borgenärerna inte kräva av gäldenären att denne ska betala fordringar som uppkom innan insolvensförfarandet inleddes.

Borgenärerna kan dock fortfarande kräva hela värdet av sina fordringar mot medgäldenärer och gäldenärens borgensmän.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Alla kostnader för lagstadgade förfaranden, inbegripet de som härrör från meddelanden, inbjudningar och förmedling av handlingar i ärendet som uppkommer under den domstolsutredda förvaltarens eller likvidatorns verksamhet, ska betalas av gäldenärens konkursbo (artikel 39 i lag nr 85/2014). Om gäldenärens finansiella resurser är otillräckliga kommer likvidationsfonden att användas (*fondul de lichidare*).

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Den domstolsutredda förvaltaren eller likvidatorn kan väcka **talán om ogiltigförklarande av bedrägliga handlingar och transaktioner** som utförts av gäldenären inom två år innan det att förfarandet inleddes och som skadat borgenärernas rättigheter.

Följande av gäldenärens handlingar eller transaktioner kan ogiltigförklaras för att återvinna de överförda tillgångarna eller värdet av andra fördelar som beviljats:

- Kostnadsfria överföringar som gjorts inom två år innan förfarandet inleddes. Sponsring för humanitära ändamål undantas från denna bestämmelse.
- Transaktioner inom sex månader innan förfarandet inleddes där det som gäldenären ger på ett tydligt sätt är större än det som mottas.
- Handlingar som utförts inom två år innan förfarandet inleddes med avsikten på alla sidor att hindra borgenärer att få tillgång till tillgångar eller att skada deras rättigheter på annat sätt.
- Överföringar av äganderätt till en borgenär för att helt eller delvis betala en tidigare skuld som utförts inom sex månader innan förfarandet inleddes, om det belopp som borgenären skulle erhålla vid en likvidation är lägre än värdet på denna överföring av äganderätt.
- Fastställande av företrädesrätt för en fordring utan säkerhet inom sex månader innan förfarandet inleddes.
- Förhandsbetalningar av skulder som gjorts inom sex månader innan förfarandet inleddes, om förfallodagen skulle ha infallit efter att förfarandet inleddes.
- Överföringar eller övertagande av förpliktelser som utförts av gäldenären inom två år innan förfarandet inleddes, i avsikt att dölja eller fördröja insolvensen eller att begå bedrägeri mot en borgenär.

Följande handlingar eller transaktioner kan också ogiltigförklaras och tillgångarna återvinnas om de begicks inom två år innan förfarandet inleddes med personer som har ett rättsförhållande till gäldenären:

- Handlingar/transaktioner med en kommanditdelägare (*asociat comanditat*) eller med en partner som innehar minst 20 % av partnerskapets kapital eller av rösträtten vid bolagsstämman för partnerna, om gäldenären är detta kommanditbolag (*societate în comandită*) eller ett jordbruksföretag (*societate agricolă*), ett företag i partnerskapsform (*societate în nume colectiv*) eller ett privat aktiebolag (*societate cu răspundere limitată*).
- Handlingar/transaktioner med en delägare eller direktör om gäldenären är en ekonomisk intressegrupp.
- Handlingar/transaktioner som innehar minst 20 % av gäldenärens aktier eller av rösträtten vid bolagsstämman för aktieägarna, om gäldenären är ett publikt aktiebolag (*societate pe acțiuni*).
- Handlingar/transaktioner med en direktör, ledare eller ledamot av gäldenärens tillsynsorgan, om gäldenären är ett kooperativt företag, ett publikt aktiebolag eller ett jordbruksföretag.
- Handlingar/transaktioner med en fysisk eller juridisk person som innehar en ställning som innebär kontroll över gäldenären eller dennes verksamhet.
- Handlingar/transaktioner med en delägare eller med en part med delad äganderätt till en gemensam tillgång.
- Handlingar/transaktioner med en make, anhörig eller ingift släkting, till och med fjärde graden av släktskap, till de fysiska personer som förtecknas i leden a–f.

Talan om ogiltigförklaring av bedrägliga handlingar som begåtts av gäldenären till förfång för borgenärerna kan väckas av den domstolsutredda förvaltaren eller likvidatorn upp till ett år från slutet av den tidsfrist som fastställts för framtagande av den första rapporten av den domstolsutredda förvaltaren eller likvidatorn, dock inte senare än 16 månader efter det att förfarandet inleddes. Om talan godkänns återfår parterna sin tidigare ställning, och de skyldigheter som existerade dagen för överföringen kommer åter att gälla.

Borgenärskommittén eller en borgenär som innehar mer än 50 % av värdet på de fordringar som ingår i konkursboet kan väcka sådan talan inför den ansvariga domaren om den domstolsutredda förvaltaren eller likvidatorn inte gör detta.

Det är inte möjligt att väcka talan om ogiltigförklarande av en konstituerande akt (*act de constituire*) enligt äganderätten eller en överföring av äganderätt enligt äganderätten om den ingåtts av en gäldenär som en del av dennes dagliga verksamhet. En ansökan om ogiltigförklarande av en konstituerande akt eller överföring av äganderätt registreras automatiskt i lämpligt offentligt register.

När det gäller ovannämnda handlingar och transaktioner föreligger en motbevisbar presumtion om bedrägeri till förfång för borgenärerna.

Efter att insolvensförfarandet har inletts ogiltigförklaras automatiskt alla handlingar, transaktioner och betalningar som utförts av gäldenären efter förfarandets inledande, med undantag för vad som krävs för att bedriva den aktuella verksamheten, vad som tillåts av den ansvariga domaren och vad som godkänts av den domstolsutredda förvaltaren.

Senaste uppdatering: 18/12/2018

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Slovenien

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Insolvensförfaranden och förebyggande rekonstruktionsförfaranden beskrivs i [lagen om finansiella transaktioner, insolvensförfaranden och likvidation \(Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju\)](#) (nedan kallad ZFPPIPP).

I. INSOLVENSFÖRFARANDEN

1. Förfaranden för finansiell rekonstruktion – omorganisation

Förfarandet för tvångsackord kan inledas mot:

- en juridisk person i form av ett bolag eller ett kooperativ, om inte annat föreskrivs i lag för ett visst bolag eller kooperativ när hänsyn tas till den verksamhet som det bedriver,
- en entreprenör, eller
- någon annan juridisk person när detta föreskrivs i lag.

Tvångsackordsförfarandet innehåller även **särskilda regler beroende på om det är ett stort, ett medelstort eller ett litet företag som är föremål för ackordsuppgörelsen**. Detta förfarande erbjuder ett stort urval av åtgärder för finansiell rekonstruktion av en gäldenärs skulder (t.ex. borgenärers prioriterade fordringar).

Det förenklade förfarandet om tvångsackord får endast inledas mot ett företag som betraktas som ett mikroföretag enligt bestämmelserna i bolagslagen (*Zakon o gospodarskih družbah*) eller mot en entreprenör som uppfyller kriterierna för ett mikroföretag eller ett litet företag.

2. Konkursföraranden

Ett konkursförfarande mot en juridisk person kan inledas mot varje form av juridisk person om inte annat förskrivs i den lag som reglerar en viss form eller en viss typ av juridiska personer eller en viss juridisk person. Konkursföraranden mot ett bolag som tillhandahåller daglig verksamhet för personer med funktionsnedsättning är endast tillåtet med den slovenska regeringens samtycke.

En ansökan om **personlig konkurs** kan riktas mot egendom som tillhör

- en entreprenör,
- en enskild (doktor, notarie, advokat, jordbrukare eller någon annan fysisk person som inte är entreprenör och som bedriver en viss yrkesverksamhet), eller
- en konsument.

En ansökan om **konkurs av dödsbo** kan riktas mot egendom som tillhör en överskuldssatt testator – en avliden fysisk person

II. FÖRFARANDEN FÖRE INSOLVENS

Förfaranden för förebyggande rekonstruktion

Förfaranden för förebyggande rekonstruktion är bara tillåtna mot ett aktiebolag som betraktas som ett stort, ett medelstort eller ett litet företag enligt bestämmelserna i bolagslagen.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Insolvens

Det viktigaste kravet för att inleda ett insolvensförfarande är att det råder insolvens. **Insolvens** definieras som en situation där

– gäldenären **har varit betalningsoförmögen (insolvent) under en längre tid** på grund av att denne inte har kunnat betala alla sina skulder som förfallit under denna period, eller

– gäldenären har blivit **långvarigt betalningsoförmögen (insolvent)** eftersom värdet på gäldenärens tillgångar är lägre än summan av skulderna (**överskuldssatthet**), eller på grund av att förlusten i gäldenärens aktiebolag tillsammans med den förlust som förts över till innevarande år överskrider halva aktiekapitalet, och förlusterna inte kan täckas genom balanserad vinst eller belopp från reserverna.

Preliminärt insolvensförfarande och huvudinsolvensförfarande

Insolvensförfarandena kan delas in i "preliminära insolvensförfaranden" och "huvudinsolvensförfaranden". Ett preliminärt insolvensförfarande inleds genom en begäran om att inleda förfarandet (begäran om att inleda ett insolvensförfarande). Under det preliminära insolvensförfarandet bestämmer domstolen villkoren för att inleda förfarandet. Huvudförfarandet inleds genom ett domstolsbeslut om att inleda ett insolvensförfarande (beslut om att inleda ett insolvensförfarande).

Parter i det preliminära insolvensförfarandet och huvudinsolvensförfarandet

I det preliminära förfarandet kan processuella handlingar utföras av en sökande, en gäldenär som begäran om att inleda förfarandet riktas mot om gäldenären inte är identisk med sökanden, och en borgenär som kan styrka att denne har en fordran på den gäldenär som begäran om att inleda förfarandet riktas mot, förutsatt att borgenären meddelar att denne har för avsikt att delta i det preliminära förfarandet.

I huvudförfarandet får processuella handlingar utföras av varje borgenär som har en fordran i förfarandet mot den insolventa gäldenären och av den insolventa gäldenären själv (vid tvångsackord, förenklat tvångsackord och personlig konkurs).

Inledande och tillkännagivande av förfarandet

Samma dag som domstolen utfärdar ett beslut om att inleda förfarandet ska den offentliggöra det beslutet på den webbplats som används för att offentliggöra domstolshandlingar, handlingar från deltagarna i förfarandet och andra upplysningar i insolvensförfaranden. Domstolen upplyser borgenärer om att förfarandet har inletts genom ett tillkännagivande som ska offentliggöras samma dag och samtidigt som domstolen offentliggör sitt beslut om att inleda förfarandet. I beslutet meddelar domstolen viktiga upplysningar om förfarandet. Rättsverkningarna av att ett förfarande börjar samma dag som tillkännagivandet av att ett konkursförfarande har inletts offentliggörs.

Sökande

En begäran om att inleda **ett tvångsackordsförfarande** får endast göras av en insolvent gäldenär eller en personligt ansvarig aktieägare i ett gäldenärsbolag. En begäran om att inleda ett **tvångsackordsförfarande mot ett stort, ett medelstort eller ett litet företag** får även göras av borgenärer som tillsammans står för minst 20 % av alla finansiella fordringar. Sådana borgenärer kan t.ex. vara banker, som betraktas som välinformerade enheter och som har den information, infrastruktur och personal som krävs för att lägga fram en plan om finansiell rekonstruktion av den insolventa gäldenären.

Syftet med tvångsackord är att göra det möjligt för den insolventa gäldenären att bli finansiellt solvent på kort och lång sikt genom att lämpliga finansiella rekonstruktionsåtgärder vidtas. För att göra det möjligt för gäldenären att bedriva sin normala affärsverksamhet (och tillhandahålla de likvida medel som krävs för löpande affärstransaktioner) under den osäkra period som tvångsackordet pågår, är det inte tillåtet att tvångsavyttra gäldenärens tillgångar. Som en motvikt till denna "fördel" och i syfte att förhindra att gäldenären missbrukar denna möjlighet begränsas gäldenärens affärstransaktioner under förfarandet till enbart sådana som är nödvändiga för den reguljära affärsverksamheten.

En begäran om att inleda det **förenklade förfarandet för tvångsackord** får endast göras av en insolvent gäldenär. I detta förfarande är endast oprioriterade fordringar föremål för rekonstruktion. Ett förenklat tvångsackord påverkar inte prioriterade fordringar, eller fordringar som avser skatter och avgifter.

En begäran om att inleda ett **konkursförfarande** får göras av en gäldenär, av en ansvarig aktieägare i ett gäldenärsbolag, av en borgenär eller av Sloveniens fond för statliga garantier, stöd och företag i svårigheter (*Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije*). En borgenär måste styrka sin fordran mot gäldenären och att gäldenären är mer än två månader sen med betalningen av fordran. Sloveniens fond för statliga garantier, stöd och företag i svårigheter måste styrka att arbetstagare har fordringar mot gäldenären i det föreslagna konkursförfarandet och även att gäldenären är mer än två månader sen med betalningen av dessa fordringar.

Förfaranden för förebyggande rekonstruktion genomförs i syfte att göra det möjligt för en gäldenär, som sannolikt kommer att bli insolvent inom ett år, att vidta vissa åtgärder för att rekonstruera sina finansiella skulder och andra finansiella rekonstruktionsåtgärder som är nödvändiga för att undanröja orsakerna till den eventuella insolvensen. En överenskommelse om finansiell rekonstruktion ligger till grund för åtgärderna. En begäran om att inleda ett förfarande om förebyggande rekonstruktion får endast göras av en gäldenär. Begäran om att inleda ett förfarande om förebyggande rekonstruktion måste godkännas av de borgenärer som står för minst 30 % av alla finansiella fordringar mot gäldenären. Till begäran ska gäldenären bifoga en av en notarie bestyrkt kopia av borgenärens godkännande av att förfarandet inleds.

Webbplats för offentliggörande av insolvensförfaranden

Vid alla insolvensförfaranden måste följande information offentliggöras på webbplatsen för offentliggöranden av insolvensförfaranden:

Upplysningar om enskilda tvångsackordsförfaranden, konkursförfaranden, tvångslikvidation, tvångsackord enligt det förenklade förfarandet, förebyggande rekonstruktion och konkurs av dödsbo.

Domstolsbeslut som meddelats i förfaranden (förutom i vissa lagstadsade undantagsfall).

Tilkännagivanden om inledande av förfaranden, tillkännagivanden om förhandlingsdatum och andra tillkännagivanden och andra kallelser till omröstning som utfärdas av en domstol i enlighet med gällande lagstiftning.

Protokoll från förhandlingar och möten i borgenärskommittén.

Förvaltarens och insolventa gäldenärens rapporter i samband med tvångsackordsförfaranden.

Förteckning över styrkta fordringar.

De handlingar som parterna ingett och andra domstolshandlingar som måste offentliggöras enligt ZFPPIPP.

Alla tillkännagivanden om offentlig auktion i samband med konkursförfaranden och anbudsinfordringar avseende realisering av konkursbon.

Webbplatsen för offentliggörande av insolvensförfaranden förvaltas av Sloveniens byrå för offentliga rättsliga register och relaterade tjänster (*Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve*, nedan kallad *AJPES*). Enligt lagstiftningen ska parter i ett insolvensförfarande och alla andra berörda personer obestriddligen anses ha fått kännedom om domstolsbeslut, ansökningar från andra parter i förfarandet och andra rättshandlingar åtta dagar efter att de offentliggjorts. Därför är webbplatsen **offentlig och kostnadsfri**.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förväras av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Tvångsackordsförfaranden

Efter att ett **tvångsackordsförfarande** har inletts måste gäldenären behålla sin egendom. Gäldenären får bara sälja egendom som inte behövs i affärsverksamheten när försäljningen av sådan egendom anses utgöra en finansiell rekonstruktionsåtgärd enligt rekonstruktionsplanen. Efter att ha inletts tvångsackordsförfarandet får gäldenären endast ta lån med domstolens samtycke och högst med ett belopp motsvarande det totala värdet på de likvida tillgångar som krävs för att finansiera den reguljära affärsverksamheten och för att täcka kostnaderna för tvångsackordsförfarandet.

Fordringar som uppkommer i samband med finansieringen av gäldenärens reguljära affärsverksamhet i ett tvångsackordsförfarande eller ett förfarande för förebyggande rekonstruktion betalas i ett eventuellt påföljande konkursförfarande med medel från den allmänna fördelningen av tillgångarna i konkursboet, innan prioriterade fordringar betalas (särskilt kostnaderna för förfarandet).

Konkursförfaranden

I det konkursbo som tillhör **en gäldenär som är en juridisk person** ingår konkursgäldenärens egendom när förfarandet inleddes, all egendom som förvärvats genom försäljning och förvaltning av konkursboet och genom att bestrida konkursgäldenärens rättshandlingar, och den egendom som förvärvats genom fortsatt affärsverksamhet när konkursgäldenären fortsatt sin affärsverksamhet efter det att ett konkursförfarande har inletts enligt ZFPPIPP. I konkursboet ingår även egendom som förvärvats genom att talan väckts mot personligen ansvariga aktieägare i konkursgäldenärsbolaget, med undantag för tillgångar som gäldenären har ett direkt behov av för att trygga sina grundläggande behov.

I det konkursbo som tillhör **en gäldenär som försatts i personlig konkurs** ingår all egendom som konkursgäldenären förvärvat under bevakningsperioden, fram till dess att betalningsskyldigheten upphör eller konkursförfarandet avslutas. Vid personlig konkurs undantas följande från konkursboet:

– föremål (artiklar för personligt bruk (kläder, skor etc.), hushållsartiklar (möbler, kyl, spis, tvättmaskin etc.) som gäldenären och medlemmar i gäldenärens hushåll har ett direkt behov av, artiklar som gäldenären direkt behöver för att utföra sitt arbete, priser och erkännanden, en vigselring, personliga brev, handskrivet material och andra personliga dokument (bilder och fotografier på familjemedlemmar etc.), och

– fordringar (fordringar avseende underhållsbidrag, fordringar avseende ersättning för kroppsskada i enlighet med invaliditetsförsäkring, fordringar avseende finansiellt och socialt stöd etc.).

Vid en personlig konkurs inbegriper konkursboet dessutom inte de inkomster som gäldenären behöver för att trygga sin försörjning (gäldenären behåller minst 76 % av minimilönen, och om gäldenären försörjer en familjemedlem eller annan person måste gäldenären enligt lag kunna försörja dem med det belopp som föreskrivs för varje person som försörjs).

Vid en personlig konkurs är gäldenären garanterad samma minimilön som han hade erhållit i ett ärende med individuell verkställighet.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

En domstols behörighet och uppgifter

Distriktsdomstolen är behörig att hantera insolvensförfaranden. Vid insolvensförfaranden leds domstolen av en ensamdomare. Appellationsdomstolen i Ljubljana (*Višje sodišče v Ljubljani*) har territoriell behörighet att avgöra överklaganden i alla insolvensförfaranden.

Utnämning av en förvaltare och dennes befogenheter

En förvaltare utövar de befogenheter och utför de uppgifter i insolvensförfaranden som enligt lag ska utföras för att skydda borgenärernas rättigheter. En förvaltare utses i tvångsackordsförfaranden och konkursförfaranden. En förvaltare utses av domstol genom ett beslut om att inleda ett insolvensförfarande.

Vid tvångsackordsförfaranden mot stora, medelstora eller små företag utser domstolen en förvaltare genom ett särskilt beslut dagen efter att ha mottagit en begäran om att inleda förfarandet.

Vid **tvångsackordsförfaranden** övertar en förvaltare tillsynen av gäldenärens affärsverksamhet. Den insolventa gäldenären måste därför tillhandahålla alla upplysningar som behövs för tillsynen och tillåta granskning av dess affärshistorik och dokumentation. I ett sådant förfarande har gäldenären endast begränsad rättshandlingsförmåga. När förfarandet har inletts får gäldenären endast genomföra reguljära (löpande) affärsverksamhet som är knuten till hans eller hennes verksamhet och betala sina affärsrelaterade skulder. När förfarandet har inletts får gäldenären handla med sin egendom endast i den utsträckning som behövs för att genomföra den reguljära affärsverksamheten och får inte ta lån eller krediter, ställa garantier eller säkerheter, eller ingå ett avtal eller utföra någon annan handling som skulle leda till ojämlig behandling av borgenärer eller omöjliggöra genomförandet av den finansiella rekonstruktionen. När ett tvångsackordsförfarande har inletts får gäldenären, utöver reguljära avtal och efter att ha inhämtat tillstånd från en domstol, sälja egendom som inte behövs för affärsverksamheten om försäljningen av egendomen specificeras som en finansiell rekonstruktionsåtgärd i den finansiella rekonstruktionsplanen. Gäldenären får ta ut lån och krediter med högst ett belopp motsvarande det totala värdet på de likvida tillgångar som krävs för att finansiera den reguljära affärsverksamheten och för att täcka kostnaderna för tvångsackordsförfarandet. Domstolen beslutar om den ska samtycka till försäljningen på grundval av förvaltarens eller borgenärskommitténs yttrande.

När ett **konkursförfarande mot en juridisk person** har inletts upphör befogenheterna för gäldenärens företrädare, en innehavare av fullmakt och andra personer som bemyndigats att företräda gäldenären, samt befogenheterna att sköta gäldenärens affärer. Förvaltaren får befogenhet att sköta den insolventa gäldenärens affärsverksamhet under konkursförfarandet i enlighet med behoven enligt förfarandet och att företräda gäldenären i

processuella handlingar och andra rättshandlingar som rör styrkandet av fordringar, och separationsrätt och rätt till undantag,

förfaranden och andra rättshandlingar för att bestrida den insolventa gäldenärens rättshandlingar,

juridiska avtal och andra handlingar som krävs för realisering av konkursboet,

realisering av ett undantag och andra rättigheter som den insolventa gäldenären har förvärvat som en rättslig följd av inledandet av konkursförfarandet, och andra rättshandlingar som den insolventa gäldenären enligt lag får företa.

När ett **förfarande för personlig konkurs** har inletts begränsas konkursgäldenärens rättshandlingsförmåga av att han eller hon

1. inte kan ingå avtal eller företa andra rättshandlingar eller åtgärder som inbegriper hantering av egendom som ingår i konkursboet, och

2. inte, utan domstolens tillstånd, får

ta ut lån eller krediter eller ställa garantier,

öppna ett bankkonto eller något annat kontantkonto, eller

avsäga sig arv eller andra äganderättigheter.

En rättshandling eller annan rättslig åtgärd som en konkursgäldenär företagit och som strider mot dessa bestämmelser har ingen rättsverkan förutom om den andra avtalsparten inte visste och inte kunde ha vetat att ett förfarande om personlig konkurs hade inletts mot gäldenären när han företog den rättsliga handling eller rättsliga åtgärd som syftade till att avyttra den egendom tillhörande gäldenären som ingick i konkursboet. Regeln är att den andra avtalsparten obestriddligen anses ha känt till att ett konkursförfarande har inletts mot gäldenären om avtalet eller någon annan rättshandling ingicks mer än åtta dagar efter det att inledandet av konkursförfarandet offentliggjordes på den offentliga webbplatsen för att offentliggöra insolvensförfaranden.

I ett **förfarande om förbyggande rekonstruktion** används inte någon förvaltare. I ett sådant förfarande är gäldenärens rättshandlingsförmåga inte begränsad.

En förvaltare används inte heller vid **det förenklade förfarandet för tvångsackord**.

Tillstånd att verka som förvaltare

Endast en person som av justitieministern beviljats tillstånd att verka som förvaltare i insolvensförfaranden och tvångsackordsförfaranden får verka som förvaltare.

För att justitieministern ska utfärda ett tillstånd att verka som förvaltare måste en person uppfylla följande villkor:

Vara slovensk medborgare eller medborgare i en EU-medlemsstat, en EES-medlemsstat eller en OECD-medlemsstat och har praktiska kunskaper i slovenska.

Ha rättshandlingsförmåga och god allmänhälsa.

Ha högre utbildning på åtminstone grundnivå eller motsvarande utländsk utbildning som har nostrifierats, erkänts och utvärderats i enlighet med lagen om utvärdering och erkännande av utbildning, eller har tillstånd att utföra en revisors eller en auktoriserad revisors arbetsuppgifter.

Ha åtminstone tre års arbetslivserfarenhet inom ett område kopplat till hans eller hennes yrkesutbildning.

Ha en försäkring som täcker skador på minst 500 000 euro under ett år.

Ha klarat en yrkesexamination för att arbeta som förvaltare.

Vara en person som åtnjuter ett tillräckligt stort förtroende hos allmänheten för att arbeta som förvaltare.

Ha avgett en förklaring till justitieministern att han eller hon noggrant och ansvarsfullt kommer att fullgöra sina åligganden som förvaltare, och att han eller hon kommer att arbeta för att avsluta förfarandet så snabbt som möjligt till så bra återbetalningsvillkor som möjligt för borgenärerna i varje insolvensförfarande i vilket han eller hon utses.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Kvittning av fordringar när ett tvångsackordsförfarande inleds

Om det vid inledandet av ett **tvångsackordsförfarande** finns en fordran från en borgenär mot en insolvent gäldenär och en motfordran från den insolventa gäldenären mot den borgenären ska fordringarna kvittas mot varandra när tvångsackordsförfarandet inleds. Denna regel gäller även fordringar som inte är penningfordringar och fordringar som inte har förfallit till betalning när tvångsackordsförfarandet inleds. Inledandet av tvångsackordsförfarandet påverkar inte säkrade och prioriterade fordringar och rätt till undantag. Vid insolvensförfaranden mot stora, medelstora eller små företag kan säkrade fordringar bli föremål för finansiell rekonstruktion.

Kvittning av fordringar när ett konkursförfarande inleds

Om det vid inledandet av ett **konkursförfarande** finns en fordran från en borgenär mot en insolvent gäldenär och en motfordran från den insolventa gäldenären mot den borgenären ska fordringarna kvittas mot varandra när tvångsackordsförfarandet inleds. Denna regel gäller även fordringar som inte är penningfordringar och fordringar som inte har förfallit till betalning när konkursförfarandet inleds. Borgenären anmäler inte sin fordran mot konkursgäldenären i ett konkursförfarande men måste anmäla kvittningen till förvaltaren inom tre månader från det att tillkännagivandet om inledandet av konkursförfarandet offentliggjordes. Om borgenären inte underrättar förvaltaren om kvittningen är borgenären ansvarsskyldig gentemot konkursgäldenären för kostnader och andra förluster som konkursgäldenären drabbas av på grund av borgenärens underlåtenhet. Om borgenärens fordran mot konkursgäldenären är villkorad sker en kvittning om borgenären begär kvittning och domstolen ger sitt samtycke till kvittning.

En fordran mot en konkursborgenär som uppkom innan konkursförfarandet inleddes eller som en ny borgenär förvärvade innan konkursförfarandet inleddes till följd av en överlåtelse från en tidigare borgenär kan inte kvittas mot en motfordran från konkursgäldenären mot den nya borgenären om den fordran uppkom innan konkursförfarandet inleddes.

En fordran mot konkursborgenären som uppkom innan konkursförfarandet inleddes får inte kvittas mot en motfordran från konkursgäldenären mot den borgenären om den fordran uppstod efter att konkursförfarandet inleddes.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Instruktioner om att en gäldenär ska företa en rättshandling eller någon annan rättslig åtgärd upphör att gälla om gäldenären utfärdade dessa innan konkursförfarandet inleddes. När konkursförfarandet har inletts får en betalningstjänsteleverantör inte göra några betalningar från den insolventa gäldenärens tillgångar enligt ett verkställighetsbeslut eller beslut om obligatorisk återvinning. Anbud som konkursgäldenären har lämnat innan konkursförfarandet inleddes gäller inte längre, förutom om mottagaren godtog budet innan konkursförfarandet inleddes.

När ett konkursförfarande inleds får en förvaltare säga upp hyres- och leasingavtal med tillämpning av en månads uppsägningstid om konkursgäldenären ingick dessa avtal innan konkursförfarandet inleddes. Detta gäller oberoende av vad som föreskrivs i de allmänna lagbestämmelserna och avtalsvillkoren.

Om konkursgäldenären utövar sin rätt att säga upp avtal, börjar uppsägningstiden löpa den sista dagen i den månad den andra avtalsparten mottog konkursgäldenärens uppsägning, och löper ut den sista dagen i månaden efter. Den andra avtalsparten har rätt till ersättning från konkursgäldenären för den skada som uppkom till följd av utövandet av rätten att häva avtalet, i strid med de allmänna bestämmelserna. Ersättningsanspråket ska tas upp i konkursförfarandet och betalas ur konkursboet i enlighet med lagen om betalning av borgenärens fordringar.

Inledandet av ett konkursförfarande påverkar inte en ackordsuppgörelse eller ett kvalificerat finansiellt avtal som omfattas av bestämmelserna i ackordsuppgörelsen. Om en nettopeningfordran från en annan avtalspart mot konkursgäldenären uppkommer efter det att ömsesidiga rättigheter och skyldigheter har reglerats i enlighet med ackordsuppgörelsen måste den andra avtalsparten anmäla fordran i konkursförfarandet, och fordran betalas med medel ur konkursboet i enlighet med lagen om betalning av borgenärens fordringar.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Verkställighetsbeslut och beslut om panträtter är inte tillåtna

Efter att ett **insolvensförfarande** har inletts mot en insolvent gäldenär är det vanligtvis inte tillåtet att meddela ett verkställighetsbeslut eller ett beslut om panträtt, om inte annat föreskrivs i lagstiftningen.

Efter att ett **förfarande för förebyggande rekonstruktion** har inletts mot en gäldenär är det inte tillåtet att meddela ett verkställighetsbeslut eller ett beslut om panträtt i en finansiell fordran som är föremål för förebyggande rekonstruktion.

Avslutande av inledda verkställighets- eller panträttsförfaranden

Verkställighets- eller panträttsförfaranden som har inletts mot en insolvent gäldenär **innan ett tvångsackordsförfarande inleddes** avslutas när det sistnämnda förfarandet inleds, och får endast fortsätta om den domstol som genomför tvångsackordsförfarandet beslutar att förfarandena får fortsätta.

Inledandet av ett konkursförfarande har följande rättsverkningar för verkställighets- eller panträttsförfaranden som inletts mot en insolvent gäldenär innan konkursförfarande inleddes:

Om borgenären i ett verkställighetsförfarande eller ett förfarande om panträtt i rörlig eller fast egendom inte har medgett separationsrätt innan ett konkursförfarande inleds skjuts verkställighets- och panträttsförfarande upp när konkursförfarande inleds.

Om borgenären i ett verkställighetsförfarande eller ett förfarande om panträtt i rörlig eller fast egendom har medgett separationsrätt innan ett konkursförfarande inleds, och om den försäljning av egendom som omfattas av separationsrätt inte har hunnit genomföras innan konkursförfarande inleds, skjuts verkställighets- och panträttsförfarande upp när konkursförfarande inleds.

Om en borgenär i ett verkställighets- eller panträttsförfarande medges separationsrätt innan ett konkursförfarande inleds, och om den försäljning av egendom som omfattas av separationsrätten har genomförts innan konkursförfarande inleddes inom ramen för verkställighetsförfarande, påverkar inledandet av konkursförfarande inte verkställighetsförfarande.

Säkerhetsförfaranden i form av en interimistisk eller preliminär åtgärd skjuts upp när ett konkursförfarande inleds, och alla åtgärder som vidtagits inom ramen för dessa förfaranden ogiltigförklaras.

Verkställighets- eller panträttsförfaranden som har inletts mot gäldenären **innan ett förfarande om förebyggande rekonstruktion inleds** i syfte att verkställa eller säkra en ekonomisk fordran (som är själva syftet med förebyggande rekonstruktion) avslutas när förfarande om förebyggande rekonstruktion inleds. På gäldenärens begäran fattar den verkställande domstolen beslut om att avsluta verkställighets- eller panträttsförfaranden.

Principen om ett samlat konkursförfarande

Vid en fordran som avser fullgörandet av en viss skyldighet som uppkommit till följd av förhållandet med konkursgäldenären får borgenären endast anmäla en sådan fordran fram till dess att ett konkursförfarande inleds i konkursförfarande mot den gäldenären och i enlighet med bestämmelserna för det förfarande (bestämmelser om anmälan och styrkande av fordringar, direktiv för att inleda en rättsprocess (väcka talan) avseende bestridda fordringar etc.).

8 Hur påverkar insolvensförfarande pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Om en borgenär har väckt talan om styrkande av en fordran innan ett konkursförfarande inleds skjuts handläggningen av målet upp enligt civilprocesslagen (*Zakon o pravdnem postopku*). En borgenär som har väckt talan innan ett konkursförfarande inleds måste anmäla sin fordran i konkursförfarande.

Den dag ett beslut om styrkande av fordringar offentliggörs upphör grunderna för att vilandeförklara ett mål till följd av ett konkursförfarande. Om borgenärens fordran erkänns har denne inte längre något intresse av att fortsätta rättsprocessen om denna fordran och handläggningen av målet skjuts upp. Borgenären betalas en lika stor andel som de andra borgenärer vars osäkrade fordringar erkändes i konkursförfarande.

Om en borgenärs fordran i ett konkursförfarande bestrids av förvaltaren måste borgenären senast inom en månad efter offentliggörandet av beslutet om styrkandet av fordringar ansöka om att det vilandeförklarade målet ska återupptas. I så fall behöver borgenären i sin talan endast styrka att det finns en fordran. Om en borgenärs fordran bestrids av en annan borgenär måste borgenären senast en månad efter offentliggörandet av beslutet om styrkandet av fordringar utvidga sin talan och föra upp den borgenär som bestrider talan som en ny svarande. Om fordran fastställdes i talan betalas borgenären en lika stor andel som de andra borgenärer vars osäkrade fordringar erkändes i konkursförfarande.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarande?

I ett huvudinsolvensförfarande får processrättsliga handlingar utföras av varje borgenär i förfarande som vill hävda sin fordran mot den insolventa gäldenären. Som allmän regel har varje borgenär (som en part) rätt att i ett insolvensförfarande överklaga alla domstolsbeslut med undantag av om det i lagstiftningen föreskrivs att ett överklagande av ett visst beslut endast får inges av vissa parter. Överklagandet måste inges inom 15 dagar. För personer som måste delges ett beslut i enlighet med ZFPPIPP börjar femtondagarsperioden löpa från och med delgivningsdagen. För andra personer börjar femtondagarsperioden löpa från och med den dag beslutet offentliggjordes.

I insolvensförfaranden får en borgenär dessutom utföra processrättsliga handlingar via en borgenärskommitté som, i egenskap av ett organ som företräder alla borgenärer som är parter i förfarande, enligt lag är bemyndigad att utföra processrättsliga handlingar. En borgenärskommitté inrättas i tvångsackordsförfaranden. I konkursförfaranden inrättas en sådan kommitté endast om borgenärerna begär detta.

Tvångsackordsförfaranden

Borgenärskommitté

I tvångsackordsförfaranden utser domstolen en borgenärskommitté som, för att kunna utöva sina rättigheter och befogenheter, har rätt att granska gäldenärens affärshandlingar (dvs. granska gäldenärens transaktioner och finansiella situation) för att skydda borgenärernas intressen och lägga fram de förslag och avge de yttranden som krävs för att skydda borgenärerna under förfarande. I tvångsackordsförfaranden får en borgenärskommitté, för att finansiellt rekonstruera den insolventa gäldenären, under vissa lagstadgade villkor anta ett beslut om att öka aktiekapitalet genom kapitaltillskott eller naturabidrag. Dessa omfattas av borgenärens fordringar mot den insolventa gäldenären.

I slutet av 2013 ändrades lagstiftningen för att göra det lättare att finansiellt rekonstruera stora och medelstora företag. Bland dessa ändringar ingick specialbestämmelser för tvångsackordsuppställningar med sådana företag, vilket kraftigt stärkte borgenärernas ställning. Efter en lagändring 2016 gäller de bestämmelser som reglerar dessa förfaranden även för småföretag. För att utföra förvaltarens uppgifter i tvångsackordsförfaranden behövs mer erfarenhet och utbildning. När en förvaltare i ett sådant förfarande utses används därför inte den automatiska turordning som normalt styr utnämningen av förvaltare. I stället utser domstolen en förvaltare efter att ha gjort en egen bedömning. När borgenärer själva föreslår ett tvångsackordsförfarande mot en insolvent gäldenär i enlighet med de nya lagbestämmelserna utser domstolen den förvaltare som sökandena har föreslagit. Enligt det nya systemet får borgenärskommittén även utse en företrädare för borgenärerna. Tack vare detta kan borgenärskommittén på ett effektivare sätt följa gäldenärsbolagets affärer och styra de processer för att genomföra finansiella rekonstruktionsåtgärder som hör till dess befogenheter (t.ex. åtgärder för företagsrekonstruktion för att optimera affärskostnaderna eller för att öka företagets effektivitet). Borgenärskommitténs befogenheter utvidgades ytterligare för att ge borgenärskommittén möjlighet att ändra den finansiella rekonstruktionsplanen.

En enskild borgenärs rättsmedel i tvångsackordsförfaranden

Varje borgenär eller förvaltare får invända mot hur ett tvångsackordsförfarande genomförs

om gäldenären inte är på obestånd (insolvent) och kan betala alla sina skulder till fullo och i tid,

om den insolventa gäldenären kan betala sina skulder i större utsträckning eller snabbare än vad som föreslås i förslaget till tvångsackord,

om det inte är troligt att realiseringen av den finansiella rekonstruktionsplanen kommer att göra det möjligt för gäldenären att på kort eller lång sikt bli solvent,

om det inte är troligt att borgenärerna, genom att bekräfta den tvångsackorduppställning som har föreslagits av gäldenären, kommer att ha större chans att få betalt för sina fordringar än om ett konkursförfarande hade inletts, eller

om den insolventa gäldenären agerar på ett sätt som strider mot reglerna för att begränsa dess affärsverksamhet under tvångsackordsförfarande eller är mer än 15 dagar sen med att betala sina anställdas minimilöner eller med betalningen av skatter och avgifter som gäldenären måste beräkna och betala samtidigt som den betalar de anställdas löner.

Varje borgenär som påverkas av ett bekräftat tvångsackord får begära att domstolen ogiltigförklarar det bekräftade tvångsackordet om den insolventa gäldenären kan betala hela borgenärens fordran. En talan för att fastställa en ogiltig fordran måste väckas inom sex månader från det att fristen för att betala

fordran löpte ut, i enlighet med det bekräftade tvångsackordet. Varje borgenär som påverkas av ett bekräftat tvångsackord får begära att domstolen ogiltigförklarar det bekräftade tvångsackordet om detta tillkom på ett bedrägligt sätt. En talan för att fastställa en ogiltig fordran måste väckas senast två år efter det att beslutet om bekräftelse av tvångsackordet vinner laga kraft.

Konkursförfaranden

Borgenärskommitté

I ett konkursförfarande har en borgenärskommitté rätt att granska all dokumentation som konkursförvaltaren innehar och rätt att granska den dokumentation som förvaltaren måste föra beträffande förfarandet. I ett konkursförfarande avger borgenärskommittén eventuellt sitt yttrande om avslutande av konkursgäldenärens nödvändiga affärsverksamhet, samtycke till att fortsätta konkursgäldenärens nödvändiga affärsverksamhet, yttrande om förvaltarens föreslagna plan om hur konkursförfaranden ska genomföras, yttrande om ett beslut att sälja egendom, samtycke om ett start- eller reservationspris är mindre än hälften av egendomens värde, beräknat på grundval av likvidationsvärdet, yttrande om förvaltarens bedömning av konkursförfarandets kostnader och ändringar av dessa, och yttrande om avslutande av konkursförfarandet.

I det förenklade förfarandet för **tvångsackord** och förfarandet för **förebyggande rekonstruktion** utses ingen borgenärskommitté.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

I konkursförfaranden är förvaltaren konkursgäldenärens juridiska företrädare och är i denna egenskap bemyndigad att förvalta och realisera konkursboet. Konkursförvaltaren **förvaltar konkursboet**, framför allt genom att hyra ut konkursgäldenärens egendom och öka konkursgäldenärens monetära tillgångar.

Förvaltaren får även ingå en uppgörelse i eller utanför domstol. Borgenärskommittén måste tillstyrka uppgörelsen, och domstolens samtycke behövs. När konkursförfarandet har inletts får konkursgäldenärens egendom endast hyras ut eller leasas om detta inte försenar försäljningen av egendomen. Ett hyres- eller leasingavtal får ingås för en specifik tidsperiod och för högst ett år. Förvaltaren får, med domstolens samtycke, fastställa att den som leasar en egendom ges förtursrätt att köpa egendomen.

Förvaltaren är bunden av lagstiftningen vid investering av konkursgäldenärens monetära tillgångar. Monetära tillgångar får endast investeras i skuldebrev som emitterats av Slovenien eller någon annan EU-medlemsstat, Europeiska centralbanken, Sloveniens riksbank eller en riksbank i någon annan EU-medlemsstat, eller i skuldebrev (med undantag av efterställda skuldebrev) som emitterats av en bank med registrerat kontor i Slovenien eller ett kreditinstitut med säte i någon annan EU-medlemsstat. Kontantinsättningar får bara göras i en bank med registrerat kontor i Slovenien eller i ett kreditinstitut med ett registrerat kontor i en annan EU-medlemsstat.

Inom ramen för en **realisering** får konkursförvaltaren sälja konkursgäldenärens egendom, begära att fordringar verkställs och företa varje annan rättshandling som behövs för att realisera gäldenärens äganderättigheter. Ett avtal om försäljning av konkursgäldenärens egendom kan ingås genom en offentlig auktion eller en bindande anbudsfordran. Endast i undantagsfall får ett avtal ingås efter direkta förhandlingar med en köpare. Försäljningen startar med ett (första) beslut av en domstol om försäljning. Domstolen meddelar ett beslut om försäljning efter en begäran från förvaltaren och grundat på ett yttrande från borgenärskommittén. Om egendom säljs där en separat borgenär har en prioriterad återbetalningsrätt (fastställd panträtt) krävs även ett yttrande från denna borgenär. I det beslut där domstolen för första gången fattar beslut om att sälja viss egendom fattar domstolen även beslut om

1. försäljningsmetod,
2. startpriset på en offentlig auktion eller reservationspriset i en bindande anbudsfordran, och
3. det belopp som ska lämnas i deposition.

Om en offentlig auktion eller en anbudsfordran beträffande försäljningen av viss egendom som grundas på det första beslutet inte röner framgång får domstolen i ett efterföljande beslut

1. antingen

– på nytt besluta att försäljningen ska ske med hjälp av en offentlig auktion eller en bindande anbudsfordran, och

– fastställa ett lägre start- eller reservationspris än i det första beslutet, eller

2. besluta att använda sig av en icke-bindande anbudsfordran för att genomföra försäljningen på grundval av direkta förhandlingar.

Domstolen fastställer reservationspriset i förfarandet för att godta bindande anbud grundat på egendomens beräknade värde. I det första beslutet om försäljning får reservationspriset inte vara lägre än halva värdet på egendomen, beräknat på egendomens likvidationsvärde. I ett efterföljande beslut får domstolen fastställa ett start- eller reservationspris som är lägre än halva värdet på egendomen, beräknat på egendomens likvidationsvärde, om borgenärskommittén eller en separat borgenär ger sitt samtycke.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

I konkursförfaranden måste borgenärer anmäla de av sina fordringar mot konkursgäldenären som uppkom innan konkursförfarandet inleddes, med undantag av de fordringar som enligt lag inte behöver anmälas. En borgenär som ansvarar för konkursgäldenärens skuld i form av en solidariskt betalningsansvarig medgäldenär, borgensman eller panthavare måste i konkursförfarandet anmäla den eventuella regressrätt som ännu inte hade uppkommit när konkursförfarandet inleddes på grund av ett uppskjutet villkor om att borgenären skulle förvärva regressrätt mot konkursgäldenären grundat på att betalningen av fordran ska ske efter det att konkursförfarandet inletts. Om utöver konkursgäldenären även andra solidariskt betalningsansvariga medgäldenärer är ansvariga för att verkställa borgenärens fordran får borgenären anmäla och försöka fastställa hela fordran i konkursförfarandet till dess hela fordran har betalats i enlighet med ett resolutivt villkor. Detta anses uppfyllt när borgenärens fordran betalas av en annan solidariskt betalningsansvarig medgäldenär eller borgensman. Om borgenären missar att anmäla fordran inom den angivna fristen upphör dennes fordran mot konkursgäldenären att gälla, och domstolen avslår den för sent gjorda anmälan av fordran.

I konkursförfaranden **är det inte nödvändigt att anmäla prioriterade fordringar** för betalning av löner och löneersättning till anställda vars arbete blir onödigt på grund av inledandet av konkursförfarandet, för perioden från och med det att konkursförfarandet inleddes till dess att anmälningsperioden löper ut, och avgångsvederlag till arbetstagare vars anställningsavtal avslutades av förvaltaren eftersom deras arbete blev onödigt på grund av inledandet av eller under konkursförfarandet. Vissa fordringar som avser beräkning och betalning av skatter anmäls inte heller.

Om en **fordran säkras av en separationsrätt** måste borgenären anmäla denna säkrade fordran i konkursförfarandet genom att även anmäla separationsrätten. Om konkursgäldenären, i enlighet med situationen vid inledandet av konkursförfarandet, har en registrerad äganderätt i fast egendom och den äganderätten begränsas av en registrerad inteckning eller en maximal inteckning som togs ut innan konkursförfarandet inleddes, anses den inteckningen eller den maximala inteckningen och tillhörande fordran ha registrerats i konkursförfarandet i tid.

Borgenärer måste anmäla varje **rätt till undantag** som uppkom innan konkursförfarandet inleddes. Anmälan måste göras senast tre månader efter det att tillkännagivandet om inledandet av konkursförfarandet offentliggjordes. Om en borgenär inte respekterar fristen för att anmäla en rätt till undantag upphör rätten till undantag. Om förvaltaren säljer den egendom som omfattas av en oanmäld rätt till undantag förlorar den borgenär som innehar rätten till undantag den rätten till undantag men kan begära betalning med medel som erhållits från försäljningen av egendomen, minus de kostnader som uppkommit vid

försäljningen. Den borgenär som innehar rätten till undantag har inte rätt att begära skadestånd. Borgenären förlorar sin rätt till undantag och rätten till betalning om denne inte anmäler rätten innan planen för den första allmänna fördelningen offentliggörs.

De av konkursgäldenärernas skulder som uppkommer efter inledandet av konkursförfarandet betraktas (med vissa undantag) som **kostnader för förfarandet**. De delas upp i

– löpande kostnader (t.ex. löner och andra ersättningar till parter som utför tjänster som är nödvändiga för att genomföra konkursförfarandet, inklusive skatter och avgifter som ska beräknas och betalas av gäldenären tillsammans med dessa betalningar, förvaltarens kostnader, kostnader för el, vatten, uppvärmning, telefon och andra kostnader kopplade till användningen av företagets lokaler för att genomföra konkursförfarandet, försäkringspremier för att försäkra egendomen i konkursboet, publiceringskostnader, konkursgäldenärens kostnader för att bestrida fordringar, kostnader för bokföringstjänster, administrativa tjänster och andra tjänster som behövs för att genomföra konkursförfarandet etc.), och

– tillfälliga kostnader (betalning av borgenärens fordringar som uppkom under tvångsackordsförfaranden, fullgörandet av förpliktelser på grundval av ömsesidiga avtalsbrott vid bilaterala avtal, fullgörandet av förpliktelser att slutföra brådskande rättshandlingar och för att fortsätta affärsverksamheten, kostnader för att värdera egendomen och andra åtgärder beträffande försäljning etc.).

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Genom att anmäla en fordran får borgenären rätt att vidta processrättsliga åtgärder i huvudinsolvensförfarandet. Fordringar måste anmälas inom den föreskrivna fristen. Endast fordringar som uppkom innan konkursförfarandet inleddes anmäls.

I tvångsackordsförfaranden anmäls och styrks fordringar framför allt för att bedöma huruvida en borgenär har rätt att rösta om ett tvångsackord. Fordringar måste inges senast 30 dagar efter den dag tillkännagivandet om inledandet av förfarandet offentliggjordes på webbplatsen för Sloveniens byrå för offentliga rättsliga register och relaterade tjänst (AJPES). Underlåtenhet att anmäla en fordran eller en för sen anmälan innebär inte att fordran preskriberas, men däremot att borgenären förlorar sin rösträtt.

I konkursförfaranden utgör anmälan och styrkandet av fordringar grunden för fördelningen av tillgångarna i konkursboet. I sådana förfaranden måste borgenären anmäla sina fordringar senast tre månader från den dag inledandet av förfarandet offentliggjordes på AJPES webbplats.

Vid personlig konkurs förlorar borgenären inte sin fordran om den anmäldes efter det att fristen löpt ut, men förvaltaren för upp den i förteckningen över ytterligare fordringar.

Om det har väckts talan mot en borgenär i vilken de rättshandlingar som företagits av konkursgäldenären bestrids måste borgenären senast en månad efter det att talan delgavs i konkursförfarandet anmäla sin fordran som en villkorad fordran. I så fall uppkommer fordran om talan bifalls i ett lagakraftvunnet beslut. En borgenär måste anmäla sin fordran på skadestånd på grund av förvaltarens hävande av ett leasingavtal eller hävande av ett bilateralt avtal på grund av avtalsbrott senast en månad efter att ha erhållit en förklaring från konkursgäldenären att denne tänker utöva sin rätt att häva eller dra sig ur avtalet.

Vad en fordran ska innehålla

En anmälan av en fordran i ett insolvensförfarande måste innehålla

1. det belopp som ska erkännas som fordran i förfarandet, och
2. en beskrivning av de omständigheter som fordran grundas på och bevis som styrker dessa, inklusive överlämnad dokumentation.

En anmälan av en fordran i ett konkursförfarande måste även innehålla uppgifter om det bankkonto som betalningen av fordran ska göras till. Om borgenären har väckt talan eller inlett något annat förfarande innan konkursförfarandet inleddes måste anmälan även innehålla uppgifter vid vilken domstol eller annan behörig myndighet målet eller förfarandet pågår, och målets referensnummer.

En begäran om styrkande av en fordran måste innehålla

1. huvudfordrans belopp,
2. om borgenären i ett insolvensförfarande utöver huvudbeloppet även vill ha ränta på beloppet: det kapitaliserade räntebeloppet för perioden från det att fordran löpte ut fram till dess att insolvensförfarandet inleddes, eller vid prioriterade fordringar från förvaltaren: det beräknade kapitaliserade räntebeloppet.
3. Om borgenären i ett insolvensförfarande, utöver huvudbeloppet även vill få ersättning för kostnader som uppkommit vid verkställandet av fordran i domstol eller i något annat förfarande som inletts innan insolvensförfarandet inleddes: ersättning för de faktiska kostnaderna.
4. Om borgenären vill få fastslaget att fordran är en prioriterad fordran: en kortfattad begäran om att fordran ska betraktas som en prioriterad fordran vid fördelningen av tillgångarna.
5. Om borgenären vill få fastslaget att fordran är en villkorad fordran: en kortfattad beskrivning av vilka omständigheter som innebär att ett uppskjutet eller resolutivt villkor kopplat till fordran ska anses uppfyllt.

I insolvensförfaranden får en borgenär anmäla flera fordringar i en enda ansökan.

Förfarandet för att styrka fordringar

Förfarandet för att styrka fordringar sker i tre faser:

1. Förvaltarens utlåtande om ingivna fordringar

Förvaltaren meddelar att han eller hon erkänner eller bestrider fordringar genom att upprätta en *enkel förteckning över styrkta fordringar (osnovni seznam preizkušenih terjatev)*. I förteckningen anger förvaltaren för varje fordran huruvida den erkänns eller bestrids. Domstolen offentliggör förteckningen på den webbplats som används för att offentliggöra insolvensförfaranden. Borgenärer kan invända mot felaktigheter i samband med de anmälda fordringarna inom 15 dagar från offentliggörandet genom att inge en *invändning mot grundförteckningen (ugovor proti osnovnem seznamu)*. Om borgenärens invändning är befogad måste förvaltaren utföra en rättelse till grundförteckningen.

2. Borgenärens utlåtande om andra borgenärens anmälda fordringar

Varje borgenär som har anmält sin fordran i tid får invända mot andra borgenärens fordringar genom att inge en *invändning om bestridande av fordran (ugovor o prerekanju terjatev)*. I ett tvångsackordsförfarande måste borgenären inge sin invändning om bestridande av en fordran inom 15 dagar och i ett konkursförfarande inom en månad efter offentliggörandet av grundförteckningen över styrkta fordringar. I förfaranden för personlig konkurs och tvångsackordsförfaranden får en sådan invändning även inges av den insolventa gäldenären i egenskap av part i förfarandet. Förvaltaren för in borgenärens och gäldenärens utlåtanden om bestridda fordringar i en *kompletterande förteckning över styrkta fordringar (dopoljnjeni seznam preizkušenih terjatev)*. Underlåtenhet att behandla en ingiven invändning anges i en invändning till den kompletterande förteckningen.

3. Domstolens beslut om styrkande av fordringar

Domstolen beslutar om styrkande av fordringar genom ett *beslut om styrkande av fordringar (sklep o preizkusu terjatev)*. På grundval av detta beslut utarbetar förvaltaren en *slutlig förteckning över styrkta fordringar (končni seznam preizkušenih terjatev)*, som domstolen offentliggör tillsammans med beslutet om styrkande av fordringar.

I beslutet om styrkande av fordringar fattar domstolen beslut om invändningar, styrkta och bestridda fordringar och fordringar som sannolikt kommer att styrkas och där detta måste ske genom ett annat förfarande (genom att en talan väcks). Fristen för att väcka talan är en månad.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioritetsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Konkursboet utgörs konkursgäldenärens egendom, som realiseras för att täcka kostnaderna för förfarandet och för att betala borgenärernas fordringar. I lagstiftningen görs en åtskillnad mellan "konkursbo" och "särskilt konkursbo". Ett särskilt konkursbo är en egendom som omfattas av en separationsrätt eller monetära tillgångar som erhållits vid realisering av den egendomen. För all egendom som omfattas av en separationsrätt måste ett särskilt konkursbo upprättas, och denna egendom måste förvaltas separat från den egendom som utgör en del av det allmänna konkursboet och egendom som tillhör andra särskilda konkursbon.

Den del av ett konkursbo som realiserats utgör behållning som kan fördelas och användas för att betala borgenärers fordringar. Den allmänna behållning som kan fördelas utgörs av de monetära tillgångar som realiseringen av det allmänna konkursboet har gett upphov till, minus kostnaderna för konkursförfarandet. Den särskilda behållning som kan fördelas utgörs av de monetära tillgångar som realiseringen av det särskilda konkursboet har gett upphov till, minus kostnaderna för realiseringen.

När det gäller prioriterade betalningar i konkursförfaranden delas de borgenärsfordringar som uppkom innan förfarandet inleddes in i säkrade fordringar, vars betalning är säkrad genom en separationsrätt som inbegriper rätten till prioriterad betalning av fordran från specifik egendom, och osäkrade fordringar. Av dessa betalas prioriterade fordringar först, sedan vanliga fordringar, därefter efterställda fordringar och slutligen rättigheter i ett bolag.

Säkrade fordringar är fordringar vars betalning har säkrats genom en separationsrätt. En separationsrätt är varje rätt som inbegriper rätten till prioriterad betalning av en fordran från specifik egendom. Den vanligaste separationsrätten är panträtt. I konkursförfaranden prioriteras säkrade fordringar, och dessa betalas med de pengar som erhållits från försäljningen av den egendom som omfattades av separationsrätten.

Osäkrade fordringar är fordringar som inte har säkrats genom en separationsrätt. Dessa är efterställda säkrade fordringar när det gäller betalning från den egendom som omfattades av separationsrätten. Betalning från den återstående egendomen sker i följande turordning: 1) prioriterade fordringar, 2) vanliga fordringar och 3) eventuella efterställda fordringar.

Prioriterade fordringar är sådana (osäkrade) fordringar som enligt lag måste betalas före vanliga (osäkrade) fordringar (t.ex. löner och löneersättning för de senaste sex månaderna innan insolvensförfarandet inleddes, avgångsvederlag till arbetstagare, obetalda bidrag/avgifter etc.). Om ett konkursförfarande inleds på grund av ett tvångsackordsförfarande inte rönte någon framgång har fordringar som uppkom under tvångsackordsförfarandet absolut prioritet och ska betalas före prioriterade fordringar.

Vanliga fordringar är osäkrade fordringar som varken är prioriterade fordringar eller efterställda fordringar.

Efterställda fordringar är osäkrade fordringar som betalas först efter betalning av alla osäkrade fordringar mot gäldenären till följd av ett rättsförhållande mellan borgenären och gäldenären om gäldenären blir insolvent. I ett tvångsackord kan efterställda fordringar omvandlas till ägandeandelar. Om fordringarna inte överläts som naturabidrag innebär ett bekräftat tvångsackord att fordringarna avskrivs.

Rättigheter i bolag, aktier eller andelar i företag medför inte en (lagstadgad) betalningsskyldighet för gäldenären utan ger andels- eller aktieägare rätt till en proportionell del av det som finns kvar i konkursboet.

Innan betalningen till borgenärer görs dras det belopp som behövs för att betala kostnaderna för konkursförfarandet av från konkursboets tillgångar (den behållning som kan fördelas). Borgenärer betalas i följande turordning: Separationsborgenärer, vars fordran har säkrats genom en separationsrätt (exempelvis en inteckning), är de som först får betalt från den egendom som omfattades av säkerheten (den särskilda behållning som är möjlig att fördela). Borgenärer som har fordringar enligt avtal eller andra rättshandlingar som konkursgäldenären har ingått under perioden från det att tvångsackordsförfarandet inleddes till det att konkursförfarandet inleddes är de som, enligt bestämmelserna om begränsning av affärsverksamheten i tvångsackordsförfaranden, betalas först ur den allmänna behållning som är möjlig att fördela. Därefter betalas borgenärer med prioriterade fordringar (arbetstagare) och slutligen övriga borgenärer – borgenärer med osäkrade vanliga fordringar och borgenärer med efterställda fordringar. Eventuell återstående behållning från den realiserade egendomen fördelas bland aktieägarna.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Tvångsackordsförfaranden

Ett tvångsackord som godkänns efter omröstning bland borgenärerna måste även bekräftas av domstol. I ett beslut om bekräftelse av tvångsackord

1. beslutar domstolen att bekräfta eller inte bekräfta tvångsackordet,
2. fastställer domstolen innehållet i det bekräftade tvångsackordet genom att slå fast
 - hur stor procentandel av borgenärernas fordringar som ska betalas,
 - fristerna för betalningen av dessa fordringar, och
 - räntan på borgenärernas fordringar under perioden från det att tvångsackordsförfarandet inleddes till det att fristen för att betala fordringarna har löpt ut,
3. beslutar domstolen vilka fordringar som har styrkts i tvångsackordsförfarandet, och
4. ålägger domstolen gäldenären att betala borgenärernas fordringar, såsom dessa har styrkts i tvångsackordsförfarandet, i den omfattning, inom de frister och till den ränta som anges i det bekräftade tvångsackordet.

Regeln om absolut prioritet gäller i förfarandet. En finansiell rekonstruktion av gäldenärens affärsverksamhet i ett tvångsackordsförfarande innebär att aktieägare i gäldenärsbolaget endast får behålla den del av aktiekapitalet som motsvarar den återstående del av gäldenärens egendom som de skulle få om ett konkursförfarande inleddes mot gäldenären,

borgenärer ska ges gynnsammare villkor vid betalning av deras fordringar än om ett konkursförfarande hade inletts mot gäldenären, med beaktande av prioriteringsordningen och andra regler för betalningsprioriteringar, vanliga och efterställda fordringar och säkrade fordringar i konkursförfaranden, och gäldenärens affärsverksamhet, eller den bärkraftiga delen av verksamheten, fortsätter.

Finansiell rekonstruktion genomförs genom att gäldenären ber borgenärer att gå med på att minska sina fordringar eller skjuta upp betalningen av dem. Gäldenären måste erbjuda alla borgenärer betalning av en likvärdig procentandel av deras fordringar, likvärdiga betalningsfrister och samma ränta från det att tvångsackordsförfarandet inleds till det att betalningsfristen löper ut. Om gäldenären är ett aktiebolag kan gäldenären be borgenären att välja mellan att antingen

gå med på en minskning av eller uppskjuten förfallodag för sina vanliga fordringar, eller

att fordringarna ska överlätas på gäldenären som ett naturabidrag på grundval av ett kapitaltillskott till gäldenären (*utbyte av skulder mot aktier*).

Ett tvångsackord påverkar inte prioriterade fordringar eller rätt till undantag. Efterställda fordringar avskrivs. Säkrade fordringar får bara rekonstrueras på frivillig väg i ett tvångsackord. I **tvångsackordsförfaranden som rör stora, medelstora eller små företag** får säkrade fordringar rekonstrueras genom att förfallodagen skjuts upp eller räntan minskas så att kravet på att ett beslut ska fattas med 75 procents majoritet även gäller för de borgenärer som har en separationsrätt och som inte röstade för tvångsackordet. Som en särskild form av finansiell rekonstruktionsåtgärd kan man i sådana förfaranden undanta en bärkraftig del av gäldenärens affärsverksamhet till förmån för ett annat företag (*sidoeffekt*). Det är även tillåtet att rekonstruera separationsrätter till gemensamma rekonstruktionsrätter (en majoritet på 85 % krävs).

Konkursförfaranden mot juridiska personer

Konkursförfaranden genomförs i syfte att realisera konkursboet och betala borgenärerna. I regel får ett avtal om försäljning av konkursgäldenärens egendom ingås genom en offentlig auktion eller en bindande anbudsinfördran. En offentlig auktion kan anordnas genom att öka eller minska startpriset. I

konkursförfaranden kan ett av företagens affärsområden eller en av företagens verksamheter behållas genom att företaget säljs på en offentlig auktion som en enda affärsenhet eller genom att de bärkraftiga delarna säljs var för sig (*försäljning av ett företag så att det kan fortsätta sin affärsverksamhet*).

Innan betalningen till borgenärer görs dras det belopp som behövs för att betala kostnaderna för konkursförfarandet av från konkursboets tillgångar.

Borgenärer betalas i följande turordning: Separationsborgenärer, vars fordran har säkrats genom en separationsrätt (exempelvis en inteckning), är de som först får betalt från den egendom som omfattades av säkerheten. Därefter betalas borgenärer som har fordringar enligt avtal eller andra rättshandlingar som konkursgäldenären har ingått under perioden från det att tvångsackordsförfarandet inleddes till det att konkursförfarandet inleddes är de som, enligt bestämmelserna om begränsning av affärsverksamheten i tvångsackordsförfaranden. Därefter betalas borgenärer med prioriterade fordringar (arbetstagare) och slutligen övriga borgenärer – borgenärer med osäkrade vanliga fordringar och borgenärer med efterställda fordringar. Eventuell återstående behållning från den realiserade egendomen fördelas bland aktieägarna.

Personlig konkurs

Precis som vid konkursförfaranden mot juridiska personer genomförs förfarandet för personlig konkurs med målet att alla borgenärernas fordringar ska betalas proportionellt och samtidigt. Borgenärer betalas därför proportionellt och samtidigt från gäldenärens egendom. I konkursboet ingår all egendom som tillhörde den överskuldssatta personen när konkursförfarandet inleddes, om det inte är undantaget verkställighet i enlighet med bestämmelserna i lagen om verkställighet på det civilrättsliga området och säkerhet (*Zakon o izvršbi in zavarovanju*). Eftersom en fysisk person, till skillnad från en juridisk person, inte upphör att existera när ett konkursförfarande har avslutats, avskrivs fordringar som inte har betalats under konkursförfarandet. Till skillnad från borgenärers fordringar i konkursförfaranden mot en juridisk person upphör inte verkställigheten av fordringar i förfaranden för personlig konkurs när konkursförfarandet avslutas. Ett beslut om att avsluta ett förfarande för personlig konkurs som innehåller en förteckning över obetalda, erkända fordringar är ett sätt för borgenärer som inte har fått betalt att ansöka om verkställighet av dessa fordringar.

För att befrias från sin betalningsskyldighet ges konkursgäldenären möjlighet att innan beslutet om att avsluta förfarandet för personlig konkurs begära att bli befriad från den betalningsskyldighet som uppkom innan förfarandet för personlig konkurs inleddes och som inte kommer att fullgöras i enlighet med detta förfarande. Om konkursgäldenären begär att bli befriad från sin betalningsskyldighet och om han eller hon efter att alla fordringar har styrkts befrias från sin denna skyldighet, är gäldenären inte längre skyldig att betala de fordringar som gäldenären annars hade varit skyldig att betala när konkursförfarandet avslutas. Följaktligen upphör borgenärers rätt att ansöka om verkställighet av dessa fordringar i domstol.

Även om befrielse från skyldigheter är till fördel för gäldenären påverkar befrielsen inte följande typer av gäldenärsskyldigheter:

1. prioriterade arbetstagarrättigheter,
2. fordringar mot konkursgäldenären som grundas på lagstadgat underhåll, skadestånd till följd av en minskning av basverksamheter eller minskad eller förlorad arbetsförmåga, och ersättning för förlorat underhåll till följd av att den person som stod för underhållet har avlidit,
3. fordringar som avser böter eller återvinning av penningförmån som erhållits genom ett ringa brott och som meddelats i ett brottmål,
4. fordringar enligt en villkorad dom med ett villkor som kopplas till återvinning av en ekonomisk fördel som erhållits från ett brott eller gottgörelse för skador som orsakats av ett brott,
5. fordringar som avser böter eller återvinning av penningförmån som erhållits genom en mindre förseelse och som meddelats i ett småmålsförfarande,
6. fordringar som rör återvinning av olagligt erhållen egendom, och
7. fordringar som rör möjligheten till gottgörelse för skador som orsakats med uppsåt eller genom stor oaktsamhet.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Tvångsackordsförfaranden avslutas genom ett slutligt beslut från domstolen som bekräftar tvångsackordet.

Varje borgenär vars fordran påverkas av ett bekräftat tvångsackord får be att domstolen att ogiltigförklara det bekräftade tvångsackordet om den insolventa gäldenären kan betala hela eller delar av borgenärens fordran. En talan om fastställelse av en ogiltig fordran måste väckas inom sex månader från det att fristen för att betala fordran löpte ut, i enlighet med det bekräftade tvångsackordet.

Varje borgenär som påverkas av ett bekräftat tvångsackord får be domstolen att ogiltigförklara det bekräftade tvångsackordet om ackordet tillkom på ett bedrägligt sätt.

En talan om fastställelse av en ogiltig fordran måste väckas senast två år efter det att ett beslut om bekräftelse av tvångsackordet har vunnit laga kraft.

Den domstol som meddelade beslutet om bekräftelse av tvångsackordet är behörig att avgöra talan.

Domstolen får i ett beslut där den ogiltigförklarar det bekräftade tvångsackordet ålägga gäldenären att betala varje obetald del av fordringarna som påverkades av det bekräftade tvångsackordet. Betalningen ska ske inom en period som fastställs av domstolen och ska löpa ut senast ett år efter att beslutet vunnit laga kraft.

Avslutning av konkursförfaranden mot en juridisk person

Konkursförfaranden mot en juridisk person avslutas genom ett beslut om att konkursförfarandet avslutas. Domstolen meddelar detta beslut grundat på förvaltarens slutrapport, som utarbetas efter det att förvaltaren har slutfört alla lagstadgade åtgärder och på grundval av borgenärskommitténs yttrande. Förvaltaren måste överlämna slutrapporten till domstolen senast en månad efter att den slutliga fördelningen har slutförts.

Om egendom tillhörande konkursgäldenären påträffas efter det att en domstol har meddelat ett beslut om avslutning av konkursförfarandet kan konkursförfarandet mot den gäldenären återupptas beträffande den senare påträffade egendomen. Förfarandet kan återupptas på begäran av en borgenär som hade rätt att vidta civilrättsliga åtgärder i konkursförfarandet mot gäldenären och vars rätt att delta i förfarandet inte upphörde att gälla innan konkursförfarandet avslutades, eller på begäran av en aktieägare i gäldenärsbolaget.

Avslutning av personlig konkurs

Vid personlig konkurs avslutas förfarandet genom ett beslut om avslutning av konkursförfarandet.

Om **befrielse från betalningsskyldighet beviljades** en gäldenär som försatts i personlig konkurs får varje borgenär vars fordran påverkas av det slutliga beslutet om befrielse från betalningsskyldighet begära att domstolen upphäver den befrielse som beslutet avsåg, om gäldenären erhöll beslutet om befrielse från betalningsskyldighet genom att dölja eller på ett falskt sätt presentera information om sin egendom eller genom att på annat sätt agera bedrägligt. En talan måste väckas senast tre år efter det att beslutet om befrielse från betalningsskyldighet vann laga kraft (artikel 411 i ZFPPIP). Borgenärer som – efter det att ett beslut om befrielse från betalningsskyldighet vann laga kraft – påträffar egendom tillhörande gäldenären som gäldenären innehade innan dennes befrielse från betalningsskyldighet beviljades (och som gäldenären gömt undan) får även försöka få befrielsen från betalningsskyldighet upphävd genom att begära att det ska inledas ett konkursförfarande avseende sådan egendom. I detta fall behöver en talan om upphävande av befrielsen från betalningsskyldighet inte väckas inom fristen på tre år.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Varje borgenär måste stå för sina egna kostnader för att delta i **insolvensförfaranden**.

I **tvångsackordsförfaranden som inleddes på begäran av gäldenären** ska gäldenärerna stå för alla kostnader för förfarandet och alla övriga kostnader.

I **tvångsackordsförfaranden mot stora, medelstora eller små företag** står den som begärt förfarandet för den inledande kostnaden. I sådana förfaranden står den som begärt förfarandet även för kostnaderna för förvaltarens arvode. Den gäldenär som förfarandet har inletts mot står för kostnaderna för följande betalningar:

- Betalningar enligt avtal som ingåtts med kvalificerade juridiska och finansiella rådgivare om juridiska och finansiella tjänster som krävs för att utarbeta rapporten om gäldenärens finansiella situation och affärsverksamhet, den finansiella rekonstruktionsplanen och andra handlingar som måste överlämnas som ett led i förslaget om tvångsackord.
- Betalningar enligt ett avtal med en revisor om granskning av rapporten om gäldenärens finansiella situation och affärsverksamhet.
- Betalningar enligt ett avtal med en auktoriserad värderingsman som anlåtts för att granska den finansiella rekonstruktionsplanen.

I **konkursförfaranden** tas kostnaderna för förfarandet och utgifter under förfarandet ut av konkursboet innan fordringar betalas från behållningen. Om en borgenär ansöker om att inleda ett konkursförfarande måste borgenären lämna en deposition för att täcka de inledande kostnaderna för konkursförfarandet, samtidigt som borgenären behåller rätten till återbetalning av förskottsbetalningen i enlighet med bestämmelserna om betalning av kostnaderna för konkursförfaranden.

I **förfaranden för förebyggande rekonstruktion** måste gäldenären betala tillbaka en proportionerlig del av kostnaderna för de borgenärer som deltog i förfarandet. Enligt vedertagen affärspraxis är det i regel gäldenären som står för dessa kostnader. Gäldenären och borgenären kommer överens om återbetalning av dessa kostnader i överenskommelsen om finansiell rekonstruktion.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Villkor för återvinning

Borgenärer och konkursförvaltaren har rätt att bestrida en gäldenärs rättshandlingar. Bestridanden eller invändningar görs mot den person till vars förmån den berörda rättshandlingen företogs.

Alla rättshandlingar (inklusive underlåtenhet att handla) som leder till en orättvis eller minskad betalning för konkursborgenärerna eller till att en enskild borgenär gynnas (borgenärerna ges fördelar, den s.k. den **objektiva aspekten av återvinning**) kan bestridas. Om en rättshandling bestrids måste kändanden kunna visa att den part till vars förmån den berörda rättshandlingen företogs kände till eller borde ha känt till gäldenärens dåliga ekonomiska och finansiella situation (den s.k. subjektiva aspekten av återvinning). I lagstiftningen anges de juridiska förutsättningarna för att dessa villkor ska vara uppfyllt samt de fall då rättshandlingar inte kan bestridas. I lagstiftningen anges också vad ansökan ska innehålla och hur en ansökan om återvinning i konkurs går till.

Den period under vilken rättshandlingar får bestridas

De rättshandlingar som får bestridas i konkursförfaranden är sådana rättshandlingar som företogs under perioden från och med det sista året innan ansökan om att inleda ett konkursförfarande ingavs fram till dess att konkursförfarandet inleddes. En obetald rättshandling (eller rättshandlingar med oproportionellt lågt motvärde) får bestridas om de företas under den period som inleddes 36 månader innan ansökan om att inleda konkursförfarandet ingavs och avslutas när konkursförfarandet inleddes. En talan om återvinning i konkurs måste väckas inom 12 månader från det att ett beslut om att inleda ett konkursförfarande vunnit laga kraft.

Vilka handlingar kan inte bestridas

Det går inte att bestrida rättshandlingar som företas av konkursgäldenären under tvångsackordsförfaranden, i enlighet med tillämplig lagstiftning för att bedriva gäldenärens verksamhet under förfarandet, rättshandlingar som företas av konkursgäldenären för att betala en proportionell del av borgenärens fordringar, inom fristerna och till den ränta som anges i tvångsackordet, och betalningar för växlar eller checkar om motparten var tvungen att få betalt för att konkursgäldenären inte skulle förlora sin återvinningsrätt gentemot en annan person enligt växeln eller checken.

Rättshandlingar som gäldenären företar för att betala borgenärens fordringar eller för att fullgöra andra skyldigheter i enlighet med en bekräftad överenskommelse om finansiell rekonstruktion kan inte heller bestridas.

Vad som särskilt kännetecknar personlig konkurs

Vid personlig konkurs är perioden för återvinning av obetalda rättshandlingar och rättshandlingar som gäldenären vidtagit för att gynna närstående personer fem år. Denna regel innebär att med närstående fysiska personer och juridiska personer som förknippas med konkursgäldenären eller närstående fysiska personer. Dessa är juridiska personer i vilka en konkursgäldenär eller till gäldenären närstående personer individuellt eller tillsammans äger minst 25 % av det tecknade kapitalet, eller har 25 % av rösträtterna, eller rätten att tillsätta och avsätta personer som är bemyndigade att företräda den juridiska personen, eller som är bemyndigade att företräda den juridiska personen eller till förmån för närstående bolag.

Senaste uppdatering: 23/05/2018

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Slovakien

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

I Slovakien kan tre typer av insolvensförfaranden inledas mot en gäldenär.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Villkor för att inleda de olika insolvensförfarandena:

Villkor för konkursförklaring eller konkursförvaltning:

Förfarandet för att försätta ett företag i konkurs eller ställa det under förvaltning (nedan kallat *konkursförfarandet*) består av två etapper. Den första etappen inleds med en konkursansökan och pågår fram till meddelandet av ett konkursbeslut. Denna andra etappen inleds när konkursbeslutet meddelas och pågår fram till dess att konkursförfarandet avslutas.

Villkoren för att den första etappen är att det finns en person som har rätt att ansöka om inledande av ett konkursförfarande (om förfarandet inleds efter ansökan), att gäldenären på goda grunder kan antas vara insolvent och att ett förskott har betalats till domstolen.

Villkoren för den andra etappen (meddelandet av ett konkursbeslut) är att det finns flera borgenärer, att gäldenären är överskuldssatt eller saknar tillräcklig likviditet och att det finns tillräckliga tillgångar för att täcka kostnaderna för konkursförfarandet.

Person som har rätt att ansöka om konkurs: konkursförfarandet kan inledas med eller utan ansökan. En konkursansökan kan inges av gäldenären, en borgenär, en likvidator eller någon annan person som anges i lagstiftningen. Ett konkursförfarande utan ansökan inleds framför allt efter en misslyckad rekonstruktion. I så fall meddelar domstolen i ett gemensamt beslut att ett konkursförfarande har inletts och att företaget har försatts i konkurs.

Ansökan måste uppfylla de allmänna och särskilda formkraven. De sistnämnda beror på vem som inger ansökan. Om ansökan inges av en borgenär måste ansökan innehålla bevis på gäldenärens bristande likviditet. Om ansökan inges av gäldenären (vid bristande likviditet eller överskuldssatt) måste ansökan innehålla en förteckning över gäldenärens tillgångar, skulder, närstående parter och i förekommande fall den senaste redovisningen.

Innan ansökan inges måste sökanden sätta in förskottet på domstolens bankkonto.

Insolvens innebär att gäldenären har kommit på obestånd, dvs. att gäldenären är överskuldssatt eller saknar tillräcklig likviditet. En gäldenär är överskuldssatt om gäldenären är skyldig att föra räkenskaper i enlighet med tillämplig lagstiftning (lag nr 431/2002 om redovisning), har fler än en borgenär och skulderna överstiger tillgångarna. En juridisk person har bristande likviditet om denna ligger mer än 30 dagar efter med två eller fler betalningar till fler än en borgenär. En fysisk person har bristande likviditet om han eller hon 180 dagar efter förfalldagen inte kan betala minst en ekonomisk skuld.

Tillräckliga tillgångar – om det råder tvivel kring huruvida tillgångarna räcker för att täcka kostnaderna för konkursförfarandet utser domstolen en tillfällig förvaltare för att utreda frågan.

Villkor för att **inleda rekonstruktion**:

I likhet med konkursförfarandet består rekonstruktionsförfarandet av två etapper. I den första etappen (när rekonstruktionen inleds) bedömer domstolen om villkoren för rekonstruktion är uppfyllda. Detta inleds med att en berättigad person (gäldenären eller borgenären) inger en ansökan om rekonstruktion tillsammans med en rekommendation från förvaltaren om att gäldenären bör bli föremål för rekonstruktion. Den andra etappen inleds när rekonstruktion har beviljats och gäldenären, under överinseende av förvaltaren och domstolen och i samarbete med borgenärer, har upprättat, diskuterat och godkänt en rekonstruktionsplan samt fått denna bekräftad av domstolen.

Gäldenären kan ansöka om rekonstruktion om gäldenären har bett om förvaltarens utlåtande och förvaltaren i ett utlåtande som inte får vara mer än 30 dagar gammalt rekommenderade rekonstruktion.

En borgenär kan ansöka om rekonstruktion om borgenären har bett om förvaltarens utlåtande och förvaltaren i ett utlåtande som inte får vara mer än 30 dagar gammalt rekommenderade rekonstruktion och gäldenären har gått med på att inge ansökan.

Villkor för att **inleda skuldsanering**:

För att inleda skuldsanering måste följande villkor vara uppfyllda: Gäldenären är en fysisk person (en egenföretagare eller en konsument), ett konkursförfarande har avslutats, gäldenären har ansökt om skuldsanering och har fullgjort sina skyldigheter i konkursförfarandet. Gäldenären har dock inte rätt att befrias från skyldigheten att betala skulderna om konkursförfarandet avslutades på grund av att gäldenärens tillgångar inte räckte för att täcka fordringarna mot konkursboet. Andra villkor är att gäldenären har bristande likviditet och har anmält detta, att det har gått minst tio år sedan den senaste skuldsaneringen, att det pågår utmätning (dvs. beslagtagande av varor) eller liknande förfaranden mot gäldenären samt att gäldenären inte avtjänar ett fängelsestraff.

Ansökan kan inges tillsammans med en ansökan om konkurs, eller under ett konkursförfarande, så länge detta inte har avslutats. Ansökan ska inges av gäldenären. Gäldenären måste dock företrädas av centrumet för rättshjälp (*Centrum právnej pomoci*), och måste inge ansökan på elektronisk väg.

Gäldenären befrias från skyldigheten att betala sina skulder när domstolen meddelar ett konkursbeslut (skuldsanering via konkurs) eller fastställer en betalningsplan (skuldsanering via en betalningsplan). Inga andra domstolsavgöranden krävs för skuldsanering.

Fullgörandet av skyldigheter: Domstolen beviljar en ansökan om skuldsanering om den finner att gäldenären har fullgjort sina skyldigheter enligt tillämplig lag under konkursförfarandet. I annat fall avslår domstolen ansökan. Gäldenären antas ha ärligt uppsåt. Borgenärer kan bestrida detta genom att väcka en vanlig civilrättslig talan, men inte under själva skuldsaneringsförfarandet.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärvas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Ett konkursförfarande omfattar

tillgångar som tillhörde gäldenären när konkursbeslutet meddelades,
tillgångar som gäldenären förvärvat under konkursförfarandet,
tillgångar som ställts som säkerhet för gäldenärens skulder,
andra tillgångar som eventuellt anges i lagstiftningen.

De tillgångar som omfattas av ett konkursförfarande bildar konkursboet. Detta är uppdelat i en allmän del (det allmänna konkursboet) och separata delar för borgenärer med säkerhetsrätt.

Följande undantas från konkursförfaranden: Tillgångar som inte kan utmätas i indrivnings- eller utmättningsförfaranden, tullobligationer upp till tullskulden, en skattegaranti och tillgångar som enligt separat lagstiftning inte omfattas av konkursförfaranden. Gäldenärens inkomst omfattas av ett konkursförfarande i den utsträckning inkomsten kan utmätas i ett indrivnings- eller utmättningsförfarande. Den del av nettolönen som kan dras av för att reglera prioriterade fordringar omfattas endast av konkursförfarandet i den utsträckning som krävs för att betala en fordran mot konkursboet.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

Parternas roller i de olika förfarandena:

• Gäldenärens allmänna skyldigheter:

o Gäldenären är skyldig att förhindra insolvens. Om insolvens är nära förestående måste gäldenären utan dröjsmål vidta lämpliga och proportionerliga åtgärder för att förhindra insolvensen. En ansökan om rekonstruktion befriar inte gäldenären från skyldigheten att även ansöka om konkurs (konkursförfarandet avbryts om rekonstruktion beviljas).

Parternas roller vid **konkurs**:

• Förvaltaren:

o Under ett konkursförfarande förvaltar förvaltaren de tillgångar som omfattas av konkursförfarandet, realiserar tillgångarna och använder intäkterna för att betala gäldenärens borgenärer.

o När ett konkursbeslut meddelas övergår gäldenärens rätt att förfoga över de tillgångar som omfattas av konkursförfarandet, och rätten att agera för gäldenärens räkning när det gäller dessa tillgångar, på förvaltaren. Förvaltaren agerar därefter i gäldenärens namn och för dennes räkning.

Parternas roll vid **rekonstruktion**:

• Förvaltaren:

o Förvaltarens huvuduppgift är att i samarbete med gäldenären och borgenärerna upprätta en rekonstruktionsplan.

o Förvaltaren granskar de anmälda fordringarna och fastställer eller avvisar dem.

o Förvaltaren utövar tillsyn över gäldenären. Detta sker bland annat genom att förvaltaren godkänner de av gäldenärens rättshandlingar som angavs i domstolsbeslutet om beviljande av rekonstruktion.

• Gäldenären:

o Gäldenären utför de uppgifter som anges i rekonstruktionsplanen.

o Gäldenären har också rätt att föreslå att förvaltaren ska avvisa en anmäld fordran.

o Gäldenären agerar i eget namn och för egen räkning.

Parternas roll vid (båda typerna av) skuldsanering:

• Gälldenären:

- o Beviljandet av skuldsanering innebär att en treårig skuldsaneringsperiod inleds. Under denna måste gälldenären i slutet av varje år betala det belopp till förvaltaren som domstolen fastställt, dock som högst 70 % av gälldenärens totala nettoinkomst för det gångna året. Efter att ha dragit av sin egen ersättning fördelar förvaltaren pengarna mellan gälldenärens borgenärer i enlighet med det fastställda utdelningsförslaget.
- o Under skuldsaneringsperioden måste gälldenären göra rimliga ansträngningar för att hitta ett jobb och på så sätt skaffa sig en inkomst, eller skaffa sig en inkomst från egen verksamhet, samt att tillhandahålla förvaltaren all information som denne behöver, däribland information om inkomst, utgifter och eventuell ändring av bostadsadress, sysselsättning eller arbetsplats.
- o Under skuldsaneringsperioden får gälldenären dessutom endast företa rättshandlingar efter att ha inhämtat förvaltarens skriftliga medgivande och inom de ramar som fastställts av den domstol som beviljade skuldsaneringen.
- o Gälldenären, företrädd av centrumet för rättshjälp, ska inge en ansökan om skuldsanering. Ansökan ska innehålla gälldenärens meritförteckning, en förteckning över närstående parter, nuvarande och tidigare tillgångar samt en förteckning över borgenärer. Gälldenären ska anmäla bristande likviditet och pågående utmätningar.
- o Under förfarandet måste gälldenären acceptera att rätten att förfoga över tillgångarna övergår på förvaltaren.

• Förvaltaren:

- o Förvaltaren upprättar en förteckning över konkursboets tillgångar och avyttrar dessa (dvs. de tillgångar som omfattas av konkursförfarandet).
- o Förvaltaren säger upp vissa avtal.
- o Förvaltaren realiserar tillgångarna från konkursboet, betalar kostnaderna för konkursförfarandet, upprättar ett utdelningsförslag och genomför detta (fördelar intäkterna bland borgenärerna).
- o Om konkursförfarandet innefattar en betalningsplan upprättar förvaltaren denna och översänder den till domstolen för godkännande.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Konkurs: En fordran mot gälldenären som förföll till betalning före konkursförklaringen kan inte kvittas mot en fordran mot gälldenären som förfaller efter konkursförklaringen. Detta gäller även villkorade fordringar som anmälts i konkursförfarandet. Fordringar som inte har anmälts på det sätt som anges i lagstiftningen, anmälda fordringar som förvärvats genom överlåtelse eller överföring efter konkursförklaringen, och fordringar som förvärvats på grundval av bestridda rättshandlingar kan inte kvittas mot gälldenärens fordringar. Inga fordringar kan kvittas mot en fordran som uppstått till följd av underlåtenhet att ansöka om konkurs på gälldenärens vägnar. Detta utgör inte hinder för kvittning av andra fordringar.

Rekonstruktion: De vanliga civilrättsliga bestämmelserna gäller.

Skuldsanering via konkurs: En fordran som uppstår efter konkursförklaringen kan inte kvittas mot en motfordran från gälldenären som uppstod före konkursförklaringen. En fordran som uppstod före konkursförklaringen kan inte kvittas mot en motfordran från gälldenären som uppstår efter konkursförklaringen. Detta utgör inte hinder för kvittning av andra fordringar.

Skuldsanering via en betalningsplan: De vanliga civilrättsliga bestämmelserna gäller.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gälldenärens gällande avtal?

Konkurs: Om gälldenären hade ingått ett avtal om ömsesidiga åtaganden före konkursförklaringen, och hade fullgjort detta, men motparten vid konkursförklaringen inte hade fullgjort avtalet, eller endast delvis hade fullgjort det, kan förvaltaren begära att avtalet ska fullgöras, eller alternativt frånträda avtalet. Om motparten delvis har fullgjort avtalet får förvaltaren endast frånträda de åtaganden i avtalet som motparten ännu inte har fullgjort.

Om gälldenären hade ingått ett avtal om ömsesidiga åtaganden före konkursförklaringen och motparten har fullgjort avtalet, men gälldenären vid konkursförklaringen inte hade fullgjort avtalet, eller endast delvis fullgjort det, kan motparten frånträda de åtaganden i avtalet som gälldenären ännu inte har fullgjort. De av motpartens fordringar som har uppstått till följd av att denne har frånträtt avtalet får dock endast ingå i konkursförfarandet om de anmäls som en villkorad fordran.

Om gälldenären hade ingått ett avtal om ömsesidiga åtaganden före konkursförklaringen och varken gälldenären eller motparten vid konkursförklaringen hade fullgjort avtalet, eller endast delvis fullgjort det, kan förvaltaren och motparten frånträda de åtaganden i avtalet som ännu inte har fullgjorts. De av motpartens fordringar som har uppstått till följd av att denne har frånträtt avtalet får dock endast ingå i konkursförfarandet om de anmäls som en villkorad fordran.

Om gälldenären före konkursförklaringen hade ingått ett avtal som innebär ett kontinuerligt eller regelbundet åtagande, eller ett åtagande om att avstå från viss verksamhet eller tolerera viss verksamhet, får förvaltaren säga upp avtalet. En uppsägningstid på två månader är tillåten om inte en kortare uppsägningstid föreskrivs i lag eller i avtalet. Förvaltaren får även säga upp avtalet om det ingicks för en bestämd tid. Förvaltaren får endast säga upp ett hyresavtal på de villkor som anges i civillagen (*Občianský zákonník*). Denna bestämmelse gäller inte avtal som ingåtts enligt arbetslagen (*Zákonník práce*). Om motparten är skyldig att i förväg fullgöra ett avtal som ingicks med gälldenären före konkursförklaringen, får motparten vägra att fullgöra avtalet till dess att de ömsesidiga åtagandena har fullgjorts eller säkrats.

Enligt ett avtal som ingåtts med gälldenären före konkursförklaringen ska motpartens fordringar beträffande åtaganden som motparten fullgjort för förvaltarens räkning efter konkursförklaringen betraktas som fordringar mot konkursboet. Enligt ett avtal som ingåtts med gälldenären före konkursförklaringen får, om inte annat föreskrivs i lag, motpartens övriga fordringar som uppstår efter konkursförklaringen endast ingå i konkursförfarandet om de anmäls som en villkorad fordran.

Om gälldenären före konkursförklaringen sålde ett objekt med återtagandeförbehåll och överlämnade det till köparen, får köparen lämna tillbaka objektet eller kräva att avtalet ska fullföljas.

Om gälldenären före konkursförklaringen köpte och mottog ett objekt med återtagandeförbehåll utan att bli ägare till objektet, kan säljaren inte begära att objektet lämnas tillbaka om förvaltaren på säljarens begäran utan dröjsmål fullgör avtalsförpliktelse. Förvaltaren kan fullgöra avtalsförpliktelse vid köp av ett objekt med äganderättsförbehåll om objektet är i gälldenärens besittning och förvaltaren, i enlighet med god yrkessed, kommer fram till att det är fördelaktigare för konkursboet om förpliktelse fullgörs. Om objektet inte är i gälldenärens besittning måste en fordran anmälas för att den ska ingå i konkursförfarandet.

Dessa bestämmelser gäller i tillämpliga delar för avtal om hyra av ett objekt till en bestämd hyra och under en bestämd tid i syfte att överta äganderätten till det hyrda objektet.

Rekonstruktion: Motparten kan inte säga upp eller frånträda ett avtal som ingåtts med gälldenären på grund av att gälldenären inte i tid har fullgjort sina åtaganden gentemot motparten innan rekonstruktionsförfarandet inleddes. Varje försök att säga upp eller frånträda ett avtal av detta skäl är utan verkan. Avtalsbestämmelser som ger motparten rätt att säga upp eller frånträda ett avtal som ingåtts med gälldenären på grund av rekonstruktion eller ett konkursförfarande är utan verkan.

Skuldsanering via konkurs: Efter konkursförklaringen går det att säga upp ett avtal om ett åtagande om kontinuerlig eller regelbunden verksamhet, eller ett åtagande om att avstå eller tolerera en viss verksamhet, förutsatt att avtalet ingicks före konkursförklaringen. Om avtalet rör tillgångar som omfattas av ett konkursförfarande får förvaltaren säga upp avtalet. I övriga fall får gälldenären säga upp avtalet. Uppsägningen träder i kraft när den delges motparten. Ett

avtal kan sägas upp även om det ingicks för en viss tid. Ett avtal om uthyrning av en lägenhet till en tredje man kan endast sägas upp på de villkor som anges i civillagen och separat lagstiftning.

Gäldenären, förvaltaren eller motparten kan frånträda ett annat avtal om det ingicks före konkursförklaringen och ännu inte till fullo har fullgjorts. Endast sådana ömsesidiga åtaganden som parterna ännu inte har fullgjort får frånträdas.

Bestämmelser om försäljning av ett objekt med äganderättsförbehåll, och om ett avtal i syfte att hyra ett objekt till en bestämd hyra och under en bestämd tid, i syfte att förvärva äganderätten till objektet, gäller på samma sätt som i konkursförfaranden.

Ovanstående bestämmelser gäller inte avtal och överenskommelser som ingåtts enligt arbetslagen.

Skuldsanering via en betalningsplan: Det finns inga särskilda bestämmelser om gäldenärens avtalsförhållanden, och de "vanliga" privaträttsliga bestämmelserna gäller.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Konkursförklaringens påverkan:

Indrivnings- eller utmättningsförfaranden kan inte inledas avseende tillgångar som omfattas av ett konkursförfarande så länge konkursförfarandet pågår.

Indrivnings eller utmättningsförfaranden som redan inletts avbryts vid konkursförklaringen.

Indrivning av en säkerhet i gäldenärens tillgångar som ställts som säkerhet för gäldenärens skulder kan inte inledas eller fortsätta. Detta gäller inte indrivning av en säkerhet i pengar eller fordringar från ett konto i en slovakisk bank eller en utländsk banks filial,

statsobligationer,

överlåtbara värdepapper.

Om ett objekt såldes på auktion i enlighet med separat lagstiftning före konkursförklaringen, och objektet omfattas av konkursförfarandet, och budgivaren har betalat auktionsförrättaren det pris som objektet såldes för vid auktionen, övergår äganderätten eller annan rätt till auktionsobjektet på budgivaren. Intäkterna från auktionen införs i det aktuella konkursboet och kostnaderna för auktionen blir en fordran mot konkursboet. Om auktionen begärdes av en borgenär med säkerhetsrätt går intäkterna till betalning av borgenären upp till den säkerställda fordran, på samma sätt som om ingen konkursförklaring avgetts.

Rekonstruktionens påverkan:

- Indrivnings- eller utmättningsförfaranden får inte inledas avseende gäldenärens tillgångar för en fordran som anmälts i rekonstruktionsförfarandet.

Indrivnings- eller utmättningsförfaranden som redan har inletts avbryts vid konkursförklaringen och avslutas senare under förfarandet. Om tillgångar redan har realiserats i dessa förfaranden, men intäkterna ännu inte har delats ut till den part som har rätt till dem, går intäkterna tillbaka till gäldenären, minus kostnaderna för förfarandet.

Det går inte att inleda eller fortsätta indrivningen av en säkerhet i gäldenärens tillgångar för en säkerställd fordran som anmälts under rekonstruktionsförfarandet.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Konkurs:

Vid en konkursförklaring avbryts alla rättsliga och andra förfaranden och tidsfrister pausas.

På begäran av förvaltaren kan vissa förfaranden fortsätta. Genom att ansöka om att ett förfarande ska fortsätta träder förvaltaren i gäldenärens ställe som part i förfarandet.

Följande förfaranden avbryts inte:

Förfaranden för att lösa kriser på finansmarknaden i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014.

Skatteförfaranden.

Tullförfaranden.

Exproprieringsförfaranden.

Underhållsförfaranden.

Straffrättsliga förfaranden (dock utan avgörande om skadestånd).

Även i ovannämnda förfaranden löper förvaltarens tidsfrist för att väcka talan ut tidigast 30 dagar från det första borgenärssammanträdet.

Rekonstruktion:

Om rekonstruktion beviljas avbryts alla rättsliga förfaranden och skiljeförfaranden som rör fordringar som anmäls under rekonstruktionsprocessen.

Fordringar kan endast framställas genom att de anmäls (avvisande och fastställande av fordringar).

Skuldsanering via konkurs:

Ett domstolsförfarande avseende en fordran som endast kan fullgöras i ett konkursförfarande avbryts. Preskriptionstiden löper dock ut tidigast 60 dagar efter konkursförklaringen.

Om konkursen senare avbryts på grund av att det saknades förutsättningar för ett konkursförfarande bortser man från att förfarandet avbrutits.

Om en annan borgenär har avvisat en fordran som inte omfattas av skuldsaneringen ger detta borgenären rätt att intervensera i förfarandet.

Skuldsanering via en betalningsplan:

Denna typ av skuldsanering har ingen påverkan på rättsliga förfaranden och andra förfaranden.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Konkurs:

Borgenärer:

Borgenärer väljer själva hur konkursförfarandet ska genomföras. De kan antingen genomföra förfarandet på egen hand eller via borgenärsorgan. På så sätt kan de påverka konkursförfarandet och bevaka förvaltningen och realiseringen av tillgångar. De kan ge förvaltaren instruktioner om hur han eller hon ska agera. De kan även avvisa fordringar m.m.

Under ett konkursförfarande överinser domstolen förvaltarens arbete.

Rekonstruktion:

Borgenärer:

Borgenärens roll är att, via borgenärsorgan, bidra till att upprätta och godkänna rekonstruktionsplanen.

En borgenär som anmäler en fordran till förvaltaren har rätt att föreslå att förvaltaren ska avvisa en (annan) anmäld fordran.

Skuldsanering via konkurs:

Borgenärer:

Borgenärer måste anmäla sina fordringar.

Borgenärer med säkerhetsrätt kan överväga att anmäla sina fordringar. De kan emellertid även driva in sina säkerheter.

En borgenär kan avvisa andra borgenärs fordringar.

En borgenär kan agera som borgenärernas företrädare.

En borgenär kan senare (efter att förfarandet avslutats) väcka talan mot gäldenären om avbrytande av skuldsaneringen på grund av oärligt uppsåt.

Skuldsanering via en betalningsplan:

Borgenärer:

Betalningsplanen rör endast borgenärer utan säkerhetsrätt. Borgenärer med säkerhetsrätt påverkas inte av skuldsanering via en betalningsplan.

Borgenärer måste acceptera det skydd mot borgenärer som domstolen tillhandahåller.

En borgenär som påverkas av betalningsplanen kan invända mot betalningsplanen så snart förvaltaren har kungjort förslaget till betalningsplan och invända mot den föreslagna procentsatsen för att betala borgenärer utan säkerhetsrätt.

En borgenär kan senare (efter att förfarandet avslutats) väcka talan mot gäldenären om avbrytande av skuldsaneringen på grund av oärligt uppsåt.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Konkurs

När konkursbeslutet utfärdas övergår gäldenärens rätt att förfoga över de tillgångar som omfattas av konkursförfarandet och rätten att agera för gäldenärens räkning när det gäller dessa tillgångar på förvaltaren. Förvaltaren agerar därefter i gäldenärens namn och för dennes räkning.

Om gäldenärens rättshandlingar under konkursförfarandet har en negativ inverkan på de tillgångar som omfattas av konkursförfarandet är rättshandlingarna utan verkan i förhållande till borgenärerna. Detta påverkar dock inte deras giltighet.

I ett konkursförfarande ska personer med skulder som omfattas av konkursförfarandet betala dessa till förvaltaren. Denna skyldighet gäller även om de betalar skulderna till en annan part, om inte betalningen når förvaltaren.

Under konkursförfarandet får gäldenären endast vägra att ta emot en gåva eller ett arv med förvaltarens samtycke. I annat fall är vägran att ta emot gåvan eller arvet utan verkan i förhållande till borgenärerna.

Om ett konkursbeslut meddelas mot en juridisk person som håller på att likvideras avbryts likvideringen till dess att konkursförfarandet upphävs.

Behörigt organ (borgenärssammanträdet, borgenär med säkerhetsrätt eller i vissa fall domstolen) ger förvaltaren instruktioner och rekommendationer om förvaltningen av tillgångar, driften av gäldenärens företag eller delar av företaget och realisering av tillgångarna. I detta ingår även att hyra ut tillgångar eller en betydande del av tillgångarna (med restriktioner så länge företaget bedriver verksamhet).

Behörigt organ utfärdar även instruktioner för följande:

Ingående av avtal om tillfälligt kapitaltillskott i samband med driften av gäldenärens företag.

Fortsatt drift av företaget om gäldenären är en viss typ av finansinstitut.

Pantsättning av gäldenärens tillgångar.

Ingående av avtal i samband med driften av gäldenärens företag, i vilket förvaltaren åtar sig att fullfölja avtalet efter en bestämd tidpunkt eller över en bestämd omsättningsprocent.

Förvaltaren måste begära instruktioner innan den inledande rättshandlingen företas i ärendet, och måste invänta instruktionerna. Om behörigt organ inte svarar ska förvaltaren be domstolen att avgöra hur han eller hon ska gå vidare. Domstolens beslut är bindande för förvaltaren. Förvaltarens begäran måste inbegripa all relevant information.

I andra ärenden kan behörigt organ rekommendera hur förvaltaren ska gå vidare. Om förvaltaren vägrar att följa denna rekommendation kan organet be domstolen att avgöra hur man ska gå vidare. Domstolens beslut är bindande för förvaltaren.

Om behörigt organ instruerar förvaltaren att agera på ett sätt som strider mot andra borgenärers intressen eller reglerna om realisering av tillgångar, ska förvaltaren vägra att följa instruktionen och be organet ändra den. Om instruktionen inte ändras ber förvaltaren domstolen att avgöra hur han eller hon ska gå vidare. Domstolens beslut är bindande för förvaltaren.

Förvaltaren förvaltar de tillgångar som omfattas av konkursförfarandet med iakttagande av god yrkessed, för att säkerställa att tillgångarna skyddas mot förlust, skada, förstörelse eller annan värdeminskning, och att utgifterna för förvaltningen av tillgångarna ligger på en rimlig nivå (efter att ha gjort en bedömning av utgifternas ändamålsenlighet och kostnadseffektivitet).

När förvaltaren förvaltar tillgångar som omfattas av ett konkursförfarande får förvaltaren inte gynna någon enskild borgenär, eller prioritera personliga intressen eller andras intressen framför samtliga borgenärers intressen.

Förvaltaren kan hyra ut tillgångar som tillhör den gäldenär som omfattas av konkursförfarandet. Förvaltaren är skyldig att komma överens om ett hyresavtal där hyran åtminstone ligger i nivå med vad ett sådant objekt brukar hyras ut för. Förvaltaren måste dessutom se till att hyresavtalet inte ger upphov till några andra förpliktelser för gäldenären än de som föreskrivs i lag, och att hyrestagarens förpliktelser säkras på lämpligt sätt i hyresavtalet. Vidare måste förvaltaren se till att hyresavtalet kan sägas upp med en månads varsel. Om dessa villkor inte uppfylls får förvaltaren bara ingå ett hyresavtal med det behöriga organets samtycke. Hyresintäkterna behandlas som intäkter från realiseringen av de tillgångar som omfattas av konkursförfarandet.

Efter konkursförklaringen kan förvaltaren fortsätta driften av vissa av gäldenärens affärsverksamheter om detta ökar värdet på de tillgångar som omfattas av konkursen, eller förhindrar att de minskar i värde. Om kostnaderna för åtgärderna överstiger intäkterna ska förvaltaren avbryta åtgärderna så snabbt som möjligt.

Realisering av tillgångar

Syftet med att realisera tillgångar som omfattas av en konkurs är att så snabbt som möjligt få största möjliga intäkter till lägsta möjliga kostnad. När tillgångarna realiserar väljer förvaltaren i enlighet med god yrkessed den metod som lämpar sig bäst för realiseringen och följer de regler för realisering av tillgångar som föreskrivs i lagstiftningen.

Den förvaltare som utsågs i samband med konkursförklaringen ska utan dröjsmål realisera alla tillgångar som riskerar att inom kort fördäras, förstöras eller på annat sätt kraftigt minska i värde. För att göra detta krävs inte några instruktioner från det behöriga organet eller ett domstolsavgörande. Förvaltaren kan börja realisera övriga tillgångar efter det första borgenärssammanträdet.

Förvaltaren bokför realiseringen av de tillgångar som omfattas av konkursen på ett öppet sätt, med separata poster för det allmänna konkursboet och varje separat konkursbo. Efter att varje tillgång har realiserats överför förvaltaren intäkterna till den del av förteckningen som omfattas av realiseringen. Om förvaltaren realiserar flera tillgångar på en och samma gång och det inte går att avgöra vilka intäkter som hör till vilken tillgång fördelar förvaltaren intäkterna mellan de berörda delarna i proportion till deras relativa värde enligt förteckningen.

Förvaltaren sätter in intäkterna från realiseringen av de tillgångar som omfattas av konkursen på ett bankkonto i en slovakisk bank eller en utländsk banks filial. Räntan på saldoto på kontot i den slovakiska banken eller den utländsk bankens filial behandlas som en intäkt från realiseringen av de tillgångar som omfattas av konkursen.

För att kunna realisera tillgångarna får förvaltaren

- utlysa ett offentligt anbudsförfarande,
- anförtro en auktionsförrättare uppdraget att realisera tillgångarna,
- anförtro en aktiemäklare uppdraget att realisera tillgångarna,
- själv genomföra en auktion, ett anbudsförfarande eller något annat förfarande för att sälja tillgångarna,

e) sälja tillgångarna på något annat lämpligt sätt.

När förvaltaren realiserar ett företag använder han eller hon ett avtal för att överföra alla objekt, rättigheter och andra tillgångar som tillhör företaget till köparen. När det gäller företagets skulder övertar köparen endast de skulder som uppstår i samband med driften av gäldenärens företag efter konkursförklaringen, tillsammans med icke-ekonomiska ansvarsskyldigheter till följd av de anställningsförhållanden som anges i avtalet (principen om *nemo plus iuris* gäller inte).

Om förvaltaren realiserar de tillgångar som omfattas av konkursen på något annat sätt än genom att sälja företaget, en del av företaget, eller en betydande del av företagets tillgångar, får förvaltaren endast realisera fast egendom som omfattas av konkursen genom att hålla en auktion. Förvaltaren ska kungöra auktionen i handelstidningen (*Obchodný vestník*).

När tillgångarna realiseras är förvaltaren inte bunden av rätten att ansluta sig till överlåtelsen av aktier, rätten av att begära överlåtelse av aktier, rätten att begära förvärv av aktier eller några andra avtalsbaserade företrädesrätter. Vid realisering av tillgångar med företrädesrätt, eller med en företrädesrätt som fastställts i form av en sakrätt, ger förvaltaren alla som har företrädesrätt ett skriftligt erbjudande om förvärv av den tillgång som omfattas av företrädesrätten. Förvaltaren är inte bunden av denna företrädesrätt om den part som har företrädesrätt inte utnyttjar denna inom 60 dagar från det skriftliga erbjudandet. När tillgångarna realiserar upphör alla ställda säkerheter att gälla, med undantag av panträtter som förvaltaren på instruktion av det behöriga organet fastställt efter konkursförklaringen, eller en säkerhet i tredje mans tillgångar med högre prioritet än den säkerhet som har ställts för gäldenärens skuld. Vid överlåtelse av ett objekt mot vederlag förvärvar köparen äganderätt till objektet även om gäldenären inte ägde objektet, om inte köparen visste eller borde ha vetat att gäldenären, eller en tredje man vars tillgångar använts som säkerhet för gäldenärens skuld, inte ägde objektet. Förvaltaren är skyldig att ersätta den ursprungliga ägaren för den skada som denne eventuellt har lidit, om inte förvaltaren kan visa att han eller hon agerade i enlighet med god yrkesed.

Skuldsanering via konkurs

När konkursbeslutet utfärdas övergår gäldenärens rätt att förfoga över de tillgångar som omfattas av insolvensen och rätten att agera för gäldenärens räkning när det gäller dessa tillgångar på förvaltaren. Förvaltaren agerar därefter i gäldenärens namn och för dennes räkning.

Om gäldenärens rättshandlingar under konkursförfarandet har en negativ inverkan på de tillgångar som omfattas av konkursförfarandet är rättshandlingarna utan verkan i förhållande till borgenärerna. Detta påverkar dock inte deras giltighet.

Gäldenären, och med gäldenärens samtycke en person som står gäldenären nära, får fortsätta att använda ett objekt som omfattas av konkursen på samma sätt som de brukar göra. De är dock skyldiga att se till att objektet inte kommer bort, skadas eller förstörs och får inte göra något som skulle minska dess värde, utöver normalt slitage. Var och en som använder ett objekt som ingår i konkursboet är skyldig att när som helst låta förvaltaren inspektera objektet.

Om någon annan än gäldenären eller en person som står gäldenären nära använder objektet får denna part endast använda objektet med förvaltarens tillåtelse. Alla intäkter från tredje mans användning ingår i konkursboet.

Förvaltaren realiserar högt värderad fast egendom som omfattas av konkursen genom att hålla en auktion, och realiserar lågt värderad fast egendom som omfattas av konkursen som lös egendom.

Utropspriset vid realisering av fast egendom genom att hålla en auktion är det belopp som angetts av en borgenär med säkerhetsrätt som har anmält fordringar och vars säkerhet i den egendom som auktioneras ut har högst prioritet, eller av borgenärsföreträdaren om ingen säkerhet ställts för den egendom som auktioneras ut.

Realisering av gäldenärens bostad

Förvaltaren får endast sälja gäldenärens bostad på auktion.

Gäldenärens bostad kan inte realiserar om intäkterna efter avdrag för det belopp som ska dras av från värdet på bostaden (10 000 euro) inte täcker kostnaderna för realiseringen av bostaden plus åtminstone en del av de registrerade borgenärsfordringarna. Förvaltaren uppskattar värdet på gäldenärens bostad. Om någon av borgenärerna inger ett sakkunnigutlåtande och i förskott betalar notarieavgiften för att kontrollera att auktionen har gått rätt till grundas beslutet på sakkunnigutlåtandet. Om objektet sedan inte realiserar är borgenären skyldig att betala realiseringskostnaderna.

Om gäldenärens bostad realiserar sätter förvaltaren in ett belopp motsvarande det belopp som ska dras av från värdet på gäldenärens bostad (utanför utdelningsförslaget) till ett särskilt bankkonto som förvaltaren på gäldenärens vägnar och för gäldenärens räkning har öppnat i detta syfte, och underrättar utan dröjsmål gäldenären om detta. Det är bara förvaltaren som är bemyndigad att sätta in medel på gäldenärens särskilda konto eller överföra medel dit. Medlen på gäldenärens särskilda konto omfattas inte av konkursförfaranden, utmättningsförfaranden eller liknande indrivningsförfaranden under 36 månader efter öppnandet av kontot.

Under dessa 36 månader får gäldenären inte förfoga över detta särskilda konto. Gäldenären kan dock vända sig till den slovakiska banken eller den utländska bankens filial och begära att få göra kontantuttag från kontot. Det högsta belopp som får tas ut varje månad fastställs i en slovakisk ministerförfordning (250 euro).

Om gäldenärens bostad realiserar och bostaden är makarnas gemensamma egendom öppnar förvaltaren även ett särskilt gäldenärskonto för den tidigare delägaren.

Realisering av lös egendom

Förvaltaren realiserar lös egendom som omfattas av konkursförfarandet som en eller flera uppsättningar tillgångar i ett anbudsförfarande. Förvaltaren publicerar den uppsättning tillgångar som anbudsinfordran avser i handelstidningen tillsammans med sista dag för att lämna anbud. Denna dag får inte vara tidigare än tio kalenderdagar från offentliggörandet av anbudsinfordran i handelstidningen. Endast bud där den intresserade parten har deponerat ett förskott på förvaltarens konto beaktas. Den som lämnar det högsta budet får köpa tillgångarna. Om flera parter lämnar samma bud drar förvaltaren lott om vem som ska få köpa tillgångarna. Köparen är skyldig att själv, och på egen bekostad, forsla bort de köpta objekten.

Om lös egendom som omfattas av konkursen inte ens efter en tredje anbudsomgång kan realiserar anses egendomen inte längre omfattas av konkursen. Om en borgenär som anmält en fordran är intresserad av den lösa egendomen överför förvaltaren egendomen till den borgenär som anmält fordringar och som inom tio dagar från utgången av den tredje anbudsomgången lämnar det högsta budet. Om flera borgenärer som anmält fordringar lämnar samma bud drar förvaltaren lott om vem som ska få köpa tillgångarna. Borgenären är skyldig att själv, och på egen bekostad, forsla bort de köpta objekten.

På skriftlig instruktion från borgenärsföreträdaren eller den berörda borgenären med säkerhetsrätt kan förvaltaren realisera lös egendom på annat sätt. Om flera borgenärer med säkerhetsrätt berörs får den skriftliga instruktionen endast utfärdas av den borgenär vars säkerhet har högst prioritet.

Realisering av kundfordringar och andra tillgångar

Om gäldenärens kundfordringar ingår i konkursboet försöker förvaltaren driva in dem, men väcker inte talan vid en domstol eller någon annan behörig myndighet för att få betalt för dem. Om förvaltaren sex månader efter konkursförklaringen inte har lyckats driva in kundfordringarna realiserar de som lös egendom. Förvaltaren är inte bunden av arrangemang som förbjuder eller begränsar överlåtelse av en kundfordran. Dessa begränsningar slutar att gälla när kundfordran överläts.

Om kundfordran ingår i konkursboet avbryts preskriptionstiden och fortsätter först så snart kundfordran inte längre omfattas av konkursen. En domstol eller annan myndighet vilandeförklarar varje förfarande som inbegriper en kundfordran som omfattas av konkursförbandet till dess fordran inte länge omfattas av konkursförbandet.

Förvaltaren realiserar andra tillgångar på samma sätt som lös egendom och kundfordringar.

Rätt att köpa tillbaka tillgångar från konkursboet

Med gäldenärens samtycke har en berättigad person (enligt definitionen nedan) rätt att när som helst köpa tillbaka valfri del av konkursboet till det pris som fastställts i ett sakkunnigutlåtande. I så fall gäller inte reglerna om realisering.

Med gäldenärens samtycke har en berättigad person rätt att köpa tillbaka tillgångar från konkursboet till det pris som betalades på en auktion eller efter ett anbudsförbande, eller till det pris som en borgenär har lämnat anbud på, förutsatt att den berättigade personen betalar denna summa till förvaltaren inom tio dagar från det att auktionen eller anbudsförbandet avslutades, eller från det att borgenären lämnade sitt anbud.

Om en släkting, syskon eller make till gäldenären med gäldenärens samtycke utövar sin rätt att köpa tillbaka gäldenärens bostad från konkursboet kvittas det belopp som ska undantas från beräkningen av bostadens värde mot köpeskillingen.

I samband med möjligheten att återropa rätten att köpa tillbaka tillgångar från konkursboet avses med en berättigad person gäldenärens släktingar i upp- eller nedstigande led, syskon eller make, eller den kommun där bostaden är belägen.

Om en berättigad persons rätt att köpa tillbaka tillgångar från konkursboet åsidosätts har den berättigade personen rätt att kräva att förvärvaren erbjuder sig att sälja objektet direkt till denna person. Om denna rätt inte utnyttjas inom tre månader från realiseringen av objektet upphör den att gälla.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförbandet har inletts?

Konkurs

En borgenär får anmäla fordringar mot gäldenären, inklusive fordringar som ännu inte förfallit till betalning.

En fordran med säkerhet (förenad med säkerhet i gäldenärens tillgångar) kan också anmälas.

En fordran med säkerhet som en borgenär har gentemot en annan person än gäldenären kan anmälas om säkerheten avser gäldenärens tillgångar (i så fall finns vissa betalningsbegränsningar). Om en sådan fordran inte anmäls betraktas den som en lägre prioriterad fordran mot konkursboet.

Framtida fordringar och villkorade fordringar kan också anmälas.

Fordringar som inte anmäls genom ansökan kallas fordringar mot konkursboet.

De delas upp i fordringar mot det allmänna konkursboet och fordringar mot en separat del av konkursboet (för vilken säkerhet ställts).

Det rör sig t.ex. om

kostnader för att realisera konkursboet, utdelningsförslaget, förvaltarens arvode och den tillfälliga förvaltarens arvode och utlägg,

rätten till återbetalning av förskottsbetalningen av kostnaderna för konkursförbandet,

ersättning av förvaltarens nödvändiga utlägg för hanteringen av konkursförbandet,

underhållsbidrag till barn som förföll till betalning efter konkursförklaringen och avser samma kalendermånad som konkursförklaringen,

kostnader i samband med förvaltningen av konkursboet och fordringar som uppstått i samband med driften av företaget under konkursförbandet, inklusive fordringar från avtal som förvaltaren ingått,

likvidatorns och den ansvariga företrädarens arvode och ersättning för deras nödvändiga utlägg efter konkursförklaringen,

en anställds lön och annan rätt till ersättning enligt ett anställningsavtal eller ett avtal för arbete som utförs utanför anställningen (arbetsersättning) som

uppstått efter konkursförklaringen och avser samma månad som konkursförklaringen, till ett belopp som förvaltaren fastställer eller som förvaltaren kommer överens om med den anställda som förvaltaren tilldelat arbete i samband med förvaltningen av konkursboet,

en anställds rätt till arbetsersättning som uppstått efter konkursförklaringen och avser samma månad som konkursförklaringen, till ett belopp som förvaltaren fastställer eller som förvaltaren kommer överens om med den anställda som förvaltaren tilldelat arbete i samband med driften av företaget under konkursförbandet,

fordringar som rör skatter, avgifter, tullar, sjukförsäkringsavgifter, socialförsäkringsavgifter, pensionsavgifter och kompletterande pensionsavgifter som

uppstått efter konkursförklaringen om de har samband med driften av företaget under konkursförbandet,

rätt till arbetsersättning som uppstått efter konkursförklaringen och avser samma månad som konkursförklaringen, dock högst fyra gånger existensminimum per månad för varje kalendermånad som anställningsförhållandet fortgick efter konkursförklaringen, inklusive månaden för konkursförklaringen och den månad anställningen avslutades,

fordringar som rör skatter, avgifter, tullar, sjukförsäkringsavgifter, socialförsäkringsavgifter, pensionsavgifter och kompletterande pensionsavgifter som uppstått efter konkursförklaringen om de har samband med förvaltningen och realiseringen av tillgångar,

fordringar avseende återbetalning av medel från garantifonden om de rör en förmån som betalats till den anställda för dennes rätt till arbetsersättning, vilken betraktas som en fordran mot konkursboet.

Förvaltaren betalar löpande fordringar mot konkursboet. Om fordringar i samma förmånskategori mot konkursboet inte kan betalas fullt ut betalas de proportionerligt.

Fordringar mot en separat del av konkursboet avser den delen.

Förvaltaren betalar löpande fordringar mot den separata delen av konkursboet. Om fordringar i samma förmånskategori mot den separata delen av konkursboet inte kan betalas fullt ut betalas de proportionerligt.

Fordringar mot konkursboet anmäls till förvaltaren. På begäran underrättar förvaltaren borgenären om förvaltaren godtar den rättsliga grunden för borgenärens fordran mot konkursboet och fordrans belopp, inklusive dess prioriteringsordning.

Om förvaltaren inte godtar en fordran mot konkursboet uppmanas borgenären att väcka talan mot förvaltaren och yrka att domstolen fastställer den rättsliga grunden för fordran mot konkursboet och fordrans belopp. Om borgenären inte väcker en sådan talan i tid bortser man i konkursförbandet från denna fordran mot konkursboet, i den utsträckning som förvaltaren inte erkände den.

Förvaltaren är ansvarsskyldig gentemot borgenärer och andra personer för all eventuell skada som dessa lidit till följd av förvaltarens oskäligen eller vidlyftiga utlägg för förvaltningen eller realiseringen av tillgångarna, om inte förvaltaren kan visa att han eller hon agerade i enlighet med god yrkessed.

Förvaltaren ska öppet redovisa alla fordringar mot konkursboet och är skyldig att överlämna en utskrift av förteckningen över fordringar till domstolen.

Skuldsanering via konkurs

Tre grupper av fordringar erkänns vid skuldsanering:

Fordringar som endast kan fullgöras i ett konkursförbande eller via en betalningsplan. Det rör sig i princip om sådana fordringar som uppstod före konkursförklaringen eller borgenärsskyddet, samt accessoriska fordringar och fordringar i samband med uppsägning eller frånträdande av ett avtal som ingåtts före konkursen.

Fordringar som är undantagna fullgörande, dvs. som inte kan inte drivas in från gäldenären under skuldsaneringen. I detta fall rör det sig om tilläggskostnader till fordringar (en viss del av dem), fordringar till följd av en växel eller revers, avtalsviten, andra viten, närstående parter fordringar och kostnaderna för att delta i skuldsaneringen.

Fordringar som inte påverkas av skuldsaneringen (borgenären kan välja att anmäla eller att inte anmäla dessa), nämligen fordringar som inte anmälts för skuldsanering i ett konkursförfarande på grund av att förvaltaren inte skriftligen underrättade borgenären om konkursförklaringen och skuldsaneringen, fordringar mot centrumet för rättshjälp, fordringar med säkerhet, i den utsträckning fordringarna täcks av den ställda säkerheten, en fordran beträffande ansvarsskyldighet för en avsiktligt orsakad personskada, inklusive tilläggskostnader, en fordran för underhållsbidrag till barn, inklusive tilläggskostnader, arbetsersättning som gäldenären ska betala, straffrättsliga böter, en fordran som inte är en penningfordran.

Om en fordran med säkerhet inte anmäls i ett konkursförfarande för skuldsanering har borgenären med säkerhetsrätt endast rätt att fullgöra fordran med hjälp av det objekt som omfattas av säkerheten.

Fordringar mot konkursboet existerar inte i ett konkursförfarande för skuldsanering. Efter att ha realiserat tillgångarna i konkursboet och löst alla tvister som kan påverka utdelningsförslaget upprättar förvaltaren utdelningsförslaget. Utdelningsförslaget ska upprättas utan dröjsmål och senast 60 dagar efter konkursförklaringen. Förvaltaren meddelar i handelstidningen att han eller hon har för avsikt att sammanställa ett utdelningsförslag.

Från intäkterna drar förvaltaren först av kostnaderna för konkursförfarandet, i förekommande fall följt av det belopp som ska undantas från beräkningen av värdet på gäldenärens bostad (om sådan finns), och fullgör sedan de anmälda fordringarna om underhållsbidrag till gäldenärens barn. Därefter fördelas den återstående behållningen proportionerligt mellan alla registrerade borgenärer i förhållande till storleken på deras fastställda fordringar. Varje borgenär får kostnaden för att fullgöra fordran.

Konkursförfarandet inbegriper följande kostnader:

Förvaltarens arvode och kostnaderna för att realisera tillgångarna och upprätta utdelningsförslaget.

Förvaltarens nödvändiga utlägg för hanteringen av konkursförfarandet.

Kostnader i samband med förvaltningen av tillgångar som omfattas av konkursförfarandet.

En förskottsbetalning av en del av kostnaderna för ett sakkunnigutlåtande.

Kostnaderna för de utredningar som förvaltaren genomför på begäran av en borgenär och till det belopp som godkänts av borgenärsföreträdaren eller ett borgenärssammanträde.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Anmälan av fordringar i ett konkursförfarande

En fordran som inte är en fordran mot konkursboet anmäls i ett konkursförfarande med hjälp av en ansökan.

En kopia på ansökan inges till förvaltaren och måste skickas till förvaltaren inom standardfristen för anmälan av fordringar, dvs. inom 45 dagar från konkursförklaringen. Borgenären skickar även en kopia av ansökan till domstolen.

Om en borgenär skickar ansökan till förvaltaren efter utgången av tidsfristen beaktas ansökan men borgenären har ingen rösträtt eller andra rättigheter som följer av en anmälan av en fordran. Detta påverkar inte borgenärens rätt till proportionerligt fullgörande. Borgenären kan emellertid endast få betalt med sådana intäkter i utdelningsförslaget som kommer från det allmänna konkursboet, om avsikten att upprätta utdelningsförslaget meddelades i handelstidningen efter det att förvaltaren mottog ansökan. Förvaltaren offentliggör registreringen av fordran i förteckningen över fordringar i handelstidningen, tillsammans med borgenärens namn och fordrans belopp.

För en fordran med säkerhet måste säkerheten på vederbörligt sätt och i rätt tid göras gällande i en ansökan som skickas till förvaltaren inom standardfristen för att anmäla fordringar, dvs. inom 45 dagar från konkursförklaringen. I annat fall förfaller den. En ansökan kan även användas för en framtida fordran eller en fordran som är beroende av att ett visst villkor uppfylls (*villkorad fordran*). Borgenären får emellertid utöva rättigheterna i samband med villkorade fordringar först efter det att borgenären har visat förvaltaren att den villkorade fordran har uppstått.

En ansökan som skickas till förvaltaren har samma rättsverkan när det gäller preskriptionstiden och tidpunkten för när rättigheten förfaller som utövandet av rättigheten i domstol.

I ett konkursförfarande gäller att en borgenär som har en fordran mot en annan person än gäldenären även ska anmäla denna fordran om den säkras med en säkerhet i gäldenärens tillgångar.

Om en sådan borgenär inte anmäler denna fordran med säkerhet inom standardfristen bortser man i konkursförfarandet från borgenärens säkerhet.

Borgenären har dock rätt att kräva att det relevanta konkursboet lämnar i från sig sådant som berikat konkursboet. Borgenären kan göra gällande denna rätt mot relevant konkursbo som en fordran mot konkursboet. Fordran fullgörs dock först efter att alla andra fordringar har fullgjorts.

Närmare detaljer beträffande en ansökan i ett konkursförfarande

Ansökan måste inges med hjälp av det föreskrivna formuläret och måste innehålla de obligatoriska uppgifterna. I annat fall avvisas ansökan. Följande uppgifter är obligatoriska:

- Borgenärens förnamn, efternamn och bostadsadress, eller borgenärens namn och säte.
- Gäldenärens förnamn, efternamn och bostadsadress, eller gäldenärens namn och säte.
- Den rättsliga grunden för fordran.
- Den prioriteringsordning i vilken fordran ska betalas med medel ur det allmänna konkursboet.
- Fordrans totalbelopp.
- Gäldenärens underskrift.

En separat ansökan måste inges för varje fordran med säkerhet. I ansökan ska det säkrade beloppet anges, samt säkerhetens typ, rangordning, syfte och rättslig grund.

I en ansökan om en villkorad fordran måste det även anges i vilken situation fordran skulle uppstå eller det villkor som fordran är beroende av.

I ansökan delas fordrans totalbelopp upp i ett huvudbelopp och tilläggskostnader. Tilläggskostnaderna delas upp i enlighet med den rättsliga grund som gav upphov till dem.

Fordringar ska anmälas i euro. Om en fordran inte har anmälts i euro konverterar förvaltaren beloppet till euro med hjälp av den referensväxelkurs som Europeiska centralbanken eller den slovakiska riksbanken (*Národná banka Slovenska*) fastställt och meddelat på dagen för konkursförklaringen. Om fordran anmäls i en valuta för vilken Europeiska centralbanken eller den slovakiska riksbanken inte har fastställt eller meddelat någon referensväxelkurs fastställer förvaltaren fordrans belopp i enlighet med god yrkessed.

Handlingar ska bifogas ansökan till stöd för de omständigheter som görs gällande i ansökan. En borgenär som är en redovisningskyldig enhet måste till sin ansökan bifoga en förklaring om huruvida, och i vilken utsträckning, borgenären har bokfört fordran i sin redovisning, eller motivera varför så inte har skett. En ansökan avseende en fordran som inte är en penningfordran måste inbegripa ett sakkunnigutlåtande som fastställer värdet på fordran. I annat fall avvisas ansökan.

En borgenär som inte har en bostadsadress, sitt säte eller en företagsenhet i Slovakien är skyldig att utse ett delgivningsombud som har bostadsadress eller säte i Slovakien, och ska skriftligen underrätta förvaltaren om utnämningen av ett sådan ombud. I annat fall delges handlingarna endast borgenären genom att de offentliggörs i handelstidningen.

Bristfälliga ansökningar i konkursförfaranden

Efter standardfristen för att anmäla fordringar har löpt ut ska förvaltaren utan dröjsmål överlämna en förteckning till domstolen över de inlagor som förvaltaren inte anser utgör ansökningar. Domstolen ska utan dröjsmål besluta huruvida dessa inlagor ska anses utgöra ansökningar. Domstolen översänder sitt beslut till förvaltaren som underrättar de berörda parterna.

En ansökan om att få anmäla en fordran i ett konkursförfarande kan inte rättas eller ändras.

Förteckning över fordringar i konkursförfaranden

Förvaltaren registrerar fordringar i förteckningen över fordringar. På borgenärens begäran bekräftar förvaltaren så snabbt som möjligt huruvida borgenärens fordran har registrerats i förteckningen över fordringar.

I ett konkursförfarande ligger förteckningen över fordringar till grund för utövandet av de rättigheter som följer av anmälan av en fordran.

Avvisning och fastställande av fordringar i konkursförfaranden

I den slovakiska lagstiftningen talar man inte om att "godta" eller "inte godta" fordringar utan om att "avvisa" eller "fastställa" fordringar.

Förvaltaren jämför varje anmäld fordran mot gäldenärens räkenskaper och annan dokumentation, och med förteckningen över skulder. Förvaltaren tar även hänsyn till förklaringar från gäldenären och andra parter. Förvaltaren gör även egna utredningar, och om en fordran bedöms vara diskutabel är förvaltaren skyldig att avvisa de diskutabla delarna av fordran.

Förvaltaren eller en borgenär som har anmält en fordran får avvisa en fordran (den sistnämnde genom att skicka det föreskrivna formuläret till förvaltaren) på grundval av den rättsliga grunden, möjligheterna att driva in fordran, beloppet, rangordningen, den säkerhet som har ställts eller säkerhetens rangordning.

Om fordran anmäls av ett EU-organ, en EU-institution eller en EU-byrå kan den rättsliga grunden och det belopp som EU-organet, EU-institutionen eller EU-byrån har angett inte avvisas.

En fordran kan avvisas enligt följande:

Inom 30 dagar från utgången av standardfristen för att anmäla fordringar.

Inom 30 dagar från registreringen av fordran i förteckningen över fordringar i handelstidningen, om fordran anmäldes vid en senare tidpunkt.

Vid en stor mängd ansökningar, eller av något annat viktigt skäl, får domstolen vid upprepade tillfällen – antingen på begäran av förvaltaren eller på eget initiativ – förlänga förvaltarens frist för att avvisa fordringar med 30 dagar i taget.

Alla som avvisar en fordran måste motivera detta. Om ett visst belopp avvisas måste personen ange vilket belopp som avvisas. Om rangordningen avvisas måste personen ange vilken rangordning som godtas. Om säkerheten avvisas måste det anges i vilken omfattning. Om ingen motivering ges är avvisningen utan verkan. Om en avvisad fordran åtminstone delvis bekräftas av domstolen är den person som avvisade fordran skyldig att ersätta den berörda borgenären för den eventuella skada denne lidit till följd av avvisningen, såvida inte personen som avvisade fordran kan visa att avvisningen gjordes i enlighet med god yrkessed.

Förvaltaren registrerar utan dröjsmål avvisningen av en fordran i förteckningen över fordringar, och underrättar skriftligen den borgenär vars fordran har avvisats.

En borgenärs avvisning av en fordran har verkan om

den anmäldes på det föreskrivna formuläret, och

en depositionsavgift på 350 euro sattes in på förvaltarens bankkonto, med fordrans nummer i förteckningen över fordringar som den "variabla symbolen". I handelstidningen anger förvaltaren vilket bankkonto depositionsavgiften kan sättas in på. Depositionsavgiften måste betalas inom tidsfristen för avvisning av en fordran, och en separat depositionsavgift måste betalas för varje avvisning av en fordran som anmäls i en separat ansökan. Depositionsavgiften ingår i det allmänna konkursboet. Om det finns skäl att helt eller delvis avvisa fordran har den borgenär som avvisar fordran rätt till återbetalning av depositionsavgiften, som kan tas upp som en fordran mot konkursboet.

Gäldenären har rätt att invända mot en anmäld fordran. Invändningar måste göras inom borgenärens tidsfrist för att avvisa fordringar. Invändningen registreras i förteckningen över fordringar, men påverkar inte fastställandet av fordran.

Borgenären har rätt att väcka talan för att få en avvisad fordran fastställd i domstol. En sådan talan måste väckas mot alla som avvisat fordran. Denna rätt måste utövas i domstol mot alla ovannämnda personer inom 30 dagar från förvaltarens skriftliga underrättelse till borgenären om att fordran avvisats. Annars förfaller rätten. Talan kan väckas vid den domstol som handlägger konkursförandet. Rätten att få en avvisad fordran fastställd utövas även i rätt tid om en talan väcks inom denna tidsfrist vid en domstol som inte är behörig. Själva rättsprocessen regleras av de allmänna processuella bestämmelserna.

Om en borgenär med en fordran vars rangordning har avvisats inte väcker talan för att få den avvisade rangordningen fastställd gäller den lägst godtagna rangordningen.

Om en borgenärs fordran avvisas, men ett annat organ än domstolen var behörigt att fatta beslut om fordran, är den domstol som var behörig att granska detta besluts lagenlighet även behörig att handlägga prövningen av denna fordran. Detta gäller även om ett annat organ än domstolen inte fattade ett sådant beslut.

I talan kan borgenären begära ett fastställande av den rättsliga grunden, verkställbarheten, fordrans rangordning och belopp, eller dess säkerhet eller säkerhetens rangordning. I talan kan borgenären inte yrka mer än han eller hon angav i ansökan.

Ett avgörande om en avvisad fordran gäller för alla parter i konkursförandet.

När tidsfristen för att avvisa en fordran löper ut anses fordran fastställd i den del som inte har avvisats.

En fordran som endast avvisats av förvaltaren och en fordran som avvisats av en borgenär kan godtas av förvaltaren med borgenärens samtycke, om domstolen ännu inte har fattat beslut om fordran. Att en avvisad fordran godtas innebär att den anses fastställd i den omfattning som är tillåten.

En fordran som avgörs genom ett slutligt beslut av en domstol eller någon annan offentlig myndighet anses fastfärd i den omfattning som är tillåten.

På begäran av den borgenär vars fordran har avvisats ska förvaltaren utan dröjsmål till domstolen översända ansökan om den fordran som en annan borgenär avvisade, tillsammans med de handlingar som ingavs av den borgenär som anmälde (den avvisade) fordran och den borgenär som avvisade fordran, och en förklaring från förvaltaren om och i vilken utsträckning fordran har förts in i räkenskaperna, om och i vilken utsträckning gäldenären bestrider fordran och om och i vilken utsträckning förvaltaren godtar respektive inte godtar fordran, samt av vilka skäl. På grundval av dessa handlingar meddelar domstolen utan dröjsmål ett avgörande om och i vilken utsträckning borgenären ska tilldelas rösträtt och andra rättigheter som följer av den avvisade fordran. Domstolen delger avgörandet till förvaltaren och den borgenär vars rättigheter till följd av den avvisade fordran var föremål för domstolens avgörande.

Avgörandet offentliggörs inte i handelstidningen. Avgörandet får överklagas av den borgenär vars rättigheter till följd av den avisade fordran var föremål för domstolens avgörande.

Anmälan av fordringar i rekonstruktionsförfaranden

En ansökan ska inges till förvaltaren inom 30 dagar från beviljandet av rekonstruktion. Ansökningar som inges efter den tidsfristen avvisas.

Närmare detaljer beträffande en ansökan i ett rekonstruktionsförfarande

Bestämmelserna om närmare detaljer beträffande en ansökan i ett konkursförfarande tillämpas i tillämpliga delar. För en fordran med säkerhet måste säkerheten åberopas på vederbörligt sätt och i rätt tid i ansökan. I annat fall anses fordran vara en fordran utan säkerhet.

En fordran får endast rättas eller ändras genom att den ursprungliga ansökan ersätts med en ny ansökan som inges till förvaltaren. Detta måste göras innan tidsfristen för att anmäla fordringar löper ut.

På begäran bekräftar förvaltaren att borgenärens fordran har registrerats i förteckningen över fordringar.

Vid eventuella tveksamheter får förvaltaren när som helst under rekonstruktionsförfarandet be domstolen meddela ett beslut om huruvida ansökan ska beaktas.

Förteckning över fordringar i rekonstruktionsförfaranden

Förvaltaren för in anmälda fordringar och de uppgifter som anges i ansökningarna i förteckningen över fordringar. Förteckningen ska ha sammanställts senast tio dagar efter utgången av tidsfristen för att anmäla fordringar.

Samtidigt som förteckningen sammanställs uppmanar förvaltaren gäldenären att inom en tidsfrist som fastställs av förvaltaren inkomma med synpunkter på de registrerade fordringarna. Tidsfristen får inte vara kortare än fem arbetsdagar och inte längre än tio arbetsdagar.

Inom tre dagar från utgången av fristen för att avvisa fordringar översänder förvaltaren en kopia av förteckningen över fordringar, med angivande av vilka fordringar som har avvisats, till domstolen. Uppgifterna i den förteckning som översänds till domstolen är avgörande för bedömningen av i vilken utsträckning de anmälda fordringarna har avvisats.

Om den information som ingår i förteckningen över fordringar ändras under rekonstruktionsförfarandet ska förvaltaren, när denne får kännedom om ändringen, snabbt registrera ändringen i förteckningen. Förvaltaren ska omgående skriftligen underrätta domstolen om ändringen av förteckningen över fordringar.

Förteckningen över fordringar utgör en del av förvaltarens ärendeakt.

Avvisning och fastställande av fordringar i rekonstruktionsförfaranden

Förvaltaren jämför i enlighet med god yrkesed varje anmäld fordran mot gäldenärens räkenskaper och annan dokumentation, och med förteckningen över gäldenärens skulder. Förvaltaren tar även hänsyn till förklaringar från gäldenären och andra parter. Förvaltaren genomför även egna utredningar. Om förvaltaren anser att en fordran är diskutabel på grund av fordrans rättsliga grund, verkställbarhet, belopp, rangordning, säkerhet eller säkerhetens rangordning är förvaltaren skyldig att avvisa den diskutabla delen av fordran.

Förvaltaren får endast avvisa en fordran inom 30 dagar från utgången av fristen för att anmäla fordringar. Förvaltaren avvisar en fordran genom att registrera avvisningen och avvisningens skäl och omfattning i förteckningen över fordringar. Om förvaltaren avvisar fordrans belopp registreras det fastställda beloppet även i förteckningen över fordringar. När tidsfristen för att avvisa en fordran löper ut anses fordran fastställd i de delar som inte avvisats. I fråga om utövandet av de rättigheter som följer av en anmäld fordran anses en anmäld fordran också fastställd om endast beloppet avvisas.

Gäldenären eller en borgenär som inger en fordran till förvaltaren har rätt att föreslå att förvaltaren ska avslå en anmäld fordran. Förvaltaren är skyldig att göra en bedömning av varje förslag i enlighet med god yrkesed, och att skriftligen underrätta den som ingav förslaget om hur det har handlagts. Förvaltaren registrerar förslaget om avvisning av fordran och handläggningen av förslaget i förteckningen över fordringar.

Inom 30 dagar från utgången av fristen för att avvisa fordringar kan en borgenär vars fordran avvisats väcka talan mot gäldenären och yrka att domstolen ska fastställa den avisade fordrans rättsliga grund, verkställbarhet, belopp, säkerhet eller säkerhetens rangordning. Borgenären kan inte yrka mer än han eller hon gjorde i ansökan. Talan kan väckas vid den domstol som handlägger rekonstruktionsförfarandet.

Om en borgenär vars fordran avvisats inte väcker talan om fastställande av den avisade fordran inom den lagstadgade tidsfristen, eller drar tillbaka ansökan om fastställande av den avisade fordran, bortser man i rekonstruktionsförfarandet från den del av fordran som avvisats. Om domstolen bekräftar rekonstruktionsplanen kan fordran inte drivas in från gäldenären i den del som avvisats.

Domstolens avgörande om en avisad fordran gäller för alla parter. När domstolens avgörande om en avisad fordran vinner laga kraft anses fordran fastställd i den utsträckning som fastställts av domstolen. Övriga delar av fordran kan inte drivas in från gäldenären.

Fram till att tidsfristen för att väcka en talan om prövning av en fordran har löpt ut, eller fram till att domstolen har meddelat ett lagakraftvunnet avgörande om fordran, kan gäldenären skriftligen godta en avisad borgenärsfordran. Den avisade fordran anses då fastställd i den utsträckning som godtagits. Om förvaltaren avvisade en fordran på begäran av en borgenär kan gäldenären endast godta den avisade fordran med denna borgenärs samtycke.

Under en rekonstruktion registreras fastställandet av en fordran i förteckningen över fordringar. Förvaltaren är skyldig att utan dröjsmål registrera fastställandet av en fordran i förteckningen över fordringar så snart fordran anses fastställd, eller så snart gäldenären har godtagit fordran.

Om domstolen under sin prövning av en avisad fordran försätter gäldenären i konkurs avbryter domstolen i sitt beslut prövningen av den avisade fordran.

Anmälan av fordringar i skuldsaneringsförfaranden

Skuldsanering via konkurs

Gäldenären är skyldig att till ansökan om skuldsanering via konkurs bifoga en förteckning över borgenärer. På grundval av denna skriver förvaltaren till varje borgenär i förteckningen och meddelar att gäldenären har försatts i konkurs.

En borgenär kan anmäla en fordran inom 45 dagar från konkursförklaringen, eller senare, fram till att förvaltaren meddelar att han eller hon är på väg att upprätta ett utdelningsförslag.

Om en borgenär skickar en ansökan till förvaltaren senare än tidsfristen på 45 dagar beaktas ansökan men borgenären saknar då rösträtt.

Bestämmelserna om konkurs gäller i tillämpliga delar för ansökan (formuläret, ansökans innehåll, valutan och bilagor). Bestämmelserna om bristfälliga ansökningar och förteckningen över fordringar gäller också i tillämpliga delar.

Endast en annan registrerad borgenär kan avvisa en anmäld fordran. Bestämmelserna om avvisning och anmälan av fordringar gäller i tillämpliga delar. För att fastställa en avisad fordran räcker det emellertid att den borgenär som avisade fordran godtar den. Förvaltarens samtycke behöver inte inhämtas.

Vid skuldsanering via konkurs förfaller alla fordringar mot gäldenären (inte enbart anmälda fordringar).

Ett sådant beslut kan dock ändras genom att väcka talan om att skuldsaneringen ska avbrytas på grund av att gäldenären har haft ett oärligt uppsåt. Som exempel på oärligt uppsåt nämns i lagstiftningen underlåtenhet att föra upp en borgenär (fysisk person) i förteckningen över borgenärer, trots anmodan från förvaltaren.

Skuldsanering via en betalningsplan

Gäldenären är skyldig att till ansökan om skuldsanering bifoga en förteckning över sina skulder.

I denna typ av förfarande anmäler borgenärer inte fordringar. I stället gör förvaltaren en utredning av gäldenärens omständigheter.

När en betalningsplan har fastställts befrias gäldenären från skyldigheten att betala sina skulder. Ett sådant beslut kan dock ändras genom att väcka talan om att skuldsaneringen ska avbrytas på grund av att gäldenären har haft ett oärligt uppsåt. Som exempel på oärligt uppsåt nämns i lagstiftningen underlåtenhet att föra upp en borgenär (fysisk person) i förteckningen över borgenärer, trots anmodan från förvaltaren.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioriteringsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Utdelning av intäkterna vid en konkurs

Utdelningen av intäkterna vid en konkurs varierar beroende på typen av borgenär (borgenärer med säkerhetsrätt, borgenärer utan säkerhetsrätt, borgenärer med efterställda fordringar, avtalsviten och fordringar från personer som står gäldenären nära):

En borgenär med säkerhetsrätt får betalt för en fordran med säkerhet (i den utsträckning fordran har fastställts) med hjälp av intäkterna från realiseringen av de tillgångar som utgör en sådan borgenärs separata konkursbo. Avdrag görs dock för fordringar mot konkursboet som avser tillgångarna i det separata konkursboet. Om en borgenär med säkerhetsrätt inte kan få full betalning för en fordran med säkerhet, fullgörs den resterande delen som en fordran utan säkerhet.

Fordringar utan säkerhet betalas (i den utsträckning de har fastställts) med hjälp av intäkterna från realiseringen av tillgångarna i det allmänna konkursboet. Avdrag görs dock för fordringar mot konkursboet som avser tillgångarna i det allmänna konkursboet. Om fordringar utan säkerhet inte kan fullgöras fullt ut fullgörs de i proportion till sin nivå.

Efterställda fordringar fullgörs (i den utsträckning de har fastställts) med hjälp av intäkterna från realiseringen av de tillgångar i det allmänna konkursboet som finns kvar efter det att de andra fordringarna utan säkerhet har betalats. Om efterställda fordringar inte kan tillgodoses fullt ut fullgörs de i proportion till sin nivå. Avtalsviten och fordringar från borgenärer som står gäldenären nära fullgörs på samma sätt.

Fördelningen av intäkterna i ett konkursförfarande grundas på utdelningsförslaget. Innan utdelningsförslaget upprättas sammanställer förvaltaren en förteckning över fordringar mot konkursboet som ska fullgöras med hjälp av de intäkter som influtit till det berörda konkursboet (ett separat konkursbo för tillgångar som ställts som säkerhet eller det allmänna konkursboet). Förvaltaren offentliggör förteckningen och kungör sin avsikt att upprätta ett utdelningsförslag i handelstidningen. De personer som anges i lag, framför allt borgenärsorgan och borgenärer, får inom en fastställd tidsfrist granska förteckningen och inge invändningar mot den. Invändningarna kan avse en fordrans rangordning, underlåtenhet att ta upp en fordran, utslutning av en fordran och en fordrans omfattning. Efter att tidsfristen har löpt ut upprättar förvaltaren utdelningsförslaget och överlämnar förslaget till borgenärskommittén för godkännande (om kommittén inte är aktiv överlämnas utdelningsförslaget till domstolen). Så snart utdelningsförslaget har godkänts betalar förvaltaren ut den obestridda delen av intäkterna till relevant borgenär, och behåller den bestridda delen i avvaktan på domstolens beslut.

I regel upprättas utdelningsförslaget (oavsett om intäkterna kommer från det allmänna konkursboet eller det separata konkursboet) omedelbart efter det att den relevanta delen av tillgångarna har realiserats. Om ärendet medger det sammanställer förvaltaren även ett utdelningsförslag för delar av konkursboet, men i de allra flesta konkurser förekommer bara ett enda (slutgiltigt) utdelningsförslag.

Utdelningsförslaget innefattar även villkorade och avisade fordringar. Avisade fordringar fullgörs endast om domstolen beslutar att fastställa dem. Villkorade fordringar fullgörs endast om och när de uppstår.

Efter att ha realiserat alla de förtecknade tillgångarna och avslutat alla tillhörande tvister upprättar förvaltaren ett slutligt förslag till hur intäkterna ska fördelas bland borgenärer utan säkerhetsrätt. Det slutliga utdelningsförslaget innefattar dessutom alla tidigare utdelningsförslag.

Intäkter delas inte ut vid rekonstruktion och skuldsanering via en betalningsplan.

Skuldsanering via konkurs:

Efter att ha realiserat tillgångarna i konkursboet och löst alla tvister som kan påverka utdelningsförslaget upprättar förvaltaren utdelningsförslaget. Det ska upprättas utan dröjsmål och senast 60 dagar efter konkursförklaringen. Förvaltaren meddelar i handelstidningen att han eller hon har för avsikt att sammanställa ett utdelningsförslag.

Från intäkterna drar förvaltaren först av kostnaderna för konkursförfarandet, följt av det belopp som ska dras av vid beräkningen av värdet på gäldenärens bostad (om sådan finns). Förvaltaren betalar sedan proportionerligt de anmälda fordringarna om underhållsbidrag till gäldenärens barn, och fördelar därefter återstoden proportionerligt mellan alla registrerade borgenärer i förhållande till storleken på deras fastställda fordringar. Varje borgenär bär kostnaden för att fullgöra fordran.

Om förvaltaren tre månader efter sammanställningen av utdelningsförslaget inte har lyckats ta reda på borgenärens bankkonto eller adress tillfaller det belopp som ska betalas staten. Förvaltaren överför dessa betalningar till bankkontot för den domstol som utfärdade konkursförklaringen.

Förvaltaren är skyldig att ersätta borgenärer för eventuell skada som de har lidit på grund av att utdelningsförslaget inte genomfördes i överensstämmelse med bestämmelserna i lagstiftningen, om inte förvaltaren kan visa att han eller hon agerade i enlighet med god yrkesed.

Kostnaderna för konkursförfarandet betalas med hjälp av de intäkter som borgenärer utan säkerhet har tilldelats, och i följande prioriteringsordning:

Förvaltarens arvode och kostnaderna för att realisera tillgångarna och upprätta utdelningsförslaget.

Förvaltarens nödvändiga utlägg för hanteringen av konkursförfarandet.

Kostnader i samband med förvaltningen av tillgångar som omfattas av konkursförfarandet.

En förskottsbetalning av en del av kostnaderna för ett sakkunnigutlåtande.

Kostnaderna för de utredningar som förvaltaren genomför på begäran av en borgenär och till det belopp som godkänts av borgenärsföreträdaren eller ett borgenärssammanträde.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Konkurs

Om domstolen, efter ansökan eller på eget initiativ, finner att gäldenärens tillgångar inte räcker för att betala fordringarna mot konkursboet meddelar den ett beslut om att konkursförfarandet ska avslutas. I beslutet fattar domstolen också beslut om förvaltarens arvode och utlägg (som ska betalas med hjälp av gäldenärens tillgångar), förskottsbetalningen av den tillfälliga förvaltarens arvode och utlägg, och förskottsbetalningen av kostnaderna för konkursförfarandet. Domstolen kan också, efter ansökan eller på eget initiativ, besluta att avsluta ett konkursförfarande om den finner att villkoren för konkurs inte är uppfyllda.

Den fattar beslut om förvaltarens arvode och utlägg på samma sätt som när den avslutar ett konkursförfarande på grund av otillräckliga tillgångar.

På begäran av förvaltaren beslutar domstolen att avsluta konkursförfarandet när intäkterna har delats ut i enlighet med det slutliga utdelningsförslaget.

Domstolen offentliggör omgående sitt beslut om att avsluta konkursförfarandet i handelstidningen. Beslutet delges också gäldenären och förvaltaren.

Förvaltaren och borgenärer med fastställda fordringar som inte betalats till fullo eller delvis har rätt att överklaga beslutet.

Domstolen meddelar i handelstidningen att beslutet om att avsluta konkursförfarandet har vunnit laga kraft. När meddelandet offentliggörs upphör flera rättsverkningar och borgenärskommitténs arbete, om en sådan har inrättats. Giltigheten och verkan av de åtgärder som vidtagits under konkursförfarandet påverkas inte.

Den dag konkursförbandet avslutas avslutar förvaltaren räkenskaperna och sammanställer en separat uppsättning finansiella rapporter i enlighet med särskild lagstiftning. Förvaltaren överlämnar också alla nödvändiga handlingar och de resterande tillgångarna till gäldenären eller likvidatorn, och vidtar de åtgärder som krävs för att avsluta konkursförbandet. Så snart förvaltaren har utfört dessa uppgifter entledigar domstolen förvaltaren från hans eller hennes uppdrag.

Konkursförbanden kan också avslutas genom ett beslut där appellationsdomstolen upphäver förstainstansdomstolens dom, eller ändrar den del som rör konkursförklaringen. Domstolen delger gäldenären och förvaltaren detta beslut. Den offentliggör dessutom omgående beslutet i handelstidningen. Detta medför att konkursförbandets verkan upphör att gälla och de säkerheter som upphörde att gälla återställs. Dessutom avslutas förvaltarens uppdrag och om en borgenärskommitté har inrättats upplöses denna.

I ovannämnda beslut fattar domstolen beslut om förvaltarens arvode, som i enlighet med domstolens beslut ska betalas av den som ansökte om konkurs. Om gäldenären är en fysisk person och han eller hon avlider under konkursförbandet träder gäldenärens arvingar i hans eller hennes ställe vad gäller de tillgångar som omfattas av konkursförbandet, eller staten om det inte finns några arvingar eller om dessa har av sagt sig sitt arv.

Efter att konkursförbandet avslutats kan, på grundval av ett utdrag ur förteckningen över fordringar, en ansökan inges om indrivning eller utmätning av en fastställd fordran som gäldenären inte uttryckligen invänt mot inom den tidsfrist som förvaltaren fastställt. Efter att konkursförbandet har avslutats deponerar förvaltaren förteckningen över fordringar hos domstolen.

Rekonstruktion

Domstolen prövar en ansökan från rekonstruktionsplanens upphovsman om att domstolen ska bekräfta den plan som godkänts vid rekonstruktionsmötet. Rekonstruktionsplanens upphovsman är skyldig att inge en sådan ansökan inom tio dagar från det möte där planen godkändes. Protokollet från mötet och den godkända planen ska bifogas ansökan.

En ansökan om bekräftelse av planen kan inges även om planen inte antogs av mötet eller inte godkändes av gäldenären.

Om planens upphovsman inte inger en ansökan om bekräftelse av planen inom den lagstadgade tidsfristen ska förvaltaren utan dröjsmål be domstolen att försätta gäldenären i konkurs.

Om en av grupperna saknade den majoritet som behövdes för att anta planen kan planens upphovsman i ansökan om bekräftelse av planen begära att domstolen i gruppens ställe beslutar att planen ska antas, förutsatt att

planen inte innebär att parterna i den grupp som röstade mot planen försätts i en klart värre position än om planen inte antas; domstolen grundar sitt beslut på sannolikheten för att fordringarna fullgörs i ett konkursförbande den dag rekonstruktionsförbandet inleds, och utgår från de uppgifter som anges i planen, såvida inte motsatsen bevisas,

det i majoriteten av de grupper som inrättats enligt planen fanns en erforderlig majoritet för att anta planen, och

de närvarande borgenärerna röstade för att anta planen med en absolut majoritet av rösterna, som beräknas i enlighet med beloppen på deras fastställda fordringar.

Domstolen fattar beslut om huruvida den ska anta planen i gruppens ställe i sitt beslut om att bekräfta eller avslå planen.

Om det saknas anledning att avslå planen bekräftas den i ett beslut av domstolen inom 15 dagar från mottagandet av ansökan om bekräftelse. Den bekräftade planen bifogas beslutet. I sitt beslut om bekräftelse av planen beslutar domstolen också när rekonstruktionsförbandet ska avslutas.

Domstolen offentliggör utan dröjsmål sitt beslut i handelstidningen. Den bekräftade planen offentliggörs inte. Detta gäller inte bestämmelserna om ett nytt lån.

Den bekräftade planen ingår i ärendeakten. Parterna i planen och deras företrädare har rätt att granska ärendeakten och den bekräftade planen, att göra utdrag ur den och avskrifter och kopior av den, eller be domstolen göra kopior och stå för kostnaderna för detta.

Domstolen avslår planen om

lagstiftningen om uppgifterna i planen, förbandet för att upprätta den, omröstningen om den eller andra bestämmelser rörande planen allvarligt har åsidosatts, om detta påverkar någon av parterna i planen negativt,

planen antogs till följd av bedrägligt beteende, eller genom att erbjuda någon av parterna i planen särskilda privilegier,

planen inte antogs vid ett rekonstruktionsmöte, såvida inte domstolens beslut har ersatt mötets samtycke,

aktier eller andra kapitalandelar i gäldenären eller den förvärvande enheten motsvarande minst den vinst som utdelats under de senaste två åren inte kommer att emitteras i utbyte mot nya kontantinvesteringar eller fordringarna från gruppen borgenärer med fordringar utan säkerhet, med undantag av borgenärer med anställdas fordringar utan säkerhet,

planen är orättvis för vissa grupper av borgenärer eftersom rättigheter eller skyldigheter enligt planen kan uppstå, ändras eller förfalla så att borgenärer med fordringar utan säkerhet får betalt för sina fordringar efter borgenärer med säkerhet, utan någon rättvis grund för detta,

planen i allt väsentligt strider mot borgenärernas gemensamma intressen,

fordringar utan säkerhet fullgörs till mindre än 50 % av fordringarnas belopp, såvida inte den aktuella borgenären skriftligen samtyckt till det lägre beloppet, betalningen för att reglera fordringar utan säkerhet enligt den centrala delen av planen ska ske under en period av mer än fem år, såvida inte den aktuella borgenären skriftligen samtycker till denna längre betalningsperiod.

Domstolen offentliggör utan dröjsmål sitt beslut att avslå planen i handelstidningen. Planens upphovsman kan överklaga beslutet inom 15 dagar från offentliggörandet i handelstidningen. Appellationsdomstolen avgör överklagandet inom 30 dagar från det att det ingavs.

Så snart beslutet att avslå planen vunnit laga kraft meddelar domstolen ett beslut där den avslutar rekonstruktionsförbandet, inleder konkursförbandet och förklarar att gäldenärens tillgångar ingår i konkursboet. I beslutet utses också en förvaltare. Valet av förvaltare sker slumpmässigt. Domstolen offentliggör utan dröjsmål beslutet i handelstidningen. Beslutet innebär att rekonstruktionsförbandets verkningar upphör, borgenärskommittén upplöses och förvaltaren entledigas från sitt uppdrag. Beslutet delges gäldenären och den förvaltare som utsetts i beslutet.

Skuldsanering via konkurs

Förbandet avslutas i följande tre fall:

Om förvaltaren upptäcker att konkursboet inte kommer att kunna täcka kostnaderna för konkursförbandet (gäldenären är fortfarande befriad från skyldigheten att betala sina skulder).

Om ingen borgenär registrerar sig i konkursförbandet (gäldenären är fortfarande befriad från skyldigheten att betala sina skulder).

Om förvaltaren delar ut intäkterna i enlighet med utdelningsförslaget (dvs. att förvaltaren efter realiseringen av tillgångarna fördelar pengarna bland borgenärerna) är gäldenären fortfarande befriad från skyldigheten att betala sina skulder.

Om villkoren för ett konkursförbande inte var uppfyllda avslutar domstolen även skuldsaneringen.

I båda fallen kungör förvaltaren offentligt att konkursförbandet har avslutats. När konkursförbandet avslutas entledigas förvaltaren från sitt uppdrag,

entledigas borgenärsföreträdaren från sitt uppdrag,

upphör förvaltarens rätt att förvalta gäldenärens tillgångar och agera i frågor som rör dessa tillgångar,

upphör gäldenärens skyldighet att betala fordringarna i konkursförbandet till förvaltaren,

upphör förbudet mot att kvitta fordringar,
upphör restriktionerna för att säga upp och frånträda avtal,
avslutas förfarandet för att pröva en avvisad fordran.

Skuldsanering via en betalningsplan – avslutning

Förfarandet avslutas om domstolen, efter ansökan om fastställande av en betalningsplan, finner att villkoren för att tillhandahålla borgenärer skydd inte har uppfyllts.

Förfarandet avslutas om domstolen i beslutet om att tillhandahålla borgenärer skydd gav gäldenären instruktioner om att betala ett förskott för att täcka förvaltarens kostnader och gäldenären inte gjort detta inom sju dagar från förvaltarens begäran.

Förfarandet avslutas om förvaltaren offentligt kungör att gäldenärens omständigheter omöjliggör en betalningsplan.

Förfarandet avslutas om domstolen fastställer en betalningsplan (endast då befrias gäldenären från skyldigheten att betala sina skulder).

Förfarandet avslutas när domstolen fastställer en betalningsplan (endast då befrias gäldenären från skyldigheten att betala sina skulder).

15 Vad har borgenärens ställning efter slutförd insolvensförfarande?

Konkurs

Efter att konkursförfarandet avslutats kan, på grundval av ett utdrag ur förteckningen över fordringar, en ansökan inges om indrivning eller utmätning av en fastställd fordran som gäldenären inte uttryckligen invänt mot inom den tidsfrist som förvaltaren fastställt. Efter att konkursförfarandet har avslutats deponerar förvaltaren förteckningen över fordringar hos domstolen.

Rekonstruktion

En ansökan om att förklara planen utan verkan för en borgenär kan inges på följande grunder:

Ansökan måste inges av en borgenär som röstade mot att anta planen och begärde att en motiverad invändning skulle föras till protokollet från mötet där planen godkändes.

Ansökan kan även inges av en part som tillhandahåller statligt stöd.

Enligt planen ska fordringar i samma kategori som borgenärens fastställda fordran fullgöras på en annan nivå eller på annat sätt, vilket innebär att borgenärer med dessa fordringar prioriteras framför den aktuella borgenären, eller så

aktieägares äganderätter som hör till samma kategori som borgenärens äganderätt som aktieägare fullgöras på en annan nivå eller på annat sätt, vilket innebär att aktieägare med denna typ av äganderätter prioriteras framför den aktuella borgenären, eller så

hänförde inte planens upphovsman borgenärens fastställda fordran till den kategori som borgenären begärde, vilket försatte borgenären i en sämre position än om planen inte hade antagits (domstolen grundar sitt beslut på hur troligt det är att borgenärens fordran fullgörs i ett konkursförfarande), eller så hänförde inte planens upphovsman borgenärens fastställda fordran till kategorin fordringar med säkerhet i den utsträckning som borgenären begärde, vilket försatte borgenären i en sämre position än om planen inte hade antagits (domstolen grundar sitt beslut på hur troligt det är att borgenärens fordran fullgörs i ett konkursförfarande), eller så

kommer genomförandet av den bekräftade planen att resultera i tillhandahållande av otillåtet statligt stöd.

Dessutom kan följande skäl för att anse att planen saknar verkan anföras (av borgenären):

Om gäldenären eller den förvärvande enheten inte fullgör en fordran eller annan förpliktelse enligt planen till en part i planen på vederbörligt sätt och i rätt tid inom 30 dagar från mottagandet av meddelandet, blir planen utan verkan för partens fordran.

Efter att rekonstruktionen avslutats kan gäldenären eller den förvärvande enheten inte fördela vinsten eller annat kapital bland sina medlemmar innan fordringarna från gruppen borgenärer med fordringar utan säkerhet har fullgjorts upp till den nivå som fastställs i planen (i ett konkursförfarande kan fördelningen av vinst eller annat kapital bestridas). Ansökan om att planen ska förklaras sakna verkan ska inges av en borgenär utan säkerhetsrätt.

Om gäldenären eller den förvärvande enheten genererar en redovisad vinst och enligt planen inte behöver denna vinst för att fortsätta driften av hela eller en betydande del av företaget, har en borgenär utan säkerhetsrätt rätt att i den domstol som bekräftade planen yrka på att denna vinst ska användas för att fullgöra borgenärens ursprungliga fordran genom betalning av mellanskillnaden mellan beloppet i den ursprungliga fordran och den betalning som gjorts till borgenären enligt planen. Domstolen kan dock inte bevilja borgenären en större andel av denna vinst än vad som är proportionerligt i förhållande till övriga borgenärer i samma grupp.

Om planen inte kan åberopas mot en borgenär har gäldenären och den förvärvande enheten ett solidariskt betalningsansvar för borgenärens ursprungliga fordran i den mån denna har anmälts och fastställts, jämte ränta på den fastställda delen av fordran sedan rekonstruktionen inleddes. Gäldenären och den förvärvande enheten är skyldiga att betala borgenärens fordran inom den ursprungliga betalningsfristen.

Om planen inte kan åberopas mot en av gäldenärens aktieägare, är gäldenären och den förvärvande enheten solidariskt betalningsansvariga och ska betala aktieägaren ett belopp motsvarande aktieägarens andel av gäldenärens likvidationsintäkter då domstolen bekräftade planen. Om inte aktieägaren kan bevisa annat anses likvidationsintäkternas värde vara noll.

Om planen är utan verkan för gäldenären och den förvärvande enheten kan indrivnings- och utmätningförfaranden för att driva in borgenärens ursprungliga fordran genomföras.

Skuldsanering via konkurs

En gäldenär antas ha ärligt uppsåt när han eller hon inges en ansökan om skuldsanering. Borgenärer kan bestrida detta i en "vanlig" tvistemålsprocess. De får inte bestrida detta under själva skuldsaneringsförfarandet, utan endast efter att detta har avslutats.

Skuldsanering via en betalningsplan

En gäldenär antas ha ärligt uppsåt när han eller hon inges en ansökan om skuldsanering. Borgenärer kan bestrida detta i en "vanlig" tvistemålsprocess. De får inte bestrida detta under själva skuldsaneringsförfarandet, utan endast efter att detta har avslutats.

I följande fall anses gäldenären inte ha ärligt uppsåt:

Om gäldenären, trots anmodan från förvaltaren, underlät att uppe en del av sina tillgångar i förteckningen över tillgångar, trots att gäldenären kände till eller på grund av de faktiska omständigheterna borde ha känt till att sådana tillgångar fanns. Man bortser dock från tillgångar av ringa värde.

Om gäldenären, trots anmodan från förvaltaren, inte namngav en borgenär (fysisk person) i borgenärsförteckningen, och borgenären följaktligen inte anmälde sin fordran, trots att gäldenären kände till eller på grund av de faktiska omständigheterna borde ha känt till att sådana personer fanns. Man bortser dock från borgenärer med små fordringar.

Om viktig information som gäldenären tillhandahöll var felaktig, eller gäldenären underlät att tillhandahålla viktig information, i ansökan eller i en bilaga till ansökan eller på anmodan av förvaltaren, trots att gäldenären kände till eller på grund av de faktiska omständigheterna borde ha känt till att denna information var viktig.

Om gäldenären utan giltigt skäl inte samarbetade med förvaltaren i den omfattning som krävdes, och det var rimligt att kräva ett sådant samarbete av gäldenären.

Om det av gäldenärens beteende före ingivandet av ansökan går att sluta sig till att gäldenären medvetet har gjort sig insolvent genom bristande likviditet för att göra det möjligt för honom eller henne att inge ansökan.

Om gäldenären inte var insolvent på grund av bristande likviditet när ansökan ingavs och kände till eller på grund av de faktiska omständigheterna borde ha känt till detta.

Om det av gäldenärens beteende före ingivandet av ansökan går att sluta sig till att gäldenären när denne påtog sig skulder räknade med att lösa dessa via konkurs eller via en betalningsplan.

Om det av gäldenärens beteende före ingivandet av ansökan går att sluta sig till att gäldenären försökt missgynna eller gynna en av sina borgenärer framför andra.

Om gäldenären, utan giltigt skäl, inte följer den betalningsplan som domstolen har fastställt på vederbörligt sätt och i rätt tid.

Om gäldenären, utan giltigt skäl, inte betalar underhållsbidrag till barn som förföll till betalning efter det relevanta datumet på vederbörligt sätt och i rätt tid. Detta skäl kan endast återopas av barnet eller barnets vårdnadshavare.

Om gäldenären, utan giltigt skäl, inte har fullgjort skyldigheten att ersätta centrumet för rättshjälp för det förskott som centrumet har betalat för att täcka konkursförvaltarens arvode på vederbörligt sätt och i rätt tid. Detta skäl får endast återopas av centrumet för rättshjälp.

Om gäldenären försökte befrias från sina skulder trots att platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen vid tidpunkten för ingivandet av ansökan inte var belägen i Slovakien.

Domstolen gör en hårdare bedömning av de faktorer som påverkar gäldenärens ärliga uppsåt om gäldenären har eller har haft betydande tillgångar och affärerfarenhet, och arbetar eller har arbetat som ledande befattningshavare, eller sitter i eller har suttit i en juridisk persons ledningsorgan, eller har annan relevant erfarenhet.

Domstolen gör en mindre hård bedömning av de faktorer som påverkar gäldenärens ärliga uppsåt om gäldenären endast har grundskoleutbildning, är pensionär eller nära pensionsåldern, har stora hälsobesvär, är tillfälligt eller permanent hemlös eller har drabbats av någon annan motgång som har gjort det svårt för gäldenären att fungera i samhället.

Domstolen prövar endast gäldenärens ärliga uppsåt i samband med en ansökan om att avbryta skuldsaneringen på grund av oärligt uppsåt. Domstolen prövar inte gäldenärens ärliga uppsåt i ett konkursförfarande eller ett förfarande för att fastställa en betalningsplan.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Konkurs

I princip utgör kostnaderna för att sammankalla och hålla ett borgenärssammanträde en fordran mot konkursboet. Följande undantag görs från denna princip:

Om ett borgenärssammanträde hölls på borgenärens initiativ är den borgenär som begärde sammanträdet skyldig att betala kostnaderna för att sammankalla och hålla sammanträdet, om inte borgenärssammanträdet beslutar annorlunda.

Ett villkor för att ansöka om prövning av en avvisad fordran, om fordran endast avvisats av en borgenär, är att en förskottsbetalning på vederbörligt sätt och i rätt tid görs för täcka utgifterna. Om sökanden inte inkommer med dokument som visar att en förskottsbetalning har gjorts avbryter domstolen förfarandet.

För att fullgöra sitt uppdrag har en medlem av borgenärskommittén rätt till ersättning för utlägg som denne har gjort under fullgörandet av sitt uppdrag. Dessa utlägg betraktas som en fordran mot det allmänna konkursboet. Ersättningsbeloppet ska godkännas av borgenärskommittén.

Om tillgångar som omfattas av konkursförfarandet har realiserats i ett individerings- eller utmätningförfarande, men intäkterna ännu inte har betalats ut till den part som har rätt till dem, blir intäkterna en del av det relevanta konkursboet och kostnaderna för förfarandet betraktas som en fordran mot detta konkursbo.

Kostnaden för ett sakkunnigutlåtande som begärts av borgenärssammanträdet utgör en fordran mot det allmänna konkursboet. Kostnaden för ett sakkunnigutlåtande som begärts av en borgenär med säkerhetsrätt betraktas om en fordran mot denna borgenärs separata konkursbo (föremålet för säkerheten).

Beroende på domstolens avgörande betraktas kostnaderna för ett förfarande för att undanta tillgångar från förteckningen som en fordran mot det berörda konkursboet.

Kostnader som uppstått för parter i ett konkursförfarande och tillhörande förfaranden ersätts inte i konkursförfarandet (i särskilda bestämmelser kan dock något annat föreskrivas, t.ex. beloppet för att pröva en avvisad fordran och för sakkunnigutlåtanden).

Rekonstruktion

I princip står gäldenären för kostnaderna. Gäldenären täcker yttrandet om rekonstruktion,

förvaltarens arvode (ett fast arvode för utövandet av förvaltarens uppdrag) och utlägg,

kostnaderna för att sammankalla och hålla ett borgenärssammanträde,

de utgifter som en medlem av borgenärskommittén har haft vid utövandet av sitt uppdrag. Gäldenären betalar dessa utgifter med de belopp som borgenärssammanträdet godkänt.

Skuldsanering via konkurs

Vid skuldsanering via konkurs antas gäldenären ha mycket begränsade tillgångar. Kostnaderna begränsas därför till ett minimum och bärs av borgenärerna. Om borgenärerna känner till vissa tillgångar måste de på egen bekostnad göra allt de kan för att överföra dessa till konkursboet.

Kostnader som parter i förfarandet har ådragit sig i samband med sitt deltagande i konkursförfarandet eller förfarandet för att fastställa en betalningsplan får i samband med skuldsanering inte täckas med gäldenärens medel.

Förvaltarens utredning av gäldenärens situation grundas på en förteckning över tillgångar, en förteckning över borgenärer och den information som tillhandahålls av gäldenären, borgenärer och andra personer. Förvaltaren genomför sin utredning av tillgångar och skulder i enlighet med god yrkesed.

Detsamma gäller andra utredningar som kan genomföras snabbt och billigt.

Förvaltaren genomför andra utredningar på en borgenärs begäran, om borgenären betalar en del av kostnaderna för dessa i förskott. Förvaltaren genomför en sådan utredning på borgenärens bekostnad. I ett konkursförfarande har borgenären rätt till ersättning för dessa utgifter. Ersättningen räknas som en kostnad för konkursförfarandet och ersättningsbeloppet ska godkännas av borgenärsföreträdaren, eller av borgenärssammanträdet om ingen borgenärsföreträdare har utsetts.

Särskilda bestämmelser gäller för kostnaderna för en borgenär med säkerhetsrätt. Orsaken till detta är att en borgenär med säkerhetsrätt kan välja om han eller hon ska eller inte ska delta som part i förfarandet.

Intecknade tillgångar blir endast en del av konkursboet om den prioriterade borgenären med säkerhetsrätt registrerar sig.

Om endast en lägre prioriterad borgenär med säkerhetsrätt registrerar sig omfattas de intecknade tillgångarna endast av konkursförfarandet om borgenären med säkerhetsrätt kan förväntas få betalt genom en lägre prioriterad säkerhet. För att bedöma huruvida de intecknade tillgångarna omfattas av konkursförfarandet beräknas deras värde i enlighet med ett sakkunnigutlåtande som avgetts i enlighet med förvaltarens instruktioner och på begäran och bekostnad av borgenären med säkerhetsrätt i en lägre prioriterad säkerhet. Om borgenären med säkerhetsrätt i en lägre prioriterad säkerhet inte i förskott

betalar en del av kostnaderna för sakkunnigutlåtandet inom den tidsfrist som förvaltaren fastställt antas de intecknade tillgångarna inte omfattas av konkursförfarandet.

Förvaltaren kan vid behov sammankalla ett borgenärssammanträde (men behöver inte göra detta). Förvaltaren sammankallar ett sådant sammanträde på begäran av en registrerad borgenär som deponerar en förskottsbetalning av kostnaderna för sammanträdet och betalar förvaltarens engångsarvode för sammanträdet.

Skuldsanering via en betalningsplan

Kostnaden för detta förfarande bärs i huvudsak av gäldenären.

Systemet är utformat så att förfarandet (förutom den del som rör en formell ansökan) endast inleds efter betalning av ett förskott för att täcka förvaltarens arvode och nödvändiga kostnader för förfarandet.

Kostnader som parter i förfarandet har ådragit sig i samband med sitt deltagande i konkursförfarandet eller förfarandet för att fastställa en betalningsplan får i samband med skuldsanering inte täckas med gäldenärens medel.

Om en borgenär inte håller med om den föreslagna betalningsplanen kan denne inge en invändning till förvaltaren. Förvaltaren yttrar sig om invändningen och domstolen fattar beslut i ärendet.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Konkurslagen (Zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii) innehåller bestämmelser som på vissa villkor gör att handlingar till nackdel för borgenären blir utan verkan. En handling blir endast utan verkan om gäldenärens handlingar bestrids. Förvaltaren och borgenärerna har rätt att bestrida handlingarna. En borgenär kan dock endast utöva denna rätt om förvaltaren inte inom en rimlig tidsperiod följer borgenärens begäran om att bestrida en rättshandling. Rätten att bestrida en rättshandling förfaller om den inom ett år från konkursförklaringen inte har utövats mot gäldenären eller i domstol. Rätten att bestrida en rättshandling anses endast ha utövats mot gäldenären om gäldenären skriftligen erkänner denna rätt. Enligt lagstiftningen kan rättshandlingar på grundval av vilka ersättningar kan drivas in, eller redan fullgjorts, också bestridas.

Om ett rekonstruktionsförfarande föregick konkursen, och det berörda företaget försattes i konkurs under detta förfarande, är startpunkten för rekonstruktionen avgörande för när en rättshandling som kan bestridas enligt konkurslagen ska anses ha utfärdats.

Rättshandlingar måste företas av gäldenären och måste företas utan vederlag. De får inte heller prioritera eller hindra betalningen av en fordran som någon av gäldenärens borgenärer har anmält. Rättshandlingarna måste avse gäldenärens tillgångar.

I konkurslagen definieras närmare bestämmelser om bevis för att en borgenär medvetet missgynnas. I vissa fall behöver uppsåt inte bevisas. I andra fall rör det sig om en motbevisbar presumtion. I lagen anges också ogiltiga rättshandlingars rättsverkningarna, nämligen återvinning av de tillgångar som förvärvats av den part mot vilken rätten utövades.

Under en rekonstruktion är handlingar till nackdel för en borgenär viktiga för att pröva vad som är bäst för borgenären. Vid jämförelsen mellan resultatet av rekonstruktionsplanen och en tänkbar konkurs måste förvaltaren även ta hänsyn till rättshandlingar som kan återvinnas.

Bortsett från detta bestrids rättshandlingar inte under rekonstruktionen.

I vissa fall innehåller emellertid lagen presumtioner vid övergången från ett rekonstruktions- till ett konkursförfarande. I så fall kan vissa rättshandlingar återvinnas.

Förvaltaren kan endast godkänna rättshandlingar som gäldenären företagit om de ökar värdet på gäldenärens tillgångar eller om de är nödvändiga för att uppnå syftet med rekonstruktionen. Om en gäldenär företar en rättshandling som kräver förvaltarens samtycke utan att ha inhämtat ett sådant samtycke påverkas rättshandlingens giltighet inte av detta. Däremot kan rättshandlingen bestridas i ett konkursförfarande om en konkursförklaring avseende gäldenärens tillgångar meddelades inom två år från inledandet av rekonstruktionsförfarandet.

Efter att rekonstruktionen avslutats kan gäldenären eller den förvärvande enheten inte fördela vinsten eller annat kapital bland sina medlemmar innan fordringarna från gruppen borgenärer med fordringar utan säkerhet har fullgjorts upp till den nivå som fastställs i planen. I ett konkursförfarande kan fördelningen av vinst eller annat kapital bestridas, vilket också är ett skäl till att planen blir utan verkan.

Alla rättshandlingar som en gäldenär eller förvaltaren företar under ett rekonstruktionsförfarande och som ger en part en fördel som inte förutses i planen är dessutom ogiltiga.

Vid skuldsanering påverkas inte borgenärernas rätt att väcka en civilrättslig talan för att få betalt för sådant som undantagits från gäldenärens tillgångar genom en rättshandling som kan återvinnas. Vid en senare prövning av årligt uppsåt beaktas dessutom gäldenärens beteende, och huruvida det av detta kan fastställas att gäldenären medvetet har gjort sig insolvent genom bristande likviditet eller att gäldenären hade för avsikt att missgynna eller gynna någon av borgenärerna.

Senaste uppdatering: 29/06/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Översättningen till är dock redan färdig.

Konkurs - Finland

Med insolvens avses att en gäldenär inte kan betala sina skulder när de förfaller till betalning och att denna oförmåga inte endast är tillfällig. Med insolvensförfarande avses här ett verkställighetsförfarande som omfattar gäldenärens samtliga skulder.

I Finland tillämpas tre separata insolvensförfaranden: konkurs, företagssanering och skuldsanering för privatpersoner. Konkurs regleras av bestämmelserna i konkurslagen (120/2004), som trädde i kraft den 1 september 2004. Lagen om företagssanering (47/1993) och lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) trädde i kraft den 8 december 1993.

Konkurs är ett likvidationsförfarande som syftar till att realisera gäldenärens egendom och fördela medlen mellan borgenärerna. Företagssanering och skuldsanering för privatpersoner är rekonstruktionsförfaranden som syftar till att ge gäldenären en möjlighet att klara av sina ekonomiska problem.

Gäldenären kan också komma överens med borgenärerna om betalning av skulderna och andra arrangemang utanför de officiella insolvensförfarandena.

Arrangemang på frivillig basis regleras inte i lag.

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Konkurs

Konkursens tillämpningsområde är allmänt, och både fysiska och juridiska personer kan därför försättas i konkurs. En juridisk person kan försättas i konkurs även om denne har avlägsnats ur det relevanta registret eller upplösts. Ett dödsbo kan också försättas i konkurs.

Företagssanering

Företagssanering kan tillämpas på vilket företag som helst som bedriver företagsverksamhet och på enskilda näringsidkare. Saneringsförfarandet tillämpas dock inte på vissa företag såsom kredit- och försäkringsinstitut, som är underkastade särskild reglering och övervakning.

Skuldsanering för privatpersoner

Endast fysiska personer kan beviljas skuldsanering. En fysisk person som bedriver näringsverksamhet i form av enskild firma, verkar som bolagsman i ett öppet bolag eller verkar som ansvarig bolagsman (komplementär) i ett kommanditbolag kan under vissa omständigheter också beviljas skuldsanering.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Den allmänna förutsättningen för att inleda något av de tre förfarandena är att gäldenären är insolvent (på obestånd). Med insolvens avses att en gäldenär inte kan betala sina skulder när de förfaller till betalning och att denna oförmåga inte endast är tillfällig. Företagssaneringsförfarandet kan också inledas om gäldenären riskerar att bli insolvent.

Konkurs

En ansökan om konkurs kan göras antingen av gäldenären eller borgenären. Den allmänna förutsättningen för att en gäldenär ska försättas i konkurs är gäldenärens insolvens. För att underlätta bevisningen anses en gäldenär enligt konkurslagen vara insolvent om han eller hon uppfyller de presumtioner som anges i konkurslagen, om inte något annat visas.

En gäldenär ska anses insolvent om

1. gäldenären uppger sig vara insolvent och det inte finns några särskilda skäl för att godta denna upplysning,
2. gäldenären har ställt in sina betalningar,
3. en utsökning under de senaste sex månaderna före konkursansökan har visat att gäldenären saknar medel till full betalning av en fordran, eller
4. gäldenären är eller har under det senaste året före konkursansökan varit bokföringsskyldig för sin rörelse och har underlåtit att betala en klar och förfallen fordran inom en vecka efter att ha fått borgenärens uppmaning att betala denna fordran.

En borgenär kan yrka att en gäldenär ska försättas i konkurs, om borgenärens fordran på gäldenären grundar sig på en lagakraftvunnen dom eller någon annan verkställighetsgrund, grundar sig på en förbindelse som gäldenären har undertecknat och inte bestrider, eller annars är så klar att det inte finns grund att betvivla dess riktighet. Fordran behöver inte ha förfallit till betalning. Möjligheten att ansöka om konkurs på basis av en obetydlig fordran och om borgenären har en säkerhet för fordran är begränsad.

Domstolen utser en boförvaltare och ser till att en kungörelse om att konkursen har börjat utan dröjsmål publiceras i Finlands officiella tidning. Kungörelsen kan även publiceras i någon dagstidning. Boförvaltaren ska underrätta borgenärerna om att konkursen har börjat. Anteckning om att konkursen har börjat görs bl.a. i konkurs- och företagssaneringsregistret, handelsregistret, lagfarts- och inteckningsregistret, fartygsregistret, fartygsbyggnadsregistret, luftfartygsregistret, företagsinteckningsregistret, fordonstrafikregistret samt värdeandelsregistret.

Företagssanering

Företagssanering kan sökas av en gäldenär eller en borgenär. Merparten av ansökningarna görs av gäldenärer.

Saneringsförfarande kan inledas om gäldenären är insolvent och inga lagstadgade hinder för inledandet finns. Ett sådant hinder kan t.ex. vara att insolvensen inte kan undanröjas med hjälp av saneringsprogrammet eller att gäldenärens tillgångar inte räcker till för att täcka kostnaderna för saneringsförfarandet. Saneringsförfarandet kan även inledas om gäldenären hotas av insolvens. En borgenär får bara begära att ett saneringsförfarande ska inledas på grund av hot om insolvens om fordran avser ett avsevärt ekonomiskt intresse. Vidare kan saneringsförfarandet inledas om gäldenären och två borgenärer gemensamt ansöker om det eller om borgenärerna förklarar att de stöder gäldenärens ansökan. Borgenärernas sammanlagda fordringar ska då motsvara minst en femtedel av gäldenärens kända skulder.

Domstolen publicerar en kungörelse om beslutet att inleda saneringsförfarandet i Finlands officiella tidning. Utredaren ska underrätta borgenärerna om att förfarandet inletts. Anteckning om att saneringsförfarandet har inletts görs bl.a. i konkurs- och företagssaneringsregistret, handelsregistret och lagfarts- och inteckningsregistret.

Rättsverkningarna av att saneringsförfarandet inletts träder automatiskt i kraft från och med dagen för beslutet om att inleda förfarandet. Efter att ansökan har gjorts får domstolen, på begäran av sökanden eller gäldenären, fatta beslut om införandet av ett förbud mot att betala en saneringsskuld eller ställa säkerhet för den, ett indrivningsförbud eller ett förbud mot utmätning eller andra verkställighetsåtgärder innan förfarandet inletts.

Skuldsanering för privatpersoner

Skuldsanering inleds på begäran av gäldenären. För att inleda ett skuldsaneringsförfarande krävs att gäldenären är insolvent och inte rimligen förmår förbättra sin betalningsförmåga så att han eller hon kan klara av sina skulder. Den huvudsakliga orsaken till insolvensen måste vara att gäldenärens betalningsförmåga har försvagats väsentligt på grund av en förändring i förhållandena som i huvudsak inte beror på gäldenären själv, t.ex. sjukdom. Skuldsanering kan även beviljas om det i övrigt föreligger vägande skäl för en skuldsanering med beaktande av beloppet av skulderna och de förpliktelser som ansluter sig till dem i förhållande till gäldenärens betalningsförmåga. Vid bedömningen av gäldenärens betalningsförmåga beaktas t.ex. gäldenärens tillgångar, inkomst och förvärvsmöjligheter.

Det får inte finnas några lagliga hinder för skuldsaneringsförfarandet (t.ex. att skulden uppkommit genom brott eller genom ett vårdslöst och oansvarigt beteende). Skuldsanering får dock beviljas trots ett allmänt hinder om det finns tungt vägande skäl att göra detta. I så fall ska hänsyn särskilt tas till gäldenärens åtgärder för betalning av sina skulder, den tid som har förflutit sedan gäldenären skuldsatte sig och gäldenärens övriga förhållanden samt skuldsaneringens betydelse för gäldenären och borgenärerna.

Rättsverkningarna av att skuldsaneringsförfarandet inletts träder automatiskt i kraft från och med dagen för beslutet om att inleda förfarandet. Efter att ansökan gjorts får domstolen, på begäran av sökanden eller gäldenären, fatta beslut om införandet av ett förbud mot att betala en saneringsskuld eller ställa säkerhet för den, ett indrivningsförbud eller ett förbud mot utmätning eller andra verkställighetsåtgärder innan förfarandet inletts.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärvas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Konkurs

De tillgångar som gäldenären har när konkursen inleds och de tillgångar som gäldenären förvärvat innan konkursen avslutas utgör tillgångar i konkursboet. Intäkterna från tillgångarna i konkursboet, samt tillgångar som kan återvinnas till konkursboet och som förvärvas som ersättningstillgångar, utgör också tillgångar i konkursboet.

Tillgångar som inte får utmätas räknas i regel inte som tillgångar i konkursboet. Om en fysisk person har förvärvat tillgångar eller haft inkomster efter att konkursförfarandet inletts räknas inte heller dessa som tillgångar i konkursboet.

Företagssanering

I ett företagssaneringsförfarande utarbetas ett saneringsprogram för gäldenären. Saneringsprogrammet ska t.ex. innehålla en utredning om gäldenärens ekonomiska ställning, dvs. gäldenärens tillgångar, skulder och andra förbindelser. Saneringsprogrammet ska utarbetas grundat på gäldenärens samtliga

tillgångar vid tidpunkten för förfarandet. Återvinning är också möjlig: en rättshandling som kunde ha gått åter om en ansökan om konkurs hade getts in i stället för en ansökan om företagssanering kan gå åter i saneringsförfarandet på samma grunder som vid en konkurs.

Även om det i undantagsfall är möjligt att ändra saneringsprogrammet efter att det har fastställts går det inte längre att öka de belopp som ska betalas till varje borgenär genom att ändra programmet. Tillgångar som överförs till gäldenären efter det att saneringsprogrammet har fastställts kan emellertid utgöra en grund för borgenärer att begära en tilläggsprestation från gäldenären. Gäldenären kan åläggas att fullgöra en tilläggsprestation om gäldenärens ekonomiska ställning bedöms vara bättre än när programmet utarbetades. Ett yrkande om fullgörande av en tilläggsprestation kan framställas om det finns skäl att yrka på en sådan prestation. Ansökan om fullgörande av en tilläggsprestationsskyldighet ska göras hos domstolen inom ett år efter det att slutredogörelsen har getts in till domstolen

Skuldsanering för privatpersoner

Vid bedömningen av gäldenärens betalningsförmåga ska hänsyn tas till t.ex. de medel som inflyter vid realiseringen av gäldenärens förmögenhet, gäldenärens inkomster och förvärvsmöjligheter, gäldenärens oundgängliga levnadskostnader och underhållsskyldighet. Vid skuldsanering fastställs ett betalningsprogram som motsvarar gäldenärens betalningsförmåga. I skuldsaneringen ska gäldenären för betalning av sina skulder använda alla de inkomster som han eller hon inte behöver för sina oundgängliga levnadskostnader och för de utgifter som uppkommer till följd av underhållsskyldighet. Den förmögenhet som ingår i bastryggheten omfattar gäldenärens ägarbostad, gäldenärens och hans familjs skäliga bostadslösöre och personliga ägodelar enligt skäligt behov samt arbetsredskap som gäldenären behöver för att trygga sin utkomst. Den förmögenhet som ingår i gäldenärens bastrygghet får endast likvideras i de fall som anges i lagstiftningen.

I betalningsprogrammet kan gäldenären dessutom åläggas att betala ett belopp i tilläggsprestation på grund av inkomster och tillgångar som gäldenären får under betalningsprogrammets tillämpningstid. Gäldenären är skyldig att betala en viss del av en gåva eller någon annan prestation av engångsnatur som gäldenären fått under betalningsprogrammets tillämpningstid. Om gäldenärens inkomst överstiger den inkomst som fastställts i betalningsprogrammet kan gäldenären åläggas att betala en viss del av det överskjutande beloppet till borgenärerna.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

Konkurs

Beslut om att försätta en gäldenär i konkurs fattas av domstol. Domstolen förordnar även en boförvaltare. Till boförvaltare kan förordnas en person som samtycker till uppdraget och som har den skicklighet, förmåga och erfarenhet som uppdraget kräver och som också annars är lämplig för uppdraget. En boförvaltare får inte stå i ett sådant förhållande till gäldenären eller någon borgenär att detta kan äventyra boförvaltarens oberoende i förhållande till gäldenären eller opartiskhet gentemot borgenärerna eller äventyra personens förmåga att sköta uppdraget på behörigt sätt. En juridisk person får inte förordnas till boförvaltare.

Boförvaltaren har en central roll i förvaltningen av ett konkursbo. Bland boförvaltarens uppgifter ingår att företråda konkursboet, övervaka den löpande förvaltningen av konkursboet, upprätta en förteckning över gäldenärens tillgångar och skulder (boförteckning), ta emot fordringar och upprätta en förteckning över i vilken ordning fordringarna ska betalas. Boförvaltaren övervakar även förvaltningen och försäljningen av tillgångar som tillhör konkursboet och utbetalningen av de medel som flyter in.

När konkursen inleds upphör gäldenärens rätt att råda över konkursboets tillgångar. Gäldenären ska visa samarbetsvilja så att konkursförfarandet kan avslutas. Gäldenären måste lämna de uppgifter till boförvaltaren som krävs för att upprätta och fastställa boförteckningen. Gäldenären har rätt att ta del av information om konkursboet, delta i borgenärssammanträdena och ge sina synpunkter på de frågor som ska avgöras.

Företagssanering

När förfarandet för företagssanering inleds förordnar domstolen en offentlig utredare. Utredaren ska vara myndig och känd som en hederlig person som inte har försatts i konkurs eller vars handlingsbehörighet inte har begränsats. Utredaren ska ha den skicklighet, förmåga och erfarenhet som uppdraget kräver. Utredaren får inte stå i ett sådant förhållande till gäldenären eller någon borgenär att utredarens oberoende i förhållande till gäldenären eller utredarens opartiskhet gentemot borgenärerna kan äventyras. En juridisk person får inte förordnas till utredare.

Utredaren ansvarar för att syftet med förfarandet uppfylls och för att borgenärernas intressen skyddas. Utredaren upprättar en förteckning över gäldenärens tillgångar och skulder och ett förslag till saneringsprogram. Utredaren övervakar dessutom gäldenärens verksamhet.

Domstolen får tillsätta en borgenärsdelegation att företråda borgenärerna och fungera som ett rådgivande organ för att bistå utredaren i fullgörandet av hans eller hennes ålägganden. En borgenärsdelegation tillsätts inte om det anses onödigt på grund av att borgenärerna är få eller av något annat skäl.

Gäldenären har även efter att förfarandet inletts rätt att bestämma om sin egendom och verksamhet, om inte annat föreskrivs i lag. Sedan förfarandet inletts får gäldenären dock inte utan utredarens samtycke ta upp ny skuld, om det inte är fråga om sådan skuld som hänförs till gäldenärens sedvanliga verksamhet och som inte är ovanlig till belopp eller villkor. På begäran av utredaren eller en borgenär kan gäldenärens bestämmanderätt även begränsas på annat sätt, om det finns risk för att gäldenären förfar på ett sätt som skadar eller äventyrar borgenärens intressen. Gäldenären är skyldig att samarbeta och lämna uppgifter till domstolen, utredaren och borgenärsdelegationen. Gäldenären får fortfarande föra talan i en anhängig eller kommande rättegång, om inte utredaren beslutar att börja föra gäldenärens talan.

Skuldsanering för privatpersoner

Vid skuldsanering kan vid behov en utredare förordnas, om det behövs för att utreda gäldenärens ekonomiska ställning, för att realisera egendom eller annars för att skuldsaneringen ska kunna genomföras. Till utredare kan förordnas en person som är myndig och känd för att vara redbar och som inte har försatts i konkurs eller vars handlingsbehörighet inte har begränsats och som samtycker till uppdraget. Utredaren ska ha den skicklighet, förmåga och erfarenhet som uppdraget kräver. Utredaren får inte stå i ett sådant förhållande till gäldenären eller någon borgenär att utredarens oberoende i förhållande till gäldenären eller utredarens opartiskhet gentemot borgenärerna kan äventyras. En juridisk person får inte förordnas till utredare.

Om en utredare har förordnats är utredarens uppgift att göra upp ett förslag till betalningsprogram och utföra övriga uppgifter som domstolen ålägger utredaren. Då förslaget till betalningsprogram görs upp ska utredaren förhandla med gäldenären och borgenärerna och ge dem nödvändiga upplysningar om omständigheter som är av betydelse för skuldsaneringen samt bereda dem tillfälle att uttala sig om ansökan och om förslaget. Utredaren kan även ges i uppdrag att handha realiseringen av gäldenärens förmögenhet samt fördelningen av de medel som inflyter vid realiseringen bland borgenärerna. Om ingen utredare har förordnats är det gäldenärens uppgift att göra upp ett förslag till betalningsprogram. Det ankommer på domstolen att avgöra om det ska inledas ett förfarande för att justera en enskild persons skulder. Domstolen har även till uppgift att fastställa betalningsprogrammet.

Gäldenären behåller sin rätt att bestämma över sina tillgångar. Alla gäldenärens tillgångar som inte anses ingå i gäldenärens bastrygghet ska dock användas för att täcka skulderna. Gäldenären är skyldig att till domstolen, borgenärerna och utredaren (om en sådan har förordnats) lämna alla uppgifter som kan behövas för skuldsaneringen. Gäldenären ska också medverka till att skuldsaneringen kan genomföras på behörigt sätt.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Konkurs

En borgenär har rätt att med vissa undantag använda sin konkursfordran till kvittning mot en skuld som borgenären har till gäldenären när konkursen börjar. Borgenären har rätt till kvittning även om borgenärens skuld eller fordran inte har förfallit till betalning. En borgenär får inte kvitta en fordran som inte medför rätt till betalning ur konkursboet eller en fordran som är efterställd. Borgenären är skyldig att lämna uppgifter om den fordran som kvittas.

Företagssanering

Trots ett indrivningsförbud har en borgenär under saneringsförfarandet rätt att på motsvarande villkor som i en konkurs kvitta sin fordran mot en skuld som borgenären har till gäldenären när förfarandet inleds. Meddelandet om kvittning ska även delges utredaren. Rätten till kvittning gäller inte om ett kreditinstitut gör en kvittning av sin fordran med medel som gäldenären vid tidpunkten för indrivningsförbudets början eller efter det har insatta på sitt konto i kreditinstitutet eller som då finns i kreditinstitutet för att överföras till gäldenärens konto, om kontot kan användas för betalningar.

Skuldsanering för privatpersoner

Efter att skuldsanering inletts får det inte riktas några åtgärder mot gäldenären för att driva in en skuld som omfattas av betalningsförbudet eller för att säkra betalningen av en sådan skuld. Indrivningsförbudet gäller även kvittning av gäldenärens fordringar på och skulder till borgenären. Förbudet gäller dock inte kvittning av skatter.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Huvudregeln är att avtal som inte rör fordringar som är föremål för insolvensförfarandet ska fortsätta att gälla utan ändringar i alla typer av insolvensförfaranden.

Konkurs

Om gäldenären när konkursen börjar inte har fullgjort ett avtal i vilket gäldenären är part, ska motparten uppmana konkursboet att meddela om konkursboet vill tillträda avtalet. Om konkursboet meddelar att boet vill tillträda avtalet och ställer godtagbar säkerhet för fullgörelsen av avtalet, får avtalet inte hävas. Konkursboets motpart har dock rätt att häva avtalet, om det på grund av avtalets personliga karaktär eller av något annat särskilt skäl inte kan förutsättas att avtalsparten fortsätter avtalet med konkursboet.

Dessutom kan en enskild rättshandling hävas på en av de återvinningsgrunder som anges i lagen om återvinning till konkursbo (758/1991).

Företagssanering

Inledandet av ett saneringsförfarande påverkar inte gäldenärens befintliga åtaganden, om inte annat föreskrivs i lag. Ett hyres- eller leasingavtal där gäldenären är hyrestagare kan, sedan förfarandet inletts, sägas upp av gäldenären så att avtalet upphör två månader efter uppsägningen. Den som enligt ett avtal som ingåtts innan förfarandet inleddes har åtagit sig att fullgöra en prestation gentemot gäldenären, men inte har uppfyllt åtagandet när förfarandet inleds, är berättigad att få betalning för sin prestation, om prestationen kan anses vara sedvanlig med tanke på gäldenärens verksamhet. Vid andra typer av avtal som ingåtts innan förfarandet inleddes och där gäldenären inte har fullgjort sin betalningsskyldighet enligt avtalet när förfarandet inleds, ska utredaren på begäran av motparten meddela om gäldenären håller fast vid avtalet. Om svaret är nekande eller det inte ges inom skälig tid, får motparten häva avtalet. Avtal enligt vilka gäldenären ska fullgöra en prestation som grundar sig på saneringsskulden eller anknyter till den är ogiltiga, om inte prestationsskyldigheten grundar sig på det fastställda saneringsprogrammet.

Om en arbetsgivare är föremål för saneringsförfarandet ska arbetsgivaren på vissa villkor ha rätt att säga upp anställningsavtalet oavsett dess löptid, med en uppsägningstid på två månader.

En rättshandling som kunde ha gått åter om en konkursansökan hade ingetts i stället för en ansökan om företagssanering kan gå åter på begäran av borgenären i saneringsförfarandet på samma grunder som i lagen om återvinning till konkursbo.

Skuldsanering för privatpersoner

Gäldenären ska avstå från egendom som inte ingår i hans bastrygghet och vilken har överlåtits i hans eller hennes besittning med stöd av ett avbetalnings- eller leasingavtal. Gäldenären har rätt att säga upp ett hyres- eller arrendeavtal enligt vilket gäldenären är hyresgäst eller arrendator eller något annat konsumentavtal eller leasingavtal, så att det upphör inom två månader från uppsägningen. Den som enligt ett avtal som ingåtts innan förfarandet inleddes har åtagit sig att fullgöra en prestation gentemot gäldenären, men inte har uppfyllt åtagandet när förfarandet inleds, är berättigad att få betalning för sin prestation, om prestationen kan anses vara sedvanlig med tanke på gäldenärens verksamhet. Ett avtal enligt vilket gäldenären ska fullgöra en prestation som grundar sig på saneringsskulden eller anknyter till den är ogiltigt, om inte prestationsskyldigheten föreskrivs i saneringsprogrammet eller är lagstadgad. En rättshandling som kunde ha gått åter om en konkursansökan hade ingetts i stället för en ansökan om företagssanering kan gå åter på begäran av borgenären i saneringsförfarandet på samma grunder som i lagen om återvinning till konkursbo.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Konkurs

En talan som syftar till att ge en borgenär en verkställighetsgrund mot konkursboet för sin konkursfordran får inte väckas efter att konkursen har börjat, och inga verkställighetsåtgärder ska vidtas gentemot konkursboets tillgångar för att driva in en konkursfordran. En pantborgenär får dock väcka talan för att driva in en fordran ur pantsatt egendom.

Företagssanering

Sedan saneringsförfarandet inletts omfattas gäldenären som regel av ett betalningsförbud och borgenärerna av ett indrivningsförbud, dvs. det får inte riktas några åtgärder mot gäldenären för att driva in en skuld som omfattas av saneringen eller för att säkra betalningen av en sådan skuld. I vissa fall får en säkerhetsborgenär begära domstolens tillstånd att använda säkerheten för att få betalt. Detta är t.ex. möjligt om det av saneringsarrangemangen tydligt framgår att det inte är nödvändigt att behålla den egendom som ställts som säkerhet i gäldenärens besittning. Sedan saneringsförfarandet inletts får säkerhetsåtgärder baserade på officiella beslut som regel inte riktas mot gäldenären.

Skuldsanering för privatpersoner

Precis som i företagssaneringsförfarandet omfattas borgenären i skuldsaneringsförfarandet av ett indrivningsförbud. Om en skuld omfattas av betalningsförbudet får det inte riktas några åtgärder mot gäldenären för att driva in en skuld som ska betalas eller för att säkra betalningen av en sådan skuld. Inga åtgärder får riktas mot gäldenären för att driva in en skuld som ska betalas eller för att säkra betalningen av en sådan skuld. Mot gäldenären får inte heller i fråga om sådan skuld riktas påföljder för betalningsdröjsmål. I vissa fall får en säkerhetsborgenär begära domstolens tillstånd för att använda säkerheten för att få betalt. Detta är t.ex. möjligt om de tillgångar som utgör säkerhet inte ingår i gäldenärens bastrygghet och gäldenären inte behöver dem för sin näringsverksamhet.

Borgenären får väcka talan eller inleda något annat förfarande för att behålla sin rätt till verkställighet eller erhålla en grund för verkställighet. Trots förbuden i samband med inledandet av skuldsaneringen får borgenären i regel också ansöka om ett beslut om säkerhetsåtgärder och verkställighet av ett sådant beslut.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Konkurs

När konkursen inleds upphör gäldenärens rätt att råda över konkursboets tillgångar, och denna rätt övergår i stället på boförvaltaren. Konkursboet har därför rätt att delta som part i förfaranden som rör egendom som ingår i konkursboet. Om en rättegång som gäller egendom som ingår i konkursboet är anhängig mellan gäldenären och tredje man ska konkursboet ges tillfälle att fortsätta rättegången. Om konkursboet inte använder sig av denna möjlighet kan

gäldenären fortsätta rättegången. Om en rättegång som gäller en konkursfordran är anhängig mot gäldenären ska konkursboet på samma sätt ges tillfälle att fortsätta rättegången. Om boet inte svarar på käromålet, kan käranden yrka på avgörande i saken, om inte gäldenären fortsätter rättegången

Företagssanering

Gäldenären får fortfarande föra talan i en anhängig rättegång eller i ett därmed jämförbart förfarande där han är part, om inte utredaren beslutar att börja föra gäldenärens talan. Detsamma gäller rättegångar och andra förfaranden som blir anhängiga efter att förfarandet inletts.

Utredaren har rätt att för gäldenärens räkning framställa yrkanden eller anhängiggöra rättegångar eller andra därmed jämförbara förfaranden och i ärendet föra talan för gäldenärens räkning. Dessutom kan utredaren ta emot en delgivning för gäldenärens räkning.

Skuldsanering för privatpersoner

Inledandet av skuldsanering påverkar inte anhängiga rättegångar eller gäldenärens rätt att föra talan i dessa.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Konkurs

Borgenären kan ansöka om konkurs.

Den högsta beslutanderätten i ett konkursbo utövas av borgenärerna. Borgenärerna utövar beslutanderätten i ett konkursbo så länge ärendet inte har avgjorts i domstol eller handlaggs av boförvaltaren. Dessutom kan borgenärer behålla beslutanderätten i frågor som rör förvaltningen av boet eller överlåta en del av sin beslutanderätt på boförvaltaren. Borgenärernas beslutanderätt får utövas av de borgenärer som har en konkursfordran på gäldenären och som har anmält sin fordran. Borgenärernas beslutanderätt inleds när konkursen börjar och upphör när konkursen slutförts.

Det viktigaste beslutsfattande organet är borgenärssammanträdet, men andra beslutsprocesser kan också tillämpas. Dessutom kan borgenärerna tillsätta en borgenärsdelegation som kan fungera som ett sambandsorgan i förhandlingarna mellan boförvaltaren och borgenärerna. En borgenärs röstetal baseras på beloppet av borgenärens konkursfordran vid respektive tidpunkt. Som borgenärssammanträdets beslut gäller den mening som har omfattats av de borgenärer vilkas röstetal utgör mer än hälften av röstetalet för de borgenärer som har deltagit i omröstningen. Om beslutet har fattats genom annat beslutsförfarande, räknas borgenärernas röstetal på basis av röstetalet för de borgenärer som har meddelat sin ståndpunkt.

Företagssanering

Borgenären får ansöka om ett saneringsförfarande.

En borgenärsdelegation kan tillsättas som borgenärernas gemensamma företrädare. Borgenärsdelegationen ska vara sammansatt så att alla borgenärsgupper är företrädda. Delegationens uppgift är att biträda utredaren i hans eller hennes uppdrag samt att för borgenärernas räkning övervaka utredarens verksamhet. Delegationen fattar sina beslut med enkel majoritet.

När utredaren utarbetar förslaget ska han eller hon förhandla med borgenärsdelegationen samt vid behov med enskilda borgenärer. Borgenärer eller borgenärsgupper vars fordringar överskrider den lagstadgade gränsen har dessutom rätt att lägga fram ett förslag till saneringsprogram. När förslaget till saneringsprogram väl har gjorts upp överlämnas det till borgenärerna för godkännande. Om det inte finns några hinder för att godkänna programmet kan det godkännas av samtliga borgenärer, en majoritet av varje borgenärsgrupp och, i vissa fall, även utan en majoritet i varje borgenärsgrupp.

Skuldsanering för privatpersoner

Borgenären får inte ansöka om skuldsanering för en privatperson. Innan gäldenären ansöker om skuldsanering ska han eller hon emellertid i regel utreda möjligheterna att uppnå förlikning med borgenärerna om reglering av sina skulder. Borgenärerna ska i enlighet med god kreditgivningssed medverka till en förlikning.

Borgenärerna ska ges tillfälle att yttra sig om ansökan om skuldsanering och förslaget till betalningsprogram. Vid behov ska borgenärerna skriftligen redogöra för sin fordran. Ett fastställt betalningsprogram får ändras på begäran av borgenären. Under vissa förutsättningar kan det dessutom beslutas att programmet ska upphöra att gälla.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Konkurs

Den egendom som ingår i konkursboet ska vårdas omsorgsfullt och på ett ändamålsenligt sätt. En av boförvaltarens uppgifter är att övervaka realiseringen av den egendom som ingår i konkursboet. Konkursboet ska realisera den egendom som ingår i boet på det sätt som är fördelaktigast för boet så att ett så gott försäljningsresultat som möjligt nås. Säkerhet som tillhör konkursboet får bara säljas om den borgenär som skyddas av säkerheten ger sitt samtycke eller om domstolen ger sitt tillstånd till detta. Egendom som ingår i konkursboet får inte överlåtas till boförvaltaren eller till ett biträde som boförvaltaren anlitar eller till boförvaltarens eller biträdets närstående.

Företagssanering och skuldsanering för privatpersoner

Utredarens rättigheter begränsas till rätten till tillgång till den information som behövs för att uppfylla utredarens skyldigheter. Gäldenären behåller äganderätten till sin egendom, och utredaren har ingen rätt att använda eller överlåta gäldenärens egendom. I ett skuldsaneringsförfarande får utredaren emellertid åläggas att realisera tillgångarna och vidta relaterade åtgärder och arrangemang, samt bland mottagarna fördela de medel som flyter in.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Konkurs

Med en konkursfordran avses en sådan fordran på gäldenären i fråga om vilken förbindelsen har ingåtts eller rättsgrunden för fordran har uppstått före konkursen. Konkursfordringar är också pantfordringar samt fordringar vilkas grund eller belopp är förenade med villkor eller tvistiga eller oklara av någon annan orsak. I ett fortlöpande skuldförhållande anses som konkursfordran den del av fordran som hänför sig till tiden före konkursens början.

Fordringar som uppkommit efter konkursens början betraktas som administrativa kostnader, dvs. konkursboets skuld som i sin helhet betalas med hjälp av konkursboets tillgångar.

Företagssanering

Skulder som uppkommer efter det att ansökan blivit anhängig ska betalas allteftersom de förfaller. Detsamma gäller vederlag och andra löpande betalningar som grundar sig på ett fortlöpande avtalsförhållande eller på fortlöpande nyttjande- eller besittningsförhållanden och som hänför sig till tiden efter det att ansökan blivit anhängig.

Skuldsanering för privatpersoner

Skuldsaneringen omfattar alla gäldenärens skulder som har uppkommit innan skuldsaneringen inleddes, medräknat säkerhetsskulder och skulder för vilka grunden eller beloppet är villkorliga eller tvistiga eller av annan orsak oklara, samt den ränta som växer på de ovan nämnda skulderna från den tidpunkt då skuldsaneringen inleds till den tidpunkt då betalningsprogrammet fastställs samt de indrivnings- och verkställighetskostnader som gäldenären ålagts att betala.

Skulder utanför skuldsaneringen ska betalas när de förfaller.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Konkurs

För att få utdelning ska en borgenär skriftligen bevaka sin konkursfordran (*bevakningsskrift*) genom att anmäla den till boförvaltaren senast på bevakningsdagen. I bevakningsskriften ska uppges t.ex. fordrans kapitalbelopp, upplupen ränta och grunderna för fordran och räntan. Bevakningen kan även ändras eller kompletteras efter bevakningsdagen. Borgenären kan bevaka sin fordran också efter bevakningsdagen men måste då betala konkursboet en efterbevakningsavgift, såvida det inte fanns ett giltigt skäl till varför fordran inte anmäldes före bevakningsdagen. Boförvaltaren kan i förslaget till utdelningsförteckning beakta en obevakad konkursfordran, om det inte råder någon oklarhet om grunden för fordran och dess belopp.

Boförvaltaren granskar de bevakade fordringarna och gör upp ett förslag till hur konkursboets tillgångar ska delas ut bland borgenärerna. De fordringar som ger rätt till utdelning ska anges i förslaget till utdelningsförteckning. Boförvaltaren, en borgenär eller gäldenären kan bestrida en fordran i förslaget till utdelningsförteckning. Bestridandet ska specificeras och motiveras. Om en borgenärs fordran har bestridits ska boförvaltaren ge borgenären tillfälle att yttra sig om bestridandet och lägga fram bevisning till stöd för sin fordran. Bestridanden som framställts efter denna tid beaktas inte.

Därefter ska boförvaltaren göra upp en utdelningsförteckning, med beaktande av de bestridanden och yttranden som inkommit, och överlämna förteckningen till domstolen för godkännande. Domstolen ska pröva de bestridanden som framförts och andra meningsskiljaktigheter. Om ett bestridande inte kan avgöras vid prövningen ska det avgöras i ett separat tvistemål. Avslutningsvis ska domstolen fastställa utdelningsförteckningen.

Företagssanering

Gäldenären ska till sin ansökan om att inleda saneringsförfarandet bifoga en utredning om sina borgenärer, skulder och säkerheterna för skulderna. När domstolen fattar beslut om att inleda ett saneringsförfarande ska den fastställa en dag då borgenärerna senast skriftligen ska anmäla sina fordringar till utredaren, om fordringarna avviker från vad gäldenären anmält.

Sedan förslaget till saneringsprogram har tillställts domstolen ska domstolen ge parterna i saken tillfälle att inom en utsatt tid skriftligen invända till utredaren mot fordringarna i förslaget samt inom en utsatt tid skriftligen uttala sig om förslaget, eller kalla den som har del i saken till ett sammanträde för att bli hörd. Invändningarna kan för gäldenärens räkning framföras både av utredaren och av gäldenären. Invändningarna handläggs och saken avgörs i samband med behandlingen av programförslaget, om detta är möjligt. I annat fall avgörs saken i en separat rättegång. Sedan domstolen har fattat ett beslut om att beakta oklara saneringsskulder kan den som har gjort upp förslaget ges tillfälle att rätta, justera eller komplettera förslaget. Därefter röstar borgenärerna om förslaget till saneringsprogram.

Huvudregeln är att en saneringsskuld som under förfarandet inte har anmälts av gäldenären eller av borgenären, och som inte på annat sätt har kommit till utredarens kännedom innan saneringsprogrammet fastställs, upphör när saneringsprogrammet fastställs.

Skuldsanering för privatpersoner

När domstolen meddelar sitt beslut om att inleda skuldsaneringen ska den till borgenärerna sända kopior av sitt beslut, ansökan och gäldenärens förslag till betalningsprogram. Domstolen ska fastställa en dag då borgenärerna senast skriftligen ska uppges beloppet av en skuld som omfattas av skuldsaneringen, om detta avviker från vad gäldenären uppgett, samt en dag då borgenärerna senast ska tillställa domstolen ett skriftligt utlåtande om gäldenärens ansökan och om förslaget till betalningsprogram samt eventuella invändningar mot de skulder som ingår i förslaget.

Invändningarna behandlas i samband med behandlingen av skuldsaneringen och avgörs i betalningsprogrammet, om detta är möjligt utan att skuldsaneringen orsakas väsentligt dröjsmål. I annat fall ska domstolen anvisa ärendet till prövning i en särskild rättegång eller något annat förfarande.

Därefter kan betalningsprogrammet fastställas, förutsatt att gäldenären beviljas skuldsanering.

Betalningsprogrammet får ändras på begäran av gäldenären eller en borgenär om det efter fastställandet av betalningsprogrammet blir känt att det finns en skuld som kan bli föremål för sanering. Om en skuld som kan bli föremål för sanering upptäcks efter att betalningsprogrammet har slutförts ska gäldenären betala den del av skulden som skulle ha betalats till borgenären om skulden hade ingått i betalningsprogrammet.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioritetsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Huvudregeln i alla typer av insolvensförfaranden är att alla fordringar betraktas som likvärdiga, dvs. varje borgenär har samma rätt att ta del av de utbetalade medlen i förhållande till sin fordran. Undantag till denna regel regleras i bestämmelserna om förmånsrätt och lägst prioriterade fordringar.

Konkurs

Borgenärer i en konkurs betalas i enlighet med den utdelningsförteckning som fastställts. Bestämmelser om rangordningen av fordringar om en gäldenärs tillgångar är otillräckliga för att täcka alla fordringar anges i lagen om den ordning i vilken borgenärer ska få betalning (1578/1992).

En fordran som säkras av en pant- eller förmånsrättsgrundande retentionsrätt är en fordran med förmånsrätt. Fordringar i samband med företagssanering, underhållsbidrag till barn och företagsinteckningar är också fordringar med förmånsrätt. Efterställda fordringar och deras inbördes rangordning anges i särskilda bestämmelser. Till sådana fordringar räknas t.ex. ränta och dröjsmålsavgift för en fordran utan förmånsrätt fram till konkursens början, och andra offentligrättsliga avgifter som böter och viten.

Företagssanering

Borgenärer vilka utanför saneringsförfarandet skulle ha lika rätt att få betalning för sin fordran ska i samband med de skuldregleringar som ingår i saneringsprogrammet betraktas som sinsemellan likställda. I saneringsprogrammet kan dock bestämmas att borgenärer med små fordringar ska få full betalning.

Skuldregleringsåtgärder får dock endast i begränsad utsträckning tillämpas på säkerhetsskulder, eftersom en säkerhetsskuldens belopp inte får reduceras. Skuldregleringen påverkar inte förekomsten av eller innehållet i en borgenärs realsäkerhetsrätt. Vid skuldregleringen ska ränta eller andra kreditkostnader som under förfarandet löper på annan saneringsskuld än en säkerhetsskuld betalas sist.

Skuldsanering för privatpersoner

För varje vanlig skuld ska det anvisas en lika stor relativ andel av gäldenärens betalningsmän och av de medel som influtit vid realiseringen av förmögenheten. Alla skuldsaneringsåtgärder får tillämpas på den vanliga skulden, men betalningsskyldigheten avseende säkerhetsskulder får inte hävas. Skuldregleringen påverkar inte förekomsten av eller innehållet i en borgenärs realsäkerhetsrätt. Den mekanism ska användas som är minst till förfång för borgenären men som fortfarande är tillräcklig för att avhjälpa gäldenärens ekonomiska situation. De sista skulderna som ska betalas ur betalningsmänen och de medel som flutit in vid realiseringen av gäldenärens tillgångar är de skulder som hade varit efterställda om gäldenären hade försatts i konkurs samt räntorna på skulderna för tiden mellan inledandet av skuldsaneringen och den tidpunkt då betalningsprogrammet fastställdes.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Konkurs

Konkursförfarandet i domstol avslutas med fastställandet av utdelningsförteckningen. Konkursen avslutas när borgenärerna har godkänt slutredovisningen. Boförvaltaren ska göra upp en slutredovisning när konkursboet har blivit utrett och den egendom som ingår i boet har realiserats. Slutredovisning kan göras upp även om boet delvis är outrett av den anledningen att egendom som utgör pant för en fordran eller annan egendom vars värde är obetydligt inte har sålts eller att en konkursfordran eller en liten del av fordringarna är oklar.

Konkursförfarandet kan dessutom avslutas genom en förlikning, om gäldenären och en majoritet av borgenärerna kommer överens om betalningen av skulderna. Vid en fastställd förlikning upphör boförvaltarens förordnande och borgenärernas beslutanderätt i konkursen.

Domstolen ska besluta att en konkurs ska förfalla, om konkursboets medel inte räcker till för att betala kostnaderna för konkursförbandet eller det inte kan anses ändamålsenligt att fortsätta konkursen. Domstolen kan dock inte bestämma att konkursen ska förfalla om konkursen fortsätter som offentlig utredning. Ett skäl till att fortsätta konkursen som offentlig utredning kan t.ex. vara att gäldenären behöver granskas. En offentlig utredning avslutas i och med slutredovisningen.

Om vägande skäl finns kan det även bestämmas att konkursen ska läggas ned inom åtta dagar efter konkursbeslutet.

Skyldigheten att betala skulderna fortsätter även efter konkursen. Gäldenären befrias inte från sin skyldighet att betala de skulder i konkursen som inte till fullo betalats.

Företagssanering

Domstolsförbandet för företagssanering avslutas med fastställandet av saneringsprogrammet. Genom fastställandet av programmet återges gäldenären sin bestämmanderätt och upphör de rättsverkningar som trädde i kraft när förbandet inleddes, t.ex. betalningsförbudet och indrivningsförbudet. Efter att saneringsprogrammet har fastställts ska villkoren för skuldsaneringen regleras i saneringsprogrammet. Som regel ska okända saneringskulder förfalla.

Domstolen kan på yrkande av övervakaren eller en borgenär bestämma att saneringsprogrammet ska förfalla, om gäldenären på ett väsentligt sätt har åsidosatt sin skyldighet enligt saneringsprogrammet. Saneringsprogrammet förfaller om gäldenären försätts i konkurs innan programmet har slutförts. Domstolen kan även bestämma att en skuldregleringsåtgärd i saneringsprogrammet som rör en viss borgenär ska förfalla, t.ex. om gäldenären kraftigt har försummat sina skyldigheter enligt programmet gentemot den borgenären. Efter att saneringsprogrammet har förfallit har borgenären samma rätt till betalning som innan programmet fastställdes.

När saneringsprogrammet har slutförts ska övervakaren eller, om en sådan inte har utsetts, gäldenären lämna en slutredogörelse om hur programmet har fullföljts.

Skuldsanering för privatpersoner

Domstolsförbandet för skuldsanering för privatpersoner avslutas när domstolen fastställer betalningsprogrammet. Efter att betalningsprogrammet har fastställts regleras villkoren för skuldsaneringen i betalningsprogrammet. De betalningsskyldigheter som anges i betalningsprogrammet är bindande för gäldenären till dess alla angivna skyldigheter har fullgjorts. Även om programmets tillämpningstid har löpt ut kvarstår gäldenärens betalningsskyldighet enligt betalningsprogrammet i den del skyldigheten inte har fullgjorts. Gäldenären befrias inte från skyldigheten att betala de kvarstående skulderna innan alla betalningsskyldigheter i betalningsprogrammet har fullgjorts.

Betalningsprogrammet förfaller om gäldenären försätts i konkurs innan programmet har slutförts. På begäran av gäldenären eller en borgenär kan domstolen bestämma att betalningsprogrammet ska förfalla, om gäldenären har försummat sina lagstadgade skyldigheter. Efter att betalningsprogrammet har förfallit har borgenären samma rätt till betalning som innan programmet fastställdes.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförbande?

Konkurs

Skuldansvaret fortsätter även efter konkursen. Gäldenären blir inte fri från ansvar för de konkursfordringar för vilka det inte inflyter full betalning vid konkursen.

Företagssanering

Borgenärerna har rätt till betalning för sina individualiserade kapitalfordringar i saneringsprogrammet, och saneringen ska inte upphöra förrän skyldigheterna enligt programmet har fullgjorts. Efter att programmet har slutförts har borgenärerna således inte längre någon rätt till betalning för sina fordringar.

Skuldsanering för privatpersoner

Villkoren för skuldsaneringen regleras i betalningsprogrammet. Betalningsprogrammets löptid ska fastställas. Oavsett när programmet löper ut kvarstår gäldenärens betalningsskyldighet enligt betalningsprogrammet till dess att denna skyldighet har fullgjorts. Efter att betalningsprogrammet har slutförts har borgenärerna inte längre någon rätt till betalning för sina fordringar.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförbandet?

Konkurs

Som kostnader för konkursförbandet betraktas avgifterna för domstolsförbandet, boförvaltarens arvode samt övriga kostnader för utredning och vård av konkursboet.

Kostnaderna för konkursförbandet ska täckas med medel ur konkursboet. Om konkursboets medel inte räcker för att betala kostnaderna kan en borgenär åta sig att svara för kostnaderna för att undvika att konkursen förfaller.

Domstolen kan även besluta att konkursen ska fortsätta som offentlig utredning, om detta kan anses befogat, t.ex. därför att boets tillgångar är obetydliga. I så fall upphör boförvaltarens förordnande och borgenärernas beslutanderätt i konkursen. De kostnader för konkursförbandet som föranleds av den offentliga utredningen betalas med statliga medel till den del konkursboets medel inte räcker till för att betala dem.

Företagssanering

Kostnaderna för förbandet, t.ex. utredarens arvode, ska betalas ur gäldenärens tillgångar. En annan part kan också påta sig ansvaret för kostnaderna, eftersom ett av hindren för företagssanering är att det är troligt att gäldenärens tillgångar inte räcker för att täcka kostnaderna för förbandet.

Ersättningen för borgenärsdelegationens utgifter ska betalas av borgenärerna. Den som vill utnyttja sin rätt att lägga fram ett förslag till saneringsprogram är skyldig att utarbeta förslaget på egen bekostnad.

Skuldsanering för privatpersoner

Kostnaderna för förbandet består av ett skälighets arvode till utredaren för hans eller hennes uppdrag samt ersättning för utredarens kostnader för att fullgöra uppdraget. Av utredarens fordran ska gäldenären som huvudregel betala ett belopp som motsvarar gäldenärens betalningsmån under högst fyra månader efter det att betalningsprogrammet har fastställts eller ändrats. Den del av utredarens fordran som är större än den andel gäldenären ska betala förordnas att betalas med statliga medel. Om ansökan om skuldsanering avslås, ska fordran förordnas att i sin helhet betalas med statliga medel.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Återvinningsbestämmelser tillämpas på alla typer av insolvensförbanden.

Tillgångar som överlåtits innan ett insolvensförbande inletts och som uppfyller de lagstadgade kraven kan återvinnas genom att väcka en talan om återvinning, en talan om äganderätt eller en skadeståndstalan. I alla typer av insolvensförbanden ska lagen om återvinning till konkursbo (758/1991) tillämpas på återvinningen. Det måste finnas en återvinningsgrund.

För att det ska finnas en återvinningsgrund, och för att en rättshandling ska gå åter, måste följande förutsättningar vara uppfyllda:

– Rättshandlingen har, ensamt eller i förening med andra åtgärder, på ett otillbörligt sätt gynnat en viss borgenär framför andra, gäldenärens egendom har undandragits borgenärerna eller gäldenärens skulder har ökat till skada för borgenärerna.

– Gäldenären var insolvent när rättshandlingen utfördes, eller rättshandlingen bidrog till att gäldenären blev insolvent. Vid gäva förutsätter återgång också att gäldenären när rättshandlingen utfördes var överskuldssatt eller att rättshandlingen bidrog till att gäldenären blev överskuldssatt.

– Den andra parten kände till eller borde ha känt till gäldenärens insolvens eller överskudsättning eller rättshandlingens betydelse för gäldenärens ekonomiska ställning samt de omständigheter som gjorde rättshandlingen otillbörlig.

Om den andra parten i rättshandlingen var en närstående till gäldenären anses han eller hon ha känt till de omständigheter som räknas upp ovan, om det inte görs sannolikt att de handlade i god tro. Om rättshandlingen företogs mer än fem år före inledandet av insolvensförfarandet, går den åter endast då någon närstående till gäldenären var part i den.

Betalning av en skuld som har skett senare än tre månader före ansökan om inledandet av insolvensförfarandet går åter, om den har gjorts med ovanliga betalningsmedel eller i förtid eller med ett belopp som med hänsyn till konkursboets tillgångar ska anses vara avsevärt. Betalningen går dock inte åter, om den med beaktande av förhållandena kan anses vara sedvanlig. Betalning som en borgenär har erhållit genom utmätning går åter, om denna har verkställts senare än tre månader före fristdagen. En längre tidsfrist tillämpas för närstående till gäldenären. Betalningen går åter även om borgenären har handlat i god tro.

Det finns även särskilda bestämmelser om återvinning av t.ex. gåvor, åtskiljande av egendom, kvittning och säkerheter.

Senaste uppdatering: 10/09/2019

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.

Konkurs - Sverige

INLEDNING

För svensk del omfattas konkurs, företagsrekonstruktion och skuld-sanering av insolvensförordningen. Här redogörs i korthet för vissa aspekter av de svenska reglerna om dessa förfaranden i enlighet med artikel 86.1 i den reviderade insolvensförordningen. Beskrivningen är inte uttömmande.

KONKURS

Allmänt

Konkurs är en form av generalexekution där gäldenärens samtliga borgenärer i ett sammanhang tvångsvis tar i anspråk gäldenärens samlade tillgångar för betalning av sina fordringar. Under en konkurs omhändertas tillgångarna för borgenärernas räkning av konkursboet. Konkursboet förvaltas av en eller flera konkursförvaltare. Konkursförvaltaren har till uppgift att förvalta boet. Prövningen av en konkursansökan, beslut om konkurs och handläggningen av konkursen sker i ett konkursärende hos tingsrätten. Under konkursens gång fattar tingsrätten beslut i ett antal frågor, t.ex. om fastställande av utdelning i konkursen eller om att ett bevakningsförfarande ska äga rum. Tingsrätten håller även vissa sammanträden, t.ex. ett edgångs-sammanträde vid vilket gäldenären avlägger bouppteckningsed. Konkursförvaltaren står under tillsyn av en myndighet, Kronofogdemyndigheten.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Allmänt

En näringsidkare som har betalningssvårigheter kan efter beslut av dom-stol få till stånd ett särskilt förfarande för att rekonstruera sin verksamhet (företagsrekonstruktion). Under en företagsrekonstruktion ska en av rätten utsedd rekonstruktör undersöka om den verksamhet som gäldenären bedriver kan fortsättas helt eller delvis och i så fall hur detta kan ske samt om det finns förutsättningar för gäldenären att träffa en ekonomisk uppgörelse med sina borgenärer (ackord). Rekonstruktören ska när han fullgör sitt uppdrag verka för att borgenärernas intressen inte åsidosätts. Ett beslut om företagsrekonstruktion innebär inte någon formell inskränkning i gäldenärens rådighet.

SKULDSANERING

Allmänt

Skuldsaneringsinstitutet innebär att en gäldenär helt eller delvis befrias från ansvar för betalningen av de skulder som omfattas av skuldsaneringen. Fr.o.m. november 2016 kommer det i Sverige att finnas två skuldsaneringsformer: skuldsanering enligt skuldsaneringslagen och F-skuldsanering enligt lagen om skuldsanering för företagare. Nedan redogörs för båda dessa skuldsaneringsformer.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

KONKURS

Konkurs kan inledas avseende såväl juridiska som fysiska personer (inklusive fysiska personer som inte bedriver näringsverksamhet).

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Företagsrekonstruktion kan inledas avseende såväl juridiska som fysiska personer under förutsättning att det rör sig om en näringsidkare. Vissa juridiska personer är undantagna från lagens tillämpningsområde, exempelvis bankaktiebolag, kreditmarknadsföretag, försäkringsföretag och värdepappersbolag.

SKULDSANERING

Skuldsanering kan beviljas fysiska personer (inklusive fysiska personer som bedriver enskild näringsverksamhet).

Kronofogdemyndigheten prövar som första instans ärenden om skuldsanering.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

F-skuldsanering kan beviljas en fysisk person som är

1. en företagare som har varit engagerad i en näringsverksamhet, om hans eller hennes skuldbörda till huvudsaklig del har anknytning till denna verksamhet,
2. en företagare som är engagerad i en näringsverksamhet, om de skulder som uppkommer i denna rätteligen kan betalas eller om oförmågan att betala dessa skulder endast är tillfällig, eller
3. en närstående till en företagare, om den närståendes skuldbörda till huvudsaklig del har anknytning till företagarens näringsverksamhet.

Med närstående avses make, sambo, förälder, syskon eller barn och makes eller sambos barn.

Kronofogdemyndigheten prövar som första instans ärenden om F-skuldsanering.

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

KONKURS

För att konkurs ska inledas krävs att gäldenären är på obestånd. Med obestånd (insolvens) avses att gäldenären inte kan rätteligen betala sina skulder och att denna oförmåga inte är endast tillfällig. En uppgift av gäldenären att han är insolvent ska godtas, om det inte finns särskilda skäl att inte göra det.

Därutöver finns visa presumtionsregler angående bevisningen om obestånd. Gäldenären ska exempelvis, om inte annat visas, anses vara insolvent, när det vid verkställighet enligt 4 kap. utsköningsbalken inom de senaste sex månaderna före konkurs-ansökningen har framgått att han saknat tillgångar till full betalning av utmätningsfordringen. Detsamma gäller, om gäldenären har förklarat sig ställa in sina betalningar.

Ansökan om konkurs kan göras av gäldenären eller en borgenär.

Finns det sannolika skäl för bifall till en konkursansökan och kan det med skäl befaras att gäldenären skaffar undan egendom, får rätten, om det finns särskild anledning, förordna om kvarstad på gäldenärens egendom i avvaktan på att ansökningen prövas. Det finns även möjlighet att besluta om reseförbud. Tingsrätten ska genast kungöra konkursbeslutet. Beslutet om konkurs får verkan direkt såtillvida att gäldenären inte får råde över sin egendom efter att konkursbeslutet meddelats, men ett visst godtrosskydd för tredje man finns. Se även under rubriken "Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?"

Tingsrättens beslut om konkurs eller om att avslå en konkursansökan får överklagas till överinstans.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

En ansökan om företagsrekonstruktion får göras av gäldenären eller av en borgenär. En förutsättning för att beslut om företagsrekonstruktion ska meddelas är att det kan antas att gäldenären inte kan betala sina för-fallna skulder eller att sådan oförmåga inträder inom kort. Beslut om företagsrekonstruktion får inte meddelas, om det saknas skälig anledning att anta att syftet med företagsrekonstruktionen kan uppnås. En ansökan av en borgenär får bifallas endast om gäldenären har medgett ansökan.

Om gäldenärens ansökan tas upp, ska rätten genast pröva den, om inte ansökan skett efter det att ansökan gjorts av en borgenär och rätten har ansett att sammanträde för prövning av saken bör hållas. Om en borgenärs ansökan tas upp, ska rätten sätta ut ett sammanträde för prövning av ansökan.

Sammanträdet ska hållas inom två veckor från det att ansökan kom in till rätten. Om det finns särskilda skäl, får det hållas senare, dock senast inom sex veckor.

Om en ansökan bifalls, ska rätten samtidigt utse en rekonstruktör. Finns det särskilda skäl får fler än en rekonstruktör utses. Rekonstruktören ska inom en vecka från beslutet om företagsrekonstruktion underrätta samtliga kända borgenärer om beslutet. Beslut om företagsrekonstruktion ska tillämpas omedelbart, om inte annat bestämts av rätten.

SKULDSANERING

En ansökan om skuldsanering får göras av gäldenären. Om ansökan inte avvisas eller avslås, ska det snarast beslutas att skuldsanering ska inledas.

Ansökan kan avslås t.ex. om det framgår av denna eller annan tillgänglig utredning att villkoren för skuldsanering inte är uppfyllda.

Enligt villkoren får skuldsanering beviljas om

1. gäldenären är en fysisk person som har sina huvudsakliga intressen i Sverige,
2. gäldenären inte rätteligen kan betala sina skulder och denna oförmåga sa med hänsyn till samtliga omständigheter kan antas bestå under överskådlig tid (gäldenären ska vara kvalificerat insolvent), och
3. det är skäligt med hänsyn till gäldenärens personliga och ekonomiska förhållanden

Följande begränsningar uppställs:

1. En gäldenär som har näringsförbud får inte beviljas skuldsanering.
2. Om gäldenären är en näringsidkare, får skuldsanering beviljas endast om de ekonomiska förhållandena i näringsverksamheten är enkla att utreda.
3. Om gäldenären tidigare har beviljats skuldsanering, får skuldsanering beviljas endast om det finns särskilda skäl.

Om ett inledandebeslut meddelas, ska detta genast kungöras i Post- och Inrikes Tidningar. En underrättelse ska också skickas till de kända borgenärerna i ärendet senast en vecka från kungörelsen. I kungörelsen och underrättelsen ska borgenärerna uppmanas att inom normalt en månad från dagen för kungörelsen skriftligen bl.a. anmäla sina fordringar mot gäldenären, lämna närmare uppgifter om fordringarna och andra uppgifter av betydelse för prövningen av ärendet och ange till vilket konto som betalning under skuldsaneringen ska ske.

Ett inledandebeslut får överklagas inom tre veckor från dagen för beslutet.

Efter inledandebeslutet får utmätning för fordringar som uppkommit dessförinnan inte ske innan frågan om skuldsanering är avgjord genom ett beslut som har fått laga kraft. Detta gäller dock inte fordringar som inte omfattas av skuldsaneringen. Det gäller inte heller om, efter överklagande, rätten på begäran av en borgenär bestämmer att utmätning får ske.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

En ansökan om F-skuldsanering får göras av gäldenären. Om ansökan inte avvisas eller avslås, ska det snarast beslutas att F-skuldsanering ska inledas.

Ansökan kan avslås t.ex. om det framgår av denna eller annan tillgänglig utredning att villkoren för F-skuldsanering inte är uppfyllda.

Enligt villkoren får F-skuldsanering beviljas om:

1. gäldenären har sina huvudsakliga intressen i Sverige,
2. gäldenären inte rätteligen kan betala sina skulder och denna oförmåga sa med hänsyn till samtliga omständigheter kan antas bestå under överskådlig tid (gäldenären ska vara kvalificerat insolvent), och
3. det är skäligt med hänsyn till gäldenärens personliga och ekonomiska förhållanden.

Följande begränsningar uppställs:

1. En gäldenär som har näringsförbud får inte beviljas F-skuldsanering.
2. Om företagarens näringsverksamhet drivs eller har drivits på ett oförsvärligt sätt får F-skuldsanering inte beviljas.
3. Om gäldenären har ett betalningsutrymme som per kvartal understiger en sjundedel av prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken (ca 6 300 SEK år 2016) får F-skuldsanering inte beviljas.
4. Om gäldenären tidigare har beviljats skuldsanering, får skuldsanering beviljas endast om det finns särskilda skäl.

Om ett inledandebeslut meddelas, ska detta genast kungöras i Post- och Inrikes Tidningar. En underrättelse ska också skickas till de kända borgenärerna i ärendet senast en vecka från kungörelsen. I kungörelsen och underrättelsen ska borgenärerna uppmanas att inom normalt en månad från dagen för kungörelsen skriftligen bl.a. anmäla sina fordringar mot gäldenären, lämna närmare uppgifter om fordringarna och andra uppgifter av betydelse för prövningen av ärendet och ange till vilket konto som betalning under F-skuldsaneringen ska ske.

Ett inledandebeslut får överklagas inom tre veckor från dagen för beslutet.

Efter inledandebeslutet får utmätning för fordringar som uppkommit dessförinnan inte ske innan frågan om F-skuldsanering är avgjord genom ett beslut som har fått laga kraft. Detta gäller dock inte fordringar som inte omfattas av F-skuldsaneringen. Det gäller inte heller om, efter överklagande, rätten på begäran av en borgenär bestämmer att utmätning får ske.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärvats av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

KONKURS

Till ett konkursbo räknas - i den mån inte något annat följer av särskilda undantagsregler om rättshandlingar som gäldenären eller någon annan företar strax efter konkursbeslutet - all egendom som tillhörde gäldenären när konkursbeslutet meddelades eller tillfaller honom under konkursen och som är sådan att den kan utmätas. Till konkursboet räknas även den egendom som kan tillföras boet genom återvinning. För fysiska personer gäller särskilda regler för lön och annan egendom som gäldenären behöver för sin försörjning. Viss sådan egendom får gäldenären behålla.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Rekonstruktören ska inom en vecka från beslutet om företags-rekonstruktion underrätta samtliga kända borgenärer om beslutet. Till underrättelsen ska bl.a. fogas en preliminär förteckning över gäldenärens tillgångar och skulder. Av detta följer att samtliga tillgångar omfattas av förfarandet. Det bör dock framhållas att en företagsrekonstruktion kan, men inte alls behöver, avslutas med ett offentligt ackord.

Fordringar som grundar sig på avtal som gäldenären med rekonstruktörens samtycke träffat under en företagsrekonstruktion är förenade med allmän förmånsrätt. Avtal om exempelvis finansiering som med rekonstruktörens samtycke träffas under rekonstruktionen är alltså prioriterade.

SKULDSANERING

I ett beslut om skuldsanering ska det bestämmas en betalningsplan. Betalningsplanens längd ska vara fem år, om det inte finns beaktansvärda skäl att bestämma en kortare tid. Betalningsplanen börjar löpa från beslutet om skuldsanering. Eftersom gäldenären påbörjar sina betalningar redan från inledandebeslutet ska den tid som inledandebeslutet gällt normalt räknas av från betalningsplanens längd.

Det belopp som gäldenären ska betala ska bestämmas så att skuldsaneringen tar i anspråk gäldenärens samtliga tillgångar och inkomster efter avdrag för vad som ska förbehållas gäldenären för dennes och dennes familjs försörjning. Det får bestämmas att förbehåll även ska göras för betalning av en fordran som inte omfattas av skuldsaneringen.

Om gäldenärens ekonomiska förhållanden väsentligen har förbättrats efter beslutet om skuldsanering och detta beror på omständigheter som inte kunnat förutses, kan borgenärerna och gäldenären ansöka om omprövning av beslutet.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

I ett ärende om F-skuldsanering ska det bestämmas en betalningsplan. Betalningsplanens längd ska vara tre år. Betalningsplanen börjar löpa från beslutet om F-skuldsanering. Eftersom gäldenären påbörjar sina betalningar redan från inledandebeslutet ska den tid som inledandebeslutet gällt normalt räknas av från betalningsplanens längd.

Det belopp som gäldenären ska betala ska bestämmas så att F-skuldsaneringen tar i anspråk gäldenärens samtliga tillgångar och inkomster efter avdrag för vad som ska förbehållas gäldenären för dennes och dennes familjs försörjning. Det får bestämmas att förbehåll även ska göras för betalning av en fordran som inte omfattas av F-skuldsaneringen.

Om gäldenärens ekonomiska förhållanden väsentligen har förbättrats efter beslutet om F-skuldsanering, kan borgenärerna och gäldenären ansöka om omprövning av beslutet.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

KONKURS

Sedan ett beslut om konkurs har meddelats, får gäldenären inte råda över egendom som hör till konkursboet. Gäldenären får inte heller åta sig sådana förbindelser som kan göras gällande i konkursen. Undantags-bestämmelser finns. Under konkursen företräder en förvaltare konkursboet. Förvaltaren utses av tingsrätten. En förvaltare ska ha den särskilda insikt och erfarenhet som uppdraget kräver samt även i övrigt vara lämplig för uppdraget. Den som är anställd vid en domstol får inte vara förvaltare. Den som är jävig får inte heller utses till förvaltare.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

En rekonstruktör ska ha den särskilda insikt och erfarenhet som uppdraget kräver, ha borgenärernas förtroende och även i övrigt vara lämplig för uppdraget. Rekonstruktören ska undersöka gäldenärens ekonomiska ställning och i samråd med gäldenären upprätta en plan som redovisar hur syftet med företagsrekonstruktionen ska uppnås (rekonstruktionsplan). Planen ska tillställas rätten och borgenärerna. Rekonstruktören får anlita sakkunnigt biträde. Gäldenären är skyldig att lämna rekonstruktören alla upplysningar om sina ekonomiska förhållanden som är av betydelse för rekonstruktionen av verksamheten. Gäldenären ska följa rekonstruktörens anvisningar om hur verksamheten ska bedrivas. Vissa rättshandlingar får gäldenären inte vidta utan rekonstruktörens samtycke. Det gäller bl.a. betalning av skulder som uppkommit före beslutet, att åta sig nya förpliktelser, eller att överlåta eller pantsätta egendom av väsentlig betydelse för gäldenärens verksamhet. Åsidosätter gäldenären dessa skyldigheter inverkar det dock inte på rättshandlingens giltighet.

SKULDSANERING

Det utses inte någon förvaltare. Gäldenären behåller rådigheten under en skuldsanering.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

Det utses inte någon förvaltare. Gäldenären får inte någon inskränkt rådighet under förfarandet.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

KONKURS

En fordran hos gäldenären som får göras gällande i konkursen kan av borgenären användas till kvittning mot en fordran som gäldenären hade mot honom när konkursbeslutet meddelades. Detta gäller dock inte om kvittning var utesluten utom konkurs på grund av fordringarnas beskaffenhet. Särskilda regler gäller för fordran som är beroende av villkor. Undantagsbestämmelser gäller för bl.a. nyligen förvärvade fordringar (motsvarar i stort bestämmelserna om återvinning av betalning).

För finansmarkanden finns särskilda bestämmelser om att avtal om avräkning (netting) och liknande arrangemang avseende bl.a. finansiella instrument gäller mot konkursboet och borgenärerna.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Den som hade en fordran hos gäldenären när ansökan om företags-rekonstruktion gjordes får, även om fordringen inte är förfallen till betalning, använda den till kvittning mot fordran som gäldenären då hade mot honom. Detta gäller dock inte, om kvittning är utesluten på grund av någon av fordringarnas beskaffenhet eller undantagen enligt vad som i övrigt sägs i lagen om företagsrekonstruktion. Undantagsbestämmelserna gäller för bl.a. nyligen förvärvade fordringar (motsvarar i stort bestämmelserna om återvinning av betalning).

För finansmarknaden finns särskilda bestämmelser om att avtal om avräkning (netting) och liknande arrangemang avseende bl.a. finansiella instrument gäller mot gäldenären och de borgenärer vars fordringar omfattas av ett offentligt ackord.

SKULDSANERING

Det finns inte några särskilda regler om kvittning.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

Det finns inte några särskilda regler om kvittning.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

KONKURS

Konkurslagen innehåller inga allmänna bestämmelser om konkursboets bundenhet av konkursgäldenärens avtal. I princip står konkursboet såsom egen juridisk person utan ansvar för de förpliktelser som kan följa med ett sådant avtal. Ett konkursbo kan komma att inträda i avtal som gäldenären ingått om detta gagnar boets avveckling. Inträdet är normalt beroende av medkontrahentens samtycke.

Specialbestämmelser finns i annan lagstiftning, såsom i köplagen och lagen om handel med finansiella instrument. Enligt den särskilda bestämmelsen i köplagen får konkursboet inträda i ett avtal om en part har försatts i konkurs. Motparten får kräva att boet inom skälig tid ger besked om det vill inträda.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Har gäldenärens motpart före beslutet om företagsrekonstruktion fått rätt att häva ett avtal på grund av inträffat eller befarat dröjsmål med betalning eller annan prestation, får motparten efter beslutet inte häva avtalet på grund av dröjsmålet, om gäldenären med rekonstruktörens samtycke inom skälig tid begär att det ska fullföljas. Gäldenären ska på motpartens begäran inom skälig tid ge besked om avtalet ska fullföljas. Om ett avtal ska fullföljas är det särskilt reglerat hur det ska gå till. Särskilda bestämmelser finns i köplagen och angående bl.a. anställnings-avtal och finansiella instrument.

SKULDSANERING

Det finns inte några särskilda regler om en skuldsanerings påverkan på löpande kontrakt.

Se även Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

Det finns inte några särskilda regler om en F-skuldsanerings påverkan på löpande kontrakt.

Se även Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

KONKURS

Sedan beslut om konkurs har meddelats, får egendom som hör till kon-kurs-boet i regel inte utmätas för fordran hos gäldenären. Detta gäller automatiskt när konkursen har inletts. Undantag gäller för fordringar med viss förmånsrätt. En utmätning som sker i strid mot förbudet är utan verkan. Utan hinder av konkurs får egendom utmätas om panträtt för viss fordran gäller i egendomen.

Har utmätning hos gäldenären skett innan beslut om konkurs meddelats, ska verkställigheten enligt huvudregeln fortgå utan hinder av konkursen. Undantagsbestämmelser finns.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Under den tid företagsrekonstruktionen pågår får utmätning eller annan verkställighet enligt utsökningsbalken inte äga rum mot gäldenären. Verkställighet får dock ske i vissa fall, bl.a. för fordran för vilken borgenären har handpanträtt eller retentionsrätt. Handräckning enligt lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl. får inte ske. Under företagsrekonstruktionen får inte heller meddelas beslut om kvarstad eller betalningssäkring.

SKULDSANERING

Efter inledandebeslutet får utmätning för fordringar som uppkommit dessförinnan inte ske innan frågan om skuldsanering är avgjord genom ett beslut som har fått laga kraft. Detta gäller dock inte fordringar som inte omfattas av skuldsaneringen. Det gäller inte heller om, efter överklagande, rätten på begäran av en borgenär bestämmer att utmätning får ske.

Om gäldenären försätts i konkurs, förfaller ansökan om skuldsanering.

Om en ansökan om förhandling om offentligt ackord tas upp sedan gäldenären har ansökt om skuldsanering, ska ärendet om skuldsanering förklaras vilande. Om ackordet fastställs, förfaller ansökan om skuldsanering.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

Efter inledandebeslutet får utmätning för fordringar som uppkommit dessförinnan inte ske innan frågan om F-skuldsanering är avgjord genom ett beslut som har fått laga kraft. Detta gäller dock inte fordringar som inte omfattas av F-skuldsaneringen. Det gäller inte heller om, efter överklagande, rätten på begäran av en borgenär bestämmer att utmätning får ske.

Om gäldenären försätts i konkurs, förfaller ansökan om F-skuldsanering.

Om en ansökan om förhandling om offentligt ackord tas upp sedan gäldenären har ansökt om F-skuldsanering, ska ärendet om F-skuldsanering förklaras vilande. Om ackordet fastställs, förfaller ansökan om F-skuldsanering.

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

KONKURS

Pågår en rättegång mellan gäldenären och någon annan om sådan egen-dom som hör till konkursboet, får konkursboet överta gäldenärens talan. Om boet inte övertar gäldenärens talan, ska egendomen anses inte till-höra konkursboet. Förs talan mot gäldenären angående en fordran som kan göras gällande i konkurs-en, får konkursboet inträda i rättegången vid sidan av gäldenären. Ytterligare bestämmelser om förfarandet finns.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Det principiella verkställighetsförbud som gäller under företagsrekonstruktionen hindrar inte att handläggningen av en pågående rättegång mellan gäldenären och annan part fortsätts och eventuellt slutförs.

SKULDSANERING

Se Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

Se Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

KONKURS

Borgenärerna har ingen formell roll i konkursförfarandet. Men i viktigare frågor ska förvaltaren höra särskilt berörda borgenärer, om det inte före-ligger hinder mot det. Borgenärerna har även rätt att få information från förvaltaren och att delta vid exempelvis edgångssammanträden. En borge-när kan begära att en granskningsman utses för att övervaka förvaltningen av konkursboet på borgenärens vägnar.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

När en domstol fattar beslut om företagsrekonstruktion ska domstolen också bestämma tidpunkt för ett borgenärs-sammanträde inför rätten. Sammanträdet ska äga rum inom tre veckor från beslutet om företags-rekonstruktion eller den längre tid efter beslutet som är oundgängligen nödvändig.

Vid borgenärs-sammanträdet ska borgenärerna beredas tillfälle att uttala sig i frågan om företagsrekonstruktionen bör fortsätta. Om någon borgenär begär det, ska rätten vid sammanträdet bland borgenärerna utse en borgenärskommitté. I kommittén får ingå högst tre personer. I vissa fall har de anställda rätt att därutöver utse en representant i kommittén. Om det finns särskilda skäl får rätten utse ytterligare personer att ingå i borgenärskommittén. Rekonstruktören ska i väsentliga frågor samråda med borgenärskommittén, om inte något hindrar det.

SKULDSANERING

Se Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

KONKURS

Under en konkurs omhändertags tillgångarna för borgenärernas räkning av konkursboet (se ovan). Konkursförvaltaren (eller konkursförvaltarna) har till uppgift att förvalta boet. Boets egendom ska som huvudregel säljas så snart det lämpligen kan ske. Om gäldenären har drivit en rörelse, får förvaltaren under vissa förutsättningar fortsätta rörelsen för konkursboets räkning.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Under företagsrekonstruktion förlorar gäldenären inte rådigheten över sina tillgångar.

SKULDSANERING

Det utses inte någon förvaltare.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

Det utses inte någon förvaltare.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

KONKURS

Svenska konkurser kan indelas i två kategorier, konkurser där bevakningsförfarande inte äger rum och konkurser där bevakningsförfarande äger rum. Om inget annat bestäms ska bevakningsförfarande inte äga rum. Detta hänger samman med att oprioriterade borgenärer i allmänhet inte får någon utdelning i konkurs. Tingsrätten får efter begäran från konkursförvaltaren besluta att bevakningsförfarande ska äga rum. Bevakningsförfarande bör äga rum om fordringar utan förmånsrätt kan antas få utdelning i konkursen. När bevakningsförfarande har beslutats måste fordringar som kan göras gällande i konkursen som regel bevakas för att borgenären ska kunna få utdelning. Även anspråk på förmånsrätt ska bevakas. I fråga om panträtt och retentionsrätt gäller dock att fordringen inte behöver bevakas för att borgenären ska få rätt till betalning ur egendomen.

Att gäldenären förlorar rådigheten över sin egendom innebär att gäldenären är förhindrad att åta sig förpliktelser som kan göras gällande i konkursen. Om gäldenären efter konkursutbrottet åtar eller ådrar sig en förpliktelse, kan den i regel inte bevakas i konkursen. Domstolspraxis har uppfattats som att gäldenären i vissa fall återfår rådigheten över en viss tillgång om förvaltaren uttryckligen avstår från att göra anspråk på den.

Konkursboet, företrätt av konkursförvaltaren, kan ikläda sig rättigheter och skyldigheter, t.ex. genom att ingå avtal. Fordringar på konkursboet kallas för massafordringar. Massafordringar har i princip företräde framför konkursfordringar. Konkursförvaltarens arvode och andra liknande skulder (s.k. konkurskostnader) ska dock utgå ur konkursboet framför andra skulder som konkursboet har ådragit sig. Om konkurskostnaderna inte kan tas ut av konkursboet, ska de i regel betalas av staten. Konkursborgenärerna får i princip betalt först sedan konkurskostnaderna och massafordringarna har betalats.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Det finns inga generella regler om anmälan av fordringar vid företagsrekonstruktion. Rätten kan dock i ett ärende om företagsrekonstruktion på begäran av gäldenären besluta om förhandling om offentligt ackord (ackordsförhandling). Inom ramen för ackordsförhandlingen kan borgenären behöva anmäla sin fordran (se nedan). Vid en ackordsförhandling deltar endast borgenärer vars fordringar har uppkommit före ansökan om företagsrekonstruktion. Vid sådana förhandlingar deltar emellertid inte alla borgenärer, t.ex. deltar inte en borgenär som kan få täckning för sin fordran genom kvittning eller vars fordran är förenad med förmånsrätt. Rekonstruktören upprättar en bouppteckning över boets tillgångar och skulder. Vill någon delta i ackordsförhandlingen med en fordran som inte har upptagits i bouppteckningen och inte heller senare blivit känd, bör borgenären skriftligen anmäla fordringen hos rekonstruktören senast en vecka före borgenärssammanträdet.

Med fordringar som grundar sig på avtal som gäldenären med rekonstruktörens samtycke träffat under en företagsrekonstruktion följer allmän förmånsrätt.

SKULDSANERING

Utgångspunkten är att en skuldsanering omfattar alla fordringar på pengar mot gäldenären som har uppkommit före den dag då inledandebeslutet meddelades. Fordringar som uppkommit före inledandebeslutet och som omfattas av skuldsaneringen bör alltså anmälas av borgenären, med risk annars för att gäldenären befrias från ansvar för betalningen av skulderna (se Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs).

En skuldsanering omfattar dock inte

1. en fordran på familjerättsligt underhåll, förutsatt att Försäkringskassan eller ett utländskt offentligt organ inte har inträtt i den underhållsberättigades rätt till underhållsbidrag,
2. en fordran för vilken borgenären har panträtt eller annan förmånsrätt enligt 6 eller 7 § förmånsrättslagen (1970:979) eller retentionsrätt, till den del säkerheten räcker till för betalning av fordran,
3. en fordran för vilken borgenären, innan ett inledandebeslut har meddelats, har fått förmånsrätt enligt 8 § förmånsrättslagen, när det gäller egendom som har tagits i anspråk vid verkställigheten,
4. en fordran som inte är förfallen till betalning och som är beroende av att borgenären tillhandahåller en motprestation, eller
5. en fordran som är tvistig.

Om en fordran är beroende av villkor, inte är till beloppet fastställd eller inte är förfallen till betalning, får det bestämmas att den inte ska omfattas av skuldsaneringen. Om en fordran kan antas vara ogrundad, ska det bestämmas att den inte ska omfattas av skuldsaneringen.

Fordringar som uppkommit efter inledandebeslutet omfattas inte av skuldsaneringen.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

Utgångspunkten är att en F-skuldsanering omfattar alla fordringar på pengar mot gäldenären som har uppkommit före den dag då inledandebeslutet meddelades. Fordringar som uppkommit före inledandebeslutet och som omfattas av F-skuldsaneringen bör alltså anmälas av borgenären, med risk annars för att gäldenären befrias från ansvar för betalningen av skulderna (se Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs).

En F-skuldsanering omfattar dock inte

1. en fordran på familjerättsligt underhåll, förutsatt att Försäkringskassan eller ett utländskt offentligt organ inte har inträtt i den underhållsberättigades rätt till underhållsbidrag,
2. en fordran för vilken borgenären har förmånsrätt enligt 5 § förmånsrättslagen (1970:979), till den del säkerheten räcker till för betalning av fordran,
3. en fordran för vilken borgenären har panträtt eller annan förmånsrätt enligt 6 eller 7 § förmånsrättslagen eller retentionsrätt, till den del säkerheten räcker till för betalning av fordran,
4. en fordran för vilken borgenären, innan ett inledandebeslut har meddelats, har fått förmånsrätt enligt 8 § förmånsrättslagen, när det gäller egendom som har tagits i anspråk vid verkställigheten,
5. en fordran som inte är förfallen till betalning och som är beroende av att borgenären tillhandahåller en motprestation, eller
6. en fordran som är tvistig.

Om en fordran är beroende av villkor, inte är till beloppet fastställd eller inte är förfallen till betalning, får det bestämmas att den inte ska omfattas av F-skuldsaneringen. Om en fordran kan antas vara ogrundad, ska det bestämmas att den inte ska omfattas av F-skuldsaneringen.

Fordringar som uppkommit efter inledandebeslutet omfattas inte av F-skuldsaneringen.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

KONKURS

I konkurs får i regel endast fordringar som har uppkommit innan konkursbeslutet meddelades göras gällande. En fordran får göras gällande i konkurs även om den är beroende av villkor eller inte är förfallen till betalning.

För de fall då bevakningsförfarande inte äger rum finns inga regler om att borgenären ska anmäla fordran på visst sätt. I konkurs utan bevakningsförfarande ska konkursförvaltaren själv se till att en fordran som är förenad med förmånsrätt får utdelning i enlighet därmed. Inget hindrar en borgenär från att formlost göra gällande sin fordran i princip fram till dess tiden för att framställa invändning mot utdelningsförslaget har löpt ut.

Om det kan antas att tillgångarna räcker för betalning till borgenärer som inte har förmånsrätt bör ett bevakningsförfarande äga rum (se ovan angående bevakningsförfarande). När tingsrätten beslutar om ett bevakningsförfarande bestämmer tingsrätten en tid för bevakning, mellan fyra och tio veckor. Beslutet om bevakningsförfarande kungörs. Borgenärerna ska skriftligen anmäla sina fordringar inom den utsatta tiden. I fråga om panträtt och retentionsrätt gäller att fordringen inte behöver bevakas för att borgenären ska få rätt till betalning ur egendomen. Om bevakningsförfarande har ägt rum, får en borgenär som efter bevaknings-tidens utgång vill anmäla en fordran eller yrka förmånsrätt skriftligen göra det genom s.k. efterbevakning. Efterbevakning måste göras senast den dag då konkursförvaltaren upprättar utdelningsförslaget, alltså innan förslaget ges in till rätten och kungörs. Om en borgenär inte bevakar sin fordran förlorar borgenären möjligheten att få betalt ur de tillgångar som omfattas av beslutet om utdelning. Borgenären kan därefter i princip få betalt för sin fordran endast om nya medel blir tillgängliga (s.k. efter-utdelning).

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Som anges ovan finns ingen generell skyldighet för borgenärerna att anmäla fordringar vid företagsrekonstruktion, dock att borgenären kan behöva anmäla sin fordran i en ackordsförhandling. Rekonstruktören ska upprätta en rekonstruktionsplan. Av planen ska normalt framgå såväl hur gäldenärsföretagets finansiella situation bör lösas som hur dess resultat ska kunna förbättras. Planens innehåll kan emellertid anpassas till omständigheterna i det enskilda fallet. Under vissa förutsättningar kan det bli aktuellt med offentligt ackord i företagsrekonstruktion. Begäran om ackordsförhandling görs av gäldenären.

En begäran om ackordsförhandling ska innehålla ett ackordsförslag som anger hur mycket gäldenären bjuder i betalning och när betalningen ska ske samt om säkerhet har ställts för ackordet och vad den i så fall består av. Till skrivelsen ska fogas en förteckning över boets tillgångar och skulder (bouppteckning). Om begäran om ackordsförhandling tas upp, ska rätten genast meddela beslut om ackordsförhandling. Samtidigt ska rätten bestämma tidpunkt för ett sammanträde med borgenärerna inför rätten, kalla till sammanträdet och kungöra beslutet.

Gäldenären, rekonstruktören och borgenärerna har möjlighet att anmärka mot en fordran som skulle omfattas av ackordet. Det finns särskilda regler om möjligheten att delta i ackordsförhandlingen med en fordran som inte har upptagits i bouppteckningen.

I ackordsförhandling deltar endast borgenärer vilkas fordringar uppkommit före ansökan om företagsrekonstruktion. En borgenär som kan få täckning för sin fordran genom kvittning eller vars fordran är förenad med förmånsrätt deltar inte i förhandlingen. En borgenär som vid konkurs skulle ha rätt till betalning först efter övriga borgenärer deltar inte heller i förhandlingen om inte övriga borgenärer som deltar i förhandlingen medger det.

På begäran av en borgenär ska gäldenären vid borgenärssammanträdet avlägga bouppteckningsed.

Vid borgenärssammanträdet ska borgenärerna rösta om ackordsförslaget. Ett ackordsförslag som ger minst femtio procent av fordringsbeloppen ska anses antaget av borgenärerna, om tre femtedelar av de röstande har godtagit förslaget och deras fordringar uppgår till tre femtedelar av de röstberättigande fordringarnas sammanlagda belopp. Är ackordsprocenten lägre, ska ackordsförslaget anses antaget, om tre fjärdedelar av de röstande har enats om förslaget och deras fordringar uppgår till tre fjärdedelar av de röstberättigande fordringarnas sammanlagda belopp.

SKULDSANERING

Om ett inledande beslut meddelas, ska detta genast kungöras i Post- och Inrikes Tidningar. En underrättelse ska också skickas till de kända borgenärerna i ärendet senast en vecka från kungörelsen. I kungörelsen och underrättelsen ska borgenärerna uppmanas att inom normalt en månad från dagen för kungörelsen skriftligen bl.a. anmäla sina fordringar mot gäldenären, lämna närmare uppgifter om fordringarna och andra uppgifter av betydelse för prövningen av ärendet och ange till vilket konto som betalning under skuldsaneringen ska ske.

När det efter inledande beslutet finns tillräcklig utredning i ärendet, upprättas ett förslag om skuldsanering. Detta ska sändas till samtliga kända borgenärer vars fordringar omfattas av förslaget med föreläggande för dem att yttra sig inom viss tid. Ett uteblivet yttrande från borgenären hindrar inte ett beslut om skuldsanering.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

Om ett inledande beslut meddelas, ska detta genast kungöras i Post- och Inrikes Tidningar. En underrättelse ska också skickas till de kända borgenärerna i ärendet senast en vecka från kungörelsen. I kungörelsen och underrättelsen ska borgenärerna uppmanas att inom normalt en månad från dagen för kungörelsen skriftligen bl.a. anmäla sina fordringar mot gäldenären, lämna närmare uppgifter om fordringarna och andra uppgifter av betydelse för prövningen av ärendet och ange till vilket konto som betalning under skuldsaneringen ska ske.

När det efter inledande beslutet finns tillräcklig utredning i ärendet, upprättas ett förslag om F-skuldsanering. Detta ska sändas till samtliga kända borgenärer vars fordringar omfattas av förslaget med föreläggande för dem att yttra sig inom viss tid. Ett uteblivet yttrande från borgenären hindrar inte ett beslut om F-skuldsanering.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioritetsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

KONKURS

Om konkursboets tillgångar inte räcker till betalning av konkurskostnaderna och massaskulder ska konkursen avskrivas (se ovan angående konkurskostnader och massaskulder). Om konkursen avskrivs sker i princip ingen utdelning till konkursborgenärerna.

Om konkursen inte avskrivs ska konkursboets pengar, i den mån de inte används till betalning av konkurskostnader och massaskulder, delas ut till konkursborgenärerna. Utdelningen ska i princip ske i enlighet med förmänsrättslagens bestämmelser.

I förmänsrättslagen regleras borgenärernas inbördes rätt till betalning vid konkurs. Följande översiktliga information kan lämnas om förmänsrättslagen.

Förmånsrätt till betalning är särskild eller allmän. Särskild förmånsrätt avser viss egendom (t.ex. handpanträtt, retentionsrätt och inteckning i fast egendom).

Allmän förmånsrätt avser all egendom som ingår i gäldenärens konkursbo (t.ex. borgenärs kostnad för att försätta gäldenären i konkurs och arvode till en rekonstruktör om konkursen har föregåtts av en företagsrekonstruktion). Särskild förmånsrätt har företräde framför allmän förmånsrätt. Fordringar som inte är förenade med förmånsrätt har inbördes lika rätt. En borgenär kan dock enligt avtal ha rätt till betalning först efter övriga borgenärer (s.k. efterställd fordran). Förmånsrätt består, även om fordringen överläts eller tas i anspråk genom utmätning eller på annat sätt övergår till annan.

Har en fordran särskild förmånsrätt i viss egendom men räcker egendomen inte för att betala fordringen, behandlas återstoden av denna som en fordran utan sådan förmånsrätt.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Ingen utdelning sker i företagsrekonstruktion om inte offentligt ackord fastställs.

Ett offentligt ackord får avse att fordringar sätts ned och betalas på närmare angivet sätt. Ackordet ska ge alla lika-berättigade borgenärer lika rätt och minst tjugofem procent av fordringarnas belopp, om inte lägre ackordsprocent godkänns av samtliga kända borgenärer som skulle omfattas av ackordet eller det finns särskilda skäl för lägre procent. Föreskriven minsta utdelning ska betalas inom ett år efter det att ackordet har fastställts, om inte samtliga nämnda borgenärer godkänner längre betalningstid. Ett ackord får även avse att gäldenären endast får anstånd med betalningen eller annan särskild eftergift.

SKULDSANERING

Alla fordringar som omfattas av skuldsaneringen har lika rätt. En fordran får dock ges sämre rätt, om borgenären samtycker till det, eller betalas före andra fordringar, om den efter fördelning avser ett mindre belopp och det är skäligt med hänsyn till omfattningen av skulderna och övriga omständigheter.

Vad som ska gälla för fordringarna anges i beslutet om skuldsanering.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

Alla fordringar som omfattas av F-skuldsaneringen har lika rätt. En fordran får dock ges sämre rätt, om borgenären samtycker till det, eller betalas före andra fordringar, om den efter fördelning avser ett mindre belopp och det är skäligt med hänsyn till omfattningen av skulderna och övriga omständigheter.

Vad som ska gälla för fordringarna ska anges i beslutet om F-skuldsanering.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

KONKURS

Om gäldenären kommer överens om betalningen av sina skulder eller på annat sätt träffat uppgörelse med borge-närerna (frivillig uppgörelse) ska tingsrätten besluta om nedläggning av konkursen. I konkurs där bevaknings-förfarande äger rum kan en konkurs även avslutas med beslut om ett ackord (ackord i konkurs). I annat fall avslutas konkursen genom avskrivning (om tillgångarna inte räcker till betalning av konkurs-kostnaderna och massaskulderna) eller utdelning till borgenärerna.

En fysisk person blir inte befriad från betalningsansvaret för sina skulder genom en konkurs (jfr skuldsanering där regleringen är en annan). De skulder som inte har blivit betalda kvarstår alltså efter konkursen (dock inte om de omfattas av en frivillig överenskommelse eller ett ackord).

En juridisk person upplöses efter en konkurs (bestämmelserna om detta finns i den associationsrättsliga lagstiftningen). Det innebär att borge-närerna i princip inte kan göra gällande eventuella kvarvarande fordringar mot den juridiska personen efter konkursen.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Om ett offentligt ackord fastställs är det bindande för alla borgenärer, såväl kända som okända, som hade rätt att delta i ackordsförhandlingen. En borgenär som vid konkurs skulle ha rätt till betalning först efter övriga borgenärer förlorar sin rätt till betalning av gäldenären, om inte alla borgenärer som hade rätt att delta i ackordsförhandlingen tillgodoses fullt ut genom ackordet. En borgenär med förmånsrätt i viss egendom är bunden av ackordet i fråga om belopp som inte kan tas ut ur egendomen.

SKULDSANERING

Genom ett beslut om skuldsanering befrias gäldenären från ansvar för betalningen av de skulder som omfattas av skuldsaneringen i den utsträckning som dessa sätts ned. Genom skuldsaneringen befrias gäldenären även från ansvar för betalningen av skulder som inte är kända i ärendet, om det inte är en sådan skuld som inte kan omfattas av skuldsaneringen.

Skuldsaneringen medför att rätten till ränta eller dröjsmålsavgift på en fordran som omfattas av skuldsaneringen faller bort för tiden efter den dag då inledandebeslutet meddelades.

Skuldsaneringen inverkar inte på den rätt en borgenär har mot en borgensman eller någon annan som förutom gäldenären svarar för skulden.

I ett beslut om skuldsanering ska det bestämmas en betalningsplan. Betalningsplanens längd ska vara fem år, om det inte finns beaktansvärda skäl att bestämma en kortare tid. Betalningsplanen börjar löpa från beslutet om skuldsanering. Vid bestämmandet av tidpunkten för när betalningsplanen löper ut ska den tid som inledandebeslutet gällt räknas av från betalningsplanens längd, om det inte med hänsyn till gäldenärens agerande efter beslutet är motiverat att räkna av en kortare tid.

Under vissa förutsättningar kan ett beslut om skuldsanering ändras eller upphävas. På ansökan av en borgenär vars fordran omfattas av skuldsaneringen får beslutet om skuldsanering upphävas eller, i fall som avses i punkterna 6 och 7, ändras, om

1. gäldenären har gjort sig skyldig till oredlighet mot borgenärer,
2. gäldenären har gjort sig skyldig till uppsåttligt försvärande av konkurs eller exekutiv förrättning,
3. gäldenären i hemlighet har gynnat någon borgenär för att inverka på skuldsaneringsfrågans avgörande,
4. gäldenären i sin ansökan om skuldsanering eller annars under ärendets handläggning medvetet har lämnat oriktiga uppgifter till men för borgenären,
5. gäldenären har lämnat oriktiga uppgifter till ledning för en myndig-hets beslut i fråga om skatt eller avgift som omfattas av skuldsaneringen eller inte har lämnat uppgifter trots att han eller hon är uppgiftsskyldig och detta har medfört att ett beslut blivit felaktigt eller inte fattats,
6. gäldenären inte följer betalningsplanen och avvikelserna inte är ringa, eller
7. gäldenärens ekonomiska förhållanden väsentligen har förbättrats efter beslutet om skuldsanering och detta beror på omständigheter som inte kunnat förutses vid beslutet.

I fall som avses i punkten 7 ska ansökan göras inom fem år från dagen för inledandebeslutet eller, om en betalningsplan löper ut senare, senast den dag då planen löper ut. Vid en ändring av ett beslut om skuldsanering får betalningsplanens längd bestämmas till som längst sju år.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

Genom ett beslut om F-skuldsanering befrias gäldenären från ansvar för betalningen av de skulder som omfattas av skuldsaneringen i den utsträckning som dessa sätts ned. Genom F-skuldsaneringen befrias gäldenären även från ansvar för betalningen av skulder som inte är kända i ärendet, om det inte är en sådan skuld som inte kan omfattas av F-skuldsaneringen.

F-skuldsaneringen medför att rätten till ränta eller dröjsmålsavgift på en fordran som omfattas av F-skuldsaneringen faller bort för tiden efter den dag då inledandebeslutet meddelades.

F-skuldsaneringen inverkar inte på den rätt en borgenär har mot en borgensman eller någon annan som förutom gäldenären svarar för skulden.

I ett beslut om F-skuldsanering ska det bestämmas en betalningsplan. Betalningsplanens längd ska vara tre år. Betalningsplanen börjar löpa från beslutet om F-skuldsanering.

Under vissa förutsättningar kan ett beslut om F-skuldsanering ändras eller upphävas. På ansökan av en borgenär vars fordran omfattas av F-skuldsaneringen får beslutet om F-skuldsanering upphävas eller, i fall som avses i punkterna 6 och 7, ändras, om

1. gäldenären har gjort sig skyldig till oredlighet mot borgenärer,
2. gäldenären har gjort sig skyldig till uppsåttligt försvärande av konkurs eller exekutiv förrättning,
3. gäldenären i hemlighet har gynnat någon borgenär för att inverka på skuldsaneringsfrågans avgörande,
4. gäldenären i sin ansökan om F-skuldsanering eller annars under ärendets handläggning medvetet har lämnat oriktiga uppgifter till men för borgenären,
5. gäldenären har lämnat oriktiga uppgifter till ledning för en myndig-hets beslut i fråga om skatt eller avgift som omfattas av F-skuldsaneringen eller inte har lämnat uppgifter trots att han eller hon är uppgiftsskyldig och detta har medfört att ett beslut blivit felaktigt eller inte fattats,
6. gäldenären inte följer betalningsplanen och avvikelserna inte är ringa, eller
7. gäldenärens ekonomiska förhållanden väsentligen har förbättrats efter beslutet om F-skuldsanering.

I fall som avses i punkten 7 ska ansökan göras inom tre år från dagen för inledandebeslutet eller, om en betalningsplan löper ut senare, senast den dag då planen löper ut. Vid en ändring av ett beslut om F-skuldsanering får betalningsplanens längd bestämmas till som längst fem år.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

KONKURS

Som framgår ovan blir en fysisk person inte befriad från betalnings-ansvaret för sina skulder genom en konkurs medan juridiska personer upplöses efter konkursen.

Om medel blir tillgängliga för utdelning efter konkursen finns det möjlighet till s.k. efterutdelning.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Se ovan angående verkan av ett offentligt ackord. Om ett offentligt ackord inte har fastställts och gäldenären inte heller har kommit överens med borgenärerna om ett frivilligt ackord eller annan uppgörelse kvarstår fordringarna efter rekonstruktionens avslutande.

SKULDSANERING

En borgenär kan under vissa förutsättningar få en skuldsanering omprövad efter att gäldenären fullgjort betalningsplanen. Se mer om detta under Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförandet slutförs.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

En borgenär kan under vissa förutsättningar få en F-skuldsanering omprövad efter att gäldenären fullgjort betalningsplanen. Se mer om detta under Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförandet slutförs.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförandet?

KONKURS

Konkursförvaltarens arvode och andra liknande skulder (konkurs-kostnader) liksom andra skulder som konkursboet har ådragit sig (massaskulder) ska utgå ur konkursboet innan utdelning sker till konkursborgenärerna. Konkurskostnaderna har i sin tur företräde framför massaskulderna. I den mån konkurskostnaderna inte kan tas ut ur boet, ska de i regel betalas av staten.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Rekonstruktören (och eventuell tillsynsman) har rätt till ersättning för arbete och för de utlägg som uppdraget har krävt. Arvodet får inte bestämmas till ett högre belopp än som kan anses utgöra skälig ersättning för uppdraget. Re-konstruktörens rätt till ersättning ska, på begäran av rekonstruktören eller gäldenären, prövas av rätten. Så länge ett ackord inte fullgjorts får också en borgenär vars fordran omfattas av ackordet begära en sådan prövning. Kostnaderna för handläggningen hos rätten liksom ersättningar till rekonstruktör och tillsynsman ska betalas av gäldenären.>

SKULDSANERING

Under skuldsaneringen ska gäldenären normalt betala till Kronofogdemyndigheten, som sedan förmedlar medlen till borgenärerna. Kronofogdemyndigheten ska ta ut en årlig avgift av gäldenären för myndighetens hantering av hans eller hennes betalningar.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

Under F-skuldsaneringen ska gäldenären normalt betala till Kronofogdemyndigheten, som sedan förmedlar de inbetalda medlen till borgenärerna. Kronofogdemyndigheten ska ta ut en årlig avgift av gäldenären för myndighetens hantering av hans eller hennes betalningar.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

KONKURS

Regler om återvinning till konkursbo finns i konkurslagen. Utgångspunkten vid beräkning av de frister som finns i återvinningsreglerna är i regel dagen för konkursansökan.

En rättshandling går åter, om den på ett otillbörligt sätt gynnat en viss borgenär framför andra eller gäldenärens egen-dom har undandragits borgenärerna eller hans skulder har ökats, om gäldenären var eller genom förandet, ensamt eller i förening med annan omständighet, blev insolvent samt den andre kände till eller borde ha känt till gäldenärens insolvens och de omständigheter som gjorde rättshandlingen otillbörlig. Närstående till gäldenären ska anses ha sådan kännedom som anges i första stycket, om det inte görs sannolikt att han varken hade eller borde ha haft sådan känne-dom. Om rättshandlingen ägde rum mer än fem år före fristdagen, går den åter endast när den har gällt någon närstående till gäldenären.

Betalning av en skuld, som har skett senare än tre månader före frist-dagen och som har gjorts med annat än sedvanliga betalningsmedel, i förtid eller med belopp som avsevärt har försämrat gäldenärens eko-nomiska ställning, går åter, om den inte med hänsyn till omständig-heterna ändå kan anses som ordinär. Har betalningen skett till någon som är när-stående till gäldenären dessförinnan men senare än två år före fristdagen, går den åter, om det inte visas att gäldenären varken var eller genom åtgärden blev insolvent.

Särskilda regler finns om bl.a. gåva, bodelning och lön. Vissa betalningar till staten är undantagna från återvinnings-reglerna, bl.a. inbetald skatt.

Förvaltaren får påkalla återvinning genom bl.a. att väcka talan vid allmän domstol eller göra anmärkning mot en be-vakning i konkursen. Om för-valtaren inte vill påkalla återvinning och inte heller ingår förlikning i saken, får en borgenär påkalla återvinning genom att väcka talan vid all-män domstol.

Vid återvinning ska den egendom som gäldenären har utgett återbäras till konkursboet.

FÖRETAGSREKONSTRUKTION

Sedan beslut meddelats om företagsrekonstruktion tillämpas bestämmelserna i konkurslagen om återvinning i konkurs, om offentligt ackord fastställs (se avsnittet om konkurs).

Söks återvinning av förmånsrätt eller betalning som vunnits genom utmätning, får rätten besluta att fortsatt verkställighet i utskökningsmålet tills vidare inte får äga rum.

Talan om återvinning väcks av rekonstruktören eller av en borgenär vars fordran skulle omfattas av ett offentligt ackord. Talan ska väckas före borgenärssammanträdet och får inte slutligt prövas innan frågan om offentligt ackord har blivit avgjord. En borgenär som vill väcka talan ska underrätta rekonstruktören. Om så inte har skett, får hans talan inte tas upp till prövning.

Upphör företagsrekonstruktionen utan att offentligt ackord har kommit till stånd och försätts inte gäldenären i konkurs efter ansökan som gjorts inom tre veckor från det att företagsrekonstruktionen upphörde, ska den väckta återvinningstalan avvisas.

Vad som vinnas genom återvinningstalan ska, sedan kärandens kostnader har ersatts, tillkomma de borgenärer som omfattas av det offentliga ackordet. En svarande som med anledning av kärandens talan kan få en fordran mot gäldenären deltar med fordringen i ackordsförhandlingen och har rätt att avräkna den utdelning som tillkommer honom på vad han annars skulle ha betalat.

Om det i återvinningsmålet påkallas av en borgenär som omfattas av det offentliga ackordet eller av gäldenären, kan rätten föreskriva särskild förvaltning av det som enligt vad som nämns i förra stycket ska tillkomma borgenärerna. Egendom som har satts under sådan förvaltning får utmätas endast om ackordet har förfallit.

SKULDSANERING

Det finns inte några särskilda återvinningsbestämmelser.

F-SKULDSANERING ENLIGT LAGEN OM SKULDSANERING FÖR FÖRETAGARE

Det finns inte några särskilda återvinningsbestämmelser.

Senaste uppdatering: 15/11/2016

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.